

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

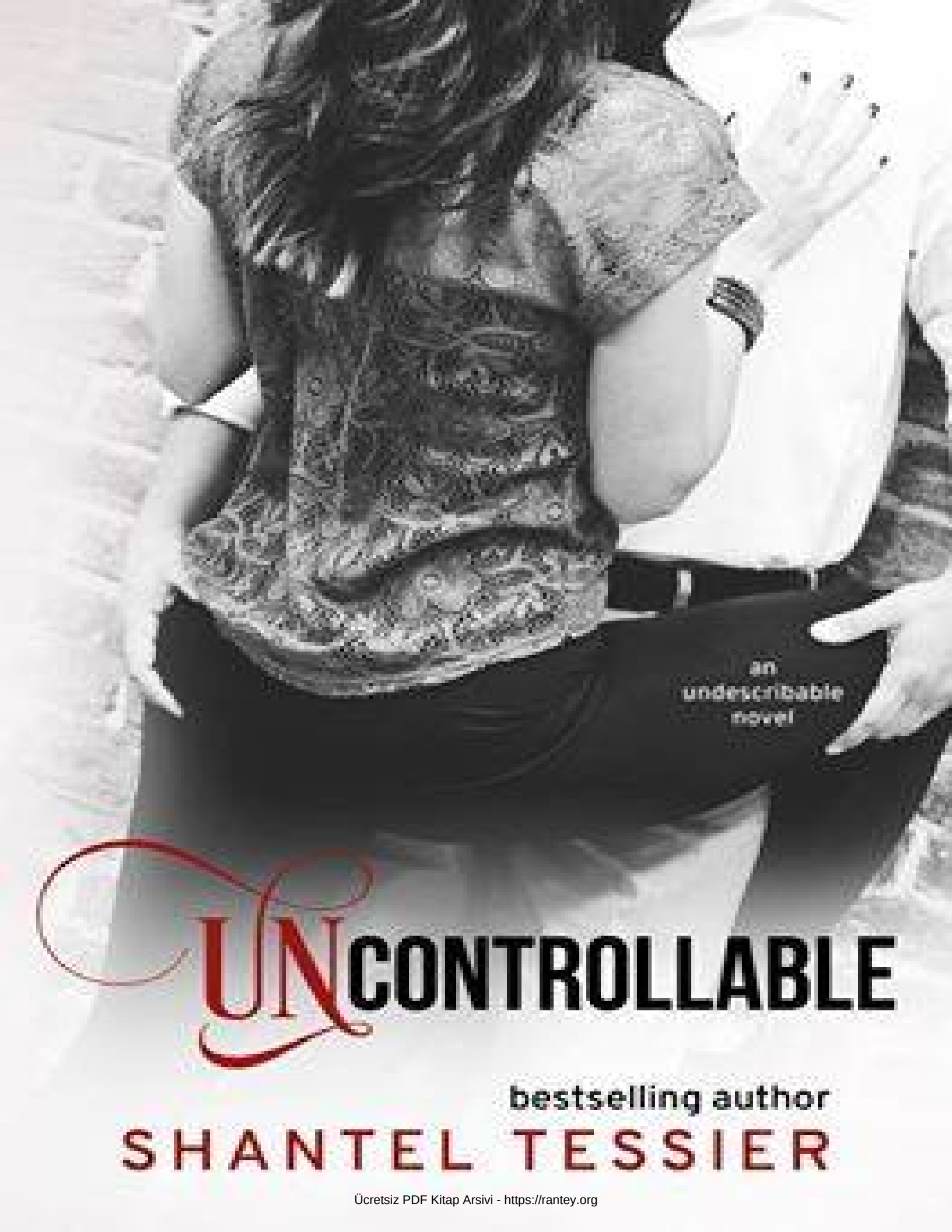
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

an
undecidable
novel

UNCONTROLLABLE

bestselling author

SHANTEL TESSIER

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

UNCONTROLLABLE

tarafından

Shantel Tessier

Kontrol Edilemez

Copyright© 2013 by Shantel Tessier

Tüm hakları saklıdır.

Kapak Tasarımı [Perfect PearYaratıcı](#) 'dan Sommer Stein

Düzenleme [Editing4Indies](#)'den Jenny Sims

[Biblio/Tech](#) tarafından biçimlendirildi

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitabı tüm okuyucularıma ithaf etmek istiyorum. Samantha ve Slade'in hikâyesinin başlangıcı olan *Tarifsiz*'i yayınladığımda hepiniz bana bir şans verdiniz. İşte bir yıldan kısa bir süre sonra onların aşk hikâyesinin sonunu yazıyorum. Bunun için hepinize teşekkür borçluyum. Sevdiğimiz karakterlere veda etmenin ne kadar zor olduğunu biliyorum. Onların hikayesini bitirmek beni öldürüyor ama Parker'ın kitabıyla birlikte Tate'in kitabında da yer alacaklar. Bana ve kitaplarıma inandığınız için teşekkürler, siz olmasaydınız bu asla mümkün olmazdı.

UNCONTROLLABLE

Sıfat

Kontrol edilemeyen veya kısıtlanamayan

İçindekiler

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Bölüm Yedinci](#)

[Dördüncü](#)

[Beşinci Altıncı](#)

[Sekizinci](#)

[Dokuzuncu](#)

[Onuncu Bölüm](#)

[Onbirinci Bölüm](#)

[Onikinci Bölüm](#)

[On Üçüncü Bölüm](#)

[On Dört Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm Yedi](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Yirmi](#)

[BölümOn Beş On](#)

[Altı On On Sekiz On](#)

[Dokuz](#)

[Bölüm Yirmi Bir Bölüm](#)

[İki Yirmi Bölüm Yirmi Üç](#)

Yirmi Dört Bölüm Yirmi
Beş Yirmi Bölüm Bölüm
Bölüm Bölüm Dokuz
Altı Yirmi Yirmi Sekiz
Yirmi Yedi Otuz
Bölüm Otuz Bir Otuz İki
Otuz Otuz Otuz Otuz
Bölüm Bölüm Bölüm
Bölüm Bölüm Yedi Üç Dört
Beş Altı Otuz Sonsöz
Teşekkür Yazar Hakkında

BİRİNCİ BÖLÜM

Samantha

Sakince küçük uçak banyosuna giriyorum ve kapıyı kilitliyorum. Lavabo dedikleri küçük deliğin üzerine eğilerek sütyenimin içindeki göğüslerimi yeniden ayarlamaya çalışıyorum. Kızlar yukarı itildikten sonra mavi gömleğimi biraz aşağı çekiyorum. Biraz daha göründüklerini hissettikten sonra arkama yaslanıyorum ve ellerimi uzun siyah saçlarımda gezdirmeye başlıyorum, köklerinden tutturmaya çalışıyorum. Biraz hacim kazandığında dudaklarımı yalıyor ve küçük aynada kendime gülümsüyorum.

Bunu yapmak üzere olduğuma inanamıyorum!

Etrafıma bir göz attım ve bunun mümkün bile olmayabileceğini fark edince kaşlarımı çattım. Ne düşünüyordum ki ben? Slade burada ayakta durabilecek mi?

Kapının hafifçe vurulduğunu duyduğumda gülümsüyorum. Dudağımı ısırarak, kapıyı çalanın istediğim kişi olduğundan emin olmak için yavaşça açıyorum.

Geniş göğsünü ve kaslı kollarını gösteren dar beyaz bir tişört giymiş sevdiğim adam orada duruyor. Gözlerim mavi kot pantolonunda ve tenis ayakkabılarında geziniyor.

O bebek mavisi gözleri bana bakarken uzun boyunu açık kapıya yasladığında dikkatimi çekiyor. "Affedersiniz hanımefendi. İçeride iki kişilik yer var mı?" Slade düzgün bir yüz ifadesiyle soruyor.

Hanımefendi mi? "Çok uygun," diyorum gülümseyerek.

Gözlerini gözlerime dikeyor ve başını eğerek fısıldıyor: "Seni temin ederim Angel, şu anda seninle ilgili düşüncelerimin hiçbir uygun yanı yok." Uzanıp parmağının ucuyla göğüs dekoltemde geziniyor ve onlara biraz nefes aldırduğım için kendi kendime gülümsüyorum. "Oynamak için büyük silahları getiriyorsun, öyle mi?" Burada ne yaptığımı bildiği için gülümsüyor.

Gülüyorum ve onu kapıya doğru çekmek için elinden tutuyorum.

"Kahretsin!" diye tıslıyor kafasını kapı çerçevesine çarptığında.

"Özür dilerim," diyorum kahkahalar arasında. "Bunu çok iyi düşünemedim."

Güçlü kolları benimkileri kavlıyor ve beni artık kapalı olan kapıya doğru itiyor. "İşe yarayacak." Etrafımdan dolayı kapıyı kilitliyor.

Ellerinden birini sırtımda gezdirirken dudakları dudaklarıma çarpıyor; diğeri hâlâ kalçamı sıkıca kavlıyor.

Ellerimi dağınık saçlarına doğru kaldırıyorum ve ona tutunuyorum. Bacağımı kalçasına dolamaya çalışıyorum ama yeterince yer olmadığını fark ediyorum. Bacağımı aşağı indiriyorum ama topuğum kot pantolonuna takılıyor.

"Ah," diye sızlanıyor, bacağını sıyırdığımda geri çekiliyor. "Bu da neydi böyle?" diye soruyor, dönüp onu neyin çizdiğini görmeye çalışıyor.

"Topuğum. İyi misin?" Endişeyle sordum.

Başını salladı ve sonra "Çıkar şunları" dedi.

"O zaman takılıp düşeriz," diyorum başımı sallayarak. "onları." Bu sefer o talep ediyor.

Gözlerimi deviriyorum ama dediğini yapıyorum, onları banyonun diğeri tarafına atmaya çalışıyorum. "Şimdi mutlu musun?" Ona bakarak soruyorum. Bazen ona kıyasla ne kadar kısa olduğumdan nefret ediyorum. Ben 1.80 boyundayım.

dört, ve o 1.80 boyunda. Altı inçlik topuklu ayakkabılarım genelde bu bana yardımcı olur.

Bana ukala bir gülümseme atıyor ve ona neden en başta benimle burada buluşmasını söylediğimi hatırlatıyor.

Temiz tıraşlı yüzünü tutup dudaklarını tekrar kendime doğru çekiyorum. Dilimi ağzına sokarak bu gösteriyi için hazır olduğumu ona bildiriyorum.

Beni kapıdan uzaklaştırıyor ve dar alanda döndürerek topuklarıma takılmama neden oluyor. Tezgâha ve lavaboya düşüyoruz.

"Siktir," diye hırılıyor ağzımın içine, kafasını tekrar vururken.

Konuşmak için geri çekiliyorum ama parmağını ağzımın üzerine koyuyor. "Söylemeyi aklından bile geçirme," diyor gözlerini bana dikerek.

Sana söylemiştim! O lanet şeyleri takmaya devam etmeliydim. "Belki de durmalıyız, bu bizi öldürebilir," diyorum sadece biraz şaka yaparak.

Bana doğru eğiliyor ve alt dudağımı ağzına çekerek ısırıyor. Sıcak, sarhoş edici, naneli nefesi dudaklarıma değerken "Çok mutlu bir adam olarak ölürdüm" diye mırıldanıyor.

Ayağımla topuklularımı yerde bulmaya çalışırken küçük bir kıkırdama çıkarıyorum, böylece onları bizden daha uzağa itebiliyorum. Kot pantolonumun fermuarını açmak için uzandığımda plastiğe çarpma sesleri küçük banyoda yankılanıyor.

Dudaklarını dudaklarımdan çekip bana bakıyor, yüzü artık ciddi. "Ama bunu yapmak istediğinden emin misin?" diye soruyor.

Kaşlarımı çattım. "Bu benim fikrimdi."

Ellerini sırtımda gezdiriyor ve boynumun dibindeki saçlarımdan bir avuç tutuyor. Dudaklarımdan bir inilti çıkarken başım geriye savruluyor.

"Yine de yaralanmanı istemiyorum." Dudakları boynuma değiyor ve eli saçlarımda sıkılaşıırken dişlerinin yumuşak eti ısırıldığını hissediyorum; hareketleri sözlerine ters düşüyor.

İnledim. "Birkaç çürükten korkmuyorum." Kalbim göğsümde çarparken kelimelerim nefes nefese çıkıyor.

Beni tezgâhtan çekip etrafında döndürüyor, sırtımı küçük duvara çarpıyor ve onun gücüyle biraz sarsıldığını hissediyorum.

Umarım diğer taraftaki insanlar bizi duyamaz.

"Sende sevdiğim şeylerden biri de bu," diye fısıldıyor kulağıma.

"O da ne?" Derin bir nefes alırken dudaklarımı yalıyorum. Saçlarımı ve ellerini kot pantolonumun düğmesi ve uğraşmak için hareket ettiriyor.

"Sana yapmak istediğim her şeye her zaman hazır olduğunu." Kot pantolonumu iç çamaşırla birlikte kalçalarımdan aşağı indiriyor ve ben de bir bacağımı geldiğinde sallıyorum. Sonra kendi pantolonuna uzanıyor ve sert aletini fermuarının arkasından çıkarıyor. Gördüğümde ağzım sulanıyor ve kalbim hızla çarpıyor.

Bir elini iç uyluğumdan yukarı kaydırıyor ve sonra beni açmak için kıvrımlarımın arasından bir parmağını kaydırıyor. "Her zaman çok ıslaksın," diye kulağıma homurdanıyor.

Başımı arkaya yaslayıp birkaç derin nefes alıyorum. "Lütfen, bebeğim."

"Şu anda o sıırıslıkam amcığın tadına bakmayı çok istiyorum ama Sanırım burada bacaklarını sarabileceğin kadar yer var.

kafam."

Sözleri hırıltı şeklinde çıkıyor, sanki beni yere çarpmak ve başını bacaklarımın arasına gömmek istiyormuş gibi. *Tanrım, bunu ben de çok istiyorum.*

Bacaklarımın güçsüzleştiğini hissederken inliyorum. Başımı kaldırıp benden sadece birkaç santim uzakta olan beyaz tavana bakıyorum. Bu çok küçük banyo bize çok az yer veriyor. Kahretsin, iki kolumu da uzatıp neredeyse kapıya ve karşı duvara dokunabiliyorum. Slade'in beni yatırıp bacaklarımı açması bir yana, dik duracak kadar bile yeri yok.

Başımı salladım. "Evet, bu değil."

Bir parmağını içime kaydırıyor ve ben inliyorum. İkinci bir parmak daha ekliyor ve başımı tekrar arkaya yaslayıp ağır ağır nefes alıyorum. Birden parmaklarını çekiyor ve parmaklarını ağzına götürürken gözlerimi açıyorum. Gözleri kararırken alt dudağımı ısıriyorum ve kendisi de bir zevk iniltisi çıkarıyor.

Yavaşça tadıma bakarken bebek mavisi gözleri benimkilere kilitleniyor. Dudaklarının ve dilinin en hassas noktamda olduğunu hayal ettiğimde hızlanıyor.

Bu sözler ağzından dökülüyor ve bana ne düşündüğümü çok iyi bildiğini söyleyen bir sırıtış atıyor.

"Sonra," diye söz veriyor usulca.

Sonra eli tekrar bacaklarımın arasına giriyor ve ben duvara karşı halsiz duruyorum. Parmakları bu kez sert ve talepkâr, beni daha da ıslatıyor. "Ne... Ne yapıyorsun?" Kekeliyorum.

"Şşş." Parmakları hızlı bir tempoyla içime girip çıkarken eğilip kulağımı ısıriyor.

"İhtiyacım var... Daha fazlasına ihtiyacım var." Kontrolümü bulmaya çalışarak derin bir nefes alıyorum.

Sesimin bu kadar çaresiz çıkmasına biraz kıkırdıyor. "Neye ihtiyacın var, Angel? Sikimin içinde olmasına mı ihtiyacın var? Seni becermeme ihtiyacın var mı?" Parmakları beni kızdırmaya devam ederken sesi sertleşiyor.

"Evet."

"Söyle," diyor bacaklarımın arasından ıslaklığın akmasına neden olan o ses tonuyla. Bu ses tonu, bana kontrolün onda olduğunu ve benim sadece gezintiye çıktığımı söylüyor.

Ve ne yolculuktu ama.

"Bana zaten bildiğim şeyi söyle, bebeğim." Sesindeki törpü tırnaklarımı gömleğinin kenarlarına geçirdi. "Tatlı amının içinde benim sikimin olmasına ihtiyacın olduğunu söyle bana." Başparmağı klitorisimin üzerinde kayıyor ve bu beni nefes nefese bırakıyor.

"Beni becermene ihtiyacım var Slade." Onu kendime doğru çekiyorum, vücudunun benimkine baskı yapmasını istiyorum. "Lütfen," diye yalvarıyorum. "Sikin..."

Beni daha fazla bekletmeden bir eliyle kendini tutuyor, diğer eliyle de bacaklarımdan birini kaldırıyor. Yeni pozisyonumuz sayesinde ayağımı hemen arkasında duran lavabonun üzerine koyabiliyorum.

Kendini içimde kaydırıyor ve beni tamamen gerdiğinde düzensiz bir nefes emiyorum.

"Siktir, Angel." İçime girip çıkmaya başlarken bana sıkıca tutunuyor.

Sırtım rahatsız duvara dayanıyor ve o daha dik dururken bacaklarım geriliyor.

Küçük banyo benim hırıltılı nefes alışım ve onun yumuşak homurtularıyla doluyor.

Duyguların oluşmaya başlaması uzun sürmedi. Boynumdaki, göğsümdeki ve dudaklarımdaki dudakları, derin ve sert itişleriyle birlikte. Kendimi onun etrafında sıkıyorum.

"Slade," diye alıyorum. "Oh, Tanrım..." Sesim yükseliyor.

Kalçamdaki eli beni daha sıkı kavıyor ve geniş omuzlarını ve sert göğsünü bana iterek beni duvara sıkıca tutuyor. Boştaki eli gelip çığlıklarımı susturmak için ağzımı kapatıyor ama bu beni daha da heyecanlandırıyor. Boynumu öpüyor ve köprücük kemiğimi ısıyor. Burnumdan nefes almaya çalışarak eline doğru olabildiğince yüksek sesle çığlık atarken vücudum titremeye başlıyor.

Eliyle başımı duvara bastırıyor, kontrol edemediğim çığlıklarımı susturmaya çalışıyor. Beni hiçbir şefkat göstermeden, sadece ihtiyaç duyarak sikerken hızını artırıyor.

Uzanıp kaygan saçlarından bir avuç tutuyorum ve sıkıca kavıyorum. Başını geri çekiyor ve tam dudağının altını ısırmadan önce

Vücudunun sertleştiğini ve aletinin içimde nabız gibi attığını hissediyorum. İçimi doldurduktan sonra başını omzuma yaslıyor ve birkaç saniye boyunca derin derin nefes alıyor. Alnıma yumuşak bir öpücük konduruyor ve sonra elini ağzımdan çekerek uzaklaşıyor. Eğiliyor ve usulca dudaklarımı öpüyor.

"İyi misin?" diye ağzımın içine nefes veriyor.

Nefesimi tutmaya çalışarak başımı sallıyorum. Göğsüm onunkine karşı hızla inip kalkıyor, göğsüm şimdi ince bir ter tabakasıyla kaplı.

"Özür dilerim," diyor ve başparmağını popomun üzerinde gezdiriyor.

du

da

k.

"değil," diye sessizce itiraf ediyorum ve o da tek bir kara kaşını kaldırıyor.

"Hoşuna gitti." Bu bir soru değildi ve yanaklarımın hissettim.

Parmak eklemlerini yüzümün yan tarafında gezdiriyor.

"," diye biraz gergin bir şekilde itiraf ediyorum, "ama muhtemelen bunu yapman iyi oldu."

Gülümsüyor. "Bunu daha sonrası için hatırlayacağım."

Kalbim daha hızlı atmaya başlıyor, tabii bu mümkünse.

"Zaten yeni şeyler denemek istiyordum," diye düşünüyor. "Yeni şeyler mi?" Sesimdeki heyecanı gizleyemiyorum. Benim tepkisi onun kıkırdamasına neden oluyor. "Bir mil yüksekliğindeki kulübe katılmanın bizim için çok yeni olduğunu söyleyebilirim," diye ekliyorum.

"Katılıyorum." Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor. "Her ne kadar seni becerirken sesini duymayı sevsem de, bu uçaktaki kimsenin nişanlımın bugün geldiğini duymasını istemedim."

Ona gülümsüyorum. Evleneceğimize inanamıyorum. Bayan Slade Long olacağım. Tanrım, bunu söylemek kulağa çok hoş geliyor.

Sol elimi kaldırıyorum ve parmağımdaki pembe taşla bakıyorum. Daha dün gece nişanlandığımıza inanamıyorum.

"Slade, bu çok güzel." Ve kocaman. Elmas tek başına üç karat olmalı.

"Sana bunu anlatmak istiyorum." Elim tutup başparmağını üzerinde gezdiriyor.

"Annenle konuştuğumuz gece, bana kendisinin ve babanın evlilik yüzüklerini verdi." Ne yani? Bu yüzden mi onları bulamadım? Bunca zamandır onda mıydı?

"Onlardan bir şey almanı ama aynı zamanda sadece sana özel bir şey almanı istedim. Ben bir tasarım buldum, gerisini Josh halletti. Annenin bandını erittirdim."

Konuşmak istiyorum ama parmağını kaldırıyor. "Bunu neden yaptığımı açıklamama izin ver."

Biraz çelişkili hissederek başımı sallıyorum.

"Annenin yüzüğü, içinde on altı elmas bulunan küçük bir gümüş yüzüktü. Onu erittirdim ve elmasları çıkarttım. Bunlar buradaki elmaslar." Ortada duran büyük kare pembe elması çevreleyen elmasları işaret ediyor. "Kolyen ve saatinle uyumlu olması için sana platin bir kordon vermek istedim. Ana pırlantayı bebek pembesi olarak seçtim çünkü bu senin en sevdiğin renk. Ve prenses kesim yaptım..." Bebek mavisi gözleri benimkilere bakarken derin bir nefes alıyor. "Çünkü annen babanın sana hep böyle seslendiğini söyledi; prensesi."

Bir damla gözyaşının yanağımdan aşağı aktığını hissediyorum.

"Sana özel bir şey yapmak istedim çünkü sen benim için özelsin, Angel. Ayrıca her zaman benden, ve babandan bir parçayı yanında taşımanı istedim. Nerede olursan ol ya da ne yaparsan yap, onlar hep seninle olacak Angel. Tam burada." Başparmağını tekrar yüzüğün üzerinde gezdiriyor.

"Şimdiden tereddüt mü ediyorsun?" Slade dikkatimi çekerek soruyor.

Başımı sallıyorum ve sonra tekrar ona bakıyorum. "Sadece bu işe ne kadar kafa yorduğunu hatırlıyorum." Onun da gülümsemesini sağlamaya çalışarak gülümsüyorum. Çok ciddi görünüyor. Kare çenesi gergin görünüyor ve bebek mavisi gözleri beni delip geçiyor.

"Bayıldım. Bana bu kadar özel bir şey vermek istediğin için teşekkür ederim." Kollarımı boynuna doladım.

Gergin yüzü yumuşuyor ve dudaklarının kenarları yukarı kalkıyor. "Bana zaten teşekkür ettin, Angel; bana sonsuza dek veriyorsun." Kollarımı boynundan çözüyor ve yüzük parmağını avucunun içine alıyor. Parmaklarını yüzük bandının üzerinde gezdiriyor. "Bu benim kalbime sonsuza dek sahip olacağına dair sözüm."

Bana bir kez daha aşkını ilan ederken göğsümün kabardığını hissediyorum. Şu anda seks kokan bir uçak tuvaletinde olmamız ya da biraz çıplak olduğum gerçeği önemli değil. Bu düşünceye neredeyse gülecektim.

"Seni seviyorum." Eğildim ve onu öptüm.

"Ben de seni seviyorum." Geri çekiliyor. "Hadi, bu sıkışık banyodan çıkalım." Etrafına bakınır ve kaşlarını çatır. "İyi ki klostrofobik değiliz," diye mırıldanıyor kendi kendine.

Beş dakika sonra banyodan birlikte çıktık. İkimizi de temizlemek çok zor oldu; kot pantolonumu ve topuklu ayakkabılarımı tekrar giymek zorunda kalmak görülmeye değer bir manzaraydı. Kolumu keskin bir şeyle kesmeyi başardım. Tehlikeli olabileceğini kim bilebilirdi ki?

Başımı eğip diğer yolcuların bakışlarından kaçınmaya çalışırken bizi koltuklarımıza geri götürüyorum. Slade beni itmek için elini belime koyuyor. Ne düşündüklerini biliyor olmalı. *Yani, bu ikisi mil yüksekliğindeki kulübe katıldığını duyduk.* İnanın bana, bu arada bazı kadınların gözü Slade'in üzerinde,

Onun da onlarla birlikte katılmasını dilediklerinden eminim.

Uçağın diğer ucuna vardığımızda, ben pencere kenarındaki koltuğa sıkışıyorum ve Slade de yanıma oturuyor.

"Siz ikiniz ne yapıyordunuz?" Josh dönüp koltuğunun arkasından bize bakarken soruyor.

"Hiçbir şey," diye tatlı tatlı cevap veriyorum.

Birkaç kez benden Slade'e bakıyor ve sonra yüzüne kocaman bir gülümseme yayılıyor. "Boynundaki morluk aksini söylüyor." Başını bana doğru salladı ve uzun, dağınık kahverengi saçlarından birkaç parça yüzüne düşerek mavi gözlerini kapattı.

Courtney uzanıyor ve onu gömleğinin yakasından tutup koltuğuna çekiyor. Onun bu hareketinden dolayı boğulduğunu duyunca güldüm. "Ne?" diye sorduğunu duyuyorum. diye sorduğunu duyuyorum ama Courtney ona cevap vermiyor.

Slade elini yüzümden saçlarıma doğru kaydırıyor. Yüzümü kendisine doğru çekiyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor.

"Bana morluk mu yaptın?" Bir kaşımı kaldırıyorum. Daha önce de bırakmıştı ama başkalarının görebileceği bir yere değil.

Sırıttırıyor ve neredeyse aklından geçenleri okuyabiliyorum. "Siktir et, evet yaptım." diye düşünüyor. Bu konuda ne yapacaksın?

Courtney'nin uzanıp koluna vurduğunu duymadan önce Josh, "Evet, çok büyük," diyor. "Ah," diye sızlanıyor.

"Elimde değil. Tadın çok güzel." Slade elini saçlarımda sıkıyor ve ben derin bir nefes alıyorum.

"Banyoya geri dön," diye Josh.

Courtney başını koltuğunun üzerinden kaldırıp bize ters ters bakıyor. "Siz ateşi körüklemeye devam ederseniz onun kışını sessiz tutamam," diyor arkasını dönmeden önce.

Slade yüksek sesle gülerken ben de kıkırdıyorum.

Sonra bana doğru eğiliyor ve dudaklarını kulağımın yanına yerleştiriyor, böylece onu sadece ben duyabiliyorum. "Bil diye söylüyorum, eve gittiğimizde dilim seninle ilgilenecek." Geri çekiliyor ve gözleri kucağıma düşüyor. Bu sözün ne anlama geldiğini düşünerek bacaklarımı sıkıca sıkıyorum.

"Ben de senin için bir şey yapacağım." Dudaklarımı yaladım.

Yüzünde bir gülümsemeyle başını sallıyor. "Ellerin ve ağzın üzerimdeyken boşalmamak için yeterince zorlanıyorum." Kulağıma fısıldamak için eğiliyor. "Seni yatağıımıza bağlayacağım ve sana yaramaz şeyler yapacağım," diyor o derin ve talepkâr ses tonuyla. "Seni kızdıracağım." Elini bacağıımdan yukarı kaydırıp dar kalçalarımın arasına daldırıyor. "Seni almam için yalvarmanı sağlayacağım." Kulak mememi ısırtıyor ve ben titrerken gözlerimi kapatıyorum. "Seni becerdiğimde o kadar ıslak olacaksın ki, serbest kalmak için yalvaracaksın."

"Yalvarmayı seviyorum," diyorum yüzümde bir gülümsemeyle, hülyalı bir halde.

"hoşlandığım kadar değil." Geri çekiliyor ve bir salatalık kadar soğukkanlı bir şekilde sandalyesine oturuyor. Bu sırada ben koltuğumda oturmuş, az önce benim için çizdiği imgeleri zapt etmeye çalışıyorum. Ellerim ağzı bacaklarımın arasında. Sadece bu bile kalbimin hızlı atmasına ve bacaklarımın arasında bir ağrı oluşmasına neden oluyor.

"Sam?" Birinin adımı söylediğini duyuyorum ve küçük baloncuğum patlıyor.

Öne doğru eğildim ve koridorun diğer tarafına baktım. "Bir şey mi dedin?" Holly'ye soruyorum.

"Evet." Kolunu Micah'ın göğsüne koyarak öne doğru eğiliyor ve Micah bir nefes çekerken onu koltuğuna geri itiyor. "Dedim ki... şimdi planlamamız gereken iki düşün var. Çok eğlenceli olacak." Beni güldürmek için bir aşağı bir yukarı zıplıyor.

"Umarım seni Holly kadar strese sokmaz," diyor Micah kaşlarını çatarak kızın kolunu göğsünden iterken.

Başımı salladım. "Hayır. Ben istiyorum..."

Küçük ve sade bir düşün istediğimi söyleyemedi Slade sözümü kesiyor. "Çok büyük olacak," diyor heyecanla kollarını açarken.

Beni her geçen gün daha da şaşırtan adama bakmak için başımlı çeviriyorum.

"Ne istersen Angel, senindir." Dizimi okşadı. "Kristal avizeler mi istiyorsun, tamamdır, şampanya fıskiyeleri mi istiyorsun, tamamdır. Çikolata fıskiyeleri, hatta penguenlerin buzdan heykelleri." Bir kahkaha attı. "Ne istersen," diye tekrarlıyor. "Olmuş bilin."

Bebek mavisı gözleri benimkilere bakarken yüzünde beliren kocaman gülümseme beni aptal gibi gülümsetiyor.

Kötü şöhretli Slade Long'un düğününü planlamak için bu kadar heyecanlanacağını kim bilebilirdi? "Teşekkürler, bebeğim."

Holly heyecanla, "Döner dönmez plan yapmaya başlayabiliriz," diyor.

"Acelem yok." Omuz silkiyorum. "nce seninkine konsantre olmalıyız."

Gözleri büyüyor ve derin bir nefes alıyor. "Vegas'ta ifte bekârlığā veda partisi yapabiliriz." Ellerini çırpıyor; heyecanı düşündüğümden daha fazla artıyor.

Slade'e bakıyorum. Benim için yok. Bana eğlenceli geliyor.

Micah bizden önce . "Bence bu harika bir fikir," diyor başını bize doğru sallayarak ve bu fikir karşıсында Holly kadar heyecanlı görünüyor.

Slade omuzlarını silkerek, "Elbette," diye onaylar.

"O zaman anlaştık." Holly bir kez daha aşığı yukarı zıplıyor. "Şimdi tek ihtiyacımız olan Courtney ve Josh'un evlenmesi."

Courtney'nin dilini yutmuş gibi öksürdüğünü duyuyorum ve küçük bir atıyorum. Sonra Josh kafasını

ve bize göz kırpmıyor. Slade beni yanına çekerken başıımı sallıyorum.

Courtney, "Bence Slade ve Sam'den sonra Tate'in de evlenmesi gerekiyor," diye ekliyor.

Hepimiz Holly ve Micah'nın önündeki sırada oturan Tate'e bakıyoruz. Başını eğmiş telefonuyla uğraşıyor, uçuş görevlisi de zaten iki kez ona çıkışmış durumda.

Slade'in yanına otururken bir iç ekiyorım. Tate'in yuva kurmak gibi bir niyeti olduğunu hiç sanmıyorum. Bir keresinde Larry's'de bana herkesin aşk aramadığını söylemişti. Bunun sadece kadınlarla takılmak istediğini söylemenin bir yolu olduğuna eminim.

O ve Micah yaklaşan iş haftası ve babalarının şirkette yeni birini işe alması hakkında konuşurken Slade'e bakıyorum. Bir zamanlar Slade aşık olmak istemiyordu. Onları tekrar görmek şöyle dursun, isimlerini bilmek bile umurunda değildi. *Bağlanmak yok* onun sloganıydı. Tate'in bir gün onsuz yaşayamayacağı birini bulacağına inanıyorum. Umarım o gün geldiğinde, kız onun kalbini kırmaz.

"Seni seviyorum." Konuşmalarını yarıda kesip Slade'e bakıyorum.

Cümlemin ortasında duraklıyor ve bana bakıyor. "Ben de seni seviyorum, Angel." Bebek mavisi gözleri gözlerime bakarken bana sıcak bir gülümseme veriyor. Sonra dikkatini tekrar Micah'ya çeviriyor ve kaldığı yerden devam ediyor.

Başımı omzuna koyuyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Onun kollarındayken biraz kestireceğim. Yarın geldiğinde o şirketteki işine dönmüş olacak, ben de bankadaki işime.

"Bu harika yolculuk için tekrar teşekkürler," diyorum St. Louis havaalanının ortasında durup Vivian'a sarılarak, çocuklar alırken.

Başını sallıyor ve koklarken uzun sarı saçlarını savuruyor.

"Sen iyi misin?" Kaşlarımı çatarak sordum.

Başını hızlıca sallıyor. "Çok mutluyum. Oğullarımın ikisi de aşkı buldu." Gülümsüyor ve ellerini birbirine çırpmıyor.

Ben de ona gülümsüyorum. Slade dün gece evlenme teklif ettiğinden beri çok duygusaldı. Evlenme teklifinden sonra hepimiz şampanya içtik ve sabahın üçüne kadar odamızda takıldık. Herkes gittikten sonra yorgunluktan uzanıp sızmıştım. Saat değişikliği hâlâ okuyordu. Uykuya daldıktan kısa bir süre sonra Slade beni . Benimle sevişmesi gerektiğini söyledi. Çok tatlıydı ama içimde huzursuz bir his vardı.

"Neyin var?" Uykulu bir şekilde ellerimi onun nemli saçlarında gezdiriyorum. Çıplak bedeni benimkinin üstünde yatıyor ve beni yatağa sabitliyor.

"Şu anda sadece sana ihtiyacım var. Seni ne kadar sevdiğimi göstermem gerekiyor," diye fısıldıyor boynuma.

Sabunundan gelen temiz kokusunu içime çekiyorum ve gülümsüyorum.

"Söyle bana," diyor, çaresiz bir sesle. "Bana ihtiyacın olduğunu söyle."

"Sana ihtiyacım var," diyorum tereddüt etmeden. "Seni seviyorum," diye ekliyorum. Gerçek bu olsa da, yine de bu sözleri duymaya ihtiyacı varmış gibi hissediyorum.

"Beni asla terk etmeyeceğine söz ver." Uzanıyor ve ellerimi saçlarından çekiyor. Parmaklarını benimkilerle birleştirerek başımın yanında tutuyor.

"Seni asla terk etmeyeceğim," diyorum yüzümdeki ya da sesimdeki endişeyi belli etmemeye çalışarak.

Ellerimi yataktan yukarı itiyor ve bir elinin içine alıyor. Boştaki eliyle yüzümü kavıyor. Gözlerim yüzünde geziniyor ve dudaklarındaki çatık kaşları ve gözlerindeki korkuyu görebiliyorum. Neden korktuğu hakkında hiçbir fikrim yok.

"Seni her zaman koruyacağım, Angel," diye söz verir. "Hayatım pahasına seni koruyacağım."

Ona bununla ne demek istediğini sormaya başlıyorum ama bana fırsat vermiyor. Diğer eliyle bileklerimi serbest bırakıyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan içime giriyor ve sanki değer verilmesi gereken bir şeymişim gibi yavaşça benimle sevişiyor.

Bana ne kadar yumuşak gösterdiğinde endişelerim azalıyor.

Herkesin odamızdan çıkmasından beni kadar geçen kısa sürede ne olmuş olabilir bilmiyorum. Bu sabah onu sorgulamak istedim ama alarmımıza uyandığımda çoktan iki kez erteleme tuşuna bastığımı fark . Söylemeye gerek yok, zaten geride kalmıştık ve ona karşı hislerimi ikinci kez sorgulamasına neden olacak ne olduğunu sorma şansım olmadı. Uçağımızı kaçırmak istemiyordum.

"Vivian," diyor Mark usulca arkasından yaklaşarak ve beni anılarımdan çekip çıkararak.

"Oh, biliyorum. Biliyorum." Mutlu gözyaşlarını kurutmak için eliyle yüzünü yelpazeliyor. Uzun sarı saçlarını tarayarak bana gülümsüyor.

omuzlarından. "Sadece duygusalım." İki elimi de tekrar tutup sıkıyor. "Düğünlerde nasıl olacağımı hayal edebiliyor musun?" diye soruyor, kendi kendine gülerek. "Bu bir annenin rüyası." Dramatik bir şekilde iç çekerken tavana bakıyor. "Gelinlik alışverişine çıkmak ve pasta, nedime kıyafetleri ve gelin buketi seçmenize yardım etmek için sabırsızlanıyorum."

Ellerini benimkilerin üzerinde sıkıyor ve ben de yüzük parmağımdaki pembe prenses kesim pırlantaya bakıyorum.

Annem düğünümü planlamama yardım etmek için burada olamayacağı için üzülüyorum. Ya da babamın birlikte yürüyemeyecek olmasından. İkisi de çok erken öldüler. Tek kızlarının evlendiğini görme, gerçek aşkımı bulduğumu bilme şansına sahip olmalıydılar.

"Yanlış bir şey mi söyledim canım?" diye sorarak dikkatimi çekiyor.

Kendimi toparlayarak ona bakıyorum. "Hayır, ben harikayım." Ona güven verici bir gülümseme veriyorum.

"Siz kızlar yarın işten çıktıktan sonra bize gelmelisiniz. Her şeyin üzerinden geçip düğünleri planlamaya başlayabiliriz. Holly'nin düğününü planlamak için harcadığımız onca saatten sonra henüz pek bir şey kararlaştırılmadı. Sadece annesinin onun için seçtiği birkaç şey var," diyor kaşlarını çatarak. Holly'nin annesi herkesin sinirlerini bozuyor gibi görünüyor.

"Bunu yapmak zorunda değilsin. Holly'ye önce onun ve Micah'ninkine odaklanmamız gerektiğini söyledim zaten," diye bilgilendiriyorum onu.

"Hayır," . "Çoklu görev yapabilirim." Bana gülümsüyor.

Sadece başımı sallıyorum, çünkü planlarını bozmak istemiyorum. "Teşekkür ederim."

Slade'e bakmak için arkamı döndüğümde onu valizlerimizin yanında Tate'le konuşurken görüyorum. Derin bir sohbete dalmış görünüyorlardı. Slade kollarını göğsünde kavuşturmuş ve bacaklarını iki yana açmış, tehditkâr bir duruş sergiliyor. Tate ise ellerini yıpranmış görünümlü mavi kot pantolonunun ön ceplerine sokmuş, zinciri sırtından ön cebine doğru sarkıyor. Bir siyah botunu diğerinin üzerine geçirmiş, bagaj kemerine yaslanmış durumda. Slade bir şeyler anlatmaya devam ederken canı çok sıkılmış gibi görünüyor.

"Yarın işe geri dönmek istemiyorum," diyor Courtney arkamdan yaklaşarak. Yüzümü ona dönüyorum.

"Ben de," diye iç geçirdim. "O zaman bırak."

"Bunu yapamam," diye cevap veriyorum.

Bir kolunu omzuma koyuyor. "Neden? Para yüzünden değil."

Başımı salladım. "Hayır. Paranın bununla bir ilgisi yok." Bankadaki işimden nefret etmeme rağmen kendimi meşgul tutmam gerekiyor; çok sıkıcı. Yine de bu benim işim ve bırakmayacağım.

Courtney kolunu omuzlarımdan çekti ve bana doğru döndü. "Çalışabileceğin başka yerler de var, abla."

"Biliyorum." Ama hayatımda ne yapmak istediğime karar verene kadar bankada çalışmaya devam edeceğim.

"Annen sana o parayı bıraktı..." Gözlerimi ona diktiğimde sözünü kesiyor ve ellerini havaya kaldırıyor. "O parayı kullanabilir ve her zaman ikinizin birlikte yapmanızı istediği gibi kendi işinizi kurabilirsiniz," diye bitiriyor.

Ellerimi kalçalarıma koyuyorum. Liseden mezun olduktan sonra ayrıldığım gün o işi düşünmeyi bıraktım. "O hayal uzun zaman önce öldü

zaman önce, Court." daha nefret dolu çıktı.

Nefes alıp veriyor. "Senin mutlu olmanı isterdi."

Parmağımdaki nişan yüzüğümle oynarken gözlerinin içine bakıyorum. "Ben mutluyum."

Bir şey söylemek ister gibi görünüyor ama sadece başını sallıyor ve uzaklaşmak için dönüyor.

"Eve gitmeye hazır mısın, Angel?" Slade bir kolunu bana dolayarak dikkatimi konuşmadan uzaklaştırıyor.

Ona bakıyorum ve bana küçük bir gülümseme veriyor, ama sert vücudundan bir şeye sinirlendiğini anlayabiliyorum.

Karşılığında ona bir gülümseme sunuyorum. "Evet."

Eve vardığımızda komşulara koşup yavru köpeğimiz Peaches'i aldım. Onlara teşekkür edip paralarını ödemeye çalışarak birkaç dakika geçirdikten sonra, ki tabii ki bunu reddettiler, evimize geri dönüyorum ve yatak odamıza girmeden önce onu koridora bırakıyorum. İçeri girer girmez Slade kalçalarımı kavıyor ve beni döndürüyor. Ellerimi göğsüne koyuyorum ve topuklarımın üzerinde dengede durabilmek için gömleğini kavıyorum. Beni yakından çekerek vücudumu onunkine yapıştırıyor. Uçakta söz verdiği şeyi hatırlayınca nefesim hızlanıyor. Beni çılgına çevirmesine bayılıyorum ve o da bunu biliyor.

Bebek mavisini gözlerine bakarken ona küçük bir gülümseme veriyorum. Bir şey arıyormuş gibi yüzümde dolaşıyorlar ve bu bana bu sabah beni uyandırdığı zamanı hatırlatıyor.

"Slade, bu sabah beni neden ? Bir şey mi oldu?" diye sordum.

Eğer sorum onu hazırlıksız yakaladıysa, bunu belli etmiyor. Sanki sormamı bekliyormuş gibi.

"Hiçbir sorun yok." Uzanıp kulağımın arkasındaki bir saçı iterek sorumu geçiştiriyor.

"Bir sorun mu vardı?" Dürtmeye devam ediyorum.

Başını sallar. "Sadece seninle sevişmek istemesem olmaz mı?" soruyor kaşlarını çatarak.

Çok sık sevişmeyiz. İkimiz de daha yoğun 'kirli oyunlardan' hoşlanıyoruz, ben buna böyle diyorum. Ama bunun sevişmemizle hiçbir ilgisi yoktu. Onun sözleri ve vücut diliyle ilgiliydi. Onu çok iyi okuyabiliyordum ve bir şeyler kesinlikle yanılttı.

"Hayır. Değil..." Parmağını dudaklarımın üzerine koyuyor ve beni susturuyor. Sonra eğildi ve bana derin bir öpücük verdi.

"Yatağa uzan," konuşmayı etkili bir şekilde sonlandırır.

Yatağa uzanıyorum ve o da vücuduma üzerime çıkıyor. Ellerimi saçlarına koyarak ve dudaklarını kendime çekiyorum. Bir elini dış uyluğumdan kot pantolonumun üzerinden kalçama doğru götürdüğünde bir inilti çıkarıyorum. Ereksiyonunu bana doğru bastırıyor ve ellerim geriliyor. Dudaklarını çekip ellerimi saçlarından ayırmak için uzanıyor. Gözleri benimkilerden doğru kayarken onları göğsümün önünde tutuyor. Sol elime bakıyorum ve başparmağını yavaşça nişan yüzüğümün üzerinde gezdirmesini izliyorum.

Gözlerim yüzündeki ifadeyi izlemek için tekrar yukarı kalkıyor. Tam olarak çıkaramadığım bir şey var. Gözleri yumuşak ama kaşları çatık. "Ne oldu?" Bir kez daha endişelenerek soruyorum.

Kaşları yumuşak bir gülümsemeye dönüşüyor. "Hâlâ karım olacağına inanamıyorum." Hayranlık içindeymiş gibi başını sallıyor. "Senin kocan olacağım," diyor kendi kendine sessizce. "Tüm bu endişeler..." diye fısıldar.

Gözlerim beni tutan ellerinden gözlerine bakıyor. "Endişeleniyor musun?" Bana evlenme teklif etmeden hemen önce otel odamızdaki düşünüyorum. "Gergindin," diyorum usulca.

Bu sabah olanlar bununla mı ?

Fikrimi değiştireceğimden ve onu terk edeceğimden mi korkuyordu? *Asla!*

Gözleri benimkilere kayıyor ve şöyle diyor: "Gergin değildim. Dehşete kapılmışım."

"Neden?" Gerçekten ona hayır diyeceğimi mi düşündü? Onu sevdiğimi söylediğimde ciddi olmadığımı mı?

Uzun bir nefes verir. "Her zaman bir planım vardı." Duraksıyor. "Seninle tanıştığımda istediğim her şeyi suya düşürdün. Dünyamı, isteklerimi ve ihtiyaçlarımı değiştirdin. Senin için sahip olduğum her şeyden vazgeçebilirim Angel. Sana sonsuza dek benim olduğumu ve hayatımın geri kalanının senin cevabına bağlı olduğunu söylüyorum." Bana baktı. "Evlilikten söz etmemiştik ve çok uzun süredir birlikte değiliz. Beni sevdiğini biliyorum ama bir keresinde bana 'iki insan aynı şeyi sevmez' dediğini de hatırlıyorum. Seninle tanıştığımdan beri senden başka bir şey istemediğimi biliyordum. Senin beni benim seni sevdiğim gibi sevdiğinden emin değildim."

Ellerimi onunkilerden çekip yüzünün iki yanına koyuyorum. "Seninle tanışana kadar aşkın ne olduğunu hiç bilmiyordum Slade. Söz veriyorum; seni ne kadar sevdiğimden asla şüphe etme. Hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum." Evlilik hakkında hiç konuşmadığımız doğru. Hatta ben

kendimi asla evlenmeyeceğime ikna etmeye çalıştım. Slade ile bunu istiyor muydum? Kesinlikle. Onun bunu istediğini düşünüyordum? Hayır.

Bana kocaman bir gülümseme veriyor ve bu sabahki tüm endişelerimin beni terk ettiğini hissediyorum. "Ve yapacaksın, Angel."

Ellerimi tutuyor ve yüzünde muzip bir gülümseme belirirken başımın iki yanında tutmak için hareket ettiriyor. "Uçakta sana fısıldadığım şey neydi?"

"Hangi kısmı?" Sırtımı göğsüne yaslayarak soruyorum. "Alay etmek mi? Yalama mı? Yalvarma mı?" Dudaklarımı yalıyorum. "Yoksa beni bağlayıp çıldırtacağın kısım mı?"

"Hepsini, bebeğim. istiyorum." Ve az önce istediğimden daha fazlasını kastettiğini biliyorum. Beni sonsuza dek istiyor ve ben de ona daha azını vermeyeceğim.

Beni bıraktı ve yataktan kalktı. Dolaba gidip bir eşarp ve kelepçelerle döndü.

Yatağın yanında öylece durup ifadesiz bir yüzle bana bakarken kaşlarımı kaldırıp ona bakıyorum. "Ne bekliyorsun?" Sonunda soruyorum.

"Sen." Başını bana doğru salladı. "Soyun," diye emrediyor o seksi, derin sesiyle.

"Bunu yapmak istemiyor musun?" Kaşlarımı çatarak sordum.

Sırıtarak başını sallıyor. "Sana nasıl yalvaracağını söylediğimi hatırlıyor musun?" Başımı sallıyorum. "Bu sadece başlangıç. Şimdi soyun. Soyun."

Yataktan kalkarken derin bir nefes alıyorum. Oldukça hızlı bir şekilde soyunuyorum. Bana 'dur' ya da 'daha yavaş git' demesini bekliyorum. Seksi olmaya çalışmıyorum, sadece o ne derse onu yapmak istiyorum.

Tamamen çıplak kaldığımda yatağa uzanıyorum ve ona bakıyorum.

Kelepçeleri fırlattı ve yanıma düştüler. Ardından atkıyı da yanıma yerleştiriyor. Hâlâ giyinik bir şekilde orada dururken, "şunları," diyor.

Kelepçelere bakıyorum, sonra tekrar ona dönüyorum. "İster misin?" Yavaşça soruyorum. Kalbim göğsümde çılgınca , hızla yükselip alçalıyor.

Başını sallıyor ve kollarını göğsünde kavuşturuyor. Ne düşündüğünü merak ediyorum.

Doğrudum ve kelepçeleri aldım. Ağır, soğuk metal ellerime otururken onlara bakıyorum.

"Önce göz bağıını takmanızı öneririm," diyor ve sert ses tonuyla beni biraz zıplattıyor.

Ona bakıyorum ve gözlerinden aniden ne kadar gergin olduğuma dair bir gülümsemeyi tutmaya çalıştığını anlayabiliyorum. Ve hiçbir şey önermiyordu. Bu onun bana ne yapmam gerektiğini söyleme şekliydi.

Sinirle yutkunuyorum ve uzun koyu gri atkıyı elime alıyorum. Çok yavaşça gözlerimin üzerine yerleştiriyorum ve arkadan sıkıca bağlıyorum. Gördüğüm tek şey zifiri karanlık olunca iç çekiyorum ve ellerimi kalçalarımın üzerine koyuyorum. Göğsüm hızla inip kalkmaya devam ediyor ve bacaklarımın arası zonkluyor.

"Şimdi kelepçeler" diye emrediyor.

Başımı çevirip yatağın kenarına bakıyorum ve konuşuyorum. "Hiçbir şey göremiyorum. Onları nasıl giyeceğim?" Ellerimi kalçalarımın koyarak soruyorum. Sinirlenmeye başlıyorum.

Soğuk metal bacaklarıma indiğinde nefesimi içime çekiyorum. "Yüzüstü dön." Bana emirler vermeye devam ediyor. "Ve sonra kelepçele

ellerini arkaya koy. Bir daha söyletme bana."

Bacaklarımı sıkıyorum ve onu şimdiden içimde ne kadar çok istediğimi düşünerek neredeyse inliyorum. Onun sesini. Komutları. Bana işkence ediyor ama bir yandan da bilinmeyenin heyecanı ile ıslanmama neden oluyor.

Kelepçelerden birini sağ takıyorum ve sonra yüzüstü dönüyorum. Diğerini takmak için birkaç deneme yapmam gerekiyor. Kalbim hızlı atıyor ve aptal gibi görünmemeye çalışarak nefes nefese kalıyorum. Muhtemelen bana gülüyordur ama hallediyorum.

Titrek bir nefes veriyorum ve nefesimi çalışıyorum. Görüş alanım olmadığı ve ellerim arkadan kelepçeli olduğu için ne yaptığını duymaya çalışıyorum. Birkaç saniye geçip de hiçbir şey duyamayınca konuşuyorum. "Ne yapıyorsun?"

Yatağın diğer tarafına doğru yürüdüğünü duyuyorum. Uzun şifonyerin yanındaki uzak köşede duran sandalyeye oturuyor gibi geliyor. "Tam da yapacağımı söylediğim şeyi," diyor rahatça. "Seni yalvartacağım. Bahsetmediğim kısım ise, sana dokunmaya karar verdiğim anda boşalmanı sağlayacak kadar ıslak olmanı istiyorum."

"Yani beni bu şekilde mi bırakacaksın?" Kelepçeleri çekerek soruyorum.

Kıkırdıyor ve sesi şeytani geliyor. "Orada çaresizce yatarken seni izlemek istiyorum. Hareket edemiyorsun, göremiyorsun. Tek yapabileceğin sana ne yapacağımı hayal etmek." Duraklıyor ve ben uzun bir nefes alıyorum. "Hayal gücünü serbest bırak, Angel," diye ekliyor ve sesindeki gülümsemeyi neredeyse duyabiliyorum.

Hassiktir! Bu kesinlikle farklı olacak.

SLADE

Pazartesi sabahı çok çabuk geldi. Buraya gelirken arabamda yarım yamalak yaptığım kravatımı düzeltmek için aceleyle ofisime giriyorum.

Angel'ın ağzında sikimle uyanmasının, dün gece ona yaşattıklarına misilleme olduğuna eminim. Beni uyandırdığında işlevimi yerine getirebiliyor.

Ağzı sikimin etrafına sıkıca sarılmış bir şekilde uyanmak ruh halim için harika şeyler yapıyor, ama aynı zamanda tembel bir orospu çocuğı olmak istememe neden oluyor. Kelimenin tam anlamıyla beni tüketiyor ve günün geri kalanında kafam olukta. Bu sabah aklımdaki son şey işti.

Ve tabii ki yere yatırıp kahvaltıda yediğimde de itiraz etmedi. Sonra duşta üzerime atladı, 'gerçek seks' yapmak istediğini söyledi. Ona yapamayacağımızı, zaten geç kaldığımı söylediğimde, hızlı bir seks olacağına söz verdi. Ve yemin ederim ki bu kadının 'şipşak'ın ne olduğu hakkında hiçbir fikri yok.

Tam masama ki ofis telefonum çaldı.

"Slade Long," diyorum, elime alıyorum ve masamdaki kâğıtları çılgınca karıştırıyorum. Genelde bundan daha düzenliyimdir.

"Beş dakika içinde konferans salonunda buluşalım." Diğer hatta babamın sesi var.

"Tamam," diye cevap veriyorum telefonu kapatmadan önce.

Masamın vazgeçiyorum ve siyah pantolonumun cebine uzanıp cep telefonumu çıkartıyorum. Ekran koruyucuma bakıp Angel ve benim Central Park'taki resmimizi gördüğümde gülümsüyorum. Ben bir bankta oturuyorum, o da bankın arkasında duruyor ve ellerini omuzlarıma dolamış. Çok güzel görünüyor. Yerdeki kar, beyaz düğmeli ceket ve koyu gri atkısıyla onu daha da güzel gösteriyor. Yeşil gözlerini sanki

iki mücevher. Ekranımı kaydırıp Angel'ın üzerine geliyorum ve ona bir mesaj yazmaya başlıyorum.

Ben: *Bütün gün bu sabahki uyandırma ağrımı düşünerek zorlanacağım.*

Ben cebime geri sokamadan cevap veriyor.

Angel: *Aletin amımın ıslak olduğu kadar sert mi?*

İnledim.

Ben: *Böyle konuşma. Babamla bir toplantıya girmem gerekiyor. Sikimle ne yapmam gerekiyor? Senin o ateşli ağzını ve daracık amını düşünerek hazır olda bekliyor zaten.*

Angel: *Aww, zavallı bebek. Orada olsaydım senin için o 'sorunu' hallederdim.*

Telefonumu masama bıraktım ve sandalyemde arkama yaslandım. Elimi yüzümde gezdirerek uzun bir i geçirdim. Sanırım onu bir seks makinesine dönüştürdüm. Yemin ederim, ona ayak uyduramıyorum.

Koyu renk pantolonumun arkasındaki sikim seğiriyor ve aklıma çenemi kapamamı, ona istediği kadarını ve daha fazlasını vermemi söylüyor.

Telefonum tyor ve için öne doğru eğiliyorum.

Hayal gücünüzü serbest bırakmaya ne dersiniz?

Evet. Misilleme .

Angel: *Eminim beni düşünüyorsundur, dizlerimin üstünde. Ellerin saçlarımda sıkıca düğümlenmiş.*

Artık okuyamıyorum. Mesajdan çıkıyorum ve ofis telefonumu alıyorum. İş numarasını çeviriyorum.

"Merkez Bankası. Ben Samantha Hall. Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye cevap veriyor ve sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum. Arayanın ben olduğumu biliyor.

"Şunu yapmayı kes," diye çıkışıyorum, o da gülüyor. "Tanrı aşkına, lütfen," diye yalvarıyorum ona.

Kahkahası daha da yükseliyor. "Başın büyük belada," diye uyarıyorum. "Ciddiydim, Angel," diye sertleşmemi yeniden ayarlamaya çalışıyorum.

"Ben de öyleydim," diyor artık gülmeden. "Öğle yemeğine ne dersin? Sana öğle yemeği getirmemi ister misin, tatlım?"

Sesindeki boğucu tondan yemek istemediğini anlayabiliyorum. "Evet."

"Ne ?"

İç çekiyorum. "Sadece sen, Angel. O küçük ateşli kıcını ofisime getir."

"On iki buçukta orada olacağım. Seni seviyorum," diyor telefonu kapatmadan önce.

Telefonu kapattım ve birkaç derin nefes aldım. On iki buçuk, o zamana kadar dayanabilirim.

Cep telefonumu masanın üzerinde bırakarak ayağa kalkıyorum ve konferans salonuna giderken bu acı verici ereksiyondan kurtulmaya çalışıyorum.

Micah büyük konferans salonuna girerken, "Bir tatile daha çıkmak üzere olduğumuz için çok mutluyum," diyor. Yanıma oturmadan önce siyah kravatını kurcalıyor.

"Ne? Vegas'a daha üç hafta var." *Yoksa iki mi?* Bugünlerde zamanı takip edemiyorum. Bugünün Pazartesi olduğunu ve işe gelmem gerektiğini hatırladığım için bile şanslıyım.

"Anlamıyorsun, ama anlayacaksın." Gülüyor ama hiç komik değil. "Biz New York'tayken Holly'nin tek konuştuğu senin evlenme teklif etmendi." Bunu bir sır olarak saklayabilmesine şaşırdım. "Sonra sen evlenir evlenmez yine tek konuştuğu şey düğünümüz oldu. Bana sürekli ne düşündüğümü soruyor." Ellerini havaya kaldırıyor. "Bilmiyorum ki, onlar sadece peçete. Neden belli bir renkte olmak zorundalar ya da üzerlerinde küçük bir desen olmak zorunda ya da..." Koyu gri düğmeli ceketinin yakasını çekiştiriyor.

Elimi omzuna koyuyorum. "Sakin ol," diyorum ona gülmemeye çalışarak. "Eğer önemli değilse onu mutlu edecek bir şey seç."

Bana bakıyor, koyu mavi gözleri vahşi bakışlı. "Sen sadece bekle." Parmağını bana doğru sallıyor. "Bu bir test. Hepsi lanet bir test. Sana söylemeden istedikleri şeyi seçmeni istiyorlar. Eğer yanlış bir şey seçersen, 'bunu neden beğenmedin' ya da 'umurunda mı' gibi milyonlarca soru soruyorlar. 'Pek değil' demek istiyorsunuz ama bu daha da büyük bir kavga başlatacaktır."

Artık kahkahalarımı tutamıyorum. Her geçen gün kardeşime daha az benziyor. Onu bu haliyle de diğer haliyle olduğu kadar seviyorum. Sadece hiç bu kadar çözülmüş görünmemişi.

"Kravatınla oynamayı bırak," diyorum ipek siyah kravatı elinden çekip alarak. "Neden bu kadar kıpır kıpırsın?" diye soruyorum.

Ellerini masanın üzerine koyuyor ve iç çekiyor. "Sadece biraz uykuya ihtiyacım var."

"Pekâlâ çocuklar." Babamız konferans salonuna girerek dikkatimizi çekti. Tam bir iş adamı modunda, koyu renk pahalı bir Armani takım giymiş, gümüş kravat takmış ve parlak siyah ayakkabılarını giymiş. Onu sokak kıyafetleri içinde görmek, biz New York'tayken olduğu gibi, hala biraz zaman alıyor. Büyürken bile onu hep takım elbiseyle görürdüm.

Masanın başına doğru yürür ve koltuğu çeker. Oturuyor ve ellerini masanın üzerine koymadan önce birleştiriyor. Boğazını temizledi ve sonra bize baktı. "Az önce Belediye Başkanı O'Hare ile telefonda görüştüm ve en küçük oğlu Braxton'ı resmi olarak şirkette işe aldım."

"Hiç yapmamayı düşündün mü?" Sandalyemde daha dik oturarak soruyorum.

Bu konuşmayı New York'tayken yapmıştık. Liseden en iyi arkadaşlarımdan biri olan Parker O'Hare'in küçük kardeşi Braxton'ın Princeton'dan bir dönem erken hukuk diploması alarak mezun olduğuna dair babama bir telefon gelmişti. Louis Belediye Başkanı olan ve aynı zamanda babamın eskiden beri arkadaşı olan babası aramış ve ondan iş istemişti.

"Ona gerçekten ihtiyacımız yok." Omuz silkiyor. "Ama biraz düşündükten sonra bunun harika bir fikir olduğuna karar verdim."

"Ne zaman başlıyor?" Micah soruyor.

"Yarın burada olacak."

Bu beni şaşırttı. "Bu çok hızlı," diye bariz olanı belirtiyorum.

Babam başını sallıyor. "Uzun zamandır yoktuk ve işlerin yeniden düzene girmesi gerekiyor. Mümkün olan en kısa sürede burada olmasını istiyorum ki bu konuda yardımcı olabilsin," dedikten sonra ayağa kalkıp odadan çıktı ve görüşmemizi açıkça sonlandırdı.

Bu çok kısaydı. Bunu bize bir telefon görüşmesinde söyleyemez miydi?

Micah bana döndü. "Artık Parker'la konuşuyor musun?"

Parker, Josh ve ben ortaokul ve lisede birbirimizden ayrılmazdık. Josh ve ben her zaman daha yakındık ama Parker genellikle arkamızdaydı.

"Geçen yıl Josh için düzenlediğimiz doğum günü partisi için şehre geldiğinde onunla konuştum." O sırada Josh nişanlısıyla birlikteydi. Çılgın sürtük o gece onu becermem için beni ikna etmeye çalıştı. Micah Holly ile birlikteydi, bu yüzden Parker ve ben her zamanki bekar hallerimizle elimize geçen her şeyi beceriyorduk ama tabii ki Josh'un nişanlısını geri çevirdim. "Peki ya sen?"

"Onunla birkaç hafta önce konuştum. Vegas'a geleceğini ve düğünde yer alacağını teyit etmek için beni aradı." Micah bana gülümsüyor.

Uzun bir nefes veriyorum ve başımı sandalyeye yaslıyorum. "Vegas'ın felaketle sonuçlandığını görüyorum," diye mırıldanıyorum.

Parker'ın geçmişteki şeyleri gündeme getirme eğilimi var. Angel ve ben Jessica'nın ona gönderdiği tüm videoları gözden geçirdik. Konu kadınlara geldiğinde geçmişimle ilgili şeyleri bilmesini istemiyorum. Çünkü onun ve Jax'in geçmişini duymaktan hiç hoşlanmıyorum.

Micah gülüyor.

"Angel'la başımın derde girme olasılığının yüksek olmasının neden komik olduğunu düşünüyorsun?" Ona bakarak soruyorum.

Omuz silkiyor. "Holly ile evleneceğim için nasıl çıldırdığımı görüyorsan ben de öyle görüyorum," diyor basitçe.

"Tam bir pisliksin," diye homurdanarak sandalyemden kalkıyorum.

"Küçük kardeşler bunun içindir." Dönüp ofisine gitmeden önce sırtımı sıvazladı.

Öğle yemeği saatinde bir müşteriyle görüşürken kapım açıldı. Başımı kaldırıp Angel'ı görmeyi beklerken Tate'in içeri girdiğini gördüm. Telefon görüşmemi tamamlarken boştaki elimi kaldırıp işaret ediyorum.

"Senin için ne yapabilirim, Tate?" Telefonu kapattıktan sonra soruyorum. "Sam sana herhangi bir soru sordu mu?" diye soruyor.

Jax'ten telefon aldıktan ve Tate'le sırrı hakkında konuştuktan sonra bana neyin yanlış olduğunu sormasını hatırlıyorum. Ona hiçbir söyleyemedim. Vücut dilim bir şeyleri ele veriyordu ama o bunu . Eşofmanlarımı çıkardım ve onun üzerine tırmandım. Ona ihtiyacım vardı. Her şeyin hâlâ yolunda olduğunu hissetmeye ihtiyacım vardı. Benimle evlenmeyi kabul etmişti ve birkaç saat içinde her şey dağılma tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştı. Ama Tate'in bunların hiçbirini bilmesini istemiyorum. Zaten çok şey . En sevdiğim oyuncağımı büyük bir zorbaya kaptırmaktan korktuğum için küçük bir sürtük gibi davrandığımı bilmesine gerek yok, ki bu durumda Jax oluyor.

Ona iyice baktım. Günlerdir uyumamış gibi görünüyor. New York'taki halinin tam tersiydi. New York'taki gibi davranmıyordu.

Dün gece inene kadar onun yanında olmak onu çok etkilemişti. Havaalanında ona söylemesi konusunda tartıştık, çünkü bilmeye hakkı olduğunu düşünüyorum. Yine de sözlerim anlamsızdı. Benim ne düşündüğüm onun umurunda bile değildi. Koşup ona bir şey söylemeyeceğimi biliyor. Benim soruları olacak.

"Hayır," diye yanıtlıyorum sorusunu. "Bildiğim kadarıyla, siz söylemediğiniz sürece öğrenmesinin bir yolu yok."

Ofisimin ortasında duran siyah beyaz İran halısına bakışını izlerken birkaç saniye sessizce oturuyoruz. Sadece ona bakarak bile nasıl bir savaş verdiğini görebiliyorum. Acı çekiyor gibi görünüyor ve Angel'a başından beri bir kardeşi olduğunu ama ona ihtiyacı olduğunda yanında olmadığını söylediğinde yüzünde aynı ifadeyi görmekten nefret ediyorum.

"Neden?" Sonunda sessizliği bozarak soruyorum. "Sana bir şey mi söyledi?"

Tate onun hayatına ikinci kez girdiğinden beri ne kadar yakınlaştılar bilmiyorum ama Tate bizimle çok yakın. Birkaç ay önce annesinin evine geldiğinde Tate'le aramız biraz sarsılmıştı ama şimdi onu en iyi arkadaşlarımdan biri olarak görüyorum ve yakında kardeşim olacak. Tıpkı Micah ve Josh gibi.

Bana bakmadan önce dikkatimi çekmek için başını sallıyor. Bir elini kırpılmış siyah saçlarının üzerinde gezdiriyor. "Jack'in evini satın alan bendim," diye itiraf ediyor usulca.

Beklediğim bu değildi. "O sen miydin?" Şaşırarak sordum. "Nasıl bu kadar çabuk satıldığını merak ediyordum." Babasının evini satışa çıkardığını öğrendiğinde neden beni arayıp çılgına döndüğünü şimdi anlıyorum. Evi istiyordu.

Başını sallar ve iç çeker.

"Nasıl haberi olmaz? Ertesi gün tüm evrakları fakslamıştı," diye hatırlatıyorum. Bunun gözden kaçırabileceği bir şey olduğunu sanmıyorum.

Uzun bir nefes verir. "Yasal adım Tate değil ama o beni bundan başka bir isimle hiç tanımadı. için o evi düzene sokmak için bir arkadaşşımdan yardım almak zorunda kaldım."

"Adın gerçekten Tate değil mi?" *Bu gerçekleşiyor olamaz.*

Başını yavaşça sallar ve bir kez daha yere bakar. "Daha önce de söylediğim gibi, sırlarım var Slade," diye mırıldanıyor.

Sandalyemde arkama yaslandım ve tamamen şok olmuş bir şekilde bir nefes verdim.

Sırları ne kadar derine iniyor?

"Kendimi... suçlu hissediyorum," diye itiraf ederek dikkatimi çekti.

"Ondan bir sır sakladığını mı?" Hangi sırrı sorduğumdan emin değilim. Birçok sır var gibi görünüyor.

Gözlerini düşünceli bir şekilde yere dikerken yavaşça başını sallıyor. "Sadece hazır değilim. Biliyorum-" Konuşacağımı düşünerek elini kaldırdı. "Bencil bir hıyar ve korkunç bir ağabey oluyorum. Sadece geçmişimden ve içerdği tüm o berbat şeylerden bahsetmeye hazır değilim."

Uzun bir nefes bırakıyorum. Oturuyorum ve zihinsel olarak kendisiyle savaşıırken onu izliyorum. Tıpkı kız kardeşi gibi. İkisi de hayatlarını dünyadan gizli tutmak istiyor. İkisi de kalplerini kollarına takıyor, sadece bunu itiraf etmek istemiyorlar.

"Sana söz veriyorum, Tate. Bu sırrı saklaman gerektiği sürece. Ya da sadece konuşmaya ihtiyacın olursa."

Ayağa kalktı ve başını bir kez salladı. Gözlerimin içine bakarak, "Teşekkürler Slade," dedi ve arkasını dönüp ofisimden çıktı.

Ofisime gelerek neyi başarmak istediğini bilmiyorum ama aradığı şeyi bulamadığını hissediyorum.

Sandalyemde doğruldum ve bir arkadaşşıma e-posta gönderdim. Ona dudaklarımın mühürlü olduğunu söylediğimi biliyorum. Bu, onun gerçekte kim olduğunu öğrenmek için araştırma yapmayacağım anlamına gelmiyor.

Otuz dakika ; eski bir arkadaşşıma bir e-posta gönderdim ve şehir dışında olduğumuz için e-postalarımı kontrol ederken kapımın tekrar açıldığını duydum. Kafamı kaldırdım ve Meleğimin sanki buranın sahibiymiş gibi içeri girdiğini gördüm. Siyah, seksi topuklu ayakkabıları koyu renkli parke zemini geçerken tıkırdıyor. Koyu kahverengi saçları iri bukleler halinde ve Barbie bebek yüzünün her iki yanına dökülüyor. Güneş gözlükleri hâlâ takılı ve seksi dudaklarında yaramaz bir gülümseme var.

"Senin için ne yapabilirim güzelim?" Yüzümde bir gülümsemeyle soruyorum.

Masama doğru yürüdü, avuçlarını düzleştirdi ve . "Sanırım buraya sizin için bir şey yapmaya geldim."

"Nedir o?" Bilmiş bir gülümsemeyle sordum. "Size hizmet etmek için buradayım, efendim."

O yumuşak ses kaşlarımla birlikte sikimi de kaldırdı. Kahretsin, kulağa çok ateşli geliyordu. O daha da eğilirken ben orada suskun oturuyorum. Yüzünü benimkine doğru yerleştiriyor. Hâlâ güneş gözlüklerini takıyor ve onları çıkarıp o parlak yeşil gözleri görmek beni öldürüyor.

Pembe parlak dudaklarını yalıyor ve bu düşünce bana neden burada olduğunu hatırlatıyor. *Sikime hizmet etmek için.*

"Tabii bana ayıracak vaktin yoksa." Dolgun alt dudağını çıkarıp somurtuyor. "Bir randevum vardı, değil mi?"

Başımı sallıyorum ve o da masadan kalkıp etrafımda dolaşıyor. Yüzümü ona dönmek için sandalyemi çeviriyorum ve o önümde durup aşağıya bakıyor. Hızla ayağa kalkıyorum, bana tepeden bakıyor olmasından hoşlanmıyorum.

Uzanıp büyük siyah güneş gözlüklerini çıkarıyorum ve masamın üzerine atıyorum. Eğilip dudaklarını dudaklarıma götürüyorum ve elinin pantolonuma gittiğini hissediyorum - hiç vakit kaybetmek istemiyorum. Pantolonumun fermuarını açıyor ve boxerıma uzanıp sertleşmiş sikimi çıkarıyor. Kısıtlayıcı kumaştan kurtulmanın verdiği rahatlamayla inliyorum. Bütün gün zonkluyordu ve taşaklarımın mosmor olduğuna eminim.

Ondan uzaklaşıyorum ve mor kravatımı çözmek için ellerimi kaldırıyorum. Düğmeli gömleğimin yakasının altından çıkarırken kafasını şaşkınlıkla yana yatırıyor. Bileklerini elime alıp yerleştiriyorum.

"Kıpırdamadan dur," diye emrediyorum ve o da buna uyuyor. Kravatımı bileklerine dolayarak sıkıca sabitliyorum.

Geri çekilip beyaz bluzunun düğmelerini için ellerimi kaldırdığımda gülümsüyor. Delinmiş göbek ortaya çıkaracak kadar açıyorum, sonra gömleği geriye doğru itiyorum, böylece kollarının üstüne oturuyor ve kollarını daha da daraltıyor. Sırtını dikleştirerek göğsünü bana doğru itiyor. Ten rengi sütyenini aşağı çekiyorum ve eğilip pembe meme ucunu ağzıma alıyorum. Sertleşene kadar dilimi etrafında döndürürken inliyor. Sonra hafifçe ısıriyorum ve nefes verişini hızlandırıyorum.

Geri çekiliyorum ve gülümsüyorum. "Dizlerinin üstüne çök," diyorum bencilce, daha fazla beklemek istemeyerek. Bana istediğimi vermek için ofisime geldi ve şu anda onu merhametime bırakmak istiyorum. Beni tatmin etmesini istiyorum.

Tek kelime etmeden dizlerinin üzerine çöküyor ve başını eğiyor. Odadaki tek ses onun ağır nefes alış veriş ve ben onun ofisime geldiğinde başına gelecekleri düşünmekten çoktan ıslanmış olduğunu bilerek ukala bir şekilde gülümsüyorum.

Sol elimi saçlarının arasına sokuyorum ve usulca başını kaldırıyorum. Sikimi dibinden tutuyorum ve ağzını açmadan önce dudaklarını yalıyor. Ağzının içine doğru kaydırıyorum ve yumuşak dudaklarına yavaşça girip çıkan sikime bakıyorum. Geri çekiyor ve sonra ileri doğru bastırıyor, sadece hafifçe içeri sokmaya başlıyor. Nazik olmaya çalışıyor ama ben bunu istemiyorum. Onu gözlerini sulandıracak ve amını ıslatacak bir güçle becermek istiyorum.

Sikimi bırakıyorum ve iki elimi saçlarına koyuyorum. "Gözlerini aç."

O ağır göz kapaklarını açıyor ve bana bakıyor. Benden uzaklaşmaya çalışırken, "Bu çok sert ve hızlı olacak," diyorum. "Karşı koyma." Ona güven verici bir gülümseme verirken ellerimi saçlarında sıkıyorum ama içimden ölüyorum. Bütün gün buna ihtiyacım vardı ve şimdi almak üzereyim.

Kalçalarımı ileri doğru itiyorum ve boğazının arkasını hissettiğimde inliyor. Ona her verirken bu sefer geri çekilmeye çalışmıyor. Boğazını açıyor ve ben ağzıyla yolumu bulurken sabırla dizlerinin üzerinde oturuyor. Sanki hayatım buna bağılıymış gibi girip çıkıyorum. Başımı geriye atıyorum ve inleyerek sikimi titrettiğinde çenem geriliyor.

" bu, bebeğim," diye bağırdım. "Siktir..." Taşaklarımın gerildiğini hissettiğimde tıslıyorum. Boğazının arkasında serbest kaldığımı hissettiğimde kalçalarımı bir kez daha itiyorum ve başını sabit tutuyorum. Onu bıraktığımda hızla geri çekiliyor, ağzını açıyor ve derin derin nefes alıyor.

Daha fazlasını istiyorum!

Dün gece kendini zapt edişini izlemek çok tahrik ediciydi. O sandalyede saatlerce oturabilir ve onu almamı beklerken inlemesini ve kıpırdanmasını izleyebilirdim. Onunla ne yapabilirdim. Yine de onu fazla bekletmedim. Düşüşüm, konu ona gelince sabırsız olmam. Özellikle çıplak olduğunda ve *lütfe*n dediğinde. Her seferinde beni yakalıyor. Belki de ağzını tıkamalıyım. İşte bu bir fikir. Belki eninde sonunda bunu deneriz.

Uzanıp onu hızlıca ayağa kaldırıyorum ve masamın yanındaki duvara sırtını dayayarak bağlı kollarını duvarla arasına sıkıştırıyorum. Gücümünden dolayı boğuk bir çığlık attı. Boşaldığını hissetmeliyim. Onun bana verdiği zevki ben de ona vermeliyim.

Ellerimi kalçalarının üzerine koyuyorum ve kalem eteğini beline kadar kaldırıyorum. Yoluma çıkan o sinir bozucu kumaş parçasıyla uğraşmak için külotunu yırtıp çıkarıyorum. Yavaşça bir parmağımı içine sokuyorum.

"Çok ıslaksın, bebeğim." Başımı boynunun kıvrımına doğru eğip derin bir nefes alıyorum. "Sikimi emmek seni ıslatıyor mu?" Fısıldayarak onu titretiyorum.

Bir tane daha eklemenden önce içeri ve dışarı hareket ettirmeye başlıyorum.

"Evet," diye cevap veriyor, başını duvara yaslıyor, dudakları aralanıyor ve nefesleri gittikçe hızlanıyor.

Kıkırdıyorum. "Ağzını kullanırken dizlerinin üzerinde olmayı seviyorsun," diyorum açıkta kalan göğsünü ve boynunu öperken.

"Evet," diye inliyor bir kez daha.

"Nedenmiş o, Angel?" İtirafından tahrik olarak homurdanıyorum. Benim almaktan hoşlandığım kadar onun da hoşlandığını biliyorum.

"Ahh." Parmaklarım ıslak amına girip çıkmaya devam ederken haykırıyor.

Hırlayarak "Cevap ver." dedim.

"Çünkü ben seninim." Yutkunuyor. "İstediğin gibi kullanmak için," diye pantolonunu indiriyor.

Bu sözler karşısında inledim. Hiçbir şey bir erkeğe, kadınının ona istediği zaman istediği şeyi yapabileceğini söylemesi kadar güçlü hissettiremez.

"Sen benimsin," diyorum çenemi sıkarak ve parmaklarımla daha da sertleşerek.

Vücudu sertleşirken birkaç derin nefes alıyor ve orgazmı onu sarsarak sallanmasına neden oluyor. Bir kolumu ona sıkıca sarıyorum, amını kadar sağlamaya devam ederken onu ayakta tutuyorum. Ne kadar sert boşalabileceğini biliyorum ve bunu çok istiyorum.

Yüksek sesle geliyor, onu kimin duyabileceğini umursamıyor, ben de umursamıyorum. Bunu kadına ne yaptığımı bilsinler.

Titreyen bacakları ve giydiği ince topuklu ayakkabılarla ayakta duramayacağını bildiğim için onu ofis koltuğuma oturtuyorum. Arkasına uzanarak ellerini hala kısıtlayan kravatımı çözüyorum. İşim bittiğinde önünde diz çöküyorum ve bileklerini nazikçe ovarken ellerini kucağına koyuyorum.

Nefes üstüne nefes alırken ayırık dudaklarını izliyorum. Göğsü hızla inip kalkıyor, sütyenini indirmiş, sert meme uçlarını görebiliyorum. Başını sandalyeye yaslamış ve gözleri hâlâ kapalı. Orgazm yüzünden bacaklarının hâlâ bana karşı titrediğini hissedebiliyorum.

Bileklerini serbest bırakıyorum ve elimi saçlarına koyup başını aşağıya, doğru çekiyorum. Ağır gözlerini açıyor ve sanki

transa geçmiş gibi. Onu getirdiğim durumun tadını çıkararak sırtıyorum.

Önünde diz çöküp sessizce vücudunu tekrar kontrol altına almasına izin vermeye devam ediyorum. Sonunda tekrar normal nefes alabildiğinde konuşuyor.

"Sana ne oldu böyle?" diye soruyor yumuşak bir gülümsemeyle.

İçime ne girdi? "Bana efendim dediğinizden oldukça eminim," diyorum dürüstçe.

Küçük bir kahkaha atıyor.

"Hayır, gerçekten. Çok sıcaktı," diyorum dürüstçe.

Şakacı bir şekilde göğsüme tokat atıyor. "Külotum nerede?" diye soruyor, sandalyede dik oturuyor, sutyenini yeniden ayarlamaya ve bluzunun düğmelerini iliklemeye başlarken etrafına bakınıyor.

"Onları geri alamayacaksın," diye cevap veriyorum.

Parmağıyla beni işaret ediyor. "Onlara ihtiyacım var. İşten sonra annen ve kızlarla elbise alışverişine çıkacağım."

Ayağa kalkıp masamdan birkaç mendil aldım ve temizlemesi için ona uzattım. Aletimi tekrar boxer'ımın içine yerleştiriyorum ve pantolonumu yeniden bağlıyorum. "Eee? Kızlarla alışverişe çıkmak için külot giymene gerek yok," diyorum, günün geri kalanında komando olacağı fikrine bayılıyorum. Bu, o evimizin ön kapısından içeri girer girmez benim soyunmak zorunda kalmayacağım anlamına geliyor.

"Slade." Noel'de ona hediye ettiğim saatine bakarak iç geçiriyor. "Annen beni ve Holly'yi gelinlik alışverişine götürüyor. İç çamaşırsız gitmek istemiyorum." İğrenir gibi bir ifade takındı.

Gülümsüyorum, onu sandalyeden kaldırıp dışarı çekiyorum. "Gelinlik için alışverişe mi çıkıyorsun?" Şaşırarak sordum.

"Evet," diye cevaplıyor hiçbir heyecan belirtisi göstermeden.

Onun hevesizliği karşısında kaşlarımı çatıyorum. "İşten sonra planların olduğunu bilmiyordum."

"Annen daha önce beni aradı. Ailenin evinde buluşup internetten bir şeyler bakacaktık. Ama sanırım Holly'nin annesi iş için şehir dışına çıkmak zorunda kalmış ve onun denemesini istediği birkaç elbise . Annen benim de bir elbise bakmam için iyi bir zaman olacağını düşünüyor." İç geçirdi.

Sol elini tutup dudaklarıma götürüyorum. Parmak eklemlerine hafif bir öpücük konduruyorum. "Onunla konuşmamı ister misin? Hazır değilsen seni zorlamasını istemiyorum." Bana ihtiyaç sürece onu beklerim ve annemin bu gibi konularda bunaltıcı olabileceğini biliyorum.

"Hayır." Benden uzaklaştı. "Ben hazırım. I..." Yüzüğüne bakıyor. "Sadece gerginim." Kendi kendine gülüyor, sonra gözleri tekrar benimkilerle buluşuyor. "Sadece senin için mükemmel olmasını istiyorum," diye fısıldıyor. "Ya elbiseden nefret edersen?"

Onu tekrar kendime çekiyorum ve kollarımı küçük beline doluyorum. "Sen mükemmelsin bebeğim. Gelinlik ya da düğünle ilgili başka bir şey için endişelenme. Düğüne bayılacağım. Neden biliyor musun?" Başını sallıyor. "Çünkü ne seçersen seç, sevdiğin şey olacak. Ve benim için önemli olan tek şey bu."

Bana gülümsüyor ve ben de dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum. Geri çekiliyor ve bir kaşını kaldırıyor. "Düğünden kadar bahsettiğimiz yeter. Külotum nerede?"

Onları cebimden çıkarırken gülüyorum. Ona uzattığımda nefesi kesiliyor. "Slade," tersledi, onları önünde tutarak. "Onları yırttın."

"Onları kalçalarından çektiğimde bunu bildiğini düşünmüştüm," diyorum gülerek.

"Dikkat etmiyordum," diye mırıldanarak onları tekrar cebime soktu. "Onları alabilirsin." Sanki aklına yeni bir fikir gelmiş gibi ellerini birbirine vuruyor. "İşten sonra kızlarla buluşmadan önce eve uğrayıp üstümü değiştireceğim," diyor soğukkanlılıkla.

Ona bir zafer gülümsemesi vererek cebimi yokluyorum. "Peki o zaman, al bakalım."

Eğiliyor ve dudaklarımdan öpüyor. Gitmeye başlıyor ve dışarı çıkmadan önce bana dönüp güneş gözlüklerini başının üstüne yerleştiriyor. "Hizmetleriniz için teşekkür ederim efendim."

O gülerek çıkarken ben homurdanıyorum.

İKİNCİ BÖLÜM

Samantha

Vivian yüzüncü gelinliği kaldırırken gülümseyerek, "Buna bayıldım," diyor. Tamam, daha çok beşinci gibi ama yüzüncü gelinlik gibi hissettiriyor.

Bir gelinlik mağazasının ortasındaki beyaz deri koltukta otururken Missy siyah çerçeveli gözlüklerini burnuna doğru iterken yanımdan, "Bu muhteşem," diyor.

Daha önce hiç gelinlik mağazasına gitmedim ama son derece güzel olduklarını söylemeliyim. Ya da en azından burası öyle. İçeri girdiğimde ayakkabılarımı çıkarmam gerektiğini hissettim. Beyaz halıdan beyaz mobilyalara kadar her şey o kadar beyaz ve temiz ki kanepeye oturmak bile beni gerdi.

Vivian elindeki elbiseyi yüzüme doğru salladığında ona bakıyorum. İyi bir elbise ama istediğim şey için biraz fazla. Üst kısmı ışıltılı bir halter ve eteğinin tamamı ağdan oluşuyor. Dans pistinde çok güzel görüneceğini hayal ediyorum.

"Evet, güzel," diyorum gülümseyerek.

Vivian'ın gülümsemesi yüzünden düşüyor ve elbiseyi tutan kolunu indiriyor. "Beğenmedin mi?" Sözleri hayal kırıklığıyla doluydu.

Omuz silkiyorum. "Sadece bana benzemiyor," diyorum dürüstçe.

"Aklında ne tür bir elbise var?" Courtney sağ tarafımızdaki soyunma odasından soruyor. On dakikadır orada Holly'ye bir elbise giydirmeye çalışıyordu.

"Tam olarak bilmiyorum. Zarif ama sade bir şey istiyorum," diyorum ve uzun bir trenle dar bir şey hayal ediyorum. Şık ve çarpıcı bir şey.

"Basit mi?" Courtney homurdanıyor. "Ne zamandan beri basit yapıyorsun?"

"Bu ne anlama geliyor?" Soyunma odasının kapısına bakarak kaşlarımı çatarak soruyorum.

Kapı açılır ve kadın dışarı çıkar. Beyaz bir kabarık etek ve beyaz bir korse giymiş, yenilmiş görünen Holly arkasından gelmektedir. Omuzları çökmüş ve siyah saçlarından birkaç parçayı yüzüne savurmaktadır.

"Bu senin düğünün demek. Her şeyi yap." Ellerini havaya kaldırır. "Sen her zaman kız gibi bir kız oldun. Kat kat dantelli ve mücevherli bir şey al."

Başımı iki yana sallıyorum. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak, "Basit istiyorum," diye tekrarlıyorum.

Missy gülümseyerek yumuşak bir sesle, "Bence basit kulağa güzel geliyor," diyor.

Başımı sallıyorum, başka kimse olmadığı için benimle aynı fikirde olsa bile birinin benim seviyemde olmasına şükrediyorum.

Ben alırım.

Neden elbise getirmeye devam ediyor anlamıyorum. Zamanı tükenmekte olan Holly. Slade ve ben henüz bir randevu hakkında konuşmadık bile.

İçimi çekiyorum. Bir kız olarak hepimizin evleneceğimiz günü ve nasıl olmasını istediğimizi hayal ettiğimizi biliyorum. Ama babamın öldüğü ve annemin beni dışladığı gün hayatım değişti. Artık hiçbir şeyin önemi yoktu. Jax'le bile. Evlilikten bahsetmiştik ama hiçbir zaman koşup düğün dergilerini alıp plan yapmaya başlayacak bir kız olmadım.

Slade ile evlenmek istiyorum. Birlikte geleceğimizi planlamaya başlamak için heyecanlı ve hazır olan o kız olmak istiyorum. Sadece dört aydır birlikteyiz ama onu her şeyden çok seviyorum ve hayatımın geri kalanını onunla geçirmek istediğimi biliyorum.

Başımı sallıyorum ve Vivian'a içten bir gülümseme veriyorum. "Tamam ama ben basit istiyorum," diye hatırlatıyorum ona.

Vivian dönüp elindeki elbiseyi bize yardımcı olan danışmana , "Sanırım sadece bir tane gördüm," diyor.

Missy ve ben okuluyla ilgili sohbet ederken, Holly bayana ona verdiği elbisenin çok küçük olduğunu ve zaten çok da umursamadığını açıkladı.

Annesi bu randevuyu biz New York'tayken ayarlamıştı. Kendisi de burada olmayı planlamıştı ama bu sabah bir iş gezisine çıkmak zorunda kaldı. Holly döndüğü zaman için yeniden randevu ayarlamaya çalıştı, ancak annesi kaybedecek zamanı olmadığını ve onsuz gidip denemesini söyledi. Oraya vardığımızda hiç şaşırmadık ve danışmanın elinde Holly'nin annesinin onun için seçtiği elbiseler vardı. Ve hepsi de iğrençti.

"İşte burada," diyor Vivian, dikkatimi çekerek ve hâlâ plastik kılıfı içinde duran bir elbiseyi kaldırarak. " gel. Dene bakalım." Suratını asıyor ve ben de gülmekten kendimi alamıyorum.

"Ben sana yardım ederim," diyor Missy ayağa kalkıp elbiseyi ondan alıyor, böylece Vivian Holly'nin başka bir şey seçmesine yardım etmekte özgür oluyor.

Missy ve ben soyunma odasına giriyoruz ve ben elbiseyi saklayan örtüye bakarken sessizce duruyoruz. Gözlerimi kapatıyorum ve annemin burada olmasını diliyorum. Bu günü kaçırmazdı.

Kapağın açıldığını duyuyorum ve Missy'nin nefesi kesilince gözlerimi açıyorum.

"Vay canına," diyorum iyice bakınca.

"Evet," diye onaylıyor Missy.

Kotumu ve gömleğimi çıkarırken başka bir şey söylemiyoruz. Courtney bize bir korse fırlatıyor ve Missy onu yerine oturtmama yardım ediyor. Sonra da elbiseyi giymeme yardım ediyor.

Kaidenin üzerine çıkıp boy aynasında kendime bakarken tüm kızlar sessiz.

Vivian arkamdan yaklaşıyor, gözleri yaşlarla dolu. "Aklından geçen bu ?" diye soruyor bilmiş bir gülümsemeyle.

Başımı sallarken gülümsüyorum. Ellerimi kalçalarımı kaplayan kusursuz beyaz satenin üzerinde gezdirirken "Mükemmel," diyorum.

Gülümsüyor. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Gerçekten muhteşem. Çok büyük ama tarzı ve görünümü tam da aklımdaki gibi.

Arkamı dönüp onunla yüzleşiyorum. "Teşekkür , Vivian."

İşte o zaman kendi annem olmasa bile bana yardım edecek bir annem olduğunu fark ediyorum. Annemi ve babamı kaybettim ama tamamen yeni bir aile kazandım.

Holly neredeyse gözyaşları içinde, "Bir elbise bulduğun için çok şanslısın," diye ağlıyor. "Annemin seçtiklerinin hepsi iğrençti," diye sızlanıyor.

Courtney tiksintiyle dudağını geri çekerek başını hızla sallar.

"Beğendiğin bir elbiseyi dene," diye onu cesaretlendirir Missy.

Holly başını sallar. "Anlamıyorsun. Onun sevdiği bir şey seçmezsem annem çıldırır."

Courtney, "Tanrı aşkına, bu senin düğünün," diyerek kaşlarını çatmama ve Holly'nin gülmesine neden oldu. "Ona defolup gitmesini söyle."

"Düğün masraflarını o karşılıyor. Her şeyin hep hayal ettiği gibi olmasını istiyor. Ben onun tek kızıyım." İç çekiyor. "Onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum."

"Ama seni hayal kırıklığına uğratmayı umursamıyor," diyor Courtney. "Senin ne istediğin umurunda değil."

"Courtney," diye bağırdım.

Holly orada öylece durup beyaz halıya bakıyor ve kalbimin onun için kırıldığını hissediyorum. Gerçeği biliyorum. Annesi ona ne istediğini bile sormadı. İki günde bir Vivian'ın evinde internetten bir şeyler inceliyoruz ama Holly annesine istediği şeyleri söylemedi çünkü annesi ona sormadı bile.

"Vay canına. Bu elbise sana çok yakışmış." Danışman gelip konuşmamızı böldü. "Ama çok büyük. Ölçülerini alayım," dedi, iğneleri ve mezurayı çıkarmıştı bile.

Ölçülerimi almaya devam ederken ona küçük bir gülümseme veriyorum. Holly'ye sarılmak ve her şeyin yolunda gideceğini bilmesini sağlamak istiyorum. Baş nedimesi olarak, düğünün mükemmel olmasını istiyorum. Tam burada, şu anda, bunun gerçekleşmesi için kendime söz veriyorum. O kaltak annesinin arkasından iş çevirmem gerekse bile.

Çok geçmeden dükkânda işimiz bitti. Holly'nin bu gece çalışması gerekiyordu, bu yüzden dükkânı kapatmayacaktık.

Gelin alışverişinden sonra birkaç şey almak için akşam markete uğradıktan sonra evin önüne geliyorum.

Arabamdan iniyorum ve garajda park halinde duran bakıp gülümsüyorum. Slade'in bugün benim kullanmamla ilgili bir şey söylememesine şaşırdım. Bu sabah geç kaldığı gerçeğinin

cinsel aktivitelerimiz yüzünden işe giderken ne sürdüğümü umursamıyordu.

Kapıyı kapattıktan sonra, çalan telefonuma cevap vermek için garajda duruyorum. **Holls** ekranda yanıp sönüyor.

"Alo?" Çantamla ve birkaç çuval erzakla hokkabazlık yapmaya çalışarak söylüyorum.

"Hey, Sam," diyor çekingen bir sesle.

"Selam kızım," diyorum sözlerinin tonuna kaşlarımı çatarak. Gelinlik mağazasından çıktığımızda pek de iyi bir ruh halinde değildi. "Her şey yolunda mı?"

Cevap vermesi birkaç saniye sürüyor, bu da beni geriyor. "Bunu sana nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum."

"Ne oldu?"

"Jax burada."

Çantamın beton zemine çarpma sesi garajda yankılanıyor. "Ne?" Onu yanlış duyduğumu düşünerek sordum.

"Evet." Derin bir nefes alıyor. "Neler olduğunu bilmiyorum ama seni aramaya çalıştığını söylüyor."

Kendi kendime başımı sallıyorum. "Ondan hiç telefon almadım."

Uzun bir nefes bırakıyor. "Seninle konuşana kadar gitmeyi reddediyor."

"Hayır," diyorum dişlerimi gıcırdatarak. Yine mi bu? "Böyle bir şey olmayacak. Ona gidip kendini becermesini söyle Holly," diye saçmalamaya başlıyorum. "Söyleyecek bir şey kalmadı. Bitti artık. Ona defolup gitmesini söyle." Saçmalamayı bitirdiğimde derin bir nefes alıyorum, ne düşünüyor olabileceğini bilemiyorum. Bana yaptıklarından sonra onu görmek isteyeceğimi düşündüğüne göre aklını kaçırmış olmalı.

"İşte benim kızım." Telefondan gülümsediğini duyuyorum.

"Ne? Onu görmek isteyeceğimi mi düşündün?" Biraz kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Hayır. Sadece kafamı karıştırdı. Seni sürekli aradığını söyledi ve sen bana bundan hiç bahsetmedin. Seni arıyor olsa bana söylemez miydin?" diye soruyor incinmiş bir sesle.

"Sana söz veriyorum Holly. Ne beni aradı ne de ben onunla konuştum."

İç çeker ve sonra konuşur. "Sana inanıyorum. Brandon'a kışına tekme basmasını söyleyeceğim." Brandon, Jeremy'nin başına gelenlerden sonra işe aldığı yeni fedai. Jeremy suçunu kabul edip hapse girmiş olsa da, bu olay o barda neler olabileceğine dair gözlerimizi açtı. Ayrıca bar sahibine birkaç kamera taktırdı.

"Holly, eğer benim hakkımda bir şey sorarsa ona Slade'le birlikte olduğumu söyleme. Slade'in nerede yaşadığını biliyor ve buraya gelmesini istemiyorum."

"Slade'e söyleyecek misin?" diye soruyor endişeli bir sesle.

"Evet," diye yanıtlıyorum hiç tereddüt etmeden.

"Tamam. Sonunda ne olacağını sana haber veririm." "Beni uyardığın için teşekkürler kızım."

Telefonu kapattık ve garajın zemininden çantamı aldım. İçeri girip yiyecekleri mutfak tezgahına yerleştirirken bodrumdan Slade ve Tate'in sesleri yükseliyor. Aşağı iniyorum ve onları Sports Center izlerken bilardo oynarken buluyorum.

Bilardo masasının yanındaki kanepeye doğru yürüyorum ve gergin bir şekilde oturuyorum.

Yumruklarımı açıp kapatırken ellerime bakıyorum. Jax ne istiyor olabilirdi ki? Zihnim onu en son kiralık evimizden eşyalarımı taşıırken gördüğüm güne gidiyor.

"Ne yapıyorsun?"

Etrafımda dönüyorum ve kalp atışlarım hızlanıyor. Jax banyonun kapısında duruyordu.

"Eşyalarımı topluyorum."

"Hayır, yani ne yapıyorsun? Beni neden terk ediyorsun?" Kapının pervazına yaslandı.

Sinirlenmeye başlıyorum. "Çünkü seni başka biriyle sevişirken yakaladım."

"Ama ayrılmak istemiyorum." Gülümsüyor ve tüylerim diken diken oluyor; tehlikeyi haykıran türden tüylerim diken diken oluyor. Kapının pervazını itiyor ve bana doğru ilerlemeye başlıyor. Panik içinde arkasındaki koridora bakıyorum. Micah ve Holly neredeler?

Kalbim çarpıyor ve tenim nemleniyor. Ellerimi havaya kaldırarak, "Orada kal," diyorum.

"Hadi bebeğim, birlikte iyi olduğumuzu biliyorsun. Bu olanları unutabilir miyiz?" Kahverengi gözleri benimkilerin üzerinde ve bana doğru yürürken yüzünde hâlâ o rahatsız edici gülümseme var. Artık bana çok yaklaşıyor, bu yüzden yanından koşarak geçmeye karar veriyorum ama kolumdan yakalıyor ve bizi koridora doğru itiyor. Kolumu o kadar sıkı tutuyor ki çığlık atıyorum.

"Bırak beni!" Çığlık atıyorum. Uzaklaşmaya çalışıyorum ama kolumu ölümüne kavırıyor. "Bırak beni, Jax!" Yüzüne bağıriyorum. Daha önce hiç böyle davranmamıştı ve bunu ne kadar ileri götüreceğini bilmiyorum.

Kahverengi gözlerini bana dikerken yüzündeki o hain gülümseme kayboluyor. "Hayır!" diye hırılıyor, "Gitmene izin vermeyeceğim çünkü sen gitmiyorsun. Sen küçük bir sürtüksün Sam. Benden öylece uzaklaşabileceğini mi sanıyorsun?" Sağ elini kaldırdığını görüyorum ve bir an için

bana vuracak. İki elimi birden tutup onu itiyorum ve kolumu bırakmasını sağlıyorum.

Micah tam o anda sözümüzü kesmiş ve Jax'i benden . Ancak Jax ona doğru hücum ettiğinde ben araya girmiştım. Beni itti, düşmeme ve başımı duvarın köşesine çarpmana neden oldu, bu da beni hastaneye götürdü.

Holly hastane odama geldikten sonra polisle konuştum. Onlara neler olduğunu anlattım - Micah'nın onlara anlattığı hikayeyi doğruladım - ve hemen bir yasaklama emri çıkartmak için mahkemeye gittik. O anda şehri çoktan terk ettiğini bilmiyorduk. Polis hiçbir şey bulamayınca bize kiralık evin darmadağın edildiğini ve ona dair her türlü izinin kaybolduğunu söylediler. Sonra Bridgette'le birlikte Georgia'daki memleketine gittiği kulaktan kulağa yayıldı. Ama o sürtük daha birkaç ay önce Jessica'ya benimle yatması için tüm o fotoğrafları verirken Slade'le aramda sorunlara neden olmuştu. Yani Slade'le birlikte olduğumu zaten biliyor olabilir. Ona söylemiş olmalı. Ayrıldılar mı? Bu ne demek şimdi? Jax beni geri mi istiyor? Bunu düşününce sesli gülüyorum.

Ya onu aldattıysa? Yine güldüm.

Ne ironi ama.

Ya onu aldattıysa? O kadar komik değil. *Onun* kalbini kırmasını istiyorum, o soğuk kalpsiz kaltağın. Biz birlikteyken Jax'le yatmış olması umurumda değil. Benim sorunum Slade ve bana yapmaya çalıştığı şey.

Keşke Jessica'ya barda yaptığım şeyden sonra Jessica ile aralarında geçen telefon konuşmasını duyabilseydim. O sürtük daha fazlasını hak ediyordu.

kırık bir burundan daha fazla. Yine güldüm. "Bu kadar komik olan ne?"

Başımı kaldırıyorum ve Tate konuştuğunda kahkahalarım kesiliyor. O ve Slade ellerinde bardo sopalarıyla orada durmuş bana bakıyorlar.

"Devam edin. Neyin bu kadar komik olduğunu paylaş," diye gülümseyerek teşvik ediyor Slade.

Muhtemelen beş dakikadır orada durmuş kendi kendime gülmemi izliyorlar.

Bunu önce derin bir nefes alıyorum.

Slade'den daha fazla sır saklamayacağım, kendi kendime tekrar tekrar söylüyorum.

Tuttuğum nefesi dışarı üfledim. "Holly beni aradı ve Jax'in Larry'nin evinde beni aradığını söyledi."

Slade'in gülümsemesi yüzünden düşer ve vücudu sertleşir. Tate'in gözleri kısılır ve dudakları inceler.

"Onunla konuştun mu?" Tate talep ediyor.

Kaşlarımı çattım, Tate neden umursasın ki? "Hayır. Ben onunla konuşana kadar gitmeyi reddettiğini söyledi ama ben de ona kışına tekme basmasını söyledim. Ona söyleyecek bir şeyim yok." Başımı sallayarak ellerime bakıyorum. "Ona beni aramaya çalıştığını söylemiş." Başımı sallıyorum. "Ama ondan tek bir telefon bile almadım."

Saçlarımın arasından kafamı kaldırıyorum ve Slade ile Tate'in anlamadığım bir şekilde bakiştıklarını görüyorum. "Ne?" diye soruyorum.

Slade orada öylece dururken Tate başını sallıyor, gözleri artık beni delip geçiyor. "Ne?" Kanepeden kalkarak sordum. "İkinizin bakişmasını gördüm. Ne oldu?"

"Onun numarasını senin hattından engelledim." Slade sonunda konuşur, sesi sert ve soğuktur.

"Bunu sana ne yaptırdı?" Bu beni şaşırtmamalı. Aynı şeyi Jessica'ya da yapmıştı. Sonra aklıma bir fikir geldi. "Onun numarasını nereden biliyorsun?" Ayrıldıktan sonra sildim. Ve eğer doğru hatırlıyorsam, Slade bana Jax'i tanımadığını söyleyip duruyordu, ta ki ben onu Jax'i aramak için arayana kadar.

Slade bir elini saçlarında gezdirir ve bir küfür savurur, şimdi kızgın olmaktan çok endişeli görünmektedir. "Ben... o..."

"numarayı verdim," diye araya giriyor Tate.

Şimdi kafam daha da karışmış bir şekilde ona bakıyorum. "Nasıl alacaksın ki?"

Onu tanıyor ?"

"Hayır." Konuşmadan önce rahatlamak için duvara yaslanıyor. "Ama bulmak zor olmadı."

Daha fazlasını söylemesi için birkaç saniye bekliyorum ama vermek istediğinin bu kadar hemen fark ediyorum.

"Teşekkürler mi?" Sanırım söylemem gereken şey bu.

Tate yarım yamalak teşekkürümü omuz silkerek geçiriyor ama Slade gözlerini bana diyor. "Onunla konuşmak istiyor musun?" diye soruyor.

İç çekiyorum. Olmasını istemediğim şey buydu. "Hayır ama neler olup bittiğini bilmek isterdim. Onu ihbar etmiş ve hakkında uzaklaştırma kararı çıkartmıştım. Şimdi geri döndüğüne göre bir tane daha almak zor olur mu?" Slade'in vücudu gevşer ve telefonunu çıkarmak için arka cebine uzanır.

"Birkaç telefon görüşmesi yapacağım."

"Holly'ye senden bahsetmemesini söylemiştim," diyorum endişeyle Slade'e bakarak. Gözleri bir kez daha bana dikiliyor ve açıklamamı bitirmek için acele ediyorum. "Senin nerede yaşadığını biliyor ve ben onun

buraya geliyor." Slade'i Jax'in suratına fırlatmadığım gerçeği karşısında çözülmesini beklerken nefesimi tutuyorum.

Slade Tate'e bakıyor ve Tate de ona neredeyse kaçırdığım küçük bir baş selamı veriyor. Bunun ne anlama geldiğini sormak için Slade'e dönüyorum ama o çoktan telefonuyla konuşmaya başlamış.

SLADE

"Angel'ın Jax'e karşı yasaklama emri çıkarttığını bana neden söylemedin?" Telefonda kardeşime homurdanıyorum.

"Önemli olduğunu düşünmedim. açmaya götürdüğümüzde adam ortalıkta yoktu. Bu, on beş gün dolduğunda ve mahkemeye gelmediğinde düşürülen bir ex parte emriydi. Ben bu konuda bir şey yapamadan ortadan kaybolmuştu" diye yanıtlıyor.

Evet, Tate sağ olsun.

"Holly az önce onu aradı ve Jax'in Larry'nin evinde onu aradığını söyledi."

"Ne? Bu ne zaman oldu?"

"Bilmiyorum. Daha önce." Aramanın zaman gerçekleştiğini söylemedi ve bu gerçekten umurumda değil. Tek umursadığım o piçin geri dönmüş olması.

"Seni sonra ararım. Holly'yi arayıp Larry'lere gideceğim. O pislik herifin Sam'in yanında olmasını istemediğin kadar onun yanında da güvenmiyorum." Cevap beklemeden telefonu kapattı.

Dönüp Tate'e bakıyorum. Birkaç dakika önce kışımı kurtarmıştı. Angel'a Jax'le konuştuğumu, telefonundaki kanıtları sildiğimi ve sonra da numarasını engellediğimi söylesem çok kızardı. Evet. Bu hiç istemediğim bir kavga.

Tate'in bahanesi kafasını karıştırmış gibi görünüyordu ama en azından buna inanmıştı. Telefonumu tekrar cebime koyarak, "Micah Larry'lere gidiyor," diyorum.

Tate yüzünde şeytani bir sırıtışla, "Ben de oraya gideceğim," diyor.

"Ben ." Döndüm ve merdivenlere doğru yöneldim.

"Ne?" Angel ciyaklar. "Hayır, Slade." Elini koluma koydu. "Oraya gitmenize gerek yok. Ne düşündüğünü ya da ne istediğini bilemeyiz."

"Onun ne istediğini çok iyi biliyorum, sen de öyle," diye homurdanıyorum. *Benim aptal olduğumu mu düşünüyor?*

Beni çalışarak gülümsüyor. "Aynen öyle. Ben senin yanımdayım Slade," diye yumuşak bir şekilde güvence veriyor. "Hiçbir yere gitmiyorum bebeğim. O yüzden boş ver gitsin. Beni aramasını engelledin ve ben onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum. Lütfen oraya ve bunu olması gerekenden daha ileri götürmesi için bir sebep verme," diye yalvarıyor parlak yeşil gözleriyle.

Tate'e bakıyorum. "Benimle garajda buluş. Hemen geliyorum."

"O zaman ben de seninle geliyorum," diye aniden teklifte bulununca Tate durakladı.

Başımı hızlıca sallıyorum. "Kesinlikle olmaz. Burada kal," diye emrediyorum ve o da bana sert bir bakış atıyor.

"Slade..."

"Hayır," diye homurdanıyorum. "Burada kal," diye bir kez daha emrediyorum ve benden uzaklaşmaya ama ellerimi yüzünün iki yanına koyuyorum. Eğiliyorum ve onu o kadar tutkuyla öpüyorum ki ağzımın içinde nefesi kesiliyor. Ellerimi yüzünde sıkıyor ve ağzını kendi ellerimle domine ediyorum. Onu sert ve uzun öpüyorum ve geri çektiğimde,

Nefes nefese ve gözlerinde onu omzuma atıp yatağıımıza götürmemi söyleyen bir bakış var.

"Sonra," diye fısıldıyorum alnından öpmek için eğilerek.

Bana bakıyor ve kaşlarını çatıyor. "Yukarı çık ve hazırlan. Sen farkına bile varmadan dönmüş olacağım." O itiraz edemedi arkamı dönüp merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum ve Tate peşimde garaja doğru ilerliyorum.

"Teşekkürler..." Arabamı garaj yolundan çıkardıktan sonra başladım. "Lafı bile ." Tate bitirmeme izin vermiyor. "Daha fazlasını yapıyorsun.

ona söylemeyerek isteyebileceğimden daha fazla..." Larry'nin evine doğru giderken yüzünü çevirip camdan dışarı bakıyor.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Bana hala Jack'in babası olduğu ve hiçbirimizin onun gerçek adını bilmediği dışında başka bir şey söylemedi. Eve dönerken beni aradı. Sesi hala keyifsiz geliyordu, ben de onu bira içmeye ve bilardo oynamaya davet ettim ama bugünkü buluşmamızdan hiç bahsetmedi.

"Hayır."

Başımı salladım ve öylece bıraktım. Ne kadar az bilirim o kadar iyi. Ama sormadan edemedim. Bu kadar büyük bir şeyi taşımak insana ağır geliyor olmalı.

Yolun geri kalanını sessizlik içinde sürdük. Larry'nin yerine girip arka tarafa park ediyorum. Micah'ya mesaj atıp geldiğimizi haber veriyorum ve bizi arka kapıdan içeri almasını rica ediyorum. O pisliğe sürpriz yapmak istiyorum.

"O burada mı?" Micah kapıyı açar açmaz soruyorum.

"Kamyoneti ön tarafta ama onu bulamıyoruz."

Bu, ruh halimi hafifletmek için hiçbir şey yapmıyor. "Onun burada ne işi var?" Sanırsınız ki Holly'nin artık burada çalışmadığı birileri tarafından kendisine bildirilmiş. "Holly'ye neler söyledi?"

Micah koridorda tuvaletlerin yanında durdu ve Tate'le bana doğru döndü. Jax geri döndüğü için bu kadar kızgın olmasaydım, onu kadınlar tuvaletinde ilk gördüğüm anı hatırlayarak gülümserdim. Onu tam da bu koridora kadar takip etmiştim.

Micah soruma cevap verdiğinde neden burada olduğumuzu hatırlayarak iç geçiriyorum. "Holly biraz sarsıldı. Bu yüzden buraya geldim. Sam'i tutup tehdit ettiğinde siz orada değildiniz."

O devam ederken ellerimi iki yanıma indiriyorum.

"Sam'i aramaya çalıştığı dışında ona pek bir şey söylemedi. Onu geri istediğini anlamak için roket bilimci olmaya gerek yok." Dikkatini tekrar bize vermeden önce bir an durup koridora bakıyor. "Kızları onun ulaşamayacağı bir yerde tutmalıyız."

"Bunu nasıl yapacağız?" Tate tersliyor. Micah cevap vermeden önce, "Bu kadar saçmalık yeter," diye homurdanıyor. Dövmeli kollarını ortaya çıkaran koyu renk kollarını ön kollarından yukarı doğru itmeye başlıyor. "Hemen şimdi, burada onun ağzını burnunu kıracağım ve sonra da kendi yoluma gideceğim." Umursamazca omuz silkiyor. "Onunla başa çıkabilirim."

"bir şey yok. O gitti," diyor Holly, yanına gelip
Biz

"Sana bunu düşündüren ne?" diye sordum.

"Bir müşteriyi bekliyordum, bir de baktım ki kamyonu gitmişti."

Binanın önünü kaplayan pencerelerden dışarı son bir kez bakmak için döndüğünde kahverengi gözlerini izliyorum ve sonra Micah'a bakıyor. Uzanıp onun elini tutuyor, sanırım bir tür teselli için.

Kahretsin, onun yüzünden gerçekten sarsılmış. Kontrolümün kaybolmaya başladığını hissediyorum. Bu orospu çocuğu Holly ve Angel'ı korkutuyor. Kahretsin, o korkmuyor.

Benimle yaşadığını bilmesini bile istemiyor, çünkü oraya gelmesinden korkuyor. "Nerede kaldığını biliyor muyuz?" Ben soruyorum.

"Hayır, ama iyi görünmüyordu."

"Nasıl iyi görünmüyordu?" Holly'ye sordum.

"Çok kilo kaybetmişti ve yüzü tamamen dağılmıştı. Sürekli kollarını kaşıyor ve etrafına bakınıyordu. Sürekli Sam diyordu ama sanki başka birini de arıyor gibiydi."

Tate ve ben aynı "Uyuşturucu," diyoruz.

Micah'ya bakıyorum. "O ve..." derken uyuşturucu kullanıyor muydu? Lanet olsun, bu cümleyi bitiremiyorum bile. Kusmak ya da duvarı yumruklamak istiyorum. Jax ve Meleşimi birlikte hayal bile edemiyorum. Ellerimi yumruk yapıp omuzlarımı yuvarlıyorum.

Micah sorumun nereye varacağını anlamış olmalı ki cevap verdi. "Bildiğim kadarıyla hayır. Ama ilişkilerinin son birkaç ayı boyunca hep ortalıkta yoktu. Bu Sam'in onu neden hiç görmediğini ve yeni davranışının Sam'in peşinde koşmak olduğunu açıklayabilir."

Başımı salladım ve arka cebimden telefonumu çıkarıp ondan cevapsız bir arama olduğunu gördüm. Çaldığını bile duymadım.

Holly, Micah'nın elini çekerek, "Hadi," diyor. "Hazır buradayken sakinleşmek için bir şeyler içebilirsiniz."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Samantha

Arabamda ısıtıcım açık ve radyom bangır bangır çalışıyor. Kendimi toparladıktan sonra Slade'i aramaya çalıştım ve sadece benimle dalga geçmek için beni öptüğünü fark ettim. Müthiş bir öpücüktü ama bir öpücüğün onları takip etmemi engelleyeceğini düşündüyse fena halde yanılmıştı. Yukarı çıkıp onu beklememi emretmeye çalışmasından bahsetmiyorum bile.

olmaz.

Ana caddeden aşağıya doğru sürüyorum ve Larry'nin önüne park etmeye karar veriyorum. Arabamdan inip kaldırımdan girişe doğru yürümeye başladım ve havanın ne kadar soğuk olduğunu görünce ürperdim. Bir ceket getirmeliydim.

"Samantha?"

Jax'in adımı söylediğini duyduğumda tamamen duruyorum, *onunla* ilgili anılar zihnimi dolduruyor. Dizlerimin bağını çözecek kadar sıcak ve sevgi dolu bir şey değil. Hayır, daha çok kalbimin çarpmasına ve ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden olan bir korku.

"Samantha. Sen olduğunu biliyordum bebeğim." Sesini bir kez daha arkamdan duydum. Dönüp bana bakıyor.

Bana bakarken gülümsüyor ve tüylerimin diken diken olduğunu hissediyorum. Bir zamanlar sarı olan saçları birkaç gündür yıkanmamış gibi görünüyor. Bir zamanlar kusursuz olan cildi kül rengine dönmüş ve kırıkmış. Ve bir zamanlar sevdiğim o koyu kahverengi gözler şimdi sanki doğrudan bana bakıyor gibi görünüyor. Bu rahatsız edici.

"Ne istiyorsun, Jax? Holly'ye seninle konuşmak istemediğimi bildirmesini söyledim."

Kendini beğenmiş bir gülümsemeyle ellerini iki yana açıyor. "Yine de, işte buradasın."

Piç kurusu. "Buraya birini aramaya geldim."

Sırtışı yüzünden düşüyor ve bana doğru bir adım atıyor. "Oh, erkek arkadaşını mı kastediyorsun?" Bir kaşını kaldırdı.

Gözlerim açıldı. Erkek arkadaşım olduğunu nereden biliyor?

"Evet, bebeğim. Sen ve WWE'deki erkek arkadaşın hakkında her şeyi biliyorum," diyor sanki düşüncelerimi okuyormuş gibi.

Küçük bir kahkaha attım. Slade dövüşmeyi umursamıyor ama Jax'in ondan güreşçi diye bahsettiğini duymak komik.

Bana doğru bir adım daha atıyor ve ben gülmeyi kesiyorum. "O şerefsiz beni fena benzetti," diye alay ediyor. "Sanırım ona borcumu ödeme vakti geldi. Ve onu tam olarak nereden vuracağımı biliyorum." Gözleri benimkilerden ayrılıyor ve vücudumda geziniyor. Topuklarıma geldiğinde yavaşça yukarı çıkıp gözlerimin içine bakıyor ve dudaklarını yalıyor. Dehşete düşmem gerekirdi ama düşmedim. Beni rahatsız eden tek şey az önce Slade'in onu fena halde dövdüğü hakkında söyledikleri.

"Onunla ne zaman kavga ettiniz?" Şimdi ona da bakarak soruyorum. Üzerinde herhangi bir çürük ya da iz göremiyorum. Bok gibi görünüyor ama kışına tekme yemiş biri gibi değil.

"Micah ve Holly seni evimizden aldıktan hemen sonra. O ortaya çıktı." Bana doğru bir adım daha atıyor. Soğuk ve karanlık gözlerine bakarken vücudunun sıcaklığını üzerimde hissedebiliyorum.

Bu mümkün olamaz ama tartışmamaya karar verdim. "Bunu hak ettin, seni zavallı orospu çocuğu." Bu kadar yeter. "Evine git, Jax."

Bridgette'e eşlik ediyor olman gerekmiyor mu?" Soruyorum ve etrafından dolaşmaya başlıyorum.

Kolumdan tutup beni geri çekti ve Larry's'in ön cephesi boyunca uzanan renkli cama doğru itti. Koluma giren parmakları nefesimi kesiyor.

Gülüyor ama hiç komik değil. "O aptal sürtük tarih oldu." Diğer elini kaldırıyor ve nasırlı parmaklarını kolumda gezdiriyor.

Onu itiyorum ve onun alanına doğru bir adım atıyorum. "Beni rahat bırak, Jax. Seninle hiçbir şey yapmak istemiyorum."

Diliyle tıslama sesi çıkarırken başını sallıyor. "Benim eski Sam'ime ne oldu?" Bana Sam dediğini duyunca irkildim. Beni nadiren böyle çağırırdı. "Kalbi kırık ve yalnız olan mı?"

Sorusu beni bir anlığına şaşkına çevirdi. *Neden bahsediyordu?* "Ha?" tek yanıt bu oldu.

"Çok kolay oldu, bebeğim." Uzanıp bir tutam saçı kulağımın arkasına yerleştiriyor. "Ben gelene kadar bir hiçtin. Senin bu yönünü seviyordum. Sana bakan herkes ne kadar kırık olduğunu görebiliyordu. Sana söylediğim tüm yalanlara inanmak senin için kolaydı." Gülümsüyor. "Sonunda birinin seni istediğini bildiğin için çok düştün ve ben de bundan faydalandım. Ama şimdi, şimdi biraz omurgalı gibi görünüyorsun. Ama sorun değil. Bunu senden almak umurumda değil. Bunu daha da tatlı kılacak."

Gözyaşlarımın yüzümden akmasından ve boğazımın düğümlenmesinden nefret ediyorum. O haklı; kırılmıştım ve onu içeri aldım. Haklı; kimse beni istemiyordu ya da ben öyle sanıyordum. Ama içinde bulunduğum durum ne olursa olsun, yine de seviliyordum. Annem beni severdi. Tate bana bakacak kadar önemsiyordu.

beni izliyor. Ve Şimdi bana ne derse desin, Slade beni anlamaya çalıŐtıđımdan çok daha fazla seviyor.

Bana soğuk bir glmsemi veriyor. "Gördün mü, seninle beş dakika bile geçirmedi ve Şimdiden ağlamaya başladın. Eski Sam hâlâ orada ve onu yeniden görmenin keyfini çıkaracağım. Seni özledim bebeğim," diye fısıldıyor Şeytani kahverengi gözleri benimkilere dikilmiş ve yüzü benimkilere yaklaŐmıŐken.

Burnumu çekiyorum; gözyaşlarımın ardındaki nedeni bilmese bile beni ağlarken görmesinden nefret ediyorum. Onu Bridgette ile yatağımızda bulduğumda bile ađlamamıŐtım. Şimdi beni ele geçirdiğini düşünüyor.

Sol elimin başparmağını tutuyorum ve nişan yüzüğümü çevirerek avucumun içinde saklanmasını sağlıyorum. Ne yapmak üzere olduğunu biliyorum ve bunun olmasına asla izin vermeyeceğim. Dudaklarını dudaklarıma yaklaştırarak bana doğru eğilmeye başlıyor.

Ellerimi göğsüne koyuyorum ve bize biraz boşluk bırakacak kadar geri itiyorum, sonra uzanıp suratına bir tokat atıyorum ve daha da geri çekilmesine neden oluyorum. Bunu ikinci kez yapacağım ama o daha hızlı. Uzanıp elimi tutuyor ve bileğimi sıkıca kavrayarak acı içinde haykırmama neden oluyor.

"Ne oluyor lan?" diye çıkışıyor ve bileğimi, sağ yanağında bir kesik bırakan keŐiđe neyin sebep olduğunu inceleyebileceği bir yere doğru çekiyor. Dişlerini birbirine kenetlemeden önce birkaç saniye yüzüğe bakıyor ve Slade'in bana verdiği aşk sözünü görünce neredeyse hırlıyor.

"Nişanlı mısın?" Gözleri benimkilerle buluşuyor ve arkalarındaki öfkeyi görüyorum. Tıpkı eşyalarımı taŐıdıđım günkü gibi.

Vücudum geriliyor, bana tekrar saldırmasına hazırım ama konuşacak kelimeleri buluyorum. "Sana beni rahat bırakmanı söylemiştim," diyorum sesimi eşit tutmaya çalışarak. Bileğim hâlâ onun elinde sıkıca kenetlenmiş durumda ve elim karıncalanmaya başlıyor. "Neden beni önemsemeye başladın? Belli ki daha önce hiç umursamamışsın." Benden ne istediğini anlamaya çalışarak soruyorum.

Sanki beni tehdit edecekmiş gibi yüzüme doğru eğiliyor, o sırada birinin onun adını söylediğini duyuyorum.

"Jax."

Slade ve Micah'nın bize doğru geldiğini görmek için bakıyorum. Slade'in sesi sakın geliyor. Hatta gülümsüyor ki bu beni daha da geriyor.

Jax sadece benim duyabileceğim bir yerde, nefesinin altında "Piç kurusu," diye mırıldanıyor. Sonra onlara doğru gülümsüyor. "Selam Slade. Görüşmeyeli uzun zaman oldu. ?" diye nazikçe soruyor.

Slade, Jax'in bileğimi tutan eline bakıyor. Jax'in dalgın olmasını fırsat bilip bileğime asılıyorum, bileğimi Jax'in elinden çekip çıkarıyorum ve diğer elimle ovmaya başlıyorum.

Jax dönüp bana bakıyor. "Gidelim," diye homurdanıyor ve ben ondan bir adım geri çekilirken beni bir kez daha yakalamaya çalışıyor.

Ağzı sert bir çizgi halinde bana doğru yürümeye başlıyor. Bu kez bana doğru uzandığında, beni tutmaya fırsat bile bulamıyor. Slade şimdi üzerimize geliyor ve elini Jax'in omzuna koyarak onu döndürüyor, böylece yüz yüze geliyorlar. Sonra Slade'in yumruğu çenesine saplanıyor.

Slade'i birkaç dövüşte gördüm ve adam herkesi kendisinden korkutabilecek türden bir güce sahip. Jax bunu anlamak üzere.

Jax birkaç adım geriye yuvarlanır. "Bu ne içindi lan?" diye sorar sesi yükselirken. "Dostum, o kaltağı alabilirsin. Kafayı bulmak isteyen boktan bir yatalaktan başka bir şey değil."

Slade'in gözleri önce benimkilere sonra da Jax'e kayıyor. "Kimden bahsediyorsun?" diye sordu, sahte gülümsemesi ve nezaketi kaybolmuştu.

"Bridgette," diye açıklıyor Jax.

Slade ona bir öncekinden daha sert bir yumruk daha atar ve Jax burnunu tutarak kaldırıma yığılır. "Tanrım," diye ağlar. "Senin derdin ne lan?"

Slade bana doğru yürüdü ve elimi tuttu. "Ondan uzak dur, Jax. Eğer yapmazsan seni öldürürüm," diyor Slade ve tüylerimi diken diken ediyor.

Jax birkaç saniye sessiz kalıyor ve kahverengi gözlerini ikimizin arasında gezdiriyor. Ağzı bir karış açık, yüzünde bir şok ifadesi var. Gözleri Slade ve benim aramda birkaç kez gidip geldikten sonra birbirine kenetlenmiş ellerimize takılıyor.

"Slade'le nişanlı mısın?" diye sorar sonunda. Başını yavaşça sallayarak devam eder, "Düşündüm ki..."

Slade, Jax'in söylemek üzere olduğu şeyi keserek, "Ondan uzak dur," diye tekrarlar.

Jax'in gözleri bana dikildi. "Senin bir sürtük olduğunu hep biliyordum," diye tükürüyor elleri ve dizleri üzerinde sürünerek. Slade'in eli benimkini sıkıca ve ben sızlanmamak için yanağımın içini ısıyorum.

"Becerdiğin her adama beni dövdürtecek misin?" diye soruyor, biraz daha kan tükürerek.

"Ne... uh...?" Sözlerini anlamlandırmaya çalışırken kekeliyorum.

Slade elimi bıraktı ve Jax'e doğru yürüdü. Onu ayağa kaldırıyor ve sırtını renkli cama dayıyor. Jax bu güç karşısında nefesini tuttu.

Onlara doğru bir adım atıyorum ama Micah kolumdan tutup beni geri çekiyor.

"Az önce nişanlıma sürtük mü dedin?" Slade homurdanıyor.

Jax ona soğuk, kanlı bir gülümseme veriyor. "Bu seni delirtiyor olmalı." Yüzünü Slade'inkine yaklaştırır. "Ona ilk benim sahip olduğumu bilmek. Artık o sadece etrafta dolaşan bir sürtük."

Slade bir adım geri çekiliyor ve sanırım uzaklaşacak ama bunun yerine ona doğru geri adım atarak dizini kaldırıyor. Slade'in dizi tam Jax'in bacaklarının arasına denk geliyor. Acı içinde yere yığılıyor.

"Bu seni delirtiyor olmalı." Slade onun sözlerini yüzüne vurur. "Onun benimle olduğunu bilmek." Eğildi. "Ona bir daha asla sahip olamayacağını bilmek."

Benim hakkımda bir et parçasıymışım gibi konuştuklarında öfkem yükselmeye başlıyor.

Jax bana bakıyor ve yüzümdeki kızgın ifadeyi görünce gülümsüyor. Beni ne kadar iyi tanıdığını itiraf etmekten nefret ediyorum. "Onu sandığından daha iyi tanıyorum Slade."

Slade'in çenesi seğirir. "Hiçbir şey bilmiyorsun," diye tükürür ve Jax'i sırtını cama dayamış, betonun üzerinde oturur halde bırakarak uzaklaşır.

Micah beni bırakıyor ve Slade beni tutup kaldırımdan aşağı çekiyor. Tökezliyorum ve topuklarımın üzerinde birkaç kez tökezliyorum. Elim sıkıca tutuyor ve beni Jax'ten uzaklaştırıp Larry'nin evine doğru sürüklüyor.

İçeri Micah'nın hemen arkamızda olduğunu görüyorum. Slade bir kez daha kolumu çekiştiriyor ve beni nereye götürdüğünü görmek için arkamı dönüyorum. Gözlerim Tate'i görüyor ve kesinlikle kızgın görünüyor. Koyu mavi gözleri, içeriden görebileceğiniz ama dışarıdan göremeyeceğiniz şekilde renklendirilmiş ön pencereye dikilmiş. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, çenesi sıkıca kilitlenmiş. Onun ve barın arkasında duran Holly'nin yanından geçiyoruz. Slade hiçbir şey söylemiyor; duruyor, omzumdan çantamı alıyor, anahtarlarımı çıkarıyor ve Tate'e fırlatıyor. Sonra beni arka kapıdan aracına doğru sürüklemeye devam ediyor. Beni siyah CTS coupe'sinin yolcu koltuğuna itiyor ve kapıyı yüzüme çarparak kapatıyor.

Konuşmadan önce o yerleşene ve araba eyaletler arası yolda hızlanana kadar bekliyorum. "Bana neden kızgınsın? Onunla konuşmaya gitmedim ki. Ben seni bulmaya geldim, o da beni buldu."

"Sana evde kalmanı söylemiştim." Sesi sakın ve düzgün, ama ellerinin sıkılaştığını görüyorum.

Gözlerimi deviriyorum. "Bana çocukmuşum gibi davranmayı ne zaman bırakacaksın?"

"Bir yetişkin gibi dinlemeyi öğrendiğinde," diye tersledi, sakinliği artık kaybolmuştu.

"Bir yetişkin gibi mi?" Tükürdüm. "Bu da ne demek oluyor? Bana ne yapacağımı söyleyemezsin, Slade."

Mizah içermeyen sert bir kahkaha atıyor. "Bunu gayet açık bir şekilde ifade ettin. Söylediklerimi hiç dinlemiyorsun. Tek yaptığın canın ne istiyorsa onu yapmak ve bu artık eskidi," diye .

Yaşlanıyor musun? Ateşim yükseliyor. "Yani kendi aklım olduğu gerçeği eskimeye mi başladı? Ben kontrol edebileceğin bir sürtük değilim."

Haykırıyorum.

"Seni kontrol etmeye çalışmıyorum," diye bağıyor ve elini vuruyor. "Bu şekilde bakmayı bırak," diye tersliyor.

Başka nasıl bakabilirim ki?

Jax'in sözleri aklıma geldiğinde ona biraz daha bağırmak istiyorum. *Senin bu yönünü seviyordum. Zayıftın ve sana bakan herkes ne kadar kırık görebilirdi.*

Slade neyse ki başka bir şey söylemiyor ve bizi eve götürmeye devam ederken sessiz kalmaya karar veriyorum. Garaja giriyor ve arabanın kapısını çarparak iniyor. Kendimi çok yavaş yürürken buluyorum. Evin içine koşup kapıları çarpmak gibi bir isteğim yok. Aşkın gözü kördür derler. Belki de bunca zamandır kördüm. Slade ne derse desin, hayatımı kontrol ediyordu. Ve neden bunu şimdi fark ediyorum? Bana bir şeyi yapmamamı söylediği ve benim yine de yaptığım kaç kavga ettik? *Sayamayacağım kadar çok.*

Uyuşuk bir şekilde eve girdim ve koridordan aşağı indim. Kendimi buluyorum.

ofisinin kapısında durmuş, masasında oturmuş bilgisayarıyla uğraşırken ona bakıyordu.

Uzanıp kapıya vuruyorum. "Ne?" diye homurdanıyor, başını işinden kaldırmadan.

"O kişi ben olmayacağım Slade," diye fısıldıyorum.

Başını benimkine doğru kaldırıyor ve dudakları ince, bebek mavisi gözleri sert. "Neden sen?" diye homurdanıyor, varlığımdan rahatsız gibi.

Yutkunuyorum ve sonra omuzlarımı dikleştiriyorum. "Bana kendi fikri ya da düşüncesi biri gibi davranmana izin vermeyeceğim.

kendi. Eğer beni bu yüzden, zayıf olduğumu düşündüğün için setiysen, yanılmışsın." İstediği kadını elde edebilirdi. Benimle birlikte olduğunu bildikleri halde hâlâ onu istiyorlar.

Başını yana eğiyor ve kızgın bakışı şaşkınlığa dönüşüyor.

Devam ediyorum, "Benimle tanıştığında ben o kişi ydim ama işler değişti. Ben değiştim. Eğer bunu kabullenemiyorsan, Jax'in şehre dönmesinden daha büyük bir sorunuz var demektir." O şerefsizin ortaya çıkıp kendimden şüphe etmeme neden olmasına izin vermeyeceğim. Slade benden şüphe ediyorsa, bu başka bir hikye. Belki de bunu bize ben yaptım. Onun için arabamı sattım. Onun yanına taşındım. Onun için işimi bıraktım. Onun için başka neleri değiştirdim?

Kendi kendime başımı sallıyorum ve uzaklaşmak için arkamı dönüyorum. Sandalyesinin hareketini duyuyorum ve sonra elinin usulca kolumu kavradığını hissediyorum. Slade yavaşça beni . "Hayır," diyor usulca. "Kazanmasına izin verme Angel. Onun istediği de bu." Başını eğiyor ve bana bakmadan önce derin bir nefes alıyor.

"Sana ne dediğini duydum. Derinin altına girmek ve kendini ve beni ikinci kez sorgulamayı sağlamak istedi."

"Bunu yapmasına izin vermeyeceğim. Artık kim olduğumu biliyorum Slade. Hayatta ne istediğimi biliyorum. Artık kendimi yalnız hissetmiyorum. Ama aptal da ." Kaşlarını atıyor. "Onun geri dönmesinin aramızda sorunlara yol açacağını biliyorum ve bana *sahip olmaktan* söz *etme* şeklin de bunu kanıtlıyor."

Başını sallar. "Bunun olmasına izin vermeyeceğim."

"Bana kızgındın." Jax'in bu konuda çoktan kazandığını belirtiyorum.

"Öyleyim," diye düzeltiyor beni. "Sen benimsin," diyor yüzümü ellerinin arasına alarak. "Ve bunun için özür dilemeyeceğim. Seni onunla gördüğümde hissettiğim kıskançlık için. Seni istediğini bildiğim için. Bir zamanlar sana sahip olduğunu. Jax'in gözünde sen onu görmek için oradaydın."

"Değildim," diyorum dişlerimi sıkarak.

"Fark etmez. Gördüğü şey bu. Senden burada kalmanı istedim."

"Hayır. Sen *söyledin*," diye düzeltiyorum onu.

İç geçiriyor. "Oraya giderken evde kalmak isteseydim, kalır mıydın?" diye soruyor.

"Hayır," diyorum tereddüt etmeden. O konuşmaya başladı ama ben devam ettim: "Ama Tate ve seninle oraya gitseydim, içeride seninle kalırdım ve Jax'in beni görmeyeceği bir yerde kalmaya çalışırdım. Oraya gittim çünkü sen oraya gidiyordun. Jax orada olduğu için değil. Senin benim için endişelendiğin kadar ben de senin için endişeleniyorum. Bunu görmek senin için neden bu kadar zor?"

Beni bırakıyor ve elini saçlarında gezdirerek dönüyor. Sabrı tükeniyor. Bunu anlayabiliyorum.

"Camın arkasından ona bağırdığını gördüm." Konuşmaya başladı. "Bardan çıkıp sana doğru yeterince hızlı gidemedim. Seninle daha önce birkaç kez böyle bir durumda kaldım -sana dokunamazlarmış gibi davranıyorsun- ve her seferinde kalbim durdu."

Tıpkı onun dediği gibi, ben de aynı şekilde hissediyorum. Oraya gittiğim için özür dilemeyeceğim. Artık çok fazla karşı karşıya geleceğimizi biliyorum ama kimse bana ne yapıp ne yapamayacağımı söyleyemez. Jax bu gece bunu bana açıkça gösterdi.

Sanki af dilememi ya da 'özür dilerim' dememi bekliyormuş gibi dönüp bana bakıyor.

Omuzlarımı dikleştiriyorum ve çenemi kaldırıyorum. "Jax'in şehre dönmesinden nefret ediyorum ama aramıza girmesine izin vermeyeceğim. Umarım seni ne kadar çok sevdiğimi ve Jax'in bunu asla değiştiremeyeceğini anlamışsındır," diye onu temin ediyorum.

Gözleri biraz yumuşuyor ve eğilip alnıma nazik bir öpücük konduruyor. "Hadi ama. Geç oluyor. Hadi yatağa gidelim."

"Yapacak işin yok mu senin?" Bilgisayarında ne yaptığına atıfta bulunarak söyledim.

Başını sallar ama bir açıklama yapmaz.

Bana hâlâ kızgın olduğunu biliyorum ama Jax ve Slade'in kavgasıyla ilgili hâlâ sorularım var. Jax, Slade ve benim birlikte olduğumuzu öğrendiğinde tamamen afallamış görünüyordu. Yine de Georgia'ya gitmeden önce erkek arkadaşımla kavga ettiğini söylemişti. Hiç mantıklı gelmiyor. "Onunla kavga ettiğini söyledi," dedim gömleğimi üzerime çekerek.

Kafa. Artık bu işi bitirsek iyi olur.

Yatak odasının karşısındaki uzun şifonyerimizin yanında, sırtı bana dönük bir şekilde duruyor. Sorum zerine tüm vücudu kaskatı kesildi. "Ne?" diye soruyor, arkasını dönüp bana bakma zahmetine girmeden.

"Eşyalarımı paylaştığımız evden taşıdıktan sonra 'erkek arkadaşın beni fena dövdü' dedi." Ayakkabılarımı tekmeleyip kot pantolonumu çıkarmaya başladım. "Ama birlikte olduğumuzu görünce tamamen şok oldu." Pantolonumu çıkardıktan sonra orada durup bana cevap vermesini bekliyorum.

"Neden bahsettiğini bilmiyor," dedi sonunda birkaç sessiz dakikadan sonra.

Cevabını beğenmedim. Bir şeyler yanlış. "Yani yalan söylediğini mi söylüyorsun?" diye sordum.

Slade şifonyerin çekmecesini öyle sert kapatıyor üstte duran birkaç resim devriliyor. Dönüp bana doğru geliyor, tam önümde duruyor ve sert gözlerle bana bakıyor. "Ben de öyle dedim."

Kelimeleri tükürürken ondan bir adım geri çekiliyorum. *Onun nesi var böyle?* Sanırım sinirli ruh hali düşündüğümünden de kötüydü. "Tamam," diyorum yavaşça.

Jax ile olan tüm ilişkimin yalan olduğu çok açık. Slade ile olan kavga hakkında da yalan söylemiş olabilir. Ama neden erkek arkadaşımın onu dövdüğü konusunda yalan söylesin ki? Bu hiç mantıklı değil.

"Emin değil gibisin." Bir kaşını kaldırıyor. Dişlerini sıkarak, "Siz ikinizin paylaştığı evden taşındığınızda ben... Los Angeles'ta bir dava üzerinde çalışıyordum," diyor.

"Hayır. Sana inanıyorum." Etrafından dolanıyorum ve dolaba doğru yürüyorum. Dantel tangamı ve ona uygun sütyenimi çıkarmadan önce kirli kıyafetlerimi sepete atıyorum. Arkamı döndüğümde Slade'in kapıyı kapattığını ve artık çıplak olduğunu görüp duruyorum.

"Neden hâlâ bana kızgınsın?" Güzel dudakları ince bir çizgi halinde ve bebek mavisi gözleri sert bir buz parçası gibi bakıyor.

"O şerefsizden bahsetmenden bile nefret ediyorum." Ona inanmasam bile, sadece ses tonu bile ikimiz için de yeterli nefreti barındırıyor. "Az önceki tartışmamızdan bunu anlamışsındır diye ."

Orada durup ona bakıyorum. *Demek benim bir aptal olduğumu düşünüyor!* "O benim geçmişimin bir parçası ve şimdi burada. İçimden bir ses sürekli karşıma söylüyor." Bunu aşması gerekecek.

"mı?"

"Evet," diye çıkıştım. "Hepiniz geçmişinizin nasıl birdenbire ortaya çıkabileceğini biliyorsunuz." Ellerimi havada salladım. "Aslında elimde fotoğraf ve video vardı.

izlemek zorunda kaldım." Jessica sayesinde yattığı tüm o kızların elime geçen fotoğraflarına atıfta bulunuyorum.

"Onunla fotoğraflarınız olmasa iyi olur," diye homurdanıyor.

Onu boğmamak için kollarımı göğsümde kavuşturuyorum.

" mı?" diye .

Sert bir kahkaha attım. "Gerçekten mi? O kadar da aptal değildim."

Onun kadar aptal olmadığımı söyledgözleri açılıyor. "Bırak artık Slade. Yorgunum ve bu konuda kavga etmek istemiyorum."

Dolaba doğru yürüdü ve vücudunu benimkine bastırdı. "Ne halt ediyorsun sen?" Kafam karışmış bir şekilde soruyorum. O kızgın, benim de başım ağrıyor ve yine şirretleşmeye başlıyorum. Bu günün artık sona ermesi gerekiyor.

"Sen," diyor yüzünü ekşitmeden.

"Benden bir parça almaya mı çalışıyorsun?" Bunu söylememeliydim. Çenemi kapalı tutmalı ve etrafından dolaşmalıydım ama bu gece olanlardan sonra onun egosunu okşayacaksam ne olayım.

Vücudu sertleşiyor ve bebek mavisi gözleri benimkilere dikiliyor. "Affedersiniz?" diye yavaşça soruyor. "Senden bir parça mı?"

Onu kendimden uzaklaştırdım. "Benden bir et parçasıymışım gibi bahsetmemişsin gibi davranma. Sen ve Jax benden sanki ikinizin siktiği bir şeymişim gibi bahsederken ben de oradaydım," diye tükürerek dolaptan çıktım.

"Hiçbir şey mi?" diye alay ediyor. "Seni seviyorum amına koyayım." Peşimden geliyor. "Ve elindeki yüzük de bunu kanıtlıyor." Kollarımdan tutup beni döndürüyor. "Ama sana şunu sormama izin ver. Benim ve diğer kadınların fotoğraflarını gördüğünde kıskandın mı?" diye soruyor.

Dişlerimi birbirine geçiriyorum. "Soruya cevap ver," diyor sabrını kaybederek.

"Evet," diye bağıyorum.

Bana sırtıyor, belli ki cevabımı bilmekten gurur duyuyor. "Bir şeyi açıklığa kavuşturmama izin ver," diyor ve kaşlarım onun sözleri karşısında kalkıyor. "Bir zamanlar onunla birlikte olmandan nefret ediyorum ama bunu değiştiremem. Artık benimsin ve ne zaman istersem sana sahip olacağım," sert bir şekilde ve tartışmaya yer bırakmıyor.

Kalbim daha hızlı atmaya başladığında sertçe yutkunuyorum. Neden onun bu yönünü seviyorum? Yani, ciddi olalım; ben ona vermesem böyle bir güce sahip olamazdı. Bu sadece egosunu yükseltmek için bir illüzyon.

"Ve sana sahip olmamı istiyorsun. Değil mi?" Sesi hala sert ve hala sırtıyor.

"Yorgunum," diye karşı çıkıyorum, sorusuna cevap vermek istemiyorum. Vücudumu onu istediğimi bilecek kadar iyi tanıyor.

"Beni mi çeviriyorsun?" Kaşını kaldırıyor.

"Sadece yatmak istiyorum. Uzun bir gün oldu." Zihnim ona vermememi söylüyor ama bedenim 'bırak alsın' diye bağıyor.

"Yorgun değilim." Uzanıp ellerini saçlarımin arasına yerleştiriyor. "Ama iyi bir sikişin beni yoracağını hissediyorum."

"Slade," diye homurdanarak başımı onun elinden çekmeye çalışıyorum. "Bu gece olmaz."

Elleri acı verecek kadar gerginleşiyor. Gözlerimi sıkıca kapatıyorum ve dudaklarımdan bir inilti kaçıyor.

Ereksiyonunu karnıma doğru itiyor. "Benimle dövülecek misin Angel? Çünkü bunun içine girebilirim," diye fısıldıyor, sırtımı duvara yaslayarak.

Vücudunun geri kalanını benimkine bastırıp beni içine hapsederken ağır ağır nefes alıyorum. "Cevap ver bana," diyor ve başımı geriye doğru çekerek bir gümbürtüyle duvara çarpmasını sağlıyor.

Haykırıyorum ve bileklerini tutuyorum. Saçlarımdan çekmesini sağlamak için ellerimi sıkıyorum ama çekmiyor.

"Bir oyun oynamaya ne dersin?" diyor yüzünde bir gülümsemeye.

Neden bununla savaşmaya çalışıyorum? Bunun ne olduğunu biliyorum. Jax'in geri dönmesinden nefret ediyor. Jax'in bana dokunmasından daha çok nefret ediyor. Onun olduğumu kendine kanıtlaması gerekiyor. Erkekler tıpkı köpekler gibidir; bölgelerini işaretlemek zorundadırlar.

Yine de kontrolün bende olduğunu hissetmek istiyorum. Beni kızdırdığın için 'siktir git' diyebilmek istiyorum. Bedenim sana ait değil. Ama ikimiz de bunun yalan olacağını biliyoruz ve ilişkimiz ve Jax söz konusu olduğunda aklında tek bir şüphe bile olmasını istemiyorum.

Eğiliyor ve nefesi kulağıma düşüyor. "Amına dokunmama ve ne düşündüğünü görmeme ne dersin? Eminim damlıyordur ve onu sikmemi istiyordur," diye tıslayarak beni ürpertiyor. O kadar ıslağım ki, iç uyluğumdan aşağı aktığını hissedebiliyorum.

Bir elini saçlarımda tutarken diğer eli bacaklarımın arasına kayıyor. Bir parmağını yavaşça içime kaydırırken hiçbir şey söylemiyor.

Alnı benimkinin üzerine geliyor. "Şimdi bana bunu istemediğini mi söylemeye çalışıyorsun?" Sesi gururla dolu. Kazandığını çok iyi biliyor.

Boğuk bir nefes alıyorum ama içimden gülümsüyorum. İkimiz de bunu istediğimi biliyoruz ve ikimiz de bunu ona vermek üzere olduğumu biliyoruz.

"İstemiyorum," diyorum nefes nefese, parmağı önce çıkıp sonra tekrar girerken.

"Vücudun aksini söylüyor," diye karşılık veriyor.

Vücudum hep onu istiyor. Ben hep onu istiyorum.

"Ne istediğimi biliyor musun?" Bir parmağını daha içime sokuyor ve nefesimi kesiyor; ona cevap vermeden önce duraksamama neden oluyor.

"Hayır." Oyun oynuyorum.

Eğiliyor ve dudaklarını usulca dudaklarıma bastırıyor. Öpücüğü derinleştirmek için ağzımı açıyorum ama o bilmiş bir gülümsemeye geri çekiliyor. ", " diyor . "Benim almamı ister ? Bunu yapabilirim."

Kahretsin, yemin ederim adam bazen aklımı okuyabiliyor.

Beni duvardan çekti. Dolaptan çıkıp yatak odamıza doğru yürüyecekken beni sertçe yere itiyor. Dizlerim kuvvetten yanıyor ve bileğim kendimi tutmaktan acıyor. Dizleri bacaklarımı iyice açıyor, dizlerim halının üzerinde kayarken yanarak aralarına yerleşiyor. Bir eli saçlarımdan arasına girip başımı geriye çekiyor, diğeri de bacaklarımdan arasına kayıyor.

"Seni burada, dolabın içinde becereceğim," diye . Ön sevişmeyi bırakıp hemen sikini içime soktuğunda sığıyorum.

"Almak benim için sorun değil. Neden biliyor musun?"

"Neden?" Halıyı tutmaya çalışarak soruyorum; o çekilip bana çarparken tutunacak herhangi bir şey.

"Çünkü o lanet olası benim," diye homurdanıyor. Saçlarımdan tutup başımı geriye çekiyor ve tıslıyor. "Öyle değil mi?"

"Evet." I çığlık Dışarı, kemerleme benim geri içindebir rahatsız edici bir pozisyon.

"Aferin kızıma," diye mırıldanıyor bir kez daha çekip tekrar içime girmeden önce. O da vazgeçmiyor. Neredeyse hayvani bir şekilde içime girip çıkıyor. Bir elimle taşaklarını yakalamak için bedenlerimizin arasından aşağı uzanıyorum.

Bu oyunu iki kişi oynayabilir.

"Tanrım," diye tıslıyor vücudu sarsılırken. Elimde yuvarlamaya başlıyorum, vücudumdan gelen ıslaklık onları kayganlaştırıyor ve oynamayı kolaylaştırıyor.

"Söyle bana. Beni istediğini söyle," diye talep ediyor.

Neredeyse gülecektim. Almak istiyordu ama vermeye istekli olduğumu da gerekiyordu. "Seni istiyorum," diye nefes alıyorum.

Geri çekildi ve kıcımlı tokatladı. Tekrar içime soktuğunda inliyorum. "Bundan daha iyisini yapabilirsin, tatlım."

"Seni istiyorum. Tanrım, Slade. Becer beni." Vücudum onunkiyle ileri geri hareket ederken nefes nefese kalıyorum. "Bana senin olduğumu göster." Vücudum onun vücudu ve komutları altında paramparça olurken o da tam olarak bunu yapıyor.

Nefes nefese kalmaya başladı ve ben gülümsedim. Boşalması uzun sürmüyor ve dolabın içinde yere düşüyoruz.

Yan yana uzanırken boşluk ağır nefes alış verişlerimizle dolu. Bedenim artık tatmin olmuş ve ter içinde.

Bana doğru baktı. "İşte bu yüzden seni dizginliyorum." Bana küçük bir gülümseme veriyor. "Bana dokunduğunda uzun süre dayanamıyorum."

Güldüm ve onun üstüne yuvarlandım. Ona bakıyorum. "Sanki kötü bir şeymiş gibi konuşuyorsun."

"Seninle birlikte olduğum hiçbir şey kötü bir şey olamaz." Uzanıp saçımı kulağımın arkasına itiyor.

Ona kocaman bir gülümseme veriyorum; Jax unutuldu. *Şimdilik.*

SLADE

Banyomuzda akan duşun sesiyle uyandım. Hâlâ karanlık olduğunu ve hiçbir şey göremediğimi fark ettiğimde, yatağın onun tarafına uzanmaya başlıyorum ama orayı tüylü bir köpek yavrusunun kapladığını görüyorum. Angel'ın Peaches'in bizimle uyumasına izin vermesinden nefret ediyorum. O köpek kocaman ve tüm alanı kaplayacak.

Uzanıp telefonumu elime aldığımda saatin sabahın üçünü biraz geçtiğini görüyorum ve açtığımda Tate'ten bir mesaj geldiğini görüyorum.

Sam'in arabasını eve bıraktım. Yarın geri getiririm. Bilesin diye söylüyorum, bir dahaki sefere sen eğlenirken öylece durmayacağım.

Sağ elimi yumruk yapıp Jax'in yüzüne değıdirdiğimde oluşan gerginliği hissederek gülümsüyorum. Hepimiz Larry's'in içinde durmuş, Jax konusunda ne yapacağımıza karar çalışıyorduk ki Holly onu ve Angel'ı ön tarafta gördü. Tate'le tartışmak için iki dakika harcamak zorunda kaldım. Oraya gitmesini istemiyordum. Jax'in onu görme riskini göze alamayız. Şu anda Angel, Jax'in söylediğı her şeyin yalan olduğunu düşünüyor. Eğer 'i görürse, kesinlikle kavgalarından bahsedecek ve sonra da telefon konuşmasını gündeme getirecektir. Jax, New York'ta telefonuna cevap verdiğimde Tate'le konuştuğunu sanıyor. Onu aradığını bilmesini istemiyorum. Bu da Tate'in geride kalması gerektiğı anlamına geliyor ve bunu kabullenmenin onun için zor olduğunu biliyorum. Benim onu korumak istediğim kadar o da kız kardeşini korumak istiyor. Sadece bu konuda akıllı olmalıyız.

Yorganı itip banyoya doğru ilerliyorum. Buharla kaplı aynayı görünce kaşlarımı çatıyorum. Ne zamandır buradaydı?

Duşun kapısını açıyorum ve onu duşun zemininde oturmuş, sırtını uzaktaki duvara yaslamış halde buluyorum. Başını da arkaya yaslamıştı. Gözleri kapalı ve dudakları ayıktı.

"Angel?" Kapıyı kapatıp ona doğru ilerleyerek soruyorum.

Gözlerini açtı ve bana baktı. "Özür dilerim, seni uyandırmak istememiştim." Fısıldamaya çalışırken sesi sertti.

"Sen yapmadın." Duş başlığından uzak durmaya çalışarak yanına diz çöktüm. "Ama sabahın üçünde duşta yerde oturarak ne yapıyorsun?"

Burnunu çekiyor ve sonra bir kez daha gözlerini kapatıyor. "Nefes alamıyorum," diyor yine burnunu çekerek. "Buharla burnumu temizlemeye çalışıyorum."

"Kötü mü hissediyorsun?" Elimi alnına götürerek soruyorum.

Küçük bir kahkaha atar. "İslağım ve duşta oturuyorum Slade. Başımın sıcak olup olmadığını hissedemezsin."

"Evet, yapabilirim." Alnını yokluyorum. "Ve kendini sıcak hissediyorsun," diyorum endişeyle. "Başka bir yerde kötü hissediyor musun?"

Başını bir kez sallıyor. "Boğazım ağrıyor. Yutkunmakta zorlanıyorum."

"Seni doktora götüreceğim. Gel ." Ayağa kalkıyorum.

Gözlerini kapatır ve burnunu çeker. "Bu saatte hiçbir doktor muayenehanesi açık değil. Yarın gideceğim."

Doğru. "Seni Acil Bakım'a götüreceğim," diyorum soğukkanlılıkla. "Duştan çıkmak istemiyorum," diye itiraz ediyor.

Diğer duvardaki duş başlıklarından birine bakıyorum. Spreyi sonuna kadar açık, ama doğrudan ona dönük değil - o sadece

hafifçe buğulandı.

"Seni ben götürüyorum," diyorum arkamı dönerek. "Ben giyinirken sen de işini bitir." Duştan çıkıyorum ve dolaba doğru ilerliyorum. Banyoya geri dönmeden önce üzerime bir eşofman altı, uzun kollu bir gömlek ve kapüşonlu tişörtümü geçiriyorum. Onu yerde baygın bir şekilde otururken buldum.

Nefes alış verişinden bir çeşit solunum yolu enfeksiyonu geçirdiğini anlayabiliyorum. Suyu kapatıyorum ve onu kaldırmak için eğiliyorum, yeni giydirdiğim temiz kıyafetleri ıslatıyorum. Onu kurulamak ve giydirmek biraz zahmetli olsa da bu işi halledip Acil Servis'e doğru yola çıkıyoruz.

Üç saat sonra onu tekrar yatağına yatırdım ve doktorun reçete ettiği antibiyotikleri verdim. Boğaz ağrısı ve sinüs enfeksiyonu olduğunu öğrendim.

İlaçlarını verip onu yatırdıktan sonra Rose'u aradım. "Merhaba Bay Long."

"Merhaba Rose," diyorum sessizce yatak odamızdan çıkarken. "Bugün gelemeyeceğim; Angel hasta ve beni evde istiyor."

"Umarım iyidir," diyor endişeli bir sesle.

"Olacak," diye onu temin ettim. "Ancak saat üç buçukta Bay Smith ile bir toplantım var. Ona bir e-posta göndererek toplantısına katılabileceğimi ama bunun telefonla olacağını bildirir misin?" Mutfığa giriyorum ve Peaches'i kafesine yerleştiriyorum. Köpek artık bizimle uyumayacak.

"Kesinlikle," diye tatlı bir şekilde yanıtlıyor. "Sam'e yakında daha iyi hissedeceğini söyle."

"Teşekkür . Ve edeceğim." Telefonu kapattım ve yatak odamıza geri döndüm. Telefonumdaki alarmı açarken esnedim. Saatini

Öğlen, böylece bugün evden çalışmaya başlamadan önce biraz uyuyabilirim.

Sırtına sarılıp gözlerimi kapatırken iç çekiyorum.

Döneli bir haftadan biraz fazla oldu ve Jax olayıyla ilgili olarak daha yeni sakinleşmeye başladım. Larry'nin evinin dışındaki geceden beri onu ne gördük ne de ondan haber aldık. Dün gece Tate ile konuştum ve sanırım o bile onu öldüresiye dövme fikrinden vazgeçti.

"Bunları halletmemiz gerekiyor." Konferans odasında otururken Braxton'a birkaç zarf uzattım. Babam onu işe aldığı için daha fazla minnettar olamazdım. Geçen hafta burada benim için çok şey yaptı, özellikle de iki gün boyunca evde onunla hasta olduğumda.

"Onları ne zaman geri istiyorsunuz?" diye soruyor.

"Yarın öğleden sonra. Çarşamba sabahı mahkemem var. İsterseniz siz de gelebilirsiniz."

Bana heyecanla gülümsüyor, Princeton Hukuk Fakültesi'nden yeni mezun olmuş bir yetişkinden çok küçük bir çocuğa benziyor. Siyaha yakın kahverengi saçları onu olduğundan daha yaşlı gösteriyor. Özellikle de saçlarına verdiği şekille -uzun parçaları alıp geriye tarayarak-. Ve çenesinde uzatmaya çalıştığı kirli sakal onu kendinden emin gösteriyor.

"Bay Long?" Rose'un sesi hoparlörden geliyor. "Evet, Rose?"

Tuşa basılı tutarak söylüyorum.

"Az önce Bay Lewis biri aradı ve yarınki öğle yemeği randevunuzu iptal etti," diye duyurdu. "Gelecek pazartesi yapabilir misin diye sormak istedi?"

"değil," diye cevap veriyorum.

"Tamam. Onu tekrar arayıp Pazartesi için teyit edeceğim." Braxton'a dönüp bakmadan önce

"Teşekkür ederim," diyorum.

Rose'un sesi tekrar geliyor. "Oh. Ve ofisinizde bir müşteriniz var. Önemli olduğunu söyledi."

Kaşlarımı çattım. Planlanmış bir müşterim yoktu. "Tamam. Teşekkürler Rose."

Saatime bakıyorum ve iç çekiyorum. İnsanların ofisime aniden gelmesinden nefret ediyorum. Yapacak işlerim olduğunu anlamıyorlar mı?

"Teşekkürler Slade," diyor Braxton coşkuyla. "Çarşamba günü size eşlik etmeyi çok isterim."

Ayağa kalkıp konferans salonundan çıkarak ofisime doğru yürürken başımı sallıyorum. İçeri girer girmez, masamın başında elinde Angel'ın resmiyle duran kişiyi görünce duruyorum. Anlık öfke kapımı çarparak kapatmama neden oluyor.

Beni görmezden geliyor ama resme bakıp gülümsüyor. "Mutlu bir çift gibi görünüyorsunuz," diye sırtıyor Jax. "Buna neredeyse inanacağım." Elini resmin üzerinde gezdiriyor ve sert bir kahkaha atıyor. "Ona çok iyi davrandığımı biliyorsun. Ona bu kadar iyi davranmamı hak etmemişti."

Yerimden kıpırdamadan duruyorum - iş yerimde bir adamı öldürmenin açıklaması zor olurdu. "Bildiğim kadarıyla ona ellerini sürdürdün. Ve hiçbir kadın bunu hak etmez," diye iddia ediyorum çenem .

"Bir kaltağın yerini öğrenmesi gerektiğine inanıyorum," diye alay ediyor. "Onun Tate olduğunu biliyor musun?" diye sorarak beni şaşırtıyor.

Yani Tate'i çözdüğünü düşünüyor. *Onun Tate'le çıktığını düşünüyor.* değil. Başımı arkaya atıp gülüyorum.

ofisime gelip beni aldattığına ikna etmeye çalışıyor. *Kardeşiyle*. Belli ki ev ödevlerini yapmıyor.

"Aralarında bir şey olduğunu biliyorum," diye ısrar ediyor, kahkahalarımın memnun değil. "Peşimden geldi ve beni öldürmeye çalıştı. Eğer kaçmasaydım ölmüş olacaktım."

Tate'in ona ne kadar korku aşıladığına gülümsüyorum. Ben de bunu kendi avantajıma kullanacağım. "Onların... ne olduğunu biliyorum," demeye karar veriyorum bileğimin dikkatsiz bir hareketiyle. Gerçek bu - benden başka kimse bilmiyor. Ona doğru bir adım atarken, "Ve onun ya da benim yolumdan durmakla akıllılık edersin," diye tehdit ediyorum.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Seni aldatıyor; o kaltak muhtemelen beni de o piçle aldatıyordu."

Onu masama ittim ve elimi boğazına doladım. "Kapa şu lanet çeneni. Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin *yok* ve ona sürtük deme." Elimi sıkıyorum ve o da kurtulmak için kıvranıyor. "Sen onunla yatıyordun, o seninle yatmışsa ne fark eder?" Sesimi alçaltıyorum. "Şimdi kiminle yattığı kesinlikle seni ilgilendirmez."

Bırakıyorum ve ondan uzaklaşıp takım elbisemin ceketini düzeltiyorum. Boynunu ovuşturarak birkaç derin nefes alıyor. "Defol git buradan. Ve sana bir daha onu rahat bırakmanı söylemeyeceğim."

Kapımı açıp dışarı fırlamadan önce omzunu omzuma vurarak yanımdan hızla geçti.

"İyi misin?" Rose ofisime bakarak soruyor. Masamdan düşürdüğüm kâğıtlar yüzünden yerde oluşan dağınıklığı görünce gözleri büyüdü.

"Ben iyiyim." Masamın arkasına geçtim ve sandalyeme oturdum.

"Size yardım edeyim," diyerek içeri giriyor.

Elimi kaldırıyorum. "Buna gerek yok Rose. Yine de teşekkür ederim."

Tartışmak için birkaç saniye orada duruyor ama elimi sallayarak onu kovuyorum.

Kapımın kapanma sesini duyduktan sonra sabah kahvemi koyduğum kupayı kaptığım gibi duvara fırlatıyorum. "Kahretsin," diye tıslıyorum yüksek sesle paramparça olurken.

Başımı sallayarak ve ağır ağır nefes alarak çalışıyorum. Ondan uzak durmasını sağlamak için ne yapmam gerekecek? Onu neden istediğini anlayabiliyorum. Kim istemez ki, ama asıl soru neden birdenbire? Neden dört ay sonra onu geri istiyor?

Masamda oturup başımı ellerimin arasına aldığımda hiçbir şey bulamıyorum. Ve bu beni huzursuz ediyor. O piçin bir planı olmalı ve ben de bunu çözmeliyim.

Telefonumu çıkardım ve Tate'i aradım.

Ofisimin zeminine dağılmış kırık kahve fincanının parçalarına bakarken, "Buna bir anlam veremiyorum," diye homurdanıyorum.

"Yani Sam'le çıktığımı mı düşünüyor?" diye yavaşça soruyor.

"Başka ne düşünebilir ki? Bir araya getirebileceği hiçbir şey yok. En mantıklı cevabı buluyor," diye homurdanıyorum ilk Rams maçımızdaki resmimizi elime alırken. Lanet çerçeve kırıldı.

"Şey, onu fena halde döverken erkek arkadaşı olduğumu söyledim," diye itiraf ediyor hiç pişmanlık duymadan.

"Yaptın mı?" Hiç şaşırmadım.

"Tabii ki. Başka türlü onu nasıl yeterince korkutabilirdim ki? Ondan uzak durması gerekiyordu."

"Akıllıca." Tate'in bizi gizlice takip ettiğini bilmek beni hiç bu kadar mutlu etmemişti.

İç çekiyor. "Belki de artık yanımıza gelmeye korkuyordur," diye öneriyor.

"Şüpheli," diye mırıldanıyorum kırık çerçeveyi masamın üzerine koyarak. "Sanırım taşakları büyüyor. Az önce iş yerime geldi."

"Bırak da onunla ben ilgileneyim. Beni biliyor. Sam'e söylemeyeceğini sana düşündüren ne?"

Bunu düşündüm. "*Gerçek* seni bilmiyor. Sadece ben biliyorum." Gözlerimi deviriyorum. "Ve ona bir şey söyleyecek kadar yakınlaşmayacak."

Bugün onu öldürmemeyi kabul ettiğinde, bana bu gece geleceğini bildirdi. Sonra telefonumu masamın çekmecesine koyuyorum ve gün içinde yapmam gereken işlere odaklanmaya çalışıyorum.

Uzun bir iş gününün ardından garaja girdim ve kapımı çarparak kapattım. Hâlâ çok huysuz bir ruh halindeyim. Angel'ı yatak odamızda iş kıyafetlerini değiştirirken buldum.

"Günün nasıldı, tatlım?" diye soruyor bir kot pantolon giyerken.

Ona doğru yürüyorum ve alnına bir öpücük konduruyorum. "Her şey yolundaydı." Ona Jax'in ortaya çıkmasından bahsetmeyeceğim.

Onun hakkında zaten bir kez kavga ettik ve bu benim kitabımda çok fazla. "Bugün nasıl hissediyorsun?" diye sordum.

Bana küçük bir gülümseme veriyor. "Ben iyiyim bebeğim. Günlerdir öyleyim."

Başımı sallıyorum ve ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. Yemin ederim bir şey değilse başka bir şeydir.

"Üstünü değiştirecek misin?" diye soruyor, ayakkabılarını giymek için yatağın üzerine oturuyor.

"Ne için?" Dolaba doğru yürüdüm.

"Bu akşam Courtney ve Josh'lara gidiyoruz. Bizi akşam yemeğine davet ettiler," diyor kaşlarını çatarak. "Josh seninle konuşmadı mı?"

"Hayır." Düşündüm de, bugün telefonda konuştuğum tek kişi Tate'di... "Kahretsin," diyorum telefonumu ofiste unuttuğumu fark ettiğimde.

"Ne?" diye soruyor ayağa fırlayarak. " var?" "Telefonumu ofisteki masamda unutmuşum." Ona el sallıyorum.
Endişelenme.

Başını yana eğiyor ve sanki patlamam abartılıymış gibi kaşlarını çatıyor. *Sadece bir telefon.* "Sorun değil. Bize ihtiyacı olan herkes cep telefonumu ya da evi arayabilir."

Gömleğimin düğmelerini açmaya başladım. *Keşke nasıl bir gün geçirdiğimi bilseydi...* "Hayır, giderken uğrayıp alırım," diyorum temiz bir gömlek giyerek.

"Tamam. Gitmeden önce Peaches'i dışarı çıkaracağım," diyor yatak odasından çıkarken.

"Tate'i arayıp ona planlarımız olduğunu söyler misin? Buraya gelmesi gerekiyordu."

Banyoya girip yüzümü yıkamak için soğuk suyu açmadan önce 'evet' diye bağırdığını duyuyorum. Suyun sinirlerimi yatıştırmasına izin verdim. Telefonumu unuttuğum için çok sinirliyim. Bunu asla yapmam. İş için o telefona her zaman ihtiyacım var.

Yüzüme son bir kez su ve ardından kurulamak için bir havlu alıyorum. Mutfakta yavru köpeği kafesine geri koyduğunu duyabiliyorum.

"Gitmeye hazır mısınız?" Mutfağa girerken soruyorum.

"Evet." Çantasını aldı ve garaja doğru yola çıktık. "Tate de Josh'lara davet edildi. Sana daha önce mesaj atıp orada olacağını söylemiş."

Arabaya binerken başımı salladım.

"Her şey yolunda mı Slade?" diye tekrar soruyor, araba yolundan çıktığımızda.

Uzanıp elini tutuyorum. "Evet, bugün iş çok stresliydi."

Otuz dakika sonra Josh ve Courtney'nin evine giriyoruz. Angel'ın benim evimi dekore ettiği gibi Courtney'nin de Josh'un evini yeniden dekore ettiğini görünce gülümsüyorum. Sarının birkaç farklı tonu ve yeşilin birkaç tonu var, bu da bir zamanlar sahip karanlık bekar evinden daha parlak bir his veriyor.

"Hey, bugün seni üç kez aradım," diyor Josh yanıma gelerek. "Cep telefonumun masamda sessizde olduğunu unutmuşum. Neden aramadın

Ofis mi?" Angel'ı kanepeye oturması için yönlendirerek sordum.

"Cep cevap vermiyorsan mahkemede ya da bir toplantıda olduğunu düşündüm."

"Hayır, sadece... meşguldüm ve unuttum," diyorum.

Tate'in içeri girdiğini duyunca başımı kaldırdım. Siyah çizmeleri ve deri ceketıyla içeri girerken sinirli görünüyor. Çenesi gergin,

ve mavi gözleri sertti.

"Neden bu kadar kızgın görünüyorsunuz?" Holly kaşlarını çatarak Tate'e bakıyor.

Bir şey söyleyip konuyu değiştirecektim ama Missy'nin oturma odasına girmesiyle sözüm kesildi.

"İyiyim," diye mırıldanıyor Tate, gözleri Missy'nin üzerinde bir aşağı bir yukarı gezinirken. Gözlerini hızla kaçırdı ama ben kaçırmadım.

"Tamam." Hepimiz oturma odasında toplanırken Courtney ellerini çırparak dikkatimizi çekiyor.

"Bizi buraya çağırmanızın sebebi ne?" Angel bana doğru eğilerek sordu. "Bugün hasta olduğunu söyledin." Angel bu sabah beni endişeyle aramıştı, enfeksiyonunu Courtney'ye geçirmiş olmasından korkuyordu. "İyi görünüyorsun," diye gülümseyerek gözlemliyor.

Courtney kızarır ve Josh'a bakar. Josh yattığı yerden ona bakarak, "O mükemmel," . Tüm kızlar bir 'ahh' sesi çıkarıyor, bu da beni güldürüyor ve Tate gözlerini deviriyor.

Courtney gülüyor ve koltuktan kalkıp hepimizin karşısına geçiyor. Derin bir nefes alıp etrafına bakınırken birden gergin görünüyor, gözlerinden yaşlar akıyor.

Ne haltlar burada?

Angel benden uzaklaşıyor ve dik oturuyor. "Courtney, iyi misin?" diye soruyor endişeyle.

Başını hızlıca sallıyor. "Gerçekten çok mutluyum." Sonra uzanıyor ve bir elini karnının üzerine koyuyor.

Angel yanımdan soluk soluğa geliyor ve bir elini ağzına götürüyor. "Sen...?" diye yavaşça soruyor.

Courtney'nin yüzünde kocaman bir gülümseme beliriyor ve hızla başını sallamaya başlıyor, gözyaşları artık yüzünden aşağı akıyor.

Ben daha sorunun ne olduğunu anlayamadan Angel ve kızlar yerlerinden fırlayıp Courtney'e koşuyorlar ve hep birlikte ağlarken ona sarılıyorlar.

Tate , "Kafam çok karışık," diye fısıldıyor.

"Yalnız değilsin," diye karşılık veriyorum. Hiçbir zaman kadınların dilinden anlayan bir erkek olmadım, tabii söz konusu olan sikim değilse.

Josh dönüp bize bakıyor. "Bir bebeğimiz olacak," diyor yüzünde gururlu bir gülümsemeyle.

Tate ve ben birkaç saniye öylece oturup az önce söylediklerini sindirmeye çalıştık. "Ne?" Sonunda biraz sordum. "Bebek mi?" Courtney'ye dönüp bakıyorum ve ellerini neden karnının üzerine koyduğunu şimdi anlıyorum.

"Bugün öğrendik." Yüzündeki bok yiyen sırıtışa aptal gibi gülümseyerek karşılık veriyorum.

En iyi arkadaşımın bir bebeği olacak. Onun adına daha mutlu olamazdım. "Tebrikler." Ayağa kalktım ve ona sarıldım. "Bu nasıl oldu?" Hâlâ şaşkınlıkla soruyorum. Courtney ile Noel arifesinde yaptığımız konuşmayı çok net hatırlıyorum.

"Çocuk istediğimi sanmıyorum" diyor. "Hiç mi?" Ondan Josh'a bakarak soruyorum.

Başını iki yana sallıyor.

"Bu konuda ne hissediyorsun?" Ona sordum.

Omuz silkiyor ama ıslıl ıslıl gülümsüyor. "O ne isterse benim için sorun değil."

Josh gülerek, "Sam'in bunu sana daha sonra göstermesine izin vereceğim," diyor.

"Ne demek istediğimi biliyorsun." Gülüyorum.

Courtney gülümseyerek, "İnanın bana, kimse bizden daha fazla şok olmadı," diyor. "Ama olması gereken buydu," diye fısıldıyor yüzünde bir gülümsemeyle Josh'a bakarak.

Hepimiz adamın odayı geçip kızı kendine doğru çekmesini, sonra da yavaş ve tutkulu bir öpücük kondurmasını izliyoruz ki bu bana davetsiz misafirmişiz gibi hissettiriyor.

Angel gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken, "Sizin adınıza çok mutluyum," diye haykırıyor.

O ve Courtney en iyi arkadaşımın doğacak bebeği hakkında konuşurken kanepeye uzanıp başımı kaldırıyorum. Gözlerim Angel'ın karnına düşüyor ve onu çocuğumuza hamile olarak hayal ediyorum. Gözlerim tekrar yüzüne kayarken gülümsüyorum. Henüz hayatımızın o kısmına yaklaşmadığımızı biliyorum ama o gün geldiğinde ne kadar heyecanlanacağımı bilemiyorum.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Samantha

Beyaz bir beşiği göstererek, "Bunu beğendim," diyorum.

Courtney kaşlarını çattı. "Bir kız için beyaz değil mi?"

Omuz silkiyorum. "İkisi için de olabilir ama küçük bir kızın olacağını biliyorum."

"Ne zaman psişik oldun?" diye soruyor elini kalçasına koyarak.

"Oh, her zaman yeteneğim vardı," diye sırtıyorum.

Başını bana doğru sallarken gülüyor. Telefonumdaki sayfayı kapatıyorum ve çantama yerleştiriyorum. "Nasıl hissediyorsun?" diye soruyorum.

İki haftadan biraz fazla bir süredir bilmemize rağmen, hamileliği hala çevremizde konuşuluyor.

"Harika hissediyorum. Hiç sabah bulantısı yaşamadım." Omuz silkiyor. "Ama duygusal hissettim," diye itiraf ediyor kaşlarını çatarak.

"Bunun daha sonra gelmesi gerekmiyor mu?" Missy ağzına bir kızartma atmadan önce soruyor.

Sonunda hepimizin öğle yemeği yiyebileceği bir gün oldu. İş ve Missy'nin okulu nedeniyle hepimizin aynı anda bir araya gelmesi çok nadir oluyor.

"Doktorum altı ila on hafta arasında ruh hali değişimlerinin yaygın olduğunu söyledi. Ama benimki çok şiddetli."

Holly içkisini yeniden doldurduktan sonra Missy'nin yanına oturarak, "Açıkla," diyor.

"Şey, Josh ve ben dün gece seks yapıyorduk ve birden ağlamaya başladım. Kontrolsüzce hıçkırma hıçkırma." Kendi kendine gülüyor. "Utanç vericiydi."

"Neden ağlıyordun?" Kaşlarımı çatarak sordum. Seks yaptıklarından bahsetmesine şaşırmadım. Courtney seks hayatı konusunda asla utanmaz. Josh'ın sik piercinginin ne kadar harika olduğunu bir kez daha duymak zorunda kalırsam çığlık atabilirim ve bu bilginin Holly'yi korkuttuğundan eminim. Ama Missy'nin ilgisini çekmiş görünüyor ki bu çok şaşırtıcı.

"Beni sevdiğini söyledi. Bu da bana bunu ilk söylediği andaki anılarımı canlandırdı." İç çekiyor. "Asla yürümeyeceğinden çok korkuyordum. Her şeyi berbat edeceğimden." Biraz gülüyor. "Çünkü ben hep öyle yapıyorum. Ve sonra hamile kalarak her şeyi berbat ettiğimi ama onun yerine mutlu olduğunu hissettiğimi hatırlıyorum." Omuz silkiyor.

"Bütün bunları seks yaparken mi düşündün?" Missy yüzünde şaşkın bir ifadeyle soruyor. "Aklının başka bir yerde olması gerekmiyor mu?" Bir elini havada sallıyor.

Masumiyetine gülüyorum.

Courtney ağzına bir patates kızartması atmadan önce başını sallıyor. "Seks yaparken aklıma hep çılgınca şeyler geliyor. Her neyse, beni sakinleştirmeye çalıştı ama boşunaydı. Sonunda ağlayarak uyuyana kadar bana sarıldı ve sonra bu sabah dün geceki seksimizi mahvettiğim için özür dilerken ağladım."

Missy kıs kıs gülüyor, ben de gülüyorum. "Eminim bu onun endişelerinin en küçüğüydü, Court."

Omuz silkiyor. "Yine de kendimi kötü hissettim." Sonra Missy'ye bakarak gülümsüyor. "Doğum günün için ne yapıyoruz?" diye soruyor.

Konu.

Missy az önce tam olarak ne yaptığını bildiği için kaşlarını çatıyor ama yine de cevap veriyor. "Ailemle akşam yemeği yiyeceğim."

"Biz aileyiz, peki biz?" Courtney soruyor.

"Sana bizim evde bir parti vermeye ne dersin?" Ben de diyorum ki. "Bilardo ya da kâğıt oynarız, bir şeyler içeriz ve rahatlarız. Gürültülü bir bara ya da kulübe gitme konusunda endişelenmemize gerek kalmaz ve gerekirse herkes evde kalabilir." Parmağımla onu işaret ediyorum. "Kesinlikle kalacaksın."

Gülümsüyor. "Kulağa harika bir fikir gibi geliyor. Teşekkür ."

Telefonumu çıkarıp takvimde geziniyorum. "Doğum günün Çarşamba günü. Cuma günü Vegas'a gidiyoruz."

"Perşembe günü yapsak nasıl olur? Çarşamba günü ailesiyle vakit geçireceği için?" Holly öneriyor.

"Vegas'a gitmeden önceki gece parti mi vermek istiyorsunuz?" Şaşıarak sordum.

"Ne olursa olsun iyiyim. İçki içmem." Courtney iç geçirir ama yüzündeki küçük gülümseme onu ele verir. İçki içmek umurunda bile değil.

"Her şey girecek." Holly beni başından savdı. "Ayrıca, uçuşlarımız öğlene kadar değil."

Missy gözlüklerini yeniden ayarlayarak, "Bence bu kulağa harika geliyor," diyor. "Tamam o zaman. Planlamaya başlayalım." Sadece birkaç günüm var

Bu parti birlikte.

Courtney ve ben işe dönmeden önce kızlarla öğle yemeğimizi bitiriyoruz. O ve ben iki gün içinde yirmi birinci yaş günü partisini gerçekleştirmek için nelere ihtiyacımız olduğunu konuşurken Tate aklıma geliyor.

Courtney'nin konuştuğunu duyduğumda onu aramak için uzanıp çantamdan telefonumu çıkarıyorum. "Ne oluyor lan?" diyor sert bir ses tonuyla.

Çabucak ayağa kalkıyorum. "Konuşmana dikkat et." Tanrım, Slade'in küfürlü konuşması beni yıprattı ama iş yerinde küfür etmemeye çalışıyorum. Yönetim renkli bir dil kullanmamızı küçümsüyor gibi görünüyor.

"Jax burada," diye tıslıyor ve kafamı onun baktığı girişe çeviriyorum. Bok herifin doğruca benim tezgâhıma doğru yürüdüğünden eminim.

"Merhaba bebeğim," diyor bana iğrenç bir sırıtışla. Kırmızı gömleği çimen lekeleriyle kaplı gibi görünüyor ve yırtık kot pantolonu bir makasla kavga etmiş gibi görünüyor. Bu kadar kötüleşmesi neredeyse mide bulandırıcı.

"Ne istiyorsun, Jax?" Açıkça soruyorum.

"Bar fahişeliğinden bankaya terfi ettiğini duydum."

Gözlerimi deviriyorum. "Nerede olursam olayım ortaya çıkmaya devam edemezsin." Elini kaldırıyor. "Evet, yapabilirim," diye sakince cevap veriyor.

Ve haklı olmasından nefret ediyorum. Bir kereden fazla gelmediği için onu hiç takip etmedik ve hakkında uzaklaştırma kararı aldırmadıkBuradan ayrılır ayrılmaz bu sorunu çözeceğim. "Ne istiyorsun?" Tersliyorum.

"Sadece Slade'in görüldüğü kadar aptal olmadığını söylemeye geldim." Nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için kaşlarımı çatıyorum. "Bu ne anlama geliyor?"

Courtney konuşmamızı bölmeye karar veriyor. Jax'i selamlarken "Merhaba salak," diyor.

"Merhaba kaltak," diye alay ediyor.

Nefesim kesildi ama Courtney gülüp geçti. Aslında bu hakaret karşısında hormonlarının onu ağlatmamasına şaşırdım. Ondan o kadar nefret ediyor olmalı ki, sözleri bile ruh haline zarar veremiyor.

"Sana benden uzak durmanı söylemiştim, Jax. Ciddiyim. Slade nişanlıyım. Elde edilmesi zoru oynamıyorum. Bizi rahat bırak."

"Slade senin peşinde."

Courtney ve ben birbirimize şaşkın şaşkın bakıyoruz.

Gözlerini deviriyor. "Senin Tate olduğunu biliyor."

Ben orada durmuş ona bakarken Courtney kahkahayı basıyor. "Kiminle konuştuğunu bilmiyorum ama sana yalan söylüyorlar," diye öğüt veriyorum. Tate'i nereden tanıyor ki? Hepimizin oraya gittiği o gece Tate Larry'nin evinde kalmıştı.

Bana Grinch'i hatırlatan şeytani bir sırıtışla bakıyor. "Slade ile konuştum."

"Hayır, yapmadın." Slade bana söylerdi.

"Onunla yaklaşık bir hafta önce konuştum. Ofisine gittim."

Başımı hızla sallamaya başladım.

"Oh, bu doğru. Kanıt ister misin? Rams maçında çektiğiniz fotoğrafa ne dersiniz? Ya da New York'taki resminize?" Kalbim çarpmaya başlıyor ve öylece durup ona bakıyorum. Şimdi takındığı kendini beğenmiş gülümseme bana doğruyu söylediğini anlatıyor. "Her neyse, bana beni Tate'le aldattığını da söyledi. Ve hala Tate'le görüştüğünü biliyormuş. Biraz düşündükten sonra mantıklı olduğunu fark ettim. Eğer sen etrafta dolanırsan, onun da bir bahanesi olur."

"Slade'i asla aldatmam," diye fısıldıyorum, bağırmaya başlayıp işimi kaybedebileceğim için daha yüksek sesle konuşmaktan korkuyorum.

Gözleri kararıyor ve tezgahıma doğru bir adım atıyor. "Yani beni Tate ile aldattığını kabul ediyorsun?"

Tekrar başımı sallıyorum. "Hiç ," diye dürüstçe cevap veriyorum ve o da sanki bunu yapacak cesaretim yokmuş gibi bana gülümsüyor. "Ama ." Gülümsemesi yüzünden düşüyor ve dudakları inceliyor.

"Bana ne söylediğine dikkat et," diye bağılıyor.

"Neden? Ne yapacaksın, Jax? Beni yine mi iteceksin?" Ona yem atıyorum ve ikimiz de bunu biliyoruz. Ben isteyken bana bir şey yaparsa şahitlerim olur. Kahretsin, burada kameralar var.

Kendisini izleyen biri olup olmadığını görmek için etrafına hızlıca bakmadan önce tezgâhın üzerine eğiliyor. "Bir süredir ortalıkta olmayabilirim bebeğim ama bu şehirde hâlâ yüksek mevkilerde arkadaşlarım var. Erkek arkadaşın avukat olduğu için dokunulmaz olduğunu mu sanıyorsun? Tekrar düşün." Courtney'e bakıyor ve ona tiksinti dolu bir bakış attıktan sonra arkasını dönüyor ve sanki bir milyon dolar çekmiş gibi kasıla kasıla ön kapıdan çıkıyor. Şerefsiz herif bana ulaştığını biliyor ve bundan her şeyden çok nefret ediyorum.

"Bir açıklaması olmalı," diyor Courtney yanımdan. "Çok biliyordu," diyorum ondan çok kendime. "Bu sadece yatkın değil." Slade'in açıklaması gereken çok şey olacak ve burada oturup az önce olanları düşündükçe daha da sinirleniyorum.

" kaç?" Hâlâ bankanın girişini izleyerek soruyorum. "İkiyi çeyrek geçiyor. Neden?"

Çantamı elime alıyorum ve ihtiyacım olan memurun kartvizitini bulmak için karıştırmaya başlıyorum. "Çünkü işten çıkar çıkmaz bir şeyler gerekiyor," diyorum bulduğumda gülümseyerek. Hatırlıyorum

Bir gece Larry'nin evinin önünde saldırıya uğradıktan sonra ofisinde oturduğumuzda Slade ona Brad diye seslenmişti. Kartında *Bradley Knowles, Suç Araştırmacısı* yazıyor.

O zavallı piç için yasaklama emri çıkartacağım.

SLADE

Saati kontrol etmek için saatime bakıyorum. Saat altı buçuk, Angel'ın bir saat önce evde olması gerekirdi. Bazen Holly'yi ziyaret etmek için Larry'ye uğrar ama kızların bugün öğle yemeği için buluşma planları vardı. Yani işten sonra onu görmeye gittiğinden şüpheliyim.

Evimin bodrumunda takılırken Josh kanepede otururken "Hadi Super Bowl'a gidelim," diyor.

"Yine nerede?" Tate bilardo sopasını isteka topuyla hizalayarak soruyor.

"Sanırım Indianapolis."

Ön kapının çarparak kapandığını duyunca hepimiz duraksıyoruz. Birkaç saniye sonra Angel bodruma inen merdivenlerden hışımla iniyor. Öfkeli görünüyor ama kırmızı çerçeveli gözlerine bakarak ağladığını söyleyebilirim. Onu üzen her neyse kızdırmış olmalı çünkü birinin kafasını koparmak istiyormuş gibi görünüyor.

"Sorun nedir?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"Neden yalan söyledin?" diye bağırarak Josh'un sıçramasına neden olur.

Sanırım koparmak istediği benim kafam. Buna şaşırmadım çünkü bu yeni bir şey değil. "Bilmiyorum..."

Uzanıp yüzüme bir tokat atıyor, temas yanağımı acıtıyor. Josh'un gözleri kocaman açılırken Tate benden bir adım geri çekiliyor.

"Yalan söylemeyi bırak," diye bağıyor.

Bilardo sopamı yere atıyorum ve ona doğru bir adım atıyorum. Öfkem alevlenirken ona bakıyorum. "Bu da böyle?" Talep ediyorum.

"Jax'e neden yalan söylüyorsun?" diye karşılık verir. "Neden en başta onunla konuşuyorsun ki?"

Tate'in sertleştiğini gördüğümde dişlerimi sıkıyorum. Josh sert bir attı. "Slade'in o aptala yalan söylemek şöyle dursun, onunla konuşacağını mı sanıyorsun?"

Ona sert bir bakış attım ve yüzü düştü.

"Oh," diyor şaşkınlıkla.

"İnkâr etme Slade. İlk Rams maçındaki resmimizin senin ofisinde olduğunu biliyordu. New York'taki resmimizle birlikte." Dönüp Tate'i işaret ediyor. Adamın kaşları havaya kalkıyor, kızın ağzından çıkacaklardan endişeleniyor. "Ve seni biliyor. Senin kim olduğunu nasıl bildiğini açıklamak ister misin?" diye çıkışıyor.

Tate'i hiç bu kadar korkmuş görmemiştim. Gözleri birkaç kez onunla benim aramda gidip geldi. Onun kardeşi olduğundan bahsettiğini düşünüyor olmalı ama bu doğru olamaz. Bildiğim bu kasabada bu bilgiyi bilen başka kimse yok.

"Sen neden ?" İşler daha da kötüye gitmeden soruyorum.

Gözlerini tekrar bana dikeyor, "Onu Tate'le aldattığımı söylemişsin," diye tersliyor. Tate bu ifade karşısında boğulacakmış gibi öksürmeye başlıyor. "O zaman sanki *hâlâ* onunla yatıyormuşum gibi konuştun. Sanki ikiniz beni gibi." Neredeyse çılgına dönmüş, elleri havada sallanıyor. "Bilirsiniz işte, bir et parçası gibi," diye .

"Sakin ol," diye . "Ne hakkında konuştuğunu bilmiyorsun. Bütün bu saçmalıkları nereden buldun?"

"Bugün iş yerime geldi." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Sen ve Tate onu ölümüne korkutuyorsunuz."

Tate kıkırdıyor ve kız ona ölümcül bir bakış atıyor.

"Olmamalı mı?" Ona soruyorum. "Onun gelmesini istiyor musun? Çünkü eğer bunu istiyorsan..." Kollarımı önümde açtım ve soruyu havada bıraktım.

"Bunu yapmayacaksın." Parmağını göğsüme sapladı. "Yaptığın bir şey için beni suçlamayacaksın." Ellerini havaya kaldırdı. "Ama bil diye söylüyorum, ben iyiyim." Homurdanıyor. "Bana dokunmaya falan çalışmadı." Ellerini yana doğru açıyor. "Sorduğun gibi değil, ama sadece beni tehdit etti."

Ona doğru bir adım attım. "Seni neyle tehdit etti?" .

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor ve kalçasını dışarı çıkarıyor. "Merak etme, ben hallettim. Hakkında yasaklama emri çıkarttım." Sonra fırtına gibi merdivenleri koşarak çıkmadan önce arkasını dönüyor.

"Dostum, bütün bunlar da neyin nesiydi?" Josh soruyor. "Neden Jax'le konuşuyorsun ki?"

Elimi saçlarımda gezdirdim, stresim tavan yapmıştı. Onu tehdit mi etti? O orospu çocuğuna ondan uzak durmasını söylemedim mi? "Bir süre ofisime geldi. Ve beni Tate'le nasıl aldattığını anlatmaya başladı." Omuz silktim. "İnkâr etmedim."

Josh, Tate'e bakıyor. "Aranızda bir şey mi vardı?" Sonra gözleri endişeyle bana döndü.

Tate bu düşünce karşısında kusacakmış gibi görünüyor ve eğer az önce suratımda bok patlamamış olsaydı gülerdim.

"Hayır, aralarında *hiçbir* şey olmadı. Tate resme girdiğinde sen de oradaydın, hatırlıyor musun?" Josh'a Tate'in annesinin ölümünden sonra onun evine geldiği zamanı hatırlatıyorum.

Parçaları birleştirmeye çalışıyormuş gibi başını sallıyor. "O zaman neden inkar etmedin?"

"Çünkü onun ne düşündüğü umurumda bile değil. Onu aldattığında kalbini kırdı," diyorum dişlerimi gıcırdatarak. "Onun üzerinde gerçekten böyle bir güce sahip olduğunu düşünmesini istemedim." Tekrar kanepeye oturuyorum ve bir iç çekiyorum. Belki de onun üzerinde böyle bir güce sahip olduğunu düşünmek istemeyen bendim. Onu bunun için yeterince sevmiş olabilirdi.

"Onun hakkında ne yapacağız?" Tate bu heriften kurtulmaya kararlı bir ses tonuyla soruyor.

"Bana iyilik yapabilecek bazı adamlar tanıyorum." Onlara , yüzüm ciddiye.

Josh kaşlarını çatıyor ve Tate meraklanmış görünüyor. "Ne?"

Josh'a soruyorum. "Sana kimin iyilik borcu var?"

"Ben bir savunma avukatıyım." Elimi havada salladım. "Hayatlarını hapiste geçirmeyi hak eden pek çok insanı serbest bıraktım." Omuz silkiyorum. "Buna bir iyiliğin karşılığı diyebilirsiniz."

Sahte bir kahkaha atıyor. "Komik," diyor kuru bir sesle.

Şaka yapmıyordum.

Tate omzuma vurdu. "Bırak bütün pis işleri ben yapayım dostum." Sonra parmağıyla merdivenleri işaret ediyor. "Sadece beladan uzak durmaya çalış. İhtiyacımız olan son şey senin onu kızdırman ve sonunda gitmesi."

"Gitmek mi?" Josh bir kaşını kaldırır. "Onu kalmaya zorlayamazsın." Biramdan bir yudum almadan önce "Evet kalmasını sağlayabilirim," diyorum.

"Ben buradan gidiyorum." Josh iç çeker.

"Ne? Hâlâ oynayacak bir oyunumuz daha var." Bilardo masasına baktım.

Başını iki yana sallar. "Hayır. Görünüşe göre eve gitmem ve Courtney'e misafirimiz olabileceğini haber vermem gerekiyor."

Kafamı şaşkınlıkla eğiyorum.

"Çünkü siz ikiniz onu kızdırdığınızda Sam ya bizim eve gelecek ya da Micah ve Holly'nin evine gidecek," diye açıklıyor.

"Mantıklı," diye onaylıyor Tate, sanki bu bir seçenekmiş gibi.

Başımı salladım. "Bu gece bu evden çıkmayacak. Ya da herhangi bir gece," diye ekliyorum.

Josh'un yüzünde acıyan bir ifade vardır. Merdivenlerden çıkmadan önce omzunun üzerinden, "Kavganı seç Slade," diye seslenir.

"Başka bir oyun mu?" Tate bilardo masasına dönerek şöyle diyor.

"Olabilir." Şu anda yukarı çıkıp onunla uğraşmak istemediğimden eminim. "Oyunumuzla birlikte bir şeyler içelim," diyerek küçük mini bara doğru yürüdüm ve ikimize de birer rom ve kola doldurmak için romu açtım. Bazen bir bira yeterli olmuyor. Ona dolu bardağını uzatıyorum, kadehleri tokuşturuyoruz ve oyunumuza başlamadan önce ikimiz de büyük bir yudum alıyoruz.

Üç saat sonra, kaç tane rom ve kola içtiğimin sayısını unuttuktan sonra, merdivenlerden yukarı çıkmanın yolunu buluyorum. Tate yavaşça geliyor.

"Git boş odada kal," diye üçüncü kez teklif ediyorum.

Başını sallıyor ve koridordan geçerek boş yatak odamıza doğru ilerliyor. Tökezleyerek yatak odamıza gidiyorum ve kapının kilitli olduğunu görünce lanet okuyorum.

Beni dışarıda bıraktı.

Onu uyandırmak için kapıya birkaç kez vurdum. Onu tanıyorum. Muhtemelen uzun bir köpük banyosu yaptı ve sonra sızdı. Muhtemelen bu gece kışından bir parça almaya çalışacağımı da düşünmüştür. Bana kızgın bir şekilde yatağa girdikten sonra kafam bacaklarının arasında ya da sikim amındayken uyandığı birkaç kez oldu. Onu kolayca zapt edebilir ve onunla yoluma devam edebilirdim, ama bu sadece onu daha fazla kızdırırdı.

Kapıyı son bir kez denerken bir iç çekiyorum. Açabilirdim ama şu anda gerçekten umurumda değil. Ellerimi iki yana açarak arkamı dönüyorum ve koridordan medya odasına doğru yürüyorum. Kanepenin arkasından bir battaniye çekiyorum ve çıplak kaldıktan sonra uzanıp üzerimi .

BEŞİNCİ BÖLÜM

Samantha

Dolaptan giyinmiş ve işe hazır bir şekilde çıkarken Slade'in kıyafetlerini hiçbir yerde göremediğimi fark ediyorum. Çantamı aldım ve yatak odasından çıktım. Mutfığa doğru ilerlerken mutfak tezgahının üzerinde duran bir çift anahtar görüyorum. Onları elime aldığımda Tate'in kamyonetine ait olduklarını fark ediyorum.

Gece kaldı mı?

Kahveyi hazırladıktan sonra koridordan geçip arka taraftaki yatak odasına gidiyorum. Kapıyı yavaşça açtığımda onu hala giyinik bir şekilde horlarken buluyorum.

İçeri giriyorum. "Tate," diyorum yüksek sesle. bile. "Tate," diye daha yüksek sesle sesleniyorum ve onu biraz itiyorum.

Vücudu sırt üstü dönüyor ve kot pantolonunun cebinden küçük bir hap şişesi düşüyor. Kaşlarımı çatıyorum ve alıyorum. Ne yazdığını okumaya çalışıyorum ama şişenin üzerindeki yazılar silinmiş. Gözlerimi kısarak daha iyi bakmaya çalışıyorum ki şişe elimden kapılıyor.

Tate'in lacivert gözlerine bakarken bir çığlık atıp yüzümde şaşkın bir ifadeyle geri sıçırıyorum.

Tek kelime etmeden yataktan kalkıyor ve banyoya doğru yürüyor. Bunların ne için olabileceğini düşünmeye çalışıyorum. Tate uyuşturucu kullanmaz. Kullanır mı? Yani yasal gibi görünüyorlardı. Gözlerimi kendime çeviriyorum. Eminim uyuşturucu bağımlıları yasadışı ilaçlarını reçeteli bir şişede , bu da çok açık görünmemenin bir yoludur.

Mutfağa geri dönüyorum ve masaya oturup onun koridordan gelmesini bekliyorum. Onu görür görmez dik oturuyorum.

"Konuşmamız gerek," diyorum soğukkanlılıkla.

Bana sinirli bir bakış attı. "Ne yaptığım seni ilgilendirmez," diyor kesin bir ifadeyle.

Gözlerim cebine kayıyor ve orada yer kaplayan ilaç şişesini görüyorum. Her zaman mı? "Uyuşturucu mu?" Onu görmezden geliyorum.

"Ben uyuşturucu kullanmıyorum," diyor kesin bir dille.

"Eminim tüm uyuşturucu bağımlıları böyle der." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

Elini tezgâhın üzerine vurarak beni zıplattı. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Ben yasadışı ilaç kullanmıyorum. Doktorumun reçetesi onunla benim aramda. Anladın mı?"

Beni korkutmasına izin vermemeye çalışarak bakışlarını tutuyorum. Koyu mavi gözleri kan çanağı gibi ve çenesi sert. Dudakları ince bir çizgi halinde. İç çekiyorum. "Seninle kavga etmek istemiyorum." Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Haklısın. Bu beni . Sadece senin için endişeleniyorum."

. "Gerek yok." "Tate ben..."

Elini kaldırdı ve beni durdurdu. "Bunu duymak istemiyorum, Sam." Bırakmadan önce uzun bir nefes alıyor. "Dün gece Jax'le olanlar hakkında konuşalım."

"Bana yalan söylüyorsunuz," diye suçluyorum, zaten sırları olduğunu biliyorum.

"Sana yalan söyledim. Teknik olarak yalan söylemedim. Sadece sana her şeyi anlatmadım."

Çenemi sıktım. "Şimdi bana her şeyi anlat."

Bana bakıyor. "Evime gelip beni gördüğünde, annen hakkında bilgi almak istediğinde, seni takip ettiğimi söyledim. Holly ve Micah ile kaldığın gece, ertesi gün eşyalarını taşımak için geri döneceğini biliyordum. Ertesi gün seni hastaneye götürdüklerinde evine gittim ve onun ağzını burnunu kırdım."

"Ne?" Ağzım açık . "Erkek arkadaşımın söyledi."

Gözleri benim dışımda odanın her yerine bakarken bir an için gergin görünüyor. "Ona senin erkek arkadaşın olduğumu söyledim."

"Neden?" Kaşlarımı çattım. Bu hiç mantıklı değil.

Sanki bunu açıklaması gibi uzanıp alnını ovuşturuyor. "Çünkü senin yanına dönmesini istemedim. Seni rahatsız etmesini istemedim."

Dirseklerimi masaya koydum ve yüzümü ellerimin arasına aldım. "Bu konuda sana kızgın değilim. Ama neden bana söylemedin?"

Omuz silkiyor. "Gerekli olduğunu düşünmedim."

"Bu benim kararım değil mi? Eski sevgilimden bahsettiğimize göre?"

"Sanırım bu şekilde görebilirsin."

Birkaç saniye sessizlik içinde oturuyoruz. "Jax ile ilgili bana söylemek istediğin başka bir şey var mı?" diye sordum.

"Sadece onun kışını tekrar tekmeleyeceğim," diyor ve ağzının köşelerinin biraz yukarı kalktığına yemin edebilirim.

Gülüyorum. "Tamam o zaman," diye cevap veriyorum, ayağa kalkarak.

Bir kaşını kaldırıyor. "Slade'e yaptığın gibi bana da tokat atmayacak mısın?"

"Hayır. Slade beni . atmak için uyuyacak zamanım oldu. Yani sen kolay kurtuldun."

"Seni nasıl kızdırdı?"

Fincanı durulayıp bulaşık makinesine yerleştirmeden önce kahvemden son bir yudum alıyorum. "Çünkü benden bir şey sakladığını biliyorum." Tate rahatsız bir şekilde koltuğunda kayıyor. "Sadece ne olduğunu anlayamıyorum."

Masadan kalkıyor. "Onu biraz rahat bırak. Seninle yaşamak kolay değil."

Nefesim kesiliyor ve o gülüyor. "Ne? Herhangi bir hatunla yaşamamanın kolay olduğunu düşünemiyorum," diye ekliyor.

Gülümsüyorum ve sonra omuz silkiyorum. "Doğru. Ama dünyayı yönettiğini düşünen kontrolcü bir erkekle yaşamak da kolay değil."

Arkasını dönüp ön kapıdan çıkmaya başlarken kıkırdıyor. "Oh, Tate?"

"Ne?" Yüzünü bana döndü.

"Bil diye söylüyorum, yarın akşam Missy için evde doğum günü partisi veriyorum," diye gülümseyerek duyuruyorum.

"Biliyorum," diyor iç çekerek. "Beni çoktan davet etti." Elini havada sallıyor. "Merak etme. Ben de geliyorum."

"Başka seçeneğin yok."

Bana başını sallıyor ama kapıdan çıkarken kıkırdıyor. Çantamı alıp işe giderken Slade'i ve dün geceyi aklımdan çıkarıyorum.

O akşam Courtney ile birlikte eve giriyoruz, ellerimiz çuvalarla dolu.

Elimdeki poşetleri mutfaktaki tezgâhın atıp incelemeye başladım. "Bütün mağazayı mı satın aldın?" Courtney şaka yapıyor.

"Yirmi bir yaşına basmakla ilgili her şey."

"Slade'le aranızda her şey yolunda mı?" diye soruyor bir paket balon çıkararak.

"Neden soruyorsun?" Sorusunun beni rahatsız etmesine izin vermemeye çalışıyorum.

"Çünkü bugün onunla sadece bir kez konuştun ve çok kısa . Genelde seni aramasını ya da mesaj atmasını engelleyemezsin."

"Meşguldüm," diyorum savunmacı bir şekilde.

"Çekmecedeki kalemleri yeniden mi düzenliyorsun?" diye soruyor gülümseyerek.

İkinci çuvalı açıyorum ve içini boşaltmaya başlıyorum. "Dün gece eve geldiğimde kavga ettik," diyorum sonunda.

"Bunu biliyorum. Josh bana onu tokatladığını söyledi." Yüzünde hülyalı bir gülümseme beliriyor. "Keşke bunu görebilseydim. Eminim şok olmuştur. Josh da bana anlattığında şoktaydı. Ama sanırım Slade'i şok etmek için çok şey gerekiyor."

Ben de biraz şaşırılmış bir halde ona bakıyorum. "Bunu sana o mu söyledi?"

Başını sallıyor. "Bana boş yatak odasındaki çarşafların temiz olduğundan emin olmamı söyledi, çünkü sonunda bizim evde düşünmüş." Kolunu omzuma atıyor. "Yalan söylemeyeceğim. Kız kıza bir gece geçirmeyi dört gözle bekliyordum." Dramatik bir şekilde iç geçiriyor.

"Hiçbir yere gitmiyordum. Sadece yatak odasına gittim, uzun bir banyo yaptım ve sonra uyumaya gittim. Tabii ki içeri girmesin diye yatak odasının kapısını kilitledim." Dün gece onu içeri almak için kapıya vurduğunu hatırlayınca gülümsüyorum. Uykuya dalmıştım ama kapının

Kapıya vurduğu yumruk beni uyandırdı. Yine de kalkıp kapıyı açmamın imkanı yoktu. Daha fazla tartışmak istemiyordum.

"Yani şimdi iyi misiniz?" Kolunu çıkarır ve ağzına bir balon yerleştirip şişirmeye başlar.

Omuz silkiyorum. "Pek sayılmaz. Bu sabah ben önce gitmiş. Bir şekilde yatak odasının kapısını açmış ve bu sabah işe gitmek için hazırlanmış. Bugün onunla bu konu hakkında hiç konuşmadım."

Balonları şişirirken nefesleri arasında "Bu adamları diken üstünde tutmak lazım" diyor.

"Neden onları havaya uçuruyorsun? Helyumla dolu olmalarını istiyorum."

Üflemeyi bırakıyor ve bırakıyor. Tüm hava boşalırken garip bir ses çıkararak mutfığa uçar.

"Bana bunu söylememiştin," diyor birkaç derin nefes çekerek.

Kaşımı kaldırıyorum. "Sadece on haftalık hamilesin ve şimdiden formunu mu kaybettin?" O oflayıp puflarken ben de ona takılıyorum.

Uzanıp balon paketini alıyor ve göğsüme fırlatıyor. "Bu hiç adil değil," diye sızlanıyor. "Şimdiden 10 kilo aldım. Bu bebeği doğurduğumda karaya vurmuş bir balina gibi görüneceğimi hissediyorum," diye somurtuyor ve hala düz olan karnını ovuşturuyor. Sanırım on kilo kafasının içinde.

"O zaman seni denize atar ve özgür bırakırım," diye yapıyorum.

Dramatik bir şekilde nefesi kesiliyor. "Bunu söylediğine inanamıyorum." Sanki onu incitmişim gibi elini kalbinin üzerinde tutuyor.

"Karaya vurmuş bir balınayı kurtarmaya çalışmazsam nasıl bir arkadaş olurum?" Ciddi görünmeye çalışıyorum ama gülmeden geçemiyorum.

"Küçük bir sürtük gibi davranabiliyorsun." Bana gülümsüyor.

Selam veriyorum. "Teşekkür ."

"Bu bir iltifat değildi." "Ben öyle anladım."

Gözlerini deviriyor ve sonra konuyu değiştiriyor. "Missy için bu partiyi düzenlediğini söylediğinde Slade ne dedi?"

Bugün konuştuğumuzda bunu ona çok kısa bir şekilde açıklamıştım. "Evet, doğum gününü unutmuşum" dedi."

"Tipik bir adam."

Başımı sallayarak ona hak veriyorum. Garaj kapısının açıldığını duyduğumda vücudumun kaskatı kesildiğini hissediyorum. Slade'in eve girdiğini duyduğumda başımı eğip çuvaldan bir doğum günü pankartı çıkarmaya devam ediyorum.

İçeri giriyor ve mutfakta dolaşırken kalp atışlarımın hızlandığını hissediyorum. Arkamdan yaklaşıyor ve omzumdaki saçları çekiyor. Eğiliyor ve boynuma yumuşak bir öpücük konduruyor. Tüylerim diken diken olduğu için kollarıma lanet ediyorum.

"Günün nasıl geçti Angel?" diye soruyor usulca. "İyiydi," diyorum sertçe.

Boynuma bir öpücük daha konduruyor. "Günüm harikaydı," diye cevap veriyor sorduğum gibi.

Ona gözlerimi deviriyorum ve uzaklaşıyorum. Ona hâlâ kızgınım. Jax'le ilişkimiz hakkında konuşmaya hakkı yoktu, yalan söylediği diğer şeylerden bahsetmiyorum bile.

"Neyse, eve dönerken senin için bir yere uğradım," diyerek benden uzaklaştı ve elindeki çuvalı buzdolabının yanındaki tezgâha koydu.

En sevdiğim şarap olan Barefoot Moscato'yu çıkarırken ona bakmak için arkamı dönüyorum. "Sadece isteyeceğini düşündüğüm bir şey

Yarın akşamki parti için," diyor bilmiş bir gülümsemeyle. "Ya da bu gece sıcak bir köpük banyosu yaparken bir bardak içmek istersen."

Courtney dirseğini masaya koyar ve çenesini ellerinin arasına alır. Küçük bir iç geçirirken hayalperest bir gülümsemeyle ona bakıyor. *Pushover.*

"Ve ayrıca." Sonra bir kutu Godiva çikolatası çıkarır.

Ona gözlerimi kısarak bakıyorum ve Courtney'nin onları görünce anında ağzının sulandığını görüyorum.

"Teşekkürler," diyorum ve ellerinden alıp ona uzatıyorum.

"Bir şey değil, Angel," diyor tatlı bir sesle. Mutfaktan çıkmadan önce, "Ben duş almaya gidiyorum," diye anons ediyor.

"Mmmhmm," diyor Courtney bir ağız dolusu çikolatanın arasından. "Çok iyi," diye iltifat ediyor ve başını sallıyor. "Çok iyi."

"Evet." İç çektim. "." flama torbasını yere atıp peşinden gidiyorum.

Hışımla yatak odasına girdim ve banyoya yöneldim. Banyo kapısından girer girmez beni yakalıyor ve etrafımda döndürüyor. "Beni takip edeceğini biliyordum," diye sırtıyor. "Sorun çikolatalar mıydı yoksa şarap mı? Gelecekteki referanslar için bilmek isterim."

Kendini beğenmiş tavırlarını görmezden geliyorum. Hiç havamda değilim. "Tek bilmek istediğim ona neden yalan söylediğin."

Ellerini yavaşça kollarımda gezdirirken uzun bir nefes veriyor. "Kalbini ne kadar kırdığını biliyorum."

Kaşlarımı çattım. "Sen orada değildin Slade. Hiçbir şey bilmiyorsun."

"Orada değildim ama beni aradığında ses tonunu hatırlıyorum." Bebek mavisi gözleri benimkilerin derinliklerine bakıyor. "Biliyordum

onun adını söylediğiniz anda onu sevdiğinizi anladınız."

Bununla nereye varmak istediğini bilmiyorum ama bir an için sorduğuma pişman oldum.

"Ofisimde benimle yüzleştğinde sanki sen onun için hiçbir şey değilmişsin gibi davrandı. Sanki seni hiç sevmemiş gibi." Benden uzaklaştı ve adım atmaya başladı. "Beni Tate ile aldattığını söylediğinde güldüm. Bunu bana asla yapmayacağını biliyorum." Geri geldi ve ellerini yüzüme koydu. "Beni sevdiğini biliyorum Angel. Ama bir zamanlar onu sevmiş olmandan nefret ediyorum."

Sinirle yutkunuyorum. Slade'in yatağında kadınlar olduğunu biliyorum ama sevmediğini de biliyorum. Bir zamanlar Jax'i şimdi sevdiğim gibi sevdiğimi düşünmek onun için zor olmalı. "Onu bir zamanlar sevdiğimi *sanıyordum*." Bu doğru. Jax söz konusu olduğunda körleşmişim. Gerçekten daha iyisini bilmiyordum.

"Bana bu saçmalıkları anlatma," diyor usulca. "İkimiz de senin nasıl biri olduğunu biliyoruz."

Alt dudağımı sinirli bir şekilde ısıırıyorum. "Beni aydınlatabilir misin?"

Gülümsüyor ve bu benim sinirlerimi yatıştırıyor. *Birazcık*. "Birini sevmediğin sürece, onunla eyalet dışına taşınmak şöyle dursun, asla birlikte olmazsın."

"Eğer onu St. Louis'e kadar takip etmeseydim seninle hiç tanışamayacaktım," diyorum ellerimi göğsüne koyarak.

Sol elimi tutup dudaklarına götürüyor ve yumuşak bir öpücük konduruyor. "Biliyorum ama ona neden yalan söylediğime geri dönelim." Kollarını bana doluyor ve bedenimi kendine çekiyor. Kaçamayacağımı tahmin ediyorum. "Birinin senin kalbini kırmasına asla izin vermeyeceğim bebeğim. Sana ne yaptığını bilmenin tatminini yaşamasına asla izin vermeyeceğim."

Senin hakkında ne düşündüğü seni gerçekten bu kadar rahatsız ediyor mu?" Bebek mavisı gözleri yüzümde gezinirken kara kaşları birbirine yaklaşıyor.

" bu değildi."

"O zaman ne anlamı vardı? Bana ne söylememi istediğini söyle çünkü dürüst olmak gerekirse ne diyeceğimi bilemiyorum" diye yalvarıyor.

"İşyerine geldiğini bana neden söylemediğini bilmek istiyorum. Haklısınız, onun ne düşündüğü umurumda değil ama neden bana söylemediniz?"

Geri çekiliyor ve elini saçlarında gezdiriyor. Sanki bütün gün saçlarıyla uğraşmış gibi kalkmış ve farklı yönler doğru uzanıyor. "Onun yüzünden zaten bir kez kavga ettik ve bana sorarsanız bu çok fazla. Bunun anlamsız olduğunu hissettim. Yapabileceğin bir şey yoktu ve seni üzmem istemedim."

Küvete doğru yürüyorum ve kenarına oturuyorum, birkaç saniyeliğine boşluğa ihtiyacım var.

Çok yavaş bir şekilde bana doğru geliyor. Önümde diz çökerek ellerimi ellerinin arasına aldı. "Beni affedecek misin?"

Başımı salladım. Haklı, Jax'in benim hakkımda ne düşündüğü önemli değil.

"Bu konuyu kapatabilir miyiz lütfen?" diye soruyor usulca. "Yarın akşam Missy için bir parti düzenliyoruz ve ertesi gün Vegas'a gidiyoruz. Jax'i unutamam gitsin."

Uzun bir iç çekiyorum. Kontrol edemediği bir şey için ona gerçekten kızabilir miyim? Eski sevgilileri gelip karşıma çıksa, onları incitmek için her şeyi söylerim ve Jax'le niyetinin bu olduğunu biliyorum.

Başımı salladım. "Anlaştık." Elimi sıkması için ona uzattım. Sırıttırıyor ve elimi tutuyor. Ayağa kalkıp beni de yukarı çekiyor ve ben de ona doğru düşüyorum. Eğilip dudaklarıma sert bir öpücük konduruyor.

Sonunda çekip gittiğinde nefes nefese kalmıştım. Kıyafetlerimi çıkarıp beni burada, banyoda almasını bekliyorum ama bunun yerine arkasını dönüp duşa girmeden önce soyunmaya başlıyor. Birkaç derin nefes alıyorum ve mutfağa geri dönmek için banyodan .

SLADE

Dürüst olmak gerekirse, yirmi birinci yaş günümü bile pek . Missouri Üniversitesi'nde okuyordum ve bazı arkadaşlarım beni dışarı çıkardı. Bir hafta boyunca hiç durmadan parti yaptık. Tek hatırladığım bu. Bir ton alkol ve kadın vardı. Bazen birden fazla vardı. Birkaç kavga oldu ve birkaç bara girmem yasaklandı ama bu şekilde olmasını bekliyordum.

İçimden bir ses Missy'nin de kendininkini pek hatırlamayacağını söylüyor.

Angel'ın Missy ile konuşmasını ve gülüşmesini izlerken gülümsüyorum. Dün gecenin tamamını ve bu akşamın bir kısmını onun için evimizi dekore ederek geçirdi ve harika görünüyor. Missy'nin büyürken oldukça korunaklı bir hayat yaşadığını biliyorum. Ailesi ona ve kardeşine karşı çok katıydı. Okulda hatırlayabildiğim kadarıyla Missy'nin ailesi çok dindardı. Dün gece Olive Garden'da yapılan yirmi birinci yaş günü kutlamasını yeterli bir parti olarak görüyorlardı. Dün gece Angel ve Courtney süslemeyi bitirdikten sonra Missy üzgün bir şekilde onu aramıştı. Ailesinin kutlama için alkollü bir içki sipariş etmesine bile izin vermediğini söyledi. Missy onların bebeği ve sanırım onu bir bebek gibi korumak istiyorlar.

mümkün olduğunca uzun süre. Bu görüşmeden sonra Angel listesine daha fazla alkol eklemeye başladı.

Missy her zaman çok çekingen ve tatlı görünmüştür, ama onun bir parçasının serbest kalmak istediğini söyleyebilirim. Hatta vahşileşmek. Sadece yaptığını söylemek için. Aldığı alkol hafızasını bulanıklaştırırsa bile.

İçimden bir ses küçük Meleğimin bu gece ona hayatın daha çılgın tarafını, en azından alkolün neden olduğu tarafını göstereceğini söylüyor.

Tate Angel'a, "Sanırım yeterince içti," diye homurdanıyor.

Ona cehenneme kadar yolu varmış gibi bir bakış attığında sırtıyorum ve tam kadehi Missy'nin eline tutuşturuyorum.

"Sence kesilmem mi gerekiyor, Tate?" Missy geveliyor ve ben gülmekten kendimi alamıyorum. Bu bana Angel'la tanıştığım ilk geceyi hatırlattı, tekila shot'larıyla sarhoş olmuştu. *Kadınlar çok inatçı olabiliyor.*

"Evet," diyor kısıp gözlerle ona bakarak. "Daha sonra kusarken saçını tutmak zorunda kalmak istemiyorum," diye homurdanıyor.

Ayaklarının üzerinde sallanırken ona özensiz bir gülümseme veriyor. Siyah çerçeveli gözlükleri burnundan daha da aşağı kayıyor. "Bunun için kız arkadaşlarım var." Sonra shot bardağını dudaklarına götürüyor ve geri fırlatıyor.

Odanın karşısındaki kanepeden gülümsememi gizlemek için bira şişemi geriye yatırdım. Kızların bu gece sarhoş olacağını biliyordum. Angel'ın bu parti için ne kadar alkol aldığını gördüm. Missy'ye bir parti vermek istiyordu ve 'parti' kelimesinin onun için ne anlama geldiğini çok iyi biliyorum.

"Ne içiyorlar?" Parker'ın küçük kardeşi Braxton otururken bana soruyor. Micah onu davet etti.

onunla daha çok takılmalıyım. Aslında oldukça iyi bir çocuk.

"Onlar ıslak amcık ," diye gülümseyerek cevap veriyorum.

Kahverengi gözleri büyüyor ve yanakları kızarıyor. Parker ve benim onun yaşındayken olduğumuz gibi değil. Günlerimizi kadınları düşünerek, akşamlarımızı da onların bacaklarının arasına girerek geçirirdik. O ise öyle yapmıyordu. Günlerini ve gecelerini yüzü kitaplara gömülü, ders çalışmaktan başka bir şey yapmadan geçirdiğini söyleyebilirim. Muhtemelen ihtiyacından fazla ders almıştır. Bu yüzden erken mezun oldu.

"Hiç içtin mi?" Tate gelip soruyor. "Hayır.

İçinde ne var?" diye soruyor heyecanla.

Tate küçük bir kahkaha atıyor ve içimden bir ses onun shot bardağındakini değil de bir kadının bacaklarının arasındakini sorduğunu söylüyor.

"Gerçekten bilmiyorum," diye itiraf ediyor, "ama iyiler." Bizimle oturmadan önce birasını arkaya yatırıyor.

"Yarın okula gidebilecek mi?" Braxton, Missy ve kızların bir kadeh daha devirmesini izlerken soruyor.

"O iyi olacak," diyerek endişesini savuşturuyorum.

"Slade," diye sesleniyor Josh bilardo masasından. "Sıra sende."

Kanepeden kalktım ve bilardo masasına doğru yürüdüm. Bilardo sopasını elime alırken biramı masanın ucuna koydum. Tam isteka topuna vuracakken biri sopama çarpıyor ve atışı kaçırmama neden oluyor. "Hey," diyorum kim olduğunu görmek için arkamı dönerek.

Hayatımda gördüğüm en güzel yeşil gözler bana bakıyor. Angel kıkırdıyor ve sonra şöyle diyor: "Özür dilerim. Seni özlettim mi?" "Bu oyun üzerine bahse girerim," diyorum onu kendime çekerek. "Ve eğer ben "Sana bunu ödeteceğim." Ona tehditkâr bir gülümseme verdim.

"Ya ödemeyi reddedersem?" diye soruyor kollarını boynuma dolarken.

Bileklerini tutup yerleştiriyorum. Eğiliyorum ve dudaklarımı kulağına yerleştiriyorum. "Benim de kendi yöntemlerim var," diye mırıldanıyorum.

Nefesini içine çekiyor ve ellerini avuçlarımdan çekmeye çalışıyor ama ben onları sıkıca tutuyorum. "." Ağır ağır nefes alıyor.

Onu çabucak bırakıyorum, etrafında döndürüyorum ve önce kıçına bir şaplak atıyorum. Uzaklaşırken yüzünü bana dönüyor. "Iskaladığın için üzgünüm. Belki bir dahaki sefere daha iyi bir atış yaparsın" diye alay ediyor.

"İstemeye devam et," diye onu uyarıyorum ama o sadece gülüp .

Dikkatimi tekrar oyuna veriyorum ve bilardo masasında bıraktığım biramı elime alıyorum, pantolonumdaki sertleşme dışında bir şey düşünmeye çalışıyorum. Her beş saniyede bir onun bu bilardo masasında çıplak yattığını hayal ederken nasıl kazanacağım?

"Missy biriyle görüşüyor mu?" Braxton soruyor ve Tate'ten gelen hırıltıya gülümsüyorum.

"kadarıyla hayır," diye cevap veriyorum.

"Neden? Onunla çıkmak mı istiyorsun?" Tate, Braxton'a sorar ama Courtney'nin söylediği bir şeye yüksek sesle gülen Missy'nin gözleri onun üzerinde kalır.

"Gerçekten çok güzel," diyor yüzünde hülyalı bir gülümsemeyle.

Elimi yüzünün önünde sallıyorum. "Hey," diyorum Tate onun ağzını burnunu kırmadan önce dikkatini çekiyorum. Onunla ne işi var bilmiyorum ama çok korumacı. "Bu gece ona asılma," diye uyarıyorum.

"Ben... Ben..." Birasından bir yudum almadan önce başını hızla sallar ve ekşitir. Bu çocuk

hiç içmedim.

Tate onun saçmalıklarına gülüyor. Kadınlar konusunda hiç tecrübesi olmadığı çok açık. Tate'in Missy'den hoşlandığını biliyorum ve Braxton'ın onu piyasadan çekmesi konusunda endişelenecek bir şey olduğunu sanmıyorum.

Neden bilmiyorum ama Missy'yi mokasen ayakkabı giyen, renkli düğmeli gömlek giyen ve saçlarını geriye tarayan bir adamla birlikte görmüyorum.

ALTINCI BÖLÜM

Samantha

Misafir banyomuzdaki tuvalete bir kez daha kusarken Missy'nin sarı saçlarını tutuyorum.

"Sorun . Bırak çıksın," diyorum usulca, elimi açık yeşil üzerinden sırtında aşağı yukarı gezdirirken.

Bir kez daha hastalanmadan önce "O kadar içmemeliydim" diye ağlıyor.

Tezgâha uzanıp bir el bezi alırken bir elimle sırtını ovmaya devam ediyorum. "Herkes yirmi birinci yaş gününde hastalanır," diyorum. "Bu bir geçiş töreni gibi."

Biraz öksürüyor ve sonra topuklarının üzerinde geriye yaslanıyor. Yerden kalkıyorum ve bezi ıslatıp ona uzatıyorum. Yüzünü silmeden önce "Teşekkürler," diyor.

"Önünü kesmeliydim." İç çektim.

Bana bakıyor. "O shotların tadı alkol gibi değildi," diyor gözlerini kocaman açarak. "Jeremy'yi tutuklattığımız gece Larry's'de içtiğim shot'ı hatırlıyorum da tadı berbat. Bu geceki çok " diye haykırıyor yüzünde bir gülümsemeyle.

Hâlâ sarhoş olduğunu ve yarın akşamdan kalma olacağını bilerek biraz gülüyorum.

"Alkol genelde böyle etki eder. Bir an iyisin, sonra bir bakmışsın yüzüstü yerde yatıyorsun." Onun yanına oturmak için tekrar yere uzandım.

"Partiye geri dönmelisin," diyor esnemeye çalışarak.

. "Sen doğum günü kızısın. Seni bırakmazdım." "Saçımı tutmana gerek yok. Ben ."

Onu görmezden geliyorum, sırtımı soğuk küvete dayıyorum ve bacaklarımı önüme uzatıyorum. Başını bacaklarımın üzerine koyuyor ve gözlerini kapatıyor. Ellerimi güzel sarı saçlarında gezdirmeye başlarken gülümsüyorum.

"Sam?" Sessizce konuşuyor.

"Hmm?"

"Bu harika parti için teşekkürler."

Gülümsedim ve fısıldadım, "Ne zaman istersen."

Başımı arkaya yaslayıp gözlerimi kapatıyorum ve serin küvetin boynuma değmesinin keyfini çıkarıyorum. Alt kattaki herkesin kahkahalarını ve bağırıışlarını hâlâ duyabiliyorum. Son iki saattir içki oyunları oynuyorlardı. Sanırım Missy'yi bu hale de buydu. Bira pong onun oyunu değil, özellikle de bira içmek yerine shot atarken.

"Sam?"

Gözlerimi açıyorum ve kucağımda yatan kafasına bakıyorum. "Evet?"

Derin bir nefes alır. "Sence Tate benden hoşlanıyor mu?"

Elim saçında duraklıyor.

Sarhoş bir kahkaha atıyor. "Bu aptalca bir soruydu."

"Hayır, değildi." Elimi yumuşak sarı saçlarında gezdirmeye devam ediyorum. "Sanırım senden hoşlanıyor," diyorum, acaba bunu söylemeli miydimmu? Hoşlandığından oldukça eminim. Ama bu duyguyla hareket edeceğini düşünüyor muyum? Hayır.

"Bazen öyle olduğunu hissediyorum. Onu bana bakarken çok yakalıyorum ama ben bakar bakmaz gözlerini kaçırıyor." İç çekiyor.

"Belki hazır değildir. Belki sadece biraz zamana ihtiyacı vardır. Anlıyor musun?" Hakkında hiçbir fikrim olmayan bir konuda tavsiyede bulunmaya çalışıyorum.

"Belki," diye düşünüyor. "Bana yardım edecek misin?"

"Neye yardım edeceğim?"

"Beni güzelleştir."

"Missy. Çok güzelsin," diyorum kaşlarımı çatarak.

Başını bacaklarıma doğru sallıyor. "Onun için yeterli değil."

Onun için üzülüyorum. Ondan gerçekten hoşlanıyor ve Tate için kendini yetersiz hissetmesinden nefret ediyorum.

"Sadece bana saçımı nasıl kıvracağımı göstermeni ve makyaj yapmama yardım etmeni istiyorum. bu tür şeyler giymeme izin verilmezdi," diyor yine esneyerek. "Vegas'ta farklı görünmek istiyorum. Vegas'ta farklı *hissetmek* istiyorum," diyor fısıltının biraz üzerinde bir sesle.

Ona gülümsüyorum. "Kesinlikle," diye sessizce cevap veriyorum. Onun çoktan uykuya daldığından eminim ve ben de oldukça yorgun hissediyorum. Birkaç shot ve biraz bira içtim ama sarhoş sayılmam. Ayık kalmak istedim çünkü Missy'nin sarhoş yola girmesinin uzun sürmeyeceğini biliyordum.

Başımı bir kez daha arkaya yaslıyorum ve ağır gözlerimi kapatıyorum. Biraz dinlenmenin zararı olmaz.

Bacağıma bir şeyin çarptığını hissedince uyanıyorum. Hızla doğrulduğumda Slade'in banyoda durup bana baktığını görüyorum. "Özür dilerim," diyor eğilerek ve beni kollarının arasına alarak. "Seni uyandırmak istememiştim."

"Missy nerede?" banyo zeminine bakarak soruyorum.

"Tate onu çoktan yatağına taşıdı," diyor beni boş yatak odasına ve koridora doğru götürürken.

Kollarımı boynuna doluyorum ve yüzümü gömleğinin içine yerleştirip kokusunu içime çekiyorum. Onun erkeksi kokusundan asla bıkmam.

Yatak odamıza giriyoruz ve beni yatağa yatırıyor. "İyi hissediyor musun?" diye soruyor ve yanıma oturup yüzümdeki saçları itiyor.

Başımı salladım. "Kendimi iyi hissediyorum. Hasta olan Missy'ydi. Ben sadece yorgundum."

Gülümsüyor. "Düşündüm de. Tuvaletleri kontrol etmeye karar vermeden önce Tate yirmi dakika boyunca sizi aradı."

"Parti bitti mi?" Evin sessiz olduğunu duyduğumda soruyorum.

"Josh ve Micah hâlâ bilardo oynuyorlar. Courtney alt kattaki kanepede sızmış durumda ve Holly'nin de onunla birlikte sızdığına eminim. Braxton yaklaşık bir saat önce eve gitti."

" kaç?" kaslarımı esneterek soruyorum. Bu yatak banyo zemininden çok daha rahat.

Saatine bakar. "Üçü çeyrek geçiyor."

Gözlerim büyüdü. "Banyoda ne kadar kaldık?" "Sanırım birkaç saat."

Uzanıp boynumun arkasını ovuyorum.

"Boynun mu ağrıyor?" diye soruyor.

"Evet."

Kıkırdıyor. "Banyoda yerde uyuyakalmak sana bunu yapar." Aşağı uzanıyor ve gömleğimin eteklerini tutuyor. Başımın üzerinden çekmesine izin vermek için yataktan yukarı doğru eğildim. Sonra kot pantolonum üzerinde çalışmaya başladı. Bacaklarımdan aşağı çekmesi için bir kez daha yukarı kaldırıyorum. İç çamaşırla birlikte onları da tekmeliyorum. Yataktan kalkıyor ve ben sütyenimi çıkarırken banyoya gidiyor.

Elinde bir şişe losyonla banyodan çıkıyor. "Yuvarlan."

Bana söyleneni yapıyorum ve yatak alçalırken gözlerimi kapatıyorum ve onun bana sarıldığını hissediyorum.

Ellerindeki soğuk losyonun boynuma masaj yapmaya başladığını hissettiğimde dudaklarımdan bir inilti kaçıyor.

"İyi hissediyor musun?" diye soruyor.

Güçlü parmaklarını boynumun derinliklerine sokarken "Hı hı," diye mırıldanıyorum. Ellerini omuzlarıma ve sırtımın üst kısmına doğru hareket ettirdiğinde iç çekiyorum. "Tanrım," diye iniliyorum vücudumun jöleye dönüştüğünü hissederken. "Lütfen. Durma," diyorum elleri gevşediğinde.

"Beni sertleştiriyorsun bebeğim. Böyle şeyler söylemeyi bırakmalısın," diye uyarıyor.

İç çekiyorum. "İçin fazla iyi hissettiriyor." Yastığa doğru konuşurken kelimelerim mırıldanıyor gibi geliyor.

Hırladığını duyduğumda gülüyorum. Ellerini vücudumdan çekiyor ve artık acılarıma masaj yapmadıkları için neredeyse iniliyorum.

"Bu komik mi Angel?" diye soruyor, ben onun sertliğini bacaklarımdan arasında hissetmeden önce.

"Hayır," diyorum gülümseyerek.

Ellerini kalçalarımaya koyuyor ve onları yataktan yukarı kaldırmaya başlıyor. Kalçalarımı kaldırmaya yardım etmek için ön kollarımdan destek alıyorum.

"Hayır," diyor bir eli sırtımın üst kısmına inip beni iterken. "Yüzüstü yatmanı istiyorum."

Kalp atışlarım hızlanıyor ve dediğini yaparken ağır ağır nefes almaya başlıyorum. Her yerimi görebileceğini bildiğim için kığım havada rahatsız bir şekilde kayıyorum. Bunca zaman sonra bile bazen hâlâ gergin oluyorum.

Kıyafetlerin hıştısını duyuyorum ve sonra yatakta yeniden ayarlandığını hissediyorum. Dilinin amımda gezindiğini hissettiğimde sıcıyorum.

"Slade," diye nefes nefese bacaklarımı sıkmaya çalışıyorum ama ellerini uyluklarımın üzerine koyarak onları açık tutuyor.

"Hmm?" diye mırıldanıyor klitorisime karşı. "Oh Tanrım," diyorum sesimi yükselterek.

çekiliyor. "Sessiz olmalısın, bebeğim."

Yüzümü yastığa koyuyorum ve o diliyle beni tatmin etmeye devam ederken ellerim yastığı kavıyor. Yastığa doğru çığlık atmam uzun sürmüyor.

Çekildiğinde yüzüstü düşüp bacaklarımı uzatıyorum, nefes nefese yatıyorum, metal tıkırtısına benzer bir ses duyduğumda vücudum titriyor. "geç," diye emrediyor ve dediğini yapıyorum. Soğuk çeliğin bileklerimi sardığını hissediyorum. Sonra ellerini belime koyuyor ve beni titreyen dizlerimin üzerine doğru çekiyor bir kez daha.

Uzanıyor ve yüzünde bir gülümsemeye bana bakıyor. "Ne yapıyorsun?" Bileklerimi hareket ettirip derime battıklarını hissederek soruyorum. Her daha da sıkıldığına yemin edebilirim.

"Yeni bir şey. Otur." Öyle yapıyorum ve elini kalçalarımaya koyuyor ve beni kalçalarının üzerinde durduğum yere kaldırıyor.

Gölümsüyorum, ellerim arkadan kelepçeliyken daha önce hiç üstte olmamıştım.

Avuçlarını titreyen kalçalarımaya bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Böyle olmana bayılıyorum," diyor gözleri ellerinin hareketini takip ederek. "Bunu sana benim yaptığımı bilmek." Zaten ıslak olan dudaklarını yalıyor ve bacaklarımı kalçalarına doğru sıkıyorum. "Vücudum titriyor..." Elleri karnımdan göğsüme doğru kayıyor. "Kalp çarpıntısı..." Ağır bir nefes aldım.

"Eğer yapabilseydim, seni böyle bırakırdım." Gözlerimin içine baktı. "Nefes nefese ve titreyerek." Söylediği her kelimeye inanıyorum. "Seni ederdim..." Duraklıyor. "Tıkanmış."

Kaşlarım havaya kalkıyor ve bacaklarım geriliyor. Gölümsüyor.

"Bu hoşuna giderdi, değil mi?" diye soruyor zaten hoşuma gideceğini bildiği için. "Bana durmamı söyleyememek. Vücudunun artık yettiğini. Tek yapabildiğin sana verdiğim her orgazmı almaktı."

İnliyorum ve o da zaten sert olan meme uçlarımı çimdikliyor. Vücudumu kırılacakmış gibi hissettiğim noktaya kadar zorlamayı seviyor ve bu hoşuma gidiyor. Beni canlı hissettiriyor.

"Belki bir gün ben de sana bunu yaparım," diyor dikkatimi çekerek. "Kulağa nasıl geliyor?" diye soruyor.

Şaşkınlıkla başımı sallıyorum. "Bu hoşuma giderdi," diye fısıldıyorum. "Biliyorum," diyor ukala bir gülümsemeyle.

Elleri göğüslerimden yüzümün iki yanına doğru hareket ediyor. Beni doğru çekiyor, göğsüm onun göğsünün üstünde duruyor. Beni kabaca öpüyor ve nefesindeki likörün tadını hâlâ alabiliyorum.

Bedenlerimizin arasına uzanıyor ve ağzını benimkinden çekiyor. "Kaldır," diyor kabaca.

Kalçalarımı kaldırıyorum ve o da yavaşça içime giriyor. Zaten hassas olan amımı gererken nefesimi tıslıyorum.

Sonuna kadar girdikten sonra ellerini tekrar yüzüme götürüyor. Saçlarımı yüzümün kenarlarından itiyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Becer beni," diyor.

Kalçalarımı yukarı ve aşağı kaldırmaya başlarken göğsümü onunkinin üzerine koyarak tekrar uzanıyorum. Ellerimi kullanmadan bunu yapmak zor, ama ellerini kalçalarıma koyarak bana yardım ediyor. Beni bir şekilde yukarı ve aşağı hareket ettiriyorlar.

Saniyeler içinde nefes nefese kaldım ve terlemeye başladım. Vücutlarımızın birbirine çarpma sesi, yoğun nefes alış verişlerimizden duyuluyor.

Ayağa kalkıyorum, ona sarılıyorum ve ileri geri sallanmaya başlıyorum. Elleri yanlarımdan yukarı kayıyor ve göğüslerimi avuçlamak için onları getiriyor. Meme uçlarımı çimdikliyor ve ben başımı geriye atıp bir inilti çıkarıyorum.

Aşağı uzanıyorum ve taşaklarını tutuyorum.

"Oh, hayır," diye tıslıyor ve ben gülümsüyorum.

Ben daha ne anlamadan kalçalarımdan tutup beni yanındaki yatağa fırlatıyor. atlıyor ve ellerimi sırtımla çarşaf arasına sıkıştırıyor. Metal sırtıma saplandığında çığlık atıyorum.

Büyük elini ağzımın üzerine koyuyor. "Şşş, bebeğim," diye fısıldıyor. "Yalnız değiliz, unuttun mu?"

Başımı hızlıca sallıyorum ve o da bana gülümsüyor. Sonra eğilip konuşuyor. "Ama elimi çekmeyeceğim."

Ne? Elini için başımı hızla sallıyorum.

"Dur," diye emrediyor ve ben de itaat ediyorum. "Bu gece seni duymak istemiyorum. Sadece seni hissetmek istiyorum," diyor sol bacağımın altına uzanırken ve

omzuna doğru itiyor. Birdenbire beni sertçe itiyor. Eline doğru haykırıyorum ve nefes almaya çalışıyorum ama eli ağzıma yapışıyor ve bana hiçbir şey bırakmıyor.

"Burnundan nefes al," diye homurdanıyor çekip tekrar yapmadan önce.

Bana daha fazla eğiliyor, daha derine inmesine izin veriyor ve bacaklarımı daha da açıyor.

Kelepçeler sırtıma batarken ve bileklerimi parçalarken bağırmaya çalışıyorum. Birden elini ağzımdan çekiyor ve ben nefes üstüne nefes emiyorum.

Kolunu sağ bacağımın altına yerleştiriyor ve vücudunu benimkinin üzerine koyarak bacaklarımı o kadar açıyor ki kalçalarımın üst kısmı yorganın üzerinde . Sağ eli bir kez daha ağzımı kapatıyor ve boynumu öpmek için eğiliyor. Öpücük yumuşak ve sevgi dolu ama sanki benden nefret ediyormuş gibi beni becermeye devam ediyor.

Kendi kendime gülümsüyorum. Tam olarak neyi sevdiğimi biliyor.

SLADE

Sabah kahvemi doldururken başımı kaldırdığımda Missy'nin mutfağa girdiğini görüyorum. "Günaydın, Günişığı," diyorum neşeyle.

Kıçını bir sandalyeye yerleştirmeden önce tek tepkisi bir homurtu. Daha sonra başı masaya düşmeden önce inliyor.

"O kadar kötü, ha?" Ona bir kahve fincanı uzatmak için uzanarak soruyorum.

"Ezilmiş gibi hissediyorum," diye mırıldanıyor masadakilere. "Bir tır tarafından."

bir fincan kahve doldurup önüne koyuyorum. "Al bakalım. Bu yardımcı olacaktır."

Başını kaldırıyor ve ben gülmekten kendimi alamıyorum. Sarı saçları dağınık ve gözleri kan çanağına dönmüş. Gözlüklerini takmıyor ve sürekli gözlerini kırptığı için göremediğinden eminim. "Yirmi bir yaşından sonra böyle hissetmen gerekiyor."

Homurdanıyor. "Sam de dün gece ben kusarken saçımı tutarken öyle dedi." Kahveyi eline alıyor ve yavaşça dudaklarına götürüyor. Küçük bir yudum aldıktan sonra bana bakıyor. "Sam'den bahsetmişken, o nerede ve dün gece kendimi nasıl yedek yatakta buldum?"

"O hâlâ uyuyor ve Tate seni yatağına yatırdı," diye cevap veriyorum.

Mavi gözleri büyüyor. "mi?"

"Bunu duyduğuna şaşırmış gibisin." Kahvemi masanın üzerine bırakıyorum.

"Bunu bir cevap olarak beklemiyordum," diye mırıldanıyor ve ardından kahvesinden bir yudum daha alıyor. "Herkes nerede?" diye soruyor etrafına bakarak.

"Tate medya odasındaki kanepede uyuyor. Micah ve Holly diğer boş yatak odasındalar. Josh ve Courtney bu sabah bir ara eve gittiler."

"Peki ya diğer adam? Adı neydi?" Düşünceli bir şekilde başını yana eğiyor.

"Braxton? Dün gece siz banyodayken gitti." "İyi birine benziyordu."

Kahvesinden bir yudum daha alıyor. "Sam sizinle çalıştığını söyledi mi?"

"Evet. New York'tan döndükten sonra babam onu işe aldı. en iyi arkadaşlarımızdan birinin kardeşi." Onu bilgilendirdim.

Başını sallıyor ve koridordan birinin geldiğini duyduğumuzda başını çeviriyor. Angel'ın yüzünde hâlâ uykulu bir ifadeyle, benim birini ve bir çift beyaz kumaş şortu giymiş olarak içeri girdiğini görünce gülümsüyorum.

"Günaydın," diye selamlıyor bizi.

"Günaydın, Angel." Sandalyemden kalkıyorum ve ona işaret ediyorum. Yanağına bir öpücük kondurduktan sonra ona bir fincan kahve yapmaya gidiyorum.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sorar Missy'ye.

"Sanki zaten uykuya ihtiyacım varmış gibi," diye cevap vererek ikisini de güldürüyor.

"Dün geceyle ilgili her şeyi hatırlıyor musun?" Angel ona sorar.

Missy başını sallar. "Her şeyi değil. Birkaç kadeh hatırlıyorum." Geceyi hatırlamaya çalışırken yüzü şaşkınlıkla iki büklüm . "Josh'un beni bira pong oyununa çektiğini de hatırlıyorum. Sanırım kaybettim."

"Hem de çok," diyorum. "Yerinde olsam o oyundan uzak dururdum."

Homurdanmaya benzer bir ses çıkarıyor. "Evet. Bunu yapacağım."

Angel içkisini adanın üzerine koyar ve konuşur. "Ailen dün gece burada olduğunu biliyor muydu?"

"Evet. Anneme kızlar gecesi için sizde kalacağımı söyledim." Missy sonra bana baktı. "Hâlâ ailemle yaşıyorum." İç geçirdi.

"İstiyorsun gibi görünüyor."

Başını sallıyor. "Ama çok fazla ders , sanki tam zamanlı bir işim varmış gibi." Omuzları düşüyor. "Ve programıma uyacak bir iş bulamıyorum."

"Onlarla birlikte yaşamanın yanlış bir tarafı yok," diyor Angel.

"Biliyorum. Sadece her zaman nereye gittiğimi ya da neyin peşinde olduğumu bilmek istemelerinden nefret ediyorum." Omuz silkiyor. "Bu dönemden sonra kendi arayacağım."

Hepimiz bir kapının açıldığını duyuyoruz ve Tate ensesini ovuşturarak içeri girdiğinde mutfağın girişine bakmak için dönüyoruz. Kıyafetleriyle uyuduğunu söyleyebilirim. Siyah gömleği ve koyu renk kot pantolonu kırıkmış. Botları bile hâlâ ayağında.

"Dün gece tüm kıyafetlerinle mi uyudun?" Gülümseyerek soruyorum. Cevap olarak başını sallıyor.

Angel, "Makyaj yaparken uyumuşum," . "Bunu yapmaktan nefret ediyorum."

Missy gülüyor. "Ben de güldüm. Sanırım banyoda uyuyakalmayı alışkanlık haline getirmemeliyiz."

Buzdolabından bir şişe su alırken sırtı bize dönük bir şekilde, "Bu kadar çok içmeyi alışkanlık haline getirmemeniz gerektiğini söyleyebilirim," diyor.

"Kahve var," diye teklif ettim.

Buzdolabını kapatırken bize dönüyor. "Kahveden nefret ederim," diye kestirip atıyor ve Missy'ye bakarak onun yorumuna yanıt vermesini bekliyor.

Gözlerini ona diyor. "Bu benim doğum günü partimdi. Sam ve Slade'e göre sarhoş olup sızmam gerekiyordu."

"Bir dahaki sefere seni yatağa taşımak için orada olmayacağım."

Bunu bir uyarı olarak söylemişti ama kız masaya baktı ve kızardı. "Bunu yaptığın için teşekkür ederim," diye sessizce karşılık veriyor.

Ona başka bir şey söylemedi. Cebinden anahtarlarını çıkardı ve bana döndü. "Eve gideceğim, duş alacağım ve

Çantalarım. Havaalanı yolunda olduğunuz için uğrayıp sizi almamı ister misiniz? Birden fazla araba yerine tek bir arabayla gitmek daha kolay olur."

Başımı salladım. "Kulağa hoş geliyor, teşekkürler."

O dışarı çıktığında, Missy ayağa kalkar. "Ben de gitmeliyim. Sınavlarım için okulda olmam gerekmeden önce eve gidip biraz uyumam lazım." Ayağa kalkar ve Angel'a sarılmadan önce adanın etrafında yürür. "Harika bir parti için teşekkürler Sam. Yarın Vegas'ta görüşürüz çocuklar."

"Bana teşekkür etmene gerek yok." Missy gittikten sonra çekiliyor ve bana bakıyor. "Bizim de hazırlanmamız gerekiyor."

Başımı salladım. "Yolu göster."

Herkes uyandıktan ve etrafta dolaşmaya başladıktan sonra gün oldukça hızlı geçti. Yorgun görünen tek kişi Courtney'di. İçki içmeyen tek kişi oydu.

Venetian'daki odalarımıza yerleştikten sonra Angel ve ben çok kısa bir uyku çektik. Bu gezinin partiden bir şey olmayacağını biliyorduk ve benim biraz uyumaya ihtiyacım vardı.

Şimdi otel süitimizin yatak odasında durmuş, akşam için giyinmeme yardım ediyor.

Gömleğimin son düğmesini iliklerken bana bakıyor.

Uzanıp yüzünü ellerimin arasına alıyorum. "Bu gece iyi eğlenceler ve dikkatli ol," diyorum, bensiz dışarı çıkmasından nefret ederek, özellikle de Vegas'ta.

"İyi olacağım," diye gülümseyerek beni rahatlatıyor.

Kaşlarımı çatıyorum. Bana ihtiyacı olmadığını düşünmesinden nefret ediyorum. "Beni araman gerekirse telefonum yanımda olacak." Elimi ıslak saçlarında gezdiriyorum.

Göğsümü okşadı. "Çocuklarla dışarı çık ve eğlen." Beni döndürdü ve otelimizin kapısına doğru itmeye başladı.

Gülüyorum. "Tamam. Bir şeye ihtiyacın olursa telefonumun yanımda olduğunu bil yeter..."

"Evet. Evet. Evet. Anladım, baba. Bir şey için yardımına ihtiyacım olmasını istiyorsun."

Durdum ve etrafımda döndüm. "Babacığım?" Gülümsüyorum.

"İşte böyle davranıyorsun. Babam gibi. Telefonun olduğunu biliyorum Slade," diyor gözlerini devirerek, "ama numaranı unutma ihtimalime karşı elime yazmak ister misin?" Yüzünde bir sırıtışla elini uzatıyor.

"Çok ukala olabiliyorsun," diyorum gülümseyerek.

Elini kalçasına koyuyor. "Sevdiğini biliyorsun."

"Evet, ." Eğiliyorum ve dönüp uzaklaşmadan önce ona tatlı bir öpücük veriyorum.

Asansörün düğmesine basıyorum ve asansör açıldığında içinde Josh'u görüyorum. "Micah'dan haber aldın mı? Duşa girmeden önce ona mesaj attım ama geri dönmedi." Eğer onu tanıyorsam, muhtemelen hâlâ .

"Parker'la birlikte barda." Huh, sanırım beni görmezden geliyor.

Asansör açıldığında Josh'u otelin barına kadar takip ediyorum. Büyük kumarhanede yolumuza devam ederken slot makinelerinin gürültüsü çınlıyor.

Parker'ı görür görmez gülümsemeden edemedim. Geçen yıl Josh'un partisinde gördüğüm haliyle aynı görünüyor. Koyu kahverengi saçları Tate'inki gibi kısa kesilmiş ve spor salonunda daha fazla zaman geçiriyor gibi görünüyor. Aramızda hep en ufak tefek olan oydu. Uzun boyluydu ama zayıftı, görünüşe göre bunun üzerinde çalışıyor.

"Slade," diye bağılıyor bizi görür görmez yüzünde bir gülümsemeyle, bir kolunu yanına ilâştirilmiş sarışın bimboya dolayarak. "Josh," diyor aynı yüksek sesle. "Şimdi bayanlar." Diğer koluna dolanmış olan kızıl saçlıyı serbest bırakıyor. "Sizi birkaç adamımla tanıştırmak istiyorum."

Josh ve ben ona doğru yürürken gülüyoruz. Dikkatini her iki yanındaki kadınlara çevirmeden önce ikimiz de ona kardeşçe sarılıyoruz. "Bayanlar. Bunlar benim arkadaşlarım, Josh ve Slade. Alın bakalım." Bizimle konuşurken kızlara eliyle işaret ediyor.

Sarışın sürtük bana doğru bir adım atarken yüzünde kocaman bir gülümseme beliriyor. Onu durdurmak için elimi kaldırıyorum. Kız kaşlarını çatarken Parker'ın çenesinin yere çarpması için söylemem gereken tek şey "Ben nişanlıyım," oldu.

Parker daha sonra güler ve başını geriye atar. "Şaka yapıyorsun, değil mi?" diye sorar.

Gururlu bir gülümsemeyle başımı sallıyorum. "Uzun zaman oldu Parker."

Josh'a bakmak için döner. "Bir yıl oldu. Lütfen bana şaka yaptığını söyle."

Josh başını sallar. "Hayır. O yüzde yüz ciddi. Kız arkadaşımın en yakın arkadaşıyla nişanlı."

Parker'ın kahverengi gözleri fal taşı gibi . "Senin de mi bir kadının var?" Başını sallıyor ve gururla gülümsüyor. "Evet."

Parker başını sallıyor ve sonra kollarını tekrar kızlara doluyor.
"Sanırım bu gece ikiniz de benimsiniz."

Kardeşimi bulmak için başka tarafa bakıyorum. "Micah nerede?"
Onu göremeyince soruyorum.

Parker, sarışının göğüslerine bakarken, "Hemen tuvalete koştu," diye cevap veriyor.

Tam o sırada Micah bara doğru yürür. "Hazır mısınız çocuklar?
Limuzin dışarıda bizi bekliyor olmalı."

"Diğer herkes nerede?" Etrafa bakarak soruyorum. Bar tıklım tıklım ama bizim partiden kimse yok gibi. Yanlış hatırlamıyorsam kırk kişiyi davet ettiğini söylemişti.

"Çoğu bizimle orada buluşacak." Çaldığını duyduğumuzda telefonunu çıkarıyor. Okuyor, sonra yerine koyuyor. "Araba burada. Hadi gidelim."

Kulüp karanlık ve müzik o kadar yüksek ki başım ağrıyor. Alkolün bunu geçireceğini ya da en azından yarın sabaha kadar erteleyeceğini umuyorum. Erkeklerin çoğu başka barlara ya da kumar oynamaya gitti. Yakın olduğum tek kişi Parker'dı, o yüzden diğerlerinin nereye gittiği umurumda değil.

"Selam çocuklar," diyor Tate masamıza doğru yürürken. Kulübe bizden biraz daha geç geldi ama içeri girer girmez ayrılmak istemediği bir esmerle karşılaştı. Söylemeye gerek yok, otuz dakikadan fazladır burada ama bize şimdi katılıyor.

"Tate," diyorum Parker ve Josh'un arasındaki sandalyeyi işaret ederken. Tate'i Parker'la tanıştıyorum ve sonra koltuğumda arkama yaslanıp rahatlamaya çalışırken Angel'ın bu gece sadece kızlarla şehirde dolaştığını düşünüyorum. Bu beni en hafif tabirle geriyor.

Telefonumu çıkardım ve kontrol ettim. Hiçbir şey yok. İçimi çekip rom ve kolamın yanındaki masaya koyuyorum. Kafamı kaldırdım ve Parker'ı bana bakarken yakaladım. Ağzını açmaya karar vermeden önce birkaç saniye bana bakıyor.

"Dostum. Nişanlandığına inanamıyorum. Neyin var senin? Bu gece ne kadar am bulabileceğimiz hakkında bir fikrin var mı? Otel odamızda çılgın bir parti verebiliriz. Parti dediysem, seks partisinden bahsediyorum. Barın tuvaletindeki o iki kızla bile sevişebilirdik." Gitmeleri gereken kendi partileri vardı ama daha sonra buluşmak için onun numarasını aldılar.

Gülümseyerek başımı sallıyorum. "*Eskiden* böyle partiler verirdik."

"Kesinlikle! Ben de bunu söylüyorum. Ne kadar çılgın olduklarını düşünsene.

Vegas'ta olmak. Vegas, dostum." Başını arkaya yaslayıp gözlerini kapatıyor. "Kötü bir parti verebiliriz. Haftalardır bunun hayalini kuruyorum. Kadınlar çıplak, bazıları tezgahın üzerine uzanmış, biz de onların kocaman sahte memelerinden likör içiyoruz." Bunları anlatırken elleriyle sanki onları tutuyormuş gibi göğsünü işaret ediyor. Gözlerini açıyor ve Josh'a bakıyor. "Hadi Josh bana yardım et. Nasıl olacağını biliyorsun."

Josh ellerini havaya kaldırır. "Beni bu konuşmaya dahil etmeyin."

"Siktiğimin zavallısı." İç çekiyor. "İkinize ne oldu böyle?" Sonra Tate'e bakar. "Lütfen bana bekâr olduğunu söyle."

Tate başını sallıyor. "Kesinlikle."

"Tanrıya şükür, birlikte am kovalayacağım biri var." Başını çeviriyor ve kulübe bakıyor. daha dik oturuyor ve birasının ucuyla barı işaret ediyor. "Şu ateşli kıça baksana." Daha iyi için biraz daha eğiliyor.

Gözlerim onu görür görmez kim olduğunu anlıyorum. O benim meleğim, ama bu gece melek gibi görünmüyor. Üzerinde kışını zar zor örten dar kırmızı bir elbise var.

Elinde bir içkiyle arkasını ve bana önünü gösteriyor. Elbisenin üst kısmı kırmızı dantelli ve boynuna uzanıyor. İki parça dantel kumaş, devasa göğüs dekoltesini zar zor tutabiliyor. Ellerimin üzerinde olduğunu hayal ederek pantolonumu yeniden ayarlamak zorunda kalıyorum.

Dantele sarılmış şeytana benziyor, bir azizi önünde diz çöktürecek bir baştan çıkarıcı. Bu tür bir günahı tatmak istiyorum. O karanlık zevki tatmak istiyorum. Onu tutmak ve o şeytanı alt istiyorum. "Şeytanla dans" deyimini hiç anlamadım.

Şimdiye kadar.

Gerçi dans etmek istemiyorum. Sikişmek istiyorum!

O elbisenin altında ne olduğunu biliyorum. İkimiz de düzgün düşünemeyene kadar onu becerirken çıkaracağı her sesi biliyorum. Adımı haykırırken sırtının nasıl eğileceğini biliyorum. Ona asla doyamam. Onu tam burada, şu anda, bu masada domalmış halde istiyorum. Bana ait olduğunu bildiğim şeyi almasını.

"Kahretsin, çok ateşli." Parker masanın üzerine eğiliyor, o da pantolonunun içindeki aletini zapt edemiyor. Kendi kendime gülümsüyorum.

Matt'in davranışının beni kızdırdığını biliyordum. Ama Matt onun benimle olduğunu biliyordu. Ondan uzak durması için onu uyarmıştım.

ve o dinlemedi. Parker'ın hiçbir fikri yok. Sadece onun bardaki eve götürebileceği başka bir kadın olduğunu düşünüyor.

Ayağa kalkıyorum ve masadan uzaklaşmaya başlıyorum. "Nereye gidiyorsun?" diye soruyor Parker.

Ona ukala bir gülümseme veriyorum.

"Sen kapılmışsın." Sonra yüzünde sinsi bir gülümseme beliriyor. "Yoksa sen mi?"

Aptal herif kadınımı aldatacağımı mı sanıyor? Başımı sallıyorum. Eski dostlarla irtibatı kaybedince böyle oluyor işte.

Meleğime doğru yürüyorum. Dans pistinin yanında durmuş Holly ve Courtney ile Long Island içiyor, daha önce hiç görmediğim birkaç kızla konuşuyordu.

Elimi sırtının alt kısmına koyuyorum ve kolumu itmek için arkasını dönüyor, ama bileğini tutuyorum. Ben olduğumu anlayınca gülümsüyor.

Kızlara el sallıyorum ve benimle gelmesi için başımı geri çekiyorum. Parker'ın yüzünün aydınlandığını gördüğümde yüzümde kendini beğenmiş bir gülümseme beliriyor. Biriyle yatmasına yardım edeceğimi sanıyor.

Gülüyorum. *Üzgünüm piç kurusu.*

"Parker, Angel'la tanış." Erkeklerin oturduğu arka kabine yaklaştığımızda ona elimle işaret ediyorum.

Sırıttırıyor. "Merhaba, Angel." Gözleri onu bir aşağı bir yukarı süzüyor ama göğüslerinde takılı kalıyor. "Bana bir melek gibi görünmüyorsun ama bütün geceyi cennetten bir parça alarak geçirmek isterim." Gözlerinin tekrar dolaşmasına izin vermeden önce sırtttırıyor.

Dikkatini çekmek için boğazımı temizliyorum. Kızın bana ait olduğunu bilmiyor olabilir, ama onun gözleriyle oynamasına ancak bu kadar katlanabilirim.

Onu. "Bu *benim* Meleğim." Kolumu beline doladım ve onu yanıma çektim.

Yüzünde şok olmuş bir ifadeyle birkaç kez onunla benim aramda gidip geldi.

"Angel, bu arkadaşım Parker."

Sağ elini uzatıyor. "Merhaba Parker. Seninle tanıştığıma memnun oldum," diyor tatlı bir sesle ama müzikten duyulacak kadar yüksek sesle.

"Bekle." Birkaç kez daha ileri geri bakıyor. "Bu senin nişanlın mı?"

Gülüyor. "Benim adım Samantha. Bana Sam diyebilirsin."

"Seni şanslı orospu çocuğu. Onu gösterdiğimde neden bunu söylemedin?" Sonunda onun elini sıkmak için elini uzattı.

Omuz silkiyorum.

Josh, "Çünkü bu daha komik," diye karşılık vererek onu ve Tate'i güldürür. "Yüzündeki ifadeyi görmeliydin," diye devam ediyor.

"Ne demek beni işaret etti?" Kaşları kalkık bir şekilde bana bakıyor.

Parker cevap verir. "Nişanlı olduğu için ona bok atıyordum," diyor hiç pişmanlık duymadan. "Bu gece otelimizde bir sürü kadın bulabileceğimizi söyledim. Sonra da potansiyellerden biri olarak seni gösterdim," diyor kendisiyle gurur duyarak.

"Seçilebileceğimi bilmekten memnunum," diyor kuru bir sesle.

Ona döndüm ve vücuduma doğru çektim. Eğildim ve kulağına fısıldadım, "Sen ve ben bu gece odamızda müthiş bir parti vereceğiz. Bu elbiseyi üzerinden dişlerimle sökmeyi planlıyorum."

Kalçalarını doğru iterek inliyor. "Slade."

Ellerimi saçlarına koydum, yumuşak buklelerini parmaklarımın etrafına doladım ve boynuna erişebilmem için başını geriye çektim. Tanrım, o kadar güzel kokuyor ki.

Boynundan kulağına kadar öpüyorum. Kulak memesini ağzıma alıp hafifçe emerken kalbinin göğsüme çarptığını hissedebiliyorum.

Ellerini yan tarafıma koyuyor ve gömleğimi avuçluyor. "Slade," diye iç geçiriyor beni dizlerimin üzerine çöktüren bir şekilde. Hâlâ başını arkada tutuyorum; gözleri kapalı ve kırmızı parlak dudakları ayırık.

Ondan uzaklaşıyorum. "Evet, güzelim?" Gülümsüyorum.

"Benimle oynamayı bırak." Dolgun kırmızı dudaklarını yalıyor.

Gülümsüyorum. "Kırmızı ruja bayıldım, çok seksi," diye homurdanıyorum.

Ellerini göğsümün üzerine koyuyor. "Beni tavlamaya çalışsan böyle mi söyledin?" diye ciddi ciddi soruyor.

"Uh..." Bu soruya nasıl cevap vereceğimi düşünerek mırıldanıyorum.

Tedirginliğime gülüyor. "Çünkü sadece eve götürmeye çalıştığın biri olsaydım, bu cümle işe yaramazdı."

Beni meraklandırı. "Senin için ne yapabilirim, bebeğim?" Ne söylediğimin bir önemi olmayacağını bilerek soruyorum, beni tanımasaydı onu eve asla izin vermezdi. Onunla ilk tanıştığımda en iyi repliklerimden bazılarını kullandım ve hiçbirisi işe yaramadı.

Yüzünde yaramaz bir gülümseme beliriyor. "Bu ruj sana çok yakışıyor ama benim sikime sarılınca daha iyi görünecek, ne dersin?"

Ona bir adım daha yaklaşıırken bir kaşımı kaldırıyorum. "Bana dizlerinin üzerindeymişsin gibi bir görüntü mü vermeye ?" Sertleşmiş aletim fermuarımın arkasında seğiriyor.

"Oh, bende var. Hem ne görüntü" dediğini duyuyorum Parker'ın, bir yandan da onun bakıyor. Elimi koyuyorum. *Benim elim!*

Omuz silkiyor ve parmağını göğsümde bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Belki." Kulağıma doğru eğiliyor. "Daha iyi bir tane düşünebiliyor musun?"

Diğer elimi yumuşak buklelerinde gezdirirken ona yavaşça gülümsüyorum. Eğer ona karşı dürüst olsaydım, onun daha iyi birkaç görüntüsünü düşünebilirdim. Otel odamızda yalnız kalmamızı içeriyorlar. Ama onun düşündüğü gibi yapacağım.

"Hayır." Sesim sert çıkıyor ve yüksek sesli müzikten zar zor duyuluyor.

Beni duyduğunu sanmıyorum ama elini bedenlerimizin arasından geçirip kot pantolonuma sürtüyor. Gülümsüyor ve gözleri ağrıyan sikimi ovuşturan eline kayıyor. "Bunu senin için düzeltebilirim, biliyor musun?" Dolgun kırmızı dudaklarını yalıyor.

Bunu yapmak için beni banyoya götüreceğinden hiç şüphem yok. Ve bu düşünceyle sikim seğiriyor. Kahretsin, onu bu masanın üzerine atmayı ve onu da almayı düşünüyordum.

Uzanıp kulağıma eğildi ve "Ama bunu sonraya saklayacağız" diye fısıldadı. Sonra kulağımı yalayarak beni ürpertti. Geri çekilip gözlerimin içine bakıyor ve bana kocaman bir gülümseme sonra dönüp herkesin yüzünde istek dolu bakışlarla bizi izlediği masaya bakıyor. Tate hariç herkes. O içeri girdiğinde gördüğü esmerle konuşmakla meşgul.

Masamıza ne zaman geldi?

"Size iyi eğlenceler. Ben kızlarla dans etmeye gidiyorum." Sonra sanki bana kafamda sürekli tekrarlanan muhteşem bir görüntü vermemiş gibi yürüyüp gidiyor.

Arkamı döndüm ve rahatsız bir şekilde oturdum, aletim ne kadar sertti öyle. "Slade, dostum," dediğini duyuyorum Parker'ın.

Tate'in esmerin kulağına bir şeyler fısıldamasını izledim. Ayağa kalktı ve yürüdü gitti. Sonra Parker'a bakıyorum. Yüzündeki hayranlık ifadesine gülüyorum. "Resmen kıskandım. Seni şanslı orospu çocuğu."

İçkimi kaldırırken ona memnun bir gülümseme veriyorum.

"Ashley Maxwell'e benziyor," diyor kızlara doğru yürüyüşünü izlerken. Gözlerinin bir kez daha onun mükemmel yuvarlak kıkına dikildiğini fark etmeden edemiyorum.

"Hepsinin adını nasıl hatırlıyorsun?" Josh gülerek soruyor.

"Ona hiç benzemiyor," diye karşı , kaşlarımı çatarak. Angel muhteşem ve her yönden mükemmel. Ashley en iyi ihtimalle beş yaşındaydı.

Parker birasını Josh'a doğrultur. "O kaltağı asla unutmayacağım. Bir gece bir futbol maçından sonra okulun spor salonunda kırk beş dakika boyunca dizlerinin üzerinde durup sikimi yalamıştı." O kadar uzun süre dayanabildiği için gururla gülümsüyor.

Bana sorarsanız, abartıyor. Muhtemelen üç dakikadan fazla sürmüştür.

"Jack'in etkisiyle o kadar sarhoştum ki boşalmam çok uzun sürdü. O bir şampiyondu, bunun için ona destek vereceğim." Bana doğru baktı. "Evet, öyle," diye yanıtlıyor sözümü. "Ashley'nin kahverengi saçları ve yeşil gözleri vardı." Parmağıyla göğsünü işaret ediyor. "Onca zaman boyunca bana baktığını hatırlıyorum."

Başımı salladım. "Parlak pembe saçları vardı." En azından ben onu becerdiğimde öyleydi. Asi bir dönemden geçiyordu ve saçlarını boyatmıştı.

Bana dönüp bakmadan önce omuz silkiyor. "Onu götten siktiğin zamanı hatırlıyor musun?" Gülüyor.

"Nasıl unutabilirim ki?" Angel'bu konuşmayı duymak için geri gelmediğinden emin olmak için dans pistine bakarak söylüyorum. Parker'ın bir özelliği de bu, eski zamanları anmayı seviyor. "İkimiz de ilk kez anal seks yapıyorduk. Berbattı," diyorum onun hâlâ barın yanında olduğunu görünce. "Ve o kadar alkol almışken asla yapmamalısın."

Parker hatırlıyormuş gibi başını sallıyor, ki hatırladığı çok açık. İlk yılımızdaki bir partideydi ve gecenin sonunda o evdeki herkes onunla ailesinin yatak odasında ve duşlarında ne yaptığımızı biliyordu.

"Evet, ama altı hafta boyunca sadece kışını tekmeliyordun," diyor gülümseyerek.

Doğru. Ama bacaklarını açıp amını sikebileceğin bir kız bulmanın götünü sikmekten çok daha kolay olduğunu çabuk öğrendim. Ayrıca, çok fazla zaman alıyordu. Doğru yapıldığında, bir kız buna bayılır. Ancak lisedeki çoğu kız buna hazır değildir ve onu sadece horozunuzla beceremezsiniz. Bunun için çalışmak zaman alır. için yeterince uzun kalmak istemedim.

"Artık bu işlerle ilgilenmiyorum." Omuz silkiyorum.

Gözleri açılıyor ve önce Angel'a, sonra tekrar bana bakıyor. "Bana onun kışını sikmediğini mi söylüyorsun?" Sırıttırıyor ve Tate birasını yudumlarırken boğuluyor.

Çenesindeki birayı silerken herkes Tate'e bakıyor. "Yanlış boru," diyor Parker'ın sözleri karşısında yaltaklanmamaya çalışarak.

İkisinin de tepkisi karşısında sırtarak başımı sallıyorum. "Hmm," diyor Parker düşünceli bir şekilde. "Bu onu daha da ateşli yapıyor." Elini oynatıyor

kaşlarını. "Neden vurmadin?"

Tate tekrar öksürmeye başlayınca gülümsememi gizliyorum. "Bu bok artık önemli değil." Bana kışını sikmekten daha tatmin bir şey veriyor.

Parker gülerek başını geriye atıyor. "*Bok* dedin." Gülmeye devam ediyor.

Gözlerimi deviriyorum.

Parker sanki sikini nereye sokmayı sevdiği umurumuzda değilmiş gibi, "Ben bunu tercih ederim," diyor. "Peki ya sen Micah?"

Başını sallıyor. "Arada sırada hoşuma gider miydi? Evet. Holly izin verir mi? Hayır! Yanına yaklaşmama bile izin vermiyor. Bir kez denedim ve yataktan fırlayıp on beş dakika boyunca kendini banyoya kilitledi. Onu dışarı çıkmaya ikna edebilmemin tek yolu, bunu bir daha asla yapmayacağına söz vermesiydi." Kıkırdıyor.

"Tate?" Parker ona bakar.

Başını salladı. "Kesinlikle." Sanki özel birini hatırlıyormuş gibi gülümsüyor. "İlk kez bir kızın kışına girmiştım. Ne yaptığım hakkında en ufak bir fikrim yoktu ama neyse ki kız deneyimliydi ve bana anlatmaktan çekinmedi. Hâlâ yeniden yaşamaktan hoşlandığım bir deneyimdi."

"İşte ben de bundan bahsediyorum." Parker selamlamak için bardağını Tate'inkine vurur.

"Josh?" Parker ediyor.

Başını sallıyor. "Courtney her şeyi deneyecektir," diyor dudaklarında memnun bir sırıtışla.

"Gerçekten mi?" Parker merakla soruyor. "Neleri denemek istiyor? Açık olun."

Josh başını sallarken sadece gülüyor. "Sana bir bok anlatmıyorum, Parker."

"Peki ya esaret?" diye sormadan edemiyorum. Biliyorum, o konuda Angel ve ben oldukça yumuşağız. İnternete baktım ve bizden çok daha sert olan insanlar var.

Herkes dönüp bana bakıyor ve Josh gülüyor. "Hayır. Denedim, hoşuna gitmedi. Ki sorun değil. Ben de hoşlanmıyorum. Durumu onun kontrol etmesine izin vermeyi umursamıyorum."

İçkimi dudaklarıma ve arkasından gülümsüyorum. Gözlerim dans pistine bakıyor ve bir kez Angel'ı buluyor. Ben de bu tür şeylerle ilgilenhiç düşünmemiştim.

Beni tanıyan herkes, yaptığım her şeyde kontrolün bende olması gerektiğini bilir. Hayatıma girdiğinden beri, tüm kontrolümü elimden aldı. Tüm gücüm lanet pencereden dışarı çıktı. Ama kontrolü bana geri veren kendine has bir yolu var. Bana en değerli hediyesiyle güveniyor; vücuduyla. İhtiyacım olduğunda ya da sadece istediğimde kontrolü geri sağlıyor.

Ki bu her zaman olur.

Parker kendinden emin bir şekilde, "Kendi üzerimde biraz anal oynamayı sorun etmiyorum," diyor.

İçkimi masaya çarpıyorum. "Kahretsin Parker," diyorum gözlerimi kapatarak az önce söylediklerini silmeye çalışarak. *Şaka yapıyor olmalı.*

"Ne oluyor lan?" Josh başını sallayarak söylüyor.

"Ne?" Parker ciddi bir yüz ifadesiyle soruyor. "Oldukça uyarıcı."

Micah ellerini gözlerine siper ederek başını hızla sallıyor. O kadar çok gülüyor ki gözyaşları yüzünden akıyor.

Parker Tatee bakıyor ve yalvarıyor, "Bana yardım et."

Tate kahkahasını tutmaya çalışarak homurdanıyor. "Tek başınasın Parker. Bu Holly'ye katılıyorum. Hiçbir şey kışıma yaklaşmayacak."

Bu ifade Micah'yı daha da çok güldürür.

"Ama..." Parker anal oyunu neden sevdiğine dair iyi bir neden bulmaya çalışıyormuş gibi konuşuyor. "Prostat..."

Bir kahkaha patlattım. "Kendine bunu söylemeye devam et Parker," diyorum, o bize prostatıyla ilgili bilgi vermeye başlarken içkimi geri alıyorum.

YEDİNCİ BÖLÜM

Samantha

Kızlarla dans pistinin yanında içkimi bitirirken kendimi yelpazeliyorum. Her hareket bacaklarımın arasındaki zonklamanın farkına varmamı sağlıyor. Onu kızdırmaya çalışıyordum ve bu süreçte kendimi arzuyla ıslattım. Dizlerimin üzerinde olduğumdan bahsettiğimde, kelimenin tam anlamıyla o anda dizlerimin üzerine çökmek istedim.

Onu istiyorum.

Vücudumun ona ihtiyacı var.

Bana dokunma şekli ve vücudum onunkine değdiğinde hissettiklerim anlatılamaz. Artık onsuz nasıl yaşadığımı bilmiyorum.

Artık boş olan içkimi masaya bırakırken kendi kendime gülümsüyorum. Beni o kadar çok tahrik etti ki, şimdilik sert olmak ona zarar vermeyecek.

Kelepçelerimizi getirdim. onun üzerinde kullanacağım, bakalım ne düşünecek. Bir kez olsun bana yalvarmasını sağlayacağım. Bana hayatta birkaç şey öğretti, yatak odası içinde ve dışında. Bunlardan de anahtar kimdeyse güç ondadır. Kilit ve anahtarlar çantamda. Yüksek sesle güldüm.

"Bu kadar komik olan ne Sam?" Holly soruyor.

"Sadece düşünüyordum." Alt dudağımı ısırırken gülümsüyorum.

"Oh hayır. O yaramaz gülümsemeyi bilirim," diyor Courtney gülümseyerek. "Sarhoş ve azgın."

Daha geniş gülümsüyorum. ", dansa gidelim."

Dans pistine doğru ilerliyoruz ve müziğin ritminin bedenlerimizi ele geçirmesine izin vererek dans etmeye başlıyoruz. Gözlerimi kapatıyorum ve bu gecenin nasıl olacağını hayal ediyorum. O , çaresiz. Ona ya da kendime ne istersem yapabilirim. Onun tek yapabileceği izlemek olacak. Ve biliyorum ki bu onu delirtecek.

Gözlerimi açıyorum ve yüzümün kızlara dönük olduğunu fark ediyorum. Arkamı dönüyorum ve Slade'i kulübün diğer ucunda, hâlâ masada erkeklerle otururken görüyorum. Tüm o neon ışıklara rağmen onu hâlâ net bir şekilde görebiliyorum. Sandalyesinde rahatlamıştı. Bir eli birasını tutarken kalçasının üzerinde duruyor. Diğer eli masanın üzerinde. Parker'ın ellerinin havada ve diğerlerinin söylediği bir şey yüzünden ona güldüğünü görüyorum. Ama o . Gözleri benim üzerimde. Yüzü ifadesiz ama oturduğu yerde kaydığını görüyorum.

Gülümsüyorum, hala sert. Bununla biraz eğlenebilirim. Ellerimi kalçalarımın koyuyorum ve kalçalarımı müziğe göre hareket ettirmeye devam ederken yavaşça karnımın üzerinde yukarı doğru hareket ettiriyorum. Ellerim göğüslerime doğru yol alırken o dudaklarını yalıyor. O sandalyesinde kıvranırken dudağımı ısıyorum. Ellerimi vücudumdan çekiyorum ve ona bir öpücük veriyorum. Parker dikkatini çekmek için böğrüne vururken biraz gülüyorum.

Parker'a bakmak için kafasını kaldırdığında gözleri kısılıyor.

"Kahretsin, burası çok sıcak," diye yakınen saçlarımı sırtımdan itiyorum. Bu gece saçlarımı toplamam gerektiğini biliyordum. Alkolün vücudumu ısıtması ve bu tıklım tıklım dolu kulüpte dans ediyor olmam nedeniyle terliyorum.

"Hayır," diye konuşur Holly. "Sadece sen ve senin kirli dansın."

Hepimiz gülüyoruz. Dans pistinden çıkarken "Ben hemen tualete gideceğim," diyorum.

Tuvalete girdim ve boş bir kabin buldum. İşim bittiğinde aklıma bir fikir geldi. Hiçbir zaman müstehcen resimler gönderen biri olmadım. Ama alkol bana şu anın iyi bir zaman olduğunu söylüyor. Bu gece onun için ne planladığımı anladığında bu onu daha da çıldırtacak. Hızlıca bir fotoğraf çekip ona bir mesaj yazıyorum.

Ben: *Bu gece burada olman için .*

Kendimi toparlıyorum ve ellerimi yıkamak için lavaboya gidiyorum. Rujumu yeniden sürmeden önce aynada kendime bakarak başımı sallıyorum.

Banyodan çıkarken kendi kendime gülüyorum. Yakalanıp duvara doğru itildiğimde kahkahalarım kısa kesiliyor. Başımı kaldırdığımda Slade'in önümde durduğunu ve sırtımı soğuk duvara yasladığını gördüğümde nefesim kesiliyor ve kalbim çarpmaya başlıyor. Gözleri için için yanıyor ve vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebiliyorum. Erkeksi kolonyasının kokusu dudaklarımı yalamama neden oluyor.

"Fotoğrafını beğendim," diyor elini kalçamda gezdirirken. Zaten sıcak olan tenim onun için yanıyor.

Daha fazlası için.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Parmakları etime batarken nefesim .

Kulağıma fısıldamadan önce başını boynuma doğru eğiyor. "Ateşle oynuyorsun Angel," diye uyarıyor, ereksiyonunu yavaşça içime sürüyor. "İşler kızışacak," diye söz veriyor.

İhtiyacım olan şey bu. "Belki de yanmak istiyorumdur." Elini tuttuğu bacağını kaldırıp kalçasına doluyorum. Kollarım onu sarıyor ve kendime doğru çekiyorum.

"Oh yanacak." Eli gevşiyor ve kalçamın arkasından yukarı doğru kaymaya devam ediyor. Elleri kıcımda dururken elbisemi yukarı itiyor ve ellerini kıcımda sıkıyor. "Bu mükemmel kış elimden acıyacak." Bacaklarım titriyor. "Bana o amcığın resmini gönderdiğin için seni cezalandıracağım." Boynumu öpüyor. "Fotoğraftan ıslak olduğunu ve sikim için hazır olduğunu söyleyebilirim."

Başımı arkaya yaslıyorum ve derin bir nefes alırken gözlerimi kapatıyorum. Bacaklarımın arasındaki zonklama şiddetlendi. Alkol vücudumda gezinirken müziğin nabızı arkamdaki duvara çarpıyor. Tırnaklarımı gömleğinin arkasına geçiriyorum ve o da bir nefesle tıslıyor.

"değil mi?" diye .

"Evet." Kalçalarımı ona doğru daha da iterken sesim çatlıyor.

Dudakları dudaklarımı bulmadan önce çeneme yumuşak öpücükler konduruyor. Ona açıldım ve nefesimi kesti. Dili benimkiyle savaşıırken dudakları benimkiyle çalışıyor.

Benim inlemelerim ve onun inlemeleri arasında banyo kapısının açıldığını ve insanların girip çıktığını duyuyorum ama şu anda nasıl görüldüğümüz umurumda değil.

Bacağımı kalçasına doluyorum ve o da nefes nefese tıslıyor. Dikkatli olmaya ve topuklarımdaki sivri uçları ona saplamamaya çalışıyorum ama bu giderek zorlaşıyor.

"Vay canına."

Gözlerimi açıyorum ve Parker'ın sesini duyduğumda nefes nefese kalarak ağzımı geri çekiyorum. Orada durmuş, yüzünde bir gülümsemeyle Slade'e bakıyordu.

Slade vücudunu benimkine doğru daha da itiyor, muhtemelen hâlâ kalçasının etrafında tuttuğu kıcıımı ve bacağımı korumaya çalışıyor.

Onu çekmeye başlıyorum ve Slade kıcıımı serbest bırakıyor. Daha dik duruyorum ve elbisemi aşağı çekiyorum. Ve saçımı düzeltmeye çalışıyorum. Bakabileceğim bir ayna olmadığı için bu çok zor.

Slade konuşurken göğsü benim göğsümde titreşiyor. "Yürümeye devam et," diye onu uyarıyor.

Parker yüzünde bir sırıtışla ellerini havaya kaldırıyor. "Seni durdurmama izin verme."

"Yürü git, Parker." Sesi her şeyin üzerinde .

Parker yüzünde hâlâ o sırıtışla uzaklaşmaya başlıyor. "Seni daha önce hiç durdurmadım," diyor ve sonra bana göz kırpmıyor.

Bu yorumu görmezden geliyorum. "Ona kızamazsın," diyorum kolunu tutarak. "Bir kulüpteyiz. Herkes bizi görebilir," diye .

Nerede unutmuş gibi iç geçiriyor. "Biliyorum." ve bu sefer beni usulca öpüyor. Çekildiğinde gülüyorum.

"Ne?"

Elimi kaldırıyorum ve dudaklarındaki kırmızı ruju siliyorum. "Bu rengi sende seviyorum."

İki elini de üstümdeki duvara koyarak beni bir kez daha hapsediyor. Alnı benimkinin üzerine geliyor. "Kahretsin, seni tam burada, bu duvara karşı becermek istiyorum." Sesi acı dolu, bana iç savaşıyla mücadele etmek için gerçekten çok uğraştığını söylüyor.

Söylemek istiyorum; *Evet! Yapın!* Ama onu ne kadar çok istersem isteyeyim, yapamayız. Küçük balonumuz patladı ve kendimi toparlamam gerekiyor.

Ben de "Güven bana. Bu gece senin için neler hazırladığımı görmek için beklemek istiyorsun," dedim.

Kaşlarını kaldırıyor. "Gerçekten mi? Bir planın var, değil mi?"

Yüzümde kocaman bir gülümsemeyle başımı sallıyorum.

"Sürprizlerle dolu değil misin?"

"Hiçbir fikrin yok." Ellerimi kaldırıp göğsünde aşağı yukarı gezdiriyorum. Sert ve belirgin kaslarının yer değiştirirken hareket ettiğini hissedebiliyorum, hala bana olan dürtüsünü kontrol etmeye çalışıyor.

Elleri duvarda başımın iki yanında duracakları yere doğru ilerliyor. "sen olunca sabrımın kalmadığını biliyorsun. Hadi gidelim ve otel odasına geri dönelim."

"I...."

"Elbette," diye sözümü kesiyor Courtney. "Biz de senin nereye gittiğini merak ediyorduk," diye devam ediyor yüzünde bir gülümsemeyle bana bakarken.

Slade ve ben atılmadan önce bu kulüpten . "Hazır mısınız kızlar?" Slade'i kendimden uzaklaştırarak soruyorum.

Kolları yana düşüyor. "Neye hazırsın?" Slade sorar. "Birkaç kulübe daha gideceğiz." Ona bakıyorum.

"Ama ben bu geceyi bitireceğimizi sanıyordum?" Gözleri göğüs dekolteme düşmeden önce suratını asıyor.

İçimden gülümsüyorum. Evet, daha sonra bana yalvaracak. Sorusunu duymazdan geliyorum. "Üç gibi otel odamıza dönmüş ol."

Gözleri büyüyor ve dudakları . "Üç mü?" diye soruyor şok içinde. "Siz kızlar üçe kadar ne yapacaksınız?"

Omuz silkiyorum. Bırak merak etsin. "O zamana kadar dönmüş olurum." Gitmek için dönmeden önce eğilip onu öpüyorum.

SLADE

Çocuklar kendi odalarına doğru tökezlerken ben de koridordan otel odamıza doğru yürüyorum. Sabahtan beri o kadar çok içmemiştim. Yaklaşık iki saat önce, Josh gittiğimiz son kulüpte neredeyse bir kavgaya karıştıktan sonra yavaşladım. Adamın biri Josh'ın kız arkadaşına asıldığını düşünmüş. Bana sorarsanız, adam sadece kavga arıyordu. Bizi beladan uzak tutmak için soğukkanlı olmam gerektiğini düşündüm. Konu kavgaya gelince Parker'ın hiç yardımı olmaz. Sadece çenesini çalıştırır ve sonra sallamaya başlar. Micah yumruk atacak biri değildi ama o da etrafa birkaç kelime savuruyordu. Olay çıkarıp dışarı atılmak istemeyen tek kişi bendim, ki genelde ilk yumruğu atan ben olduğum için bu çok garip.

"Slade." Parker, kolunun altında fare görünümlü bir striptizciyle yanımdan geçerken sırtıma bir tokat atıyor. "Bu gece iyi eğlenceler." Sırıttıyor.

Kıza bakıyorum ve gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyor. "Bize katılmak istemediğine emin misin?" diye soruyor, siyah ışık altında baştan çıkarıcı görüldüğüne emin olduğum bir gülümsemeyle. Dışarıdaki aydınlık koridorda o kadar da değil.

"Eminim," diyorum ve odamı açmak için anahtarımı yuvaya yerleştiriyorum.

İçeri giriyorum ve bir kadın sesi odayı doldururken duruyorum. Baktığımda bir müzik setinin CD çaldığını gördüm.

Oturma odasından geçip yatak odasına doğru ilerlerken anahtar kartımı kanepenin üzerine atıyorum.

"Merhaba bebeğim." Banyo kapısına doğru bakıyorum ve Angel hâlâ ateş kırmızısı elbisesi ve çivili gümüş topuklu ayakkabılarıyla orada duruyor.

Yüzümde bir gülümsemeyeyle ona doğru yürüyorum. "Bu farklı." Müziği işaret ediyorum.

"Evet, bu gece biraz farklı bir şeyler yapma havasındayım." Bana muzip bir gülümseme veriyor.

"O da ne?"

"Sana neler yapabileceğimi göstermek istiyorum," diye mırıldanıyor.

Kaşlarım havaya kalktı. "Pekala, dikkatimi çektin." *Ne yapabilir ki?* Yapabileceği her şeyin farkındayım.

Banyo kapısının çerçevesini itiyor ve bana doğru yürüyor. Yeşil gözleri benimkilerin üzerinde ve elleri kalçalarında, yürürken ileri geri sallanıyor. Beni canlı canlı yiyecekmiş gibi görünüyor ve ben de kendimi gümüş tepside sunmaya hazırım.

Önümde durdu ve bir elini kaldırarak parmağını göğsüme koydu. "Soyun," dedi.

Ona gülümsedim. "Angel, patronluk taslıyorsun." Ona bir adım daha yaklaşıyorum ve bileklerini tutuyorum. "Patronun kim olduğunu hatırlatmama gerek var mı?"

Başını arkaya atar ve yüksek sesle güler.

Kaşlarımı çatıyorum. Bu neden bu kadar komik? Konu yatak odasına gelince patron hep ben oldum.

"Bu gece değil," diyor gülmeyi bıraktığında. "Senin için aklımda ne var bilmek ister misin?"

Başımı sallıyorum, bu yeni tavırdan çok etkilenmiştim ve bunun kısmen alkolün suçu olduğuna eminim.

Bileklerini tuttuğum yerden kurtardı ve ben yapmadığım için kemerimi çözmek için aşağı uzandı.

Kemerimi yere bırakmadan önce, "Beni defalarca delirttiğin gibi ben de seni delirteceğim," diye fısıldıyor.

Kotumun düğmelerini açarken yutkunuyorum. Bacaklarımdan aşağı kaydırıyor. "Ayağını kaldır."

Kabul ediyorum ve ayakkabımı çıkarıyor, sonra kot pantolonumun geri kalanını çıkarıyor. Sonra aynı şeyi diğer bacağımla tekrarlıyor. Gömleğimin düğmeleri üzerinde çalışmaya başladı.

"Beni delirtmek mi?" Boğuluyorum. Aklında ne var? Beni delirttiğini zaten bilmiyor mu? Sesi, vücudu, bana duyduğu sevgi şok edici. Bana sahip olduğu her şeyi veriyor ama ben yine de daha fazlasını istiyorum. Ne diyebilirim ki? Söz konusu olduğunda bencil bir orospu çocuğuyum.

Gömleğimi de yere koyarken başını sallıyor. "Git yatağa uzan, sırtını başlığa yasla."

Yatağa doğru giderken itiraz etmedim. Sikim kaya gibi sertleşmişti. Onun tarafından çok tahrik oldum ve sanırım bana bir gösteri yapmayı planlıyor. Belki benim için küçük bir dans yapar.

Yatak odasından çıkıyor ve ben de yüzümde bir gülümsemeyle dediklerini yaparak kendimi rahatlatıyorum. Bu gösteriyi başlatmaya hazırım, ayak bileklerimi çaprazlıyorum ve ellerimi başımın arkasına yerleştirmeden önce birbirine bağlıyorum. Artık rahat olduğum için uzun bir iç çekiyorum.

Tekrar içeri ve sağ elinden sarkan kelepçeleri fark ediyorum. Daha parlak gülümsedim. En sevdiğimiz oyuncağı getirmiş. Ve bunları onun üzerinde kullanmayı sevdiğimi biliyor.

Onları tutarak küçük bir kahkaha . "Bunlarla ne yapacağımızı düşünüyorsun?" diye soruyor yatağın ucunda durup bana bakarak. Onu tanıdığım ilk günden daha güzel görünüyordu.

"Her zaman yaptığımız şeyi," diyorum basitçe. "Seni kelepçeleyeceğim ve sonra seninle yoluma devam edeceğim." Kahretsin, ben o daracık amcığı sikerken onun elleri arkasında yüzüstü yatmasını ister miydim?

"Bu gece olmaz," diyor başını sallayarak. Kaşlarımı çatıyorum. "O zaman ne?"

Yatağa doğru ilerliyor ve çıkıyor. Parmaklarımı başımın arkasından çözüp ellerimi onun dar kalçalarına koyuyorum ve ne kadar tahrik edici olursa olsun neden hâlâ kırmızı elbiseyi giydiğini merak ediyorum.

Onu çıplak istiyorum...şimdi!

"Bunlar..." Kelepçeleri yüzümün önünde sallandırıyor. "Bunlar senin için bebeğim."

Ne? Başımı sallıyorum. "Hayır." Titrek bir kahkaha attım. "Böyle bir şey olmayacak." *Aklını kaçırmış.*

Eğiliyor ve dişlerinin arasına almadan önce dilini alt dudağımda gezdiriyor. Elbisesini yukarı kaldırıyorum ve ellerimi tekrar kalçalarında sıkıyorum. Külotunun dantelleri sikime sürtünüyor, ıslaklık ve sıcaklığı hissedebiliyorum. Onları koparmak için elime alıyorum. Sabrım tükeniyor.

Dudaklarını dudaklarımdan çekip çene çizgimden kulağıma kadar öpmeye başlıyor. "Evet," diyor usulca, "nasıl bir şey olduğunu bilmeni istiyorum."

"Neye benzediğini biliyor musun?" Başımı arkaya yatırıp daha kolay erişmesine izin vererek soruyorum.

"Hiçbir kontrole sahip olmamak. Başka birine tamamen güvenmek. Tüm gücü onlara vermek. Size söz veriyorum, daha önce hiç böyle bir şey hissetmediniz."

"Bunu yapamam, Angel."

Bu konuşmayı daha önce yaptığı zamanı hatırlıyorum.

Yanından geçerken anahtarlarımı mutfak tezgahına atıyorum. Sonra Angel'ı yatak odasına kadar takip ediyorum. Çantasını ve telefonunu yatağın üzerine atıp odadan çıkmaya hazırlanırken bileğinden tutuyorum.

Sığıyor ve nefes nefese tıslıyor. "Sorun nedir?" Ona doğru adım atarak soruyorum.

"Hiçbir şey."

Kaşlarımı çatıyorum, bileğinin etrafındaki elime bakıyorum. Kollarını aşağı çekmeye çalıştığını görüyorum. Bileğini bırakıyorum ve dün gecedan kalma manşet izlerini ortaya çıkarmak için kolunu geriye itiyorum.

"Angel, neden bana söylemedin?" Diğer elini tuttum ve kolunu da yukarı kaldırdım.

Omuz silkiyor. Başımı kendime sallıyorum. Bu kadar kötü olduğunu bilmiyordum. "Bunu bir daha asla yapmayacağım." Elini bıraktım ve uzaklaşmaya başladım.

"Ne?" Üst kolumu tuttu. "Neden?"

"Çünkü seni incittim," diyorum dişlerimi sıkarak.

Kolumu bırakıyor ve bir iç çekiyor. "Ama hoşuma gitti."

"Seni incitmem hoşuna mı gitti?" Kaşlarımı çatarak soruyorum.

Yere bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor. "Vücudunun benimkinin üzerinde sahip olabileceği güçten asla korkmadım Slade." Bana yaklaşıyor. "Ve senin de bundan hoşlandığını biliyorum."

"Sana hükmetmeyi seviyorum. Bu bir sır değil." Bileğini kavrayıp aramızda tutuyorum. "Ama böyle çürükler bırakmak?" Bundan daha iyisini biliyordum.

Yüzünde yaramaz bir gülümseme beliriyor. "Ne düşünüyorsun?" "O zaman skoru eşitlememe izin ver?"

"Bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?" Ondan uzaklaşıyorum.

"Onları senin üzerinde kullanmama izin ver." Kaşlarını oynatıyor.

"Oh hayır." Sert bir kahkaha attım. "Beni bir çift kelepçeyle yakalayamayacaksın." Hızla banyoya giriyorum ve o da beni takip ediyor.

"Onları sana takan ben olsam bile mi?" Suratını asıyor.

Başımı hızlıca sallıyorum. "Hayır."

"Bu hiç adil değil." Ellerini kalçalarının üzerine koyar.

Gömleğimi çıkardım ve pantolonumun düğmelerini açtım. "Sana sorumluluk alma şansı versem muhtemelen ne yapacağını bile bilemezsin." Şaka yapıyorum.

Sanki onu gücendirmişim gibi ağzı açık kalıyor. "Aklıma birkaç şey geliyor."

"Yapacağın tek şey bu...." Soyunmayı bitirdim ve ona baktım. "Düşünüyorum."

Kırmızı dudakları somurtarak aşağıya doğru dönüyor. "Bana güvenmiyor musun?"

Ona güveniyor muyum? ". "

"O zaman bu seferlik yapmama izin ver, sonra benimle istediğin oynayabilirsin."

Boynumu yalarken ürperiyorum.

"Yapamam..."

Parmağını dudaklarımın üzerine koyuyor. "Bunu düşünme," diye fısıldıyor.

Bunu nasıl düşünmem? Beni kelepçelemek istiyor.

Kalçalarını ileri geri hareket ettirerek bir kez daha ne kadar hazır olduğunu hissettiriyor. "İstediğini biliyorsun" Elleri benimkilerden aşağı doğru

göğüs ve mide. Bedenlerimizin arasından kayıyor ve sertleşmiş sikimin etrafına sarıyor. "Bunu düşünmediğini söyleyemezsin."

Dürüstçe söyleyebilirim ki yapmadım!

Yatak odasında kontrol bende; bu bizim .

Yumuşak eli yavaş bir tempoyla aşağı yukarı hareket etmeye başlar. "Sadece bu seferlik." Eli durur ve gözlerimin içine bakar. "Seninle yolumu bulmama izin ver."

Bu savaşı kaybettiğimi biliyorum. Benim için aklında ne olduğunu görmek istiyorum.

Tekrar dudaklarını boynuma yerleştirmeden önce bana yavaş ve seksi bir sırıtış atıyor. Elini tekrar aşağı itmeden önce yavaşça şaftımın üzerinde gezdiriyor.

Başımı arkaya yaslıyorum ve uzun bir nefes alıyorum. Dudakları benimkine doğru yol alıyor ve eli sikimin etrafında sıkılaşıırken beni yavaşça öpüyor.

Lanet olsun, ne yapmamı istediği kimin umurunda. Ellerini üzerimden çekmediği sürece ne isterse yaparım.

"Tamam," diyorum kısık sesle.

Aletimi bırakıyor ve fikrimi değiştirmem için bana bir saniye bile vermek istemeyerek omuzlarımdan tutup beni öne doğru çekiyor. Bir an paniğe kapılacağımı düşündüm ama gözlerimi kapatıp derin bir nefes aldım ve ellerimi onun istediği yere, arkama koydum.

Ne yapıyorum ben?

Hiçbir konuda kontrolümü teslim etmedim. Ne düşünüyorum ki? Beni aradığı gün sesini duyduğumdan beri tüm kontrolüm ondaydı. Bu nasıl farklı olacak?

Derin bir nefes alıyorum.

Sikeyim.

Kalbim hızla atıyor ve nefes almakta zorlanıyorum. Kelepçeler bileğime sıkıca sarıldıktan sonra yüzünde bir gülümsemeyle eğiliyor.

Göğsüm daraldı ve ağzım kurudu. Onları istediğimden daha sıkı yaptı. Belki de çıkarmam için yeterince gevşek bırakacağını düşündüm.

Kelepçeli ellerim de yatak başlığına yaslanmış halde sırtüstü yatıyorum.

"Gergin misin bebeğim?" diye fısıldıyor dudaklarını yalayarak.

Kendimi sakinleştirmeye çalışarak bileklerimi hareket ettirirken sorusunu duymazdan geliyorum. Eğilip göğsüme öpücükler konduruyor ve bu benim rahatlamama yardımcı oluyor. Dudakları her zaman güçlü olmuştur. İster benimle konuşsunlar, ister üzerimde olsunlar. Bana dünyayı unutturuyor, kendimi unutturuyor.

Tek bildiğim o. Tek

hissettiğim o.

Tek istediğim o.

Sadece onu seveceğim.

Karnımdan aşağı doğru inerken başımı arkaya yaslıyorum. Aletime yaklaştıkça kalçalarımı kaldırıyorum. Geri çekilip dizlerinin üzerine oturuyor ve ben ağır göz kapaklarının arasından ona bakıyorum.

Elbisesinin eteklerine uzanır ve yumuşak pembe meme uçlarını ve kırmızı dantel tangasını ortaya çıkararak başının üzerine çeker.

"Siktir." Beni zapt etmesine izin verdiğim sert metale küfrediyorum. "Sana dokunmak istiyorum," diyorum umutsuzca.

Eli pürüzsüz, dümdüz karnında gezinirken bana yaramaz bir gülümseme veriyor ve parmakları o alev alev yanan kırmızı karnına dalıyor.

K lot.

Bir inilti çıkardığında nefesimi içime çekiyorum. K lodu parmaklarını gizliyor ama kendini parmakladığını anlamak için elini görmeme gerek yok.

"Tanrım, Slade, senin için çok ıslandım," diye fısıldıyor. Bileklerimi oynatıyorum. "Ne kadar ıslak?" Kabaca soruyorum.

Derin bir nefes alıyor ve parmaklarını kendi içinde daha derine iterken elinin daha büyük bir kısmı kayboluyor.

Elini yavaşça k lotunun arkasından çekip elini yukarı kaldırıyor. Küçük parmaklarını kaplayan ıslaklığı görebiliyorum. "A zıma sok," diyorum.

Elini dudaklarıma götürüyor ve canımın  ektiğı şeyi tatmak için a zımı açıyorum. Tadı içimde bir çok etkisi yaratırken parmaklarının etrafında inliyorum. Sanki bir damla su için  l yormu um gibi yalayarak temizliyorum.

Onları çıkartıyor ve dizlerinin üzerine kalkıyor, vücuduma ve sert sikimi eline alıyor. Tam olarak ne planladığını bilerek nefes alıyorum. Beklenti içimde yanma isteğı uyandırıyor. K lotunu yana çekiyor ve sikimin başını sıcak, nemli amına hafifçe sürtüyor.

"Bebeğim," diye inledim. "Acele etmelisin." Demek istediğimi anlatmak için kalçalarını kaldırıyorum.

Amını tahmin edebileceğimden daha yavaş bir şekilde doğıru kaydırmadan önce bana utangaç bir gülümseme veriyor.

"Siktir," diye sesleniyorum, sıkı duvarları zonklayan sikimi tutarken.

Ellerini göğsüme dayıyor ve kalçalarını hareket ettirmeye başladığında tırnaklarını batırıyor. Kalçalarını onunkilerle bulu acak şekilde kaldırdığımda bu kez o da benimle birlikte inliyor.

Topuklarını bacaklarımın alt kısmına doğru getiriyor ve sivri uçlar beni ısıtıyor.

Tıslayarak nefes alıyorum. Dişlerimi sıkıyorum ve o yukarı çekip bana çarparken başımı yatak başlığına vuruyorum.

Yavaşlıyor ve başını boynumun kıvrımına yaslıyor. Yumuşak pantolonunun sesi kulağıma ulaştığında tüylerim diken diken oluyor. Üzerimden kalkıyor ve geri çekiliyor.

"Ne yapıyorsun?" *Lütfen beni burada bırakıp daha fazlasını istememe neden olma.*

"Gözlerini kapat," diyor usulca.

Hiç düşünmeden kabul ediyorum. Yatağın yanında dolaştığını duyuyorum ve sonra vücudunu yatağa geri hissetmeden önce müzik biraz daha yüksek sesle geliyor. Bir elini tabanına doladığında sikim sarsılıyor. Dudaklarımı ayırıyorum ve derin bir nefes alıyorum.

Dudaklarını başının etrafına doluyor ve ben dişlerimin arasından bir nefes tıslarken tüm vücudum sıcıyor.

"Şiiiiitttt," diye neredeyse bağırıyordum.

Buz.

Ağzında buz var. Nefes almaya başladım. Vay . Çok soğuk ama çok iyi hissettiriyor.

Gözlerimi açıyorum ve nefesimi tutmaya çalışarak ona bakıyorum.

"Siktir," diye bağırıyorum beni boğazının arkasına götürürken.

Benim

Kelepçeleri ayırmaya çalışırken vücudum tekrar sarsılıyor. Bileklerimdeki acı kollarıma vuruyor.

Başıma kadar emiyor ve buzun ağzında başladığını hissedebiliyorum. Aletimin dibine kadar inen ve taşaklarıma damlayan soğuğu hissedebiliyorum. Beni tekrar ağzına alırken kalçalarımı kaldırıyorum.

Kahretsin! "Angel." Başıımı geriye atıp tekrar yatak başlığına çarpıyorum. Ağzına bir el bombası gibi boşalmak üzere olduğumu bilerek memnuniyetle mırıldanıyor.

Şaftı emiyor ve yumuşak dili başımın etrafında dönüyor. Vücudunu yatakta daha da aşağı kaydırırken sikimi elinde tutuyor. Birini ağzına almadan önce soğuk dilinin taşaklarımı yaladığını hissediyorum.

"Becer beni," diyorum dişlerimi sıkarak. Eli, yumuşak ama sert bir şekilde aletimde aşağı yukarı geziniyor. Taşaklarımı bırakıp buz dolu bardağa uzanıyor ve ağzı tekrar sikimin üzerine gelmeden önce bir buz küpü daha patlatıyor.

başladım. "Angel," diye . "Dur." Onun içine girmek istiyorum. Henüz ağzına boşalmak istemiyorum.

Bu kelepçelerden kurtulmamın hiçbir yolu olmadığını biliyorum ama bu beni tüm denemekten alıkoymuyor. Ağzına boşalmadan önce onun tatlı işkencesiyle uzun sürmez.

Verdiğim her şeyi yutmayı bitirdiğinde arkasına yaslanıp bana bakıyor. Kahretsin, tek ihtiyacım olan on dakika, sonra masaları çevirmeye ve onu kelepçelemeye hazır , onu istediğim gibi alacağım.

"Ağzıma boşalmanı istedim bebeğim," diye açıklıyor neden ona söylediğimde durmadığını, eğilip kafamda kalanları yalarken.

Ben bir şey söyleyemeden önümdeki yatağa uzanıyor ve kırmızı dantel tangasını kalçalarından aşağı iterken sırtını kavislendiriyor. Düz bir şekilde uzanıyor ve bacaklarını havaya kaldırıyor, külotunu bacaklarından çıkarmayı bitirip başının arkasından yere atıyor.

"Angel," diye fısıldıyorum. *O ne yapıyor?*

Bana bakmak için başını yana yatırıyor. "Evet, bebeğim?"

Hala vücudumu sakinleştirmeye çalışarak yutkunuyorum. "Ne yapıyorsun?" Ellerimi arkamda oynatıyorum. Neden hâlâ onları çözmedi?

Bana sinsi bir gülümseme verirken yeşil gözlerini benimkilere dikeyor. "İzlemene izin veriyorum," diyor basitçe.

Ne. Ne. Sikeyim.

İç çekerek gözlerimi kapatıyorum. Bu bir işkence olacak. Ona dokunmak istiyorum, vücudunu kontrol eden kişi olmak istiyorum.

Bir inilti duyuyorum ve gözlerimi açıyorum. Sırtını dikleştirmiş ve elleri göğüslerinin üzerinde. Yutkunuyorum. Bir elini karnından aşağı kaydırıyor ve amını avuçluyor. "Slade." girerken iç çekiyor.

"Evet?" Boğuluyorum. "Göster bana, bebeğim." Hepsini görmek istiyorum. Yüzü bana dönük olacak şekilde kendini hareket ettiriyor ve bacaklarının yana düşmesine izin veriyor. Bir elini tutuyor ve parmaklarıyla kendini açıyor. Buradan damlayan ıslak olduğunu söyleyebilirim. Ellerimi tekrar oynatıyorum. "Kelepçeleri çöz Angel," demeye çalışıyorum ama zar zor duyuluyor.

Başını sallar. "Şimdilik sadece izlemeni istiyorum." Kendini tatmin etmeye başladığında sırt üstü yatar. Nefes almaya başladığında bacakları hafifçe kapanıyor ve sırtı kavisleniyor. Topukları yatak örtüsüne gömülürken yırtılma ve yırtılma sesleri duyuyorum ama umurumda değil. Sanki onu bu kadar iyi hissettiren gerçekten benmişim gibi dudaklarında benim adımla yüksek sesle boşalıyor.

Önümde öylece yatıyor, vücudu titriyor ve dudakları aralanıyor. Otururken nefes alışını yavaşlatmaya çalışıyor. Anahtarı almak için komodine uzandı. İkinci anahtarı bile alamadı.

Üstüne çıkıp onu altına almadan önce bir tanesini çözdüm. Hâlâ hafifçe titriyor ve kulağıma ağır ağır nefes alıyordu.

"Sana geri ödemeyi çok seveceğim." Kapalı gözlerine bakıyorum ve yüzüne yavaş bir gülümseme yayılıyor.

"Biliyorum," diye nefes alıyor gözlerini açarken. "Neyin görmek için sabırsızlanıyorum, koca ."

Eline uzanıp kelepçe anahtarlarını alırken gülümsüyorum. Doğrulup hâlâ bileğime sarılı olan diğer kelepçeyi çözüyorum. İşim bitince onu ters çevirip ellerini arkadan tutturuyorum.

Kıçını havaya kaldırırken kendimi bacaklarının arasına yerleştiriyorum. Dizleri yorganın üzerinde ve topukları yorganı ediyor. "Bebeğim..." diyor bir kez daha nefes nefese.

Elimi kışına koydum ve irkildi.

Gülümsüyorum. " yanığı hatırlıyor musun?" Elim hafifçe kışının üzerinde daire şeklinde gezdiriyorum. "Bakalım işim bittiğinde hâlâ onu 'istemeyi' kabul edecek misin?" Elim kaldırıp kışına öyle sert bir şaplak atıyorum ki sırtüstü yatıp kelepçeleri çekerek haykırdığında elim acıyor.

Evet, intikam çok olacak.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Samantha

Çarpıcı bir baş ağrısı ve ağrıyan bir vücutla uyanıyorum. Kapı tekrar çalınıyor ve ben yarı yuvarlanarak, yarı sürünerek yataktan çıkıyorum, kollarını başının üzerine koymuş, yüzüstü yatan Slade'i uyandırmamaya dikkat ediyorum. Dün gece ikimizin de birbirimizi anlamsızca becerdiğimizize eminim. Yaşadığım orgazmın hâlâ başım dönüyor.

Üzerime ipek bir bornoz geçiriyorum ve kapıyı açtığımda Slade'in arkadaşı Parker'ın henüz yatmamış gibi durduğunu görüyorum. Ve hala dün geceki kıyafetlerini giydiğinden eminim.

Koyu renk gözleri beni bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra kaşlarını oynatıyor.

"Evet?" Saçımın ve makyajımın ne kadar berbat görüldüğünü umursamadan soruyorum.

Sırıttıyor. "Slade kadar iyi görünüyor mu?"

Gözlerimi devirmekten kendimi alıkoyuyorum. "Ne istiyorsun Parker?"

"Slade. O burada mı?" Bir elini kapı pervazına koyar ve kapıya doğru eğilir.

'Tabii ki boktan biri' demek istiyorum ama onun yerine içeri girmesi için kenara çekilirken başımı sallamakla yetiniyorum. "Hâlâ yatakta. Burada bekle." Yatak odamıza geri dönüyorum ve banyoya doğru devam ediyorum - henüz Slade'i uyandırmayı umursamıyorum - mesanem dolu. Tuvaleti kullandıktan sonra yatak odamıza doğru yürüdüm ve Parker'ı gördüm

ve Slade gözlerini ovuşturarak ayağa kalktı.

"Siktir," diyor Parker, gözleri faltaşı gibi açılmış bir şekilde odaya bakarken. Yatak örtüsü, topuklarımdan kaynaklanan yırtık ve söküklerle yerdeydi. Yanlışlıkla tekmelediğim bir lamba kırılmış. Çarşaf da karmakarışık ve yırtık bir şekilde yerde yatıyor.

"İkinizin rock yıldızları gibi mi yoksa porno yıldızları gibi mi seviştiğinize karar veremiyorum." Gözleri yatağın ucunda, yerde duran kelepçelere takılıyor ve yüzünde bir gülümsemeyle başını sallıyor.

Gözlerimi ona dikiyorum ve Slade'in kıkırdadığını duyuyorum.

Slade'e bakıyorum, erkekliğini örten bir yastık var. Kırmızı rujlu dudaklarım göğsünde, boynunda ve aşağıya doğru iniyor... yani kendini koruduğu yastığın ötesine.

"Ben olsam o yorganı saklardım." Parker başını sallayarak yerdeki yorgana bakıyor. "Bilirsin, bir hatıra gibi. Onu evdeki yatak odamın duvarına asardım."

Ona doğru yürüyorum ve yatak odamıza doğru iterken ellerimi sırtına koyuyorum, kapıyı arkasından kapatıp kilitliyorum.

"Dinlememin sakıncası yok, değil mi?" diye bağılıyor diğer taraftan. "Dün gece anal hakkında konuşurken Josh'a neden esaret hakkında soru sorduğunu şimdi anlıyorum."

Slade yastığı bırakıp yataktan kalkarken güler.

Yüzümü ona dönüyorum. "Bu seni rahatsız etmiyor mu?" Kaşlarımı çatarak soruyorum.

Bana doğru gelirken başını sallıyor. "O zararsız biri. Eğer gerçekten böyle şeyler demek isteseydi kışına tekmeyle basacağını biliyor," diyor ve bornozumun düğümünü çözüyor. Gözleri beni süzerken bornozun omuzlarımdan kayıp yere düşmesine izin veriyorum.

Sonra Parker'ın sözleri kafama dank etti. "Josh? Esaret? Anal?" Ellerimi göğsümün üzerinde kavuştururken bir kaşımı kaldırıyorum ve soruya cevap verene kadar ona bakmayacağımı bildiriyorum.

"Uh-" Yere bakıyor.

"Dün gece ne hakkında konuşuyordunuz?" *Gerçekten bilmek istiyor muyum?* Böyle bir konuşmanın beş erkek arasında nasıl geçeceğini ancak hayal edebilirim.

"Az önce bahsettiğin şeyler," diye sırtıyor.

Birkaç saniye dudağımı ısırdım. "Demek anal yaptınız?" Birlikte olmadan önce neler yaptığımızı hiç konuşmamıştık. Başka biriyle dominant olmadığını biliyorum, ama yine de başka biriyle yapabileceği çok daha fazla şey var.

"Bana böyle bir şey yapılmadı," diyor sırtarak.

Gözlerimi devirmekten kaçınıyorum. "Hiç bir kızı götünden siktin mi?" Belli ki ne sorduğum konusunda çok net olmam gerekiyor.

Bir kahkaha patlattı.

"Ne?" Talep ediyorum.

Kahkahasını bastırmaya çalışırken öksürmeye başladı. Sonunda durdu ve bana baktı. Ciddi olmaya çalışıyor, ama yüzündeki sırıtış bana bunun onun için zor olduğunu söylüyor.

"Evet, bunu yaptım."

Gözlerinin içine bakarken bu cümleyi düşündüm. *Tabii ki yaptı.* Bakın bana ne yapmasına izin veriyorum. Eminim kadınlar 'beni nasıl istersen öyle al' demişlerdir.

"Neden yapmadık?" Merakla sordum.

Bu ondan ciddi bir bakış aldı. Gülümsemesi kayboldu ve kaşları havaya kalktı. "Bunu daha önce yaptın mı?" diye yavaşça sorar.

Başımı salladım. "Hayır, ama sen de benimle denemedin bile. Neden olmasın?"

Ellerini kollarımın omuzlarına koydu. "Bunu hiç düşünmemiştim."

"Hmm," diyorum.

"Ne?"

İçimi çektim ve kollarımı açtım. "Minnettar mı olmalıyım yoksa kırılmalı mıyım bilemiyorum."

Kıkırdayarak beni kucakladı. "Bu denemek bir şey mi?"

Ona bakıyorum. Öyle mi? Pek sayılmaz. Courtney'den bazı korku hikayeleri duydum. O kız her şeyi dener. Ama sevdiği bir şeyse... "Eğer , deneyebilirim."

Eğildi ve alnımdan öptü. "Anal, sahip olamadığın için istediğin şeylerden biri." Omuz silkiyor. "Seninleyken buna ihtiyacım yok."

Rahatlayarak iç geçiriyorum ve bu onun tekrar kıkırdamasına neden oluyor. "Arkanı dön," diye emrediyor yüzünde bir gülümsemeyle.

Ona doğru dönüyorum ve o da avucuyla kıkırımı ovmaya başlıyor. "Hâlâ benim el izim var," diyor sessizce.

Dönüyorum ve ellerimi yüzüne koyuyorum. "Yapma bunu. Dün gece ikimiz de serttik." Boynundaki morluğa ve göğsündeki kırmızı ruj izlerini kesen çiziklere bakarken gülümsüyorum.

"Çok sert davrandım." Elini köprücük kemiğimde beni ısırıldığı yere koydu.

"Sana durmanı hiç söylemedim," diye hatırlatıyorum ona. Şu sonuca vardım; ne kadar sert olursa o kadar iyi.

Gülümsüyor. "Doğru." Elimi tutuyor. "Hadi gel. Gün için hazırlanalım." Beni banyoya doğru çekiyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Bok gibi." Aynada kendime bakıyorum ve yüzümü . Makyajım muhtemelen mahvettiğimiz o pahalı çarşafların ve yorganın her tarafına bulaşmış. Maskaramdan geriye kalanlar ve siyah göz kalemim gözlerimin altına bulaşmış.

Aynada bana dönüyor. "Son zamanlarda çok küfür ediyorsun," diyor yüzünde bir gülümsemeyle.

Omuz silkiyorum. "Beni yıpratıyorsun, hepsi bu."

"Bu kadar mı? Beni mi suçlayacaksın?" diye dalga geçerek duşu açıyor.

Başımı salladım.

"Belki de ağzını sabunla yıkamalıyım," diyor tüm ciddiyetiyle.

Yarı sertleşmiş aletini elime alırken yüzümde bir sırıtişla ona doğru yürüyorum.

"Whoa." Geri sıçramaya çalıştı ama ben .

"Ağzımı temizleyebileceğin başka bir şey düşünebilirim." Gözlerim elimde büyüyen ereksiyonuna kayıyor.

"aşkına, Angel," diye tısladı. "Beni öldürmeye çalışıyorsun."

Bıraktım ve ondan uzaklaştım. "Eğer dayanamıyorsan..." Duşa giriyorum.

Duş kapısının arkamdan çarptığını duyuyorum ve bana baktığını görmek için arkamı dönüyorum. "Bunu kaldırabilirim."

Başımı eğiyorum. "Bundan emin misin?"

Aşağı uzanır ve kendini okşamaya başlar. İri, sert eli artık tamamen kalkmış olan aletin etrafını sarıyor. Ve eminim ki

şimdiye kadar yaptığı en seksi şey. Onun kendini tatmin edişini izlemek beni her saniye daha da tahrik ediyor.

"Onu alacak kişi sen olacaksın." Derin ve emredici sesi vücudumda bir ürperti yaratıyor. "Şimdi. Dizlerinin üstüne çök." Sesi sertleşti ve tüylerimin diken diken olmasına neden oldu.

O haklı. Haklıyım. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve bana tam istediğim şeyi verirken ona bakıyorum.

Yatak odasından çıktığımızda Parker'ı kanepede otururken buluyoruz. "Vay be." Islık çalıyor. "Siz ikiniz güzelce temizlenmişsiniz." Saatine baktı. "Çok uzun sürmüş olsa bile."

"Neden buradasın ki?" diye sordum.

Beni görmezden geliyor ve Slade'e bakıyor. "Artık onunla neden evlendiğini biliyorum." Elini kaldırıp yatak odamıza doğru işaret ediyor. "Tuhaf." Kaşlarını oynatıyor. "Bunu sevdim."

"Bugün için planın nedir?" Bu sefer onu görmezden gelerek Slade'e sormak için dönüyorum.

"Biraz alışverişe ne dersin?" Slade pencereden bana bakarak öneride bulundu.

"Dostum, alışverişe gitmiyoruz," diye sızlanıyor Parker.

Slade benden Parker'a bakıyor. "Alışverişe gitmek ister misin?" soruyor.

Dönüyorum ve Parker'a kocaman bir gülümseme veriyorum. "Evet. ."

İçini çekti. "Alışveriş öyle," diye rahatlıyor ve ayağa kalkıyor. "Lütfen bana en azından bu gece dışarı çıkıp kafayı bulacağımızı söyle?" Parker yalvarıyor.

Slade oturup ayakkabılarını giyerken, "Angel ne yapmak isterse o," diyor.

"Kumar oynamak istiyorum. Blackjack düşünüyorum." Blackjack'i severim. Babam her zaman çalışanlarıyla oyun geceleri düzenlerdi ve ben de her zaman onların parasını alırdım.

Parker gülümsüyor. "Blackjack'te oldukça iyiyimdir. Sana birkaç şey gösterebilirim."

Sadece başımı sallıyorum. Ona birkaç şey göstereceğimden eminim.

Cebimdeki telefonumun titrediğini hissettiğimde odamızdan çıkmak üzereydik.

Bu gece saçımı ve makyajımı yapmama yardım eder misin?

Daha gün önce banyomda yerde yatarken bana bunu sorduğunu hatırlayarak gülümsüyorum.

Ben: *Evet. Daha inmedin mi?*

Okul için bir gün geri kalmak zorunda olmasından nefret ediyordum ama en azından ilk etapta gelebildi.

Evet. Otel odama yeni yerleştim.

Ben: *Biraz alışveriş yapacağız. Sen de gelmek ister misin?*

Kulağa hoş geliyor. Seninle lobide buluşuruz.

Ben: Tamam.

Asansöre bindiğimizde, "Missy bizimle alışverişe gelecek," diye anons ediyorum.

"Oh, geldi mi?" Slade saatine bakar. "Saat üçe kadar gelmeyeceğini sanıyordum."

Omuz silkdim. "Zaten odasında olduğunu söyledi."

Parker ellerini ovuşturur. "Kim bu Missy denen hatun? Bekâr ve kirli mi?"

Tiksintiyle dudağımı geri çekiyorum. "Kirli mi? İğrenç gibi mi? Hayır. Missy çok tatlı ve güzel. Seni aşar," diye mırıldanıyorum."

"Hayır." Başını sallıyor. "Kirli derken 'kirlenmek için aşağı' demek istedim."

Ona ne demeye çalıştığını anlamadığımı söyleyemeden Slade konuşuyor. "O yasak bölge, Parker."

Asansörden iner inmez Tate ile yüz yüze geliyoruz. Elleri yıpranmış kot pantolonunun ceplerinde, gürültülü kumarhanede etrafına bakınıyor. "Ne yapıyorsun?" diye soruyorum.

Dönüp bana bakıyor. "Biraz oynuyordum," diyor. "Bir şey kazandın mı?" Parker soruyor.

Tate başını sallar ama ne kadar kazandığını söylemez. "Biraz alışveriş yapmaya hazırlanıyoruz. Bize katılmak ister misin?" diye sordum.

"Bilmiyorum. Odama çıkıp biraz kestirmeyi düşünüyorum."

Parker elini havada sallıyor. "Daha sonra uyuyabilirsin. Hadi gidip bu gece için birkaç orospu bulalım."

Bu Tate'in gülümsemesine neden oldu. "Kulağa hoş geliyor."

Karşımızdaki asansör açıldığında ve tanıdığım en tatlı sarışın dışarı çıktığında yürümeye başladılar.

"Selam çocuklar," diyor Missy bize doğru yürürken. "Biraz alışveriş yapmaya hazır mısınız?" diyor yüzünde bir gülümsemeyle.

Missy'yi sevmeden edemiyorum. Parker'a onun güzel olduğunu söylediğimde yalan söylemiyordum. O doğal, komşu kızı güzelliğinde. Kirli sarı saçları omuzlarından aşağı sarkıyor ve her zaman burnuna doğru ittiği siyah çerçeveli gözlükleri onu zaman zaman yaramaz küçük bir okul öğretmeni gibi gösteriyor. Güzel olduğu kadar da kibar. O kadar minyon ki onu cebinize koymak istiyorsunuz.

"Kesinlikle," diyorum ona doğru yürürken ve adamları arkamızda bırakırken. "Sanırım bu gece giymek için yeni bir çift topuklu ayakkabı istiyorum," diyorum ona ve yürümeye .

"Seksi bir elbise almak istiyorum" diyerek beni şaşırtıyor.

Ona bakıyorum. "Seksi mi?" Missy'nin sahip olduğu tek kıyafetin kot pantolon, tişört ve Nike olduğundan eminim. Seksi olmaktan çok rahat.

"Oh evet. Vegas seksi gibi." Kaşlarını oynatarak beni güldürdü.

Misafir banyomda bana kendini güzel hissetmek istediğini söylediği anı hatırlıyorum ve gülümsemeden edemiyorum.

"Tamam o zaman. Sana seksi bir elbise bulalım," diyorum kolumu ona dolayarak.

Otelin ön kapısından çıkarken omzumun üzerinden bakıyorum. Çocuklar bu geceki planlarımız hakkında konuşurken arkamızdan geliyorlar. Slade dikkatini Parker'a çevirmeden önce bana küçük bir göz kırpmıyor.

SLADE

Önümde duran kartlara bakıyorum. Bir onluk ve bir beşlik. On beş. Yeşil keçeğe dokunarak devam etmeye karar veriyorum.

Angel'ın sanki bunu yapmamış gibi yanımdan başını salladığını görüyorum.

"Bust," diye seslenir krupiyeye yedili koyarken. Ne oluyor lan? Hiç iyi gitmiyorum.

Alışverişimizi bitirdikten sonra bu gece dışarı çıkmaya hazırlanmadan önce hepimiz biraz kumar oynamaya karar verdik. Kıçımı kaybediyor olmam çok kötü.

Diğer yandan Angel, kış tekmeliyor. Missy hâlâ oyunu nasıl oynayacağını anlamaya çalışıyor. Tate sonunda hayal kırıklığı içinde kartlarını yere attı ve ona nasıl açıklamaya çalışmaktan vazgeçti; şimdi sadece ona yardım ediyor. Her eli kaybederken onun için üzüldüğüne eminim. Parker da kadar iyi gidiyor.

Ama öfkemin yükselmesine neden olan şey kaybetmek değil; Angel'ın solunda oturan yaşlı adam. Onu sürekli ona bakarken yakalıyorum. Daha çok göğüslerine bakarken. Onu her yakaladığımda bana pis çürük dişlerini göstererek gülümsüyor.

Bu adam beni gerçekten kızdırmaya başladı. Her el kazandığında ona bir şeyler söylüyor. Sürekli ona sorular soruyor.

çalmayı ve sıçmayı öğrendiği yer. Cevaplarını kısa ve tatlı tutuyor.

Bir şey daha söylerse suratını yumruklayacağım. Uzanıp rom ve kolamı bitiriyorum. Parker'a bakıyorum, gözleri bir bana bir Angel'a bakıp duruyor. Boka batmak üzere olduğunu biliyor. Tate'in olduğunu farkında olduğunu bile sanmıyorum. Missy ile maça ası hakkında tartışmakla meşgul.

Krupiye bir el daha dağıtıyor ve bu kez on ikide olduğumu görünce el sallıyorum. Şansıma, beni yirmi birin üzerine çıkaracak kartı alacağım.

Angel sanki kalmaya karar verdiğim için gurur duyuyormuş gibi bana gülümsüyor. Sonra başka bir kart için keçeye ve kupa kızını alıyor.

Kahretsin! Tanrıya şükür yine vurmadım.

Bu kız blackjack oynayabiliyor, hakkını vermeliyim. Parker ağzını açıp birkaç kez kapatıyor, sanki kızın iyi şansı hakkında yorum yapmak istiyormuş gibi, ama bundan vazgeçiyor. Belli ki acemi şansı değil, üç saatten fazladır burada oturduğumuzu ve kızın binlerce dolar önde olduğunu düşünürsek.

Çirkin dişlek adam dirseklerinin üzerine eğilip Angel'la konuşurken sırtım geriliyor. "Kahretsin kızım, çok iyisin."

Elini dizime koyup hafifçe okşuyor ve bana sessizce tek kelime etmememi söylüyor. "Teşekkür ederim," diye tatlı tatlı cevap veriyor.

"O büyük göğüslerin parasını böyle mi ödedin?" Kaşlarını oynatırken gözleri kızın göğsüne düşüyor ve kızın nefesini kesiyor. "Yoksa sen

"Onun için mi?" Gözleri benimkilerle ve ben ne yapacağımı düşünmüyorum bile. Birden oluveriyor.

Sandalyemden kalktım ve o daha ne anlamadan onu yumrukladım.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Samantha

Slade adamı masaya doğru fırlatır, kartlar uçuşurken fişler etrafa saçılır. Krupiye ellerini havaya kaldırıyor ve arkasındaki bir adam telefonuyla konuşurken güvenlik çağırmak için bağırırmaya başlıyor. Slade yaşlı boğuşurken içki elimden düşüyor ve göğsümden kucağıma dökülüyor.

Daha sandalyemden kalkamadan itilerek dışarı atıldım ve yere düştüm. Tate de sandalyesinden sıçrarken Parker ayağa fırlıyor ve ayağa kalkmama yardım ediyor. Parker düşerken yukarı itilen gömleğimi aşağı çekmeye çalışıyor. Başka bir durum olsaydı elini savuştururdum ama nişanlımın evsiz bir adamın suratına attığı yumruğu izlemekle meşgulüm.

Yanımızdaki masadan rastgele bir salak Parker'ın sırtına atlıyor ve bana çarptıklarında ikimizi de öne doğru itiyor. Ben Slade'in bir yumruk daha atmasını izlerken Parker adamı yere indiriyor. Ellerimi havaya kaldırıyorum.

Ne halt ediyor bu?

Omzunun üzerinden arkasına bakıyorum ve koyu renk üniformalar giymiş bir grup adamın olayı ayırmak için bize doğru koştuğunu görüyorum. Tate, Parker'ın sırtındaki adamı çekiyor.

Ezilmek istemediğim için geri çekildim. Bu adamlar bize doğru hızla gelirken bir görevdeymiş gibi görünüyorlar. Bana kiralık polis gibi göründüler ama şansımı zorlamak istemiyorum.

İkisi Slade'i omuzlarından tutup çekiştirirken Slade yüzünü kaplayan kana rağmen gülümseyen evsiz adama bağırıyor. Sadece başımı sallıyorum. *Ne kadar aptallar.* Hepsi birden.

"Sen iyi misin?" Missy geniş gözlerle sorar.

"Evet." Slade'e kelepçe takarlarken ellerimi ıslak göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Tanrı'ya şükür onlarla dövüşmeye alışmıyor, bu onun için durumu daha da ktleştirirdi.

"Angel," diye sesleniyor. Gözlerimi kısarak ona doğru yürüyorum. "Cebimden cüzdanımı çıkar." Derin bir nefes alıyor. "Eğer içinde yeterince nakit yoksa, ATM için pin numaramı biliyorsun."

Onunla konuşmadan elimi arka cebine sokup çıkarırken başımı sallıyorum. Ona da yumruk atma ihtiyacı hissediyorum. Bekârlığa veda partimizin hafta sonunda eğleniyor olmamız gerekirken o tutuklanıyor. Hem de Vegas'ta.

Tek kelimeyle harika.

Onu kollarından tutup çekiyorlar ve birlikte yürümeye başlıyorlar. Diğer iki adam tarafından blackjack masasına yüzüstü itilen Parker'a bakıyorum. Diğer yandan o da sessizce gitmiyor.

"Bizi tutuklayamazsınız. Benim kim olduğumu biliyor musun?" Kendisi hakkında konuşmaya devam ediyor.

İçimi ektim. Akıllı olmadığını biliyordum.

Slade'i takip etmeye gidiyorum ama başka bir adam gelip duruyor ve konuşuyor.

"Bayan gelemezsiniz."

"Ben onun nişanlısıyım," diyorum sinirlenerek. "Onu gerekiyor."

Başını sallıyor. Ben daha fazla sinirlenemedenden diğer ikisi Parker'ı ayağa kaldırıyor, elleri arkadan kelepçeli.

"Ben hallededeceğim," diye bana güven veriyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Ne yapacaksın?" Bir kaşımı kaldırarak soruyorum. *Onlara kendinden daha fazla mı bahsedeceksin?*

"Ben bir polisim, tatlım." Ben çenem yere düşerken o gülümsüyor. "Sen ve Missy odanıza gidin ve bekleyin. Dediğim gibi, ben hallededeceğim," diye tekrarlıyor Slade'in peşinden onu çekmeye başladıklarında.

Onu sürükleyip adını ve babasının adını sayıkladığını duyabiliyorsunuz. Kafamı kaldırdığımda insanların bana kocaman gözlerle baktığını görüyorum ve utanç içinde başımı eğiyorum.

Arkamı döndüğümde Micah'nın Josh'la birlikte yaklaştığını görüyorum. Courtney ve Holly önlerinde koşuyorlar.

"Siz kızlar iyi misiniz?" Courtney başını Missy'ye çevirmeden önce beni bir aşağı bir yukarı süzerek soruyor.

"Evet." Çantamı almak için eğildim. "Onu için peşinden gitmeme izin vermediler. Parker hallededeceğini söyledi."

"Bunu nasıl yapacak?" Courtney, "Parker bir polis," diye cevaplar Josh.

Micah, "O bir polis ve Slade de bir avukat olduğuna göre, bir saat içinde dışarıda olurlar," diye beni temin ediyor.

Çantamı açıp telefonumu çıkarırken başımı sallıyorum.

"Kahretsin," diye küfrediyorum alkollü içki içinden yere dökülürken.

"Hadi," dedi Micah hepimize. "Gidip size biraz pirinç ve içine koymak için bir torba bulalım."

Slade çok ölü.

"İyi olduğunuzdan emin misiniz kızlar?" Tate ağır ağır nefes alarak soruyor. Gömleğinin üzerine kot pantolonuyla birlikte bir çeşit sıvı sıçramıştı.

"Hangi cehennemdeydin?" Patladım. Atladığını gördüm ama neden tutuklanmadı?

Gözlerini bana dikti. "Onları tutuklanmaktan kurtarmaya çalışıyordum," diye karşılık veriyor.

"Belli ki işe yaramamış," diye mırıldanıyorum.

Bir kolunu bana doladı ve iç geçirdi. "Bundan kurtulacaklar." "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" Serbest bırakılmaları ne kadar sürer? Onlar mı? Hafta sonunun geri kalanında onu tutabilecekler mi?

"Parker'ı duydun mu? Onu kısa süre içinde tekrar sokaklara atacaklar," diye şaka yaparak beni güldürdü.

SLADE

Parker'ın yanında, kumarhanenin alt katında bir bankta oturuyordum, polis olmak isteyenler telefonda konuşuyorlardı. Ben avukat kartımı çektim, Parker da polis kartını çekti. Las Vegas polisi gelip bizi alana kadar bizi tutacaklarını söylediler. Suçluları nakletme yetkilerinin olmadığıyla ilgili bir şeyler söylediler. Parker onlara 'siktirin gidin' derken ben gözlerimi deviriyordum.

Kapının açıldığını duyduğumda Angel'in geleceğini düşünerek ona bakıyorum.

Parker kapıdan bana bakarak, "Gelmiyor," diyor. "Ne?"

"Polisler onun buraya inmesine izin vermez. Özellikle de bizi burada tutamayacakları için. Sizi kefaletle çıkarmak için ilçe hapisanesine gitmesi gerekir." Gülümsüyor. "Onu yumruklayacak sandım."

Başımı beton duvara yasladım. "Cüzdanım onda." Gözlerimi kapatıyorum.

"Cüzdanına ihtiyacın yok. Onlara bir kuruş bile vermeyeceğiz." Telefonda konuşurken masalarının arkasında oturan polislere bu sözleri söylerken sesi yükseliyor.

İç çekiyorum. Sonumuz Las Vegas'ta hapishane olursa hiç şaşırmam.

"Kapa ," diye hırlıyorum sertçe.

Kafasını çevirip bana baktı. "Bize dokunamazlar."

Dakikalar geçtikçe hiç konuşmadan yan yana oturuyoruz. Parker'ın kahkahası dikkatimi çektiğinde başımı bir kez daha duvara yaslayıp gözlerimi kapatıyorum.

"Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun?" Sesimde hiç mizah olmadan soruyorum.

"Otuz yaşına geldiğimizde, o kadar da ödüllendirici olmayan bir kavga yüzünden tutuklanmamızın komik olduğunu düşünüyorum. Bizi kızdırdığı için kaç kere birilerini dövdük? Bu sefer başını belaya sokan biz olduk."

Günlerimiz boyunca sayısız kavgaya karıştık.

"Oh ve başının belada olduğu gerçeği." Bana gülümsüyor.

Kaşlarımı çattım. "Neden başım belada?"

"Kadının kızgındı. Sen bunu göremeyecek kadar meşguldün. Yerden kalkmasına yardım ettiğimde kafanda delikler açıyordu."

"Lanet olsun," diye hafifçe küfrediyorum. "Beni öldürecek." Çenem sıkıştı.

Yüzünde bir gülümsemeyle başını sallıyor. "Belki seni terk eder ve benimle çıkar." Kaşlarını oynatır.

"Ellerim arkadan kelepçeli olduğu için şanslısın çünkü şu anda burnunu kırabilirim," diye homurdandım. "Bu ödüllendirici ," diye mırıldanıyorum.

Başını sallayarak kıkırdıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve iç çekiyorum. Buna inanamıyorum. Hayatım boyunca hiç kelepçelenmemiştim.

Bu, ellerimin arkadan kelepçelendiği ikinci gün. *Dün gece çok daha keyifliydi.*

Yine kıkırdıyor ve ben o polislerden biri olsaydım Parker'ın sarhoş olduğunu düşünürdüm. Bugün epey içtik. "Sadece şaka yaptığımı biliyorsun. Bence senin için iyi."

"Gerçekten mi?" Kuru kuru söyledim. "Nasıl yani?" Muhtemelen onun saçma cevabını duymak istemiyorum ama bir yere gittiğim yok.

Omuz silkiyor. "Mutlu görünüyorsun."

"nk leyim," diye cevap veriyorum.

Konuşmaya başladı ama kiralık polislerden biri yanımıza geldi ve bankta oturan bize baktı.

"Tamam ocuklar, zgrsnz." Anahtarı yüzümün önünde salladı. "Ama bir kavga daha ederseniz, geceyi Las Vegas hapishanesinde geçirirsiniz."

Ayağa kalktım ve ona baktım, gözlerim kısılmıştı. Yüzümü duvara dönüp kelepçeleri çıkarmasına izin veriyorum.

zdkten sonra, koydukları çantadan cep telefonumu çıkardım ve Angel'ı aradım. Doğrudan sesli mesaja.

Elimi saçlarımda gezdirip telefonumu cebime geri koyuyorum. Evet. Kız mış.

"Siktir git düğmesine bastı mı?" Kapıdan girerken Parker soruyor.

"Ne?"

"Bilirsin, lanet dğme." Kaşlarımı kaldırarak ona bakıyorum. "Görmezden gel düğmesi," diyor gözlerini devirerek. "Jargona ayak uyduramıyor musun?"

"Hayır. Artık gençlerle takılmıyorum *ki jargona* ayak uydurayım. Ve hayır, doğrudan sesli mesaja gitti."

Gülüyor. "Daha da iyi. Yine de endişelenme. Ona seni söyledim. Seni burada bırakmayı . Kefaletini ödemek için peşinden gelecekti."

Evet, muhtemelen beni kendisi dövmek için.

Asansörden indik ve odama doğru yürüdük. Kapıyı kartımla açıyorum ve herkesin salonda oturduğunu görüyorum. Angel hariç herkesi. "Nerede o?" Micah'ya bakarak soruyorum.

"Yatak odasında," diyor yüzünde acıma ifadesiyle.

Başımı sallıyorum ve Parker'la konuşan herkesi bırakıp onunla yüzleşmeye ve bir kez daha özür dilemeye gidiyorum.

Yatak odasının kapısından içeri girdim ve onu gördüm. Sırtı bana dönüktü ve bir bavula bir şeyler atıyordu.

"Ne yapıyorsun?"

"Harekete geçmeden önce hiç düşünmez misin?" diye soruyor sırtını bana dönerek.

"Pek sayılmaz." Dürüstçe cevap vererek omuz silkiyorum.

Arkasını döndüğünde gömleğinin ve kot pantolonunun ıslak olduğunu görüyorum. İçimi çektim. "dilerim," diyorum başımı eğerek. "Seni aramayı denedim," diyorum sessizce. "Üzerime düşen lanet içki çantamı ıslattı,

Telefonum da oradaydı," diye .

"Sana bir tane daha alırım." İşte, bu kadar basitti.

" bu değil," diye bağılıyor bana. "Parayı öylece saçıp savuramazsın Slade."

Ellerimi ceplerime sokarak topuklarımın üzerinde geriye doğru sallanıyorum. "Peki, amaç tam olarak nedir?" Temkinli bir şekilde soruyorum.

Ağzı açık kaldı. "Gerçekten mi?" Arkasını dönüp bana sırtını dönüyor ve kıyafetlerini çantasına atmaya devam ediyor.

"Ange..."

Arkasını döndü ve bana bir gömlek fırlattı. Bana bağırmaya başladığında onu omzumdan alıyorum. "Mesele şu ki, nereye gidersek gidelim ortalığı karıştırmak zorundasın."

"Boku ben mi başlattım?" Ona doğru bir adım attım. "Beni mi suçluyorsun?" Talep ediyorum.

"Evet," diye tersledi. "O adamın üzerine atlayıp kavga çıkarman gerekiyordu."

"Göğüslerine bakıyordu." Ellerimle iri göğüs dekoltesini işaret ettim.

"Yani bu benim suçum mu?" Ellerini kalçalarının üzerine koyar.

"Şey..." Gözlerim şimdi sıırıslıklam olmuş beyaz gömleğine takılıyor ve Larry's'de biramı üzerine döktüğüm zamanı düşünmeden edemiyorum. ", " diyerek bariz olanı işaret ediyorum.

Nefes nefese kalır ve gözleri büyür. "Bana bu gömleği sen almıştın Slade." Onu işaret ediyor. "Erkeklerin göğüslerime bakmasını istemiyor musun? O zaman bana boynuma kadar gelen örme bir kazak al," diye bağılıyor.

Bu çok saçma. "Seni her zaman savunacağım," diye karşılık veriyorum.

"Evsiz bir adamdı." Kollarını iki yana açıyor.

. "Evsiz bir adamın oturup saatlerce blackjack oynayacak parası yoktur. O bir ."

"Argh," diye homurdanıyor, çantasını kapıyor ve yatak odasının kapısına doğru yürümeye başlıyor. "Bu anlamsız," diye tükürüyor.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" Sertçe soruyorum. "Missy'nin odasında kalmaya."

Kolunu tuttum. Etrafında dönüyor ve elimden kurtuluyor. ", " diyorum kısılmış gözlerle ona bakarak.

"İzle beni." Yatak odasının kapısını zorlayarak açıyor ve bir gümbürtünün ardından mırıldanarak "Siktir" dediğini duyuyorum.

Sonra Angel'ın konuştuğunu duyuyorum. "Neden kapıya bu yakındınız? Tanrı aşkına, bağırıyorduk."

Kapıdan içeri giriyorum ve Parker'burnunu eliyle tuttuğunu görüyorum. Kahkahalarımı öksürerek gizlemeye çalışıyorum.

"Siktir git dostum," diyor yüzünü buruşturarak.

Omuz silktim. "Dinlememeliydin." Sonra dönüp herkesin yüzündeki sempati ifadesini görmezden gelerek peşinden koşuyorum.

ONUNCU BÖLÜM

Samantha

Koridorda Missy'nin odasına doğru yürürken odamızın kapısının açılıp kapandığını duydum ve bir iç çektim. Slade'in beni bu kadar kolay bırakacağını düşünmemiştim. Arkamı döndüm ve bana doğru geldiğini gördüğümde çantamı bıraktım. Birkaç adım önümde durdu ve ellerini tekrar ön ceplerine yerleştirdi.

"Bakın, sizi ve telefonunuzu ıslattığım için özür dilerim."

Kavgayı başlattığı için özür dilemediğini fark ettim. "başlattığın için özür dileyecek misin?" Bir kaşımı kaldırıyorum.

"Hayır," diyor hiç pişmanlık duymadan. "Slade?" Şak diye söyledim.

Bir iç çekiş bırakıyor. "Bu konuşmayı gerçekten tekrar yapmamız gerekiyor mu?" "Ne konuşması?" Ellerimi kalçamın üzerine koyuyorum.

Sırıttıyor. "Sana karşı sahiplenici ve aşırı koruyucu olduğumu hatırlattığım yer mi? Bunun için neden özür dileyeyim ki?"

Ellerim yanıma düşüyor ve uzun bir nefes alıyorum. "Ne yani, göğüslerime mi baktı? Bana dokunmuyordu ve dokunsaydı onu ben yumruklardım. Bu gece hapse girebilirdin Slade." Ona sırtımı döndüm ve enseme ovdum. "Seni takip etmeme izin vermeyeceklerdi. Seni serbest bırakana kadar kasabada ne kadar kalmam gerekecekti? Hepsi evsiz bir adam göğüslerime baktı diye. Ona teşhircilik yapmadım ya da onları ellemeye çalışmadı." Konuşmayı kesip tekrar yüzümü ona döndüm.

Mavi gözleri benimkilere bakarken o güzel yüzündeki gülümseme hâlâ duruyor.

"Ne?" Ben soruyorum.

Aramızdaki boşluğu kapatıyor ve kollarını belime doluyor. "Bundan sonra sana sadece kalın, örme kazaklar alacağım," diyor usulca.

Küçük bir kahkaha attım. "Korkarım onlar bile bunları saklayamaz." Ellerimi kaldırıyorum ve göğüslerimi avuçluyorum. Büyük göğüslere sahip olmanın bir sorun olacağını hiç düşünmemiştim.

"Doğru." Uzanıp bir elini göğüslerimin üstüne koyuyor ve elini yavaşça göğüslerimin kıvrımında gezdirdikten sonra biraz sıkıyor.

Elini çekti ve bana baktı. "İyi miyiz?" diye soruyor sesindeki endişeyle.

Sorduğu sorular beni hazırlıksız yakaladı. "Ne demek istiyorsun?" Yavaşça soruyorum.

"İyi miyiz?" diye tekrarlıyor ve sonra çantama bakıyor. "Seni terk ettiğimi mi düşünüyorsun?" Biraz şaşkınlıkla soruyorum.

Kollarını bana doluyor ve alnını alnıma koyuyor. "Bu benim en büyük korkum, Angel. Bir gün uyanacaksın ve istediğin ya da ihtiyaç duyduğun kişinin ben olmadığımı fark edeceksin. Bana hiç ihtiyacın olmadı ki."

"Bu doğru değil," diye fısıldıyorum. "İlişkimizin mükemmel olmadığını biliyorum ama seni asla terk etmeyeceğim Slade."

"Beni seviyor musun?" diye sorar sessizce.

"Her şeyden çok." Kollarımı boynuna dolayarak uzandım.

Dudaklarını dudaklarıma indiriyor ve bana yumuşak bir öpücük veriyor. Elleri kışımın üzerinde gezinirken öpücüğü derinleştiriyorum ve beni kaldırıyor. Bacaklarımı beline doluyorum, o da bizi koridorda geri götürüyor ve süitimizin kapısının önünde duruyor. Kapının anahtarıyla uğraşıyor. Sonunda biri bizim için kapıyı açıyor ve ben de Parker'ın hâlâ bir korkak gibi burnunu tutmasına bakacak kadar . Dudaklarım tekrar Slade'inkilere değmeden önce, "Çantamı al," diye bağıyorum.

Beni odamıza taşıyor ve yatağa fırlatıyor. "Sanırım onu terslediğin için duygularını incittin," diyor kıkırdayarak.

Omuz silkmeye çalışıyorum ama yatarken bunu yapmak çok zor. "Kavgamızı dinlememeliydi."

Bacaklarım yatağın kenarından sarkıyor ve o da onları kavrayıp aralarında durarak bana bakıyor. "Islak kıyafet giymenin en iyi yanı ne biliyor musun?"

Gülümseyerek başımı sallıyorum. "Ne?"

Elini gömleğimin altına sokuyor ve vücudumdan yukarı doğru itmeye başlıyor. "Bunları çıkarıp duş alacağım."

Kaldırıp başımın üzerinden çekmesine izin verirken gülümsüyorum. Eğiliyor ve dudaklarını dudaklarıma yerleştiriyor. Bu bir çaresizlik öpücüğü. Ellerini yüzüme koyuyor. Derin bir nefes alarak geri çekiliyorum ve dudakları otomatik olarak boynuma gidiyor. "Slade," diye nefes alıyorum parmaklarım kot pantolonunun düğmesini çözmeye çalışırken.

Birisi yatak odamızın kapısını çaldı. "Ne var?" Slade kulağıma bir şeyler fısıldıyor, ben de geri çekiliyorum.

Elleri yanına düşer ve derin bir nefes alır.

"Baban telefonda seni arıyor." Kapının diğerk tarafından Parker'ın sesini duyuyorum.

Slade'in omuzları çöktü. "Onu geri arayacağımı söyle."

"Şimdi dedi," diye devam eder Parker'ın sesi.

"Baban seni neden arıyor?" Merakla sordum.

Bir elini saçlarında gezdiriyor. "Çünkü eminim Parker'ın babası onu aramış ve neredeyse tutuklanacağımızı haber vermiştir."

"Oh," diyorum sessizce.

Başını sallar ve yatak odasından çıkar.

Bir duş a ihtiyacım var. Yataktan kalkıyorum ve akşam için hazırlanmaya başlamak üzere banyoya doğru ilerliyorum.

"İşte," diyorum Missy'ye makyajının son rötuşlarını yaparken. "Şimdi aynada kendine bakmadan önce elbiseni ve topuklu ayakkabılarını giy," diyorum elbisesine uzanıp ona uzatıyorum. Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bana bakıyor.

"Bekle," diyorum parmağımı kaldırarak. "Gözlüklerine ihtiyacın olacak," diyorum etrafta gözlük ararken.

"Hayır, yok. Lenslerim var" diye heyecanla haykırıyor.

"Onları zaten taktın mı?" Mavi gözlerine için yaklaşarak soruyorum.

Bana deliymişim gibi gülüyor. "Evet, bugün alışverişe çıkarken takmadım ama kâğıt oynamaktan döndüğümüzde ." Birkaç kez göz kırptı.

"Rahatlar mı?" Ben soruyorum.

"Alışması biraz zor oldu ama çok da kötü değil. Artık içeride olduklarını zar zor söyleyebiliyorum." Kollarını elbisesinin içine sokarken ayağa kalkıyor. Saçlarını dağıtmadan giymesine yardım etmek için arkasında duruyorum.

Başına geçirdikten sonra parmaklarımı saçlarına yerleştiriyorum ve buklelerine biraz hacim vermeye .

Dönüp bana bakıyor ve ben de gülümsemeden edemiyorum. Kesinlikle çok güzel görünüyor. Gözlerine dumanlı bir görünüm verdim ve dudaklarını çıplak bıraktım. Kirli sarı saçları iri bukleler halinde omuzlarından aşağı dökülüyor ve yüzünde kocaman bir gülümseme var.

"Nasıl görünüyorum?" diye soruyor dar bir daire çizerek kendi etrafında dönmeden önce. Elbisesi siyah ve bir kat parıltıyla kaplı. Kalçasının ortasına kadar geliyor. Ön kısmı yukarı doğru kalkıyor ve arka kısmı sırtının üst kısmını gösterecek şekilde aşağı doğru iniyor.

"Çok güzel görünüyorsun," diyorum gururlu bir gülümsemeyle. Ona doğru bir adım atıyorum ve ellerini tutuyorum. "Ama bil diye söylüyorum, Missy. Güzel görünmen için tüm bu makyaja, elbiseye ve lenslere ihtiyacın yoktu."

Yere bakıyor ve sonra tekrar bana dönüyor. Ellerini ellerimden çekip banyosuna girmeden önce tek söylediği "Teşekkür ederim" oldu. Saniyeler içinde yüzünde o kocaman gülümsemeyle koşarak dışarı çıkarken teşekkürlerini haykırıyor.

"Şimdi odana gidelim de hazırlan," diyor çantasını kaparken. "Çocuklar odanızda mı?" diye soruyor.

Neden bilmiyorum ama bizim odamız şekilde takılma odası haline geldi.

Onun odasından çıkıp kendi odama doğru ilerlerken, "Kulüplere gitmek için çoktan ayrıldılar," diye cevap veriyorum.

SLADE

Parker masamıza oturup hepimiz için içki taşıırken, "Dostum, bu orospular burada çıldırmış," diyor.

Burası Las Vegas'a geldiğimizden beri ziyaret ettiğimiz beşinci bar gibi ve diğerleri kadar abartılı. Büyük dans pistleri, iki kat yüksekliğinde ve en üst bir balkon. Müzik çalıyor ve flaş ışıkları yanıp sönüyor. Aslında bu beni rahatsız etmeye başladı. Sonunda hayatımda bir kez olsun kendimi yaşlı hissediyorum.

"Ne oldu? İçkileri getirirken bir parça kış mı yedin?" Tate gülümseyerek soruyor.

"Keşke," diye yanıtlıyor. "Az önce alevler içinde yanan bir kız gördüm." Açık kahverengi gözleri dışarı fırlıyor. "Çok ateşliydi. Sikimi ateşe verip kızın onu *üflemesini* istedim. Anladın mı?" Şakasına gülüyor.

Gülüyoruz.

"Üflemekten bahsetmişken-" Tate içkisini ondan alarak soruyor. "Dün gece odana götürdüğün kız nasıldı?"

"Seks konusunda o kadar da iyi değildi. Peki iş sikimi yalamaya gelince? Ona bütün gece bunu yaptırabilirdim. Ama ben kendimi verici olarak görmeyi seviyorum." Bana bakmadan önce kendi kendine gülümsüyor. "Slade'in bize katılmasını istedi."

Başımı iki yana sallıyorum. "Böyle bir şey olmayacaktı," diyorum biramdan bir yudum almadan önce.

"Siktir et bu saçmalığı. Bizim yanımızda dürüst olabilirsiniz. Bize katılmak istediğini biliyorsunuz. Eski günlerdeki gibi olurdu. Jeanine Baker'ı hatırlıyor musun?" Tate'e döner. "O kaltakla lise son sınıftayken bir Cadılar Bayramı partisinde tanışmıştık. Slade ağzını sikerken benim de onu arkadan sikmeme izin vermişti." Koltuğunda arkasına yaslanarak iç geçiriyor. "O kaltak mükemmeldi."

O geceyi çok net hatırlıyorum. Sarhoştuk ve ben çok azmıştım. "Kafa verme konusunda berbattı," diye karşılık verdim. "Sikim onun dişleri yüzünden günlerce acıdı."

"Şey, dediğim gibi. Dün geceki kız bu işte profesyoneldi." Josh gülüyor. "Adı neydi?"

Parker sadece omuz silkiyor. "Sormaya bile tenezzül etmedim."

"Sanırım Sprinkles'tı. Sparkles." Tate omuz silkiyor. "Gerçekten fark etmez," diyor.

"Kesinlikle!" Parker kolunu Tate'in omzuna atıyor. "Burada olaylara benim gibi bakan biri olduğu için çok ." Gülümsüyor ve sonra kulübe bakıyor. "Bu gece eve kimi götüreceğiz?" diye soruyor retorik bir sesle.

Parmağıyla şanssız bir kadını işaret etmesi iki saniyesini alıyor. "Kutsal bok! Şu piliç lanet olası ateşli. Ben onu istiyorum!" Parker koltuğunun ucuna doğru ilerlediğini duyurdu.

"Evet, öyle." Tate başını sallayarak onaylıyor.

Başımı çevirdiğimde, üzerinde bir çeşit parıltı varmış gibi görünen kısa, dar, siyah bir elbise giyen bir sarışın görüyorum. Onu fark etmemek mümkün değil, kulübün ışıkları elbisesine ve sarı saçlarına yansıyor.

"Slade onu becerir misin?" Parker bana bakıyor, dans pistindeki güzel sarışını kastediyor.

Kaşımı kaldırıyorum. "Ben nişanlıyım."

"Eğer olmasaydın," diye soruyor
sinirli bir şekilde. "Hayır." Cevabım
onun iç çekmesine neden oluyor.

Onunla dalga geçmeyeceğim. Eskiden olsa yapar ? Kesinlikle!
Ama şimdi ona bakıp 'dostum, bunu eve götürüp istiyorum' diye
düşünüyor muyum? *Kesinlikle hayır.*

Tate masanın üzerine eğiliyor ve yüzünde bir gülümsemeyle ona
birkaç kez daha bakıyor. "Onu becerirdim," diyor koltuğuna geri oturarak.

Parker oturduğu yerden sıçradı ve bize baktı. "Siz amcıklar öylece
bakıp duracağınıza göre ben giriyorum. Aletlerinizi nasıl kullanacağınızı
hatırlamıyor musunuz?" Bizden uzaklaşıyor ve kendi kendine başını
sallıyor.

Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve gülüyorum. "peşinden
koşmak zorunda olmadığınızı bilmiyor mu?" Biramı dudaklarıma
götürürken gülerek soruyorum.

Titrediğini hissettiğimde telefonumu cebimden çıkarmak için
eğildim.

Angel: *Galeri Gece Kulübü'ne yeni geldim. Buradan ayrıldığımızda
seni arayacağım, böylece hepimiz buluşabiliriz.*

Telefonumu bırakıyorum ve kulüpte onu aramaya başlıyorum.
Onun da şu anda benimle aynı kulüpte olduğunu bilerek
gülümsüyorum.

Onu barda içki siparişi vermek için sırada beklerken buldum.
Nerede bir önemi yok, insanlarla dolu bir kalabalığın içinde onu bir mil
öteden bile fark edebilirim. Gözlerim sadece onu görüyor.

Gözlerim onun sırtında bir aşağı bir yukarı geziniyor. Neden başka
birini isteyeyim ki?

"İlişkilerde neler olduğunu anlamıyor," diye konuşuyor Micah, Parker ve bizim sevişmemizle ilgili daha önceki soruma dikkatimi çekerek.

"Doğru..." Söylemeye başladım ama Tate konuştu.

"Ne oluyor lan?" Tate birasını masaya çarpıp masayı sallayarak küfrediyor.

Hepimiz şaşkınlıkla ona bakıyoruz ve sonra neye baktığını görmek için gözlerini takip ediyoruz.

Gözlerim Parker'ın şu anda konuştuğu kıza takıldığında ağzım kelimenin tam anlamıyla masaya düşüyor. Az önce konuştuğumuz kızın aynısı.

Micah inanmaz bir şekilde başını sallayarak

"Hayır," der. Josh kendi kendine, "İmkânı yok," der.

Parker'ın Holly ve Angel'ın arasında duran ve az önce seksi bir kış parçası olarak bahsettiği Missy ile konuşmasını izlerken nutkum tutulmuş bir halde oturuyorum. Onun Missy olduğunu nasıl bilemedim? Dediğim gibi, benim gözüm sadece Angel'ı görüyor.

"Ona ne oldu? Seksi görünüyordu," diyor Josh kafası biraz karışmış bir sesle.

Tate'e dönüp bakıyorum ve bir elinde içkisini tutarken parmak eklemlerinin beyazladığını görüyorum. "Merak etme, Tate. Ona Missy'den uzak durmasını söyleyeceğim," diye onu temin ediyorum.

Gözlerini ondan ayırıp bana bakıyor. "Sorun yok." Sesi gergin ama koltuğuna geri dönüp rahatlamaya çalışıyor. "Ne isterse yapabilir." Birasını geri atıyor ve kaşlarımı çatmama neden oluyor.

Parker yanında kızlar, Missy'nin omzunda asılı koluyla masaya yaklaşırken, "Bakın kimi buldum, pislikler," diyor.

Uzanıp Angel'ı kucağıma çekiyorum. Elimi açıkta kalan kalçasına koyarak, "Bu gece çok seksi görünüyorsun," diyorum. Bu kısa elbiseleri giymesine bayılıyorum.

Bana bakıyor ve kocaman bir gülümseme veriyor. "Az önce sana mesaj attım."

Ona ukala bir sırıtış attım. "Biliyorum."

"Siz burada ne yapıyorsunuz? Bellagio'ya gideceğinizi sanıyordum?" Holly, Micah'nın yanına bir sandalye çekerek soruyor.

"Gidecektik ama bu gece için buraya gelmeye karar verdik," diyor ona.

"Siz kızlar burada ne yapıyorsunuz?" Tate, Missy'ye bakarken sorar.

Yüzünde bir gülümsemeyle ona bakıyor. "Sarhoş oluyorum," diye cevap veriyor, sanki çok açılmış gibi.

Parker onun boşluğuna eğilerek, "Bir bahaneye ihtiyacın yok, tatlım," diyor.

"Ne için bir bahane?" Başını eğip ona bakıyor.

Ona tehditkâr bir gülümseme veriyor. Daha önce birçok kez gördüğüm bir gülümseme. Seni tüküreceğimi söyleyen bir gülümseme. "Sikime binmek için."

Angel'ın tüm vücudu titriyor ve Josh'la birlikte kahkahalara boğuluyor. Tate'e bakıyorum ve gözleri Parker'ın üzerindeyken tüm vücudunun sertleştiğini görüyorum. Muhtemelen onu boğazlamak istiyor.

Missy homurdanıyor. "Hiçbir alkol beni senin sikine bindiremez, Parker," diye tatlı bir şekilde cevap veriyor ve sonra eğilip onun shot'ını alıyor. İçkiyi geri fırlatıp ona gülümsüyor. Masadaki herkes kahkahalara boğulur, Tate bile.

Parker gülmeye devam ediyor çünkü sadece onunla dalga geçiyordu. Onun yaptığı da bu. Tate'in ona karşı bir şeyler hissettiğini biliyor.

Parker hala etrafta dolaşabilir ama olan kızlara bulaşmaz. Ve ben zaten ona kızın yasak olduğunu söyledim.

"O zaman dansa ne dersin?" diye dans pistini işaret ediyor.

"İşte bunu " Onu izin veriyor.

Angel garsona işaret etmek için elini kaldırdı. "Ne içiyorsun?" Ona bakarak soruyorum.

"Bilmiyorum. Kulağa ne hoş geliyor?" diye soruyor.

Elimi bacağının iç kısmında gezdiriyorum. Bacaklarını benim için otomatik olarak açtığında gülümsüyorum. "Bence sesin iyi geliyor," diye mırıldanıyorum kulağına.

şakacı bir şekilde gğ्सme tokat atıyor ve kucağımdan kalkıyor. "Hadi kızlar, dansa gidelim. Birinin Missy ve Parker'a göz kulak olması gerek."

Arkasını dönüp bana mükemmel poposunun muhteşem görüntüsünü vermeden önce bana bir öpücük konduruyor.

"İyi misin?" Josh Tate'e bakarak soruyor.

"Neden olmayayım ki?" Josh'a Missy'nin adını söylemesi için meydan okurcasına kaşlarını kaldırıyor. Parker'la dans etmeleri konusunda ne hissettiğini hepimiz görebiliyoruz çünkü dans pistinin üzerinden sürekli onlara bakıyor.

"nk istediğin kız dışarıda Parker'la dans ediyor." Micah'nın bariz olanı duyurmakla ilgili bir sorunu yok.

Tate'in gözleri ona dikilir. "Neden bahsettiğin hakkında en ufak bir fikrin yok," dedi ve ayağa kalkıp telefonuna bakarak uzaklaştı.

Josh cüzdanını çıkarıp yirmi dolarlık bir banknotu masaya çarpıyor. "Bahse girerim Tate gece bitmeden Parker'ın suratına bir yumruk indirir.

bitti."

Gülümsüyorum. "Tamamdır. Ama önümüzdeki bir saat içinde gerçekleşeceğini söylüyorum."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Samantha

Dans pistini erkeklerin oturduğu masalardan ayıran birkaç merdivenden aşağıya doğru yürüyorum. Missy ve Parker'ı bulmak için dans pistini tarıyorum. Onunla yalnız kalmasından korkmuyorum. O Slade'in arkadaşı, her ne kadar ona yüzde yüz güvenmesem de, yine de bir şeyler hissedeceğini düşünüyorum. Hangi erkek yapmaz ki?

"Nereye gittiler?" Courtney yanıma gelip soruyor.

Gözlerim çılgın kalabalığı taramaya devam ederken başımı sallıyorum. "Bilmiyorum," diye bağıriyorum müziğin sesine. "Ben tuvalete gidiyorum, belki oradadır."

Barın arkasına doğru yürüyüp tuvaletlere girdim. Adını sesleniyorum ve topuklu ayakkabılarını görebilmek için kapıların altına bakıyorum. Sıradaki ve kadınların nefret dolu bakışlarından sonra hiçbir şey bulamadım.

Tuvaletten çıkıyorum ve Tate'in Missy'yi duvara doğru ittiğini gördüğümde hızlıca duruyorum. Müziğin gürültüsünden ne konuştuklarını duyamıyorum ama kızgın görünüyor. Parmağıyla adamın göğsünü işaret ediyor ve biraz daha dik duruyor.

Gülümsüyorum. *Aferin ona.* Ondan hoşlandığını biliyorum, hatta onu seviyor bile olabilir. Sevdiğin birine karşı durmanın ne kadar zor olduğunu bilirim. Tek istediğiniz sizi kollarına alıp sarılmasıyken, birine defolup gitmesini söylemek büyük bir güç gerektirir.

Uzun ve erkeksi bedeninin, onun kısa ve küçük doğru bir adım atmasını izliyorum. Artık onu zar zor görebiliyorum. Onu içine almış

Karanlık bir köşe ve adamın vücudu kadınıninkini çok iyi saklıyor. Biraz daha kısalırken vücudunun gevşediğini görüyorum.

Kahretsin!

Uzanıyor ve bir eliyle kızın yüzünü kavırıyor. Dudakları hafifçe ayrılıyor ve gözleri yarı kapalı. Başını duvara yaslıyor ve adam ağzını onunkine yaklaştırıp öpüyor.

Kollarını onun boynuna dolayıp vücudunu onunkine daha da yaklaştırırken röntgenci gibi dikilip izliyorum.

Tam uzaklaşacakken adam geri çekiliyor ve kız yüzünde küçük bir gülümsemeyle gözlerini açıyor. Bir elini yanağında gezdiriyor, sonra gülümsemesi kayboluyor ve kollarını boynundan çekip dönüyor ve ondan uzaklaşıyor. Onun uzaklaşmasını ve dün gece kucığında oturan esmer kızın elini tutup onunla birlikte ön kapıdan çıkmasını izliyorum. Arkasına bakma zahmetine bile girmiyor.

Ne oluyor, Tate?

Onu öldüreceğim.

Yanına gidip elini tuttum ve onu banyoya çektim. Tuvalet tuvalet kâğıdı aldım ve sessizce ağlarken gözlerini silmeye başladım. "Derin bir nefes al, her şey yolunda. Seni etkilemesine izin verme."

Başını sallıyor ama gözlerinde oluşan yaşlar aksini söylüyor.

"Erkekler sik kafalıdır," diyorum onu gülümsetmeye çalışarak.

Biraz kırık bir kahkaha atıyor ve ben de gülümsüyorum. Bu bir ilerleme.

"Ben hiç..." Derin bir nefes daha alıyor. "Daha önce benimle böyle konuşan biri olmuştu."

"Ne gibi?" Tate ne söylemiş olabilirdi ki?

"Beni Parker'la dans ederken izlerken nasıl kıskandığını ve birlikte olduğum kişi olmak istediğini söylüyordu. Ellerini ve dudaklarını vücudumda gezdirmek istediğini söyledi. Sonra da beni öptü." Hâlâ sersemlemiş gibi başını sallıyor. "Sonra daha iyisini hak ettiğimi söyledi." Ellerini iki yanında yumruk yaptı. "Ben bir şey söyleyemeden çekip gitti," diye devam ediyor kaşlarını çatarak. "Ve şimdi o esmeri otel odasına geri götürüyor," diye burnunu çekiyor.

"Sorun yok Missy," diyorum sırtını okşayarak. Bir erkek yüzünden kafanın karışmasının nasıl bir his olduğunu bilirim. Slade'le bir zamanlar ben de öyleydim.

Bana bakıyor ve mavi gözleri beni gülümsetiyor. "Daha önce hiç seks yapmadım Sam. Kimse beni istemedi. Hiç kimse bana Tate'in baktığı gibi bakmadı bile. Ondan uzun zamandır hoşlanıyorum." Önce yere, sonra da bana baktı. "Onu seviyorum," diye fısıldıyor. "Ve son iki yıl boyunca onun tüm bu kadınlarla ilişkisini izlemek zorunda kaldım. Bu geceye kadar bana hep bir arkadaş gibi baktı. Sonunda beni farklı görmesini sağladığımı sanmıştım ama tek yaptığı beni öpüp oldu." Başını öne eğiyor ve derin bir nefes alıyor.

Tate'i öldüreceğim. Onun hakkında ne hissettiğini nasıl göremez?

"Kimse beni istemiyor," diyor kırık bir sesle. "Bu doğru değil."

Bana bakıyor. "Evet, öyle. Anlamak zorundasınız. Ben sınıfta üzerine kâğıt fırlatılan ineğim. Diş telleri olan ve hala gözlük takan ineğim. Bando takımında çalan ve öğle yemeğinde tek başına oturan çocuk benim. Benim için yaptıkların sayesinde bu gece güzelim. Ve bunun için sana teşekkür ediyorum. Tate'in bana ilgi göstermesinin tek nedeni bu." Başını tekrar öne eğdi.

Ellerimi omuzlarına koyuyorum ve onu aynanın itiyorum. "Kendine bir bak, Missy," diyorum dikkatini çekerek. "Çok güzelsin. Çok güzel mavi gözlerin var. Uğruna cinayet işleyebileceğim muhteşem bir tenin var. Çok güzel uzun sarı saçların var." Gülümseyerek ellerimi saçlarında gezdiriyorum. "Ve için de en az dışın kadar güzel. İnan bana, çok güzelsin ve Tate de bunu biliyor, yoksa bu kadar kıskanmazdı."

Bana küçük bir gülümseme veriyor. "Bana karşı bu kadar nazik olduğun için teşekkür ederim." "Dürüst oluyorum. Tate'in seni daha az hissettirmesine izin verme.

daha güzel." Ona gülümsedim. "Hiçbir erkek buna değmez."

Başını sallıyor ama bunun ne anlama geldiğini tam olarak anladığını sanmıyorum.

", gidip biraz eğlenelim." ve onu banyodan çıkardım. Onu daha önce dans Parker'ın yanına götürdüm. Şimdi dans pistinde durmuş çilek sarısı saçlı bir kızla konuşuyordu. Ellerini kızın kalçalarına dayamıştı. "Affedersiniz," diyorum uzanarak ve yüzünü bize dönmesi için onu çeviriyorum.

"Hey?" diye tersliyor kız.

Dans ettiği kızı susturmak için elini kaldırırken yüzünde bir sırıtişla bana bakıyor. Kız ayağını yere vuruyor ve hışımla uzaklaşıyor. "Evet, tatlım?"

Gözlerimi devirmekten kendimi alıkoyuyorum. "Eğlenmek ve dans etmek istiyor. Onunla dans et. Onu sarhoş etme ve ondan faydalanmaya çalışma. Aletini koparır ve bir daha asla kullanamaman için yerim. O sadece sikilmeden biraz eğlenmek istiyor. Bununla başa çıkabilir misin?"

Tehdidim karşısında gözlerini kocaman açarak hızla başını sallıyor, sonra Missy'ye dönüyorum. "Hoşuna gitmeyen bir şey yaparsa bana söyle. Onun taşaklarını alacağım. "

Bana küçük bir kıkırdama veriyor ve ben de Slade'i bulmaya gitmeden önce Parker'a son bir tehditkâr bakış atıp onları dans etmeleri için yalnız bırakıyorum.

Bir kez kucağına otururken iç geçiriyorum. "Her şey yolunda mı?" diye soruyor, elini bacağımda bir aşağı bir yukarı gezdirerek.

Parker onu döndürürken Missy'ye bakıyorum. Bu tipik bir swing dansı şarkısı değil. Onu güldürürken mesafesini korumaya çalışmasına gülümsüyorum. Bu gece çok güzel görünüyor. Bu gece kendini çok güzel hissediyor ve bunu mahvettiği için Tate'ten nefret ediyorum. Kızların kendilerini güzel hissetmeleri yeterince zor.

"Angel?" Slade bacağıma dokunarak dikkatimi çekti. "Ha?" Gözlerimi onlardan ayırarak soruyorum.

Kaşlarını çattı. "Her şey yolunda mı diye sordum?"

"Evet. Her şey yolunda," diye cevap veriyorum, Slade'in Missy'nin Tate hakkında gerçekten ne hissettiğini bilmesini istemiyorum. Sevdiği adamın onu öpmesi ve sonra başka bir kadınla gitmesi yeterince kötü. Kalbinin hâlâ kırık olduğunu biliyorum. Söylediğim hiçbir şey bunu değiştiremezdi.

Slade'in bedeninde rahatlıyorum ve esnememi gizlemeye çalışıyorum.

"Yorgun musun?" diye soruyor başını eğip kulağıma konuşmak için.

"Evet." Bugün koşturmaktan başka bir şey yapmamışız gibi hissediyorum.

Dün gece geç saatlere kadar yoğun bir şekilde seks yapmamız, bugün alışverişe çıkmamız, neredeyse tutuklanıyor olması ve en iyi arkadaşlarımdan birinin kalbinin kırılmasına tanık olmam nedeniyle aniden yorgun düştüm ve parti havamda değilim.

"Otel odasına dönmek ister misin?" diye sorar.

"Hayır. Kalabiliriz." Önünde duran birasına bakıyorum, yarısından fazlası dolu. Yorgun olduğum için Vegas'taki gecemizi kısa kesmek istemiyorum.

Bacağıma vuruyor. "Ayağa kalk," diye emretti.

Kıçımı örttüğünden emin olmak için sade siyah elbisemi aşağı çekiyorum. "Ne yapıyorsun?" O da ayağa kalktığında soruyorum.

"Seni odamıza geri götüreceğim." Uzanıp elimi tuttu.

"Gitmek zorunda değilsin Slade. İstersen dışarıda kalabiliriz." Kalabalık kulübe baktım. "Vegas'tayız."

Eğildi ve bana yumuşak bir öpücük verdi. "Bu sadece Vegas, bebeğim. Sen benim meleğimsin ve yorgunsun. Gecemi seninle yatakta geçirmeyi tercih ederim."

Missy'nin iyi olduğundan emin olduktan ve kızlara iyi geceler diledikten sonra beni kulüpten çıkarmasına izin veriyorum. Courtney ve Josh da bizimle birlikte ayrılmaya karar veriyorlar. O daha yorgun görünüyor.

"Nasılsın?" Otelimize dönmek üzere taksiye bindiğimizde ona soruyorum. Topuklu ayakkabılarını çoktan çıkarmış ve ayaklarını Josh'un kucağına koymuş, bir yandan da el çantasından küçük bir çift babet çıkarıyor.

"Çok yorgunum. Sabahları yataktan kalkmak için her şeyimi veriyorum. Öğleden sonraları harikayım. Saat beşi gösterir göstermez uyumak istiyorum," diyor esnemesinin arasında.

"Bu normal mi?" diye sordum. Bebek sahibi olan hiç arkadaşım olmadı, bu yüzden hamilelik söz konusu olduğunda oldukça bilgisizim.

Omuz silkiyor. "Doktor öyle olduğunu söyledi ama gözlerimi açık tutamadığımı hissettiğim zamanlar oluyor." Buraya uçuşumuzu hatırlıyorum,

Tüm zaman boyunca uyudu, ama bunun Missy'nin bir önceki geceki doğum günü partisi yüzünden olduğunu düşündüm.

Telefonumun titrediğini hissediyorum ve ona bakıyorum.

Bu gece benim için yaptığınız her şey için tekrar teşekkürler.

Başımı koltuk başlığına yasladım. Ona ne söylemem gerekiyor?

Sorun yok mu?

İşe yaramadığı için üzgün müsün?

Güzel görünmen için bana ihtiyacın yok muydu?

Söyleyeceğim hiçbir şey onun kendisi hakkında farklı hissetmesini sağlamayacak, ama cevap vermek zorundayım. Taksi otelimize kısa bir yanıt yazıyorum.

Bir şey değil ve bu gece dikkatli ol. Bana ihtiyacın olursa ara.

Odamıza çıkıyoruz ve ben hemen topuklarımı tekmeleyip yatağa yüzüstü uzanıyorum.

"İyi olduğuna emin misin, Angel? Neden bu kadar yorgunsun?" Slade yanıma oturarak soruyor ve sırtımı ovmaya başlıyor.

"Bilmiyorum. Sanırım her şey çılgıncaydı ve döndüğümüzde daha da çılgınlaşacak." Holly'nin düğünü hızla yaklaşıyor ve hala hiçbir şey yapılmadı. Holly'ye annesini değil, kendi sevdiği şeyi seçmesi için bağırırken saçımı başımı yolmak istiyorum. Her konuda ileri geri tartışıp duruyorlar.

"Neden işten biraz izin almıyorsun?" diye öneriyor.

Yüzümü yorgana gömüyorum ve inliyorum. "Lütfen biz tatildeyken o yerden bahsetme."

Eli sırtımda duraklıyor. "Neden? Bankada neler oluyor?"

Sırt üstü dönüyorum ve ona bakıyorum. "Bu işten nefret ediyorum," diye fısıldıyorum.

Başını geri çekiyor. "Ne zamandan beri?" diye soruyor söylediklerime şaşırarak.

"İlk günden beri. Çok havasız ve kendimi orada yabancı hissediyorum." Larry's'de çalışmayı seviyordum. Rahat ve eğlenceliydi. Sanırım günlük bir iş bulup dünyaya katılmaya hazır değildim. Bir yarasa olarak kalmak ve gece hayatının tadını çıkarmak istiyordum.

"Neden bana söylemedin?" diye soruyor elini karnıma koyarak.

Omuz silktim, işimden nefret etmem umurunda olur muydu? Çalışan insanların çoğunun işlerinden nefret ettiğine eminim. Benim nefret etmem neden önemli olsun ki?

"O zaman neden bankadan ayrılıp Larry'nin yerine geri dönmedin? Holly sana işini geri verirdi."

Küçük bir kahkaha attım. "Evet doğru, bu boktan bir fırtına başlatırdı." Kaşlarını çatıyor ama ben görmezden .

Holly hâlâ her gün gelmemi söylüyor. Bana yaralı bir köpek yavrusu gibi bakmaya devam edince iç geçiriyorum. "Çünkü bırakmamı istedin, ben de bıraktım." Bu kadar basit. O işi ne kadar sevsem de aramızda sorunlara neden oluyordu ve Slade'i sahip olabileceğim tüm işlerden daha çok seviyorum.

Sırf o istediği için sevdiğim işi bırakıp nefret ettiğim bir işe düşünmekten nefret ediyormuş gibi uzun bir iç geçirdi.

"Merak etme," diyorum yüzünü kendime doğru çekerken. Beni yatağa yatırması için hazırım.

Elini başımın üstünde gezdiriyor. "Daha önce başladığımız şeyi bitirelim," diye öneriyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor, dudaklarını dudaklarıma yaklaştırarak. "Ben de seni seviyorum bebeğim."

SLADE

"Lanet olsun, Slade. Sam beni korkutuyor," diyor Parker bir fincan kahve doldururken. Tabii ki o piç bu sabah erkenden kapımızı yumruklamaya başladı. Adam hiç uyumuyor.

"Neden bahsediyorsun sen?" Cevabını yarı yarıya umursayarak söylüyorum.

"Dün gece Missy'ye bir şey yaparsam sikimi koparıp yemekle tehdit etti."

Kapımızın çalınmasına cevap vermek için yürürken ona gülüyorum. Kapıyı açar açmaz Tate içeri dalıyor.

Artık kimse uyumuyor mu? Bugünlerde bütün geceyi uykusuz geçiremeyen bir tek ben miyim?

"Kahretsin," diye tıslayarak ellerini kısa saçlarının üzerinde gezdiriyor. "Dün gece büyük bir hata yaptım," diye itiraf ediyor, adım atmaya başlarken yere bakıyor. "Çok büyük bir hata," diye geveliyor.

"Kıçına adının yazılı olduğu bir dövme mi yaptırdın?" Parker heyecanla soruyor.

"Hayır. Ben..." Soranın Parker olduğunu fark edince konuşmayı keser.

"Ne yaptın sen?" Kahveden nefret ettiği için odamızda su olup olmadığına bakarak soruyorum.

"Yok bir şey," diyor gözlerini Parker'dan ayırmadan. "Beni sonra ara Slade." Onu durdurduğumda arkasını dönmek üzereydi.

"Sadece söyle." Parker'dan ona bakıyorum. "Nasıl olsa öğrenecek. Ayrıca, ne kadar kötü olabilir ki?" Parker ve benim neredeyse Las Vegas'ta tutulmamızdan daha kötü olamaz.

"Çok kötü," diye mırıldanıyor iç geçirmeden önce. Birkaç saniye öylece duruyor ve sanki söyleyeceği şey onu öldürecekmiş gibi gözlerini kapatıyor. "Missy ile yattım."

kadar aceleyle çıkıyor ki neredeyse kaçıracaktım.

"Kahretsin," diyor Parker ciddiyetle, koltukta daha dik oturarak. "Sam seni öldürecek. Kelimenin tam anlamıyla aletini koparıp yiyecek ve bir daha asla kullanamayacaksın," diyor tüm ciddiyetiyle.

"Kapa çenenin Parker," diye . Bu kötü, gerçekten kötü.

"Sadece söylüyorum," diye fısıldıyor. "Benim olmasını istemem kötü bir şey mi?" Bu kez yüzümü ona dönüyorum "Parker. Kapa şu lanet çenenin."

Kanepede arkasına yaslanırken oflayıp pufluyor.

"Ne oldu?" Tate'e dönüyorum. "Sesin sanki yeni uyanmışsın da onunla yattığını fark etmişsin gibi geliyor. Dün gece o kadar sarhoştun ki bu sabaha kadar fark etmedin mi?"

"Şey..." İç çekiyor. "Dün gece kulüpte kendimi durduramadan onu öptüm. Bunun bir hata olduğunu biliyordum ama kendimi durduramadım. Sonra Jamie ile ayrıldım..." Kaşlarını çatmıştı elini havada sallıyor. "Aklımı Missy'den uzaklaştırmaya çalışıyorum."

"Jamie de kim?" Parker soruyor.

"Dün gece birlikte ayrıldığım esmer." Bu kez hayal kırıklığı içinde elini havaya kaldırıyor. "Ama diyelim ki işler istediğim gibi gitmedi.

Jamie ile planlamıştım. Sonra dün gece Missy ile otelde karşılaştığımda asansörde onu tekrar öptüm. Elimde değildi. Asansör durduğunda kendimi onun odasına doğru yürürken buldum. Duramadım." Ne yapacağını şaşırmış bir halde odaya bakar. "Bu sabah uyandım ve çarşaflarda biraz kan vardı. Çıldırdım. Bakire olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu." Ellerini yana açarak bir çekti. "Yani, deneyimsiz, evet. Ama lanet bir bakire? !" diye tıslıyor.

Ne oluyor lan? Benim de hiçbir fikrim yoktu. Şimdi Angel'ın onu öldüreceğine eminim.

"Onun bakire olduğunu nasıl bilmezsin?" Parker kafası karışmış bir şekilde soruyor. "Demek istediğim, bakireleri becerdim ve her zaman söyleyebilirim," diyor

Tate ona ters ters bakar. "Ben... Bilmiyorum. Dün gecenin bazı kısımları hâlâ bulanık. Sadece onu odasına götürdüğümü hatırlıyorum ve sonra hatırladığım bir sonraki şey yatakta yuvarlandığımızdı." Adım atmaya başladı. "Bunu yaptığımı inanamıyorum."

"Bu berbat bir şey dostum," diyor Parker, samimi bir ses tonuyla ve bu beni gülümsetiyor. "Bir bakireyle yattın ve ne kadar iyi olduğunu bile hatırlayamıyorsun." Kaşlarını çatıyor. "Onlar her zaman en iyisidir."

Gülümsemem yüzümden düşüyor. Tate'in nasıl hissettiğine üzülüyor, Tate'in bir bakireyle sikiştiğini hatırlayamamasına üzülüyor.

Bu konuda yorum yapmamaya karar veriyorum ve Tate'in çıldırmaya devam etmesini izlemek için dönüyorum. "Bu sabah nasıl davrandı?" Missy için endişelenerek soruyorum.

"İlk başta iyiydi," diyor biraz rahatsız olmuş şekilde. "Aslında dün geceyle ilgili her ayrıntıyı hatırladığımı düşünüyorum. Öte yandan ben çıldırdım. Ona kızdım ve bağırmaya başladım. O da

ağlamaya başladı. Allah kahretsin!" Bizden uzaklaşıyor ve elini saçlarında gezdiriyor. "Ne düşünüyordum ki ben?"

Parker, "Bir parça kış almak istediğini" söyledi.

"Kapa çeneni." Tate sesini yükseltir. "Onun hakkında böyle konuşma." Parker ellerini kaldırır. "Hey, ben sadece bariz olanı söylüyorum.

Onu gerçekten beceren sensin."

Tate kolunu geriye çekerek kanepeye doğru bir adım atıyor ve ben de aralarına girerek ellerimi göğsüne koyuyorum. Çok öfkeli. Burun delikleri açılmış ve çenesi sıkılmıştı.

"Oha," diyorum onu geri iterek. "Onu görmezden gel."

Tate birkaç derin nefes alıyor ve sonra benden uzaklaşıyor.

"Siz burada ne diye bağıırıyorsunuz?" Angel uykulu gözlerini ovuşturarak odaya girer.

Kahve fincanımı ona doğru kaldırıyorum. "Al bakalım. Neden gidip gün için hazırlanmıyorsun, bebeğim." Henüz tüm bunları bilmesini istemiyorum. Bence ona söyleyen Missy olmalı, ben değil.

Parker yüzünde bir gülümsemeye oturur. "Tate dün gece Missy'yi becerdi," diye mutlulukla duyuruyor.

Parker'dan Tate'e doğru bakar. Birkaç saniye onun inkâr etmesini bekler ama o sadece yere bakar ve ensesini ovuşturur.

"Lütfen bana yalan söylediğini söyle?" diye yalvarıyor.

Başını kaldırıp Parker'a sert bir bakış attıktan sonra tekrar Angel'a bakar. "Her şeyi ettim. Onun bakire olduğunu bilmiyordum. I..."

Derin bir nefes alıyor. "Yani bu her şeyi düzeltiyor mu? Çünkü yattığın diğer orospular gibi onun da dağıttığını mı düşündün?"

Evet, kızgın.

"Seninle yatmanın onun için bir şey ifade etmediğini mi düşündün?" Hızlı adımlarla ona doğru yürüyor ve ben bir adım geri çekiliyorum. Bu bakışın ne anlama geldiğini biliyorum. Genellikle bunu yüzüme bir elin vurulması takip eder. "Onun nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrin yok..." Konuşmayı kesiyor ve derin bir nefes daha alıyor. "Ona ne söyledin?"

Koyu mavi gözlerini bir saniyeliğine kapatıyor ve açtığında ona yalvarıyor. "Panikledim. Bunun bir hata olduğunu ve bana söylemesi gerektiğini bağırdım."

"Sana bir tokat atmak istiyorum Tate, ama işe yaramayacağını hissediyorum," dedikten sonra arkasını dönüp hışımla odadan .

Parker kanepede kıvranıyor. "Kahretsin, Slade. Senin kız beni çok heyecanlandırıyor."

Tate'e bakarken onu görmezden geliyorum. Perişan görünüyor. Missy ile yatmak hata değildi. Öyle olsaydı, bu kadar kötü hissetmezdi. Ertesi sabah uyandığımda sarhoşken seks yapıp yapmadığının ya da ne yaptığının umurumda olmadığı ve hatırlamadığım bir sürü tek gecelik ilişki yaşadım. Sadece bir gecelik sarhoş bir sevişme olmasından nefret ediyordu. Başlangıçta Angel ve benim için istemediğim şeyin aynısı.

Angel şimdi üzerinde bir atlet, mavi bir kot şort ve parmak arası terliklerle odadan çıkıyor ve saçlarını at kuyruğu şeklinde topluyor.

"Nereye gidiyorsun?" Temkinli bir şekilde soruyorum.

"Gidip Missy'ye şu anda hissettiğinden daha iyi olduğunu açıklayacağım. Eminim kendini kullanılmış ucuz bir bok parçası gibi hissediyordur." Tate onun sert sözleri karşısında irkilir.

Tate'e kaşlarını çatarak bir aşağı bir yukarı bakıyor. "Ona, bazı erkeklerin sadece bir parça için dışarıda olduğunu açıklamak zorunda kalacağım."

ve bekâretini onlardan birine verdiği için üzgün olduğumu söyledim."

"Sam, özür dilerim. Ne düşündüğümü bilmiyorum," dedi.

Yüzünde üzüntü vardı.

"Onu seviyor musun?" diye soruyor ellerini kalçalarının üzerine koyarak.

Adam başını sallamadan önce birkaç saniye boyunca iri gözlerle ona bakıyor. Kadın bir iç çeker. "O zaman ellerini ondan uzak tut," diyor ve arkasını dönüp veda etme zahmetine bile girmeden kapıyı çarparak çıkıyor.

Tate kapıya doğru yürümeye başlar. "Nereye gidiyorsun?" diye sordum.

"Ben de gidip Missy ile konuşmalıyım. Özür dilemeliyim..." Onunla kapının arasına girdim. "Hayır, ."

"Dostum, ölmek mi ? Melek bile beni korkutuyor." Parker titriyor.

Ona sert bir bakış attım. "Ona Angel deme. Ve senin başka bir yerde olman gerekmiyor mu?"

Yüzünde bir gülümsemeyle başını sallayarak kanepeye uzanıyor.

Tate'e dönüyorum. "Bunu neden yaptın?"

Bana aklımı kaçırmışım gibi bakıyor.

"Aletin yokmuş gibi davranmayı bırak Slade," diye araya giriyor Parker. "Ateşli bir kış parçasını becermek istemenin ve onlara bir gecelik bir gezintiden başka bir şey vermediğinde nasıl hissettiklerini umursamamanın nasıl bir şey olduğunu biliyorsun."

Tate ona doğru bir adım atar. "Onun nasıl hissettiğini önemsiyorum," diye bağırır. "Bu yüzden kendime çok kızgınım." Uzun bir nefes verir. Parker'ın yanındaki kanepeye oturur ve başını ellerinin arasına alır.

"Angel'a neden yalan söyledin?" diye sordum.

"Sen neden bahsediyorsun?" Tate hâlâ başını ellerinin arasına almış, yere bakarak soruyor.

"Ona Missy'yi sevmediğini söylemişsin. Bu bir yalandı ve ikimiz de bunu biliyoruz."

Tate ellerini indirdi ve bana baktı. "Missy'yi sevmiyorum."

Orada durup kelimeleri söylerken onu izliyorum. Bir parçasının onu sevdiğine inanıyorum ama Tate bunun olmasına izin vermeyecek. Bununla geldiğinde savaşıacak.

"Ee, nasıldı?" Parker sanki bir futbol maçından bahsediyormuş gibi soruyor. "Peşinden koşmak istediğim bir kış parçası mı? Dün gece cehennem kadar ateşli görünüyordu." Kanepeye doğru eğilir. "Topuklu ayakkabılarını senin için mi bıraktı?"

Tate uzanıp Parker'ın çenesine bir yumruk atarak onu kanepeye geri düşürdüğünde iç geçiriyorum. "Senin derdin ne lan?" Tate homurdanıyor.

Dün geceki bahse bugünü eklemem çok kötü oldu, kazanabilirdim.

Parker ayağa kalkarken çenesinin yan tarafını tutuyor ve dudaklarının kenarını çekiştiren bir gülümsemeye Tate'e bakıyor. "Hey. Bakireyi beceren sensin..."

Tate onun üzerine atlamak istiyor ama ben uzanıp gömleğinin yakasından tutuyorum. Onu kanepeden kaldırıp yüzünü bana çeviriyorum. "Bırak , Tate. Bunu bilerek yapıyor."

Tate benden uzaklaşıyor ve homurdanarak elini kırpılmış saçlarında gezdirdikten sonra arkasını dönüp odadan çıkıyor, kapıyı çarpıp çıkıyor. Yakında resepsiyondan bir telefon gelmesini bekliyorum, bağırış çağırış ve kapı çarpmalarıyla burada ne halt ettiğimizi soracaklar.

Parker'a dönüyorum. Bana gülümsüyor. "Ne düşünüyordun ki?"

"Onu seviyor," diye açıkladı. "Yoksa bana yumruk atmazdı. Ayrıca, o topukluları giyip giymediğini gerçekten bilmek istiyordum."

Parker'a birine sahip olamayacağını hissettiğinde onu sevmenin nasıl bir his olduğunu anlatmak istiyorum. Ben de Angel'la aynı şeyleri yaşadım. Onlar için yeterince iyi olmadığınızı hissettiğinizde. Senden daha iyisini hak ettiklerini bildiğinde. Ama ben yapmadım. Onun yerine, "Evet. Onu sevdiğine inanıyorum, ama lütfen o ukala çeneni kapalı tutabilir misin?" diyorum.

"Sadece yardım etmeye çalışıyordum." Çenesini tekrar ovuştururken kanepede geriye doğru yığılıyor.

Artık soğumuş olan kahvemden bir yudum almadan önce, "Sadece kapatarak yardım et," diyorum. *Kahretsin!* Bugün şimdiden kötü bir gün olmaya başladı ve saat daha dokuz bile olmadı. Mini bara doğru yürüyorum ve rom alıyorum. Uzun bir gün olacak.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Samantha

Missy'nin odasının kapısını tekrar çaldım. "Missy kapıyı aç," diyorum. On dakikadan fazla bir süredir kapıyı açması için uğraşıyorum.

"Missy." Kapıya vuruyorum.

Onu aramak için şortumun arka cebinden cep telefonumu çıkarırken bir nefes çekiyorum. Tam onun adına bakarken kapı açıldı.

Gözlerim onunkilere kayıyor ve o derin bir iç çekiyor. Mavi gözleri kıpkırmızı görünüyor, ağladığını anlayabiliyorum. "İçeri girebilir miyim?" Yavaşça soruyorum.

Başını salladı ve yolumdan bir adım çekildi. "Sana söyledi."

Bu bir soru değil ama yine de cevap veriyorum. "Evet. İyi misin?" Kulağa çok aptalca bir soru gibi geliyor. Tabii ki iyi değil. Onu sevdiğini biliyorum ve adam az önce onun kalbini söktü ve sonra üzerinde .
Tipik bir erkek.

Kollarını bana dolamadan önce birkaç saniye öylece durdu. Sarılmasını beklemeden birkaç adım geriye sendeledim. Ayaklarımı altıma aldığımda, omzuma doğru hıçkırırken kollarımı onun titreyen bedenine doluyorum.

"Çok özür dilerim," diye fısıldıyorum, ne diyeceğimi bilemeden. Burada dizlerinin üzerine çöküp özür dilemesi gereken kişi Tate olmalıydı. Ama bu onu gerçekten daha iyi hissettirir miydi?

"Bu... senin hatan değil," diye omzuma doğru mırıldanmaya devam ediyor. "Bilmem gerekirdi."

Kollarımı ona doladım ve yüzüne için biraz geri çektim. "Missy, sen yanlış bir şey yapmadın."

Gözyaşlarını yanaklarından silmeye başlarken benden uzaklaşıyor.

"İyi olacağım." Birkaç derin nefes alıyor ve yatağının ucuna .

Yanına gidip oturuyorum. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Yumuşakça soruyorum.

"Gerçekten konuşacak bir şey yok." Ellerini kucağında oynatıyor.

"Bir şeyler olmalı," diyorum yavaşça. Bunun büyük bir hata olduğunu düşündüğünü . "Herkes hata yapar," diye ekliyorum usulca.

"Pişman değilim," diye fısıldıyor kucağındaki ellerine bakarak, yorumuma atıfta bulunarak.

"Uh..." Buna nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum.

Bana bakıyor. "Odama girdiği anda ne olacağını biliyordum."

"Ama yapmak zorundasın..."

Sözümü kesti. "Bu onun için sadece seksti, Sam. Ve bunu şimdi anlıyorum." Nefesini bırakıyor, sırt üstü uzanıyor ve tavana bakıyor.

"Sadece seks mi?" Şaşkınlıkla sordum. "Missy bir şeyler hissetmelisin. Tate olanlar yüzünden çıldırıyor. İkimiz de bakire olduğunu biliyorken nasıl her zaman bunu yapıyormuş gibi " *Ve onu sevdiğini?* Kendi kendime düşünüyorum.

Yüzü kızarıyor ve tavana bakmaya devam ederken gülümsüyor. "Neden bilmiyorum." Gözlerini kapatıyor ve bir damla gözyaşının yanağından aşağı süzüldüğünü görüyorum. "Sanki yattığı ilk kız benmişim gibi. Ne düşündüğü umurumda değil. Beni görebilir ya da ne isterse onu düşünebilir." Başını sallıyor.

"Missy..." Yavaşça söylüyorum.

Daha fazla konuşmamı engellemek için elini kaldırdı. "değil Sam. Ben büyük bir kıyım. O pişman ve ben bunu değıştirmekem." Ayağı kalktı. "Ama ben pişman değilim ve dün geceyi tekrar yaşayabilseydim hiçbir şeyi değıştirmezdin." Dönüyor ve kapıyı kapatarak banyoya doğru yürüyor.

Bunun beni reddetmesi olup olmadığını anlamaya çalışıyorum. Birkaç sessiz saniyeden sonra duşunun açıldığını duyuyorum ve bunun o olduğunu anlayıp yataktan kalkıyorum. Uyuşuk bir şekilde odamıza doğru yürüyorum. Odamıza girdim ve yatak odamıza doğru yürümeye başladım.

"Ne oldu?" Slade soruyor. "Missy nasıl?" Yüzündeki endişeyi görebiliyorum.

"O iyi." Omuz silkiyorum, o da kaşlarını çatıyor. "Ağladı ve sonra önemli bir şey yokmuş gibi davrandı. Pişman değil. Onun pişman olmasından nefret ediyor ama..." Doğru kelimeleri bulmaya çalışıyorum. Hiçbir şey bulamayınca sonunda "Bilmiyorum," diyorum.

Parker kanepeden, "Onu seviyor," diye anons ediyor.

İç çekerek ona döndüm. Ben odamıza dönene kadar gitmiş olacağını düşündüm. "Nereden biliyorsun?"

Çenesini ovuşturuyor. "Çünkü nasıl olduğunu ve ona binip binemeyeceğimi sordum," diyor rahatça. "Bana yumruk attı." Gururla gülümsüyor. "Açıkça..."

Elimi kaldırıp onu durduruyorum. "Başıımı ağrıtıyorsun ve baş ağrısı için çok erken." Bir erkeğin bir kadını sevip sevmediğine dair felsefesini duymak umurumda bile değil. Bir kadını sahiplenene ama onu sevmeyen erkekler gördüm. Sadece başkasının onlara sahip olmasını istemiyorlar. Bu sevgi değildir.

"Biraz şirretsin. Paçavraya mı döndün?"

"Affedersiniz?" Onun rahatça oturduğu kanepeye doğru yürüyorum.

Slade arkamdan geliyor ve beni kolumdan tutuyor. Parker onu taşaklarından tekmeleme niyetimden etkilenmeden, "Sadece bir soruydu tatlım," diyor.

"Bırak Parker," diye uyarıyor Slade.

"Bu sorun için alacak Advil'in yok mu?" diye soruyor beni kızdırdığını umursamadan.

"Bir soru mu?" Nefes alıyorum. "En iyi arkadaşlarımdan biri adama aşık ve adam onun asla geri alamayacağı bir şeyini aldı" diye bağıriyorum. Missy az önce Tate'i sevdiğini itiraf ettiğimi bilse muhtemelen beni öldürürdü ama onu koruma ihtiyacı hissediyorum.

"O hiçbir şey *almadı*, tatlım. Ona verdi." Koltuktan kalktı. "Neden umursuyorsun ki? En azından yabancı biriyle değil de sevdiği biriyle birlikte olmuş."

"Bunu söyleyen yürüyen her şeyi siken bir adam," diye tükürdüm.

"Seni tutan adamın da aynı şekilde olduğunu hatırlıyorum." Slade'e doğru başını sallar.

Tam da ihtiyacım olan şey. Slade'in yattığı tüm kadınları hatırlatan bir şey. "Ne demek istiyorsun?" Tersliyorum.

"Demek istediğim kaltaklığı bırakman," diyor nefretle. "Eğer Missy için sorun yoksa, bırak gitsin."

"Kendinden başka kimseyi umursamıyor musun?" Bağırıyorum. "O iyi değil." Ellerimi yumruk yapıp yanlarıma indiriyorum. Bu adamın suratını yumruklamak üzereydim.

SLADE

"Git bir duş al. Bugün biraz daha alışveriş yapmak istiyorum," diyorum Angel'ı bana doğru çevirerek.

Konuşmak için ağzını açıyor ama elimi kaldırıp ağzının üzerine koyuyorum. "Şimdi Angel," diyorum.

Benden hızla uzaklaşıyor, gözleri kısılmış ve talebimden memnun olmadığı belli, ama öyle yapıyor, yatak odamıza girmeden önce Parker'a son bir kez bakıyor.

Parker'a doğru yürüyorum ve onun odadan çıkışını izlerken yüzündeki sırtışı gördüğümde omuzlarımı dikleştiriyorum. şaşırtarak tişörtünün yakasından tutup kaldırıyorum. Ve onu uzaktaki duvara itiyorum. Tate'in yumruk attığı yere yumruk atıyorum ama daha sert.

"Bu sevdiğim kadına sürtük dediğim içindi," diyorum neden yaptığımı bilmemesi ihtimaline karşı.

Büyük gözlerle bana bakıyor, ona vurduğum için şok olmuş. "Onların ne yaptığı onu ," diyor savunmacı bir tavırla.

"*Onun* ne yaptığı sizi . O arkadaşlarını ve onların duygularını önemsiyor. Bunu anlayamıyorsan özür dilerim." Ondan uzaklaşıyorum ve kapıya doğru yürüyorum. Kapıyı açıyorum ve artık gideceğini bildiriyorum.

Ona doğru yürür ve uzun bir nefes verir. "Onu sevdiğini anlıyorum. Ve özür dilerim..."

Başımı sallayarak sözünü kesiyorum. "Bana üzgün olduğunu söyleme. Hâlâ benim bir zamanlar sahip olduğum zihniyete sahip olduğunu anlıyorum. O düşünmüyor, hiçbir zaman da insanları böyle düşünmedi. Özrünü hak ediyor."

"Özür dileyecek misin?" diye soruyor sırtarak ve çenesini ovuşturuyor. "Hayır. Bunu hak ettin," diyorum kendi sırtışımla.

Başını sallıyor. "İyi miyiz?" Elini uzatıyor.

Kendi ellerimle sıkıyorum. "Ona bir daha asla orospu demediğin sürece," diyorum tüm dürüstlüğümlle.

"Söz veriyorum."

Kapıyı kapatıp banyoya giriyorum.

"Gitti mi?" diye soruyor içeri girdiğimi duyunca. "Evet."

Duşun kapısını açıyor. "Bu aptala inanabiliyor musun?"

Soyundum ve duşa girdim. "Bebeğim, erkekler her şeyi farklı görür."

Ağzı açık kalırken ellerini kalçalarına koyuyor. "Hiç bir kızın bekaretini aldın mı?"

"Lisedeyken bakirelerle seks yaptım ama bekaretlerini almadım," diyorum dürüstçe. "Onlar bana verdi."

"Şimdi *onun* gibi konuştun. Ne fark eder ki? Muhtemelen kalplerini kırmışsındır" diye alay ediyor.

Başımı sallıyorum. "Yattığım kızlar benden ne aldıklarını . Onlarla haftalarca şarap içip yemek yemedim ve sonra onlara aşkımı vaat ederek yatağa götürmedim. Ne elde ettiklerini biliyorlardı - tek gecelik bir ilişki."

"Bekaretleri önemsizmiş gibi nasıl konuşabiliyorsun?" diye soruyor sesinde tam bir şokla.

Onu kızdırmadan bunu ona nasıl açıklayabilirim? "Parker bir dereceye kadar haklıydı." Gözleri irileşiyor ve o bana bağırmadan devam ediyorum. "Bazı insanlar sadece seks yapmak ister. Bütün kadınlar senin gibi değil," diyorum ellerimi ıslak saçlarına koyarken gülümseyerek. "Bütün kadınlar birini sevmek ya da karşılığında sevmek istemez," diyorum bedenimi onunkine doğru iterek. "Ve tüm erkekler Parker ve benim gibi pespaye değildir. Bazı erkekler aşkı arar ve seksten daha fazlasını ister."

"Missy az önce anlattığın kızlardan biri değil," diye tersliyor. "Onun hakkında nasıl böyle düşünebilirsin?"

"," diye savunmacı bir şekilde cevap veriyorum.

"O zaman neden Tate'i savunuyorsun?"

İç çektim. "Tate, Missy ile yattığı için gerçekten üzgündü."

"Sadece bakire olduğu için," diye belirtiyor. Çenesini sıkarak, "Daha önce başka erkeklerle yatmış olsaydı, bunu sorun etmezdi," diyor.

"Belki," diyorum tüm dürüstlüğümlle. "Kız bakire olmasaydı ne hissedeceğini gerçekten bilmiyoruz. Belki de bir anda olan şeylerden biriydi."

"Aman Tanrım," diyor omuzları çökerek. "Bunu az önce söylemedin." Parmağıyla beni işaret ediyor.

Karşımda çıplak dururken onu ciddiye almak zor. *Slade'i düşün.* geldiğimi anlamasını sağlamak için ne söyleyebilirim? "Tamam, şuna ne dersin?"

Gözlerini deviriyor ve püskürtücünün altına girmek için benden uzaklaşıyor. Ona söylemek üzere olduğum her şeyi reddetmeyi planlıyor.

Onu yakaladım ve duvara yaslamadan önce etrafında döndürdüm. Benim mantığımı dinleyecek.

Bana daha da sinirlenerek bir nefes verdi. Sonra bir kaşını kaldırıyor. En azından dinlemeyi planlıyor.

"Seni evime getirdiğim ilk gece bakire değildin ama seni becermem için yalvardın." Gözlerini bana dikti. "Eğer bu teklifini kabul etseydim, ertesi sabah kendine kızardın. Bu senin bakire olmadığın gerçeğini değiştirmezdi."

Gözleri yumuşuyor ve düşüncelere dalmış gibi alt dudağını ısıyor. "Bu farklı," diyor sonunda.

Başımı sallıyorum. "Bunu söylüyorsun çünkü ertesi sabah benimle yatmak istediğin için kendine kızgın olduğunu biliyorsun. Daha önce seks yapmış olman benimle yatmanın senin için daha az önemli olduğu anlamına gelmiyordu."

"Bunu nereden biliyorsun?" diye .

Kollarımı ona doladım. "Angel. Sen banyoda çıldırırken ben uyanıktım. Kendi kendine konuştuğunu duymadığımı mı sanıyorsun? Sonra birkaç dakika mutfakta durdum ve kahve yapmanı izledim. Vücut dilini okuyabiliyordum. Kendinle olan iç savaşını görebiliyordum."

"Ama sen beni . Tate, Missy'yi çevirmedi."

İç çekiyorum. Zavallı Tate, bunu sonsuza dek kafasında tutacak. "Bana oral seks yapmana izin verdim. Ve yanlış hatırlamıyorsam bu senin ilk oral seksindi. Bunu her şeyden çok istemiştin. O kadar bencildim ki seni çeviremezdim. Muhtemelen senin vermek istediğinden daha çok istedim."

Başını göğsüme yaslıyor ve kollarını belime doluyor. "Biz farklıyız. Sadece olanlardan nefret ediyorum. Onu sevdiğini biliyorum ama o sadece kullandı."

"Bunu bilemezsin," diye Tate'i savundum. "Sen orada değildin. Kimin kışkırttığını ya da ne söylendiğini bilmiyorsun."

Benden uzaklaşıyor ve gözleri fal taşı gibi açılıyor. "Missy'nin bunun için ona yalvardığını mı söylüyorsun?"

Öyle de olabilirdi. İkimiz de ondan hoşlandığını biliyoruz. Ama ben "Hayır." dedim.

"Evet, ." Nefes alırken dudakları aralanıyor. "Bu yüzden onları bizimle kıyaslıyorsun. Çünkü sana yalvardım."

Geri dönmeye çalışarak başımı hızlıca sallıyorum. Bu savaşı kaybettiğimi gördüğümde çenem sıkılıyor. Kavga ettiğimizde hep o kazanır.

Ellerimi yüzünün iki yanına koyuyorum. "Sadece çalış. İkisi de yetişkin ve olan oldu. Bunu değiştiremezsin. Missy de değiştirebilse bile değiştirmeyeceğini söyledi."

Başını geri çekip bana bakıyor. "Mantıklı konuşmandan nefret ediyorum."

Ona bir zafer gülümsemesi veriyorum ve o da şakacı bir şekilde omzuma vuruyor. "Bu o kadar sık olmuyor," diyorum dürüstçe.

Suyun altına girmek için benden uzaklaşırken "Kesinlikle öyle," diye takılıyor.

"Hey," diyorum bir kolumu ona dolayarak ve o gülerken onu ayağından çekerek.

"Peki şimdi ne olacak?" diye soruyor iç çekerek. "Ne demek istiyorsun?"

Başını kaldırıp bana baktı. "Taraf seçmek zorundayız. Ve bil diye söylüyorum, sen Missy'nin tarafını seçiyorsun."

"Taraf tutmuyorum, Angel. İlkokulda değiliz."

Cevabım karşısında yüzü öfkeyle buruşuyor. "Sen sadece bekle. İşler şimdi garipleşecek"

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Samantha

Günümüzü alışveriş yaparak ve şeritte yürüyerek geçirdik ve en hafif tabiriyle garipti. Erkekler gelirken kızlar birbirlerine kenetlendi. Missy ve Tate birbirleriyle tek kelime bile konuşmadılar. Artık onun varlığından bile haberi olmadığına eminim ve bundan nefret ediyorum. Yeni tanışmış ve birlikte olmuş değillerdi. Seks yapan arkadaşlardı. Oradan nereye gideceksin?

Ama Tate nasıl bir oyun oynuyorsa, Missy daha da iyi oynuyor ki bu beni şaşırtıyor. Durumdan gerçekten memnun görünüyor. Ve deli gibi güzel görünüyor. Sanki bir gecede bir kadına dönüşmüş gibi. Hâlâ lenslerini takıyor ve saçlarını bugün kendisi kıvrırmış. Dar kot pantolonu ve parlak kırmızı tişörtü onu kendinden emin gösteriyor.

Bilmesem, başka bir adamı tavlamaaya çalıştığını düşünürdüm. Belki de onu kıskandırmak için?

Bu Vegas'taki son gecemiz ve harika vakit geçirmiş olsam da eve dönmeye hazırım. Köpeğimiz Peaches'i özledim. Yatağımızı ve mahremiyetimizi özledim. Parker'ın bizimle aynı odayı paylaştığını düşünebilirsiniz. Nereye gitsem, o da orada. Daha önce bana sürtük dediği için özür diledi. Ona ne kadar büyük bir kaltak olabileceğimi göstermek ve o sırada elimde tuttuğum sıcak kahveyi üzerine fırlatmak istedim ama kendimi tuttum.

Kaltak olabileceğimi biliyorum. Hangi kızın böyle günleri olmaz ki? Aşırı tepki veriyor muydum? Muhtemelen. Missy olanları kabullendi ve

Ŗu anda Tate'e kızgın değilim ama bu ona arada sırada kötü kötü bakmamı .

Ŗehirdeki son gecemizde biraz gezmeden önce akŖam yemeği için hepimiz Eyfel Kulesi restoranına gitmeye karar verdik. Sanırım grubumuz birkaç ay yetecek kadar eğlendi. Ayrıca elimizde hamile bir kadın var. Bu gece Strip'te yürümeyi planlıyoruz. Ve kulüplerdeyken ziyaret etmek çok zor. Müzik çok yüksek ve bu sinirlerinizi bozabilir.

Hepimiz büyük yuvarlak bir masada oturuyoruz. Slade sağımda, Tate ise solumda oturuyor. Onunla konuşmak zorunda kalmam için bilerek oraya oturduğundan ya da Missy onun karşısında olduğu için de olabilir. Sanırım ondan en uzakta olmak istedi. Ya da gizlice onu uzaktan izlemek istedi. Bu sik kafalıyı anlayamıyorum.

Garson kız masamıza yaklaŖırken ben sessizce oturup menüye bakıyorum.

"Bu gece herkes nasıl? Sunucunuz ben olacağım. Benim adım Jenny. Size ne içireyim?" diye soruyor tatlı bir ses tonuyla.

Slade konuştuğunda içki menüsüne bakıyordum. "Rom ve kola alacağım."

"Oh," diyor heyecanla. Onunla konuşmaya başladığını duyuyorum ama pek dikkat etmiyorum. Sonunda istediğim Ŗarabı bulduğumda, masanın etrafında bana doğru gelip gelmediğini görmek için başımı kaldırdığımda hala onunla konuştuğunu görüyorum. Yüzünde flörtöz bir gülümsemeyle ona bakarken elini onun sandalyesinin arkasına koyuyor. O da flört ediyor gibi görünmüyor ama gülümsüyor. Ve bu beni anında .

"Neden Vegas'tasınız?" diye soruyor bulaşık suyu rengindeki saçlarını omzundan atarken.

"Kardeşimin bekârlığa veda partisi için buradayız," diyor Slade ve gözlerim ona dikiliyor.

Bu aynı zamanda onun bekarlığa veda partisi ama tabii ki bu kısmı eklemedi.

İçgüdüsel olarak elimi Slade'in bacağına koyuyorum, bana bakacağını ya da en azından birlikte burada olduğunu hatırlayacağını düşünüyorum.

Adamların şimdiye kadar gittikleri tüm kulüpler hakkında konuşup dururken kafasının arkasından başka bir şey göremeyince gözümü ondan kaçırıyorum.

Masadan başımı kaldırdığımda Parker'ın beni dikkatle izlediğini görüyorum. Öfkelendiğimi anlayabiliyor. Elim çekiyor ve kendimi sakinleştirmeye çalışarak uzun bir nefes alıyorum. Tüm bu durumla ilgili bir şey beni çok kızdırdı.

Slade'in söylediği bir şeye gülünce garson kız dikkatimi çekiyor.

"Bu gece seninle gelebilirim," diye ekliyor konuşmalarına. "Sana birkaç şey gösterebilirim." Bu ne lan? Bu masada oturan diğer herkesi görmüyor mu?

Eminim ona vücudunu gezdirmeyi çok isterdi. Orospu!

"Oh, sorun değil. Teşekkür ederim. Biz sadece şehirde biraz dolaşıp, etrafı gezeceğiz."

En azından onu bizimle davet etmedi. Slade'in bana bakmasına neden olacak şekilde homurdandım. O kadar büyük bir nefretle bakıyorum ki, eğer yapabilseydim, eminim gözlerim şu anda onu ateşe verirdi.

Kaşlarını çatıyor ama bir şey söylemiyor. Telefonumun kucağımda titrediğini hissettiğimde onu bir kez daha geri çevirmek için dönüyor. Micah biraz pirinç bulmuştu ve telefonum on iki saat boyunca onun içinde kaldıktan sonra,

tekrar çalışmaya başladı. Yüzde yüz işlevsel değil ama yeterince iyi alışıyorOnu elime aldım ve mesajı açtım. Su hatları beni .

Bilinmeyen numara: *Tek ihtiyacım olan yeni bir numaraydı, bebeğim. Ne yapacaksın? Seninle iletişime her numarayı arayıp engelleyecek misin? Jax.*

Sandalyemi kabaca geriye iterek Slade'in hâlâ garson kızla konuşuyor olmasını umursamadan 'affedersiniz' diye mırıldanıyorum. Masanın etrafında oturan diğer insanları görmüyor mu? Çok bahşış istemiyor olmalı.

Ayaklarımı yere vurarak kendime bir kadeh şarap sipariş etmek için bara gidiyorum çünkü susuzluktan ölüyorum ve şu anda çok kızgınım. Belki Parker haklıydı, belki de regl olmak üzereydim.

SLADE

"Umarım bu gece iyi eğlenirsiniz," diyor garson kız kaşlarını çatarak ve arkasını dönüp uzaklaşmadan önce.

"Dostum. Senin derdin ne lan? Konu piliçler olunca bu kadar mı paslandın?" Parker soruyor.

"Sen neden ?" *İçkimi sipariş mi?*

Garson kız uzaklaşırken arkasını işaret ediyor. "Sana asılıyordun ve sen onu çevirmeye bile alışmadın."

Başımı salladım. "Değildi."

Sonra yanımdaki boş sandalyeyi işaret etti. "Ve o da bunu gördü. Bu yüzden ayağa kalktı ve yüzünde sinirli bir ifadeyle uzaklaştı."

Restoranda Angel'ı aramaya başlarken onu görmezden geliyorum. Onu barda bir içki sipariş ederken görüyorum. "Hemen döneceğim," diyerek ayağa kalkıyorum.

"Yerinde olsam dikkatli olurdum," diye uyarıyor Parker. "Sanırım onunla başa çıkabilirim," diye sırtıtıyorum.

Ellerini iki yana açıyor. "bilir," diye mırıldanarak restorana bakar. "Yeni bir garsona ihtiyacımız var. Bir içkiye ihtiyacım var."

Bu yoruma cevap vermeden arkamı dönüp uzaklaşıyorum. geldiğimde telefonuna baktığını gördüm.

"Burada ne yapıyorsun?" Elimi sırtının küçük kısmına koyarak sordum.

Dönüp bana baktı. "Susuzluktan ölüyordum ve senle garsonun anlamsız şeyler konuşmasından sıkıldım. Ben de kalkıp bir içki almak için bara geldim."

Kaşlarımı çattım. "üzgünsün?" Garson kız gerçekten flört mü ediyordu? Ben de flört ediyor muydum? Eğer durum buysa, öyle olmak istememiştim. Telefonunu barın üstüne bıraktı. "Garsonu unut gitsin," diyor iç çekerek. "Sen *ziyaretteyken* bir mesaj aldım. mesaj."

"Tamam," diyorum, bir mesajın onu neden kızdırdığına biraz şaşıarak. "Kimden gelmiş?"

"Jax."

Çenem gerildi. "Bu nasıl mümkün olabilir? Onu engelledim."

Gözlerini deviriyor. "Yeni bir numara almış. Sanırım Jessica kadar aptal değil," diye mırıldanıyor şarabından bir yudum almadan önce.

Bir elimi saçlarımda gezdirip iç çekiyorum. "Yarın arayıp bloke ."

"Belki de söyleyeceklerini dinlemeliyim."

Çenem dişlerimi ağrıtabak kadar geriliyor. "Bunu neden yapmak isteyesin ki?" Dişlerimi sıkarak söylüyorum. "Bu neyi başarabilir ki? Hepimiz onun ne istediğini biliyoruz."

"Bilmiyorum," diyor yenilmiş bir sesle.

"Hakkında yasaklama emri yok mu?" diye sordum.

Başını salladı.

"Mesajı silme ve ona geri mesaj atma." Telefonu bir kez daha titrer.

Bilinmeyen numara: *Geçirdiğimiz güzel zamanları hatırlıyor musun bebeğim? Yine o kadar güzel olabilir. Eğer hala Tate'le görüşüyorsan Slade' sevmiyorsun demektir.*

Eğildi ve okudu. "Ona Tate ile yattığımı söylediğine inanamıyorum."

"Bunu ona hiç söylemedim. O öyle sandı ve ben de onu düzeltmedim," diye hatırlatıyorum.

"Aynı fark," diye omzunun üzerinden atıp dönüyor ve beni bir kez daha yalnız bırakarak uzaklaşmaya başlıyor.

"Siz burada ne yapıyorsunuz?" Parker bize doğru gelirken soruyor.

Yüzümü ona dönmeden önce telefonunu cebime yerleştiriyorum.

"Sadece ona bir içki alıyordum. Biz de masaya dönüyorduk."

Adam tuvalete gitmeden önce başka bir şey sormuyor ve kadın da telefonunu geri istemiyor. Jax'le ne yapacağımı düşünmeliyim ve bu mesajı Tate'e göstermeliyim.

Restorandan çıktıktan sonra Josh, "Eyfel kulesine çıkalım," diye öneriyor.

Kolumu Angel'in omuzlarına doladığımda ben de aynı fikirdeyim. Bana bakıyor ve vücudunu benimkine daha fazla bastırırken bana kocaman bir gülümseme veriyor. Bize yeni bir garson verildiğinde ruh hali düzeldi - çünkü ilk garsonumuz onu çevirdikten sonra bizi kontrol etmeye ve hatta diğerlerinin içki siparişlerini almaya bile zahmet etmemişti.

Telefonu hâlâ cebimde olmasına ve her iki dakikada bir titreştiğini hissetmeme rağmen Jax'in ona bir kez daha mesaj attığını unutmaya çalışıyorum. Şu anda onunla ilgili hiçbir şey yapamam. Sadece gülümsüyorum, onun burada benimle olduğunu ve yüzüğümü taktığını biliyorum.

Biletlerimizi alıyoruz ve asansörü en tepeye çıkarıyoruz. Hepimiz dışarı çıkıyoruz ve Angel bir kez daha bana doğru eğiliyor. Sıcaklık burada çok daha soğuk.

"Çok güzel," diyor sırtını bana dönerek ama eğilerek şehre bakıyor; yükseklik korkusu var.

"Öyle," diye onaylıyor Courtney, yanına yaklaşıarak. "Şu ışıklara bak." Sonra caddenin karşısındaki Bellagio'yu işaret ediyor. "Bak, fıskiyele başlıyor," diye haykırıyor.

Hepimiz o tarafa yığılıyoruz ve ben kollarımı sıkıca ona dolayarak bu kadar yüksekte güvende hissetmesini sağlamaya çalışıyorum. Fısıkiyelerin arka planda çalan müzik eşliğinde oynamasını izliyoruz. İçimi çekiyorum ve çenemi başının üstüne koyuyorum.

Fıskiyeler gittikçe daha canlı hale gelirken kızlar her zamanki ahh ve ohh'ları yapıyor. Gösteri bittiğinde hepimiz yürümek için arkamızı dönüyoruz.

Courtney'nin nefesi kesilince hepimiz durup ona baktık.

Angel, Courtney'nin ağlamasına neden olan şeyi görünce elini ağzına götürür. Courtney diz çökmüş Josh'a bakmaktadır ve Josh da ona içinde pırıl pırıl bir evlilik yüzüğü olan bir kutu uzatmaktadır.

"Courtney," diye söze başlıyor, hepimiz donmuş bir halde onları izlerken. "Seni Slade'in evine girerken ilk gördüğüm anı asla unutmayacağım. Hayatımda gördüğüm en güzel kadın olduğunu düşünmüştüm." Gülümsüyor. "O gece birbirimizi tanımak için bütün gece uyumadık. Beni büyülemiştin. O zaman sana aşık olduğumu anlamıştım. Tulsa'ya dönmek için ayrıldığında kalbim parçalandı. Sana benimle kalmanı teklif etmek istedim." Sinirli bir şekilde yutkunuyor. "Tanıştığımızdan beri çok hızlı ilerlediğimizi biliyorum ama dışarıda benim için başka kimse olmadığını da biliyorum. Bu kadar çabuk bir aile kurmayı planlamadığımızı da biliyorum ama bana bebeğimi doğuracağını söylediğinde mutlu olmadığımı söylersem yalan söylemiş olurum. Senin kocan olmak istiyorum. Eğer beni kabul edersen hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum. Seni ne kadar sevdiğimi her gün göstereceğim. Sana ihtiyacım var..."

"Dur," diye bağırır ve onu ayağa kaldırır. Adamın yüzünde bir panik duygusu belirir. "Konuşmayı kes ve sadece bana evlenme teklif et," diyor dudaklarında kocaman bir gülümsemeyle yüzündeki gözyaşlarını silerek.

Hepimiz gülüyoruz, o da gülümsüyor. "Benimle evlenir , bebeğim...?"

"Evet," diyor ellerini onun boynuna dolayarak ve onu öperek. Angel arkasını dönüyor ve gözlerinde yaşlarla bana bakıyor.

"Bunu yapacağını biliyor muydun?" Başımı

salladım. "Hiçbir fikrim yoktu."

Josh yüzünde bir sırıtışla "Kimse bilmiyordu," diyor. "Herkesin şaşırmasını istedim."

"Şimdiye kadarki en iyi sürpriz," diyor Courtney onu bırakmadan.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Samantha

"Courtney ve Josh'un nişanlandığına inanabiliyor musun?" Slade soyunurken otel yatağına uzanıp soruyorum. Komodinin üzerindeki saat sabahın üçünü biraz geçtiğini gösteriyor. Bütün geceyi Strip'te yürüyerek geçirdik. Yorgunluktan bitap düşmüştüm ve topuklularımı çıkardığım için mutluydum.

"Hayır." Ayakkabılarını tekmeliyor.

Dirseklerimin üzerinde doğruluyorum. "Son dört ayda her şeyin ne kadar değiştiğine inanamıyorum."

Slade yatağın kendi tarafına doğru yürüyor ve telefonunu şarja taktıktan sonra sürünerek içeri giriyor. Sırtımı önüne çekiyor ve parmaklarını karnıma koyuyor. "Seninle tanıştığımdan beri her şeyin mümkün olduğuna inanıyorum," diye fısıldıyor kulağıma.

Gülümsüyorum.

"Aşka inanıyorum," diyor usulca. "Hayatta istediğini elde etmekten daha fazlası olduğuna inanıyorum."

"Ne demek istiyorsun?" Kollarında dönüp ona bakarak soruyorum.

Uzanıp yüzümdeki bir tutam saçını itiyor. "Bu, sen gelene kadar tek önemseydiğim şeyin kendim olduğum anlamına geliyor. Ama seninle birlikte olduktan sonra, sana her şeyimi vermek istedim. Hâlâ da istiyorum." Gülümsüyor. "Beni daha iyi bir insan yaptın Angel. Tek istediğim seni mutlu etmek. Ve bunun olması için her şeyi yaparım. Yüzündeki o güzel gülümsemeyi görmek için her şeyden vazgeçerim."

Dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum. Ağzını açıyor ve dilimi onunkıyla buluşması için içeri itiyorum. Yumuşak ve yavaş bir öpücüktü bu, eli karnımdan aşağıya ve bacaklarımın arasına kayarken.

Bacağımı kaldırıyorum ve daha iyi erişebilmesi için kalçasının üzerine yerleştiriyorum.

Bir parmağını içime sokarken öpücüğü daha talepkâr hale geliyor. Parmağını çekerken kalçalarımı yukarı sallıyorum.

Sırt üstü dönüyor ve beni çekiyor. Avuç içlerimi sert ve yontulmuş göğsünde gezdirirken ona gülümsüyorum. Yukarı uzanıp yüzümdeki saçları iterken kasları kasılıyor.

Gözleri gözlerime bakarken, "Seni seviyorum Angel," diye fısıldıyor. "Seni seviyorum bebeğim."

Dudaklarını yalıyor ve kalçalarını benimkilerin altına doğru kaldırıyor. Saçlarımı bırakıyor ve eli tekrar kalçalarımın arasına girerken ben de yukarı kalkıyorum. Ben üzerine doğru kayarken kendini sabit tutuyor ve yavaşça beni germesine izin veriyor.

İçime gömüldüğünde inliyor. Eğiliyorum ve dudaklarımı onunkilerin üzerine koyuyorum. Öpücüğü şefkatli ama talepkâr.

Dudakları boynuma doğru ilerlerken geri çekiliyorum ve derin bir nefes alıyorum. "Ne istiyorsun Angel?" diye nefes alıyor.

Gülümsüyorum. "Benimle sevişmeni istiyorum," diye fısıldıyorum.

SLADE

"Bu da ne ?" Angel yastığına doğru mırıldanır.

Otelimizin kapısına tekrar vurulduğunu duyduğumda homurdandım. "Parker olmalı." O herif hiç uyumuyor.

"Sen git getir. Onunla bu kadar erken uğraşamam," diye yakınıyor ve bana sırtını dönüyor.

İç çekerek yorganı üzerimden attım ve yataktan çıktım. Yatağın yanında yerde duran boxerımı üzerime geçiriyorum ama başka bir şeyle uğraşmıyorum. İçeri girmesine izin vermeyeceğim. Ona defolup gitmesini söyleyip yatağıma geri döneceğim.

"Ne?" Kapıyı açarak havladım.

"Slade," diye bağıır Courtney. Gözlerini kapatarak, "Üzerine bir şeyler ," diye rica eder.

"Ne yapıyorsun?" Josh yüzünde bir gülümsemeyle bana soruyor.

Bu saçmalık için çok yorgunum diye homurdanıyorum. "Kapıma gelen sensin. Ne istiyorsun?"

Courtney tekrar, "Üzerine bir şeyler için," der.

Geri çekiliyorum ve kapıyı çarpmadan önce içeri girmelerine izin veriyorum. "Parker olduğunu sanıyordum."

"Neler oluyor?" Angel oturma odasına girip bornozunun ipek kravatını sıkarken sorar.

Courtney ellerini çırpıyor. "Biz evleniyoruz."

"Biliyorum. Dün gece oradaydık," diyorum Angel'ı kendime doğru çekerek. Ben.

"Hayır, bugün evleniyoruz," diye haykırıyor, elini tutarak Angel'ın elleri neredeyse aşağı yukarı zıplarken.

Sözlerini anlamaya çalışırken oda sessizlikle doluyor. "Bugün mü?" Angel yüzünde bir gülümsemeyle iri gözlerle soruyor.

"Evet. Giyinin ve gidelim. İkinizin şahidimiz olmanızı istiyoruz," diye heyecanla duyuruyor Courtney.

Courtney onu benden uzaklaştırıp hazırlanmak için yatak odamıza götürmeden önce biraz şaşkın bir şekilde öylece duruyoruz. "Sen

Bugün evleniyor musun?" Başımı sallarken Josh'a .

Başını sallıyor. "Her şeyi planlamıştım. Evet diyeceğini umuyordum. Burada evlenmek için ikimizin de ihtiyaç duyacağı her şeyi ona getirdim." Planının işe yaramasından gurur duyuyormuş gibi gülümsüyor.

"Peki ya gelinlik?" Angel diğer odadan soruyor. "Aptal beyaz bir gelinliğe ihtiyacım yok," diye yanıtlıyor kız alingan bir sesle Angel'in ona sorduğunu.

Angel'in giyinmesi için yatak odasının kapısını kapatmadan önce kızların gülüşmelerini duyuyorum.

"İstediğin bu mu?" Josh'a bakarak sordum. "Babanı düğünde istemiyor musun?" Sormadan edemiyorum.

Hepimiz babasının fazla zamanı kalmadığını biliyoruz. Annesi o daha küçükken öldü ve ailesinin geri kalanıyla pek konuşmuyor. Ama konu babasına gelince, çok yakınlar.

Kanepeye uzanıyor ve avuçlarını kot pantolonuna sürtüyor. "Babam planımın ne olduğunu biliyor." Gülümsüyor. "Annemle babamın gençken Vegas'a kaçtıklarını biliyor musun?"

"Bunu bilmiyordum," diyorum yanına oturarak.

Başını sallıyor. "Büyükbabam babamın annemle evlenmesini onaylamadı, bu yüzden kaçtılar. Bir keresinde bana bunun hayatında verdiği en iyi karar olduğunu söylemişti. Babam Courtney'i seviyor ve dede olacağı için heyecanlı ama bizim için en iyisinin bu olduğunu düşündüm." Yüzünü bana döndü. "Sen her zaman benim kardeşim oldun ve Courtney de Sam'i kız kardeşi olarak görüyor. Dün gece odamıza döndüğümüzde ona bugün benimle evlenip evlenmeyeceğini sordum çünkü onu eşim olarak almak için daha fazla bekleyemezdim. Bana ne dedi biliyor musun?"

"Sanırım evet dedi." Gülüyorum.

Gölümsüyor. "Kız kardeşi onu verdiği sürece. Ve kardeşimi de yanımda istediğimi biliyordum."

Onun kardeşi olarak görölmekten gurur duyuyorum. Hayatının en önemli olaylarından birinde herkesten çok benim bulunmamı istediği için.

"Orada ihtiyacımız olan tek kişi siz ikinizsiniz."

"Teşekkürler Josh. Bunu kaçırmayacağımı biliyorsun. Sizin adınıza çok mutluyum."

Yatak odasının kapısı açılır ve Angel bir kot pantolon, pembe dantel bir üst ve yüksek topuklu ayakkabılar giymiş olarak yüzünde kocaman bir sırıtışla dışarı çıkar. Makyajsız ve saçları güzel bir şekilde toplanmış, yanında en iyi arkadaşıyla her zamanki gibi güzel görünüyor.

"Hazırlan." Geldi ve elimi tuttu. "Bütün gün bekleyemeyiz. Uçağımız dört saat içinde kalkıyor." Angel elimi tutuyor ve yüzünde kocaman bir sırıtışla beni yatak odamıza doğru çekiyor.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Samantha

Josh ve Courtney'nin düğünü çok güzeldi. Zorluk yok, sadece iki insan yanlarında en iyi arkadaşlarıyla evleniyor. Nikah birkaç dakikadan fazla sürmüyor; birkaç şeyi tekrarlıyorlar ve ardından bir kağıt imzalıyorlar. Sadece bir tanığa ihtiyaçları vardı ve ben de Slade'in imzalamasına izin verdim.

Adliyeden çıktık ve bir taksi çağırdık. "Başardın," diyorum ellerimi havaya kaldırıp ona sarılmadan önce.

"Biliyorum." Courtney gülümsüyor.

"Evleneceğinizi bilen başka biri var mı?" Ben soruyorum.

Başını iki yana sallar. "Sadece siz çocuklar. Şimdi gidip bunu diğer herkese anlatabiliriz."

Vegas'tan döneli neredeyse bir hafta oldu ve çok meşgulüz. Bir şey değilse, başka bir şey. İşler çok yoğun ve iki kez karakola gitmek zorunda kaldım. Görünüşe göre Jax'i bulamadıkları için yasaklama emri yürürlüğe girmemiş. Yani ona tebliğ edilmemiş. Ve bir memurun kibarca ifade ettiği gibi 'şehirde dolaşıp eski sevgilimi aramaktan' daha önemli işleri var.

Her akşam Long'larda Holly'nin düğününü hazırlıyordum. Kararlarında müthiş bir ilerleme kaydettiğini söylemeliyim.

Dün gece Long'lardan ayrılırken Slade kısa zamanda evde buluşmak üzere bana mesaj attı. Sadece ikimizin olduğu bir randevu gecesiyle bana sürpriz yaptı. Beni güzel bir restorana ve sonra da sinemaya götürdü. Hatta beni bir piliç filmine götürdü, eve gittiğimizde onu ödüllendirdim.

Şimdi bu Cumartesi sabahı güneş doğarken onun sıcak bedenine sarıldığımda içimi çekiyorum. Bütün gün onunla yatakta kalabilirim.

"Günaydın, Angel." Kollarını bana daha sıkı sararken göğsü benimkiyle titreşiyor.

"Günaydın," diye fısıldıyorum göğsüne.

"Mmmmm." Eli uyluğumdan sırtımın alt kısmına doğru ilerlerken usulca mırıldanıyor.

Bacaklarımı ayırdım ve bir bacağımı onunkinin üzerine koydum.

"Biraz ilgi istiyorsun?" Yumuşak bir atıyor.

"Evet, lütfen." Dudaklarımı göğsüne yerleştirecek kadar başımı geri çekiyorum.

Aletin karnımda sertleştiğini hissedince gülümsüyorum. Bedenlerimizin arasına uzanıp elimi doluyorum.

Sonra odayı hafif bir vızıltı sesi doldurur.

Başımı göğsüne daha da bastırıyorum. "Durdur şunu," diye mırıldanıyorum. "Ne oldu?" diye soruyor.

"Telefonum." Vegas'tan döner dönmez Slade bana yepyeni bir telefon aldı ve numaramı değiştirdi. Yasaklama emrinin geçerli olmadığını öğrendiğimizde, Slade biraz

Jax'in benimle iletişime geçmesini nasıl engelleyebileceğime dair fikirlerle doluydum. Ayrıca, telefonum kumarhanede ıslanmış için garip davranmaya başlamıştı. Bu yeni numara sadece on kişide var.

Benden uzaklaştığını hissediyorum ve komodininin üzerindeki kitaba bakıyor. "Bu Holly," diyor tekrar yanıma düşmeden önce.

"Ne istediğini görsem iyi olur." Muhtemelen düğünle ilgilidir.

Ondan uzaklaşıyorum ve telefona uzanıyorum. "Alo?" diye sordum.

"Tanrıya şükür. Seni üç kez aradım," diyor aceleyle.

Doğrudum ve dağınık saçlarımı yüzümden uzaklaştırdım. "Neyin var?" Telefonumun çaldığını duymadım. Evet, dün geceki filmde beri titreşimdeydi.

"Oh, Sam." Ağlamaya başladı. "Bu korkunç."

"Ne oldu Holly?" Paniklemeye başladım. Başımı çeviriyorum ve yastığımın yarısını kaplayan Slade'e bakıyorum. Bana yavaş ve seksi bir gülümseme veriyor ve keşke telefonumu açmasaydım diyorum.

"Ona pek çok kez 'hayır' dedim. Ama beni dinlemiyor," diyor şimdi kızgın bir ses tonuyla.

"Bana neler olduğunu anlatmazsan sana yardım edemem," diye yalvarıyorum ona.

Slade olduğunu merak ederken kaşları havaya kalktı. Oturduğu yerden bir elini dağınık saçlarında gezdirirken gözleri benimkinden açıkta kalan göğsüme kayıyor. Dudaklarını yalıyor.

"Annem. Düğün pastamı sipariş etti," diyor yine ağlayarak. "Çok iğrenç, Sam. Çok iğrenç. Ona kaç kez hayır dediğimi bilmiyorum ama sabah beni aradı ve parasını çoktan ödediğini söyledi. İki hafta önce. Buna inanabiliyor musun? Bana şimdi söylüyor," diye öfkeyle bağırıyor.

Uzun bir i çekiyorum ve bedenim yatağa düşüyor. "Demek sana istemediğin bir pasta aldı," diyorum daha çok Slade'in yararına, tıbbi bir acil durum olmadığını bilmesini sağlamak için.

Gözlerini deviriyor ve yatağa geri yaslanıyor.

"Evet." şimdi burnunu çekiyor. "Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Ben kalkıp hazırlanayım. Oraya gidip siparişi iptal edeceğiz." Slade bir kolunu karnımın üzerine koyuyor ve beni sıcak bedenine çekiyor.

"Bunu yapamam. İptal işlemine doğrulamak için onu arayacaklardır."

Bunu yaparlarmıydı? Uzun bir nefes aldım. "O zaman ne yapmak istiyorsun?"

Slade eğilip baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldıyor, "Sevişmek istiyorum." Kulağımı ısırtıyor.

Onu çalışarak geri çekiliyorum, ama o uzanıp beni tekrar aşağı çekiyor.

"zerinde pembe ve açık kahverengi iek desenleri olan beyaz pastayı hatırlıyor musun?" diye soruyor usulca.

"Evet." Bu hafta Vivian'ın evindeyken internette o pastaya baktığımı hatırlıyorum.

"O pastayı istiyorum."

"Hayır," diyorum Slade'in eli karnımda gezinirken onu tutarak.

"Hayır mı?" Holly soruyor. "O pastayı sevdiğini sanıyordum?" diyor sesi incinmiş gibi.

"Sen değil, Holly." Slade'e ters ters bakıyorum ve o da

kıkırdıyor. "Oh," diye cevap veriyor kafası karışmış bir sesle.

"Neden anneni arayıp o pastayı istediğini söylemiyorsun?" Slade ve gezinen elleriyle savaşmaktan vazgeçerek soruyorum.

"Yaptım. Bu haftanın başında," diyor sinirli bir sesle. Slade'in eli artık iç organlarıma ulaştığında "Hı hı," diye mırıldanıyorum. uyluk. " et." Bunu Slade için mi yoksa Holly için mi söylediğimi bilmiyorum.

"Çok basit olduğunu söyledi," diyor üzüntüyle. "Diğer pasta altı katlı ve daha süslü bir sahip. Onun sözleri, benim değil."

Slade'in parmakları dudaklarımı alt dudağımı ısıırıyor. Bir parmağını amımın içine kaydırır ve ben bir inilti tuttum.

"Bu benim hayalimdeki pasta, Sam. Basit değil, çok güzel. Micah ve bana tam uyuyor," diyor ve yine gözlerinin dolduğunu anlayabiliyorum.

"Senin için satın alacağım," diye nefes nefese ilan ediyorum. "Seni bu yüzden aramadım, Sam"

Slade yanımdaki dirseğinin üzerinde yükselip içime bir parmak daha sokarken başımı sallıyorum. Onları derinlemesine bastırıyor ve kalçalarım yataktan yukarı kalkıyor.

"Önemli bir şey değil," diyorum telefonda ağır ağır nefes almamaya çalışarak.

Slade yüzünü boynumun kıvrımına doğru eğiyor ve emmeye başlıyor.

"Bunu yapmana izin veremem. Ama bir fikrim var," diyor yavaşça.

"Hmm?" İçime girip çıkan parmaklarına uyması için kalçalarımı kaldırarak soruyorum.

"Söz konusu mutfak olduğunda harikası. Sana inancım tam Sam," diyor hemen.

Başparmağı klitorisime sürtünmeye başladığında telefonumu daha sıkı tutarken dudağımı ısıırıyor.

Neyse ki devam ediyor, "Düğün pastamı yapmanı istiyorum. Tıpkı resimdeki gibi. Slade'in doğum günü için yaptığın pasta harikaydı. Bu pastanın da en az onun kadar harika olacağını biliyorum. Bunu benim için yapar mısın?"

Karnımın derinliklerinde o hissin oluşmaya başladığını hissederken "Evet," diyorum.

"Aman Tanrım. Yapacağını biliyordum. Sen en iyi arkadaşsın. Çok teşekkürler kızım."

"Uh huh." Gözlerimi sıkıca kapatıp hissi bastırmaya çalışıyorum. Slade telefonu elimden kulağına götürüyor. "Seni geri arayacak." Sonra telefon yere düşmeden önce kahkahasını .

Dalga vücudumdan geçerken gözlerim başımın arkasına yuvarlanıyor. "Oh, Tanrım. Slade..." Nefes nefese kaldım.

"Neyi kabul ettin?" diye soruyor parmağını kaldırdığında, yüzünde memnun bir sırıtışla.

Vücudumun titremesinin tadını çıkararak gülümsüyorum. Sonra sorusu kafama dank edince gözlerim fal taşı gibi açılıyor. "Oh, kahretsin," diyorum hızla doğrulup. Yüzümü ona dönüyorum. "Ona düğün pastasını yapacağımı söyledim," diyorum dehşet içinde.

Gururla gülümsüyor. "Bu harika, Angel."

Başımı hızla sallamaya başladım. "Ben düğün pastası yapamam Slade."

Kıkırdıyor. "Uzan." Uzanıp beni aşağı çekti. "Sen de yatabilirsin. Doğum günüm için yaptığın pasta." "Çok lezzetliydi." diye inliyor. Yüzünü boynumun kıvrımına sokuyor.

Bir çektim. "O senin ve ailen için bir doğum günü pastasıydı. Yüzden fazla kişi için düğün pastası yapmamı istiyor." Resmi gördüğümü hatırlıyorum. "Dört katlı gibi." Elimi yüzümde gezdirdim. "Ve benim asla yapamayacağım süslemeler." Gözlerimi kapatıyorum.

Boynuma doğru gülümsediğini hissediyorum. "Muhteşem olacak."

"Ne zamandan beri *muhteşem* kelimesini kullanıyorsun?" Kaşlarımı çatıyorum. "Ve seni suçluyorum," diye suçluyorum.

Geri çekiliyor ve yüzünde küçük bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Ben mi?" Masum görünmeye çalışıyor.

"Evet, sen. Ellerini kendine saklasaydın, benden istediklerine daha fazla dikkat edebilirdim," diyorum tüm ciddiyetimle. *Ben ne yaptım ki?*

Gözlerini deviriyor. Onu üzerimden itiyorum ve bacaklarımın hafifçe titremesini görmezden gelmeye çalışarak yataktan fırlıyorum. Dolaba doğru yürüyorum ve bir kot pantolonla birlikte bir gömlek alıyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor dirseklerinin üzerinde doğrulup.

"Ben oraya gidiyorum."

"Ben de seninle geleceğim," diye mırıldanarak yataktan kalktı.

"Holly, bu senin düğünün. Mükemmel olmasını istiyorsun," diyorum oturma odasında dururken ona yalvarmaya çalışarak.

Koltuğundan o kocaman kahverengi gözleriyle bana bakıyor ve gülümsüyor.

"Sana inancım tam," diyor hak ettiğimden daha büyük bir güvenle.

Slade büyük bir gururla, "Ben de öyle dedim," diyor.

Ona ölümcül bir bakış attım, o da gülümseyerek geçiştirdi.

Ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü. "Bunu yapabileceğini biliyorum." Yere doğru bakıyor. "Zaten yapacağını söylemiştin," diye iç geçiriyor.

Uzun bir nefes veriyorum ve o da dönüp oturma odasından çıkıyor.

Ona bir kez daha istediğinin ödeyeceğimi söylemek için peşinden gitmeye başlıyorum ki Micah kanepedeki yerinden konuşarak beni durduruyor. "Annesi bu sabah ona her şeyi sipariş ettiğini söyledi," diyor sesinde hayal kırıklığıyla. "Holly'nin karar vermesinin çok uzun sürdüğünü ve onun yerine karar vermesi gerektiğini söyledi." Bana bakıyor. "Zaten karar verdiği şeyleri bile." Başını hızla sallıyor. "Gitti ve beğendiği şeyi sipariş etti. Haftalar önce. Onun hak ettiği kadar iyi korktuğunu biliyorum ama *istediği* bu. Bu düğün hakkında şikayet ettiğimi biliyorum ama hiçbir şey hakkında söz hakkı yok. Annesi aşırı kontrolcü davranıyor..." Konuşmayı keser ve derin bir nefes alır. "Sana güveniyor Sam. Hepimizin sana inancı var."

Omuzlarımın çöktüğünü hissediyorum. Annesinin bu düğün konusunda ona ne kadar yüklendiğini biliyorum. Ve bu duyguya engel olamıyorum.

Onun için bu kadar özel bir şey yapmamı istediğini bilmek bana gurur veriyor.

Oturma odasından çıkıp yüzümde bir gülümsemeye mutfığa girdiğimde onu lavaboya bulaşık koyarken buluyorum. "Ben yaparım." Son bir saat içinde ona ikinci kez yapacağımı söylüyorum ve onu hayal kırıklığına uğratmayı planlamıyorum.

Bana doğru yürüdü ve kocaman sarıldı. "Çok teşekkür ederim. Sen bir kızın sahip olabileceği en iyi arkadaşsın," diyor o kadar duygulu bir şekilde ki iç geçiriyorum.

"Gel ." Sırtını sıvazlıyorum. "Bana resimleri tekrar göster. Bazı şeylerin çıktısını almam lazım."

Beni Micah'nın ofisine götürüp bilgisayarını açtığında yüzüme yayılan gülümsemeye engel olamıyorum. En iyi arkadaşlarımdan birinin düğün pastasını yapacağım. Aynı hem heyecanlanıp hem de ölesiye korkmaktan kendimi alamıyorum. Pastayı altı kez yapmak zorunda kalsam da umurumda değil, onun için mükemmel olacak.

"Ne kadar güzel, değil mi?" diye soruyor kağıdı kaldırıp baskıya basarken.

Konuşmaya başlıyorum ama Slade Micah'nın ofisine girerken sözümü kesiyor. "Az önce babam aradı ve birkaç saatliğine ofise gitmemiz gerekiyor."

Holly'nin bana uzattığı çıktıyı aldım. Bütün günü yatakta birlikte geçirmeye ne oldu?

"Özür dilerim," diyor alnıma yumuşak bir öpücük kondurarak.

Ona el salladım. "Sen iyisin." Elimde tuttuğum pastanın resmini kaldırıyorum. "Zaten yapmam gereken şeyler var." Bulabildiğim kadar zamana ihtiyacım olacak.

SLADE

Dirseklerimi konferans masasına dayadım ve başımı ellerimin arasına aldım. Yorgun ve . Sadece birkaç saat sürmesi gereken iş tam bir güne dönüştü. Hatta bir saat kadar önce Braxton'ı aradım. Şu anki avukatını bırakıp bizi tutan bir müvekkilimiz var. İki gün sonra mahkemesi var. Yani, söylemeye gerek yok, işimiz başımızdan aşkın.

Konferans odasının kapısının duyduğumda masanın üzerinde durmuş adamlarla tartışıyordum.

"Selam tatlım," diyor Angel elinde birkaç kutu pizzayla ofisime girerken.

Ona gülümsüyorum, burada olmasından memnunum. Hafta sonları çalışmak zorunda kalmamdan onun da en az benim kadar nefret ettiğini biliyorum. Bir süre önce beni aramış ve bize öğle yemeği getirmeyi teklif etmişti.

Pizzayı elinden alıp masaya koyduktan sonra dikkatimi tekrar ona veriyorum. Tam o sırada Missy'nin yüzünde bir gülümsemeyle kapı aralığında durduğunu fark ediyorum. Braxton'a yöneltilmiş bir gülümseme. Kaşlarımı çatıyorum ve Angel neye baktığımı görmek için dönüyor.

"Nasılsın, Missy?" diye soruyor masadaki pizzayı görmezden gelerek ve ona doğru yürüyor. *Açlıktan öldüğünü mü sanıyordu?* Ne kadar aç olduğundan şikâyet ediyordu.

"Güzel," diye yanıtlıyor masaya doğru yürürken. Oturması için bir sandalye çekiyor.

Angel beni de koltuğuma doğru itmeye başladığında neler olduğunu merak ederek boğazımı temizliyorum.

Kutuları açıp peçete almadan önce "İşler nasıl gidiyor?" diye soruyor.

Micah neler olup bittiğini umursamadan, "Berbat bir şey," diye cevap veriyor. Tek yapmak istediği pizzayı mideye indirmektir.

Angel'a bakıyorum. "Pasta nasıl gidiyor?" Eğer onu tanıyorsam, çoktan başlamıştır.

Omuz silkiyor. "Her şey gidiyor. Holly'nin evinden çıktıktan sonra Missy'yi ne yaptığını sordum. Onu aldıktan sonra internette dört katlı bir düğün pastasının nasıl yapılacağına dair talimatları bulmak için bir saatten fazla zaman harcadık."

"Doğru yapmak için ne kadar zamanın var?" Braxton soruyor.

"İki haftadan biraz fazla." Bana bakıyor ve gülümsüyor.

Braxton, Missy ile konuşurken dikkatimizi çekiyor. "Pastanın yapımına da yardım ediyor musun?"

Başını sallarken ona tatlı tatlı gülümsüyor. "Pek sayılmaz. şeyden çok manevi destek için buradayım."

"Bu doğru değil. Senin zaten birkaç iyi fikrin var." "Bu işe yarayacakları anlamına gelmiyor."

Braxton ona gülümsüyor. "Eminim harika olacaklardır," diye teklif ediyor.

Ona olması gerekenden biraz daha uzun süre bakmasını izliyorum. "Açlıktan ölüyorsun sanıyordum?" diye soruyorum.

Bana bakıyor, kahverengi gözleri kısılmış. "Öyleyim ama öylece ." Ağzına bir lokma tıktırırken kaşlarını çatarak Micah'ya bakıyor. Sonra Missy'ye döner. "Önce bayanlar," diyor yumuşak bir sesle ve Missy'ye küçük bir gülümseme sunuyor. Gözlerimi devirmekten kendimi alıkoyuyorum.

ON ALTINCI BÖLÜM

Samantha

Missy ile konuşmadan önce kamyoneti çalıştırıp şirketin garajından çıkıyorum. "O da öyle?"

Yüzünü çevirip pencereden dışarı bakıyor. "Sen neden bahsediyorsun?"

İçimi çektim. "Tamam, başka bir soru sorayım. Braxton'a ondan hoşlandığın için mi asılıyorsun, yoksa Tate'in bunu duymasını ve onu kıskandırmak istediğin için mi?"

Soruma cevap vermek yerine kendi sorusunu sordu. "Ne?" soruyor alıngan bir sesle. "İyi birine benziyor."

"Evet, ama..."

"Tate'i seviyorum," diye kestirip atıyor. "Ama o aynı şeyi hissetmiyor. Beni sevmesini sağlayamam Sam. Ne yapmam gerekiyor? Benimle tek kelime bile konuşmadı."

"Hayır," diyorum yavaşça. O haklı. "Ama neden Braxton?"

"Neden Braxton ne? Az önce onunla konuştum. Numarasını aldım mı? Hayır. Benimkini verdim mi? Hayır. Micah ve Slade ile yaptığım gibi onunla da konuştum."

"Sadece flört ediyor gibiydi," diyorum dürüstçe.

"Öyleydi," diye onaylıyor. "Flört ettiğimi gördün mü?" diye soruyor bana bakarak.

"Hayır," diye cevap veriyorum.

Bana yüzünde hızla kaybolan küçük bir gülümseme veriyor. "Tate için yeterince iyi olabileceğimi hiç sanmıyorum," diyor yere bakarak

kucağındaki ellerine bakıyordu.

"Missy, bu yüzden yapmayacağını sanmıyorum..."

"Daha iyisini hak ettiğimi söyledi." Havada küçümseyici bir el sallıyor. "Ama ya benim için en iyisinin o olduğunu düşünüyorsam?"

"Böyle mi düşünüyorsun?" Otoyola çıkarken sordum. "İhtiyacın olan şeyin o olduğunu mu *düşünüyorsun?*"

Ben kamyonla eyaletler arası yolda yarışırken birkaç saniye sessiz kaldı. Sonunda konuştuğunda sanki yüksek sesle düşünüyormuş gibiydi. "Sanırım *ona* hayatımda ihtiyacım var, ki vardı. İyi bir arkadaşımды. Vegas'tan beri artık onun bir parçası değilim. O haklıydı, yaptığımız şey bir hataydı." Bana baktı. "Vegas'ta sana geri almayacağımı söylemiştim. Ama şimdi yaparım. Beni sevmiyordu, o gecedен aldığı şey onun yaptığından çok daha fazlaydı. Ve bunu yaparken en iyi arkadaşlarımdan birini kaybettim."

Ve sadece bu sözler bile Tate'i tekrar boğmak istememe neden oluyor.

"Ama bana bir şey öğretti," diyerek beni düşüncelerimden uyandırdı.

"O da ne?"

"Yalnız kalmak istemediğimi. Pazar günleri yatacak birini istiyorum. Sırf evde olmak istemediği için pazartesi günü benimle yemeğe çıkacak birini. Seksten daha fazlasını istiyorum. Birinin beni, benim onu sevdiğim gibi sevmesini istiyorum."

Hemen ona bakıyorum ve gülümsüyorum. "Bunu hak ediyorsun, Missy."

Ön camdan dışarı bakarken başını yana eğiyor. "Anlıyorum."

"Bunun doğru olduğuna emin misin?" Missy önümdeki dağınıklığa kaşlarını çatarak soruyor.

Üç saattir üzerinde çalışıyoruz ve açıkçası ne hakkında hiçbir fikrim yok. "Çok cıvık görünüyor," diyorum fondan kremaya bakarak.

Missy çıktıyı tutuyor ve talimatları okuyor. "İlk sekiz ila on dakika boyunca akıcı olabileceği yazıyor. Sertleşmeye başlayana kadar sekiz şeklinde sürün."

"On dakika için mi?" Gözlerimi kocaman açarak sordum. İki saniye boyunca sekiz şeklinde çalışacağını sanmıyorum. Tezgahın her tarafına akar.

"Sadece ."

Garaj kapısının açıldığını duyunca başımı kaldırıyorum ve Slade'in eve girdiğini görüyorum. Yorgun görünüyordu ve onun için üzüldüm. O en az benim kadar meşguldü. Zavallı adamın bugün izin yapmaya ihtiyacı vardı.

Dikkatini Missy'ye çevirir. "Sana vermem gereken bir şey var." "Ne?" diye soruyor temkinli bir şekilde ikimizin arasına bakarak. "Evet. Ne?" Bir elimi kalçama koyarak soruyorum.

Elini arka cebine attı ve bir kartvizit çıkardı. "Bu Braxton'dan." Ona uzattı. "Seni yarın yemeğe davet etmek istiyormuş ama numaran onda yokmuş. Angel'ı arayıp istemenin kabalık olacağını düşünmüş. Bu yüzden size kartını vermemi istedi. Eğer ilgilenirsen, onu ara.

yarın." Yapıp yapmaması umurundaymış gibi omuz silkiyor.

Yavaşça uzanır ve ondan alır.

Slade eğiliyor ve beni alnımdan öpüyor. "Ben yatmak için hazırlanmaya gidiyorum," diyor arkasını dönüp gitmeden önce. "Oh ve Missy? Braxton için endişelenme. Sana zarar verirse onu hayatıyla tehdit ettim bile." Koridorda yürümeye başlamadan önce gülümsüyor.

Gidişini izlemek için döndüm. 'Tate onu incitti ama senin tek yaptığın ona arka çıkmaktı' demek istiyorum ama demiyorum, ağzımı kapalı tutuyorum.

"Pekâlâ," diye derin bir nefes alıyor, "temizlenmene yardım etmeliyim." Mutfak adasının üzerinde hâlâ birikintiler halinde duran suyu silmeye başlıyor.

"Hayır. Sen iyisin. Ben temizlerim," diyerek onu savıyorum.

"Emin misin?" Kaşlarını çatıyor. "Yardım edersem çok daha hızlı halledebilirsin."

Ona başımı salladım. "Gerçekten. Evine git. Bugünkü tüm yardımların için teşekkürler. Yarın görüşürüz." Bana gerçekten çok yardımcı oldu.

Onu dışarı çıkarıyorum ve sonra mutfağa dönüyorum. Dağınıklığı toplamayı yarılamiştım ki Slade içeri girdi, yeni duş almıştı ve havlusu kalçalarının üzerinde duruyordu.

Dağınıklığa bakarak, "Bunu yarın yap, Angel," diyor.

Birkaç spatulayı lavaboya atarken, "Bunu bir gecede bırakamam," diyorum.

Bileğimden tuttu ve beni mutfaktan dışarı çekmeye başladı.

"Slade..." İtiraz ediyorum ama faydasız.

Yatak odasına giriyoruz ve kapıyı kapatıyor. Yüzünü boynumun yan tarafına sokuyor. "Hmm. Kek gibi kokuyorsun,

beni acıktırıyor."

Eminim yemek yememiştir. "Akşam yemeği yedin mi?" Belki de işten eve dönerken arabaya servis yapan bir yerden geçmiştir.

Başını sallıyor. "Hayır ve açlıktan ölüyorum."

Geri çekiliyorum ve yatak odasının kapısına yöneliyorum. "Sana ne yapmamı istersin?" diye soruyorum.

Beni bir kez daha kavrarken başını sallıyor. "Sen benim akşam yemeğimsin, Angel."

SLADE

Pazar sabahı duştan çıktım ve telefonumun çaldığını duydum. Arayanın Tate olduğunu görünce cevap verdim.

"Alo?"

"Bugün ne yapıyorsun?" diye soruyor.

Havluyu alıp saçlarımı ovuyorum. "Bilmiyorum. Angel bütün günü mutfakta yemek pişirerek geçireceği konusunda beni uyardı bile. İçimde evden çıkmam gerektiğine dair bir his var." Yapışkan olma eğilimim var. Ve bugün onun yalnız kalmaya ihtiyacı var. Onu yalnız bıraksam daha iyi olur.

"Mükemmel. Gidip biraz golf oynamak ister misin diye sormak için aramıştım."

"Kulağa hoş geliyor." Doğum günümünden beri golf oynamadım.

"Tamam. 30 dakika içinde seni gelirim," diye cevap verdi.
önce.

"Bekle..." Gelip onu alacağımı söyleyecektim. Missy, Angel'la mutfakta olduğu için buraya gelmesi iyi bir fikir mi bilmiyorum. Vegas onların gecesinden sonra yeterince garipti.

Çuvalın içinde. Şimdi hepimiz eve döndüğümüze göre, birbirleriyle konuşmadıklarına ya da görüşmediklerine dair sol taşağım üzerine bahse girerim.

Belki de gidip Angel'ı onun gelişinden haberdar etmeliyim.

Çabucak kurulandım ve giyindim. Yatak odamızın kapısını açar açmaz mutfakta fırtına gibi küfrettiğini duyuyorum.

"Orospu çocuğu," diye tersliyor.

"Bence onu kurtarabilirsin." Sırada Missy'nin sesi var.

"Ne?" Angel tersler. "Resimdekine hiç benzemiyor," diye karşı çıkıyor.

"Üzerini fondanla kaplayabilirsiniz," diye devam ediyor Missy.

Mutfağa girdiğimde iki yuvarlak kekin üst üste oturduğunu ve aralarına kocaman bir çubuk saplandığını görüyorum.

Angel kısa kumaş şortu ve beyaz sırtı bana dönük bir şekilde ayakta duruyor. Elleri kalçalarında, Missy'nin sözlerini düşünüyormuş gibi pastaya bakarken sol ayağını yere vurduğunda gülümsüyorum.

Sonunda "Siktir et," diyor ve çubuğu çıkarmadan önce kekleri alıyor. Sonra çöpe doğru yürür ve ikisini de çöpe atar. "Baştan başlayacağım."

Missy dudaklarını büzer ve ona yardım etmek için yanına gider.

Boğazımı temizliyorum. "Günaydın hanımlar," diyorum neşeli görünmeye çalışarak.

"Günaydın," diyorlar ikisi , sırtları bana dönük bir şekilde.

Ellerimi ceplerime sokuyorum ve topuklarımın üzerinde geriye doğru sallanıyorum. "golf oynamaya gidiyorum," diye anons ediyorum.

"Hoşça kal," diyor Angel kuru bir sesle, arkasını dönüp bana bakma zahmetine bile girmeden bir un çuvalını yırtıp önce.

"Tamam o zaman," diye mırıldanıyorum.

Tate'e araba yoluna geldiğinde beni aramasını söylemek için telefonumu çıkarıyorum ki ön kapının açıldığını duyuyorum. Kafamı çevirdiğimde onun yüzünde kocaman bir gülümsemeyle içeri girdiğini görüyorum. Kızlar ne yaptıklarını bırakıyor ve ikisi de düz bir yüzle ona bakıyor.

Missy'yi görünce Tate'in yüzündeki gülümseme kayboluyor. En azından koyu renk güneş gözlüklerini taktığı için yüzündeki şok ifadesini göremiyorsunuz.

Kızlara bakıyorum, onlar da kafalarını yemek pişirme projelerine çevirip çalışmaya devam ediyorlar.

Dönüp Tate'e doğru yürüyorum ve o da beni takip ederek ön kapıdan çıkıyor. Kamyonetine bindiğimizde konuştu.

"Bana Missy'nin burada olduğunu söylememiştin."

"Sana mesaj atmak için telefonumu çıkardım," diyorum. "Arabasını garaj yolumuzda görmüşsündür diye düşündüm." O küçük parlak kırmızı arabayı nasıl görmezsin?

"Dikkat etmiyordum." Başını sallıyor. "Mutfağı yıkmaktan başka ne yapıyorlar?"

"Holly, Angel'dan düğün pastasını yapmasını istedi ve Missy de ona yardım etmeyi teklif etti."

"Vay canına," diyor Tate şaşırılmış bir sesle. "Sam'in bunu yaptığına inanamıyorum."

"Ne kadar isterse istesin onu geri çevireceğini sanmıyorum."

"Evet, katılıyorum ama bu onun için zor olmalı," diye yanıtlıyor.

Kaşlarımı çattım. "Ne demek 'ona karşı sert'?" Angel'a güvenim tamdır. Ona asla bir şeyi yapamayacağını söylemem. O kız inatçı ve çok kararlı.

Birkaç saniye sessiz kalır. "Marie her zaman bundan bahsederdi." Angel'ın annesinden bahsetmesi beni biraz şaşırttı. Ondan hiç bahsetmezdi. "Sam'le birlikte bir iş kurmalarını istiyordu. Bir fırın. Sam bütün aşçılığını oradan öğrendi. Marie harika bir aşçıydı."

"Bunu hiç duymamıştım." *Fırın mı?*

"Evet," diye iç geçirdi. "Bu hikayede sadece Marie'nin bakış açısını duydum, bu yüzden Sam'in yapmak istediği şeyin bu olup olmadığını bilmiyorum. Ama Marie'nin hep bundan bahsettiğini biliyorum. Hasta olduğunu öğrendikten sonra bu işe başlamış olmayı ne kadar isterdi. Böylece Sam'e bırakacak önemli bir şeyi . Ona bırakacağı tek şeyin kötü anılar ve yalanlar olacağını düşünüyordu."

Ona bakmaktan kendimi alamıyorum. "Böyle mi hissediyorsun?"

Gözlerini tekrar yola çevirmeden önce hızla bana bakıyor. "Ona söyleyeceğim," diyor ölü bir ses tonuyla.

"Ne zaman?" Dürtüyorum. "Ona yalnız olmadığını ne zaman ? Onu seven bir kardeşi olduğunu?"

Kırmızı ışıktaki frene biraz fazla hızlı basıyor. Bir elini direksiyona koyuyor ve yüzünü bana dönüyor. "Hazır olduğumda. Neden ona şimdi söylemek zorundayım? Her şeyi berbat etmemi mi istiyorsun? Çünkü tam olarak öyle olacak." İç çekti ve koltuğuna geri oturdu. "Marie'ye yaptığının aynısını bana da yapacak."

"Yani *sana* nasıl davranacağından mı korkuyorsun? Bu durum hakkında ne hissedeceği konusunda en ufak bir endişen yok mu?"

"Nasıl hissedeceğini biliyorum," diyor dişlerini sıkarak. "Tüm hayatı bir yalanmış gibi hissedecek. Birinin ona gerçeği söylemesi için yeterince önemli değilmiş gibi hissedecek. Ve evet, sana katılıyorum."

Bilmeyi hak ediyor. Ama şu anda bu duyguları hak etmiyor. O mutlu ve ben bunu ne onun, senin, ne de kendim için mahvetmek istemiyorum." Sözlerini bitirdiğinde sesi yumuşak ve biraz da keder doluydu.

Çenemi kapalı tutmaya karar verdim. Az önce söylediğı her şeyin, hayatıyla ilgili gerçeğı öğrendiğinde haberi nasıl karşıladığını biliyorum. Ve o sadece kız kardeşini daha fazla kalp acısından kurtarmak istiyor. Ama ağzımı daha ne kadar kapalı tutabileceğimi bilmiyorum.

Golf kulübüne yanaştık ve kamyonndan indik. Şubat ayında olduğumuz için dışarısı hala oldukça soğuk, bu yüzden bugün içeride vuruş yapacağız. Golfü severim ama soğuk havadan nefret ederim.

"Bil diye söylüyorum, bir davet ettim," diyor Tate yüzünde bir sırıtışla.

"Kim?" Angel'a iyi bir gün geçirmesini dilediğim bir mesaj yazarken soruyorum. Kötü bir ruh halinde olmasından nefret ediyorum.

". Sadece ona yumruk atma. O gerçekten iyi bir arkadaş."

Kaşlarım havaya kalktı. *Ona yumruk atma mı?* Bu ilginç olabilir.

Onu kapalı golf sahasına kadar takip ediyorum ve daha önce gördüğüm sıska bir kızıla doğru yürümeye devam ederken duruyorum.

Larry'nin evindeki gece, Matt tuvaletin dışında Angel'a saldırmadan hemen önce benimle konuştuğunu hatırlıyorum.

Elini bana uzatırken gülümseyerek, "Tekrar merhaba Slade," diyor.

Benimkini onunkine koyuyorum. "Merhaba...?" Adamın adını hiç öğrenemedim. Ama eğer gelip beni almasaydı, Matt'in ona olanlardan çok daha fazla zarar vereceğini biliyorum.

"Scott."

Ondan uzaklaşıp Tate'e dönüyorum. "Angel'a göz kulak olmanın başka bir yolu mu?"

"Ve sen," diye ekliyor.

"Ben mi?" diye masumca sordum. "Neden bana göz kulak olasın ki?"

Kıkırdıyor. "Çünkü kız kardeşimle yatıyorsun." Ona bir kaşımı kaldırıp Scott'a bakıyorum.

Tate başıyla onu onaylar. "O biliyor. Senden başka bilen tek kişi o." *Neden bu adam onun en büyük sırrını biliyor?*

Tate bize biraz top getirmek için uzaklaşıyor ve ben de bu durumdan faydalanarak Scott'a dönüyorum. "Peki, Tate'i ne kadar iyi tanıyorsun?"

"Çok iyi," diyor.

Kaşlarımı çattım. "Ne kadar iyi?" Gerçek adını biliyor mu?

İç çekiyor. "Tate benim en iyi arkadaşım. Sorularınıza cevap vererek onu sırtından bıçaklamayacağım. Senden gerçekten hoşlanıyor ve kız kardeşiyle evlenmen için sana onay verdi. Ben olsam onu kızdırmaya çalışmazdım." Ve bununla birlikte Tate'in peşinden yürür.

Bu da böyle? Bana onay mı verdi? . Bunu hiç istemedim. Evlenme teklif edene kadar Tate'in kim olduğunu bile bilmiyordum.

Çenem gerildi. Birden Scott'tan o da hoşlanmamaya başladım.

Cebimde telefonumun titrediğini hissettiğimde Tate'in bir yumruk atmasını bekliyordum. Angel'ın nihayet cevap verdiğini umarak telefonu çıkardım.

Parker'ın adını telefonumda buldum. "Alo?"

"aber, sikik?" diye soruyor her zamanki sikik ses tonuyla.

"Tate ile golf oynuyorum," dedim. Scott, Tate'in arkadaşı, işe çağrıldı ve sadece ilk otuz dakika kaldı. Tanrıya şükür, adam sinirlerimi bozmaya başlamıştı.

"Şanslı. Keşke biraz topla oynasaydım. Oh," diyor heyecanla. "Tam oynayabileceğim toplarım var..."

Güldüm ve kestim. "Ne istiyorsun?" "Sana bazı haberlerim var."

Şimdi sallanma sırası bende olduğu için telefonumu kulağımla omzum arasında dengelemeye çalışıyorum. İşe yaramadığında soruyorum, "Evet, o haberle ilgili. Seni yirmi dakika sonra arayabilir miyim?"

"Çabuk dinle," diyor sorumu duymazdan gelerek.

İçimi çekiyorum ve parmağımı bir saniyeliğine Tate'e doğru kaldırıyorum. "Çabuk ol," diyorum ona.

"St. Louis'e geri dönüyorum" diyor ve bunu son derece hızlı bir şekilde yapıyor.

"Ne? Bunu nasıl ?" Gülümseyerek sordum.

"Şey, karakolda açık bir yer olduğuna dair bir telefon aldım. Ben de aldım."

"Bu harika. Ne zaman geri dönüyorsun?" Tate bana sırıttı.

"Yaşayacak bir yer bulur bulmaz. Önümüzdeki hafta sonu düğün için buraya geleceğim ve birkaç yere bakacağım. Mümkün olan en kısa sürede başlamamı istiyorlar. Sanırım yerine geçeceğim adam işe gelmeyi bıraktı."

Hmm. Bu çok garip. "Tamam. Ne bulduğunuzu bana bildirin, ben de sizinle birlikte bakayım."

"Kulağa hoş geliyor. Taşaklarınla iyi eğlenceler. biliyorum. Benim, senin değil," diye ekliyor.

Telefonumu gülerek kapatıyorum ve tekrar cebime yerleştiriyorum. "Parker geri taşınıyor," diye Tate'e duyuruyorum.

"Ben de öyle duydum," diyor suyundan bir yudum almadan önce. "Ne zaman ve nerede?"

Sopamı topla aynı hizaya getiriyorum. "Gelecek hafta sonu düğün için şehirde olacak. O zaman taşınmak için bir yer bakacak." Sopayı salladım ve topa vurdum. "Sanırım bir iş buldu ve hemen başlaması için buraya gelmesini istiyorlar."

Tate birkaç saniye başını eğiyor ve düşüncelere dalmış gibi tıraşsız çenesini ovuşturuyor. "Benim yanıma taşınabilir," diye teklif ediyor sonunda.

" taşınmak mı?" Tekrar ediyorum.

Omuz silkiyor. "Elbette. Üç yatak odalı, iki buçuk banyolu bir evim var. Sadece ben varım. İsterse taşınabilir. Orada uzun süre yaşamak istemiyorsa, en azından başka bir yer bulana kadar orada yaşayabilir."

Kahretsin, şimdiden iki bekarın birlikte yaşadığını görebiliyorum. Her gece seks partisi. "Buradan ayrıldığımızda onu arayacağım."

Golf oyunumuzda Tate'in kışını tekmeledikten sonra Parker'la konuştum. Tate'in ihtiyacı olduğu sürece evini teklif ettiğini söylediğimde çocuk gibi ciyakladı. Tate'e bir daha asla

taşınacaklardı. "Parti kardeşleri" olacaklarını ve "yaşayacaklarını" söyledi. Tate onu düzeltmedi. Geleceklerinde kesinlikle sorun görüyorum ve hayatımda sadece bir kadın olduğu için minnettar olmaktan kendimi alamıyorum. Şimdi yıllar boyunca hayatıma dönüp baktığımda - tüm kadınlara - her zaman drama ve baş ağrısı vardı.

"Bira içmeye gelmek ister misin?" Evime yanaşırken Tate'e sordum.

Missy'nin hâlâ garaj yolumuzda park halinde duran arabasına bakıyor ve öylece bakıyor.

"Aşağı inip biraz bilardo oynayabiliriz," diye teklif ettim.

"Evet." Elini tıraşsız yüzünde gezdiriyor. "Sanırım bir bira içebilirim."

Missy'yi görmekten duyduğu tedirginliğe hafifçe kıkırdıyorum. "Daha önce burada olmanızdan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu." Onu gevşetmeye çalışıyorum.

Omuzlarını yuvarlıyor. "Sanırım Vegas gecemizle ilgili küçük bir kaltak olan tek kişi benim," diyor kendi kendine gülerek.

"Öyle görünüyor," diyorum gülümseyerek.

Eve giriyorum ve anında Angel'ın mutfakta hâlâ pastayla uğraştığını duyuyorum.

"Selam bebeğim," diyorum tatlı tatlı mutfağa girerken. Dünkünden daha kötü görüldüğünü görünce aniden duruyorum. Dolapların üzerinde un bile var. Bunu nasıl başarmış?

Bir hırıltı çıkarırken bulaşık bezini yere atıyor.

"Vay canına," diyor Tate etrafına bakarak. "Pek iyi gitmiyor mu?" diye soruyor ona bakarak.

Başını iki yana sallar. "Bir molaya ihtiyacım var. kaybetmeden önce zihnimi temizlemem ve daha sonra geri dönmem gerekiyor" diye cevaplıyor,

Yüzünü kaplayan saç tellerini geriye doğru itiyor.

Missy küçük bir kahkaha atar. "O kadar da kötü değildi." Lavaboya doğru yürüyor ve ellerini yıkamak için suyu açıyor. "Aslında bugün çok şey öğrendik."

Missy ellerini kurularken yüzünü ona döner. "Yarın biraz daha araştırma yapacağım. İşten çıktıktan sonra gelip sana yardım etmemi ister misin?"

Angel iç geçirir. "Sakıncası yoksa, bu harika olur, Missy."

Missy başını sallar. "Beni say. Gerçi bu hafta birkaç gece dersim var. Onun dışında size yardım etmek için buradayım," gülümseyerek.

Angel, "Teşekkür ," diye karşılık verir.

Missy başını sallar ve çantasını alır.

Angel, "Bu geceki randevunuzda iyi şanslar," diye anons eder.

Missy'nin mavi gözleri ona bakarken büyüyor. Ve Tate'in vücudunun yanımda kaskatı kesildiğini görüyorum. Gözlerim Angel'a kayıyor ve sanki bu rahatsız edici durumu daha da garip hale getirmemiş gibi bazı eşyaları atmaya başlıyor.

"Evet." Missy gergin bir şekilde yutkunur. Gözleri bir an için Tate'e takılıyor, sonra hızla başka tarafa bakıyor. "Teşekkürler," diyor ön kapıya doğru koşmadan önce.

"Siz ne yapıyorsunuz?" Angel mutfak adasına otururken soruyor. Çenesini ellerinin arasına alıyor ve uykulu gözlerle bize bakıyor.

"Aşağıya inip bilardo oynayacak ve birkaç bira içecektik," diyorum yavaşça Tate'in ruh halini ölçmeye çalışıyorum. Kızgın olduğu çok açık.

Alt kata açılan kapıyı işaret ediyor. "Seni durdurmama izin verme." Esniyor. "Dağınıklığımlı toparlayıp yatacağım." Gözleri dağınık mutfakta geziniyor ve iç geçiriyor. "Yorgunum."

Yanımda bir heykel gibi kaskatı duran Tate'e bakıyorum. "Seni yarın ararım," diyor dönüp kapıdan çıkmadan önce.

Kardeşimin düğününden önce iki günümüz var. Parker dün gece kasabaya geldi, kamyonu zaten küçük bir U-Haul'a bağlıydı. Hepimiz eşyalarını indirdik, ki fazla bir şey yoktu. Tate'in zaten oturma odası mobilyaları ve bunun gibi eşyaları olduğu için Parker'ın getirdiği tek şey yatak odası mobilyalarıydı. Geri kalanını Arkansas'ta bir depoya yerleştirdi. Sonunda hepimiz benim evime döndük.

Bu kötü bir fikirdi.

Missy ve Angel mutfakta pasta üzerinde çalışıyorlardı ve Courtney onların tüm hatalarını yiyordu. Parker tabii ki onlara zor anlar yaşattı ve Angel sonunda ona bir spatula fırlattı. O da eğildi ve sonunda duvara kek hamuru bulaştı. Parker ve Tate bu akşam buluşmak için beni aradıklarında, Angel onları evimize getirirsem beni hayatımla tehdit etti. Ve bunu yaparken elinde küçük bir testere tutuyordu.

Söylemeye gerek yok, evimizden koşarak çıktım ve yolda kardeşimi ve Josh'u aldıktan sonra doğruca Tate ve Parker'a gittim.

Şimdi hepimiz onların oturma odasında oturup hokey maçı izliyoruz.

"Burada kalamaz." Tate, Parker'ın kucağında oturan siyah beyaz kediye doğru başını sallıyor.

"Yapmak zorunda," diye suratını asıyor. "Biz bir paket anlaşılmayız." Bu kediye bu kadar bağlı olmasına neredeyse güleceğim.

Tate iç geçirir. "Bundan sorumlu olmak istemiyorum. Ve o da boku pençeleyecek."

"Olmayacaksın. Ayrıca pençeleri de kesilmiş," diyor asık bir suratla.

Tate bana baktı, ben de biramı kaldırdım. Kedi getireceğini bilmiyordum.

"Hadi," Parker kediye tutuyor ve Tate'e gülümsüyor. "Puss puss kalmalı."

Josh gülerken birasını tükürür. "Puss puss?" diye soruyor gülerken.

"Evet," diyor Parker onu bir kez daha kucağına oturtturarak ve sevmeye başlıyor. "O benim iyi kızım." Bir annenin çocuğuna yaptığı gibi onu övüyor.

Tate sonunda şişman kediye kaşlarını çatmadan önce "İyi," diye homurdanıyor.

"Teşekkür ederim." Parker yere bakar ve elini onun sırtında gezdirir. Sonra televizyona bakar. "Bu senin boktan bekârlığa veda partisi bahanen mi?" Parker kaşlarını çatarak sorar. "Çıplak kızlar nerede?"

Micah gülüyor. "Bekârlığa veda partim Vegas'taydı. Bunu hatırlamayacak kadar sarhoş muydun?"

"Hayır, gayet iyi hatırlıyorum ama karın da oradaydı. Bu bir bekarlığa veda partisi değil."

"Bekârlığa veda partisini nasıl değerlendiriyorsun?" Biramı geri devirerek soruyorum.

Yüzünde ciddi bir ifadeyle bana bakıyor. "Meme uçlarını ve biraz amcığı gösteren her şey."

Kucağındaki kedisini gösteriyorum. "İşte bu akşamki kukun. Ve senin tüm hayatın bekârlığa veda partisinden ibaret. Bir gece erkeklerle hokey izlemek seni öldürmez."

Koltuğuna gömülürken oflayıp pufluyor.

Ön kapı çalındığında Tate yattığı yerden doğrulur. "Hey," diyor şaşırılmış bir sesle. "Burada ne işin var?"

Bir kızın kıkırdadığını duyuyorum ve Parker oturup kendini ayarlarken gözlerimi deviriyorum. "Bize ev arkadaşı alacağını söylemiştin, biz de size akşam yemeği için bir şeyler getirelim dedik," diyor yüksek perdeden bir ses.

Parker yüzünde kocaman bir gülümsemeye bize bakıyor ve ağzını açıyor. Sonra da sanki bunun ne anlama geldiğini anlamamışız gibi iki parmağını kaldırdı.

Tate tekrar konuşmadan önce bir an sessizlik oluyor. "Tamam. İçeri gelin."

Tate köşeyi dönüp oturma odasına girdiğinde görünür. Uzun boylu bir sarışın ve daha da uzun boylu bir esmer hemen arkasından geliyor ve ikisi de ellerinde bir tabak bir şey taşıyor.

"Çocuklar, bu Jeannette," diyerek sarışını işaret ediyor ve o da elini kaldırarak bize el sallıyor. "Ve bu da Christy," diyerek selam veren esmer kızı işaret ediyor.

"Merhaba hanımlar." Parker cazibesini ortaya koyuyor.

Başımı sallıyorum ve Josh da bir merhaba diye mırıldanıyor. Micah telefonuyla çok meşgul, eminim Holly'ye mesaj atıyordur. akşamı annesiyle geçirecek, o yüzden eminim kafayı yemek üzeredir.

"Peki yeni oda arkadaşın kim?" diye sorar sarışın.

"O ben oluyorum." Parker sırtarak elini kaldırır.

Sarışın Jeanette tabağını kaldırır ve konuşur. "Sizin için fettuccini alfredo yaptım."

Parker Tate'e bakıyor. "Kadınlar hep yemekle mi gelir?" Ağzı şok olmuş gibi yarı açık.

Tate koltuğuna geri oturmadan önce omuz silkiyor.

Esmer olan Christy gülüyor. "Bunu sık sık yapıyoruz. Eğer yapmazsak açlıktan ölecek. Bir bok pişiremiyor."

"Hey, bu doğru değil. Mikroalgam var," diye savunuyor Tate. "Tatlı da getirdik," diye ekliyor Christy.

Parker ellerini birbirine sürtüyor. "Umarım tatlı sizsinizdir." Kaşlarını oynatarak kızları güldürür.

Arkama yaslanıp flört etmelerini izliyorum. Kendime sormak zorundayım, *o kadar sinir bozucu muydum? Bütün kadınlar bu kadar aptalca mı davranıyordu?*

"Hokey mi izliyorsunuz?" Jeanette televizyona bakarak soruyor.

"Evet," diye yanıtlıyor Tate, "Futbol bitti, o yüzden bir şey."

Kaşlarını çatıyor. "Futboldan nefret ediyorum, çok barbarca."

Gülümsüyorum. Angel futbolu seviyor ve ben de onun bu yönünü seviyorum. Kasklarını fırlatmaya ve birbirlerini itip kakmaya başladıklarında daha da çok seviyor.

"Onları bir striptiz kulübüne götürmeye çalışıyordum," diyor Parker uzun boynunu Micah'a doğru uzatırken. "İki gün içinde evleniyor."

Micah hızla başını sallamaya başlar ve sarışın heyecanla aşağı yukarı zıplar. "Striptiz yapan bir kız arkadaşım var. Bir sürü seksi arkadaşı var."

Tate, "Striptiz kulübüne gitmiyoruz," dedikten sonra Parker'a sert bir bakış attı.

"Oh." Kaşlarını çatıyor. "Buraya gelebilirler," diye öneriyor.

Hepimiz bir ağızdan "Hayır," diyoruz. Parker hariç.

Sarışın kaşlarını çatıyor ve sonra sanki hala elinde tuttuğunu yeni fark etmiş gibi elindeki tabağa bakıyor. Oturma odasından çıkıp mutfağa doğru yürümeden önce diğer kıza "Bunları mutfağa götürelim," diyor.

"Tate?" Parker sertçe fısıldıyor. "Hangisini istiyorsun?"

"İkisini de al." Elini havada sallıyor. "Bu senin eve hoş geldin hediyen olabilir."

Parker ayağa kalkıp gömleğini düzeltmeden önce kedisini sandalyesinin yanına yere bırakırken ellerini çırpıyor. "Sonra bana aldırmayın. Ben bir çığırkanım." Sonra onların peşinden yürür.

"Umarım şaka yapıyordur," diye sırtıyor Tate.

"O değil." Biramdan bir yudum alıyorum. "Onunla aynı odada seviştin. Sesli konuşuyor," diyorum tüm ciddiyetimle.

Tate gülerken birasını yudumluyor. "Bu ilginç olabilir." "Ona gerçekten ikisini de mi vereceksin?" Josh gözlerini kocaman açarak soruyor.

"İkisini de mi vereceksin?"

Sarışın olan gerçekten seninle ilgileniyor."

Tate orada oturmuş telefonuyla mesajlaşıyor. İşini bitirdiğinde başını kaldırıp hepimizin ona baktığını görüyor. "Bir şey mi dedin?"

Josh kendini tekrarlıyor. "O sarışın senden gerçekten hoşlanıyor gibiydi. Neden ikisini de Parker'a atıyorsun?"

Tate telefonunu kaldırır. "Zaten bir tane geliyor."

Koltuğa yaslanıyorum ve biramdan bir yudum alıyorum. Bu gerçekten de ilginç olabilir.

"Dün gece nasıl geçti?" Bilardo topunu hizalamak için eğildiğimde Tate'e soruyorum. Dün gece onun evinde çok geç saatlere kadar kalmadık. Birkaç bira içtikten sonra yolumuza devam ettik. Tate'in davet ettiği kız geldiğinde, diğer ikisinin gerginliğini görebiliyordunuz.

"Sanırım iyiydi. Siz sonra Cindy ve ben yatmaya gittik. Sonra işimiz bitince o da gitti." Omuz silkiyor. "Parker'ın çığlıklarını duymak zorunda kalmadım." Gülümsüyor. "Yani sonuç olarak iyi bir geceydi."

"Cindy'nin hikayesi nedir?" Merakla sordum. Onun hoşlanacağı biri gibi görünmüyordu. Gerçekten kısa, siyah saçları vardı ve kırmızı çizgilerle süslenmişti. Kısa bir etek, çorap ve savaş botları giymişti. Ortaya çıkan diğer iki kıza kıyasla görülmeye değer bir manzaraydı.

"Cindy ile Missy'nin kardeşinin grubunu izlemeye gittiğim bir gece tanıştım. Onun grubundan önce çalan kız grubundaydı." Ayağa kalkıyor ve atışını yapmak için bilardo masasına doğru yürüyor. "Konuşmaya başladık ve sonra başladık."

"Yani ciddi bir şey değil mi?" Ben soruyorum.

İçini çekti ve bana bakmak için dönmeden önce doğruldu. "Sen de mi?"

"Ben de değilim' ne?"

Bana ters ters bakıyor. "Sam bana birkaç ay önce 'Neden Missy'yle çıkmıyorsun', 'Seni birlikte gördüğüm kızla neden ciddi değilsin' gibi kişisel sorular sordu. Şimdi sen de aynısını yapıyorsun."

"Hayır, değilim" diye inkar ediyorum.

"Peki o zaman ne yapıyorsun?" diye soruyor.

Bu oyunu oynayabiliriz, ama ne düşündüğünü bilmek istiyorum. Tate'i okumak zordur. Duygularını oldukça gizli tutar. Kızgın olmadığı sürece, ki çoğu zaman öyledir. Erkekler söz konusu olduğunda, bir kızdan seksten daha fazlası için hoşlandıklarını söylemek oldukça kolaydır. Missy için daha fazlasını hissettiğini biliyorum. "Neden Missy ile konuşmadın?"

Bana sırtını dönerken oflayıp pufluyor. "Kız kardeşim seni lanet bir pilice mi dönüştürdü Slade?" diye soruyor kuru bir sesle.

Kıkırdıyorum. "En son kontrol ettiğimde öyle değildi."

"O zaman beni ve Missy'yi neden önemsiyorsun?"

"Çünkü kadınları beceren erkekler, bir sebep olmadıkça onları genellikle görmezden gelmezler. "Eskiden yaptığım şey sadece bir sonrakine geçmekti. Onun yanındayken yumurta kabuklarının üzerinde yürüyormuş gibi davranıyor. Eğer bu kadar garip hissetmeseydi ona farklı davranmazdı.

Dönüp bana bakıyor. "Ne söylememi istiyorsun? Sana onu sevmediğimi söyledim zaten."

Bir kaşımı kaldırarak bunu daha hissederek tekrar söylemesi için ona meydan okuyorum.

Onu çok seviyor.

"Ve o, birinin onu kullanmasından daha fazlasını hak ediyor. Ve benim yapacağım da tam olarak bu; onu kendi bencil ihtiyaçlarım için kullanmak. Bunu yapabileceğim bir sürü başka kadın var. Dün gece gördüğünüz gibi."

Ve bu sözler düşüncemi kanıtladı. Başımı salladım. "Bunu gördüm."

"İkimiz de istediğimizi alıyoruz, sonra da çekip gidiyorlar. Missy onunla kucaklaşacak ve ona güzel şeyler söyleyecek birini hak ediyor. Ben o adam değilim."

Sırıtiyorum. "Bu kadar komik olan ne?" diye soruyor.

"Kız kardeşinle tanışana kadar ben de aynı şekilde hissediyordum," diyorum dürüstçe.

"Sizi temin ederim ki Missy ve benim için böyle bir durum söz konusu olmayacak." Sonra bilardo masasını işaret ediyor. "Artık aşktan ve hatunlardan bahsetmeden oynayabilir miyiz?"

Başımı salladım.

"Tanrı'ya şükür," diye mırıldanıyor.

"Hokey maçına ne dersin?" Onu güldürerek ekliyorum.

Üçüncü bilardo oyunumuzdayız ve hala kızların üst katta birbirleriyle atışmalarını duyabiliyoruz.

"Sence bu kaç kez yapacaklar?" Tate, Angel ve Missy'nin bulunduğu yere çıkan merdivenlere bakarak sorar.

Omuz silkiyorum. "Angel mükemmeliyetçidir. Bu yüzden, ne kadar gerekiyorsa o kadar yapacaktır diye düşünüyorum." Dügün yarın, yani gece istediği gibi olması için son şansı.

"," diyorum bilardo sopamı masanın üzerine koyarak. "Hadi gidip pastayı gözetleyelim."

Merdivenlerin başına geldiğimde Angel'ın sesini duyuyorum. "Annemle bir gün birlikte bir fırın açmayı konuşmuştuk," diyerek duruyorum ve gözlerimi Tate'e kaydırıyorum. Geçen gün golf oynamaya giderken bana anlattığı şey buydu.

"İkinizin sanıyordum?" Missy soruyor.

"Anne-kız anlaşmazlıklarımız vardı. Ben babama daha yakındım ama annemi severdim. Bana yemek yapmayı o öğretti." Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum.

"Ne oldu?" Missy sessizce soruyor. Angel ile annesi arasında neler olduğunu tam olarak bildiğini sanmıyorum. Sadece Angel'ın anne ve babasının öldüğünü biliyor.

"Babam öldükten sonra işler değişti. Annemin benimle hiçbir şey yapmak istemediğini düşündüm. Ben de toparlanıp evden ayrıldım. Planlarımız unutuldu."

"Neden kendin bir tane açmıyorsun?"

"Bunun için çok geç," diye cevap veriyor hemen. Çok çabuk mu diye sorarsanız Ben.

"Nasıl yani? Bu artık senin hayalin değil mi?" Missy'nin sorduğunu duydum.

Angel iç geçirir. "Bir zamanlar annemle paylaştığım bir hayale devam etmekten başka bir şey istemezdim ama bu artık mümkün değil."

"Neden olmasın?"

Yere çarpan bir şeyin sesini duyuyorum ve sonra Angel tıslıyor, "Kahretsin."

"Özür dilerim. Özel hayatına girmemeliydim," diye özür diliyor Missy.

"Hayır. Sen iyisin." Tekrar konuşmadan önce yere düşen her neyse onu topladığını duyuyorum. "İşler değişiyor ve bazı şeylerin bir zamanlar sahip olduğun aptalca hayallerden daha önemli olduğunu fark ediyorsun."

"Sanırım kafam karıştı."

"Fırın işletmek zor bir iş. Çok uzun saatler çalışıyorsunuz. Erken açarsınız ve geç kapatırsınız. Hafta sonları ve tatillerde çalışıyorsunuz. Bu hem benim hem de annemin hayatını ele geçirirdi. Şimdi bunu yapmam için,

tek başına, hayatımı tüketti. Slade benim için çocukken gördüğüm aptalca bir rüyadan daha önemli."

Arkamı döndüm ve sessizce merdivenlerden aşağı indim. Kanepeye oturdum ve Tate'in bana baktığını görmek için başımı kaldırdım.

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyor bana bakarak.

"Nişanlım hakkında pek bir şey bilmediğimi düşünüyorum," kendime kızarak.

"Kendine bu kadar yüklenme." oturdu.

Eğilip dirseklerimi dizlerimin üzerine koyuyorum. "Bana annesinden ya da Jack'ten hiç ."

Tate kaşlarını çatıyor. "Neden düşünüyorsun?"

"Onu duydunuz. Bu konuda konuşmak ona acı veriyor gibiydi."

"Duydum."

"Tıpkı onun gibisin," diyorum onu Angel'la kıyaslayarak. İkisi de geçmişleri hakkında konuşmayı sevmiyor. Söylediklerim yüzümde kocaman bir gülümsemeye neden oluyor.

"Öyleyim," diye başını sallayarak onaylıyor.

Birkaç saniye sessizce oturduk ve ben onun geçmişi üzerinde durmamaya çalıştım. Çocukken bu kadar çaresiz olduğumu hayal bile edemezdim. Bir yetişkin olarak karşı koyabilirsin. Ama bir çocukken kaçışınız olmazdı.

"Scott'a senin hakkında sorular sordum," diyorum arkama yaslanarak ve onu bir şeyler öğrenmek istiyorum.

"Bana söyledi," diyor umursamazca.

"Bana Angel'la evlenmem için izin verdiğini söyledi. İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz."

Kıkırdıyor ve ben de kaşımı kaldırıyorum. "Teknik olarak yaptım." "Nasıl yani?"

"Ofisine geldiğim o gün sırrının ne olduğunu bildiğimi söylemiştim... evlenme teklif etmek. Onunla olmanı istemeseydim, bu olmazdı," diyor sanki benden kurtulacakmış gibi.

Belki de . "Evlenme teklif etmeyi planladığımı bildiğin halde Şükran Günü için neden aileme gelmedin?" diye sordum.

Hepimizle birlikte New York'ta olduğu için çok yaygara koparmıştı ama ailemin yanında değildi.

Orada sessizce oturup odaya bakarken soruya cevap vermesi gerekiyormuş gibi çelişkili görünüyor. "Alaska'ya gitmek zorunda kaldım."

"Ne için?"

İç çekiyor. "Jonathan'ın iyi bir yanı vardı, bağlantıları vardı. Ve ben bunları kendi avantajıma kullanıyorum. Kendi hayallerimi gerçekleştirmek için." Sanırım Jonathan onu yetiştiren adam.

"Yani öldü mü?" Merakla sordum.

Başını iki yana sallar. "Bildiğim kadarıyla o orospu çocuğu hâlâ hayatta," diye kaşlarını çatıyor.

"Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Hayır." Gülümsüyor. "Ve daha az umursayabilirim."

Koltuktan kalkıp bilardo aldım. "Başka bir oyun oynamak ister misin?" Odayı dolduran gerginliği hafifletmeye çalışarak soruyorum.

"10 dolar, ben kazandım."

Gülümsedim.

"Tamamdır."

Birkaç saat sonra saatime baktım. "Kahretsin. Saat ikiyi geçmiş."

Tate bilardo sopasını yere bırakarak, "Eve gitmem gerek," diyor.

Merdivenleri bir kez daha çıkıyoruz ve mutfığa giriyoruz. Angel ve Missy'nin mutfak adasında başlarını eğmiş uyuduklarını görünce gülümsüyorum. Mutfağımız hâlâ dağınık görünüyor.

"Vay canına," diyor Tate dikkatimi çekerek. "Pasta harika görünüyor," diyerek pastanın yanına doğru yürüyor.

Pastaya iyice bakıyorum ve gülümsüyorum. mor ve mavi çiçekler olan dört katlı güzel bir düğün pastası. Ve ortasının vişne dolgulu olduğunu biliyorum; Holly'nin en sevdiği. Yarın tadına bakmak için sabırsızlanıyorum. "Tam da Holly'nin istediği gibi görünüyor," diyorum kızların üzerinden geçtiği resmi elime alarak.

"Gerçekten yetenekli," diyor Tate, Angel'ın mutfak adasının üzerinde yatan, uzun siyah saçlarının büyük kısmını kapladığı kafasına bakarak.

"Biliyorum."

"Holly olsaydım onu yemek istemezdim." Gülüyor. Sonra cebinden telefonunu çıkarıyor ve fotoğrafını çekerken onu izliyorum. Ben küçük bir atarken o bana bakıyor. "Ne?"

"Az önce mı çektin?"

Başını sallıyor. "Elbette. Onu duydunuz, bu bir zamanlar onun ve Marie'nin hayaliydi. Onun yerinde olsaydım, bunun bir resmini isterdim."

Elimi usulca sırtına dökülen saçlarında gezdiriyorum. "Sence o hayalden gerçekten vazgeçmiş midir?" Tate'e soruyorum.

"Hayır," diyor dürüstçe.

"Ben de bilmiyorum," diyorum ondan çok kendime. "Hadi onları yatağa götürelim," diyorum eğilip onu kollarıma almak için. "Yatağa koyabilirsin."

Missy boş yatak odasında."

İfadesiz bir bakışla benden ona bakıyor ama gözlerindeki tereddütü görebiliyorum.

Sonunda ona doğru yürümek için hamlesini yapıyor ve aynı naziklikle onu kucağına alıyor. Onun koridordan aşağıya, evin arka tarafına doğru yürümesini izlerken ben de kollarımda Angel'la ayakta duruyorum.

Kollarımdaki Angel'a bakıyorum ve gülümsüyorum. Onun tüm hayallerinin gerçekleşmesini istiyorum ve bunları onun için gerçekleştireceğim.

Onu yatağına yatırdıktan sonra pastayı garajdaki buzdolabına koymayı ihmal etmiyorum. Tate'e hoşça kal diyorum, evi kilitliyorum yatağa gitmeden önce mutfakı temizliyorum.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Samantha

Yuvarlanıyorum ve elimi yatağın Slade'in tarafına koyuyorum. Yatağı boş bulduğumda gözlerim hafifçe açılıyor. Omzumun üzerinden odaya bakıyorum ve kendimi yalnız buluyorum. Bacaklarımı ve kollarımı gererek yataktan kalkıyorum. Şifonyere doğru yürüyüp onun bir tişörtünü çıkarıyorum ve yatak odasından çıkıyorum. Koridorda yürürken onun sesini .

"Evet, orada olacağız." Duraklama. "Hayır, geç kalmayacağım. Benden erken gelmemi istedin."

Mutfağa geliyorum ve mutfak adasına oturuyorum, o bir yandan cep telefonu ile konuşurken bir yandan da bana arkasını dönmüş krep pişiriyor.

"Sakin ol." Bir krep çeviriyor. "Her şey harika olacak."

Gülümsüyorum, Micah ile konuşuyor olmalı, başka kim düğün gününde çıldırır ki?

"Tamam, ben de seni seviyorum. Kahvaltıdan sonra orada olacağım," diyerek kapatmadan önce Micah'ı rahatlatır.

Dirseklerimi masaya koyup çenemi ellerimin arasına alarak sırtı bana dönük bir şekilde yemek pişirmesini izliyorum. Yukarı uzanıp dolaptan bir tabak alıyor ve krepleri dizmeye başlıyor. Gözlerim onun üzerinde gezinirken sessizce oturuyorum. Adam üzerinde tişört yokken kalçalarına kadar inen eşofmanlarının içinde muhteşem görünüyor. Sırt kasları her hareketinde esniyor.

Eğildi ve bir tepsi aldı. Gülümsüyorum; Sevgililer Günü'nde bana yatakta kahvaltı hazırlıyordu. *Ben dünyanın en şanslı kızıyım.*

"O tepsiye ihtiyacın olmayacak," diyorum tatlı bir şekilde.

Arkasını döndü ve bana gülümsedi. "Burada ne yapıyorsun?"

Sana yatakta kahvaltı hazırlamak istedim."

Sandalyemden kalkıp ona doğru yürüyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. "Burada, mutfakta yiyebiliriz." Eğilip bana uzun, tatlı bir öpücük veriyor, sonra da çekiliyoruz. "Missy nerede?" diye sordum.

"Yaklaşık bir saat önce ayrıldı." Ona başımı salladım. "Pastayı dün gece buzdolabına koydum, o yüzden endişelenme."

Gülümsüyorum. "Teşekkür ." Sonunda o lanet şeyi bitirdiğime inanamıyorum ve neredeyse mükemmel görünüyor.

Tabağımı tezgâhın üzerine koyuyor ve bana bir çatal uzatıyor. Çikolata parçacıklı kreplerden bir ısırık alıyorum.

"Hmm." Başımı onaylarcasına salladım.

"Seninkiler kadar iyi değiller." Kaşlarını çatıyor.

Çatalımı bırakırken bir parmağımı kaldırdım. Buzdolabına doğru yürüyüp krem şantiyi çıkarıyorum.

"Biraz kremaya ihtiyacı var." Adaya geri döndüm ve kreplerimin üzerine biraz krema sürdüm.

Kolumdan tuttu ve beni . "Bu harika bir fikir."

"o?"

"Biraz kreme ihtiyacımız var." Kollarımı kaldırdığımda aşağı uzanıp gömleğinin eteklerini tutuyor ve başımın üzerinden yukarı çekiyor.

Küçük bir kahkaha attığında dudağını ısıyor. "Tabii ki," fısıldıyor, "altında bir şey yok."

"Gidip üzerime bir şeyler atayım," diye takılıyorum uzaklaşmaya başlarken. Beni tutuyor ve tezgâhın üstüne yerleştiriyor.

Bacaklarımın arasında dur.

"Evde olduğun her zaman çıplak kalmanı tercih ederim," diyor ciddi bir şekilde.

Kaşlarımı çatıyorum. "Bazen eğlencenin yarısı senin için giyinmektir. Çıkarmak hoşuna gitmiyor mu?"

Bir elini yanağımda gezdiriyor. "Eve geldiğimde seksi bir şeyler giymiş olmanı seviyorum," kaşını kaldırıyor, "ama seni çıplak da seviyorum."

Ev telefonu eğilip beni öpüyor. Sanki Deja vu yaşıyorum. Tıpkı onun doğum günü gibi.

"Bırak çalsın," diyor kollarını bana daha sıkı sararak.

Cevap vermek için onu üstümden itmeden önce birkaç kez daha çalıyor. "Alo?" Telefonu açtığımı söylüyorum. Slade masaya oturuyor ve kreplerinden bir ısırık alırken kaşlarını çatıyor.

"Günaydın canım," diyor Vivian hattın diğer ucundan. "Ben de hazır olup olmadığını öğrenmek için aramıştım." Çılgınca bir nedenden ötürü düğüne birlikte gitmemiz gerektiğine karar vermişti. Holly'nin hazırlanmasının Micah'dan çok daha uzun süreceğinin farkındayım, bu yüzden yolda beni almasına karar verdik.

"Evet, otuz dakika içinde hazır olurum," diyorum Slade'e gülümseyerek, o da gözlerini bana diyor.

Telefonu kapatmadan önce bana "Tamam, orada olacağım" dedi.

Telefonu kapattım ve ona doğru yürüdüm. Arkasında dururken kollarımı göğsüne doladım. "Üzgünüm, bebeğim." Eğildim ve yüzünün yan tarafını öptüm. "Hazırlanmam gerekiyor. Annen birazdan beni almaya gelecek. Seks yapmak için bütün gecemiz var," diye hatırlatıyorum ona.

Başını sallıyor ama kreplerinden bir ısırık daha alırken küçük bir çocuk gibi somurtuyor.

SLADE

Kamyoneti park ettikten sonra kilisenin önüne geldim ve içeri girdim. İçeri girer girmez Josh'la karşılaştım.

"?" diye tıslıyor. "Micah seni arıyordu."

Kahretsin, telefonum sessizde. "Sessizde. Neden beni arıyordu, geleceğimi biliyordu." Kardeşimin düğününü kaçırarak değilim ya.

"Sam'in içeri girdiğini gördü ama seni görmedi ve sen cevap vermeyince çıldırmaya başladı," diye açıklıyor beni kolumdan tutup koridorda sürükleyerek.

"Kızlar nerede?" Etrafta Angel'ı ararken soruyorum.

Yüzünde kızgın bir ifadeyle başını çevirip bana bakıyor ve ben de "Kızlara ne oldu şimdi?" diye sormak zorunda kalıyorum.

"Holly ve annesi kavga etmişler. Eğer öyle demek istiyorsanız. Holly sessizce ağlarken annesi çığlık attı ve kollarını etrafa savurdu."

"Neden?"

"Çünkü Sam'in yaptığı pastayı gördü. Çok kızdı ve servis yapmayı reddetti!"

"Ne?" Şak diye söyledim. Pasta harika görünüyordu. Lanet olsun, Angel son iki haftasını o lanet pasta üzerinde çalışarak geçirdi.

"Tüm detayları bilmiyorum, sadece Courtney'nin bana mesaj attığı kadarını biliyorum." Bir kapıya geldik ve beni kapıdan içeri itti.

Micah beni görünce, "Tanrı'ya şükür Slade," diyor. Bana doğru yürüyor ve beni kucaklıyor. Sırtını usulca sıvazlarken birkaç kez göz kırpmıyorum.

"Sen iyi misin?" Geri çekilip ona bakarken sordum.

"korkuyordum."

Sırtına bir tokat atıyorum. "Düğününü asla kaçırmayacağımı biliyorsun," diyorum kaşlarımı çatarak.

"Biliyorum." Kollarını iki yana sallıyor. "Sadece gerginim sanırım." Kendi kendine gülüyor.

Herkes düğün öncesi fotoğrafları için hazırlanmayı bitirirken hepimiz odada ziyaret ediyoruz. Tüm bunlar bittikten sonra odaya geri dönüyoruz. Aradan on dakika geçmeden biri kapıyı açıyor. Kulaklığı olan bir adam kapıyı kapatmadan önce "Kilisenin önünde sıraya girmeniz gerekiyor" diyor.

Tezgâha doğru yürüyorum ve hepimize babamın viskisinden birer shot dolduruyorum. "Hadi içelim çocuklar," diyorum herkese birer shot bardağı uzatarak.

"Micah." Elimde içkimle ona doğru dönüyorum. "Tebrikler kardeşim. Sen ve Holly için daha mutlu olamazdım."

Çocukluğumuzdaki gibi kocaman gülümsüyor ve bu bana kendimi onun ağabeyi gibi hissettiriyor. Her zaman benimle ve arkadaşlarımla takılmak isterdi ve biz de ona her zaman izin verirdik.

Parker gülüyor ve beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor. "Holly ile konuşmaya başladığın o ilk geceyi hatırlıyorum." İçkisinden bir yudum aldı. "Josh'un iddiayı kaybedip sikini deldirmek zorunda kaldığı geceden önceki geceydi."

Kıkırdıyorum.

"O hâlâ sende mi?" Parker soruyor.

"Tabii ki biliyorum." Homurdanıyor. "Kadınlar buna bayılır." Omuz silkiyor. "Şimdi sadece bir kadın."

Kardeşimin sırtını sıvazladım. Hepimizin evleneceğini hiç düşünmemiştim. Kahretsin, ben bile seveceğimi hiç düşünmemiştim

Birisi.

"Teşekkürler çocuklar. Sadece Holly ile evlendiğim için değil, burada benimle birlikte olduğunuz için de çok şanslıyım."

Hepimiz içkilerimizi yudumluyor ve kilisenin önündeki yerimizi almak üzere teker teker dışarı çıkıyoruz.

"Evleneceğine inanamıyorum." Parker başını sallar.

Josh sessizce, "Dostum, bir kilisedeyiz," diyor.

"Her neyse dostum. Sadece bunu atlatamıyorum. Micah evleniyor. Slade nişanlandı. Yani, tek başına bu bile bana cehennemin kanıtladı." Josh, Parker'a başını sallar. "Ya sen Josh, senin neyin var?" Josh'ın koluna yumruk atar. "Evlisin ve yolda bir çocuğun var."

"Ne diyebilirim ki? Ben sadece şanslı bir orospu çocuğuyum." Kendine gülüyor.

Parker kaşlarını çatarak, "Şanslı demek doğru olmaz," diyor, "ama düşünlerle ilgili sevdiğim bir şey var." Ellerini birbirine sürtüyor.

"O da ne?"

"Kadınlar." Parker dudaklarını yalıyor. "Bekâr nedimeler."

Micah, "Hiçbiri bekâr değil, o yüzden onlardan uzak dur," diye uyarıyor ve Parker şeytani bir sırıtışla Tate'e bakıyor.

"Missy öyle." Sanki aksini söyleyecekmiş gibi kaşlarını çatıyor.

Hepimiz izliyoruz, Tate'in arkasını dönüp onu yere sermesini bekliyoruz. Onun yerine rahatça omuz silkiyor. "Bildiğim kadarıyla kardeşin onunla çıkıyor."

Parker yüzünde şaşkın bir ifadeyle bana bakıyor ve ben de başımı sallıyorum. Onu götürdüğü o ilk beri birkaç kez birlikte olmuşlardı.

son birkaç hafta içinde.

"Oh." Kardeşim parmağını kaldırdı. "Holly'nin kuzeni bekâr. O bir nedime."

Parker ellerini birbirine sürtüyor. "Bu kadar yeter," diyor gülümseyerek, belli ki kızın neye benzediğini umursamıyor bile.

Müzik başlar ve bayanlar koridorda yürümeye başlar. İlk yürüyen Angel oldu ve gerçekten de çok güzel görünüyordu. Mor elbisesi bronz tenini ve geriye doğru topladığı siyah saçlarını ortaya çıkarıyor. Gözleri gözlerime kilitleniyor ve bana her zaman açıklayabileceğimden çok daha fazlasını hissettiren o gülümsemeyle gülümsüyor.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Samantha

Düğün çok güzeldi. Courtney, Vivian ile birlikte çok ağladı. Tanıdığım en hassas iki kadın olduklarına yemin edebilirim. Orada durduğum süre boyunca Holly'nin annesinin bana hançer fırlattığını hissedebiliyordum. Bana duyduğu nefretle kiliseyi ateşe verebileceğinden oldukça eminim. O benim pastamdan bir çöpmüş gibi bahsederken ben orada öylece duruyordum. Profesyonel olarak mükemmel olmadığını biliyorum ama çöp de değil. Holly'nin yüzüne vurmaya başladığında, onu odadan fırlatıp attıracak birkaç yorum yaptım.

"Üstünü değiştirecek misin?" Son fotoğrafımızdan sonra gelin odasına geri dönerken Courtney soruyor.

"Evet." Holly bize resepsiyonda ne giymek istiyorsak giyebileceğimizi söyledi. Bunun annesini kızdırmak için eminim, çünkü o da annesinin söylediği elbiseyi giyiyor.

"Ben de," diyor bana sırtını dönüp sarı saçlarını bir eline alırken. "Fermuarımı açar mısın?"

Uzanıp elbisesinin fermuarını açıyorum, sonra da aynısını yapabilmesi için sırtımı ona veriyorum.

Giysi çantasının fermuarını açarken derin bir nefes alıyorum. Bu elbiseyi neden davetlerinde giymeye karar verdiğimi bilmiyorum. Sadece bu sabah gözüme çarptığında doğru olduğunu hissettim. Elbiseyi poşetten çıkarıyorum ve Courtney'nin sütyeni ve külotuyla gözlerini kocaman açmış bir şekilde orada durduğunu görüyorum.

"Uh," diye mırıldanıyor. "O elbise..."

"Sence yapmamalı mıyım?" Başımı yana eğerek soruyorum.

Bana doğru yürürken usulca gülümsüyor. "Bence bu harika bir fikir."

Elimde tuttuğum bebek pembesi elbiseye bakıyorum. Babamın anneme birlikte geçirdikleri ilk Sevgililer Günü için aldığı elbise. Omuzları açıkta bırakıyor ve göğsüme dar geliyor, sonra kalçamın ortasına kadar iniyor.

Aynanın karşısına geçerken askıdan çıkarıp üzerime geçiriyorum. Courtney yüzünde bir gülümsemeyle arkamda durmaya geliyor. "Keşke Marie de burada olsaydı da seni bu elbiseyi giyerken görseydi" diyor sessizce, dolmaya başlarken. "Kesinlikle muhteşem görünüyorsun."

Yüzümü ona döndüm. "Teşekkür ederim, Court." Birkaç kez burnunu çekerken kolunu bana doluyor.

Birbirimizden uzaklaşıyoruz ve yüzüne düşen gözyaşına bakıyorum. "Şunu yapmayı kes," diye azarlıyorum onu. "Makyajını yeniden yapmak zorunda kalacağım."

Küçük bir kıkırdama çıkarırken başını sallıyor. "Bu aptal hormonlar her zaman benimle uğraşıyor." Uzanıp büyüyen karnını okşuyor. Hamile haliyle kesinlikle çok güzel görünüyor.

Odadan çıkıp resepsiyon salonuna girdik. Holly'nin annesi şehirdeki en büyük kiliseyi seçmişti. Düğün ve resepsiyonun tek bir yerde olmasını istiyordu. Konuklarının resepsiyona gitmek için başka bir yere gitmek zorunda kalarak kendilerini rahatsız hissetmelerini istemiyordu.

Slade'in elinde bir Bud Light tuttuğunu ve barın kurulduğu yerde Mark ve Holly'nin babasıyla konuştuğunu görüyorum. Kendi kendime gülümsüyorum, smokinin içinde çok yakışıklı görünüyor. Geniş omuzlarına ve dar omuzlarına tam oturuyor.

Kalçalar mükemmel. Düğün günümüz için sabırsızlanıyorum. Ona gerçekten benim diyebileceğim günü. Ona doğru yürümeye başlarken gülümsüyorum. Arkasından yaklaşıp elimi sırtına koyuyorum. Dönüyor ve yüzünde bir gülümsemeyle bana bakıyor.

"Bize izin verir misiniz?" diyor çocuklara ve bizi yalnız bırakmak için elimi tutuyor.

Bizi koridora çıkardı ve bana doğru döndü. "Her şey mi?" Beni neden buraya çektiğini merak ederek soruyorum.

Bedenini bedenime doğru iterken usulca gülümsüyor. "Her şey mükemmel," diye beni rahatlatıyor. "Çok güzel görünüyorsun." Gözleri elbisemin üzerinde geziniyor. "Üzerindeki elbiseye bayıldım." Ellerini yan tarafımda gezdirip kalçalarımda durduruyor.

"Annemindi." Kaşını kaldırınca gülümsedim. "Annenin mi?"

Başımı salladım. "Babam ona ilk Sevgililer Günü'nde almıştı." Omuz silkiyorum. "Bugün giyme ihtiyacı hissettim," diyorum sessizce.

Parmağını çenemin altına koydu. "Çok güzel."

Masamıza giden yolu bulup oturuyoruz. Geçen yıl boyunca hayatlarımızın ne kadar değiştiğine gülüp birkaç mutlu gözyaşı dökerken zaman çok hızlı geçiyor.

Slade ve ben yalnız oturuyorduk. Elini yüzümün yan tarafına koymuş, burnu burnumdan birkaç santim uzakta, bana bir kez daha bu gece ne kadar güzel olduğumu söylerken bir kadın sesi bizi böldü.

"Bana on bin dolar borçlusun."

Başımı kaldırıp masamızın önünde elinde bir kadeh şarapla duran Holly'nin annesine bakıyorum.

Slade benden uzaklaştı ve ben konuştum. "Affedersiniz?" Ona on bin dolar borcum olduğunu mu söyledi?

"Bana on bin dolar borcun olduğunu söyledim." Bir elini kalçasına koyar.

"Sana borcu yok," diyor Slade sakince.

Şaşkınlıkla ona bakıyorum.

"Evet, öyle. Kızımın düğününü mahvetti." Önümde duran tabağa bakıyor, otuz dakika önce yaptığım pastanın olduğu yere. Onu yedim! Ve söylemeliyim ki acayip .

"Tam tersine. Her şeyi harika yaptı," diyerek ona kocaman bir gülümseme gönderiyor.

"Slade," diye tıslıyorum.

"Hayır, o haklı," diyor Holly masaya gelirken. "Sana onu rahat bırakmanı söylemiştim anne!" Anne kelimesini vurguluyor. "Aldığın pastayı istemediğimi de söylemiştim. Sam günü kurtardı. Benim günümü!"

"Arka odada öylece duran bir pasta sipariş ettim. Onunla ne yapmam gerekiyor?"

Annesi gevezelik ederken Holly eğilip bana göz kırpmıyor ve yanımda duran, üzerinde yarım dilim pasta olan tabağı kapıyor. Ayağa kalkıyor ve annesine bakıyor. "Bir ısırık almalısın." Sonra da pastayı annesinin yüzüne doğru itiyor.

Elimi ağızıma götürürken nefesim kesildi. Bunu öylesine yapmadı. "Ben çok..." Ayağa kalkmaya çalışırken hızlıca söyledim. Slade kolumdan tutup beni kabaca koltuğuma geri çekti. Beni susturdu.

Annesi yüzündeki pastayı silip yere atıyor ve Holly'ye ölümcül bir bakış fırlatıyor. "Senin için yaptığım onca şeyden sonra," diye alay ediyor.

Holly iç çeker. "Senden benim için bir şey yapmanı istemedim anne. Düğünümle ilgili istediğim her şeyi sen yaptın.

Hiçbirini. Sen istediğini yaptın. İstedığın herkesi davet ettin. Sadece arkadaşlarına hava atmak istediğin için. Hayatımdaki önemli insanlara, arkadaşlarıma." Slade'i ve beni işaret ediyor. "Düğünüm için harcadığın dolar miktarı umurlarında değildi. Sam pastamı bedavaya yaptı. Mükemmel olması için iki hafta uğraştı. Benim için bu kadar çaba gerektiren ne yaptınız?" diye soruyor.

"Bunu nasıl söylersin?" Annesi yüzünde öfke dolu bir ifadeyle ona doğru bir adım atar.

"Bariz olanı ifade etmek kolay." Holly ellerini göğsünün üzerinde kavuşturuyor, belli ki öfkesinden etkilenmemiş.

"Sana ne oldu böyle?" diye soruyor annesi şaşkınlıkla.

"Sen," diye tersliyor Holly, parmağıyla onu işaret ederek. "Micah ve bana özel günümüzde yardım eden arkadaşlarıma saldıramazsın," diye bağırıyor Holly.

Slade'in yanına kıvrılıp kaybolmaya çalışıyorum. İnsanlar bakmaya başladı.

Annesi bana kafamı koparmak istermiş gibi son bir kez kötü kötü bakıyor ve sonra çekip gidiyor.

Holly bana döndü. "Çok üzgünüm Sam," diyor masanın üzerinden eğilerek ve ellerimi tutarak.

Başımı şaşkınlıkla ona doğru sallıyorum. "Annenin suratına pasta fırlattın," diyorum hâlâ şoktayken.

"Ve iyi hissettirdi." Gülümsüyor. "Sadece birinin pastasının tamamını yememiş olmasından nefret ediyorum." Kaşlarını çatıyor.

Slade kıkırdar. "Bu Parker olmalı. Nedime elbisesi giymiş bir kız dikkatini dağıttı ve onun peşinden gitti."

Holly ellerimi bıraktı. "Hayır, kuzenime ondan uzak durmasını söyledim. Gitmem gerek." O da kendi etrafında dönerek

Onlar.

Slade'e döndüm. "Neden...?"

Sözümü kesti. "Neden özür dileyecektin? Kadın tam bir sürtük." Gülümsüyor. "Ona karşı durduğu için Holly ile gurur duyuyorum."

"Ama o sana hiçbir şey yapmadı. Onunla bu şekilde konuşman doğru değildi," diyorum ciddi bir şekilde.

Gülümsüyor ve bana doğru eğiliyor. "Evet, yaptı. Sana hakaret etti."

Gülümsemeden edemiyorum. Pislik gibi davrandığı zamanlarda bile çok tatlı olabiliyor.

Yuvarlanıp gözlerimi açtığımda Slade'in bana gülümsediğini görüyorum. "Ne zamandır beni uyurken izliyorsun?" Saçımdan kırmızı bir gül yaprağı çıkarırken mırıldanıyorum. Slade dün gece yatağımızı onlarla kaplamıştı. Bize sıcak bir köpük banyosu hazırladı ve gecenin çoğunu sevişerek geçirmeden önce bir kadeh şarap içerken bunun tadını çıkardık. En güzel Sevgililer Günü'ydü.

"Birkaç saat," diyor gülümseyerek. Yorgun

gözlerimi kapatıyorum ve iç çekiyorum.

"Ürkütücü."

Elinin yanağını usulca okşadığını hissediyorum. "Seninle çok gurur duyuyorum."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve ona baktım. "Ne?" Bu sözleri söylerken hissettiğim duyguyla sesim çatlıyor. Bu sözleri uzun duymamıştım. En son babam duymuştu

ve bu aptalca bir şey içindi. Her zaman ne kadar gurur duyduğunu bilmemi isterdi.

Gözleri gözlerimde dolaşırken yüzü artık ciddi. "Seninle gurur duyduğumu söyledim. Holly için çok çalıştın. Ve sadece güzel görünmekle kalmadı, tadı da muhteşemdi. Tıpkı olacağını bildiğim gibi."

Gözyaşlarımı uzak tutmaya çalışarak yutkunuyorum. "Ben sadece onun istediğini yaptım," diyorum.

"Ciddi misin?" Başını sallar. "Sen her şeyin ötesine geçtin Angel. Bunun için sayısız saat harcadın."

Gülümsüyorum. "Aslında bunu onun için yapmak hoşuma gitti," diyorum sessizce.

"Biliyorum." Elini yanağıma koydu ve bana baktı. "Missy ile annenizin ikinizden ne yapmanızı istediği hakkında konuştuğunuzu duydum."

Yüzümdeki gülümseme kayboldu. "Kulak misafiri miydin?"

"Hayır. Mutfağa gidiyordum ve ikinizin konuştuğunu duyunca durdum."

"Aynı fark." Ondan uzaklaşıyorum ve üstümden atıyorum. Yatakta doğruluyor. "Bana kızma. Bence bunu yapmalısın. Hayallerinizin peşinden gidin."

Ellerim kalçalarımın ucunda duruyorum. Bunun için gerçekten bir argümanım yok.

Bana sahip olduğunu bilerek yavaş ve ukala bir şekilde gülümsüyor. "İlişkimiz için hayallerinden vazgeçmeni istemiyorum Angel."

"Değilim," diye itiraz ediyorum. "Evet, pastayı yaparken harika vakit geçirdim ama bu konuyu zorlamazsan sevinirim."

Ellerini havaya kaldırıyor. "Burada zorlama yok." Ama bunu gülümseyerek söylüyor. Ben de ona karşılık vermekten kendimi alamıyorum.

Diğer haftalar gibi çabuk geçiyor. Banka her zamanki sıkıcı yerinde. Orada yaşadığım tek heyecan Courtney'nin ruh halindeki değişimler. Bir an telefonda Josh'a bağırıyor, sonra ağlayarak onu arıyor. Zavallı adam için üzülsem bile bu oldukça komik.

Holly'yi henüz göremediğim için de kendimi kötü hissediyorum. Balayından döneli iki gün oldu. İşten çıktığımda çok yorgun oluyorum. Eve , yemek yapıyorum ve sonra yatıyorum.

Bankadan çıkıp arabama doğru yürürken telefonuma cevap verip "Selam bebeğim," diyorum.

"Bir toplantım vardı. Geç saate kadar evde olamayacağım," diyor Slade.

Arabamın kilidini açtım ve bindim. "Tamam. Holly daha önce beni aradı ve şimdi işe dönmüş. Ben biraz Larry'lere gideyim," diyorum ve arabamı çalıştırıp yerimden geri geri çıkıyorum.

"Kulağa hoş geliyor," diyor. "Sonra evde görüşürüz."

"Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum, Angel."

Otoyola çıkmadan önce Holly'yi arayarak haber veriyorum.

On beş dakika sonra Larry's'in önüne geldim ve arka tarafa park ettim. Arabamdan inerken çantamı ve telefonumu alıp arka kapıya doğru yürümeye başladım ki göz ucuyla siyah bir kamyonun yanaştığını gördüm.

hızla durduğunda geri sıçırıyorum. "Ne be?" Bağıríyorum. "Nereye gittiğine dikkat et," diyerek etrafından dolaşmaya başlıyorum.

Yolcu kapısı açılıyor ve Jax'in arabadan atladığını görünce bir an paniğe . Kapıyı çarpıyor ve araba lastikleri gıcırdayarak önümde gidiyor.

"Jax," diyorum ondan bir adım geri çekilerek. "Burada ne yapıyorsun?"

"Seni almaya geldim," diye cevap veriyor kara gözlerinde şeytani bir bakışla.

Gelip beni alacak mısın? Hızlıca etrafıma bakıyorum. Arka kapı hâlâ üç metre ötemde ve o benimle kapı arasında duruyor. Ondan kaçabilir miyim bilmiyorum. "Burada olduğumu nereden biliyordun?" Arka cebimdeki telefonuma uzanırken sormaya karar verdim.

Eğer onu konuşturabilirsem, belki telefonuma Slade'in numarasını tekrar aratabilirim. Şüpheliyim. Ama bir kız umut edebilir.

Elini uzatıp kül rengi yüzünde gezdirirken şeytani bir kahkaha atıyor. "Neden bu kadar korkmuş görünüyorsun?" diye soruyor başını eğerek. "Beni hâlâ sevmiyor musun?"

Ciddi olamaz. Başımı sallıyorum.

Bana doğru bir adım atıyor ve derin bir iç çekiyor. "Bu senin için büyük talihsizlik, bebeğim."

Elimi telefonumun üst kısmına doladım.

"Çünkü seni hâlâ seviyorum ve artık geri döndüğüme göre gitmene izin vermeyeceğim."

"Dur, Jax," diye uyarıyorum ve o da gülümsüyor.

"Slade'in sana ne kadar yalan söylediğini biliyor musun?" Yine mi bu? "O bana yalan söylemez," diye .

Gölümsüyor. "Sen New York'tayken onunla konuştuğumu söyledi mi? Seni almaya geleceğim konusunda onu uyardığımı söyledi mi?" Kara bir kahkaha atıyor. "Bu oldukça komik. Bunca zamandır Tate'le çıktığını sanıyordum." Ne kadar yanıldığına gülmeye devam ederken başını sallıyor.

Jax benim New York'ta olduğumu nereden biliyordu? Slade...? "Hayır." Başımı salladım. "Yalan söylüyorsun."

"Sana yalan söyleyen tek kişi o, *Angel*." Bana böyle seslendiğinde utanıyorum.

"Bir de Tate'le ilgili sizden sakladığı bir sır var."

"Tate'in nesi var?" Endişeyle sordum.

Kıkırdıyor. "Sen her zaman aptal bir sürtük oldun." Bana doğru birkaç adım daha atıyor.

Derin bir nefes alıp arka kapıya kadar gidebilmek için dua ediyorum ama bana doğru hamle yapıyor ve ikimizi de yere düşürüyor. Telefonum elimden düştü ve onu almak için çabaladım.

"Bırakın beni!" Çığlık atıyorum.

Bir yumruğun sırtıma vurduğunu hissediyorum ve acıdan çığlık atıyorum.

Üzerimden tırmanıyor, bacağımı tutuyor ve sarsıyor. Gömleğim yırtılıyor derim kaldırıma çarpıyor ama diğer ayağımı kaldırıp karnına tekme atabiliyorum.

Çabucak toparlanıyor, eğiliyor ve ben yerden kalkamadan bir avuç saçımdan tutup beni ayağa kaldırıyor. Elini ağızıma kapatmadan önce "Dur!" diye bağırmayı başarıyorum. Tekmeliyorum, itiyorum ve kollarımı etrafa savuruyorum. Kaçmak için vücudumun yapabildiği her şeyi deniyorum ama o çok güçlü. Eli çok güçlü.

saçlarımı sıkıca sarıyor ve kafa derim hareketten yanıyor.

Beni arabama doğru sürükledi ve sürücü koltuğuna fırlattı. Beni yolcu koltuğuna ittikten sonra uzanıp çantamı aldı ve camdan dışarı fırlatıp telefonumun yanına bıraktı.

"Beni rahat bırak." Uzanıp ona bir tokat attım ve yüzüğümün onu bir kez daha kesmesine izin verdim. kaçmak için yolcu kapısına uzanmaya çalışıyorum ama tokadıma çok daha güçlü bir şekilde karşılık veriyor. Sol bileğimi tutup hırlarken acıyla haykırıyorum. "Ver şunu bana," diyor nefes nefese.

"Hayır." Çığlık atıyorum ve elimi yumruk yapıp top haline getiriyorum. Yüzüğümü alamaz. Beni öldürmesi gerekecek.

Saçlarımı bir kez daha tutuyor ve beni öne doğru itmeden önce başımı geriye doğru çekiyor. Sonra karanlıktan başka bir şey görmüyorum.

SLADE

İş yüzünden randevumuzu iptal etmek zorunda kaldığım için kendimi kötü hissediyorum. Saatile bakıyorum ve toplantıma daha otuz dakika olduğunu görüyorum, bu yüzden telefonumu çıkarıp ona telafi edeceğimi söylüyorum.

Birkaç kez çaldı ve sonra sesli mesaja geçti. Barın numarasını bulup aradım.

"Larry's." Holly'nin cevabını duydum.

"Hey Holly. Angel'la konuşabilir miyim?" "O burada değil."

Holly'yi görmeye gideceğini söylemişti. "Onunla daha önce mu? Bana seni görmeye gideceğini söyledi.

bir toplantım vardı."

"Evet. Bir saat önce beni aradı ama gelmedi. Eve gittiğini düşündüm."

Holly'yi görmeyi ne kadar çok istediğini biliyorum. Oraya gitmemesine imkân yoktu. "Onu tekrar aramayı deneyeyim."

"Tamam. Dışarı çıkıp arabasında oturup telefonla konuşuyor mu diye bakacağım. Buranın ne kadar gürültülü olabileceğini biliyorsun ve Vivian'ı daha sonra düğünle ilgili şeyler için arayacağını söyledi."

Telefonu kapattık ve Angel'ın numarasını tekrar gönder tuşuna bastım.

"Alo?" Birkaç kez çaldıktan sonra Holly'nin sesini tekrar duyuyorum. Ve sesindeki titremeyi fark etmekten kendimi alamıyorum.

"Holly?" Telefonu kulağımdan çekiyorum. Yine barı mı aradım?
"Neden onun telefonuna cevap veriyorsun?"

"Slade. Parker'ı aramalısın. Ona hemen Larry'nin yanına gitmesini söyle." Sesi titriyor ve sesindeki paniği duyabiliyorum.

"Neler oluyor Holly?" Anahtarlarımı alıp ofisimden çıkarken soruyorum.

"Sam'in telefonu park yerinde, cüzdanı ve..." Ağlamaya başladığında sözlerini yarıda keser.

"Onun neyi?" Talep ediyorum.

Birkaç saniye sessiz kaldı. "Nişan yüzüğü."

Duruyorum ve asansörlerin önünde duruyorum. "Ne demek istiyorsun Holly?" Şak diye söyledim.

"... Sanırım biri onu kaçırdı."

Biri onu kaçırdı mı? Hayır, yanılıyor olmalı. Ama Holly'nin anlattıklarını başka ne açıklayabilir ki? "Sizin bir gözetleme sisteminiz var, değil mi?" Angel'ın bir süre önce bundan bahsettiğini hatırlıyorum.

"Evet." Sesi çatlıyor ve düzgün düşünmek her şeyimi harcıyorum.

"Dinleyin. Kameraya bak. Olanları kaydetmiş gibi görünüyor mu?"
Eşyalarının yerde olduğu yerden anlayabilir.

"Evet," diyor şimdi ağlayarak.

"Tamam. Polisi arama. Onları aramadan önce izlemek istiyorum."
Onu alacaklar ve ben ne olduğunu göremeyeceğim.

"Ama Slade. O burada değil ve tüm eşyaları..."

"Holly," diye bağıryorum. *Bunun için tek bir şansım var.* "Onları henüz aramayacağına söz ver," diyorum.

Küçük bir çığlık atıyor ve ardından birkaç kez burnunu çekiyor.
"Tamam," diye fısıldıyor.

"Yoldayım," bağırp telefonu yüzüne kapatıyorum. Sola dönüyorum ve merdivenlere açılan kapıyı omzumla çarpıyorum. Asansörde bekleyecek zamanım yok. Katları koşarak inerken Parker'ın numarasını çeviriyorum. Bacaklarım yeterince hızlı hareket edemiyor ve neredeyse birkaç kez tökezliyorum.

"Ne var yok?" Parker uykulu bir şekilde soruyor.

"Larry'ye git. Hemen şimdi," diye bağıryorum nefes nefese. On kat daha var.

"Bu gece olmaz, dostum," diye esniyor ısrarına aldırmadan. "Çifte vardiyadan yeni çıktım."

"Angel," diye tıslıyorum. "O kayıp. Holly otoparkta çantasını, telefonunu ve nişan yüzüğünü buldu ve arabası orada değildi."

Bir kargaşa ve ardından duvara çarpan bir kapı sesi duyuyorum.
"Tate!" Bağırıldığını duydum. *Evde olmalı.* "?" diye soruyor.

Ben.

"İşten çıkıyorum." Beşinci kat.

"Polisi aradın mı?" diye soruyor, sanki kafasına bir gömlek geçirmeye çalışıyormuş gibi boğuk bir sesle.

"Hayır. Polis gözetimine girmeden önce video kaseti izlemek istiyorum." Üçüncü kat.

"Slade," diyor uyarırcasına. "Tate!" diye bir kez daha bağılıyor, ben cevap veremedim. ",," diye hırlıyor bana. Bir kapıya vurduğunu duyuyorum. "Siktir et," diye mırıldanıyor kendi kendine. Sonra arka planda bir kadın çığlığı duyuyorum. "Kaldır kışını yataktan ve giyin. Gitmeliyiz," diyor Parker.

Tate'in sesini ama ağır nefes alış verişimden ne dediğini anlayamıyorum.

"Bu Sam. O kayıp. Şimdi kışını yataktan kaldır," diye bağıırır.

"Seninle orada buluşuruz." Telefonu kapattım, sonunda en alt kata indim ve arabama koştum.

sessiz bir kayıt çalarken Larry'nin arka ofisinde oturuyorum. Tate yanımda duruyor ve Parker önümde tek dizinin üzerine çöküyor. Hepimiz monitörden sahneyi izlerken kimse konuşmuyor.

Angel'ın arabasıyla geldiğini görüyoruz. Güneş batmaya başlıyor ama hava henüz kararmadı. Arka kapıya doğru yürümeye başlarken yüzünde bir gülümseme vardır. Siyah bir kamyon neredeyse ona çarpacakken geri sıçrar. Angel'ın

Kameranın baktığı yön; tek görebildiğiniz eski siyah bir Chevy'ye benzeyen şeyin kaputu. Ses yok, bu yüzden tek yapabildiğiniz bir şey bağılıyor gibi görünen kadının tepkisini görmek. Etrafında dolaşmaya başlıyor ama araç hızla uzaklaşıyor. Gözleri kocaman ve vücudu kaskatı kesilmiş bir halde olduğu yerde duruyor. En büyük korkumun kameranın görüş alanına girmesini izliyorum; Jax.

" çocuğu," diye tıslıyor Tate.

Başını birkaç kez sallıyor ve ben birkaç dakika boyunca çaresizce onu izliyorum, sonra onun etrafından koşmaya çalıştığını görüyorum. Adam ona doğru hamle yaptığında ayağa fırlıyorum ve ikisi de yere düşüyor, adam kızın üstüne iniyor.

Kadın onu defetmeye çalışırken ben orada öylece duruyordum. Sırtına yumruk atıyor, ayak bileğinden tutup sürüklüyor, sonra saçlarından tutup kaldırıyor ve arabasına itiyor.

Kadının park yeri kameranın net görüş alanındadır, bu yüzden küçük arabası onların mücadelesi yüzünden sallanırken izlemeye devam ederiz. Adam kadının çantasını omzundan koparmayı ve telefonunun yanında camdan dışarı atmayı başarıyor. Kadın adama tokat atıyor ve adam da ona tokat atıyor. Kadın onunla biraz daha boğuşuyor ve sonra adam onu başının arkasından tutup yüzüstü arabanın ön paneline itiyor.

Kadının bedeni koltuğa yığılır; baygındır. Sol elini bir kez daha kaldırıyor, yüzüğünü çıkarıyor ve sonra onu da camdan dışarı fırlatıyor. Arkasında lastiklerinin kaldırımı ısıttığı siyah bir iz bırakarak uzaklaşıyor.

Sonra hiçbir şey yok. *O gitti.* Jax onu aldı.

Orada durdum ve az önce ne gördüğümü anlamaya çalışarak birkaç kez göz kırptım. Böyle bir şey olmadı. .

Camın duvara çarparak kırıldığını duyduğumda Tate dikkatimi çekiyor.

Parker ayağa kalkıp Tate ve bana dönerek, "Onu bulacağız," diyor. Bana bakıyor ve gözlerindeki şüpheyi görüyorum. Gergin çenesindeki öfkeyi. Göğsü eğik ve yumrukları sıkılı.

Başka bir cam kırılma sesi duyduğumda gözleri Tate'e kayıyor. "Bir şeyleri kırmayı bırak," diyor. "Polisler de burada bunu izliyor olacak. Bunu bildirmek zorundayım," diyor bana.

Başımı sallıyorum. Ama önemli değil, polisi siktir et. O piçi önce ben bulacağım. "Orada bir bok bulamayacaklar." Sonunda sesimi buldum. Kamyonun üzerinde etiket numarası yoktu. Modelinin ne olduğundan bile yüzde yüz emin değilim. Tek gördüğüm siyah, paslı bir kaputun yarısıydı.

"Bunu bildirmek zorundayım Slade." Telefonunu çıkardı.

"O haklı." Tate'in derin ve sert sesini duyuyorum. "O videoda şu anda nerede olduğunu gösteren hiçbir şey yok. Bu iki saat önceydi." Gözlerim monitöre odaklanıyor ve parlak bir şeyin ekran paramparça oluyor.

Parker dikkatini tekrar Tate'e çeviriyor ve ben arkamdan gelen yumuşak bir ağlama sesi duyuyorum. Döndüğümde Holly'nin köşede durmuş hüngür hüngür ağladığını görüyorum. Vücudu titriyor, eliyle ağzını kapatıyor ve gözyaşları yüzünden aşağı akıyor. Onun da burada olup olanları izlediğini unutmuşum. Ona doğru yürüdüm ve kollarımı ona doladım.

"Onu bulacağım," diye söz veriyorum.

Vücudu titrerken kollarını bana doluyor ve ben de bırakırsam yere düşeceğinden korkarak ona daha sıkı sarılıyorum.

Tate telefonundan bir numara yanımdan hışımla geçiyor, Parker da onunkiyile konuşuyor.

"Onu geri getireceğim," diyorum yüksek sesle. Yapmak zorundayım.

Bir saat sonra arka otoparkta duruyordum. Polis arabaları ve hatta bir ambulansla doluydu.

İçinde bulunduğum lanet olası durumu geride bıraktım ve o kadar kızgınım ki patlayabileceğimi hissediyorum. Bir şeyi yumruklamak istiyorum. Bir şeyi yere devirmek istiyorum. Birine sanki benim kişisel bez bebeğimmiş gibi davranmak istiyorum. Kalbim Angel için kırılıyor. Ve aklım farklı yönlere gidiyor.

Yaşıyor mu?

Belki de daha fazlasıydı. Onu nereye götürdü?

Onunla ne yapmayı planlıyordu?

Polisler bana sorular sordu, ben de aptalı oynadım. Sanki hiçbir şey bilmiyormuşum gibi, ama ben her şeyi biliyorum.

Monitöre ne olduğunu öğrenmek istediler ve Holly onlara birkaç gün önce bozulduğunu söyledi. Bu yüzden başka bir cihazdan izlemek zorunda kalmışlar. Ayrıca onlar göstermeden önce kırık camları temizlemeyi de başarmış. Öylece bırakacaktım. *Siktir et onları.*

"Ne biliyorsun?" Parker'ın başka bir polise sorduğunu duydum.

Beton üzerindeki bazı siyah izleri işaret ediyor. "Fazla değil, dostum." İç çekiyor. "İki takım lastik izi var." Sonra onun arabasına ait olduğunu bildiğim diğerlerini işaret ediyor. "Arabası için arama emri çıkarttık. Ondan bir haber bekliyoruz." Bir elini kısa altın sarısı saçlarında gezdiriyor.

Onu asla bulamayacaklar. Muhtemelen bir göle kaçmıştır. Bulsalar bile, muhtemelen yakınında olmayacaktır.

"Slade?"

Tate'in telefonunu cebine koyduğunu görmek için arkamı dönüyorum. Ofisten çıktığından beri ilk kez konuşuyordu.

Ona doğru yürüdüm. "Lütfen bana bir şeyin olduğunu söyle." O benim tek umudum. Durmadan telefonla konuşuyor. Bir şey bulmuş olmalı.

Park yerine bakıyor ve sonra gözleri benimkilere takılıyor. "Hadi gidelim." Arkasını döndü ve yürümeye başladı.

Sormadım bile. gidiyorum.

"Bekle," diyor Parker. "Siz nereye gidiyorsunuz? Polislerin size daha çok sorusu olacak." Bana baktı.

Tate önce Parker'a sonra bana baktı. "Bu polisler Slade'e yardım edemez."

"Yapabilirler ve yapacaklar," diye ısrar ediyor Parker. "Lastikler. Sırt izleriyle eşleştirebilirler. Bu da daraltmaya yardımcı olur..."

"Neye yardım edeyim?" Tate talep ediyor. "Cesedini bulmasına mı?"

Bu ifade karşısında irkildim. Hayır. O ölmedi. Onu bulacağım.

"Alınma Parker ama sizde çok fazla var. Benim yok," diye devam ediyor Tate.

"Ne ?" Parker endişeyle sorar.

"Kız kardeşimi geri almak için ne yapmam gerekiyorsa yapacağım. Sonrasında beni tutuklamak zorunda kalırsanız, öyle olsun." Dönüyor ve Parker'la birlikte geldiği kamyonetine doğru yürüyor. "Benimle evde buluş. Kaybedecek zamanımız yok," talimat veriyor ve sonra Parker'a bakıyor. "*Arkadaşlarından* biriyle git," diye homurdanarak tüm polis arabalarına tiksintiyle bakıyor. Sonra gitti.

Uzaklaşmak üzereydim ki Parker omzumu tuttu. "Abla?"

"Açıklayacak zamanım yok." Omuz silkiyorum ve içimde hissettiğim öfkeyi kontrol etmekte zorlanarak arabama doğru ilerliyorum.

Arkamdan koşarak geliyor ve ben gecenin içine doğru hızla gitmeden önce yolcu koltuğuma atlıyor.

Ben gaza basıp evlerine doğru ilerlerken Parker sert bir şekilde oturuyor. "Haberı var mı?" diye soruyor telefonuna bakarak. Birdenbire arabamın içi aydınlanmaya başladı. şüphesiz polisler mzn neden az önce ayrıldığını bilmek istiyor.

"Hayır." Konuşmak istemiyorum.

Evlerine giriyoruz ve Tate telefonunu tekrar kapatıyor. "Larry'lere gittiğimizde Jax'in uyuşturucu kullandığını düşünmüştük ya? Kullanıyor. Bağımlılığı için birine borcu var. Ne kadar olduğunu ya da Sam'in bununla ne ilgisi olduğunu bilmiyorum. Ama bir şekilde bağlantısı var."

"Neden?" Parker soruyor. "Onu satmayı falan mı planlıyor?" "Sakın yle deme!" Ellerimi aşağıya doğru yumruk yaparak yan.

Yüzünü bana döndü. "Ona borcunu ödemesi için başka nasıl yardım edebilir ki? Uyuşturucudan daha fazlasına bulaşmış olabilir Slade. Ve uyuşturucuyla kafayı bulmuş biri bir sonraki uyuşturucu için her şeyi yapar."

Ona doğru bir adım atıyorum, tam yumruğumu indirecektim ki Tate konuşuyor. "Bu doğru. şu anda her şeyi yapabilecek durumda. Onu geri almalıyız."

"Kime borcu var?" Parker soruyor.

Tate başını sallar. "Bağlantım bilmiyordu."

"Bağlantınız mı?" Parker kuşkuyla sorar. "Sen de uyuşturucu kullanıyor musun, Tate?" diye suçlayıcı bir sesle soruyor.

"Bunun seni ne kadar ilgilendirdiğini anlamıyorum Parker," diye karşılık veriyor.

"Tabii ki beni ilgilendirir. Ben bir polisim ve seninle yaşıyorum," diye karşılık veriyor Parker.

"Dur," diye bağıyorum. Tate'e bakıyorum. "Ne yaptığın umurumda değil, Tate. Şu anda kimi araman gerekiyorsa ara ve Jax'in nerede olduğunu öğren." Sonra Parker'a bakıyorum. "Gitmen gerekiyorsa . Bu konuda Tate'e katılıyorum. Onu geri almak için ne yapmam gerekiyorsa yapacağım. Bu, bir uyuşturucu satıcısına gidip kendime biraz uyuşturucu almak anlamına gelse bile."

"Sen bir savunma avukatısın Slade. Bu işini tehlikeye atmak demek. Ya biri seni görseydi? Bunun için kariyerini riske mi atacaksın?" diye sorar.

Ne saçma bir soru. "Onun için *hayatımı* tehlikeye atarım," diye bağıyorum. "İşimi sikeyim."

Burun deliklerim şişiyor ve ellerim titriyor. O benden alındı. Ve tek yapmak istediğim bir şeyleri pataklamak. "Polis olduğunu biliyorum. İşini de tehlikeye atmana gerek yok. Sadece uzaklaş Parker." Bunu ona karşı kullanmazdım. Aşkı ve onu geri alma neler yapabileceğimi anlamıyor.

"Onu geri getirmeye çalışmadan asla çekip gitmem. Onun güvenliği için ben de en az sizin kadar korkuyorum." Parker iç geçirir ve Tate'e bakar. "Ne yapman gerekiyorsa yap. Ben sizinleyim çocuklar."

Tate'in mutfağına giriyorum ve buzdolabının üstünde duran romu alıp kendime bir bardak dolduruyorum. Alkole ihtiyacım var. Yapmak üzere olduğum şey yüzünden değil, olanlar yüzünden. Parker'a onu geri almak için her şeyi yapacağımı söylediğimde yalan söylemiyordum. Yapacağım.

Tate telefonunu eline aldı ve ikimize de baktı. "Telefonlarınızı sessize alın ve tek kelime etmeyin."

Dediğini yapıyoruz ve Tate mutfak masasına otururken ben de içkimi alıyorum. Telefonunu kulağına götürüyor ve konuşmadan önce birkaç garip sessiz saniye geçiyor.

"Merhaba." Duraksama. "Evet. Uzun zaman oldu." Parker'a bakıyor. "Evet, bana da lazım. Öncekiyle aynı." Parker sertleşiyor, ben de başka tarafa bakıyorum.

Tate'in bir geçmişi olduğunu biliyorum. Bu konuda konuşmuyor ama orada olduğunu biliyorum. Şu anda, o geçmiş için minnettarım. Onu bulmama yardım edecek.

"Benimle şimdi buluşabilir misin?" Başını sallıyor. "Teşekkürler." Telefonu kapatır ve ayağa fırlar. "Gidelim Slade."

"Sana söyledim. Ben varım," diyor Parker yumruğunu masaya vurarak ve sabrı tükenerek.

Tate başını sallar. "Slade'i getirmek zaten riskli ama onu kullanabilirim. Sen bir polissin. Biri ne yaptığımızı öğrenirse Sam'e veda öpücüğü verebiliriz. Jax'in borçlu olduğu insanlar onun ödeme olarak sunulmasını ya da onu her ne için kullanmayı planlıyorsa onu umursamayacaklar. Onu öldürecekler. Burada kal. Bir yere gitme ve telefonuna cevap verme."

"Yani hiçbir şey olmamış gibi davranmamı mı istiyorsun? Ben oradaydım. Diğer memurlar şimdiden beni arayıp mesaj atarak Slade'le neden ayrıldığımı öğrenmek istiyorlar. En iyi arkadaşımın kız arkadaşını bulmak için karakolda olmamı beklerlerdi."

"O zaman git yap. Sadece lanet çenenin kapalı tut. Hangi polisin kirli olduğunu asla bilemezsin."

Parker derin bir nefes alır. "Birlikte çalıştığım hiç kimse kirli değil," diyor öfkeyle.

Tate başını sallar. "Seninle uğraşacak vaktim yok, Parker." Sonra arkasını döndü ve benimle birlikte ön kapıdan çıktı.

Arkasında.

"Öfkeni kontrol etmeni istiyorum," diyor Tate ışıklarını kapatıp kamyonetiyle karanlık bir sokakta ilerlerken.

Bunu Larry'nin ofisinde bir lamba, bir televizyon ve iki resim kıran bir adam söylüyor. "Kıracağım." Sanırım oldukça iyi iş çıkardım.

"Hayır. kullanmak için getirdim, beni pişman etme."

Yüzümü ona döndüm. "Ne oluyor lan? Onu bulmak için her şeyi yapmaya hazırım. Neden elimdeki tek fırsatı heba edecekmişim gibi davranıyorsun?" Yumruğumu orta konsola vurdum.

Aşağıya baktı ve sonra tekrar bana döndü. "Buluştuğumuz bu adam, senin eski bir müşterin."

"Ne?" Bu sefer yumruğumu direksiyona vuruyorum. "Onun benim nişanlım olduğunu biliyor mu?"

"Bilmiyorum. Bana Jax'in onunla takıldığını, hatta ona olduğunu söylediler. Ve her zaman üzerinde bir şey taşıdığını biliyorum." Kamyonetini durdurur ve arka koltuğa uzanarak bir avuç ip alır.

"Bu ne için?"

"Parker'a çenesini kapalı tutmasını söyledim. Bu adam ne yaptığımızı öğrendiğinde bizi ispiyonlayacaktır. Jax'ten para kazanıyor, sence bunu kaybetmek ister mi?"

Başımı sallıyorum. *Ne yapmam gerekiyorsa.*

Karanlık sokakta ilerliyoruz. Hangi cehennemde olduğumuzu bile bilmiyorum. Kesinlikle St. Louis'in yıkık dökük bir yerindeyiz. Eski, paslı bir kapıya geldiğimizde Tate durdu. "Al bunu." Bana ipi uzattı. "Sokağın sonuna git ve sağa dön. Sağındaki ilk kapıdan gir. Bu seni ofisinin arka odasına götürecekt."

Takip edilmediğimizden emin olmak için etrafıma bakınırken başımı sallıyorum. O kapıdan giriyor, ben de onun dediğini yapıyorum. Girdiğim kapıya gelir gelmez diğer taraftaki Tate'in konuştuğunu duyuyorum.

"Nerelerdeydin Jonathan?" diye soruyor bir erkek sesi.

Jonathan mı? Evet, New York'tan sonra ofisimde Tate'in gerçek adı olmadığını söylemişti. Jonathan onu yetiştiren adam değil miydi? Farklı bir isim kullanmasına şaşmamalı.

"Etrafta," diye cevap veriyor sanki bir futbol maçından bahsediyorlarmış gibi rahatça.

"Uzun zaman oldu," diyor adam. "Bunu eski günlerine döndüğün şeklinde anlayabilir miyim?"

"Evet."

Birkaç saniyelik gergin bir sessizlik oluyor. "Slade Long ile takıldığını duydum?" diye sorar. "İşinde iyi. Bir keresinde beni savunmuştu. İki kelime bile edemedi beni kurtardı."

Yere bakarken kaskatı kesildim. Kusmak istiyorum. Şu anda hayatımı elimden almaya çalışan birini nasıl savunabilirdim ki?

"Evet, iyi olduğunu duydum."

"Sanırım bir savunma avukatı, zor zamanlar için yanınızda bulundurmak isteyeceğiniz biri," diye ekliyor adam.

" gibi bir şey," diye mırıldandı Tate.

"Neden onunla takılıyorsun?" diye soruyor bir parça ısırlıkla.

Tate soğukkanlılıkla, "Slade'i sorman çok saçma," diye karşılık veriyor. "Seninle konuşmak istiyor."

Bunu yüzümü göstermem için bir işaret olarak kabul ediyorum. Arka kapıyı açtım ve içeri girdim. görür görmez fark ettim. İlk müşterilerimden biriydi. Yarım ons otla ilk kez suç işlemiş ve kabahat işlemişti. O zamanlar bana büyük bir olay gibi gelmemişti. Ya şimdi? Şimdi çok şey ifade ediyor. Dünyamın bir parçası elimden alınıyor.

"Slade?" diye sorar şaşkınlıkla. "Burada ne işin var?"

"Uzun bir yoldan geldin Dallas," diyorum gözlerinin içine bakarak. "Bir keresinde yarım gram otla yakalanan biri için." Gözlerim oturduğu masanın üzerinde geziniyor. Yüzeyi hap şişeleri ve poşetler kaplıyor. Bazıları tozla dolu, diğerleri çeşitli boyutlarda haplarla.

Pahalı takım elbise ceketini göğsünde düzeltirken bana acımasızca gülümsüyor. "O zamanlar daha fazla şeyle ilgileniyordum, sadece beni sakın bir günde yakaladılar."

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Ayrıca, yargıcı benim olmadığına ikna etmekte çok iyidim." Gülümsüyor.

"Bu benim işim." Sözcükler kendimle gurur duyuyormuşum gibi çıkıyor ve tek yaptığımın adi heriflerin kurtulmasına yardım etmek olduğu gerçeğini fark ederek yüzümü buruşturuyorum.

Gözleri elimdeki ipe bakıyor ve gözleri büyüyor. "Neler oluyor?" Tate'le yüzleşmek için döndü.

Tate sırtını dikleştiriyor ve dövmeli kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Jax. Onu arıyorum. Onu nerede bulabileceğimi biliyor musun?"

Dallas birkaç kez başını sallar.

"Bana aptalı oynama, sana biraz borcu olduğunu duydum," diye devam ediyor Tate.

"Ben değil." Tate'ten bana bakıyor. "Bana geçen hafta ödeme yaptı." Tate bana doğru bir adım atıyor ve elini uzatıyor. Uzanıp ona ipi uzatıyorum.

"Ciddiyim," diyor Dallas geniş gözlerle, sandalyesinde rahatsız bir şekilde kayarak. "Slade ve senin Jax ile ne alakanız var?"

Boğazımı temizliyorum. "Jax'in eski kız arkadaşıyla nişanlıyım."

Sandalyesinden kalktı. "Sam senin nişanlın mı?" Şaşırılmış gibi bakma cüretini gösterdi.

Saniyeler içinde ellerimle gömleğini kavrayarak yüzüne bakıyorum. "Bunu bilmiyormuş gibi davranma," diye homurdandım. "Onun hakkında ne biliyorsun ki?"

Ağır ağır nefes alarak başını sallıyor. Nefesi burbon kokuyor ve bu bende kusma isteği uyandırıyor. "Sadece onunla tekrar birlikte olmak istiyordu."

"Nerede o?" Onu sallıyorum.

"Bilmiyorum."

"Yalan söylüyorsun," diye tıslıyorum.

Onu bıraktım ve geri ittim. Dizleri sandalyesine çarptı ve düştü. Elimi uzatarak parmaklarımı şıklattım. Tate bana ipi fırlattı. "Şimdi bana onun hangi cehennemde olduğunu söyle." Ona doğru bir adım atıyorum. "Ve bunu olması gerekenden çok daha hızlı yapacağım."

"Ben hiçbir şey bilmiyorum. Yemin ederim," diye ağlıyor. "Lütfen?" Ellerini teslim olur gibi kaldırır.

Neredeyse gülecektim. Büyük uyuşturucu satıcısı. Tek yaptığım konuşmaktı ve o şimdiden yalvarmaya başladı.

Ona yumruk attım ve burnundan kan akarken ciyakladı. "Yemin ederim..." Ellerini kaldırıyor ve ben de elimi boynuna dolayarak havasını kesiyorum.

"*Yemin* ederim seni öldüreceğim. Şimdi bana onun nerede olduğunu söyle." Yüzü kıpkırmızı olana kadar sıkmasını talep ediyorum.

Dallas'ın banyosundan aldığımız kağıt havluları açıp birazını Tate'e veriyorum.

Araba kullanırken ellerini silmeye çalışırken "Teşekkürler," diye mırıldanıyor.

Kendim için biraz yırttım ve yüzümle birlikte ellerimi de sildim. Piçi konuşturmak uzun sürmedi. İkimiz de onu biraz kanatmak zorunda kaldık ama onu kum torbası olarak kullanmak iyi hissettirdi. Bize Jax'in J bilinen başka bir adamla yaşadığını ama onunla hiç tanışmadığını söyledi. Bu J denen adamın evin sahibi olduğunu ama şehir yaşadığını düşünüyor. Jax'in orada kalmasına izin veriyor. Bana şüpheli geliyor ama tek ipucu bu.

Otuz dakikadan fazla bir süredir yoldayız ve bir kez daha hiç gitmediğim bir yerdeyiz. Ama artık şehirde değiliz, hiçliğin ortasındayız.

Tate farlarını kapatırken asfalt yoldan çıkıp toprak bir yola giriyoruz. İki yanımızı çevreleyen ağaçlar nereye gittiğimizi görmemizi zorlaştırıyor.

Parker'ı aradım ve bizimle burada yalnız buluşmasını söyledim. Bir planımız var ama istediğimiz gibi gitmesi için gizli tutulması gerekiyor. Eğer duyulursa

haberlerde yer alırdı. Angel'ın zaten olduğundan daha fazla karışmasını istemiyoruz. Kaçırılması bile gizli tutuldu. Medya yok.

Tabii ki tüm arkadaşlarım ve ailem biliyor. Holly Micah'ı aradı ama o Larry'nin evine vardığında biz çoktan gitmiştik.

O ve Josh nerede olduğumu ve onu bulmak için ne yapabileceklerini öğrenmek için telefonumu patlatıyorlar. Babam arayıp kime para gerektiğini soruyor. Kimsenin karışmasını istemiyorum. Cevaplarımı korkuyla alacağım, lanet parayla değil.

"İşte kamyoneti." Tate, Parker'ın ağaçların arasına gizlenmiş koyu kırmızı kamyonetini işaret ediyor. Gözlerimi kısarak ne yaptığını görmeye çalışıyorum.

Tate kamyonetini onun yanına park ediyor ve biz de sessizce iniyoruz. "Ev buradan ne kadar uzakta?" diye sordum.

Parker bize "Yaklaşık çeyrek mil" diye bilgi verdi. "Yürüdüm ve ışıkların yandığını gördüm, bu yüzden orada birinin olduğunu biliyorum."

Başımı salladım. "Hadi gidelim."

Eve doğru ilerlerken hepimiz sessiz kalıyor ve dikkat çekmiyoruz. Ağaçları geçtikten sonra önümüzde küçük bir ev görüyorum. Dışarıdan bakıldığında yıkık dökük ve eski görünüyor. Yanlardan sarkan beyaz ahşaplar ve üstten eksik kiremitler.

Duruyorum ve kolum Tate'in göğsüne çarparak dışarı fırlıyor. "Ne?" diye fısıldıyor sertçe.

Gözleri benim baktığım yeri takip ediyor ve onu görüyor; arabasını. Evin yan tarafında duruyordu. Çamurlu görünüyor, sanki bir çamur çukurundan geçmiş gibi, ama burada. Bu da burada olması gerektiği anlamına geliyor.

Anında rahatladım. *Onu bulmuştum.* Ayrıca daha önce hiç bir öfke hissediyorum.

Çocuklar bağıırken çılgınca bir koşuya çıktım. Bir planımız vardı ve ben ona sadık kalmıyorum.

Verandadan atlayıp ön kapıyı tekmeleyerek içeri giriyorum ve anında Jax'i kanepede birasını yudumlarken görüyorum. Birayı bana doğru fırlatıyor ve kanepeden atlayıp koşmaya başlıyor. Ben kanepenin üzerinden atlayıp tam üstüne atlıyorum. Yüzünü pis lekeli halıya bastırdım. Nefes nefese ve patlamaya hazır bir şekilde eğilip onu ters çeviriyorum.

Bana gülümsüyor. Kahverengi gözleri donuk, teni kül rengi. "Ne yapacaksın?" diye alay ediyor. "Öldürecek misin beni?"

Gömleğini tutup yüzünü tam karşıma getirecek şekilde yukarı çekiyorum. "Ölümü hak etmiyorsun, hayatının geri kalanında acı çekmeyi hak ediyorsun," diye homurdanıyorum. "Nerede o?" Talep ediyorum.

"O burada değil." Küçük bir kahkaha atıyor. "Ve bana yapacağın hiçbir şey onu kurtaramaz. Onun kaderini biliyorum." Yüzüme tükürüyor.

Konuşması için gerekirse onu öldürürüm. Bana kızın nerede olduğunu söyleyecek. Onu tekrar yere itiyorum ve yüzüne bir yumruk atıyorum. Elimi boğazına doladım ve sıktım. Gülümsüyorum, sonunda ellerimi bu zavallı piçin üzerinde tutmak çok iyi hissettiriyor. "Sana ne yapacağımı *söyleyeyim*. Seni bir oyuncakmışsın gibi biraz tekmeleyeceğim. Sonra da seni Tate'e teslim ." Oturma odasında yanımızda duran Tate ve Parker'a bakarak, ikisinin de ağır ağır nefes aldığını söylüyorum. "Keşke seni öldürseydim dedirtecek." Altımdan kurtulmaya çalışırken elimi boğazında sıkıyorum. "Sonra Parker o zavallı kıcıyı tutuklayacak ve hayatının geri kalanını hapiste geçireceksin." Bağıyorum, çok öfkeliyim.

Üzerinden kalktım ve ellerimi yanıma doğru salladım. Tüm vücudum titriyor.

Yan dönüyor ve öksürmeye ve düzensiz nefesler almaya başlıyor. "Asla yapışmayacak." Kelimeler boğazında düğümleniyor. "Sen farkına bile dışarıda olacağım. Bu kasabada tanıdıklarım var."

Sırıyorum. "Ben de öyle, seni orospu çocuğu." Dudaklarının köşesi kalkmaya başladığında Parker'a bakıyorum.

Tate elini deri ceketinin cebine atarken, "Ben de tanıdıklarım var," diyor. Dallas'tan alıyormuş gibi yaptığı hapların bulunduğu plastik poşeti çıkarır. Sehpaya doğru yürür haplara dokunmadan döker, sonra da artık boş olan poşeti cebine koyar. "Çok kötü bir alışkanlığın var, Jax," diyor sırtarak. "Eğer seni öldürmezsem." Yavaşça deri ceketini çıkarmaya başladı. "Bunlar kesinlikle öldürecek." Ceketini lekeli kanepenin arkasına atıyor ve ona bakıyor.

Jax ayağa fırlarken, " canı cehenneme," diye tükürüyor.

Tate hızla hareket eder; sağ yumruğu Jax'in çenesine temas eder ve çene geriye doğru kırılır. Jax düşmek üzereyken Tate onu yakalıyor ve sırtını duvara çarpıyor. Tate geri çekilip karnına yumruk atıyor. Jax acı içinde iki büklüm olur ve Tate dizini kaldırıp Jax'in yüzüne indirir. Tate bu kez onun yere düşmesine izin verir.

Parker'ın nasıl tepki verdiğini görmek için başımı kaldırıyorum ama artık odada değil.

"Nerede o?" Onu tekmelerken tekrar talep ediyorum. Eğer burada değilse nerede olabilir ki?

"Siktir git," diye inliyor.

Tate'in işini bitirmesine izin vermek için uzaklaşmaya gidiyorum; kız bu evde bir yerlerde olmalı. Onu alıp sonra da bırakıp gittiğini sanmıyorum.

ama Jax yerde inerken dikkatimi çekiyor. "Hepiniz öldünüz." Yüksek perdeden çıkan sesi beni güldürüyor. "O bile. Kahrolası kaltak buna değmez." Karnının üzerine yuvarlanıyor ve yavaşça dizlerinin üzerine çöküyor.

Kahkahalarım kesildi ve çenem sıkıştı.

Tate uzanır ve yan tarafına öyle bir tekme atar ki, adam duvara doğru uçar. "Eğer ben gidersem, sen de benimle geleceksin," diyerek ona doğru yürür.

"Slade?" Parker'ın paniklemiş sesi altımızdan geliyor gibi.

Tate'e bakıyorum. "Ben iyiyim. Git hadi."

Oturma odasından çıkıp uzun bir koridora girdim. "Parker?" Bağıyorum.

."

Koridordan sola dönüyorum ve bodruma inen açık bir kapı buluyorum. Her seferinde üç ya da dört merdiven atlıyorum. Aşağıya indiğimde etrafıma bakıyorum ama bodrum boyunca bölücü gibi görünen duvarlardan başka bir şey görmüyorum.

"Neredesin sen?"

Bağıyorum. "Arkada."

Tüm duvarları geçip en arkaya doğru ilerliyorum ve Parker'ın uyuyan bir Angel'ın üzerine eğildiğini görüyorum. Melek yüzüstü yatıyor ve Parker bileklerini arkadan bağlayan fermuarı kesiyor.

Yanına çöküyorum ve onu kollarımın arasında çeviriyorum. Tate'in 'orospu çocuğu' diye bağırdığını duyuyorum.

Yüzündeki ve boynundaki morlukları gördüğümde nefesim boğazımda düğümleniyor. Kafasında büyük bir yara var ve kan akıyor.

yüzünün sol tarafından aşağı akıyordu. "Angel?" Boğuluyorum.

Ben onun gevşek bedenini kollarımda tutarken Parker ayak bileklerindeki fermuarı kesiyor. Kirli ve kanlı saçlarını yüzünden geriye doğru itiyorum. Nabzını kontrol ettim ve nabzının attığını görünce rahatladım.

"Onun nesi var?" Ona bakıyorum ve ayağa fırlıyor. Sorumu duymazdan geliyor. Tekrar ona bakıyorum ve gömleğinin yırtıldığını, omuzlarından sarktığını görüyorum ve onu sıkıca kavriyorum.

O öldü. Jax öldü. Boğazını parçalayacağım.

"Uyuşturulmuş." Parker'ın sesi düşüncelerimi böldü.

"Ne?" Neden bahsettiğini anlamak için başımı çevirdiğimde sesim öfkeden titriyor.

Yerde duran boş bir şırıngayı işaret ediyor. Koyu renk gözleri benimkilerle buluşuyor ve hüzün dolu. "Ona ilaç vermiş. Onun sorunu bu," diyor yumuşak bir sesle.

"Neyle?" Talep ediyorum.

Başını sallar. "Bilmiyorum. Ama her neyse, boş olduğu için hepsini ona verdi." Ne olduğunu belirlemek için bir şey bulup bulamayacağını görmek için etrafına bakmaya başlar.

"Hayır," diye nefes alıyorum başım geri dönüp ona bakarken. "Sorun yok Angel," diyorum boğazım düğümlenerek. "Her şey girecek." Diğer kolumu bacaklarının altına koyuyorum ve ayağa kalkarken onu kaldırıyorum. "Gitmek zorundayız." Panik sesimden belli oluyor. Jax'in ölmek istemesini sikeyim. Onun yaşamasına ihtiyacım var.

Aceleyle merdivenlerden çıkıp koridora indim. Oturma odasında durduğumda Jax'i sırt üstü yatmış, gözleri kapalı, hareket etmiyor halde buldum. Görünüşe göre Tate işi benim için halletmiş.

Tate ağır nefes alıyor, terliyor, çenesi gergin ve gözleri sert. Göğsünde gömleğini kesen bir kesik var - geriye ne kaldıysa

siyah tişörtü kana bulanmış. Bacağına asılı olan her zamanki zinciri de yok.

"Ne oldu?" Parker bana yetişmek için koşmaktan nefesi kesilmiş bir halde soruyor.

Tate öfkesini yatıştırmak için birkaç derin nefes alır. "Orospu çocuğunun arka cebinde bir bıçak vardı."

Sonra gözleri kollarımda yatan kız kardeşinin bedenine takıldı. Gömleği de yırtılmış, pembe dantelli sutyeni ve karnı ortaya çıkmıştı. Kaşları birbirine çarpıyor ve sanki kız kardeşiyle ilgili gördüğü görüntüyü temizlemeye çalışıyormuş gibi başını sallıyor.

Parker, "Ona ilaç verdi," diye açıkladı.

Tate omuzlarını yuvarlıyor ve Jax'e bakıyor. Çenesi gerilir ve sertçe yutkunur. Dönüp kanepeye doğru yürümeden önce ellerini birkaç kez iki yanında yumruk yaptı. Ceketini alıyor ve üzerini örtmek için onun üzerine koyuyor.

"Bilmemiz gerekiyor," diyorum tüm duygularımı içimde tutmaya çalışarak. Çığlık atmak istiyorum. Ağlamak istiyorum. Sadece uyanmasını ve bana istiyorum - iyi olduğunu bilmek için.

Tate başını sallıyor ve ölü olduğunu düşündüğüm Jax'e doğru yürüyor. Eğildi ve ona bir tokat attı. "Uyan," diyor.

Jax hareket etmiyor. İşte o zaman Jax'in kalçasından çıkan bıçağı fark ediyorum. Tate kavradı ve çevirdi.

Jax gözlerini açtığı anda çığlık atıyor. "Ona ne verdin lan?" Tekrar çevirir. "Söyle bana," diye bağırır.

Jax'in sırtı kavisleniyor ve atarken bacağını tutuyor.

Tate bıçağı Jax'in bacağından çekip çıkarır ve Jax bacağını göğsüne doğru çekerek yan döner, ağır nefes alır ve acı içinde haykırır.

Tate onun üzerinde duruyor. "Eğer şimdi söylemezsen, bu bıçak göğsüne saplanacak," diyor Tate, bıçağı tekrar üzerine saldırmaya hazır bir şekilde tutarak.

Jax yuvarlanır ve ellerini kaldırır. "Yapma," diye ağlıyor. "Ketamindi," diye bağıyor. "Ona ketamin verdim," diye tekrarlıyor. "Onu bayılttı. Kaltak çığlık atıyor ve kavga ediyordu..." diye saçmaladı.

Parker omzuma tokat attı. "İyileşecek. Siz gidin, onu hastaneye götürün. Gerisini ben hallederim."

Tate elinde bıçakla Jax'in üzerinde durmaya devam ederken, "Gitmiyorum," diyor. "Bunu ben yaptım. Bunun bana neye mal olacağını biliyordum."

Parker kollarımdaki Angel'dan kardeşine bakıyor. "Görünüşe göre bu sana birkaç dikişe ve yeni bir gömleğe mal olacak." Kapıya doğru başını sallıyor. "Şimdi, siktir git buradan."

Daha fazla tartışmalarını dinlemek için kalmayacağım. Onu kollarıma alıp ön kapıdan koşarak çıkıyorum. Ağaçları geçip kamyonlara vardığımda Tate benim için yolcu kapısını açıyor.

Kollarımda yatan hayatımın aşkına bakarken motor gürlüyor ve lastikler gıcırıyor. Çürüklerin, kanın ve ilaçların yanında çok huzurlu görünüyor ama onunla geçirdiği zamanın huzurlu olmaktan çok uzak olduğunu biliyorum. Korkunç olmalı. Ve bunun için kararlılığımın kırıldığını hissediyorum.

Yüzünü kendime doğru kaldırıyorum. Ona yumuşak bir öpücük vermeden önce, "Özür dilerim Angel," diye fısıldıyorum. "Çok üzgünüm." Başımı onunkine yaslıyorum ve gözyaşlarımın düşmesine izin veriyorum.

Onu bu gece için yatırdılar. Hâlâ bilinci kapalı olduğu için değil. Ameliyat edilmesi gereken yaraları ya da daha fazla değerlendirilmesi gereken kafa travması olduğu için değil. Cinsel saldırı testi de negatif çıktı. Vücudundaki hatırlatıcılar dışında, o mükemmel.

Hamile olduğu için onu kabul etmek zorunda kaldılar.

Hamile!

Kendime tekrar söylüyorum. Gerçek dışı görünüyor ama mantıklı. Neden bu kadar yorgun ve huysuz olduğunu açıklıyor.

Ketamin verildiğini doğrulamak için bazı kan tahlilleri yapmışlar. Bununla birlikte diğer testleri yaparken hamile olduğunu keşfettiler. Onu bir gece yatırmak ve sabah bebekle ilgili başka testler yapmak istediler.

Ben baba olacağım ve nişanlıma sarılıp anne olacağını bile söyleyemiyorum. Jax bunu bizden aldı.

Uyanmasını beklerken hastane yatağının yanında oturuyorum. Bir saatten fazladır buradayız ve o hâlâ kendinde değil. Ketamini tersine çevirmek ve onu daha çabuk uyandırmak için ona başka bir ilaç vermeyi teklif ettiler. Ama nöbet geçirme ihtimalinden bahsetmeye başladıkları anda kesinlikle olmaz dedim. Ona ya da çocuğumuza daha fazla zarar verme riskini göze alamazdım.

Tate'in pencerenin yanında durmasını izliyorum. Hemşire her geldiğinde yarasını kontrol çalışıyor ama Tate onu iterek tedaviyi reddediyor. Ellerinde ve kollarında oldukça kötü izler var ama en kötüsü göğsü. Kesiği buradan görebiliyorum. Derin görünüyor.

Hatta hala biraz kanamaya devam ediyor. Yavaşça hareket ediyor ve elini koymaya devam ediyor. Canının acıdığını biliyorum, sadece onun yanından ayrılmak istemiyor ve onu suçlayamam.

Kendinde değil gibi görünüyor. Muhtemelen onu kalbinden bıçaklamış olmayı diliyordur. Ben de öyle.

"İyileşecek," diyorum elimi keçeleşmiş saçlarında gezdirerek. Saçlarında hâlâ kir ve kan var. Bunun Jax'in sürüklemesinden ve ellerini saçlarına sokmasından kaynaklandığını tahmin edebiliyorum.

Başını iki yana sallar. "Bu en başta hiç olmamalıydı," diye homurdanıyor. "Onu ilk kez hastaneye yatırdığında öldürmeliydim."

"O artık halledildi." Parker'dan bir telefon almıştım. Jax uyuşturucu bulundurma, adam kaçırma ve şartlı tahliye ihlali suçlarından tutuklanmıştı. Sonunda neden beni hiç aramadığının ya da onunla birlikte olduğumu bilmediğinin cevabını almıştım. Son birkaç aydır Georgia'da hapisteymiş. Kefaletini ödedikten sonra geri dönmüş.

"Evet, Sam'in pahasına." Hastane yatağında yatan Sam'i işaret ediyor.

Tam o sırada bir hemşire içeri girer. Angel'ın boylarında ve omuzlarında kesilmiş açık kahverengi saçları var. Buraya geldiğimizden beri hemşiremiz o. Ne zaman gelse pembe önlüğü bana sakızları hatırlatıyor.

Duruyor ve Tate'e bakıyor. "Şuna bir bakmamı istemediğine emin misin? Dikiş istemiyorsan en azından bir bandaj koy."

Ona ters ters bakarken soğuk bir şekilde "Ben iyiyim," diyor.

Başını sallıyor ve sonra bana bakıyor. "O nasıl?" diye soruyor dikkatini Angel'a çevirmeden önce.

Bir elimi saçlarımda gezdirerek iç geçiriyorum. "Aynısı." Hâlâ uyuduğunu anlamıyor mu? "Uyanması gerek." Kaçırılalı altı saatten fazla oldu.

Hemşire küçük bir gülümseme sunuyor. "Biraz daha bekleyebiliriz." Angel'ın bağlı olduğu makinelere ve yatağının yanında asılı duran serum torbasına bakar. "Hayati değerleri iyi ve sıvı alıyor. Ketamini kendi kendine bırakması için ona zaman tanıyabiliriz."

Başımı sallıyorum ve Angel'ın elini tutuyorum. Sessizlik içinde oturuyoruz ve ben gözlerimi açık tutmaya çalışıyorum. Öfkeyi geçtim, korkuyu geçtim, sadece bitkinim.

Başımı yatağa, onun kolunun yanına koyuyorum. Derin bir nefes alıyorum ve rahatlamaya çalışıyorum.

İşte zaman hissettim. Ayağa kalktım ve eline baktım. Kalbim çılgınca atarken öylece bakıyorum. "Hadi Angel," diye fısıldayarak Tate'in dikkatini çekiyorum.

Yüzünü bize dönüyor ve ben onun elini izlerken o da izliyor. Ve sonra tekrar oluyor. Elini benimkinin içinde hareket ettiriyor.

"Uyanıyor," diyorum uzun bir nefes vererek. Ayağa kalkıyorum ve diğer elimi başının üzerine koyuyorum. "Angel? Buradayım, tatlım." Bir damla gözyaşının yanağımdan süzüldüğünü hissederken gülümsüyorum. Rahatlama, daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim. "Buradayım bebeğim."

Başını yavaşça eğiyor ve yüzü buruşuyor. Yüzü buruşuyor. "Slade?"

Kelimeleri bulanık ama konuştu. Tek istediğim bu.

Yumuşak bir hıçkırık çıkardım. "Evet, bebeğim. Ben buradayım."

Ağırlaşan gözleri yavaşça açılır ve tavandan odasına bakar. "Ne...? Neredeyim ben?" Sesi boğuk çıkıyor.

Ne hatırlayacağını bilmenin bir yolu olmadığını söylediler. Dürüst gerekirse, umarım hiçbirini hatırlamaz. Böylesi daha iyi olur.

"Hastane," diye cevap veriyorum, kaybetmemeye çalışarak.

Hemşire tekrar içeri girer ve gülümser. "Uyanmışsın." Yatağının yanına geldi. "Nasıl hissediyorsunuz?"

Angel birkaç kez gözlerini kırıştırır ve zorlukla yutkunur. "Ben... tamam," diye sessizce cevap verir. "Ağrım var." Çatlamış dudaklarını yalıyor. "Yorgunum."

Hemşire başını sallar. "Bana ne hatırladığınızı söyleyebilir misiniz?" Ona kaşlarını çatıyorum, belli ki hâlâ kendinde değil.

"Hatırlıyorum..." Duraklıyor. "Siyah kamyonet. Jax... Larry'nin," ve sonra sanki o anın içinde kayboluyor. Gözleri donuklaşıyor ve tavan döşemelerine sabitleniyor.

Gözleri açılıyor ve elini elimden çekip alıyor. Gözleri yüzük parmağına kilitleniyor ve çılgınca sağ eliyle parmağını yoklamaya başlıyor. "Yüzüğümü aldı," diyor sesi yükselerek. "Onu durdurmaya çalıştım..." Paniklemeye başlıyor.

"Hayır Ange..."

"Nerede o?" Yataktan kalkmaya başlar.

Tate yatağa doğru koşuyor ve ben de ona doğru uzanıyorum. "Oha," diyorum, onu incitmeden ya da serumunu sökmeden tutmaya çalışarak. "Sorun yok, bende," demeye çalışıyorum ama beni dinlemiyor.

Beni itmeye devam ediyor ve battaniyeyi fırlatıyor. Elbisesini tutup çekerek onu yatağa geri yatırıyorum.

Hemşire kapıya doğru koşarak, "Onu sakinleştirecek bir şey getireyim," diyor.

"Hayır," diye bağıyor Angel ve gözlerinde o güne kadar gördüğüm en büyük, en dehşetli bakışla bana bakıyor. Kalbimi kırıyor. "Lütfen

Yapma. Bir daha olmaz." Gömleğimi tuttu. Parmakları göğsüme giriyor ve beni yatağına çekiyor.

"Tamam. Onlara izin vermeyeceğim," diyorum onu sakinleştirmeye çalışarak.

Başını gömleğimin içine soktu ve hıçkırmaya başladı. "Sorun yok." Tate orada durup ona bakarken elimi sırtında gezdiriyorum. Öfke görmeyi bekliyordum ama yoktu. Yüzünden bir damla gözyaşı süzülürken sadece üzüntü vardı.

Hemşire geri döndü. "Bunu ona vermeyeceksin," diye .

Kaşlarını  attı. "Bu Valium, onu rahatlatacaktır." Angel göğsümde bir hıçkırık daha bırakıyor. "Hastaların ona verilen ilaçtan sonra uyandıklarında halüsinasyon görmeleri yaygın bir durumdur."

Başımı salladım. "Hayır." Cesedimi  iğnemedem.

Angel giderek daha çok ağlamaya devam ederken gözlerini bana diyor. "Buna ihtiya ı var."

Tate ellerini hızla yüzüne sürüyor ve sonra gömleğinden geriye kalanlara siliyor. "Biliyorsun..." Tate hemşirenin dikkatini çektiğini söylüyor. Tate uzanıp yırtık gömleğini başının üzerinden yukarı doğru çekerken hemşire ona doğru döner. Hemşirenin kaşları sa  çizgisine kadar kalkıyor. Tate dişlerini sıkarak, "Sanırım o muayeneyi şimdi yaptıracağım," diyor. Bunu istemiyor. Sadece onu kız kardeşinden uzaklaştırmaya  alışıyor.

Gözleri adamın göğsünde ve kollarında gezinirken gülümsüyor, d vmelerine ve eminim vücuduna da hayranlıkla bakıyor. "Kesinlikle. Beni takip edin." Sonra daralmış gözlerle bana bakıyor. "Onu kontrol etmek için geri döneceğim." Sonra Tate'i odamızdan dışarı çıkarıyor.

Ona bakmak için Angel'dan uzaklaşmaya çalışıyorum ama o bana yapışıyor, yüzünü ve bedenini benimkine g m yor.

Kendimi yatağının kenarına yerleştiriyorum ve onu kucağıma çekerek ağlamasına izin veriyorum.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Samantha

"Ver şu yüzüğü bana." "Hayır," diye
bağırıyorum.

Gitti. O aldı. "Hayır. Lütfen, hayır," diye ağlıyorum.

"Şşşt," diyen bir ses duyuyorum ama bu Jax değil. Çok daha yumuşak, sevgi dolu. "Sorun yok, Angel. Seni yakaladım. Artık güvendesin."

Angel. Jax bana Angel derdi.

Ondan uzaklaşmaya çalışıyorum. Vücudum ne kadar acı verirse versin onunla savaştırmamı söylüyor.

"Dur," diye bağırıyorum. "Bırak beni," diye bağırarak onu uzaklaştırmaya çalışıyorum.

Birdenbire bırakıyor ve ben yatağa düşüyorum. Gözlerimi açtım ve bebek mavisi gözleri görmek için yukarı baktım. Aşık olduğum gözlerin aynısı. "Slade?" Boğuluyorum.

Bana dikkatle bakıyor. "Benim, Angel," diyor usulca ve başını sallıyor.

Angel. "Lütfen yapma," diye fısıldıyorum. Kaşlarını çatıyor. "Ne yapmayayım?"

"Bana Angel de." Gözyaşlarım yüzümden akıyor ve sesim titriyor.

Kaşları birbirine çarpıyor. "Sana her zaman Angel derim."

Nefesim kesiliyor ve tek duyduğum Jax'in tekrar tekrar Angel demesi. Onu göremiyorum ama orada olduğunu biliyorum -elleri boynumda- beni boğuyor. Bana tokat atarken elleri yüzümü acıtıyor.

Slade elini yüzüme doğru kaldırıyor ve ben irkiliyorum. "Hayır," diye .

Elini geri çekti ve benden birkaç adım uzaklaşarak ayağa kalktı. Dizlerimi göğsüme çekiyorum ve birkaç derin nefes alıyorum. Sonra yalnız olduğumuzdan emin olmak için odaya bakıyorum.

"Sadece sen ve ben varız. Burada başka kimse yok," diyor usulca.

İleri geri sallanmaya başlarken hıçkırıyorum. "Neredeyiz biz?" Titreyerek soruyorum.

Kaşlarını çattı. "Hastanedeydin. Ne için olduğunu hatırlıyor musun?"

Başımı sallıyorum. Sağ elimi sol elimin üzerine koyuyorum ve daha sıkı tutuyorum. Bacaklarımı dışarı itiyorum ve yüzüğümün gittiğini hissettiğimde ellerimi yüzüme doğru kaldırıyorum. "Hayır," diye . "Yüzüğümü aldı."

"*Ver şunu bana!*" Jax çığlık atıyor.

Slade bana doğru yürüdü ve elini uzattı. "Bende, Ang..." Kendini durdurdu. "Senin için takmamı ister misin?" usulca sordu.

Başımı sallıyorum ve elim titreyerek uzanıyorum. Yavaşça alıyor ve çok yavaşça yüzüğü parmağıma yerleştiriyor. Her zamankinden biraz daha sıkı. Gözlerim bileklerimi saran morluklara takılıyor.

Ellerimi ona uzattım, avuç içlerim yukarı bakıyordu. "Bunu sen mi yaptın?" Gözyaşlarım yüzümden akarken soruyorum.

Yüzü acı dolu bir ifadeye bürünüyor. "Seni böyle inciteceğimi mi düşünüyorsun?"

Slade bana bunu yapar mıydı? Hayır. *Ama neden oradalar?* Bileklerimde derin bir kesik var ve çığ. Kurumuş kan ve kir yaraları kaplıyor.

Yüzünün yumuşamasını bekleyerek başımı hızla sallıyorum ama yumuşamıyor. Orada durup bana bakıyor, sanki kafası daha da karışmış gibi.

hissettiğimden daha fazla.

Kapı gıcırdayarak açılırken gözlerim kapıya kayıyor. Parker sessiz olmaya çalışarak içeri giriyor. Beni otururken görünce gülümsüyor. Sonra Slade'e bakınca yüzündeki gülümseme kayboluyor.

"Sizinle konuşabilir miyim?" Slade başıyla kapıyı işaret eder. Parker başını sallar.

Slade bana doğru bir adım attı ve ben irkildim. Durdu. "Kapının hemen dışında . Tamam mı?"

O ve Parker dışarı çıkmadan önce başımı sallıyorum. Yalnız olduğumu görünce rahatlayarak iç geçiriyorum. Başımı yastığıma yaslıyorum ve elimi göğsümde tutuyorum. Orada olduğundan emin olmak için parmaklarımı yüzüğümün üzerinde gezdirmeye devam ediyorum.

Ağır gözlerimi kapatıyorum ve derin bir nefes almayı deniyorum.

*Başım ağrıyarak uyandım. Nerede olduğumu bilmiyorum.
Küf kokulu karanlık bir oda.*

*Başım zonklarken inliyorum. Gözlerimi sıkıca
kapatıyorum. Tekrar uyanıyorum ve sesler
duyuyorum.*

*"İşe yaraması lazım." Jax'in sesine benziyor ama gerçekten çok
uzak. "Bunu ona vermek ister misin? Yoksa ben mi vereyim?"*

*Sonra başka bir erkek sesi. "Yapabilirsin. Ve olacak." Duraklıyor.
"Biraz daha doldur."*

*Gözlerimi sıkıca kapatıyorum ve bir topun içine kıvrılıyorum. Acı .
Her şey bitti.*

*"Merhaba, Angel." Yan tarafıma sert bir şeyin vurduğunu
hissediyorum ve neden olduğu acıyla inliyorum.*

*Gözlerimi açıp kapatıyorum ve bulanık görüşümü temizlemek için
başımı sallıyorum. Baş ağrısı.*

Onları açıyorum ve başımı kaldırdığımda yüzünde sırtıyla tepemde dikilen bir adam görüyorum. Jax.

Kaçmak için ayağa fırlamaya çalışıyorum ki başka bir çift el omuzlarıma inip beni aşağı çekiyor. Bir el saçlarımı yumruklayıp yüzümü yatağa bastırırken Jax'in kahkahası kulaklarımı dolduruyor. Nefes alamıyorum.

Jax, "Tutun onu," diyor.

"Deniyorum." Sonra saçlarımı bırakıp bileklerimden tutarak arkamdan çekerken bir dizini sırtımın üst kısmına doğru ittiğini hissediyorum.

Başımı yataktan kaldırdım ve çığlık attım.

"Hayır!" Karanlık bir odada otururken çığlık atıyorum. Kalbim göğsümde çarpıyor ve ter vücudumu kaplıyor.

Biri yanımda zıplıyor ve bir şeyin yere çarpmasıyla büyük bir gürültü duyuyorum. Sonra ışıkların açılmasıyla oda aydınlanıyor ve gözlerimi kapatıyorum.

Elimi göğsümün üzerine koyuyorum ve kalbim o kadar hızlı atıyor ki acı veriyor.

"Nefes al. Her şey yolunda bebeğim." Bir el sırtıma hafifçe dokunuyor.

Onu itip yatağın ucuna doğru gitmeye çalışırken bir el beni kavırıyor ve sırtıma doğru itiliyorum.

"Dur!" Bacaklarımı tekmeleyerek bağıriyorum ama ağır bir şey bacaklarımın o kişiyle temas etmesini engelliyor.

"Bana bak," diyor bir erkek sesi. "Bana bak," diye bağıriyor.

çalışarak derin nefesler alıyorum. Göğsümdeki acı ve parlak ışıklar gözlerimi sımsıkı kapatmama neden oluyor.

Eller omuzlarımı sertçe sarsıyor. "Gözlerini aç," diyor bir kez daha.

Derin bir nefes alıyorum ve yavaşça açtığımda Slade'in yatağımın üzerinde durduğunu görüyorum, iki eli de omuzlarımda beni tutuyor.

"Slade?" Gözyaşlarımdan arasından onu görmeye çalışarak hıçkırıyorum. "Lütfen. Dur," diye ağlıyorum. Elleri zaten ağrıyan omuzlarıma saplanıyor. Neden canımı yakıyor?

Kıpırdanmaya çalışıyorum ama beni sıkıca tutuyor. Parmakları zaten ağrıyan omuzlarıma batıyor. "Canımı yakıyorsun." Bedenim onunla savaşmaya devam ediyor.

Odanın diğer tarafına bakmasını izliyorum ve başını bir kez sallıyor. Sonra gözleri tekrar benimkilere dönüyor. Çok kaybolmuş, hatta korkmuş görünüyor. "Benim," diyor usulca, ellerini omuzlarımdan kaldırmaya başlarken. "Sana zarar vermeyeceğim."

Doğrulup kollarımı boynuna doluyorum ve gömleğinin içine ağlıyorum. Elleri yavaşça belime doluyor ve sanki bana dokunmaktan korkuyormuş gibi sırtımı sıvazlıyor.

"Her şey yoluna girecek." Sesi kesiliyor ve boğazımda bir düğüm oluşuyor. Hiçbir şey düzelmeyecek. Bana neler olduğunu bile bilmiyorum.

Kolumda soğuk bir his hissediyorum ve kollarımı ona sımsıkı sarıyorum. "Hiçbir yere gitmiyorum." Sesi boğuk çıkmaya devam ediyor.

"Lütfen," diye bağıriyorum, tam olarak ne istediğimi bilmeden. "Durdur şunu."

"Şşşt." Gözlerim ağırlaşırken beni ileri geri sallamaya başlıyor. Ellerimin boynunda gevşediğini hissediyorum. Gözlerimi açık tutmaya çalışıyorum ama çok ağırlar.

SLADE

Hemşire odadan çıkarken vücudunun benimkinde gevşediğini hissettiğimde onu sırt üstü yatırıyorum. Başını yastığa koyduğunda ayağa kalkıyorum ve ellerimi saçlarımda gezdiriyorum.

"Doğru olanı yaptın," diyor Parker uzak köşedeki sandalyesine otururken usulca.

"Sakin bana yaptığının doğru olduğunu söyleme," diye bağıriyorum. "Slade," diye uyarıyor, bir kez ayağa kalkarak.

"Yapma," diye homurdanıyordum ona bakarak. Şimdi sakinleşmiş olan onu gösteriyordum. "Bu nasıl doğru olabilir?" Sesim öfkeden ve korkudan titriyor. "Ya bebeğe zarar verirse? Ya bebeğe zarar veririm?" Sesim çatlıyor. O beni asla affetmeyecek, ben kendimi asla affetmeyeceğim. Sadece kendine zarar vermesini ya da bu odadan kaçmasını engellemek istedim.

"Yapılması gerekiyordu. Bu onun güvenliğiyle ilgili," diye açıklıyor mantıklı olmaya .

Başımı iki yana sallıyorum. "Onu güvende tutan ben olmalıyım," diye tekrar bağıriyorum. Ona zarar verdiğimi düşünüyor. Başımı ellerimin arasına alıyorum.

"Yarın daha iyi olacağını söylediler," diye hatırlatıyor bana.

Başımı kaldırıp ona ters ters bakıyorum. "Ve sen buna inanıyor musun?" İnanmayarak soruyorum. "Ona her ne yaptıysa kabuslar görmeyeceğini mi sanıyorsun?" Parmağımla onu işaret ediyordum. *Az önce ne yaptığımı görmedi mi?*

Başını iki yana sallıyor. "Ben öyle bir şey demedim. Sadece uyuşturucunun vücudundan çıkacağını söyledim. konuşmak daha kolay olacak."

Tate temiz bir gömlek giymiş olarak odasına girerken dönüp bakıyorum. Yatakta uyuyan Angel'a bir göz attı ve sonra

gözler bana dikildi.

"Lütfen bana yapmadığını söyle."

"Yaptı," diye cevap veriyor Parker benden önce. "Yapmak zorundaydı. Çığlık atarak uyandı ve onunla kavga etti. Kendine zarar verecekti. O doğru olanı yaptı."

"Şunu söylemeyi kes." Ellerimi yumruk yapıp yanıma indirdim.

Tate, Parker'a birkaç adım daha yaklaşıyor. "Yani bu senin fikrin miydi?" diye sorar.

Parker onun gözlerinin içine bakar. "Her on beş dakikada bir çığlık atarak uyanmasını mı istiyorsun? Her gördüğü kişiyle kavga etmesini, Jax'in ona zarar vermeye çalıştığını düşünmesini mi? Odadan kaçmaya çalışmasını mı? Çünkü garanti ederim, gittiği yer orası. O zaman psikolojik değerlendirme için 72 saat kilit altında kalacak. Kendine ciddi zararlar verebilir." Sesi yükselir. "İkiniz de onu ne kadar önemseyişinizi söylüyorsunuz ama onun için en iyisini yapmak istemiyor gibisiniz." Bununla birlikte hışımla odadan çıkar.

Sessizlik odayı doldururken öylece duruyoruz. "Çığlık atarak mı uyandı?" Tate sonunda soruyor.

Ayağa kalktığımda devrilen sandalyemi almak için eğilerek başımı sallıyorum. "kopardı." oturdum.

Bir kez daha kanepeye doğru ilerliyor ve çok dikkatli bir şekilde oturuyor. "Bunu yapmak istemedim," diyorum benden nefret etmesini engellemeye çalışarak. "Nerede olduğunu ya da benim kim olduğumu bilmiyordu." Başımı sallıyorum.

Bana bileklerinde o izleri bırakıp bırakmadığımı sorduğunu hatırlıyorum. Seksimizin gergin olabileceğini biliyorum ama onu asla o kadar kötü incitmezdim, bilekleri çiğdi ve kanıyordu. Benim yapmış olabileceğimi düşünmesi bile kalbimi kırdı.

Tate iç çekerek dikkatimi çekti. "O zaman sanırım doğru şeyi yaptın."

Yaptıklarımı onayladığı için kendimi daha iyi hissetmek istiyorum ama yapamıyorum. Kapı bir kez daha açıldığında kafamı kapıya çeviriyorum,

Parker'ın beni biraz daha kızdırmak için geri döndüğünü düşünürken hemşirenin yüzünde bir gülümsemeyle içeri girdiğini görüyorum. "Yarana pansuman yapmam gerekiyor," diyor Tate'e. Tate gözlerini devirerek ayağa kalkıyor ve Parker'ın ona getirdiği temiz gömleği çıkarıyor.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Samantha

Gözlerimi açıyorum ve etrafımdaki beyaz duvarlara ve yattığım küçük, rahatsız yatağa bakıyorum. Buranın bir hastane olduğunu hemen anlıyorum. Gözlerim ağrıyan bileğime bakıyor ve etrafına kalın bir kayış sarılmış gibi görünen girintileri görüyorum. Elimi serumun üzerine koyup neden bir hastanede olduğumu düşünmeye çalışıyorum. Larry'nin otoparkındaki anılar canlanmaya başlıyor. Jax beni arabama atıyordu. Söylenenleri ya da ikimizin de neden orada olduğunu hatırlamıyorum. Ama arabamda otururken ona tokat attığımı hatırlıyorum. Ondan sonra bu ana kadar hiçbir şey olmadı.

Hafif bir horlama sesi duyduğumda soluma bakıyorum ve Slade'in sandalyeye yığılmış olduğunu görüyorum. Gözlerim karşımdaki duvarda duran saate kayıyor ve sabah altı buçuğu gösterdiğini görüyorum.

Pencereye bakıyorum ve hemen altındaki kanepede Tatei görüyorum. Ne kadar komik görüldüğüne bakıp gülümsüyorum. Uzun bacakları kanepenin ucundan sarkıyor. Geniş gövdesinin yarısı kanepenin kenarından sarkıyor. Kolları yanlardan sarkıyor ve fayans döşeli zemine dayanıyor. Yer değiştiriyor ve üzerini örten battaniye aşağı doğru çekilerek göğsünü bana gösteriyor.

Nefesim kesiliyor ve hızla doğruluyorum. Hızlı nefes alışıma göğsümün ağrmasına ve başımın çarpmasına neden oluyor.

"Sorun nedir?" Slade irkilerek ayağa fırlar ve etrafına bakınır.

Acıyı görmezden geliyorum. Gözlerim yaşla dolarken "Tate," diye işaret ediyorum. "Ona ne oldu?" Gözlerimi göğsünden ayıramıyorum. Sağ köprücük kemiğinden sol tarafa doğru uzanan uzun beyaz bir bandaj var. Zorro onu yakalamış gibi görünüyor.

Slade elini yüzünde gezdirir ve sandalyesine geri çökmeden önce bir iç çeker. Elini alnının üzerine koyar ve kucağına bakar.

Birkaç derin nefes alıp gergin kaslarını gevşetmeye çalışırken onu sessizce izliyorum. Boynundaki damar zonkluyor ve başını sertçe sallıyor. Derin bir nefes alıyor ve bana bakmak için başını yavaşça kaldırıyor.

Gözlerimi onun bakışlarından kaçırıyorum, bu rahatsız edici. Kızgın görünüyor ve nedenini bilmediğim için nefret ediyorum.

Tekrar bileklerime bakıyorum ve gözlerimin dolduğunu hissediyorum. "Seni asla incitmeyeceğimi biliyorsun. Değil mi?" Sesim titriyor.

Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve kaşlarım çatılıyor. "Bunu biliyorum. Ama neden böyle söyledin?"

Sanki cevabımı bekliyormuş gibi uzun bir nefes verdi. "Sen..." Söyleyeceği şeyle ilgili fikrini değiştirmek istercesine başını sallıyor. "Sadece seni asla incitmeyeceğimi bilmeni istedim."

Sandalyesini yavaşça yatağıma yaklaştırıyor ve elini battaniyemin üstüne, kolumun yanına koyuyor. Uzanıp elimi onun elinin içine koyuyorum ve o da başını arkaya yaslayıp iç çekiyor.

"Seni uyandırdığım için özür dilerim," diye fısıldıyorum. Tamamen bitkin görünüyor.

Başını bana doğru çeviriyor ve kaşlarını çatarken sert gözleri benimkilere kilitleniyor. Sandalyesinde doğruluyor ve yüzünü benimkine yaklaştırıyor. O çok

Yüzüme dokunmak ister gibi yavaşça elini uzatıyor ama duruyor. Yüzümü elinin içine doğru itiyorum ve o da derin bir nefes veriyor. "Özür dileme Samantha."

Sanki bana tokat atmış gibi başımı geri çekiyorum. Diğer elimi bırakıyor ve sandalyesinde doğruluyor.

"Bana Samantha mı dedin?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. "Bana asla Samantha demezsin." Bana Samantha dediğini hatırladığım tek an, onu ilk aradığım andı.

Başını sallar. "Sana Angel demememi söylemiştin." "Dedim mi?" Ellerime baktım. *Bunu neden yapayım ki?*

"Hatırlamıyor musun?" diye soruyor sessizce. Başımı sallıyorum.

Elini tekrar yüzüme koyuyor ve nazikçe kaldırıp kendisiyle buluşturuyor. Söyleyecek bir şey bulamıyor gibi görünüyor ve ben de aklımı kaçıırıyormuşum gibi hissediyorum. "Neden hiçbir şey hatırlayamıyorum?" Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken soruyorum.

Bu soruyla neredeyse rahatlamış görünüyor. Cevap vermeyince ellerini tutup yüzümden uzaklaştırıyorum. Gözlerim çiziklere ve morarmış parmak eklemlerine takılıyor. Alt dudağımı ısırıp dolan duyguları bastırmaya çalışıyorum.

"Ben iyiyim," diyor uzaklaşarak.

"Yaralanmışsın. Benim yüzümden mi?" Sesim çatlıyor. *Tabii ki öyle.*

Başını iki yana sallar. "Bunların hiçbiri senin suçun değil. Tamam mı?"

Onun iyiliği için başımı sallıyorum ama gerçeği biliyorum. "Ona ne oldu?" Tekrar Tate'e bakarak soruyorum.

Slade sanki bana söylemek istemiyormuş gibi uzun bir nefes veriyor. "Jax ona bıçak çekti."

Bıçak mı? "O iyi olacak mı?"

Slade başını sallar. "Sadece birkaç dikiş. O iyi."

"Nasıl hissediyorsun?" diye soruyor elimi tutarak. "Biraz halsizim," diye itiraf ediyorum. "Ve biraz da ağrım var."

Başını sallıyor. "Başını nasıl hissediyorsun?"

"Başım çok ağrıyor." Gözlerimin tam arkasında zonkluyor gibi hissediyorum.

"Ne oldu?" Hatırlayabildiğim kadarını hatırlamaya çalışarak soruyorum ama Larry'ninkinden sonra hiçbir şey yok.

İç geçiriyor ve benimkini tutan eline bakıyor. Duvardaki saatin tik tak sesi beni her geçen saniye daha da geriyor. Hatırlayamadığım ne olmuş olabilir ki? Beynimi zorlamaya çalışıyorum ama çok sisli. Ve sonra aklıma bir düşünce geliyor. "Bana ne olduğunu anlattın mı?" Yavaşça soruyorum.

Başını sallıyor ve sonra bana bakıyor. Gözleri sert ama sesi yumuşak ve pişmanlık dolu. "olduğunu bile bilmiyorum bebeğim."

Koklarken başımı sallıyorum.

"Hey?" Bana doğru eğildi ve yumuşak bir sesle konuştu. "Her ne oluyorsa, bunu birlikte atlatacağız. Tamam mı?"

"Tamam." Sesim titriyor.

"Her şey bitti. Her şey yoluna girecek." Derin sesi beni biraz sakinleştirdi.

Arkama yaslanıyorum ve derin bir nefes alıyorum. "Biraz daha uyumalısın." Ayağa kalkıyor ve eğilip alnımdan öpüyor.

Birkaç saat sonra gözlerimi açtığımda bir kargaşa ve kısık sesle konuşmalar duyuyorum.

"Ona söyledin mi?" diye soruyor açık sarı önlüklü bir hemşire Slade'e. Kapının yanında, sırtı bana dönük bir şekilde duruyor. Başı  ne eğik ve elini ensesinde gezdiriyor. Yavaşça başını sallıyor ve hemşire kaşlarını çatıyor.

"Benim ister misin?" diye sorar.

Eli yanına düşüyor ve i geçiriyor. "Ben yaparım. Dün gece iyi bir zaman değildi."

Arkamdan derin bir ses boğazını temizlediğinde sırıyorum.

Tate! Burada bizimle olduğunu unutmuşum.

Hemşire ve Slade arkalarını döndüler ve gözleri bana takıldı. Kulak misafiriymişim gibi gözlerini bana diktiler.

"Bana neyi anlatacaksın?" Başımdaki ağrıdan dolayı irkilmemeye çalışarak söylüyorum.

Slade'in ağzının kenarları birazcık kalktı. Bana doğru yürüyor ve ben yatakta daha dik otururken yanıma oturuyor. Elimi tutuyor ve bana gülümsüyor.

"Dün gece seni getirdiğimizde kan tahlili yaptılar ve bir şey buldular."

"Ne?" Onunla hemşire arasında bir ileri bir geri bakarak söylüyorum. Gözlerim sonunda Slade'e takıldığında, bana yavaş ve seksi bir gülümseme veriyor. Sinirlerimi yatıştıran bir gülümseme.

"Bir bebeğimiz olacak, Angel. Sen hamilesin."

şaşkınlık şu anda hissettiklerimin yanına bile yaklaşamaz. Orada oturup ona baktıkça gülümsemesi daha da soluyor. "Bir şey söyle," diye ısrar ediyor.

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum." Dini olarak kullanıyorum. Hiçbir hapı kaçırmam.

Hemşire cevap verir. "Sadece yüzde doksan dokuz etkilidirler." Omuz silkiyor. "Son zamanlarda antibiyotik kullandınız mı? Bu onların etkinliğini azaltabilir."

İşte milyon dolarlık soru da tam burada. New York'tan döndüğümüzde.

Gözlerimin dolduğunu hissediyorum. "Bebeğimiz mi olacak?" Slade'e bakarak soruyorum.

Gözleri tepkimi ölçmeye çalışarak beni yakından izliyor. "Evet." Yavaşça başını sallıyor.

Yüzümde bir gülümseme beliriyor ve bir kahkaha atıyorum, "Bir bebeğimiz olacak," diye ciyaklıyorum ve onu . Beni kucaklamak için kendine çekiyor ve alnımdan öpüyor.

Aklıma bir düşünce gelince geri çekiliyorum. Paniklemeye başladım. "Bebek mi? Bebek iyi mi? Jax..."

Hemşire sözümü kesti. "Bebeği kontrol etmek ve ne kadar ilerlediğinizi görmek için bir ultrason yapacağız. Tüm bunlar halledildikten sonra eve gitmeye hazır olmalısınız."

"Teşekkür ederim," diyorum gülümseyerek.

Hemşire bir kez başını sallıyor ve çıkıp gidiyor. Tate'e dönüyorum ve onu gömleğini giyerken yakalıyorum. "Yaralandığın için üzgünüm."

Sanki sinir bozucuymuşum gibi bana bakıyor. "Endişelenme. Ben iyiyim." "Slade, Jax'ın seni bıçakla yakaladığını söyledi."

Gözleri kısa bir an için Slade'e kaydı. "Evet, o piç hile yaptı. Ellerini kullanamayan bir adam kışının tekmelenmesini hak eder."

Slade'e dönüyorum. "Ona ne oldu?" "Hapishane," verdiği tek bilgi bu.

Başımı salladım. "Peki ya diğer adam?" diye soruyorum. Larry'nin otoparkından sonrasını pek hatırlamıyorum ama gözlerimi her kapattığımda başka bir ses duyuyorum.

Slade bir kez daha Tate'e bakar ve oda gerilir. "Hangi diğer adam?" Tate gözlerini Slade'den ayırmadan sorar.

"Orada başka biri daha vardı," diyorum yavaşça ikisinin arasına bakarak.

Slade önce ayrılıyor ve bana bakıyor. "Başka bir adam olduğundan emin misin, Angel?"

"Evet." Kaşlarımı çattım. "Neden ki?"

Slade nefes verir. "Sana ilaç verdi, tam olarak ne zaman olduğunu bilmiyoruz. Ama tüm bu süre boyunca dışarıda olma ihtimalin çok yüksek..."

"Orada başka biri daha olduğunu biliyorum. Onları duydum," diye iddia ediyorum, ellerimi çarşafın içine sokarak. Yanılıyor olabilir miydim? Tüm bu süre boyunca dışarıda mıydım?

"Başka kimseyi görmedin mi?" Tate soruyor. Başımı sallıyorum.

"O zaman nasıl emin olabiliyorsun?" Slade yüzüme bakabilmek için uzun saç tellerimi kulağımın arkasına iterek soruyor.

"Sadece biliyorum." İç çekiyorum. "Gözlerimi her kapattığımda sesler duyuyorum.

Onlardan iki tane var."

"Ne ?" Slade endişeyle sorar.

Başımı salladım. "Bunu yapamam." Bana inanması için yalvarırcasına gözlerinin içine bakıyorum. "Ama orada başka biri daha vardı." Tekrar ellerime bakıyorum. Bana inanmıyorlar. Ben bile kendime inandığımdan emin değilim. Nerede olduğunu bile bilmiyorum.

Sessizliği ilk bozan Tate oldu. "Dallas, Jax'in J adında bir oda arkadaşı olduğunu söylemişti."

Slade tereddüt etmez. "Araştırın."

Hastaneden çıkalı iki hafta oldu. Morluklar artık çirkin yeşilliklere dönüştü ve vücudum yorgunluk dışında oldukça iyi hissediyor.

Ultrason bebeğin iyi olduğunu doğruladı. Testlerin bu kadar erken bir hamileliği tespit edebilmesi inanılmaz. O sadece üç haftalıktım, bu da gebe kalma zamanının ya Missy'nin doğum günü partisinden hemen önce ya da o gece olduğu anlamına geliyor ki bu beni çok korkutuyor. Vegas'a gittik ve o zamandan beri alkol alıyorum. Ama hemşireler bana her şeyin yolunda olduğunu söylediler.

Slade hastaneden ayrıldığıımızdan beri beni ev hapsinde tutuyor. Herkes akşam yemeği için yiyecek bir şeyler ve doldurulmuş hayvanlar getirerek evimize geldi. Vivian bana büyük bir buket iek bile getirdi. O ve Mark, köpek bakıcılığı yapması gerektiğini söyleyerek Peaches'i de eve götürdüler.

Tate eve geldiğimden beri her gece burada kalıyor. Boş yatak odasında uyuyor ve yakın zamanda da bir yere gidecek gibi görünmüyor. Benim için mi yoksa Slade'in iyiliği için mi burada olduğunu bilmiyorum. Slade'in aklını o günle ilgili her şeyden uzak tutuyor gibi görünüyor.

Bazen Slade'in sanki beni buldukları gece olanları hatırlıyormuş gibi uzaya baktığını görüyorum. Adamlar

o gece olanlar hakkında çok ketum davrandılar. Jax'in Tate'i bıçakla kestiğini ve Jax'in tutuklandığını biliyorum. Bunun dışında neler yaşadıklarına dair hiçbir bilgim yok.

Slade arabamı da sattı. Bana olanları hatırlatan bir şey olmasını istemediğini söyledi. Ben de kabul ettim, zaten bir anne arabası değildi. Arka koltuğu bile yoktu.

Kimse bana ne olduğunu bilmiyor ve Slade de bunun böyle kalmasını istiyor. Kendisi savunma avukatı olduğu için basının olanlarla ilgili bir gün geçireceğini ve birilerinin onunla kan davası olduğuna dair her türlü hikayeyi uyduracağını söyledi.

Bankadan kovuldum. Slade ben hastanedeyken bankayı aramış ve bir hafta boyunca çalışmayacağımı söylemiş. Onlara bir sebep göstermeyi reddettiğinde, ona geri dönmeme gerek olmadığını söylemişler. O da memnuniyetle onlara 'siktirip ' söylemiş.

Bebeği şimdilik sır olarak saklamaya karar verdik. Ben, Slade ve Tate dışında kimse bilmiyor. Ve şu anda bunun bizim için en iyisi olduğunu düşünüyoruz.

Son iki haftadır pek uyuyamadım. Hâlâ pek bir şey hatırlamıyorum ama hatırlamaya başladığım şeyleri de kendime saklıyorum. Sesleri duyduğum ve tutulduğum rüyalar görüyorum. Tek duyabildiğim kalbimin çarpması ve çığlıklarım. Her seferinde çığlık atarak ve ter içinde uyanıyorum. Slade her zaman bir şişe su ve sıcak bir bezle yanımda oluyor. Bana sarılıyor, bu da sakinleşmeme yardımcı oluyor.

Benimle evde kalmak için işten izin aldı ve itiraf etmeliyim ki biraz boğucu. Ya da sadece evde kilitli kaldığım için de olabilir.

Çocuklar orada olduğunu bildiğim diğer adam hakkında hiçbir şey söylemediler. Sadece gidiyorlarmış gibi davrandıklarına eminim.

ama bana inandıklarını sanmıyorum. Ve Slade haklı olabilirdi, ben bu işin dışındaydım. Ve bunun için minnettarım.

Slade cep telefonundan odaya girdiğinde yatağımızda uzanmış *Supernatural*'ın tekrarlarını izliyordum. "Bugün işe gelemem de ne demek?" diye soruyor.

Onu dinleyerek Crunch barımdan bir parça daha ağzıma atıyorum. Çikolata, şampiyonların kahvaltısı.

"Olmam gereken yerdeyim. Evde nişanlımla birlikteyim," diye bağıyor. "Kıçını kaldırıp ofise gitmen gerek," diye bağıyor.

Son iki haftadır öfkesinin gittikçe kötüleştiğini fark ettim. Öfkesi kısayken yok oldu.

"Hasta mısın?" diye soruyor dolaba girerken. Birkaç saniye sessiz kalır. "Braxton," diye homurdanıyor. "Sana ofiste ihtiyacım var. Şu anda orada olamam."

Onun konuşmasını dinlemek için televizyonun sesini kısarken ağzıma bir parça daha Crunch bar atıyorum. Benim programımdan çok daha eğlenceli. "Bu da ne demek şimdi? Bir arkadaşının sana ihtiyacı mı var?"

Kaşlarımı çatıyorum. Braxton'ın pek arkadaşı olduğunu sanmıyorum.

"Peki," diye tersledi Slade sonunda. "Ama sana yapman gereken işleri e-posta ile göndereceğim ve bunları yapsan iyi edersin." Hışımınla dolaptan çıkıyor ve banyoya girmeden önce telefonunu yatağın üzerine fırlatıyor.

"Braxton hasta mı?" Crunch barımdan bir parça daha koparmadan önce soruyorum, almaya çalışıyorum.

"Hayır." Lavaboyu açtığını duydum. "Bir arkadaşıyla gerektiğini söylüyor."

"Çok nazik bir davranış."

İçeride her ne yapıyorsa bitiriyor ve sonra kaşlarını çatarak dışarı çıkıyor. "Hayır, bu sorumsuzluk."

Kaşlarımı çattım. "Evde benimle kalmak zorunda değilsin Slade. Sana ihtiyaçları olursa işe gidebilirsin."

Yatağın benim tarafıma doğru yürüdü ve oturdu. "İyileşene kadar seni bırakmayacağım."

Bileklerime bakıp iç geçiriyorum. Hatıralar hâlâ orada ama iyileşiyorlar. "Sanki bir hastalığım varmış gibi konuşuyorsun," diye fısıldıyorum. Bana farklı bakıyor. Bana sarılıyor, alnımdan öpüyor ama bana dokunmuyor. Sevgi ve şefkatle değil. Daha çok kendini mecbur ya da sorumlu hissettiği için yapıyor gibi.

Parmağını çenemin altına yerleştiriyor ve başımı kaldırıp ona bakmamı sağlıyor. "İyi olduğundan emin olana kadar seni yalnız bırakmayacağım. Angel, senin için endişeleniyorum. Ofisteyken bile, ki bir oda ötede. Uykuya dalacaksın ve çılgılık atarak uyanacaksın diye endişeleniyorum."

Bana katlanmaktan yorulduğunu biliyorum. Bu yüzden işe gitmesini istiyorum. Uyanıp evde olduğumu fark ettiğimde, iyiyim. "Özür dilerim. Unutmaya çalışıyorum."

"Özür dilemekle ilgili ne demiştin ben sana?" diye uyarıyor kaşlarını kaldırarak. "Bunu yapmayı bırak. Hiçbir yere gitmiyorum."

O ayağa kalkarken ben başımı sallıyorum. "Bu gece evden çıkmak istiyorum," diyorum.

Başını sallıyor.

"Lütfen?" Surat astım. "Hadi annelere gidelim," diyorum.

"Neden?" diye soruyor, sanki çok kötü bir fikirmiş gibi.

"Çünkü onlara bebekten bahsetmek istiyorum." İç çektim.

Kaşlarını çatıyor. "Bunu bir sır olarak saklamaya karar verdiğimizizi sanıyordum?"

"Başlarda öyleydi. Herkes geliyor ve tek gördükleri kötü şeyler oluyor. Onlara iyi haberler vermek istiyorum."

Dudaklarının köşesi yukarı kalkıyor ve başını sallıyor. "Tamam. Bu gece oraya gidip onlara iyi haberi vereceğiz." Ve bu sözlerle yatak odamızdan çıktı. Birkaç saniye sonra ofisinde kardeşiyle bir konferans görüşmesi yaptığını duyuyorum. Ofise gitmemiş olsa da hala çalışıyor.

SLADE

Oturma odasında ailemin kanepesinde oturmuş, iki hafta önce gerçekleşen olayı düşünmemeye çalışıyorum. Ne yaparsam yapayım ya da nereye gidersek gidelim hep orada. Jax'in yüzünü görüyorum ve Angel'in o iğrenç yatakta yattığını görüyorum. Bundan kurtulamıyorum. Dünyaya karşı hep kızgın ve öfkeliyim.

Diğer yandan Angel harika gidiyor. Hayatına etmek, geleceğimizi planlamaya başlamak istiyor - ben bizi geçmişte tutuyorum. Ama ne kadar kötü olduğunu bilmiyor. Onu nasıl bulduğumuzu bilmiyor; uyuşturulmuş ve bağlanmış. Hastanede çıldırmaya devam ettiği için ona sakinleştirici vermek zorunda kaldığımı bilmiyor. İlaçlar onu bu kadar etkilemişti. Hayatından neredeyse iki gün aldılar. Ona zarar verenin ben olup olmadığımı sorduğumu hatırlamıyor. Ya da Tate'in Jax'e ne yaptığını. Kayıtlara geçmeden önce tıbbi tedavi görmesi gerekti, ki bu çok üzücü. Parker'ın onu ihbar etmeden önce kan kaybından ölmesine izin vermesini umuyordum.

Keşke ben de unutup hayatıma devam edebilsem. Bu gece deneyeceğim. Jax hapiste. Bir bebeğimiz olacak. Bu yüzden ben de

gölümser ve o gece rüyalarırna onunki gibi girmiyormuş gibi yapardım.

Annem boğazını temizliyor ve ben de başımı kaldırıp karşımızda oturan anneme bakıyorum. Şarap bardağını kaldırdı ve Angel'a baktı. "Bir bardak ister misin?"

"Hayır," diye onun yerine cevap veriyorum.

Angel kaşlarını çatarak bana bakıyor. Uzanıp bacağımı okşuyor. Bu bir hataydı, gözlerim hala bileklerini çevreleyen izlere takılıyor ve çenem sıkılıyor.

"Hayır, teşekkür ," diye tatlı bir şekilde cevap verdi.

Annem başını sallıyor. "Sormamalıydım. Ağrı kesici almış olmalısın."

Dişlerimi gıcırdatıyorum, bir hatırlatma daha. "Hayır, aslında..." diye ediyor.

Aslında hamile olduğunu öğrendiğinde onları reddetti. Bebeği etkilemelerini istemediğini söyledi.

Odanın sessiz olduğunu fark ettiğimde başımı kaldırıp ona bakıyorum. Angel başını aileme doğru sallıyor ve kaşları havaya kalkıyor.

Ne?

Evet, onlara *iyi haberi* vermek istiyor. İçeri girdiğimde babamın bana verdiği içkimi kaldırıyorum; viski. Aileme kocaman sahte bir gülümseme veriyorum. "Bir bebek bekliyoruz," diye neşeyle duyuruyorum.

Annemin torunundan bahsederken ağladığını belli belirsiz duyuyorum ve Angel'ın aileme konuşurken yanımdan ayağa kalktığını hissediyorum. İçkiyi bir kez daha dudaklarıma götürüyorum. *Bir bebek!* Büyük bir yudum alıyorum.

"Slade?"

"Hmm?" Herkesin bana baktığını görmek için başımı kaldırdım. "Ne kaçırdım?" Angel'ın kaşlarını çatmasından babamın gergin çenesine bakarak soruyorum.

"Bize biraz müsaade eder misiniz?" diye soruyor aileme, sonra tekrar yanıma oturuyor. "Neyin var senin?" diye soruyor.

İç çekiyorum. "Sadece işlerim var," diye yalan söylüyorum.

Nişan yüzüğüne bakıyor ve yavaşça parmağında çeviriyor. "Artık benimle olmak istemiyor musun?"

"Ne?" Gözlerim onunkilere bakıyor. "Bunu nasıl düşünebilirsin?"

Sinirli bir şekilde alt dudağını kemiriyor. "O zaman bebek mi?" diye soruyor. "İstemiyor musun?" diye fısıldıyor. "Kendi başıma yapabilirim."

İçkimi sehpanın üzerine koyuyorum ve ellerini ellerimin arasına alıyorum. "Bunu bana neden soruyorsun?"

Ellerini benimkilerden çekti. "Çünkü bu konuda mutlu olmak seni öldürüyormuş gibi davranıyorsun. Gülümsemelerinin sahte olduğunu görebiliyorum ve ne kadar kızgın olduğunu da görebiliyorum." Derin bir nefes alıyor. "'Her ne olduysa' bunun üstesinden birlikte geleceğimizi söylemiştin ama üstesinden gelmeye çalışan tek kişi benmişim gibi görünüyor."

Rahatlamaya çalışarak iç çektim. Onun yanında olduğumu sanıyordum ama değilmişim, gerçekten değilmişim. "Özür dilerim Angel. Bebeğimiz için heyecanlıyım. Seni seviyorum. İkinizi de." Elimi karnına koydum.

"Zor olduğunu biliyorum Slade. Ama Jax hayatımıza geri döndüğünde bana ne demiştin?"

Orospu çocuğu! Omuzlarımı yuvarladım. "Ne?" diyebildim, sesim gergin.

"Kazanmasına izin vermememizi söylemiştin. Bak önümüzde ne var." Düz karnının üzerinde duran elimi okşuyor. "Kazanmasına izin verme."

İç çektim. O da bana gülümsüyor. Bu güzel Melek yanımda oturuyor ve hayat bize ne getirirse getsin, bir bebekle birlikte birbirimize sahip olacağız.

"Haklısın." Gülümsedim. İki haftadan uzun süredir ilk kez gerçek anlamda gülümsüyorum.

Annem ve babam odaya tekrar giriyor ve annem hemen düğünü soruyor.

"Henüz bir tarih seçmediniz mi?" diye soruyor gözlerinin kenarlarını silerken.

"Hayır." Angel başını sallar.

Annem heyecanla, "Ben bir kış düğünü düşünüyorum," diyor. "Yerde kar varken düğün yapmak güzel olmaz mı?"

"Hayır." Kaşlarımı çattım. "Kışımın istemiyorum. Biliyorsun, ben kışı seven biri değilim."

Angel gülüyor.

"O zaman bir takvim alayım."

Angel'ın rahatsız bir şekilde değiştiğini görüyorum ve bu beni tedirgin ediyor. Bir kez nişan yüzüğüne bakarken onu izliyorum. "İyi misin?" Eğilip fısıldıyorum.

Yüzüğüne bakmaya devam ediyor ve bana küçük bir baş selamı veriyor. yutkunuyorum. "Evlenmek istemiyor *musun*?" Yavaşça soruyorum.

Kocaman gözlerle bana bakıyor. "Hayır, biliyorum," diyor üzgün bir şekilde. "O zaman sorun ne?" Bir tutam saçı kulağının arkasına itiyorum.

Odaya bakarken alt dudağını ısıırıyor... Gözlerini takip ediyorum ve yine yalnız olduğumuzu fark ediyorum.

"I..." Bir an duraksıyor ve yutkunuyor. "Sadece davet edecek bir ailem yok. Koridorda benimle yürüyecek babam olmayacak." Gözleri yaşlarla dolarken bana bakıyor. "Annem..."

Göğsümde bir acı hissediyorum. Öfkemin beni tüketmesine izin verdiğim için onu evlendirecek birinin olmamasını hiç düşünmedim. Tate'in sırlarını neden sakladığına anlayış göstermeye çalıştım ama şu anda ona ağabeyinden bahsetmek istiyorum. Onu evlendirebilecek ağabeyini ama yine de ondan kaçma ihtimali var. Onu hayatından çıkarırsa her şeyi kaçırarak.

Onun yerine ellerini ellerime aldım. "Üzgünüm, bebeğim. Kaçmak ister misin? Sadece ikimiz?" Bundan daha fazlasını hak ediyor ama kendisini rahatsız edecek bir şeye mecbur hissetmesini de istemiyorum.

Uzanıp yanağındaki tek bir damla gözyaşını silerken bana küçük bir gülümseme veriyor.

"Bu fikri sevdim ama ailen..." "Bir şey söyleyebilir miyim?"

İkimiz de başımızı kaldırıp bir kez daha önümüzde duran annemle babama bakıyoruz. Angel ona başını sallıyor.

Onun yanına oturup gözlerinin içine bakarken derin bir nefes alıyor. "Sınırlarımı aşmak istemiyorum," diyor nazikçe. "Ama sakıncası yoksa, seninle koridorda yürümeyi çok isterim. Vivian ve ben seni şimdiden kızımız olarak görüyoruz. Seni evlendirmekten gurur duyarım."

Ve böyle, tüm öfkem gitti ve yerini sevgiye bıraktı. Gözyaşlarım gözlerimi tehdit ederken boğazımın kapandığını hissediyorum.

"Bunu benim için yapar mısın?" diye fısıldıyor.

Babam başını sallıyor. "Elbette isterim. Babanızın yerini alamayacağımı biliyorum ama bu fırsatı yakalamaktan onur duyarım. Seni seviyoruz Samantha."

Ellerimi bırakıyor ve kollarını babamın boynuna dolayarak ona sarılıyor. "Teşekkür ederim, Mark." Sesindeki duyuyorum ve bu bir kez daha kalbimi parçalıyor. Elini omzumda hissettiğimde başımı kaldırıp anneme bakıyorum. Onun da gözlerinde yaşlar vardı.

"Yani." Bana gülümsemeye çalışıyor. "Hadi şu düğünü planlamaya başlayalım."

Angel gözlerini silerek ve ıslıl ıslıl gülümseyerek babamdan uzaklaşıyor. "Evet, hadi düğünümüzü planlamaya başlayalım." Bana baktı.

"Beklemek istemiyorum," diyor bana bakarak. "Şişman olmak da istemiyorum." Kıkırdayarak karnını ovuşturuyor.

"İki haftaya ne dersin?" Teklif ediyorum. Ne kadar erken karım olursa o kadar iyi.

"İki hafta mı?" İkimiz de başımızı kaldırıp bize şaşkın şaşkın bakan anneme bakıyoruz.

"Sana güveniyorum, Vivian." Angel gülüyor.

Gözleri yumuşarken annem gülümsüyor. "İki hafta," diye kabul ediyor.

Angel'ın ayağa kalkıp annemle birlikte uzaklaşmasını ve annemin internette bir şeyler aramakla ilgili saçmalamasını izliyorum. Dönüp babama bakıyorum, o onların odadan çıkışını izliyor.

"Sağ ol baba," diyorum dikkatini çekerek.

Gülümsüyor. "Bana teşekkür etmene gerek yok. Ona doğruyu söylüyordum." Uzandı ve beni kucakladı. "Seni seviyorum oğlum ve seninle gurur duyuyorum."

Biraz afallamış bir şekilde geri çekiliyorum. "Dünyanın en güçlü insanı olabilirsin ama hiçbir şey seni seven bir kadına sahip olmakla kıyaslanamaz." Omzumu okşadı. "Ve o kadın seni seviyor."

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Samantha

Yüzümde bir gülümsemeyele evimize girdiğimde kendimi çok daha iyi hissediyordum. Slade'in ailesine bebeği haber vermek bile moralimi tüm zamanların en yüksek seviyesine çıkardı. Onlar da en az kadar heyecanlı. Ya da kadar.

Mutfağın önünden geçip yatak odamıza doğru yürürken Slade'e bakıyorum. "Bir şişe su alacağım. Sen de ister misin?" diye soruyor, arka cebinden telefonunu çıkarırken telefonunun titreştiğini duyuyorum.

"Evet lütfen," diyorum gülümseyerek, karşılık umarak. Dönmedi.

Mutfağa doğru yürümek için arkasını dönmeden önce telefonuna bakarken başını bir kez sallıyor.

Yatak odasına geri dönüyorum ve soyunup yatağa hazırlanmak için dolaba gidiyorum. İçeri girdiğimde dolabın onun tarafında yerde duran kelepçeleri görüyorum ve gülümsüyorum. Kaza öncesinden beri seks yapmamıştık. Düşünüyorum da, o zamandan beri bana cinsel anlamda hiçbir şekilde dokunmadı.

Onları için eğildim ve mutfağa geri döndüm. Yüzümde kocaman bir gülümsemeyele onları havaya kaldırıp "Oynamak ister misin?" diyorum.

Bana bakıyor ve gülümsemem yüzümden düşüyor. Bebek mavisi gözleri koyu renk ve çenesi gergin. Kelepçelere ve sonra tekrar bana bakarken burnu alevleniyor.

Bana doğru yaklaşıyor ve onları elimden çekip alıyor. "Bunları senin üzerinde kullanmamı mı istiyorsun?" diye soruyor şaşkınlıkla, bileklerimi hâlâ kaplayan izlere bakarken.

" zaman oldu." Omuz silktim, gergin bir şekilde sorusunu yanıtladım. "Sadece düşündüm ki..."

"Onları bir daha asla kullanmayacağız," diye tersledikten sonra arkasını dönüp çöpe atmaya gitti.

Ne oldu? Neden bu kadar kızgın? "Ne oldu?" Kafam karışmış bir şekilde soruyorum. Çılgınca kendi kendine mırıldanırken mutfakta bir ileri bir geri yürümeye başladı. "Her şey yolunda mı?" Olmadığını biliyorum ama neler olduğunu bilmem gerekiyor.

Sanırım aklını kaybediyor.

Bir kahkaha atıyor ama hiç komik değil. Telefonunu mutfak adasına fırlatmadan önce, "Hayır, hiçbir şey yolunda değil," diye söyleniyor.

"Sorun nedir?" Her geçen saniye daha da endişelenerek soruyorum. "Her neyse, bunu birlikte atlatabiliriz," diyerek onu hastanede bana söylediği aynı sözlerle rahatlatmaya çalışıyorum.

"Unutamadığım bir şeyin üstesinden gelemem," diye çıkışıyor ve öfkesi karşısında şok olarak bir adım geri çekiliyorum.

"Anlamıyorum..." Fısıldıyorum. On dakika önce gayet iyiydi.

"Tabii ki anlamıyorsun çünkü hatırlayamıyorsun." Parmağıyla göğsünü işaret ediyor. "Ben her şeyi hatırlıyorum." Kelimeleri tükürüyor.

"O piçin seni almasını izlediğimi biliyor musun?" diye sorarak beni hazırlıksız yakaladı.

Ha? "Nasıl...?"

"Güvenlik kamerası her şeyi gösterdi." Bir elini havada sallıyor.

Elimi ağızıma götürüyorum ve başımı hızlıca sallıyorum. Oh, Tanrım. Güvenlik kameralarını unutmuşum.

Gözlerini kocaman açarak hızla başını sallıyor. "Evet. Sana vurduğunu gördüm. Seni betonun üzerinde sürükledi. Seni aramak için üç saat harcadım," diye bağıyor, "son hatırladığım, lanet arabanın yolcu koltuğunda baygın yattığındı. Elimde başka hiçbir şey yoktu." Öfkesinden vücudu titriyor. "Seni nereye götürdüğünü bilmeden." Kendini işaret ediyor. "Sonunda seni bulduğumda, ıssız bir yerde yıkık dökük bir evdeydin. Ellerin arkadan bağlıydı, ayakların da birbirine bağlıydı" diye söyleniyor. "Ölmüş gibi görünürken seni kollarımda tuttum." Sesi çatlıyor ve gözlerinden yaşlar süzölmeye başlıyor. "Sonra hastanede," diye ekliyor öfkeyle, "sana zarar haykırırken seni tutmak zorunda kaldım. Kahretsin, muhtemelen öyleydin. Bunun bana ne yaptığını biliyor musun?" diye soruyor.

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzölürken başımı sallıyorum.

"Sana izleri benim verdiğimi sandın," diyor şaşkınlıkla bileklerini işaret ederken. "Gerçekten bunu benim yaptığımı düşündün."

Başımı salladım. "Bilmiyordum..."

"Ben olduğumu sandın," diye vurguluyor ve boğazındaki yumruyu yutmaya çalışıyorum.

Bir adım geri atıyor ve elini saçlarında gezdiriyor. "Seni sakinleştirdim," diyor benden çok kendi kendine, sanki bunu yaptığını inanamıyormuş gibi.

"Ne?" sesim çatlıyor.

"Başka seçeneğim yoktu," diye savunmaya geçti. "*Bunun* bana ne yaptığını biliyor musun? Sana ya da bebeğe zarar verebileceğimi bilmek?" diye soruyor ve sesi korkuyla titriyor.

"Biz iyiyiz." Bir elimi karnımın üzerine koyuyorum.

"Bana bu riski aldırđı," diye bağılıyor bir kez daha Jax'i kastederek. "Çocuğumuza zarar verebilirdi. Bununla yaşamak zorunda kalırdım." Bu kadar çok bağırdığı için yüzü kızarmaya başlıyor.

Hissetmiş olması gereken korkuyu hayal etmeye çalışıyorum. Benim için. Çocuğumuz için.

Titreşen cep telefonuna bakıyorum. Ona bakıyor ve görmezden gel tuşuna basıyor.

"Geceleri uyanık yatıp senin uyanmanı bekliyorum." Titrek bir nefes veriyor ve elleriyle hızla yüzünü siliyor. "Uyanmadığında bile uykunda konuşuyorsun. Jax'ten bahsediyorsun ve durması için ona yalvarıyorsun." Başını sallıyor ve sonra sulu gözleri benimkilerle buluşuyor. "Bunun kalbimi ne kadar kırdığını bilemezsin. Sana neler olduğunu bilmiyorum ve seni kurtaramam."

Telefonu bir kez daha çalışıyor ve bir küfür mırıldanmadan önce görmezden gel tuşuna basıyor.

"Neden bana bu kadar kırgınsın?" Patlamasının nedenini anlamaya çalışarak soruyorum.

"Çünkü zapt etmemi ve sonra da sikmemi istiyorsun," diye saçma bir fikirmiş gibi öfkeleniyor. "Ya yarı yolda paniklemeye başlarsan? Geriye dönüşler yaşarsan?"

Başımı salladım. "Böyle bir şey ..."

Ellerini mutfak adasına vurmadan önce "Bunu bilmiyorsun," diye bağılıyor.

"Bana bağırmayı kes," diye ellerimi yumruk yaparak yanıma indiriyorum. "Ben de bir şeyler hatırlıyorum Slade," diye tükürüyorum bu saçmalıktan bıkmış bir şekilde. "Benden sır sakladığını söylediğini hatırlıyorum." Vücudu sertleşiyor ve nefesini içine çekiyor. "Bana ne demek istediğini söylemek ister misin?" Kollarımı göğsümün üzerine koyarak soruyorum.

"Uyuşturucu kullanıyordu," diye haykırıyor. "Orospu çocuğunun neden bahsettiğine dair hiçbir fikri yoktu."

"Bir şeyler biliyor gibiydi," diye karşılık veriyorum öfkeyle. Jax'in kafası karışık mıydı? Evet. Ama Slade'in benden bir şey sakladığını hissediyor muyum? Evet.

"Sadece seni incitmeye çalışıyordu." Sanki tanıdığı en aptal kaltak benmişim gibi dramatik bir şekilde gözlerini deviriyor. "Bana kızman için sana her şeyi söyleyebilirdi ve o orospu çocuğuna inanmış olman beni kızdırıyor," diye tükürdü.

"Oh, ve sanırım orada başka birini hatırlamamın da benim aptallığım olduğunu düşünüyorsun?" .

"Orada başka kimse yoktu," diye bağırıyor.

olmalı. "Hatırlıyorum," diye ağlıyorum gözlerim yaşla dolarken. "Ellerinin ensemdede olduğunu ve yüzümü yatağa bastırdığını hatırlıyorum. Nefes alamıyordum," diye bağırıyorum hatırladıkça öfkelenerek. "Sesler duydum. *Sesler*, Slade," diye vurguluyorum. "Orada ona yardım eden başka biri daha vardı."

O bana nefretle bakıyor, ben de ona kısık gözlerle bakıyorum.

Ev telefonu çalar ve adam hışımla mutfak tezgahının üzerinde duran telefonun yanına gider. Telefonu alır ve duvardan çekip çıkardıktan sonra odanın öbür ucuna fırlatır ve telefon cam dolaplara çarparak paramparça olur.

Cam, fayans zemine küçük küçük parçalar halinde dağılıyor. "Özür dilerim," diye haykırıyorum, ağzımı kapatıyorum ve bir adım geri çekiliyorum. "Daha fazlasını hatırlamaya çalışıyorum. Daha fazla yardımcı olabileceğimi biliyorum."

"Hatırlamanı istemiyorum," diye gürlüyor, ellerini her zamankinden daha sinirli bir şekilde havaya kaldırıyor. "Yaşadıklarını

Bu." Sesi yumuşuyor ve bardağa doğru bakarken başını sallıyor.

Gözlerimden yaşlar süzülürken onun şekli bulanıklaşmaya başlıyor ve arka cebimde telefonumun titrediğini hissediyorum. Uzanıp almadan önce birkaç kez göz kırpiyorum. **Parker'in** ışığı .

Görmezden gel tuşuna basacakken Slade yanıma gelip telefonu elimden kapıyor ve cevap veriyor. "Kes şu lanet aramayı. Seninle bu konuyu sonra konuşacağımı söylemiştim," diye tersliyor. "Hayır. Bu mümkün değil." Başını hızla kendi kendine sallıyor. "Bunun mümkün olmadığını söylemiştin." Elini saçlarında gezdirirken bana sırtını dönüyor. "Ne yapman gerektiği umurumda değil. Olmasını sağla," diye bağılıyor telefonu kapatmadan önce ve sonra telefonumu kapatıp yanındaki adaya izliyorum.

Bir kez daha adım atmaya başlarken öfkesini yatıştırmaya çalışarak birkaç derin nefes alıyor.

Gerçekleştirmek mi? Bir olasılık mı? Sormak üzere olduğum şeyin bu çılgılık yarışında ikinci raunda geçmemize neden olabileceğinden korkarak endişeyle yutkunuyorum. "Neler oluyor?"

Ellerini adanın üzerine koyar ve başını öne eğer. Konuşmadan önce derin bir nefes alır. "Jax dokunulmazlık almaya çalışıyor."

"Bu ne anlama geliyor?"

Bana bakıyor ve onu gördüğümde kalbim parçalanıyor. Ona yaşattıklarımın dolaylı. "Anlaşma yapmak istiyor demek," diye homurdanıyor. "Kendisi için bir anlaşma yapmak için başkasını ispiyonlamak istiyor."

"Hatırladığım diğer adam mı?" diye sordum. Başını sallıyor. "Dallas."

Dallas da kim? Tate ve Slade'in hastanede bu isimden bahsettiklerini hatırlıyorum. "Bu olabilir mi? Onu serbest bırakacaklar mı?" Paniklemeye başlayarak soruyorum.

Başını hızla sallar. "Cesedimi çiğnemen gerek," diye homurdanıyor sıkılmış dişlerinin arasından.

"deme," diyorum ona doğru yürürken.

Yanına geldim ve bana baktı. Mavi gözleri hâlâ sert ve çenesi gergin. Yutkunuyor ve sonra mutfak adasından uzaklaşıyor. Kollarını bana doluyor ve beni kendine çekiyor.

Kokusunun sinirlerimi yatıştırmasına izin vererek derin derin içime çekiyorum. Saçlarımı öpüyor ve konuşuyor. "Sana söz veriyorum dışarı çıkmayacak."

Ona bakıyorum ve küçük bir gülümseme veriyorum. "Sana inanıyorum." Uzanıp dudaklarımı onunkilerin üzerine koyuyorum ve sadece dudaklarımız birbirine değecek şekilde yumuşak bir öpücük veriyorum. Sonra geri çekilmeye çalışıyor ama ben onu daha sıkı kavriyor ve öpücüğümü derinleştirmeye çalışıyorum.

Omuzlarımdan tutuyor ve beni itiyor. "Dur," diye homurdanıyor.

"Neden bana dokunmuyorsun?" İç çekiyorum.

"Sana nedenini söyledim. Buna hazır değilsin. Vücudun hâlâ iyileşmeye çalışıyor," diye tersliyor.

"Kendimi iyi hissediyorum," diye itiraz ediyorum. Biraz yorgunum ama bu hamilelikten kaynaklanıyor olabilir.

Sesi yumuşar. "Vücudun aksini kanıtlarken iyi olduğunu söylemeyi bırak." Bir elini saçlarının arasında gezdirerek iç geçiriyor. "Eğer şu anda seni alacak olsaydım, bu kendi bencil nedenlerim için olurdu ve ben o adam olmayacağım." Başını kendi kendine sallar. Sonra cebinden anahtarlarını ve mutfak adasından cep telefonunu çıkarır. "Gidip Parker'ı görmem gerek. ."

Mutfaktan çıkmadan önce alnıma bir öpücük konduruyor ve beni orada öylece bırakıp bunu atlatmamızın ne kadar süreceğini merak etmeye başlıyor. Jax bizi daha ne kadar etkilemeye devam edecek?

SLADE

Mutfaktaki fke patlamamın üzerinden üç gün geçti. Daha fazla içimde tutamadım. Bazı şeyleri hatırlamasını anlıyorum ama onu kelepelememi ve becermemi istemesi, bunu yapamazdım. Ona hazır olmadığını söyledim ama gerçek şu ki ben de hazır değilim. Ve bu gerçek beni lanet bir korkak gibi gösteriyor ama gerçek bu. İkimiz de hazır değiliz, her birimizin kendi sebepleri var.

Aramızdaki her şey daha iyiydi. O gece birkaç saat sonra eve döndüğümde çoktan uyumuştu ve sadece iki kez kbus görerek uyandı. Ertesi sabah kahvaltı hazırlıyordu. Kavgamız hiç olmamış gibi davranıyordu ve benim için sorun yoktu.

Parker'la Jax'in dokunulmazlık istemesi hakkında yaptığım üç saatlik konuşmadan sonra biraz iyi haber alabilirdim. Tartışmamız hiç olmamış gibi davranması ve dğnmz planlamak istemesi yardımcı oldu.

Her geçen gün ikimiz için de daha iyiye gidiyor ve tüm bunları atlatmak için tek ihtiyacımız olan şeyin zaman olduğunu biliyorum. Angel ve Holly mutfakta düğün işlerini hallederken ben de Parker ve Micah'la birlikte evimizdeki kanepede oturuyorum. Ailemin evinde bir tarih belirlediğimizden beri yaptığı tek şey bu. Dn gece herkesi çağırdık ve hamileliğimizi duyurduk. Missy hariç herkes. O

Angel onu aradığında cevap vermedi, o da onu davet eden bir mesaj bıraktı.

Gelmedi ya da onu geri aramadı.

Hayatımın yerini düşün planlaması ve bebek işleri aldı. Biz yataktayken bir şeyler ararken tableti açık oluyor. Micah'nın söylediği gibi bana bir şeyler gösterecek ve fikrimi soracak, ama ben bunu canlandırıcı buluyorum. Benim fikrimi sormasını seviyorum.

"Yeni bir biraya ihtiyacım var." Parker beni düşüncelerimden çekip çıkarıyor.

Micah da ayağa kalkarak, "Ben de," diyor.

Kalkıp onları mutfığa kadar takip ediyorum. Angel ve Holly, Holly'nin birkaç dergiyi inceliyorlardı. Gözlerim hemen bileklerine gidiyor. Onları görmek beni hâlâ hasta ediyor. Yüzündeki morluklar neredeyse yok olmuş. Geriye bir tek Jax'in kafasını gösterge paneline sokması sonucu alınanda oluşan morluk kaldı. Dün gece arkadaşlarımıza hamileliğinden bahsettiğimizde gözyaşları döküldü. Herkes ona olanlar için kendini kötü hissediyor. Sanırım hepimiz bir şekilde kendimizi suçluyoruz. Parker'ı bile dün gece birkaç kez bileklerine bakarken yakaladım. Sanırım o da bunu zorlanıyor.

Jax'i tutukladıktan sonra beni arayıp arabasının mahvolduğunu söyledi. Ön panelde kan vardı ve içinde boğuştuklarını görebiliyordunuz. Torpido gözünde de bir poşet uyuşturucu bulmuş. Ona arabayı temizletip satması için para vereceğimi söyledim. O arabayı görüp geçmişî hatırlamasına gerek yoktu.

"Çiçekleri seçtin mi?" Holly dikkatimi çekerek soruyor.

"Evet. Karar ilk şey onlardı."

"Umarım siyah güller seçmişsindir," diyor Parker, birkaç bira almak için buzdolabına doğru eğilerek.

Ayrıca son zamanlarda onunla daha fazla dalga geçtiğini fark ettim. Sanki onu o bodrumda bulduğunda hissettiği gerçek duyguyu ve ona ilaç verildiğini anladığında gözlerinde gördüğüm dehşeti örtbas etmeye çalışıyor.

"Neden siyah?" Angel yüzünü ona dönerek sorar. "Siyah Slade'in en sevdiği renk olduğu için mi?" diye sorar.

"Hayır." Arkasını dönüyor ve ona sırtıyor. "Çünkü evlenmek seni öldürür." Bana bakıyor ve bana verdiği göz kırpmasını kaçırmıyorum. "Benim tanıdığım Slade'i tamamen öldürdün. Şimdi sonsuza dek taşaklarını elinde tutan talepkâr bir amcığın küçük orospusu olacak." Titriyor. "Acınası bir durum."

Holly onun ciddi olduğunu düşünerek soluk soluğa kalır ve Micah onun sadece Holly'yi kızdırmak istediğini bilerek gülmeye başlar.

Angel önünde duran ve üzerinde daha önce yaptıkları pastanın kreması olan bıçağı eline aldı. Bütün gün canı çikolatalı pasta çekmişti.

Onunla yüzleşmek için döner ve adaya yaslanır. "Biliyor musun Parker? Bir gün doğru kız çıkacak." Adam kızın gülüyor. "Ve o kız seni taşaklarından yakalayacak." Kahkahası . "Ve senin de çok renkli bir şekilde ettiğin gibi, onun senin canını sıkmasını izlemekten zevk alacağım," diye sözlerini bitiriyor ve işaret parmağını bıçaktan aşağı kaydırarak kalan krema parçasını alıyor, sonra da parmağını ağzına sokup krema parçasını emiyor.

Angel Parker'ın orada olduğunu, onu bodrumda bulanın o olduğunu bilmiyor. Jax'in hayatının geri kalanını hapiste geçirmesini sağlamak için polisler yalan söylediğini ve kanıtları tahrif ettiğini ya da Jax çıldırdığında onun hastanede olduğu gerçeğini. Ve hepimiz bunun böyle kalmasını istiyoruz.

Tate'in bıraktığı uyuşturucular ve Jax'e attığı dayak... Parker bunların hepsiyle ilgilendi ve Jax'in aleyhine sonuçlanmasını sağladı. Ofisinde sandalyeye bağlı ve ağzı tıkalı olarak bıraktığımız Dallas'ı aradım. Tate, Jax'in yerini ele vermek için bir arama yaptı, elbette hepsi anonimdi. Ama Parker ona farklı bakıyor. Onu sakinleştirmek zorunda kaldıktan sonra hastane odasından çıktığından beri her gün arıyor ve onu kontrol etmeye geliyor. Jax dokunulmazlık almaya çalıştığı için onun da benim kadar korktuğunu biliyorum ama bunun olmaması için geleni yapacaktır.

Parker başını sallar. " bir şey olmayacak, tatlım."

"Oh olacak. Bütün arkadaşlarına bak. Hepsinin bir sevgilisi var."

"Tate'in yok," diye gülümseyerek karşılık veriyor.

Gözlerini deviriyor. "O bir istisna."

Onun bahanesine gülüyor. "Belki ben de bir istisna olabilirim," diye teklif ediyor.

Başını iki yana sallar. "İki tane olamaz."

Holly'ye bir şeyler söylemek ister ama Holly ona sırtını dönerek konuşmalarını açıkça sonlandırır. Holly ile konuşur. "Sarı zambakları seçtim çünkü onlar annemin en sevdiği çiçeklerdi." Sonra bana baktı. "Ama siyah yapmak istersen yapabiliriz."

Annesinin en sevdiği. Ona doğru yürüyorum ve alnına bir öpücük konduruyorum. "Sarı zambaklar kulağa mükemmel geliyor, Angel."

Parker'ın yüzü düşer ve birasına bakar. "Sam ben..." Siyah çiçeklerden bahsettiği için özür dilemek üzereydi. Annesinin nasıl vefat ettiğini ve bunun onun için ne kadar zor olduğunu biliyor. Ama özrü cep telefonunun çalmasıyla kesilir.

Mutfaktan çıkmak üzereyken tezgahın üzerinde duran bir pasta resmi gözüme çarpıyor. "Bu ne için?" Holly'ye soruyorum çünkü Angel şu anda telefonuyla konuşuyor.

"Oh, düşün pastanızı yapmaya karar verdi." Heyecanla ellerini çırpıyor.

"Gerçekten mi?" Şaşırarak soruyorum. Telefonuyla konuşurken Angel'a bakıyorum. Beni izlerken yakalıyor ve sanki konuştuğunu merak ediyormuşum gibi *annenin* ağzını kapatıyor.

Mutfaktan çıkarken gülümsüyorum.

BÖLÜM YIRMI İKİ

Samantha

İki hafta tahmin edebileceğinizden çok daha hızlı geçiyor. Slade sonunda haftada birkaç gün şirkete gitmeye başladı. Tate tekrar kendi evinde kalmaya başladı. Kızları bile getiriyor. Hala anlayamadığım tek şey Missy. Hepimizi görmezden geliyor. Onu aramayı ve mesaj atmayı denedim. Telefonuna hiç cevap vermiyor ve mesajları kısa. Slade bana bunun okuluyla ilgili olduğunu söyleyip duruyor.

Nihayet dün bana cevap verdi ve sesi soğuk alınlığı geçirmiş gibi geliyordu. Onu düğün partime davet ettim ama üzülerek reddetti ve dışarı çıkmak istemediğini söyledi ama düğünde olacağına söz verdi. Gelmesinin tek sebebinin düğünde olması olduğuna eminim.

Düğün gününden bir gece önceydi ve ben tüm hediyelerimi açarken Missy hariç hepimiz Long'oturma odasında toplanmıştık. Courtney'den, nam-ı diğer Kedicik yazan bir kutuyu elime alıyorum. Beyaz ambalaj kağıdını ve gümüş fiyongu yırtarak beyaz bir kutu ortaya çıkarıyorum. Ona bakıyorum ve o da büyüyen karnını ovalarken gülümsüyor.

İçini beyaz dantelli bir karşılaşıyorum. "Düğün gecen için," diyor gülerek.

Vücuduma doğru tutuyorum ve gülümsüyorum. "Teşekkür ederim Courtney." "Bunu bu gece görmemin bir yolu var mı?"

Slade'in oturma odasının sonunda yüzünde bir gülümsemeyle durduğunu gördüğümde arkamı dönüp kutuya geri itiyorum. O

Göğsünde siyah karalamalar olan gri bir tişört ve lacivert bir kot pantolon giyiyor. Deri ceketini geniş omuzlarına bol geliyor ve kapı çerçevesine yaslanıyor.

"Burada ne yapıyorsun?" Şaşırarak sordum.

"Gelip bir merhaba diyeyim dedim." İtti ve bana doğru yürümeye başladı.

"Yalancı," diyorum gülümseyerek.

Bana ulaştığında ellerinin arkada olduğunu fark ediyorum. "Ne yapıyorsun?" Ellerini görmeye çalışarak tekrarlıyorum.

"Teslim etmem gereken bir hediye vardı," diyor ellerini önüne götürerek. Elinde açık sarı ambalaj kâğıdına sarılmış küçük bir kutu tutuyor.

"Hediye mi?" Kaşımı kaldırarak sordum.

Boğazını temizliyor ve ben de ona bakıyorum. Yüzü ifadesiz ama gözlerindeki endişeyi görebiliyorum.

Artık sessiz olan odada bizi izleyen herkese bakıyorum. Courtney şimdiden tutamıyor ama bu alışılmadık bir durum değil. Dün Walmart'ın reklamını izlediğimizde hamilelik hormonları onu hüngür hüngür ağlatmıştı. Küçük bir çocuğun bisiklete binmesinde çok iç açıcı bir şey olduğunu söyledi. Neredeyse hıçkırığa hıçkırığa ağlayacaktı. Zavallı şey. Beni duraklatan şey Vivian'ın yüzünden akan gözyaşları.

oluyor?

Bu kutunun içinde ne olduğunu biliyor mu? Ve bu düşünce neden onu açmakta tereddüt etmeme neden oluyor?

Elini elime koyduğunda gözlerimi tekrar Slade'e çeviriyorum. Beni tekrar kanepeye götürdü ve , beni yanına çekti.

Onu. Kutuyu kucağıma koyuyor ve çenemi ona bakmam için yönlendiriyor.

"Hayatıma girdiğinden beri sana istediğın her şeyi vermek istedim." Bir iç çekış bırakır. "Ama hayatta benim ulaşamayacağım şeyler var, Angel. Ve o şeyler beni parçalıyor. Bir keresinde sana dünyayı vereceğimi söylemişim ama bazen dünya acımasız bir yer oluyor," diyor yumuşak bir sesle.

Başka bir şey söylemediğinde kutuya ve bu kutuda ne varsa onun için çok şey ifade ettiğini hissediyorum. Ve benim için de çok şey ifade edecek.

Odadaki herkes sessiz bir şekilde güzelim kirli beyaz kurdeleyi yavaşça çözmeme ve kâğıdı yanlarda bir arada tutan bandı dikkatlice yırtmamı izliyor. Derin bir nefes alıyorum ve kutunun kapağını kaldırıyorum. Nefesimi bırakarak kâğıt mendili geri çekiyorum ve küçük gümüş bir kalp madalyonu olan ince gümüş bir halhal zincirini ortaya çıkarıyorum.

Madalyonu kaldırıp açıyorum ve annemin bir resmini görüyorum. Boğazımda bir düğüm oluştuğunu hissediyorum ve gözlerim doluyor. Parmağımı küçük resmin üzerinde gezdiriyorum. Düğün gününde çekilmişti. Şöminemizin şöminesinde duran resmin aynısı. Gülümsüyor ve çok mutlu görünüyor.

Madalyonun diğer yüzüne baktığımda resmin diğer yarısını görüyorum; babam smokin giymiş ve yüzünde kocaman bir gülümseme var.

Dudaklarımdan kaçan hıçkırığı tutamıyorum. İçimden geçen duyguları açıklayamıyorum. Tek bildiğim, gözlerimi onlardan ayıramadığım.

"Angel?"

"Evet?" Hâlâ annemle babamın fotoğraflarına bakarak mırıldanıyorum.

"Bana bakar mısın?" Sesindeki çaresizlik gözlerimi yavaşça ona çevirmeme neden oluyor.

Bebek mavisi gözleri benimkilere kilitleniyor ve bir elini yüzümün iki yanına koyarak uzanıyor. Gözyaşlarımı silerken başparmaklarını nazikçe yanaklarımda gezdiriyor. "Düğün günümüzde burada seninle birlikte olmaları için her şeyini vereceğini biliyorum. Annenin senin ne kadar güzel görüldüğünü görmesi ve babanın seninle koridorda yürümesi için."

Bir hıçkırık daha bedenimi sarıyor. "Ve , Angel." Ayak bileğindeki bileziğe bakıyor ve sonra gözleri tekrar benimkilere kayıyor "Yolun her adımında. Seni her zaman seveceğime ve sana göz kulak olacağıma yemin ettiğim için burada seninle olacaklar. Meleğim."

Yeni yaşlar yanaklarımdan süzülürken gözlerimi kapatıyorum. "Teşekkür ederim Slade." Gerçekten minnettarmışım gibi ses çalışıyorum ama zorlama geliyor. Boğazımdaki yumru kelimeleri oluşturmamı zorlaştırıyor.

Kollarını bana doluyor ve beni göğsüne çekiyor. Bir kolu beni sıkıca tutarken diğeri sırtımdan aşağıya doğru saçlarımı okşuyor. Saçlarımı öpmeden önce "Seni seviyorum," diyor.

Konuşamıyorum. Burnumu çekerken başımı hızlıca gömleğine doğru sallıyorum. Kendimi kadar birkaç dakika beni bu şekilde tutuyor. Nihayet çekildiğimde bana yumuşak bir gülümseme veriyor. "İyi misin?" diye soruyor, gözyaşlarımı yüzümden silmeme yardım ediyor.

Başımı salladım. "Teşekkür . Çok güzelmış."

Ayağa odaya bakmadan önce tekrar eğilip alnımdan öpüyor. "Sizi tutmayacağım hanımlar," diyor biraz utangaçça, sanki bir oda dolusu kız arkadaşım ve annesinin değiş tokuşumuzu izlediğini yeni fark etmiş gibi.

Courtney gözyaşlarını kontrol etmeye çalışırken ona şeytani bir bakış atar ve Vivian ona sarılıp vedalaşmak için ayağa kalkar.

"Seni geçireyim," diyorum ayakta. Elimi tutuyor ve ben onu arabasına kadar geçirmeden önce herkesle son bir kez vedalaşıyor.

Arabasının kapısını açarken "Seni seviyorum," diyorum.

Bana bakıyor ve gülümsüyor. "Beklemeli ve bunu özel olarak yapmalıydım," diyor kaşlarını çatarak. "Ama yarın seni göremeyeceğim." "Hayır. Kızların önünde yapmana bayıldım." Ben onun

başkalarına onun için ne kadar önemli olduğunu gösteriyor.

Emin görünmüyor ama beni son bir kez öpmeden önce küçük bir gülümseme veriyor ve arabasına binip gidiyor.

Eve geri döndüğümde herkesin mendil kullandığını görüyorum ve bu beni güldürüyor.

Courtney ellerini kalçalarının üzerine koyarak, "Bu hiç komik değil," diyor. Ben daha çok gülüyorum. Bu kadar sevimli görünen hamile bir kadını ciddiye almak zor.

"Çok ." İçimi çekerek kanepenin üzerindeki kutuyu almaya gidiyorum.

Ağzı düşüyor. "Tatlı mı? Bu en iyi haliyle işkence gibi. Kalbimi tekrar dikerken kelimenin tam anlamıyla kırdı."

Tekrar gözyaşı dökmeye başladığında sırtıtıyorum. Halhalı elimden alıyor ve gözyaşlarının arasından gülümsüyor. "O haklıydı," diyor resimlere bakmaya devam ederek. "Yolun her adımında seninle olacaklar." Sonra gözlerini benimkilere dikeyor. "Seninle çok gurur duyarlardı, Sam."

Gözlerimdeki batma hissini yeniden hissederken ofluyorum. "Sanırım senin etrafında olmak beni duygusallaştırıyor," diye itiraf ediyorum.

Gölümsüyor. "Bunu yapan karnındaki bebek, o yüzden buna alış." Sonra beni kucaklamak için kendine çekti. Ve suların akmasına izin verdik.

SLADE

Micah mutfakta durmuş iş hakkında konuşurken ön kapının kapandığını duyuyorum.

Josh mutfağıma girerken, "Sen bir pisliksin," dedi.

"Sana da merhaba. Kapıyı çaldığını duymadım," diyorum gülümseyerek.

"Çünkü ben yapmadım," diyor kesin bir dille. "Neyin var senin?" Kıkırdıyorum.

Micah yanımdan, "Hamile seksi iyi olmamalı," diye sesleniyor.

Kahkahamı tutmaya çalışarak homurdanıyorum ve Josh ona kaşlarını çatıyor. "Hayır, bilgin olsun, hamilelik seksi de günlük seks kadar iyi." Sonra gözleri bana dönüyor. "Sam'e o bilekliğı sen verdin ve Courtney hüngür hüngür ağlarken cep telefonumu arayıp duruyor."

Kaşlarımı çattım. "Bu beni neden aptal yapıyor?" Bunun duygusal bir hediye olduğunu sanıyordum.

"Çünkü senin gelmiş geçmiş en tatlı şey olduğunu söyleyip duruyor..." Gözlerini devirerek ellerini havada sallıyor. "Götünü yala."

"Belki de oyununu geliştirmelisin, Josh?" Alay ediyorum.

İç çekiyor. "Bu onun için zor. Hâlâ babasını bulmaya çalıştığını biliyorsun."

Angel ve ben bunu bir gece barın dışında yaptıkları kavgadan beri biliyoruz. O ve Josh daha sonra geldiler ve Courtney

babasını bulmaya çalıştığını ve bunun duygularını karıştırdığını söyleyerek özür diledi.

"Hâlâ bir şey öğrenemedi mi?" Ben soruyorum.

Başını sallıyor. "Ama babalardan bahsetmişken." Duraksıyor. "Siz sır tutabilir misiniz?"

Bu benim ve Micah'nın daha dik durmamızı sağlıyor ve hızlıca başımızı sallıyoruz. Josh mutfak adasının üzerine kahverengi bir kâğıt torba koyuyor ve içinden bir şişe Crown ve bir şişe de rom çıkarıyor.

"Kahretsin." Bu bir ton alkol.

"Kutlama yapıyoruz, dostlarım." Josh ellerini birbirine vuruyor.

Micah parmağıyla onu işaret ederek, "Henüz resmileşmedi," diyor.

"Buna alışın. Kaybettik." Micah'ya gülümsüyor.

Josh onu başından savmadan önce ne konuştuklarını merak ederek aralarına birkaç kez bakıyorum. "En iyi arkadaşımın evlenmesini kutluyoruz. Tanrı'ya şükürler olsun ki sonunda kızı buldu." Gülümsüyorum. "Ve sonra da sırrı kutluyoruz," diyor mutlulukla.

"Hangisi?" Soruyorum.

Yüzünde kocaman bir gülümseme belirliyor. "Courtney ve benim ikizlerimiz olacak," diyor ellerini yana açarak ve yüzünde kocaman bir sırıtışla.

"Vay ." Micah'nın çenesi yere düşer.

Ayağa kalktım ve Josh'a sıkıca sarıldım. "Bu harika, dostum. Tebrikler."

"Buna inanamadım." Josh başını sallıyor. "İki. İki bebeğim olacak," diyor hâlâ gülümseyerek.

Arkamı dönüp bize birkaç bardak getiriyorum ve bardakları buzla doldurmadan önce buzdolabından gazozu çıkarıyorum.

"Bunu ne zaman ?" diye sordum.

"Bir süredir biliyorduk ama o bunu bir sır olarak saklamak istedi.
Bebeklerden birine bir şey olmasından korkuyorum."

Buna saygı duyabilirim. Angel'ın hamile olması konusunda da aynı şeyi yapmıştık.

"Dipshit nerede?" Josh, Parker'ın burada olmadığını yeni fark etmiş gibi bakarak soruyor.

"Geç kalıyor," diyorum.

"Striptizcilerle ortaya çıkacağını düşünmüyorsun, değil mi?" Micah soruyor.

"Yapmasa iyi olur. Parker bunun sonunu asla göremeyecek," diyorum ve bize içki dolduruyorum.

"Neyin sonu asla gelmeyecek?" Parker yanında Tate ile mutfağa girerken soruyor.

Micah, "Striptizcilerle gelip gelmeyeceğinize dair bahse girmek üzereydik" diye cevap verir.

Parker pantolonunun üzerinden aletini tutarken homurdanıyor. "Hayır, teşekkürler. Sikime ve taşaklarıma çok değer veriyorum. Eğer onun evine striptizcilerle gidersem şeytan onları aldırır." Tate yüksek sesle gülerken Parker irkilir.

"Ona böyle dediğini duyarsa sikini ve taşaklarını alır," diyorum onun ve Tate'in içkisini hazırlarken.

"Ne diyebilirim ki? Tehlikeli yaşamayı severim," diyor bir yudum almadan önce. "Ama çok tehlikeli değil." Tekrar kadeh kaldırıyor.

Ben cebimden cep telefonumu çıkarıp müstakbel eşime mesaj atarken Parker geç kalmasına neden olan esmer güzeli hakkında sohbet ediyor.

Ben: *Umarım kızlarla harika bir gece geçirirsin. Yarın seni görmek için sabırsızlanıyorum.*

İnsanlar evlenmeden önce kaçıp aptalca bir şey yapmak istemenize neden olan son dakika gerginlikleri yaşadığınızı söylüyor. Parker'ın dediği gibi "hayatınızı imzalamadan" önce. Bende bunlardan hiçbiri yok. Yarın onu gelinliğini giymiş ve ona aşık olduğumu ilk fark ettiğimden beri ona vermek istediğim şeyi almaya hazır bir şekilde görmek için sabırsızlanıyorum.

Selam bebeğim. Çocuklarla işler nasıl gidiyor? Yarın için sabırsızlanıyorum. Seni seviyorum, Slade. Xoxo

Ben: *Her şey harika gidiyor. Seni görememekten nefret ediyorum. Ben de seni seviyorum.*

Bu "düğünden önce gelini göremezsin" lafını kim icat ettiyse, kuşlar içindir. Onu görmem kimin umurunda? Sabah uyandığımda onun güzel yüzünü görmek istiyorum. Ellerimi onun mükemmel vücudunda ve yumuşak teninde gezdirmek istiyorum.

Angel: *Sadece bir gece, sonra hayatımızın geri kalanı var.*

"Ne yapıyorsun lan sen?" Parker arkamdan sordu.
Arkamı dönüyorum ve telefonumdaki mesajları okuyunca iç geçiriyor.

"Kahretsin, yemin ederim bu kasabanın suyunda bir şey var. Bu piliçler zehirlemiş." Başını sallıyor. "Ve siz zavallı piçler de sanki Sahra Çölü'nün ortasındaymışsınız gibi sudan içiyorsunuz."

." Tate içkisini kaldırır.

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Bu odada benim dışımda hâlâ taşaklı biri var," diye takılıyor Parker. Sonra da ekliyor: "Dün gece birlikte olduğum esmer kız, arkadaşının senden hoşlanacağını söyledi."

Tate başını sallar. "Ara onu. Yarın gece düğünden sonra boşum," diyor bir içki almadan önce.

"Onu tanıyor musun?" Merakla sordum.

"Hayır." "Bunun ne zaman önemi oldu ki?" diye başını sallıyor. "Ben sadece..." Aptal gibi konuştuğumu fark ettiğimde konuşmayı bırakıyorum.

Parker bana sanki iki kafam varmış gibi bakıyor ve içkisi ağzının ortasında duraklıyor. "Kimsin sen?" Parker sanki bir yabancıymışım gibi soruyor, hâlâ bana bakıyor.

Micah ve Josh gülüyor. İşte tam o anda ne kadar değiştiğimi fark ediyorum.

Telefonumu cebime koyup rom ve kolamdan gülümseyerek bir yudum alırken başımı kendime doğru sallıyorum. Angel haklıydı. Bu sadece bir gece. Yarın saat birden sonra sonsuza dek benim olacak.

O akşamın ilerleyen saatlerinde, hepimiz bir sürü içki oyununun yanı sıra biraz da bilardo oynadıktan sonra, soğuk ve yalnız yatağımıza sürünerek girdim ve Peaches'in mızmızlandığını duyduğumda boş tarafına baktım. Dönüp omzumun üzerinden yatak odamızın kapısına bakıyorum ve orada oturmuş, bana üzgün köpek yavrusu gözlerini gösteriyor ve çatlıyorum.

"Gel ." Bacağımın üstündeki örtüyü okşuyorum.

Koşarak gelip yatağa atlıyor ve tam Angel'ın yerine uzanıyor. Gözlerimi kapatıyorum ama o mızızlanınca tekrar açıyorum.

Onun güzel mavi gözlerine bakıyorum ve iç çekiyorum. "Biliyorum." Uzanıp onu okşuyorum. "Ben de annemi özledim."

Birkaç kez göz kırptırıyor ve sonra gözlerini kapatıyor. Uzun bir nefes alıyorum ve biraz uyumaya çalışıyorum. Saat gece yarısını çoktan geçmişti. Resmi olarak düğünümüzün olduğu gün. Ve aklımda yapabileceğim en son şey uyumak.

"Gitmeliyiz," diyorum Parker'ı tekmeleyerek, Batman boxer'larıyla oturma odamın zeminine yayılmış yatarken. Sarhoş piç yedek yatak odalarından birine bile gidememişti.

İnliyor ve kendini kaşımadan önce yuvarlanıyor. "Kalk ayağa Parker, yoksa kışını burada bırakırım."

Yan tarafına dönmeden önce küçük bir inilti çıkarıyor; gözleri hâlâ kapalı.

"Tamam. Bunu eskiden olduğu gibi oynayacağız," diyorum mutfağa koşarak.

Micah içeri girerken bir sürahi dolusu soğuk su dolduruyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Parker ." Dolu sürahiyi kaldırarak gülümsüyorum.

Micah küçük bir çocuk gibi, "Lütfen bırak ben yapayım," diye yalvarıyor.

Omuz silkip dolu sürahiyi ona uzatıyorum. Kimin yaptığı umurumda değil. Yeter ki . Micah gülerek dışarı çıkıyor ve ben de emin olmak için odama koşup alıyorum. Dolaba girer girmez Parker'ın küçük bir sürtük gibi çığlık attığını ve ardından diğerlerinin kahkahalarını duyuyorum.

" nerede?"  antamı ararken kendi kendime soruyorum. Kiliseden doğruca otele gidiyoruz. Balayı için uçağımız sabah ilk iş kalkıyor.

"Slade?" Tate'in seslendiğini duydum. "Buradayım," diye bağırıyorum.

"Ne ?" diye soruyor dolaba girerken.

"Valizim." Sanki önümde beliriverecekmiş gibi tekrar bakıyorum.
"Sadece bir çantam var."

"Samde."

Yüzümü ona dönüyorum ve kaşlarımı  atıyorum. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Bu sabah beni aradı ve dün gece sana mesaj atarak d n her şeyi yanına alıp ailene gittiğini hatırlattığını söyledi. Hiçbir şey için endişelenmeni istemedi." Kaşlarını  atıyor. "Dün gece sana bu konuda mesaj attığını ama senin cevap vermediğini söyledi."

Kahretsin. koşarak çıktım ve şarjdan telefonumu aldım. Dün gece ondan iki mesaj almıştım.

Angel: *Seni seviyorum. İyi eğlenceler.*

Angel: *Her şeyi yanıma aldığımı unutma. Tek getirmeniz gereken kendiniz ve  ocuklar. Smokinler kilisede sizi bekliyor olacak. Xoxo*

Gülümsüyorum. Sadece önemli bir şeyi unutacağımı düşündü. Bu yüzden her şeye sahip. Muhtemelen en akıllıca şey.

Tate beni durdurduğunda uzaklaşmak için döndüm. "Şarj cihazını al." Onu işaret etti.

Başımı salladım ve cebime attım. Evet. İhtiyacım olacak şeylerin çoğunu unutmuş olabilirim.

Bir saat sonra kilisedeki odadayız, hepimizin birlikte birkaç fotoğrafını çektikten sonra sunağın önünde durmak için talimatlarımızı bekliyoruz. Hepimiz smokinlerimizi giymiştik ve babam boğazını temizlediğinde ben çoktan yanmaya başlamıştım.

Hepimiz sessizce ona dönüyoruz. "Sağdıç olmadığım için konuşmamı önünüzde yapmak istiyorum." Hepimiz gülüyoruz.

"Oğlum..." Yanıma geldi ve kolunu omzuma koydu. "*Aradığın kişiyi* bulduğun için çok şanslısın. Sana peri masallarının var olduğunu söylemeyeceğim. Evlilik kolay değil. Sahip olacağın en zor iş. Yolda bir bebeğiniz olsa da, şu anda sadece siz ve Samantha varsınız. Eninde sonunda onunla daha az vakit geçireceksiniz ve tüm vaktinizi çocuklarla ve işinizle geçireceksiniz." Bir an için başını öne eğdi. "Her zaman yanında değildim ve bundan pişmanım." Gözleri benimkilerden Micah'ya kayıyor. "Orada ol." Tekrar benimkilere kilitleniyorlar. "Mümkün her an yanında ol, çünkü sen farkına bile varmadan çocuğunun evlenip sevdiği kişiyle kendi hayatına başlamasını izliyor ." Gülümsüyor. Hepimiz içkilerimizi kaldırıp büyük bir yudum alıyoruz.

Kapı açılır ve bir adam kafasını içeri uzatır. " sizde."

İçkimi bitiriyorum ve hepimiz sunağa doğru ilerliyoruz. Karnımdaki kelebekleri hissedebiliyorum. Gerginlikten değil, neye benzeyeceğinden.

"Gerçekten mi?" Tate'in Josh'a sorduğunu duydum.

"Evet," diye cevaplıyor kendisiyle gurur duyan bir sesle. "Düğünden sonra sana ve Slade'e göstereceğim. Şimdiye kadarki en komik şey."

"Siz neden ?" Ben soruyorum.

"Micah'yı Parker'a su atarken kaydettim," diye ekliyor Josh. Şimdi bunu görmek zorundayım.

Tate güler ve sonra yürümeye . "Nereye ? Başlamak üzereyiz."

"Hemen döneceğim." Omzunun üzerinden atıyor.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Samantha

Holly elbisemin arkasını sessizce ben boy aynasının önünde duruyorum. Aşağıya indiğinde güzel bir fiyonkla bağlıyor ve aynadan bana bakıyor. "Hazırsın," diyor usulca.

"Teşekkürler, Holls." Ona gülümsüyorum ve o da arkasını dönüp kapıdan çıkmadan önce gülümsememe karşılık veriyor.

Gelinliğimin içinde kendime bakıyorum, Slade'le evlenmek için koridorda yürümeye hazırım. Saçlarım tıpkı onun sevdiği gibi sırtımdan aşağı doğru bukleler halinde. Kaküllerim toplanmış ve tutturulmuş, arkasına da duvağımı tutan bir taç yerleştirilmiş. Elbise straplez ve dizlerime kadar oturuyor. Küçük bir trenle denizkızı görünümüne sahip. Üst kısmında küçük boncuk işlemleri var ve geri kalanı düz beyaz saten.

Kapının çalındığını duyduğumda "İçeri gel," diye sesleniyorum.

Kafamı kaldırıyorum ve Tate'in kapı aralığında durup bana baktığını görüyorum. Dönüp onunla yüzleşiyorum. "Ne yapıyorsun?" Sıraya girmeleri gerekmiyor muydu? Az önce beş dakikam olduğu söylendi.

İçeri girdi ve kapıyı kapattı. Ona baktım ve gülümsedim. Onu yıpranmış kotu, dar tişörtü ve siyah deri ceket dışında hiçbir şey giyerken görmemiştim.

Üzerinde siyah bir elbise pantolonu, siyah uzun kollu bir atlet ve gözleriyle mükemmel uyum sağlayan koyu mavi bir yelek var. Yakışıklı görünüyor.

Bana doğru adım atarken avuçlarını gergin bir şekilde birbirine sürtüyor. "Ben sadece benim..." Duruyor ve sanki söylemek istediği bu değilmiş gibi başını sallıyor. "Koridorda yürümeden önce gelini görmek istedim," diyor yavaşça, sanki konuşmadan önce her kelimeyi düşünüyormuş gibi.

Gülümsüyorum ve ona doğru yaklaşıyorum. "Burada olmana çok sevindim, Tate."

Beni kucaklamak için kendine çekiyor ve yemin ederim vücudunun titrediğini hissediyorum. Bana her zamankinden daha uzun sarılıyor ama ben bunu pek düşünmüyorum. Bugün çok duygusal bir gün oldu. Courtney'nin ağlamasını durdurabileceğimi hiç sanmıyordum. Missy'ye sütyeninin içine bir makyaj poşeti koyup gönderdim, böylece su izlerini kapatması gerektiğinde yanaklarını kurulayabilecekti.

Sonunda uzaklaştığında yüzünde kaşları çatık ama gözleri gülümsüyor. "Bu günü hiçbir şey için kaçırmazdım Sam," diyor elbiseme bakarak. "Çok güzel görünüyorsun." Sonra siyah pantolonunun ön cebine uzanıyor ve gümüş bantlı mavi safir bir yüzük çıkarıyor. "Bunu buldum ve bugün takman gerektiğini düşündüm," diyor endişeyle. "Bütün o kız şeylerini bilirsin. Mavi ve kullanılmış bir şey..." Havada bir el sallıyor,

Gülümsüyorum. "Eski bir şey, yeni bir şey, ödünç alınmış bir şey, mavi bir şey demek istiyorsun," diye düzeltiyorum onu.

"Ben de bunu kastetmiştim."

"Çok güzelmiş. Nereden aldın bunu?"

"Annenden," diye fısıldıyor. Gözlerimi ona dikiyorum ve ilk düşündüğüm şey bunu nereden aldığı oluyor. Annem ona yardım ederken bunu bana vermesi için mi vermişti? Bunun önemli olmadığına karar veriyorum. Önemli olan tek şey burada olması ve bana anneme ait mavi bir şey veriyor olması.

Sağ elimi kaldırıyorum ve yüzük parmağıma geçirmesine izin veriyorum. oturduğunu görünce gülümsüyor.

"Teşekkür ederim Tate," diyorum gözyaşlarımı çalışarak.

Beni bir kez daha sıkıca kucaklıyor ve sonra başka bir şey söylemeden kapıdan çıkıp gitmeden önce çekip gidiyor.

Son bir kez arkamı dönüp aynada kendime bakıyorum.

Kapı açılır ve Mark içeri girer. "Gitmeye hazır mısın, prenses?"

Bir an donup kaldım. Bana prenses dedi. Babam bana hep prenses derdi.

"Çok güzel görünüyorsun," diyor nazik bir gülümsemeyle. Ben karşılık vermeyince yüzündeki gülümseme kayboluyor. "Her şey yolunda mı?"

"Bana prenses dedin." Bana Samantha'dan başka bir şey demedi.

O nazik gülümseme geri döndü. "Çünkü bugün öylesin. Kaç yaşında olduğun umurumda değil. Her gelin düğün gününde bir prenestir."

Ona gülümsüyorum ve onun gülümsemesi de parlıyor. Sanki Slade'in daha yaşlı bir versiyonuna bakıyor gibiyim - geleceğime bir bakış. Tıpkı babasına benziyor.

Çiçeklerimi tutuyorum ve için kolumu uzatıyorum. "Gergin misin?" diye soruyor bana bakarken, nedimeler için müziğin çalmaya başladığını duyuyorum.

"Hayır," ve dürüst oluyorum. "Beni verdiği için tekrar teşekkürler."

Kolumu okşadı. "Benim için bir zevk. Eminim Vivian'ın istediği olsaydı şu anda diğer kolunda benimle birlikte sana eşlik ediyor olurdu." Kıkırdıyor.

Gülüyorum. "Gerçek bu."

Müzik değiştiğinde "Gitmeye hazır mısınız?" diye sorarak bize işaret veriyor.

Başımı sallıyorum. İlk adımımızı atıyoruz ve halhalın sağ ayak bileğimde sallandığını hissediyorum. Ailemin bugün beni izlediğini bilerek gururla gülümsüyorum.

Koridorda ilerliyoruz ve çift kapının önünde duruyoruz. Derin bir nefes alıyorum ve kapıları bizim için açmak üzere bekleyen iki adama başımı sallıyorum.

Kapılar açılıyor ve mihraba giden yolu kaplayan sarı zambaklara iyice bakıyorum. Düğünü küçük tuttuk, sadece otuz kişiyi davet ettik.

Koridorda ilerliyoruz ve sonunda Slade'e ilk kez bakıyorum ve kalbim duruyor. Yüzünde hayatımda gördüğüm en büyük gülümseme vardı. Parker'ın eğilip Micah'nın kulağına fısıldadığını gördüğümde alt dudağımı gergin bir şekilde ısıyorum. Micah yavaşça ama hızla dirseğini Parker'ın kaburgalarına vurarak onu susturuyor. Kahkahamı tutmayı başarıyorum.

İnsanların alçak sesle konuştuklarını duyuyorum ve hatta birkaç burun çekme sesi bile duyabiliyorum. Vivian ve Courtney'e ait olduklarını zaten biliyorum ama her şeyi görmezden geliyorum. Tek yapabildiğim evlenmek üzere olduğum adama bakmak.

Sona geldiğimizde Mark beni kendisine doğru çevirdi. "Bu kadını kim veriyor?" diye soruyor vaiz.

"Karım ve ben biliyoruz." Eğildi ve yanağıma yumuşak bir öpücük kondurdu. "Ailen büyüdüğün bu güzel kadını görmekten gurur duyardı." Sonra çekiliyor ve ellerimi Slade'in ellerine koyuyor.

Lanet olsun. Courtney gibi davranacağım. Şu anda arkamda kendini kaybediyor.

Slade'e bakıyorum ve sadece benim duyabileceğim şekilde sessizce konuşuyor. "Sen hayatımda gördüğüm en muhteşem kadınsın."

Larry's'de tanıştığımız ilk gece beni dışarıda tuttuğunda da aynı şeyi söylediğini hatırlayarak gülümsüyorum. O andan burada durup evlendiğimiz ve birlikte bir hayata başladığımız ana gelmemiz çok çığınca.

Vaiz töreni başlatıyor ve yeminlere geldiğimizde Slade boğazını temizliyor. "Bir şey söylemek istiyorum."

Vaiz kabul ederek başını sallar.

Derin bir nefes alıp ellerimi avuçlarının arasına alıyor ve kalp atışlarım iki katına çıkmaya başlıyor. "Sana Melek dediğim bir sır değil." Bebek mavisini gözlerine bakarken gülümsüyorum. "Beni sevdiğini ilk söylediğin zamanı hatırlıyorum." Gülümsüyor ve gözlerimin yaşlarla başladığını hissediyorum. "İlk günden beri sana aşıktım. Ve sonunda senin de aynı şeyi hissettiğini bilmek." İç geçiriyor. "Hiçbir şey bununla kıyaslanamaz. Sana dünyayı vereceğimi söylemiştim." Bana bir adım daha yaklaştı. "Ama bana dünyayı veren sendin." Gözleri karnıma iniyor ve ben gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum. "Tanrı'nın ve sevdiklerimizin önünde yemin ediyorum ki sana her gün sevgimi göstereceğim, kelimelere dökebileceğimden çok daha fazlasını. Sen benim ruh eşimsin ve sonsuzluğumuz bugün başlıyor." Ellerimi bırakıyor ve ellerini yüzüme koyuyor. Yanaklarımdan süzülen gözyaşlarımı yavaşça siliyor ve "Seni seviyorum Melek" diyor.

Hepimiz kilisenin dışında çimlerin üzerinde durup fotoğraf çektiriyoruz. Hava ısınmaya başlamıştı ve güneş üzerimize vuruyordu. Tabii ki evlenmek için rekor kıran sıcak bir gün seçtim.

Parker bir peçeteyle kendini yelpazelerken, "Dostum, şimdi bir kova suya sahip olmak için neler vermezdim," diyor.

Bir kova su mu? Muhtemelen bilmek istemiyorum.

Sağıma bakıyorum ve Slade'in Tate'le konuştuğunu, bir yandan da ceketini çekiştirerek göğsüne biraz hava almaya çalıştığını görüyorum. Parker'a dönerek, "Ceketleri çıkar," diyorum.

Ona iki kez söylememe gerek yok. Slade konuştuğunda ceketini çoktan çıkarmış ve koyu gri gömleğinin kollarını sıvamıştı.

"Onu geri tak. Daha işimiz bitmedi."

"Sorun olmadığını söyledim." Omuz silktim. "Hava sıcak ve siz üç kat giysi giyyorsunuz."

"Emin misin?" diye soruyor kaşlarını çatarak. Başımı sallıyorum.

"Kesinlikle eminim."

Tüm çocuklar ceketlerini çıkarıp kollarını sıvarken fotoğrafçı önümüzde konumlanıyor. İleriye doğru bir adım atıyorum ve topuğum çimlere batarak yana düşmeme neden oluyor. Ben bir çığlık atarken Slade uzanıp beni yakalıyor. Ben yüksek sesle gülerken o beni kaldırıp kendi etrafında döndürüyor.

Fotoğraflarımızın çoğu böyle olacak. Parker Holly'yi omzuna atıyor. Hepimiz Courtney'nin büyüyen karnını ellerimizle okşuyoruz, bu arada karnı bir gecede çıktı. Şimdiden karnında bir basketbol topu varmış gibi görünüyor.

Neredeyse bir saat süren fotoğraf çekiminden sonra hepimiz resepsiyon için içeri giriyoruz. Biz karı koca olarak tanıtılmadan önce

dans pistinin sonunda yer alan ve tüm gelin ekibinin bulunduğu uzun masaya otururlar.

İlk dansı Slade ile yapmaktan vazgeçtim; dans edemeyeceğini söyledi ve ben de onun rahatsız olmasını istemedim. Ve babam da benimle dans etmek için burada değil. Mark zaten benimle koridorda yürüdü. Benim için başka bir şey yapmasını istemeyeceğim.

sonra başka bir şey yapmadan önce tuvalete gitmem gerektiğini fark ediyorum. Bana kimin yardım edebileceğini görmek için etrafıma bakınırken masamızın ucunda Missy'yi görüyorum. bakıyordu.

Ayağa kalktım ve ona doğru yürüdüm. "Hey, Missy?" Bana bakıyor ve ağladığını görünce kaşlarımı çatıyorum. Gözlerini çabucak siliyor ve ayağa kalkıyor.

"Evet?"

"Banyoya gitmeme yardım eder misin?" Ona gülümseyerek soruyorum.

Başını sallıyor ve beni resepsiyon salonundan dışarı kadar takip ediyor. "Her şey yolunda mı?" Banyoya girerken soruyorum.

Başını hızlıca sallıyor ve sonra küçük bir hıçkırık çıkarıyor. Bir saniye daha kaybetmedim. Onu kollarımın arasına aldım ve sıkıca sarıldım. "Benimle konuşabilirsin, Missy."

"Lütfen beni affet," diye omzuma doğru hıçkırıyor.

Ona bakmam için onu geri çektim. "Seni affetmek mi? Missy sen hiçbir şey yapmadın," diyorum usulca.

Ellerinin tersiyle yüzünü silmeden önce bir kez daha hıçkırıyor. "Senin için orada değildim."

Bu doğru. Jax'le olanlardan beri ortalıkta yok. Önce hastaneye sonra da eve çiçek gönderdi. Hamile olduğumu Courtney'nin ona gönderdiği bir mesajla öğrendi çünkü cevap vermiyordu. Sonunda gitti ve

nedime elbisesi için hazırlandı, ama o sırada onunla orada buluşamadım.

"Sorun değil. Anlıyorum." Onu buraya gelmekten alıkoyan şeyin ne olduğundan emin değilim. Tate ve onun getirdiği kızlar yüzünden olduğunu tahmin ediyorum. Belki de onun etrafında olmak onun için zordu. Ya da belki Braxton'dır, Slade bana tüm zamanlarını birlikte geçirdiklerini söyledi ve düğüne onu getirmiş.

"Sadece biraz yalnız kalmaya ihtiyacım vardı," diye fısıldıyor.

Bir kez daha sarılmak için onu kendime çektim. "Ben buradayım, tamam mı? Herhangi bir şey hakkında konuşmak istersen. Benimle konuşabilirsin."

Uzaklaşmadan önce başını sallıyor. "Teşekkür."

Elini tuttum ve onu en sondaki büyük bölmeye çektim. "Gel bakalım. Bakalım bunu ne kadar karmaşık hale getirebileceğiz," diyorum ve onun küçük bir kahkaha atmasına neden oluyorum.

Kendimi toparlayıp banyodan çıkıyoruz. Missy'nin başı eğikti ve kendimi bu kadar çaresiz hissetmekten nefret ediyordum. Vegas'tan daha kötü, sanki büyük bir yaşamış gibi.

"Oh," diye ciyaklayarak ellerimi havaya kaldırdım. "Çok özür dilerim," diye mırıldanıyorum, çünkü Missy'yi izlemekle meşgulken doğruca birine çarpıyorum.

"Samantha." Omuzlarına kadar inen simsiyah saçlarıyla güzel bir kadın beni sıcak bir gülümsemeyle karşılıyor.

"Laura?" Ona sarılmak için kollarımı uzatarak sordum. Tate'in babası Jonathan'dan kaçmaya çalışırken oğlunu da alıp Tulsa'dan ayrılıp Alaska'ya gittiği on yaşından beri onu görmemiştim.

Gülümseyerek "Gelebilmenize çok sevindim" dedim.

Slade ve ben onu davet etmeye karar verdik. Gelemeyeceğini düşünmüştüm ama o bunu kaçırmayacağını söyledi. Ben de

Tate'e onun tepkisini anlattığımda arkasını döndü ve evimizden çıkıp gitti. Bir keresinde bana Alaska'ya sık sık gittiğini söylemişti, ancak Alaska seyahatlerinin arkasında farklı bir neden olduğunu düşünmeye başlıyorum, çünkü annesini görmeyi umursamadığı açık.

"Ben de." Gülüyor, sonra yüzünde ciddi bir ifade beliriyor. "Annene, düğün gününü görmeme hiçbir şeyin engel olamayacağına dair söz verdim."

"Annem mi?"

"Senin üniversite mezuniyetinden sonra beni aradı. O ve Tate Teksas'tan dönüyorlardı. Seni birlikte gördüğü erkek arkadaşın hakkında her şeyi anlattı. Onun senin için doğru kişi olmadığını söyleyebileceğini söyledi. Mutlu ve aşık görünüyordun ama evleneceğin kişinin o olmadığını biliyordu." diyor gülümseyerek. "Sonra sen ve Slade Tulsa'dan ayrıldıktan sonra beni aradı. Bana aradığın kişiyi bulduğunu söyledi. Bir zamanlar babanın ona verdiği mutluluk kadar sana da mutluluk verecek birini."

Ona kocaman bir gülümseme verdim. "Haklıymış."

Missy'nin iç çektiğini duyuyorum ve neye baktığını görmek için ona bakıyorum. Gözlerim, davet etmediğimiz esmer bir kızla dans eden Tate'e takılıyor.

Laura Tate'ten Missy'ye bakar. "Senin için biçilmiş kaftan."

Gözlerimi kocaman açarak Laura'ya baktım. Missy'nin çöküşü onu tanımayan insanlar için bile bu kadar açık mı?

Missy'nin başı ona döner ve aynı şaşkın ifadeyi takınır. "Affedersiniz?" Missy sorar.

Laura ona gülümsüyor. "Buradaki herkes oğlumu ne kadar çok sevdiğini görebiliyor. Ve aynı zamanda oğlumu sevmediğini de görebiliyorlar.

bakım."

"Laura," diye azarladım onu. Tate zaten Missy'yi yeterince incitti.

"Hayır, sorun değil," diyor Missy yumuşak bir sesle. "Haklısın. Beni umursamıyor."

"Ben öyle demedim." Missy ve ben şaşkın şaşkın Laura'ya bakmaya devam ediyoruz. "Onu sevmen umurunda değil dedim. Seni önemsemediğini söylemedim."

"Bir fark var mı?" Missy soruyor.

"Elbette. Senin ona olan aşkın onu değiştiremez. Ama sana olan sevgisinin değiştirebileceğini biliyor. Tate'in güçlü birine ihtiyacı var, Missy. Tate bazı şeyleri çok iyi saklıyor. Her şeyi içine atıyor ve tüm şeytanlarıyla kendi başına savaşmaya çalışıyor."

Missy başını sallar ve "Aramızda hiçbir şey olmayacak." der.

Laura gülümsüyor ve içimden bir ses Laura'nın bizim bilmediğimiz şey bildiğini söylüyor. "Sadece güçlü kal. Hayvanlar zayıfları avlar," diyor yüzünü asmadan.

Orada durmuş, şok içinde Laura'ya bakıyordum. Hatırladığım çok değişmişti. Ama tecrübelerine dayanarak konuştuğunu biliyorum. Bir zamanlar bir hayvanın avıydı. Onu çiğneyip bir hayvanın.

Missy ona başıyla selam verir ve şimdi üzgün olmaktan çok kafası karışmış bir halde uzaklaşır.

"Geldiğiniz için tekrar teşekkürler," diyorum ve masama dönmeden önce ona bir kez daha sarılıyorum. Slade'in yanına otururken gülümsüyorum.

Holly Slade'in yanına otururken Courtney elinde bir tomar mendille yanıma çöküyor.

Josh, Slade'e bakarken gülerek, "Tamam, kızma," der.

"Siz ne yaptınız?" Josh'tan Micah'ya şüpheyle bakıyor. Holly beni şaşırtarak, "Bir iddiaya girmiştik," diyor.

Hepimiz dönüp ona bakıyoruz. "Neyin bahsi? Slade'in kaçacağına mı?" Eğlenerek soruyorum.

Gülüyor. "Hayır, seninle evleneceğine dair iddiaya girmiştik," dedi. "Ve ben kazandım." Micah ve Josh'a bakmadan önce kaşlarını oynatıyor. "Öyleyse ödeyin çocuklar," diyor yüzünde bir gülümsemeye.

"Evleneceğimize dair bahse mi girdin?" Slade kafası karışmış bir sesle soruyor.

"Evet," diye cevaplıyor Josh.

"Bu beni neden kızdırsın ki?" diye sorar.

Holly gülümseyerek, "Çünkü bu bir çeşit tuzaktı," diyor. Kaşlarını çatıyorum. "Hangi kısmı?"

Uzun bir nefes veriyor. "." "Kafam karıştı," diyorum gülerek.

"Larry'nin evindeki ilk gece. İkinizi ayarladık." Gururla gülümsüyor. "Hepsini."

Orada oturmuş en iyi arkadaşlarımdan birinin bizi planladığını söylemesini dinliyorum. Kızmak mı yoksa onu öpmek mi istediğimi bilemiyorum.

Kesinlikle öp onu!

Gözlerini bana çevirdi. "Kiraladığın eve taşınmana yardım ettiğim ve sen dolabına kıyafetlerini yerleştirirken Micah'ın beni aradığı zamanı hatırlıyor musun?" Başımı sallıyorum. "Micah bana Slade'in de dışarı çıkacağını söylemişti. Sonra ben gittikten sonra aradım ve sana o beyaz elbiseyi giymeni söyledim."

"Ona o elbiseyi giymesini sen mi söyledin?" Slade şaşırarak sordu. Sonra dönüp bana bakıyor. "O elbiseye bayılmıştım," diyor sanki hatırlıyormuş gibi nefes nefese.

Gülüyorum. "Anlamadığım şey neden bahse girdiğin?" Çocuklara bakıyorum. "Ona karşı bahse mi girdiniz?" Birbirimize aşık olacağımızı düşünmediler mi?

"Hayır. Bunun biliyorduk. Sadece bunun ne kadar zaman alacağı üzerine bahse girdik. Ama hepimiz ikinizin sonunda birlikte olacağınızı biliyorduk." Josh gülümsüyor. "Gerçi Sam'in seni bunun için uğraştıracığını biliyordum."

"Bizi koridorda tuvaletlerin yanında bulduğunda kastettiğin bu muydu?" Koridorda bize doğru yürüdüğünü hatırlayarak sordum. " *iyi şanslar* Slade," diyerek *Slade*'in sırtına bir tokat atmıştı.

"Evet," diyor gülümseyerek. Slade'e, "İlk başta seninle çarpışıp yanacağını biliyordum, ki bunu birkaç kez yaptın," diye hatırlatıyor. Hepsi bir kahkaha atar. "Ben de ön sırada oturmak istedim."

Slade beni yanından itiyor ve bana doğru dönüyor. Ellerini yüzüme koyuyor ve gülümsüyor. "Beni aradığın ilk gece sana aşık olduğumdan oldukça eminim," diye itiraf ediyor. "Larry's'teki o ilk geceyi arkadaşlarımız ayarlamamış olsaydı bile, yine de seni bulurdum."

Courtney'nin arkamdan gelen hıçkırıklarını duyunca gülümsüyorum ve küçük bir kahkaha atıyorum.

Josh kaşlarını çatıyor ve ona doğru bakıyor. "Neyin var bebeğim?" Masamıza geliyor ve hepimiz onun yanına eğilmesini izliyoruz.

Başını ellerinin arasına alıp sallıyor. "Bu lanet hamilelik hormonlarından nefret ediyorum. Beni mahvediyorlar," diye ağlıyor. Josh, kadının sırtını yumuşak bir şekilde ovarken sırtarak gülmesini engelliyor.

"Onlara söyledim," diyor sessizce ona.

Başını kaldırıp ona bakarken kaşlarını çatıyorum. Ona ölümcül bir bakış fırlattı. "Neden? Neden?" diye bağıyor. "Beklemeye karar vermiştik."

Ona gülümsüyor. "Bunu bir sır olarak saklamamı bekleyemezsin bebeğim."

"Sen neden bahsediyorsun?" Ben soruyorum. "Bize ne söyledin?" "Başka şekilde ifade . Çocuklara söyledim," diye ekliyor.

Courtney söyleyeceği şeyden nefret ediyormuş gibi iç geçiriyor. "Bebeğimiz olacağını öğrendik..."

"Bir kız mı?" Holly heyecanla araya girer.

Courtney gözyaşları yüzünden akarken başını sallıyor. "Cinsiyeti bilmek için çok erken. İkizlerimiz olacak," diye duyurur.

Josh'tan Courtney'e bakarak, "Asla olmaz," diyorum. Slade'e bakmak için döndüm. "Biliyor muydun?"

"Hey, daha dün gece öğrendim" diye savunmaya geçiyor.

"Biraz beklemek istedik," diyor Courtney dikkatimi çekerek. "Açıkta olduğumuzdan emin olmak istedik."

"Neden? Hamileliğinle ilgili sorunların mı var?" Endişeyle sordum.

Başını sallıyor. "Sadece emin olmak istedik." Gözlerim yeniden yaşlarla dolarken, "Bu inanılmaz," diyorum.

"Neden buradaki herkes ağlıyor?" Parker kollarını Holly'nin kuzeninin omuzlarına atarak masaya yaklaşır. O gülümsüyor ve Holly kaşlarını çatıyor.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor kuzenine kısık gözlerle. Bu, onu düğününde birlikte bulduğu kuzenidir. "Dans etmeyi... yeni bitirdik." Yalan söylediği için kızarır.

Parker ondan uzaklaşarak, "Buradaki herkesin ağladığını gördüm, ben de ne bir bakayım dedim," diyor.

"Courtney ve Josh'un ikizleri olması hakkında konuşuyorduk," diye bilgi verdim.

"Oh, o mu?" Elini havada sallıyor. "Bunu bana dün gece söylediler," diye ekliyor, sanki önemli bir şey değilmiş gibi - ve muhtemelen onun için önemli değil.

"Parker bile önce biliyordu," diye sızlanıyorum.

Kızın elini tutuyor ve muhtemelen en yakındaki vestiyere gitmesi için onu uzaklaştırıyor. Tate yanımıza oturmak için geldiğinde, gözlerinin Missy'ye kayışını izliyorum.

Güzel yüzünde en hüzünlü ifadeyle masanın ucunda oturuyor. Sanki sersemlemiş gibi dans pistine bakıyor. Braxton yanında oturuyor, eli tembelce kolunda bir aşağı bir yukarı geziniyor. Onunla usulca konuşuyor ama kız onu tanımıyor.

Tate ifadesiz bir bakışla ona bakıyor. Kadının şarap bardağını yavaşça kaldırıp bir yudum almasını izliyor. Uzaklara bakmaya devam ediyor ve kalbim onun için kırılıyor.

Tate'in gözleri kızın yüzünde geziniyor ve sonra kaşlarını çatıyor. Bunu görebiliyor. Her ne yaşıyorsa, onu görüyor. Braxton yanında otursa bile bir şeyler yapmasını bekliyorum. Tate, Braxton'ın burada olup olmamasını umursayacak biri değil. Söyleyecek bir şeyi olsa söyler -belki onu dansa kaldırır- ama . yerine dönüp bana bakıyor. Gözlerimi kaçırıp onu izlemiyormuş gibi yapmalıydım ama neden? Onu izlediğimi biliyor.

Bana "ne?" diye sorar gibi kaşlarını kaldırıyor ve ben sadece kaşlarımı çatarak başımı sallıyorum.

Bir daha asla arkadaş olamayacaklar ve umarım bu yüzden onu da bir arkadaş olarak kaybetmemişimdir.

SLADE

Bir elim pantolonumun cebinde, diğer elim de babamın bana uzattığı ikinci viski bardağını tutarken dans pistinin sonunda duruyorum. Dans pistine bakıyorum ve Tate'in karımın etrafında döndüğünü görünce gülümsüyorum. Onun gerçekte kim olduğunu bilmemesinden nefret ediyorum. Onun için gerçekten ne anlama geldiğini. Artık bilmesinin zamanı geldi. Onunla oturup gerçeği söylemesinin zamanı geldi. Ve balayımızdan döner dönmez, ona kendim söyleyeceğim.

"Woo," diye nefes alıyor Parker bana doğru yürürken. "Düğünleri seviyorum," diyor düğmeli gömleğinin yakasını düzelterek.

"Sana biraz hareket getireyim mi?" Bardağı dudaklarıma götürerek soruyorum

"Tabii ki," diye homurdanıyor. "Biraz kış olmadan düğün nedir ki?"

Gülüyorum, sonra bir an için ciddileşiyorum. "İşler nasıl gidiyor?" diye soruyorum.

Vücudunun sertleştiğini fark etmedim. "Güzel," diyor sertçe. "Endişelenme. Jax için dokunulmazlık olmayacak." Bunu garanti edecek şeyler yaptı.

Bana doğru baktı. "O nasıl?" Dans pistindeki Angel'a doğru başını sallıyor.

Viski bardağımı döndürüyorum. "O harika." Gecenin bir yarısı çılgık atarak uyanmayı bıraktı. Sanırım düğün ve bebek

aklını olanlardan uzaklaştırdı. Bana her zaman geçmişimizdeki anıların acısını değil, geleceğimizin neler getireceğini göstermeye çalışıyor.

"Nasılsın?" Gözleri viskime kayd, sonra tekrar bana döndü.

Omuz silkiyorum. "Artık öldürmek istemiyorum," diyorum dürüstçe. "Bu da bir başlangıç," diye ciddi bir şekilde karşılık veriyor.

"O adam hakkında herhangi bir bilgi bulabildin mi J?" Başını salladı. "O Dallaslı adam sana yalan söylüyordu."

Ben de öyle düşündüm. *Piç kurusu*. Bacaklarını da kırmalıydı.

Bana doğru bir adım atıyor ve sessizce konuşuyor. "Bu sabah aldığım bir telefona göre ev White bir adamın üzerine kayıtlı. J adında bir adamın orada yaşadığına dair herhangi bir evrak izi yok."

Başımı yana eğiyorum. "Belki de gidip Jax'i ziyaret etmeliyim," diye teklif ediyorum. Omuz silkiyor. "Gidebilirsin. Ama sana bir şey söyler mi?"

Viskimden bir yudum almadan önce "Şüpheliyim," diye cevap verdim.

"O zaman onu unut derim." Vücudunu çevirip şimdi babamla dans eden Angel'a ve gülümsüyor. "O gerçekten senin için mükemmel," diyerek beni şaşırtıyor. "Şanslısın."

"Biliyorum," diyorum gülümseyerek. "İzin verirsiniz-" Yanmasına aldırmadan viskinin kalanını geri atıyorum. "Karımla dans etmeye gidiyorum."

Bardağımı ona uzattım ve dans pistindeki kıza doğru ilerledim. Onu şimdi babamla dans ederken görüyorum. Başını kaldırıp beni fark ediyor ve ondan uzaklaşıyor. "O tamamen senin."

Yüzünü bana dönüp gülümsüyor ama ben yavaşça yüzüne akan gözyaşlarını yakalıyorum. "Dans etmiyorsun."

Başparmaklarımla usulca siliyorum. Bunların babamla dans etmekten kaynaklandığını biliyorum ve babamın onun yanında olmamasından nefret ediyorum. Neyse ki babam bu rolü üstlenmekten çekinmiyor.

Kollarımı beline doluyorum ve üç ay nasıl görüneceğini düşünmeden edemiyorum. Hala kendime bir bebek beklediğimizi hatırlatmak zorundayım.

"Bu dansı hiçbir şey için kaçırmazdım," diyorum eğilip onu öpmek . O kontrol ederken yavaş ve yumuşak. Hâlâ seks yapmak için o hamleyi yapmadık. Mutfağımızdaki o geceki tartışmamızdan beri ben de o da denemedik bile.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor dudaklarını dudaklarımdan çekerken.

"Ben de seni seviyorum bebeğim." Daha önce hiç duymadığım bir şarkı eşliğinde dans pistinde yavaşça ilerlerken alnımı onunkine yaslıyorum. Ama şimdi asla unutamayacağım bir şarkı.

Birinin mikrofona dokunduğunu duyduğumda arkamı dönüyorum. "Herkes merhaba," diyor Holly sırtarak, dans pistinin sonunda grubun sahnede ayağa kalkarken.

Missy'nin kardeşini ve grubunu düğünümüzde çalmaları için tuttuk. Çoktan hazırlandılar ama resepsiyonun sonuna kadar gelmeyecekler.

Onları doğum günümün olduğu gece Ram's maçından sonra izledik. Angel onları istediğini söyleyince seve seve tuttum. Harika bir grup.

Hepimiz ona "Merhaba" diyoruz.

Gülüyor. "Umarım Sam ve Slade için sakıncası yoktur ama sizin için bir eğlencem var çocuklar." O kadar büyük gülümsüyor ki yüzü acıyor olmalı.

"Tanrım," diye kıkırdıyor Angel .

Holly dudaklarını yalıyor ve sonra tekrar konuşmaya başlıyor. "Bir bahis kazandım diyelim." Bize göz kırpmıyor. "Josh ve Micah için ödeme zamanı geldi." Annemin ısrarla ihtiyacımız olduğunu söylediği Karaoke makinesinin düğmesine basan Courtney'i işaret ediyor. Sarhoş olup şarkı söylemek isteyeceği için istediğinden korkuyordum. Şimdi düşünüyorum da sadece bu bahis içinmiş.

"Şimdi, telefonlarınızı çıkarın ve bunu kaydettiğinizden emin olun. Çünkü bunu şantaj için isteyeceksiniz." Kendi şakasına gülüyor.

Sonra sahneden atladı ve yanıma geldi. "Onlara ne yaptırdın?" Angel ona bakarak soruyor. "Sadece izle. Bu paha biçilemez olacak," diyor ve telefon kayıt için hazır.

İnsanlar bağırıp çağırmaya başladığında kafalarımız sahneye dönüyor. Micah ve Josh'un eski, solmuş, yırtık kot pantolonları, bol tişörtleri ve peruklarıyla dışarı çıktıklarını görünce gülmeye başlıyorum. Josh koyu kahverengi bir peruk takmış ve at kuyruğu yapmış, Micah ise gözlerinin içine sarkan sarı bir peruk takmış.

Micah bizi işaret ediyor. "Kardeşim Slade ve güzel eşi Samantha'yı tebrik ederim." Sonra karısına bakıyor. "Seninle bir daha asla bahse girmeyeceğim, hayatım."

Herkes gülmeye başlayınca Holly kıkırdar.

Sonra Josh mikrofonuna konuşur. "Bunu gizlice yapmak istiyordu." Gözlerini Micah'a kaydırıyor ve gülümsüyor. Sonra tekrar bize bakıyor. "Tebrikler çocuklar. Umarım Holly'nin bizim için seçtiği şarkıyı beğenirsiniz." Sonra Courtney'e bakıyor. "Başla, bebeğim."

Courtney bir düğmeye basıyor ve resepsiyon salonu ağır bir ritimle doluyor. Başımı arkaya atıp gülmeye başlıyorum.

Hangi şarkı olduğunu. New Kids On the Block, "Hangin' Tough".

Josh arkasında zıplarken Micah şarkıyı söylemeye başlar.

"Sen kötü bir kadınsın." Parker yanımıza gelip Holly ile konuşurken gülüyor.

Telefonundan sahnedekileri izlerken gülümseyerek "Biliyorum," diyor.

"Ama ben seviyorum." Sonra boş bardağını bana uzatmadan önce içkisini geri atıyor. Kalkıyor ve sahneye atlıyor. Elini Josh'un mikrofonuna koyuyor ve onlarla birlikte şarkı söylemeye başlıyor.

Ne kadar koordinasyonsuz olduklarına hepimiz gülüyoruz. Ve hiçbirinin şarkı söyleyememesi durumu daha da güzelleştiriyor.

Micah dizlerinin üzerine çöküyor ve başını arkaya atarak şarkıyı bilmeyenlerin anlayamayacağı bir mısra haykırıyor.

Josh küçük sahnede yürürken kafasını çarpıyor. Bana yeri gagalayan bir tavuğu hatırlatıyor. Gülerken elimi karnımın üzerine koyuyorum.

Parker gömleğini çıkarır ve kadınlar çığlık atarken havada döndürmeye başlar.

Holly, "Giysilerini geri giy," diye bağılıyor ama gülüyor.

Ona göz kırpmıyor ve sonra ellerini elbise pantolonunun düğmelerine götürüyor.

"Hayır," diye bağıır Angel ve Holly.

Parker göz kırpmıyor, sonra ellerini havaya kaldırıyor, zıplıyor ve ayak bileklerini çapraz yaparak yere iniyor, sonra dönüp kışını hafifçe sallıyor.

"Aman Tanrım." Angel bana doğru dönüyor ve başını göğsüme koyuyor. Gülüyor ve sonra sahneye bakmak için geri dönüyor.

Tate, "Üzücü olan şey, ayık olmaları," diyor.

Biz

· "Micah ve Josh öyle," diyorum. "Parker'dan o kadar emin değilim."

Şarkı sona ererken hepimiz bağırıyor ve alkışlıyoruz. Parker Josh'tan mikrofonu alır ve içine doğru derin bir nefes çeker. "Siz ikiniz kışınızı kaldırıp buraya gelin." Bana ve Tate'e işaret etti.

Tate gülerken ben başımı sallıyorum. Holly ve Angel bize doğru bakıyorlar. "," diye sızlanıyor Parker.

Sonra Tate kolumdan tuttu ve ben itiraz edemedim beni sahneye doğru çekmeye başladı. Sanırım bunu yapıyoruz.

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Samantha

Milyon yıl geçse de düğünümün bu kadar muhteşem olacağını tahmin edemezdim. Holly'ninkini planlamak için çektiğimiz onca sıkıntıdan ve ne kadar uzun sürdüğünden sonra, iki hafta içinde bir düğün planlayabileceğimi asla düşünemezdim. Ama mükemmel oldu.

Sahnedeki çocuklara çok güldüğüm için gözlerimden yaşlar süzülüyor. Micah eğilip ellerini dizlerinin üzerine koyarak ağır ağır nefes alırken Holly yanımda homurdanıyor. "Çocukları izlemek gibi bir şey bu," diyor. "Bundan sonra hepsi bu gece rahat uyuyacak."

Yüzümdeki yaşları silerken "Kesinlikle öyle," diye onaylıyorum.

Slade ve Tate'in sahneden atladığını görmek için yukarı bakıyorum. Onlar bize yaklaşırken kollarımı uzatıyorum.

"?" Slade kollarıma girerken soruyor.

"Mükemmel," diyorum göğsüne sokulurken. Kalbinin hızla attığını ve gömleğinin terden ıslandığını hissedebiliyorum.

"Burası çok sıcak." Tate kendini havalandırmak için gömleğini sallıyor.

İkisi de kalp krizi geçirmeden önce, "Gidip oturalım," diye öneriyorum.

Gelin masasına doğru ilerledik ve oturduk. Parker masaya yaklaşıyor - Tanrı'ya şükür gömleğini geri giymiş. "Bunu kim videoya çekti?" diye soruyor.

"Yaptım," diye cevaplıyor Holly. "Neden?"

Sahneyi işaret ediyor ve derin bir nefes alıyor. "İzliyor muydun ki? Harikaydım amına koyayım." Gururla gülümsüyor. "Bu boku YouTube'a koyacağım. Belki Chippendale olarak iş bulurum."

Tate kıkırdar. "Büyük hayaller kur, Parker."

Konuşmaya başlıyor ama Micah . Biraz eğilmiş ve sırtını tutmaktadır. Holly'nin yanına oturmadan önce, "Yaşlanıyorum," diye sızlanıyor. "O kaydırağı hiç yapmamalıydım. Sanırım belimi incittim."

Hepimiz ona gülüyoruz. "Korkak," diye takılıyor Parker. "Zayıfsan nasıl Chippendale olacaksın?" diye ciddi ciddi soruyor.

Yemek şirketi kadehlerin kaldırılabilmesi için içkileri dağıtırken herkes yerine oturmaya başlar. Parker ayağa kalkar ve çatalını bardağına götürür.

"Şimdi kadeh kaldırması mı gerekiyor?" Courtney soruyor.

"Kadeh kaldırmaması gerekiyordu," diye yanıtlıyor Micah. "Bu benim işim," diye kaşlarını çatıyor.

Sonra Parker konuşmaya başlar. "En iyi adam olmadığımı biliyorum," diye gözlerini devirdi, "ama söylemek istediğim bir şey var."

"Bu iyi olacak," diye mırıldanıyor Tate.

Parker kısa bir an için ona bakarak, "Bunu duydum," diyor. "Slade'le ortaokuldayken tanıştım," diye başlıyor konuşmasına. "Ben, Slade, Micah ve Josh mezun olana oldukça yakındık. Sonra hepimiz üniversite için yollarımızı ayırdık." Bana bakıyor ve ben nefesimi tutuyorum. Ne olacağı belli değil

ağzından döküldü. "Sanırım her zaman yemin ettiğimiz gibi bekâr kardeşler düşünmüştüm," diye iç geçiriyor, "ama on altı yaşındayken gerçekten ne bilirsin ki?" Omuz silkiyor. "Sana zor zamanlar yaşattığımı biliyorum Sam, ama hepsi bu, zor zamanlar. Sen arkadaşımın başına gelen en iyi şeysin. Ve bunun için sana teşekkür ederim." Gülümsüyor ve ben de ona karşılık veriyorum. "Ama," *işte başlıyoruz*, "seninle burada ve şimdi bahse girerim ki beni talepkâr bir kedi asla bulamayacağım."

Am dediğinde Vivian'ın şarabını tükürmesini izliyorum. İzin veriyorum. Mark'ın gömleğini çekiştirmeye başlayıp kulağına bir şeyler fısıldadığında küçük bir kahkaha atıyorum. Hızla başını sallıyor ve duyamadığım birkaç kelime söylüyor. Sonra dönüp Parker'a bakıyor ve gülümsüyor.

Ben de ona bakarak gülümsüyorum. Bardağımı ona doğru kaldırarak, "Sıra sende," diyorum.

Micah konuşmasında Slade'i ne kadar çok örnek aldığını anlatıyor. Ağabeyinin ona bildiği her şeyi nasıl öğrettiğini ve benim onun için doğru kız olacağımı nasıl bildiğini anlattı.

Tüm dostlarımızın aşkımıza en az bizim kadar inandığını bilmek çok dokunaklı.

Josh, Slade ile eskiden ne kadar çılgın oldukları hakkında kadeh kaldırır. Hatta başlarının nasıl belaya girdiğine ve bir keresinde Parker'ı komşusunun bahçesinde çıplak ve baygın halde bulduklarına dair birkaç hikayeden bahseder.

Holly öyle bir kadeh kaldırdı ki ikimiz de gözyaşlarına boğulduk. Courtney de kadeh kaldırmaya çalıştı ama sonunda oturmak zorunda kaldı. Zavallı şey, ağlamasını durduramadı.

Birinin boğazını temizlediğini duyduğumda hepimizin işinin bittiğini ve yemeğe hazır olduğumuzu düşünüyorum. Soluma baktığımda Tate'in ayakta durduğunu ve bana doğru baktığını görüyorum.

Slade gülümsüyor ve Tate konuşmaya başlamadan önce beni kendine çekiyor.

Takım elbisesinin yeleğini düzeltmeden önce, "Çoğunuz beni tanımıyor ama Sam'le geçmişimiz çok eskiye dayanıyor," diyor. *Gergin*. "Birlikte büyümek benim en güzel çocukluk anımdı." Gözlerimin hissederken gülümsüyorum. "O benim en iyi arkadaşımdı ve ben taşındıktan sonra irtibatı kaybettik." Masaya bakıyor ve derin bir nefes alıyor. "Ama bundan öğrendiğim şey, birinden ne kadar uzun süre uzak kalırsan kal, onu asla unutamiyorsun." Bana doğru bakıyor. "Annen ve Jack bugün sana gülümseyerek bakıyorlar. Çünkü senin için her zaman istedikleri aşkı buldun." Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Burada olsalardı seni ne kadar sevdiklerini söyler ve en iyisini dilerlerdi." Kadehini kaldırıyor. "Güzel anılara ve gelecekteki en iyi şeylere içelim."

SLADE

Kilisenin merdivenlerinden inip limuzinimize doğru yürürken annem Angel'ın elini tutuyor.

"Buket," diyor elindeki bukete bakarak.

"Ah, neredeyse unutuyordum," diyor gülümseyerek. Arkasını dönüyor ve girişte duran herkese bakıyor. "Buketi ben atacağım," diye herkesi bilgilendiriyor.

Bayanlar merdivenlerde kalırken erkekler yanlara dağılır.

Angel arkasını döner ve onu arkasından havaya fırlatır.

Holly'nin kuzeni çiçeği yakaladığında . Parker'ı bulana kadar kalabalığı tarıyor ve buketi havada sallarken ona genişçe gülümsüyor.

Yüzünde bir anlık panik ifadesi belirdi, sonra uzanıp gördüğü ilk kadını yakaladı, ki bu kadın Tate'in

ve dudaklarını üzerine koyar.

Angel nefesini tutarak Laura'ya doğru uzanır ve onu kendisinden uzaklaştırır. Parker, Holly'nin kuzeninin bunu gördüğünden emin olmak için başını kaldırır ve onun sinirli bir şekilde tepindiğini görür.

"Vay be, çok yakındı," diyor gülümseyerek.

"Yeterince yakın değildi," diye mırıldanıyorum.

Bana kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

"Öptüğün kişi Tate'in annesiydi," diyorum sırtarak. "Tate seni öldürecek."

"Kahretsin-" Çılgınca etrafına bakınır. "Çok özür dilerim," diyerek Angel'in yanında duran Laura'ya doğru yürür.

Başını hızla sallarken ellerini yukarı kaldırıyor. "Bir öpücük fazlasıyla yeterli," diye onu temin ediyor. "Bir sonraki sana pahalıya patlayacak."

Sırıttırıyor. "Öyle mi? Bana ne kadara mal olacak?" diye soruyor ukala bir gülümsemeyle.

Gözlerini ona diyor. "Kırık bir burun ve şişman bir dudak," diyor basitçe.

Verdiği yanıt karşısında gülümsememi gizlemeye çalışıyorum.

Ondan bir adım geri çekiliyor ve kalabalığı bir kez daha tarayarak Tate'i arıyor. "Nerede o?" diye soruyor yüzünde panik ifadesi ile.

Braxton, Missy'nin elini tutarak yanımıza geldi. "Onu daha önce dans ettiği kızla arka odaya giderken gördüm."

"Belki de o zaman görmemiştir. İçinizden biri ona söylerse sizi yumruklarım," diye tıslıyor Parker. "Sadece erkekler. Ben olsam bir kıza vurmazdım," diye ekler.

Kiliseden uzaklaşırken limuzinin içinde oturuyorum. Angel yüzünde kocaman bir gülümsemeyle arkasını dönmüş herkese el sallıyor. Geri dönüyor ve oturuyor. Kolumu çıplak omuzlarına doluyorum.

"Peki, artık evli olduğumuza göre kendini farklı hissediyor musun?" diye soruyor muhteşem yüzünde bir gülümsemeyle bana bakarak.

Parmağımı çene çizgisinde gezdirerek ona gülümsüyorum. "Sanki hayatım yeni başlamış gibi hissediyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum.

Gülümsemesi daha da büyüyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırmak için eğiliyor. Ona doğruyu söylüyordum.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

Samantha

Gece kalacağımız Ritz-Carlton'a yanaşıyoruz. Sabah erkenden uçağımız kalkacak. Nereye, bilmiyorum. Hâlâ bir sürpriz. Holly iki gün önce geldi ve benim için bavullarımı hazırladı. Tam olarak ne almam gerektiğini bildiğini söyledi.

Asansör açılıyor ve Slade beni kucağına alıp bağrına bastığında ciyaklıyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Seni eşikten geçiriyorum."

"Bunun bizim evde olması gerekmiyor muydu?" Ben soruyorum.

Küçük bir homurtu çıkarır. "O zaman ben de yaparım." Bizi koridorun sonuna kadar yürütmeye devam ediyor. Sağdaki son kapıda durdu.

Başını öne eğerken birkaç saniye öylece duruyoruz. "Bunu daha iyi düşünmeliydim," diye mırıldanıyor.

Kıkırdıyorum. "Anahtarın nerede?"

diye soruyorum. "Sol cebimde."

Kolunun etrafından dolaşıp cebine uzanmak için biraz itiyorum. Anahtarı çıkardım ve kilidi açmak için kapıya yerleştirdim.

Kapıyı tekmeleyerek açıyor ve sahip olduğumuz güzel süite bakarken nefesim kesiliyor. Beni yavaşça ayaklarımın üzerine "Çok güzel," diyorum.

Onunla yüzleşmek için döndüm. "Slade. Bunu almak zorunda değildin."

Vivian ve Mark her şeyi ödemeyi teklif ettiler ama biz reddettik. Bizler yetişkiniz ve istediklerimizi karşılayacak paramız var. Onların paralarını harcamalarını istemedik. Ama Slade'in kendi ödemekte ısrar ettiği birkaç şey vardı. Tüm balayını. Bunun bir sürpriz olduğunu söyledi ve benim bu konuda hiçbir şey bilmemi istemedi. Ona yarın havaalanına gittiğimizde öğreneceğimi söyleyecek cesareti kendimde bulamadım. Bilet bunu verecek.

Odaya bakarken gülümsüyor ve sonra bana bakıyor. "Senin için sadece en iyisi, Angel." Ellerini kalçalarımın koyuyor ve gülümsüyor. "Elbiseni sevdiğimi söylemiş miydin?"

Sırıttım. "Hayır, yapmadın." Umursamazca omuz silkiyorum.

Yüzünü benimkine yaklaştırıyor. "Evet, istiyorum." Eğilip dudaklarını dudaklarıma yerleştirirken elleri yanlarımda gezinmeye başlıyor.

Kollarımı boynuna doluyor ve sırtını usulca öpüyorum. Onu korkutmak istemiyorum. Onun dokunuşunu, dizlerimin üzerine çökmemi arzuluyordum. Ya da uzanmayı. Ona izin verdiğim kontrolün bir kısmını istediğini bana söyleyecek herhangi bir şey. Ama bu gece istemediğim tek şey reddedilmek. Düşün gecemizde olmaz. Bu yüzden onu zorlamayacağım. İsteddiği buysa, işleri yumuşak tutmasına izin vereceğim.

Geri çekilir ve konuşur, "Arkanı dön."

Söylediğini yapıyorum ve ellerinin elbisemi çözmeye çalıştığını hissettiğimde saçlarımı yukarı çekip yolundan çekiyorum. Fiyongu çözdükten sonra, elbiseden tamamen çıkana kadar uzun kumaş parçasını deliklerden yavaşça çekiyor. Daha sonra elbisenin iç kısmına uzanan kancaları serbest bırakırken ellerini tekrar üzerimde hissediyorum.

Saçlarımı bırakıyorum ve düşmeden önce elbisemi tutuyorum. Dönüp ona bakıyorum. "Teşekkür ," diyorum ve gidiyorum

ama kolumdan tutup beni durdurdu.

"Buraya gel," diyor beni süitimizin yatak odasına çekerek. Beyaz kabarık yorgan kırmızı gül yapraklarıyla kaplı ve içinde buz ve şampanya olan gümüş bir kova ile iki bardak var. Bunlardan hiçbirini içemem çok kötü.

Durup yatağın ucunda duruyor ve bir elinde hâlâ elbisemin saten kravatını tuttuğunu fark ediyorum. Onu yatağın ayak ucuna ve sonra bana dönüyor. Beni döndürüyor ve elbisemi çıkarmama yardım ediyor ve sonra askısız sütyenimi açıyor. Sonra külotumu alıyor ve yavaşça bacaklarımdan aşağı indiriyor.

Soyunduktan sonra dönüp ona bakıyorum ve ne yapmayı planladığını merak ediyorum.

Sanki ne düşündüğümü biliyormuş gibi sırtıyor. Ellerini saçlarımda gezdiriyor ve dudaklarını dudaklarıma indiriyor. "Sen benimsin," diye fısıldıyor dudaklarıma ve ben onun sözleriyle ürperiyorum. "Bunun tam olarak ne anlama geldiğini sana göstereceğim Angel." Hırlıyor ve elleri saçlarımda sıkışıyor. "Elbisenin askısıyla ellerini bağlayacağım. Sonra da kravatımla gözlerini bağlayacağım."

Başımı hızlıca sallıyorum ve dudaklarının köşesi yukarı kalkıyor. "İzin istemiyordum," diyor basitçe ve ben derin bir nefes alıyorum.

Geri çekiliyor ve saçlarımı serbest bırakıyor. Ben derin derin nefes alırken başparmağını ayırık dudaklarımin üzerinde gezdiriyor. "Bu gece adımı istediğin kadar yüksek sesle haykırabilirsin bebeğim. Neden biliyor musun?"

Beni heyecanlandırmak için acele etmediğini bildiğimden başımı hızla sallıyorum. "Çünkü bütün otelin senin bana ait olduğunu bilmesini istiyorum," diye homurdanıyor.

SLADE

Uçuşumuza çoktan geç kalmış olarak uyanıyoruz. Angel odanın içinde koşturuyor ve Holly'nin onun için hazırladığı her şeyi bulmaya çalışarak bavulunu karıştırıyor.

Görevli kapımızı çalarken "Gitmeliyiz bebeğim," diye bağıryorum. Bavullarımızı arabaya yerleştirmesine yardım ediyorum, o sırada saçlarını at kuyruğu yapmış bir halde koşarak yanıma geliyor.

"Hazırlanmayı uçakta bitireceğim," diyerek beni gülümsetiyor. Çok güzel görünüyor, hazırlanmak için başka ne yapması gerektiğini bilmiyorum.

Bizi bekleyen limuzine atladık ve havaalanına doğru yola çıktık. Bana doğru uzandı ve elini uzattı. "Ne?" diye sordum. "Ne?" diye sordum.

"Biletim." uzattığı elini sallıyor. Sırıttıyorum. "Ne bileti?"

"Nereye gittiğimizi sır olarak saklayamazsın Slade. Güvenlik için biletimi ve kimliğimi göstermem gerekecek."

Daha geniş gülümsüyorum. Özel bir jet kiraladığımı bilmiyordu. Güvenlik ya da kimlik kontrolü olmayacak. En azından onunki olmayacak. Sadece başımı sallıyorum. "Nereye gittiğimizi sana söylemeyeceğim. Arkanıza yaslanın ve rahatlayın."

Bir kez daha ofluyor ama koltuğunda geriye yaslanırken yüzündeki gülümsemeyi görüyorum.

Havaalanına yanaşıyoruz ve tüm farklı havayolu şirketlerinin bırakma noktalarını geçerken kaşlarını çatıyor. Sona geldiğimizde limuzin yavaşlayarak duruyor ve bizim için bir kapı açılıyor.

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyor etrafına bakarak.

"Bu bir sürpriz."

"Sen ve senin sürprizlerin," diye mırıldanıyor.

Araba ilerlemeye başlıyor ve arkamızdan kapıyı kapatmalarını izlemek için dönüyor. Özel bir hangarın önünde duruyoruz. Uçağımız pistin sonunda, önünde duruyor.

"Kendi özel jetimiz var, sevgilim," diyorum tatlı tatlı. Arabadan inerken gülüyorum ve o da tam bir şok içinde bana bakıyor.

Elimi uzatıyorum, o da uyuşuk bir şekilde elimi tutuyor ve arkamdan taksiden iniyor.

"Slade?" Altmışlı yaşlarının sonunda, gümüş rengi saçları ve bira göbeği olan bir adam elini bana doğru uzatarak bana doğru geliyor.

Elime aldım ve salladım. "Bennie," diyorum gülümseyerek. Son bir haftadır bu adamla konuşuyor ve her şeyi organize etmeye çalışıyordum. Kendisi babamın bir arkadaşı ve aynı zamanda bir pilot.

"Hakkında çok şey duyduğum harika Samantha bu olmalı." Elini ona doğru uzattı.

Elimi avucunun içine alıyor ve yavaşça sallıyor. "Evet," diye fısıldıyor ve ben gülümsememi gizliyorum.

"Ben Bennie. Bugün pilotunuz ben olacağım. Hazır mısınız?" Bir kez yüzüme baktı.

"Evet, sadece valizleri yüklemem gerekiyor." Beni durdurduğunda ona doğru ilerlemeye başladım.

"Saçmalık. Jordan bunların hepsini senin için alacak." Bagajlarımızı limuzinin bagajından çıkarmakta olan adama eliyle işaret ediyor.

Angel'ın elini tuttum ve onu limuzinden uzaklaştırmaya başladım. "Çantayı aldın mı?" sordum.

Başını sallıyor. "Konuşabiliyor musun?" Sırtarak soruyorum. "Pek sayılmaz." Sesi yumuşak çıkıyor.

Falcon 2000EX EASy jetinin merdivenlerini çıkmaya başladığımızda gülüyorum. Yepyeni görünüyor, çünkü öyle. Bana denizaşırı uzun menzilli uçuşlar için en iyisi oldukları söylendi, bizim de ihtiyacımız olan bu.

Uçağa giriyoruz ve Angel'ın uçağa bakarken nefesini tuttuğunu duyunca gülümsüyorum. Duvarlar ve tavan beyaz. Sandalyeler güzel, yumuşak krem rengi deriden. Banyoya açılan arka kapı, masalar ve süslemelerle uyumlu, oldukça zengin koyu renkli ahşap bir kapı.

"Ne düşünüyorsun?" Yüzümü ona dönerek soruyorum.

"Sanırım..." Yutkunuyor. "Bence kendini aştın." Ona gururlu bir gülümseme veriyorum.

"Herkes hazır mı?" Bennie kokpitten çıkarak soruyor. "Evet efendim," diyorum ve onu bir koltuğa yönlendiriyorum.

Başını sallıyor ve ben de onun karşısındaki sandalyeye .

"Bu uçak kaç kişilik?" diye soruyor ellerini kolçaklara .

"On."

Gözleri sonunda benimkilere takılıyor ve bana yavaşça gülümsüyor. "Bütün bunları yapmak zorunda değildin."

I yapmadı var için. I *aranıyor* için. O hak etti muhteşem bir şey.

"Senin için her şeyi yaparım Angel," diyorum.

Koltuğa geri yaslanırken gülümsüyor. Başını arkaya yaslar ve gözlerini kapatır.

Gözlerim yüzük parmağıma dolanmış olan gümüş yüzüğe bakıyor; babasının evlilik yüzüğü. Ben hiçbir zaman

Saat dışında bir şey takacak adam değilim. Ama bu yüzüğü asla biliyorum.

Parmağımda döndürürken gülümsüyorum. O artık resmen benim. Ve ben tamamen onunum.

İç geçiriyor ve gözlerimi ayırıp karşımda oturan karıma bakıyorum. Gözlerimin karımın üzerinde dolaşmasına izin veriyorum. Pembe topuklu ayakkabılarından başlayıp bronz bacaklarına doğru ilerliyorum. Sonra dizlerinin biraz üzerinde duran beyaz pamuklu elbisesine. Omuz askılarını küçük ince bir kayış tutuyor. Onu yavaşça üzerinden sıyırmak istiyorum. Ve onunla burada, hemen şimdi sevişmek. Bu uçakta on saatimiz var ve zaman geçirmek için ona yapabileceğim birkaç şey .

Motor canlanıyor ve gözleri kapalı bir şekilde başını arkaya yaslamaya devam ederken gülümsüyor.

Pistte ilerlerken onu izlemeye devam ediyorum. Fermuarımın arkasında yeniden ayarlamaya çalışırken elimi ereksiyonumun üzerinden aşağı kaydırıyorum. Uçak havalanırken bedenimi koltuğuma yaslıyorum.

Düzleştğinde daha fazla bekleyemem. Koltuğumdan kalktım ve önünde dizlerimin üzerine çöktüm. Ellerimi yumuşak bacaklarında gezdiriyorum. Dizlerine ulaştığımda biraz güç veriyorum ve onları birbirinden ayırıyorum.

İç çekiyor ama gözlerini açmıyor. *Belki de uyuyakalmıştır.* Hamileliği nedeniyle son zamanlarda çok yorgundu.

Ellerimi kalçalarında gezdiriyor, bu sırada elbisesini kaldırıyorum. Dantel tangasına ulaştığımda, onu tutuyorum ve çıplak külotunu bacaklarından aşağıya doğru yavaşça kaydırıyorum. Topuklarının üzerinden çekerek arkama atıyorum.

Kalçalarını tutuyorum ve kıcını sandalyenin kenarına çekiyorum. Pürüzsüz amına yerleştirmeden önce dudaklarımı yalıyorum. Dilimin dışarı fırlayıp dudaklarının üzerinden geçmesine izin vermeden önce ona usulca bir öpücük veriyorum.

Kıpırdıyor ama ellerimi kalçalarında sıkıyorum.

"Slade?" diye tıslıyor.

Ona bakıyorum ve gülümsüyorum. "Evet, Angel?"

Elbisesini aşağı doğru itmeye çalışıyor ve arkasından bizi kokpitten ayıran ahşap duvara bakıyor. "Yapamayız. Bizi görür."

"Hayır, uçmayacak. O uçuyor."

Başını bir kez daha sallayarak elbisesini aşağı itmeye çalışıyor. Bir elimi kalçasından çekiyorum ve başparmağımı klitorisine yerleştiriyorum. Onunla küçük daireler çizmeye başlarken içine bastırıyorum.

"Slade," adımı bir kez daha söylüyor ama bu sefer daha soluksuz.

Ellerini saçlarıma koyuyor ve ben de bunu onunla ilişkiye girmek için kesin bir işaret olarak kabul ediyorum. Başımı tekrar kalçalarının arasına yerleştiriyorum ve bu sefer dudaklarını ayırmak için başparmağımı kullanıyorum. Dilimin olmak istediğim yere tam erişimini sağlıyorum.

"Tanrım," diye iç geçiriyor ve vücudu sandalyesine daha fazla yığılıyor ve orgazmını atlatırken sessiz kalmak için dudağını ısırana kadar durmuyorum.

BÖLÜM YİRMİ ALTI

Samantha

Toplam üç şekerleme, beş orgazm ve on saat sonra uçağın alçalmaya başladığını hissediyorum. Bir şeyler görebilmek için pencereden dışarı bakıyorum ama nerede olduğumuzu anlayamıyorum.

Sonra uzakta tanıdık gelen bir şey görüyorum. "Paris mi?" Eyfel kulesine bakarken nefes alıyorum. Pencereden gittikçe büyürken ona devam ediyorum.

Birkaç kez göz kırptım. İmkânı yok. . Belki de sadece yakıt ikmaline ihtiyacımız vardır.

Hep Paris'e gitmek istemişimdir.

Hiçbir şey söylemediğini fark ettiğimde ona bakıyorum. Bebek mavisi gözleri benimkilere dikilmiş ve yüzü ifadesiz. Bana dikkatle bakıyor ve bu şimdiden rahatsız edici bir durum. Ne düşünüyor acaba?

Yutkunuyorum. "Beni Paris'e mi getirdin?" Gözlerimi kocaman açarak tekrar soruyorum.

Bana hızlıca başını salladı. Ben de nefesimi bıraktım. *Paris!* Paris'te balayı yapacağız.

"Onaylıyor musun?"

Başımı çevirip ona bakıyorum. "Sen ciddi misin?" diye soruyorum. "Hep Paris'e gelmek istemişimdir."

Ciddi yüzü sonunda şeytani bir sır saklıyormuş gibi görünmesine neden olan yavaş bir sırtışa dönüşüyor.

"Bekle?" Parmağımla onu işaret ediyorum. "Bunu zaten biliyor muydun?" Ellerini yana doğru uzatıyor. "Beni yakaladın."

Gülüyorum. "Nereden bildin?"

"Benim de kendi yöntemlerim var." Göz kırıyor ve sonra Paris üzerinde uçarken pencereden dışarı bakarken yanıma oturuyor.

İnip uçağımızdan çıkıyoruz ve bizi bekleyen limuzine doğru ilerliyoruz. Otelimize varmamız yaklaşık yirmi dakika sürüyor. Otele girerken bana gülümseyen bir kadın görüyorum.

geçerken heyecanla "Bonjour," diyorum.

Slade bana bakıyor. "Fransızca biliyor musun?"

. "Hayır. Ama herkes bonjour'un ne anlama geldiğini bilir."

Kayıt masasına doğru ilerliyoruz ve ben konuşuyorum. "Bonjour." Parlak bir şekilde gülümsüyorum.

Bana gülümsüyor. "Bienvenue. Comment puis-je vous aider," diyor hızlıca.

"Evet," diye cevap veriyorum ve kaşlarını çatıyor.

Slade sırtarak bana bakıyor. "Si İspanyolca, Angel." Omuz silkiyorum. "Bunu biliyorum."

Bana 'o zaman neden söyledin' der gibi bir bakış .

"Aslında," diyor tezgâhın arkasındaki kadın, kalın aksanıyla dikkatimizi çekiyor, "si Fransızca'da 'eğer' anlamına geliyor."

"İşte böyle," diyorum ona memnun bir gülümseme vererek. En azından bir anlamı var.

Ona adını ve onay numarasını verirken başını sallıyor. Güzel otelin etrafına bir göz atıyorum.

Yüksek tavanları ve güzel tabloları burayı çok tarihi gösteriyor. Duvarlar koyu kahverengidir ve duvar resimleri doğrudan üzerlerine boyanmıştır. Ana lobideki oturma alanında sıvı altın renginde yüksek arkalıklı sandalyeler bulunmaktadır.

"Buyurun," diyerek dikkatimi çekti ve bana bir broşür uzattı. "Bu Fransızca öğrenmene yardımcı olacak."

"Tanrı olsun," diye mırıldanıyor Slade sırıtarak. Onu görmezden gelerek parlak bir şekilde gülümsüyorum. "Teşekkür."

Başını sallıyor ve adam bizi asansörlerin yöne doğru yönlendiriyor. Broşürü karıştırıyorum ve yemek kanalını izlerken zaten bildiğim birkaç kelimeyi yakalıyorum.

"Bu şey işe yarar mı?" Katımıza çıkarken Slade soruyor.

"Senin için öyle olmayacak. *Sikiş* kelimesi burada hiçbir yerde geçmiyor," diyorum tüm ciddiyetimle.

"Şirin," diyor kuru bir sesle.

Asansör çalışıyor ve ben de onu asansörden çıkıp koridorda takip ediyorum. Dikkatimi broşüre verdiğim için dikkat etmeden arkasından koşuyorum.

Beni kaldırıp bir kez daha kollarına aldığımda kıkırdıyorum. Süite girdiğimizde "Buna alışabilirim," diyorum.

Beni yere bıraktı ve kışımı tokatladı. Çantalarımızı alırken "Geri dönmeden önce on dakikanız var" diye seslendi.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordum. Tekrar alt katta, lobide duruyoruz.

Elindeki haritaya bakıyor. "Adı Aşıklar Köprüsü."

"Hmm. Kulağa seksi geliyor."

Haritayı okumaya çalışırken "Romantik olması ," diye mırıldanıyor. "Fransızca'yı akıcı konuşabiliyor musun?" diye soruyor, sanki böyle bir ihtimal varmış gibi.

"Hayır." Gözlerimi deviriyorum.

"Broşürünüz nerede?" Bana doğru baktı. "Neden?"

"Çünkü bunların hepsi Fransızca ve ben Fransızca bilmiyorum." Sanki daha iyi okumasına yardımcı olacakmış gibi haritayı yana yatırırken söylüyor.

Resepsiyona doğru yürüyüp nazik bayana Aşıklar Köprüsü'ne giden yolu sormadan önce gözlerimi deviriyorum.

Ona teşekkür ediyorum ve gidip bunları ona veriyorum.

Haritayı incelerken gülümseyerek başını sallıyor ve kısımlarını yüksek sesle okumaya başlıyor. Telefonumu çıkarıp otelin içinin fotoğraflarını çekmeye başlıyorum, sonra birkaç adım geri çekilip haritaya bakarken onu çekiyorum.

ona dönüyorum ve gülümserken bir fotoğrafımı çekiyorum, o ise arkamdaki haritaya bakmaya devam ediyor. Arkadaşlarımıza ve ailemize başardığımızı haber vermem gerekiyor, bu yüzden onlara hızlı bir mesaj gönderiyorum.

"Ah ha," diyor Slade haritayı katlayarak. "Nereye gitmemiz gerektiğini biliyorum."

Gülümsüyorum. "Tamam. Yolu göster."

Bizim için bir at arabası çağırıyor ve adama gideceğimiz yeri söylüyor. Etrafımıza bakarken ona sarılıyorum.

Köprüye doğru ilerliyoruz ve ne olduğunu anladığımda nefesim kesiliyor. "Aman Tanrım, bunu daha önce duymuştum" diye haykırıyorum.

Kilitler.

"Öyle mi?"

Başımı salladım. "Çitin içine bir kilit yerleştirip anahtarı suya atman gerekiyor." Bir tanesini elime alıyorum ve üzerinde *Jenni & Jacob 2009* yazdığını görüyorum. "Çok güzeller."

Slade'le yüzleşmek için döndüm. "Gidip bir kilit alalım ve bunu yapalım."

Vücudunu benimkine yaslayarak adım atıyor. Gülümsüyor ve sonra elini kot pantolonunun ön cebine sokuyor. Elini bana doğru kaldırıyor ve içinde bir kilit tutuyor.

Uzanıp elime alıyorum. Başparmağımı üzerindeki oymanın üzerinde gezdiriyorum.

Angel & Slade

Arkasını okumak için çeviriyorum.

Sonsuza dek 2014'e

"Slade," diye fısıldıyorum gözlerim yaşla dolarken. "Bunu bizim için mi yaptırdın?" diye soruyorum.

"Senin için yaptırdım." Çenemi kaldırıyor, ben de ona bakıyorum. "Sana bir keresinde seni ne kadar çok sevdiğimi dünyaya haykırmak istediğimi söylemiştim." Ellerimde duran kilidi işaret ediyor. "Bu, bunu yapmak için sahip olduğum bir şans daha."

Gözyaşlarımın arasından gülümsüyorum ve burnumu çekiyorum. Elimi tutuyor. "Hadi onu çitin üzerinde bir koyalım."

Köprünün tam ortasına gelene kadar biraz yürüdük. Açık bir yeri gösteriyorum ve o da bana bakıyor. "Emin misin?"

istediğin yer orası mı?"

Başımı salladım. Bu
mükemmel.

Arka cebine uzanıp telefonunu çıkarıyor. Belirli birini arıyormuş gibi etrafına bakınmaya başlar.

Yanından geçmekte olan yaşlı bir kadını durdurur. "Bir fotoğraf çeker misiniz?" Telefonunu uzatır.

Gülümsüyorum. O çok tatlı.

Telefonuna bakarken kaşlarını çatıyor; kafası karışmış.

"Bonjour," diyorum mutlu bir şekilde ve Slade gözlerini deviriyor. "Allez-vous prendre une photo?" *Fotoğraf çekecek misiniz?* Ben soruyorum.

Sonra kaşlarını kaldırıyor. "Akıcı konuşamadığını mı söylemiştin?"

"Ben değilim," diyorum telefonunu alıp ona uzatırken. "Broşürün içindeydi."

Kilidimizi çitin içine yerleştirip kapatırken kadın mutlu bir şekilde fotoğrafımızı çekiyor. Ben kilidimizi uzatırken yüzümüzü ona dönüyoruz, böylece resimde öne çıkıyor. Kadın başını salladıktan sonra arkamı dönmek istiyorum ama Slade beni kollarımdan tutup eğiliyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Dili ağzıma girerken ona eğilip kollarımı boynuna doluyorum. Yumuşak ve yavaş, dudakları ve dili benimkilerle birlikte çalışıyor. Parmak uçlarıma kadar yükseliyorum ve ellerimi saçlarına yerleştiriyorum. Elleri sırtımda aşağı yukarı gezinip beni kendine doğru çekerken ağzımın içinde inliyor.

Öpüşmeyi yavaşlatıyor ve geri çekiliyor. Adamın telefonunu alıp kaçmadığından emin olmak için kadına bakıyorum, ama onu gözlerini kocaman açmış bize bakarken yakalıyorum. Kadının eli hâlâ adamın telefonunu bize doğru tutuyordu.

Gömleğimi düzelttim. "Merci," *Teşekkür ederim*. Tatlı tatlı söyledim.

Slade'e bakarken yüzünde utangaç bir gülümseme beliriyor ve Slade kıkırdıyor.

Telefonu bana vermeden önce "Merci," diyor. "Az önce sana teşekkür mü etti?" Slade kafası karışmış bir şekilde soruyor. "Evet," diyorum telefonuna bakarak.

"Neden 'rica ederim' değil de 'teşekkür ederim' desin ki?" diye yüksek sesle merak ediyor.

"Muhtemelen onu azdırdığın içindir," diyorum.

Kolunu bana doluyor ve gülümsüyor. "Muhtemelen," diye şaka yapıyor. Sonra cebinden bir dizi anahtar çıkarıyor. "Al bakalım." Anahtarlardan birini anahtarlıktan çekip çıkarıyor ve küçük anahtarı bana uzatıyor.

"Peki ya ? Onu atacak mısın?"

Başını iki yana sallar. "Diğeri bende kalsın istiyorum," diyor. "Bunu atabilirsin."

Arkamı dönüp köprüye bakarken gülümsüyorum. Anahtarı atıyorum ve korkulukların üzerinden aşağıya, suya bakıyorum. Anahtarın nereye gittiğini bile göremiyorum, o kadar küçük ki.

"Sonsuza dek benimle kalacaksın," diyor ve ben gülümsüyorum. "Nasıl bir his?"

Saçlarımı omzumdan itiyorum ve düşüncelere dalmış gibi gökyüzüne bakıyorum. Birkaç saniye sonra gözlerinin içine bakıyorum ve ona gerçeği söylüyorum. "Dünyadaki en iyi şey gibi."

SLADE

"Hazır mı?" Sessizce telefonumla konuşarak soruyorum.

Tate iç geçirir. "Sen dönene kadar olacak. Gideli sadece üç gün oldu."

"Neden seni rahatsız ediyormuşum gibi konuşuyorsun?" Otel oturma odamızın penceresinden Eyfel kulesine bakarak soruyorum. Bugün oraya gittik ama gece aydınlatıldığında çok daha güzel olduğunu söylemeliyim.

"Çünkü öylesin," diyor. "Burada saatin kaç olduğunu biliyor musun?"

"Hayır. Şimdi bana umurumda olup olmadığını sor."

"Ben biliyorum. ve yalnız değilim. Bu yüzden alınmayın ama ."

Hat kesildi ve ben kıkırdadım. Galeriye açıyorum ve kadının buradaki ilk günümüzde köprüde çektiği iki fotoğrafı görüyorum. İkinci resimden sonra bir şekilde bizi öpüşürken videoya çekmiş. Ve yalan söylemeyeceğim. Bir filminden fırlamış gibi görünüyor. Angel çok güzel görünüyor ve bana dokunuşu, vücudunun benimkine verdiği tepki anlatılamaz.

"Bebeğim?" Videoyu kapatıp arkamı döndüğümde onu süitimizin yatak odasının hemen dışında dururken görüyorum. Tamamen çıplak ve kocasının onunla tekrar sevişmesi için hazır.

"Evet, Angel?"

Bana uykulu bir gülümseme veriyor. "Burada ne yapıyorsun?"

Telefonumu kaldırdım. "Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyordu."

Kaşları çatıldı. "Bu saatte mi?"

Telefonumu pencerenin yanındaki sandalyeye fırlatmadan önce başımı sallıyorum. "İşle ilgili," diyorum küçük bir gülümsemeye. "Buraya gel." Sol elimi kaldırıp gelmesini işaret ediyorum.

Bana doğru ilerlemeye başlamadan önce uykulu gözlerini ovuşturuyor. Yaklaştığında uzanıp onu kucaklıyorum ve kendime çekiyorum. Kollarımı onun yumuşak vücuduna doladım.

"Yatağa gel," diye fısıldıyor göğsüme.

Onu kollarıma alıp yatak odasına götürüyorum ve ona çok yaramaz şeyler yapmayı planlıyorum.

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Samantha

"Uyan." Uyanmaya başladığımda vücudumun titrediğini hissediyorum. Dün gece geç saatlerde Paris'ten döndük ve şimdiden orayı özleyorum. Balayımız için gittiğimiz Paris'te görmediğimiz yer kalmadı. Umarım yakında tekrar gider ve ziyaret ederim.

"Dur," diyorum kısık sesle, sesim uyumaktan pürüzlü çıkmıştı. Uzanıp Slade'in kollarını üzerimden itiyorum. Güneş ışığını gizlemek için yorganı yüzüme çekerken yan dönüyorum.

"Bugün olmaz, Angel. Kalkma vakti geldi," dediğini duyuyorum yorganı bedenimden sıyırmadan önce.

Yüzümde sert bir ifadeyle ona dönüyorum. "Uyumak istiyorum," diyorum bir çocuk gibi.

Yüzünde bir gülümsemeyle başını sallıyor. "Gitmemiz gereken bir yer var. Ayağa kalk." Kıçıma bir tokat atıyor ve ben bir iç çekiyorum. Olmamız gereken bir yer. Neresi olabilir ki?

Nemli saçlarından çoktan duş aldığını ve bol bir kot pantolon ile beyaz bir tişört giydiğini anlayabiliyorum. Ayaklarımı yere koyuyorum ve banyoya doğru yürüyorum. Duşu açıyorum ve kolumu tuttuğunda içeri girmeye başlıyorum. "Bunun için vaktimiz ," diyor eğilip suyu kapatarak.

"Slade," diyorum ayağımı yere vurarak. "Bir yere gideceksek hazırlanmam gerek."

Başını salladı. "Sadece giyin."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Neden bu kadar acelemiz var?"

"Çünkü herkes bizi bekliyor."

Kaşlarım havaya kalkıyor. "En azından biraz makyaj yapmama izin ver," diyorum etrafından dolanırken.

Gülüyor. "Sadece giyin. Makyaja ihtiyacın yok, Angel." Ellerini saçlarıma koyuyor ve yüzümden uzak tutuyor. "Makyajsız da en az makyajlı olduğun zamanki kadar güzel görünüyorsun." Sağ elini saçlarımdan kurtarıyor ve parmak eklemlerini yanağımda gezdiriyor. "Yumuşak tenini hissetmeyi, rujunun yarısını sürmek zorunda kalmadan dudaklarını öpmeyi seviyorum." Kıkırdıyorum.

"Ayrıca," diye ekliyor, "ağladığında rimelin akıyor." Sırıttıyor.

Gözlerim büyüdü. "Bu bana bugün ağlayacağımı söylemenin ince bir yolu mu?"

Karnıma bakıyor ve iç çekiyor. Evet, biliyorum, her gün bir şey için ağlamam neredeyse garanti. "Sadece giyin." Beni döndürüyor ve dolaba doğru itmeye başlıyor. Mücadeleyi bırakıp bir çift yoga pantolonu ve tişört giyiyorum ve saçımı yüksek bir at kuyruğu yapıyorum.

Çantamı kaptığım gibi güneş gözlüklerimi takıyorum ve kapıdan çıkıyoruz. "Nereye gidiyoruz?" Şehir merkezine gittiğimizi fark ederek camdan dışarı bakıyorum. Gözlerini yoldan ayırmadan sırtlamakla yetiniyor. Gözlerimi deviriyorum ve düşüncelerimi bastırmak için radyoyu sonuna kadar açıyorum.

Yavaşlar ve Ana Cadde çıkışında durur. Burası Larry'ninkiyle aynı yol ama o diğer yöne dönüyor. Koltuğumda daha dik oturuyorum. Kızlarla alışveriş için sık sık buraya geliriz. İsteyebileceğiniz her şey burada bulunuyor.

Slade yavaşlar ve köşede duran beyaz bir binanın önüne yanaşır. Çift cam kapısı var. "Burası kapalı,

Slade," diye gözlemliyorum ona bakarak. "Evet," diye gülümseyerek cevap veriyor.

Kaşlarımı çatıyorum ama peşinden arabadan iniyorum. Onu kapıya kadar takip ediyorum ve o da kapının açılmasını sağlayan tokmağı çeviriyor.

"Slade." İçeri girmesini engellemek için bileğini tuttum. "Oraya giremeyiz. Bu izinsiz girmektir." Kapının kilitli olup olmaması umurumda değil.

"Hadi gel." Yalvarışlarıma aldırıyor ve beni kapıya doğru çekiyor. Kapıyı arkamızdan kapatıyor ve odadaki tek ışık arkamızdaki cam kapılardan geliyor.

Beni büyük boş binaya doğru çekerken sessiz kalıyorum. Beni bir koridordan geçiriyor ve sonra yeni bir odaya sokuyor. Görmek zor olsa da bu oda daha büyük görünüyor. "Burada bekle," diyor ve sonra elimi bırakıyor.

Sanki bir şey arıyormuş gibi solumdan sesini duyabiliyorum. Sonra bir klik sesi duyuyorum ve ardından ışık yanıyor.

"SÜRPRİZ!"

Elimi çılgınca atan kalbimin üzerine koyarak geriye sıçırıyorum. "Ne haltlar dönüyor burada?" Tate, Missy, Courtney, Josh ve Parker'ın ortaya çıkmasıyla şok olmuş ve kafam karışmış bir halde soruyorum.

"Hepsi bunun bir parçası olmak istedi."

Konuşurken Slade'e bakıyorum. Yüzünde utangaç bir gülümseme var ve elleri ceplerinde, *bu* her neyse onun hakkında gergin olduğunu anlamamı sağlıyor.

Kafamda tarihi gözden geçirmeye başladım. Yıldönümümüz, doğum günüm ya da onun doğum günü değil. Öyleyse neden herkes burada?

"Anlamıyorum," diyorum hâlâ nefesimi tutmaya çalışarak.

"Anlamayacağını biliyordum." Parker gülüyor.

Courtney uzanır ve göğsüne bir tokat atar.

Slade geri dönüp yanıma gelerek, "gerekiyordu," diyor. "Bu yüzden bu bir sürpriz."

Parker'a gözlerimi kısıyorum. *Tam bir pislik.*

Ellerimi kalçalarımın . "O zaman açıkla."

Slade arka cebinden bir kâğıt parçası çıkarıp elime tutuşturuyor. Bakmak için yavaşça açıyorum.

Okudukça bunun binanın tapusu olduğunu ve sahibi yerine Samantha Marie Long yazdığını fark ediyorum. "Bunu sen mi satın aldın?" Şaşkınlıkla sordum.

Başını sallıyor ve ellerimi tutuyor. "Bunu senin için aldım." Gülümsüyor.

"Uh..." Nedenini sormak istiyorum ama bu beni bir sürtük gibi gösterir. "Anlamıyorum," en iyi kelime seçiminin bu olduğuna karar veriyorum.

"Missy'ye rüyanı anlatırken seni duydum, Angel. Araya girmek istemiyorum. Tüm hayallerini gerçekleştirmek istiyorum." Ellerini kaldırıp bazı arkadaşlarımızla dolu odayı işaret ediyor. "Bu bina hayallerini gerçekleştirmek için tamamen senin."

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzölmeye başlarken öylece durup ona bakıyorum.

Fırıncılık işine başlamam için bana gerçekten bir bina mı aldı?

"Slade," diyorum sessizce. "Bunu yapamam..." Söylemeye çalışıyorum ama kelimeleri söyleyemiyorum. Bunu yapmak istiyorum. Annemle benim kurduğumuz hayali yaşamak istiyorum.

Courtney, "Bankadan ayrılacağım," dedi. "Ne?"

Büyölenmiş gibi soruyorum.

Gölömsöyor. "Üç yıl boyunca etkinlik planlayıcısı olarak çalıştım. Ve sen, dostum, zorlu fırıncılık kariyerin için bir tanesine ihtiyacın olacak."

Gözlerim onunkilerden Josh'a kayıyor. Yüzünde bir gülümseme bile var, sanki onun ne yaptığı umurunda değilmiş gibi.

"İş arıyordum," diyor Missy yanıma gelerek. "Tabii beni istiyorsan."

Ne tam olarak anlamadan başımı sallıyorum.

"Pek fırıncı sayılmam," diye konuşuyor Parker, "Ama tadım testçiniz olabilirim." Karnını tokatlıyor.

"gelen her şekilde yardım edeceğim." Tate düz bir yüz ifadesiyle başını sallıyor.

Herkesten birkaç adım geri çekilip Slade'e dönüyorum.

Kaybolmuş hissediyorum. Bunalmış hissediyorum. Neler oluyor böyle?

"Anlamıyor musun, Angel?" Ellerimi arasına aldı. "Tüm hayallerini gerçekleştirmek istiyorum."

SLADE

Bu planladığım gibi gitmiyor. Korkmuş görünüyor. "İstersen satabilirsin." Belki de fırın sahibi olmak istemiyordur.

Yüzünü bana dönüyor ve uzun bir nefes veriyor. "Deli misin sen?" Sesi her zamankinden daha yüksekti. "Bu harika!" Bana yavaşça gülümsüyor. "Bu benim hayalim, Slade." Benden uzaklaşıp herkese bakıyor. "Ve hepinizin bunun bir parçası olmanızı istiyorum."

Bununla birlikte gözyaşları da başladı, tıpkı tahmin ettiğim gibi. Kızlarla dekorasyon ve duvarları boyamak istediği renkler hakkında konuşmaya başladı. Josh bana yaklaşırken yüzümde gülümsemeyle duvara yaslanıyorum. "Tüm bu harika sürprizlerle gelmeyi bırakmalısın. Beni kötü gösteriyorsun."

Gülüyorum. "Sana oyununu geliştirmeni söylemiştim."

Parker, Tate'e bakarak, "En azından sizde oyun var," diyor. "Tate'in dün gece eve getirdiği kızı görmeliydiniz." Kıkırdıyor. "Kaltak kapıdan koşarak çıkmadan önce on dakika boyunca orada değildi."

Tate gözlerini devirir. "Ona ne yaptın Tate? Işıkları açık mı bıraktın?"

"Benim istemediğim bir şeyi yapmak istedi." Omuzlarını rahatça silkiyor.

Micah elini Parker'ın omzuna koyar. "Ona Parker'ın odasına kadar eşlik etmeliydin. Anal oyunu seviyor."

Hepimiz bir kahkaha patlattık.

"Kapa çeneni," diye tersliyor Parker. "Deneyene kadar eleştirme." "Asla denemeyeceğim." Tate başını hızla sallar.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak, "Belden bağlamalılardan hoşlandığım falan yok," diye homurdanıyor.

Gülüyorum. "Yani onları denedin mi?" Parker bana ters ters baktı.

"Hayır..."

"Doğum günün için sana kesinlikle bir tane alacağım," diyor Josh omzuna vurarak.

Kızlar bize katılmak için yanımıza gelirken hepimiz gülmeye devam ediyoruz. "Bu kadar komik olan ne?" Courtney Josh'a bakarak soruyor.

Başını sallıyor. "Sadece Parker'la dalga geçiyordum."

Mağazanın ön kapısının açıldığını duyduğumuzda hepimiz başımızı çeviriyoruz. "Başka kim geliyor?" Angel soruyor.

Başımı salladım. "Bildiğim kadarıyla kimse yok." Micah ve Holly burada olmak istiyorlardı ama Holly'nin babası Micah'tan bir şeyi boyamasına yardım etmesini istemişti. Damat sahibi olmanın avantajları, demişti babası.

"Bu benim aracım," diyor Missy usulca.

Hepimiz dönüp ona bakıyoruz ve onun yere baktığını görüyoruz.
Hâlâ çok davranıyor. "Gitmeye hazır mısın, Missy?"

Braxton'ın içeri girip Missy ile konuştuğunu görünce şaşırmadım. Beni şaşırtan şey Tate'e attığı 'cehenneme git' bakışı oldu.

Braxton neden Tate'e kızgın? Kızla birlikte olan o.

"Burada ne işin var?" Parker, kardeşinin ortaya çıkışına şaşırarak sorar.

Braxton Missy'nin yanında durur ve kardeşine bakar. "Onu daha önce bıraktım ve bazı ayak işlerini halletmeye gittim." Sonra Missy'ye bakar. "Gitmeye hazır değil misin?"

Angel'a bakmadan önce yavaşça başını sallıyor. Gözlerinin yaşlarla dolu olduğunu görünce kaşlarımı çatıyorum. *Neler oluyor böyle?* "Herhangi bir konuda yardıma ihtiyacın olursa, sana yardım etmek için burada olacağım," diyor omuzlarını düzelterek. Gözleri kısa bir an için Tate'e bakıyor, sonra tekrar Angel'a dönüyor.

Gülümsüyor ve sarılmak için onu kendine çekiyor. "Teşekkür . Yardımına ihtiyacım var," der Angel ve sonra çekilir.

Missy herkese el salladıktan sonra arkasını dönüp Braxton'la birlikte dışarı çıkar.

Courtney, Tate'e ters ters bakarken, "Bu hiç de garip değildi," diyor.

"Neden bana bakıyorsun?" diye soruyor ellerini havaya kaldırarak. "Ben iyiydim."

Courtney homurdanıyor. "Güzel mi? İki kelime bile etmedin."

"Biliyorum. Kibarlık ettim." Kendi kendine başını sallar. "Braxton'ı yumruklayabilirdim. Ama bunun ne yararı olurdu ki?"

"Braxton'a neden yumruk attın? Zavallı kızın kalbini kırdın. Kardeşini suçlayamazsın." Başparmağıyla Parker'ı işaret ediyor. "Suçlayabilir mi Parker?"

"Beni bu işe bulaştırmayın. İkisi arasında ne olup bittiğini bilmiyorum."

Odaya bir sessizlik çöküyor ve Angel'ı kendime çekiyorum. Göğsünü benimkine yaslamış, kocaman bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Bunun için teşekkürler bebeğim. Başlamak için sabırsızlanıyorum."

"Harika olacak," diyorum bunun doğru olduğunu bilerek.

Ön cebimde telefonumun titrediğini hissedince geri çekiliyor. Açtığımda bir e-posta olduğunu gördüm. Miller'dan geldiğini görünce hemen telefonumu cebime atıyorum - benim için Tate hakkında bilgi toplaması için tuttuğum eski arkadaşım.

"Kimdi o?" diye soruyor başını yana eğerek.

Boğazımı temizliyorum. "İşle ilgili bir e-postaydı," diyorum. "Kim acıktı?" Courtney dikkatleri üzerimden çekerek soruyor.

"Çünkü açlıktan ölüyorum."

Angel güler ve ona bakar. "Öyleyim."

"Siz ikiniz hep yemek istiyorsunuz." Parker derin bir iç çeker.

Angel uzanır ve onun karnına bir tokat atar. "Ve sen her zaman içmek ya da sevişmek istiyorsun," diyor gülümseyerek.

Başını salladı. "Doğru," hepimiz kapıya yönelirken.

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

Samantha

Slade'in fırını açarak bana sürpriz yapmasının üzerinden bir hafta geçti. Bir fırın açmaya çalışmanın ne kadar zor olduğunu hiç tahmin etmemiştim. Belediye bana denetimin üç haftaya kadar sürebileceğini söyledi. Dersimi tamamladım ve bu sabah gıda işleme izni için sınava girdim. Şimdi eve döndüm ve bundan sonra ne yapmam gerektiğini anlamaya çalışıyorum.

Slade'in ofisine girip bilgisayarının arkasına oturuyorum. Ekranı açmak için hareket ettirdiğimde, bu sabah işe gitmeden önce e-postalarını kontrol etmiş olması gerektiğini gördüm. Sayfanın en altına iniyorum ve bir hafta önce gönderilmiş bir e-posta görüyorum. Konu satırında **Tate** yazıyor. Kendimi tıklarken buluyorum.

Slade,

İstediğiniz bilgiye ulaşmam bu kadar uzun sürdüğü üzgünüm. Tek bildiğiniz Tate (gerçek adı Jonathan) ve Tulsa, Oklahoma'da doğduğu olunca birini araştırmak zor oluyor.

Her neyse, aslında Jack'in oğlu olduğunu gösteren hiçbir belge yok. Doğum belgesinde babası Jonathan ve annesi Laura yazıyor. 20 Mayıs 1982'de Saint Francis Hastanesi'nde doğmuş. Lacey adında bir kadın, eşinizin babası Jack tarafından kendisine bırakılan evini satın aldı. Birkaç gün sonra da Jonathan (Tate) ondan satın aldı.

Daha fazla bilgi bulamadığım için üzgünüm. Umarım bu, onun Jack'in oğlu olup olmadığını bulmanıza yardımcı olur.

Miller

Orada oturup ekrana bakıyorum, kalbim göğsümde çarpıyor ve gözlerim sulanıyor. Birkaç kez göz kırpiyorum ve tekrar okurken gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor. İki kez daha yaptıktan sonra kafam ilk yaptığımdan daha da karışıyor. Bütün bunlar ne anlama geliyor?

Tate benim kardeşim mi? Üvey kardeşin mi?

E-postayı kapatırken başımı sallıyorum. Ayağa kalkıp ellerimi saçlarımda gezdirirken yüksek sesle "Hayır," diyorum. "Bu mümkün değil."

Uzanıp Slade'in ofis telefonunu alıyorum ve cep telefonunu arıyorum. Bana bu e-postadan daha fazla bilgi verebilir mi?

İlk telefonu açtı. "Hey, Angel."

"Slade," diyorum neredeyse çıldırmışçasına. "Neden Tate'i araştırıyorsun?" Çabucak soruyorum.

Diğer uçta sessiz ve bu boğazımdaki yumrunun büyümesine neden oluyor.

"Slade," diyorum yüksek sesle, "söyle bana. Tate benim kardeşim mi?"

"Hayır, bebeğim" demesini bekliyorum. Ya da 'aklımı mı kaçırdığımı' sormasını. Onun yerine suçlayıcı bir şekilde "E-postalarımı mı karıştırıyordun?" diye soruyor.

"Ne?" Vücudum titremeye başladığında bağıriyorum. "Tüm söyleyeceğin bu mu?" Çığlık atıyorum ve sesim titriyor. "Ne saklıyorsun?"

"Hiçbir şey." İç çektiğini duydum. "Her şey... Sana ne söyleyeceğimi bilmiyorum, Angel. Bir şey söyleyecek kadar bilgim yok."

"Bilmen gereken tek şey evet, o benim kardeşim. Ya da hayır, değil," diyorum sert bir şekilde. "O benim kardeşim mi?" Bağırıyorum. "Slade," diye yalvarıyorum gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken. "Lütfen," diye ağlıyorum. "Sadece söyle bana. Tate benim kardeşim mi?"

Bir parçam aşırı tepki verdiğimi düşünüyor. Okuduğum her şeyi hayal etmişim ve bunların hiçbiri mümkün değil. Diğer yanımda ise lütfen evet de diyor. Lütfen bana bir ailem kaldığını söyle. Bir kardeşim. Şimdiden harika bir arkadaş dediğim biri.

"Özür dilerim Angel," diyor usulca ve neredeyse rahatlayarak iç çekiyorum. Yanlış anlamışım. "Ama Tate senin kardeşin. Bunu bu şekilde öğrenmeni istemedim." Sesi yumuşak ve elini gergin bir şekilde saçlarında gezdirdiğini duyabiliyorum.

Ve bir anda nefes alamaz oldum.

Bir kardeşim var!

"Nereden biliyorsun?" Kelimeler boğazımda düğümleniyor. "E-posta bunu açıklamadı." Buna hâlâ inanamıyorum.

"Tate söyledi bebeğim," diyor boğazında bir yumru varmış gibi bir sesle.

Telefonu sanki can simidimmiş gibi tutuyorum. Bedenim onun ofis koltuğuna düşüyor ve boş bilgisayar ekranına bakıyorum.

Tate ona söyledi.

Ağzımdan bir hıçkırık kaçıyor ve örtbas etmek için telefonu düşürüyorum. Bana birkaç kez bağırıldığını duyuyorum ve öfkemin yükseldiğini hissediyorum. Bunu bana nasıl söylemez? Ailem hakkında ne hissettiğimi bildiği halde bunu benden nasıl saklayabildi?

Ama başımı sallıyorum. gereken kişi Slade mi? Peki ya Tate? Neden bana söylemedi? Onu aileden biri olarak reddedeceğimi mi düşündü? Kardeşim olarak?

Sadece bu düşünce bile beni yerimden zıplatıyor, kamyonetin anahtarlarını ve çantamı alıp garaja koşturuyor. Az önce onunla konuştum ve bugün izinli olduğunu söyledi. Onu görmem gerek. Hikayeyi bilmem gerek. Bunu benden neden sakladığını.

Tate'in evine doğru giderken Slade beni aradı. İkinci kez aradıktan sonra telefonumu kapattım. Onunla konuşmak istemiyorum. Sadece düşüncelerimle baş başa kalmak istiyorum.

Garaj yoluna girdiğimde kamyonun lastikleri gıcırdadı. Kamyonun kapısını çarpıp ön kapısına koşuyorum. Evinden gelen müzik sesini duyabiliyorum ve kamyonu dışarıda park halinde ama Parker'ın polis arabası yok.

"Tate," diye bağırmaya çalışıyorum müziğin sesini bastırmak için, ama kapıyı kilitli buluyorum. Elim titriyor ve dudağım titriyor. Ne diyeceğim ki? Ya kardeşim olmak istemiyorsa? Ya benden utandığı için bana hiç söylemediyse?

"Tate," diye ve bir kez yanıt alamıyorum.

Evinin yanına kadar yürüyüp çantamı, cep telefonumu ve anahtarlarımı çitin üzerinden aşağıya attım. Kısa zincirli çiti tırmanıp arka kapısına koşuyorum. Onu elinde bir şişe tekila ile arka verandasında otururken bulduğumda hemen duruyorum. Orada oturuyor ve evin arkasındaki ağaçlara bakıyor. Bana bakmak için hareket bile etmiyor.

"Tate?" Sesim titriyor ve bedenim sarsılıyor.

"Slade beni aradı," diye kestirip atıyor, hâlâ önüne bakıyor.

"Seni biliyorum. Benim olduğunu...." Sinirle yutkunuyorum.

Bana bakmak için başını yana kaydırıyor ve nefesim boğazımda düğümleniyor. Koyu mavi gözleri kızarmış ve şişmiş. "Şanslı günündesin o zaman," diyor ve dönüp bana bakıyor.

Arka bahçe. Şişeyi dudaklarına götürür ve tekiladan bir yudum alır. Sanki az önce su içmiő gibi yutkunuyor, yanık onun üzerinde bir etki bile yaratmıyor.

Yavaşça yanındaki sandalyeye doğru yürüyorum ve dizimi zıplatarak oturuyorum. "Neden bana söylemedin?" Yumuşakça soruyorum.

"Umursar mıydın?" Sesi düz ve bu kalbimin sıkıőmasına neden oluyor.

İçimdeki rzgr dışarı fırlamış gibi hissediyorum. "Bunu nasıl sorarsın?"

Sorumu duymazdan geliyor. "Beni neden aramadın?" diye soruyor bana bakmadan. "Senin... Jack öldüğünde ve annen seni uzaklaőtırdıėında. Neden beni aramadın?"

Sorusu beni hazırlıksız yakaladı ama onun da benimkine cevap vereceğini umarak cevap verdim. "Seni yıllardır görmemiştim Tate. Ne söylememi istiyorsun? Kimsem yok mu? Lütfen gel ve beni kurtar. Ne ki?"

Hızla ayağa kalkıyor ve dönüp bana bakıyor. Hissettiği nefreti gözlerinde görebiliyorum. Sadece kime yöneldiğini bilmiyorum, bana mı yoksa kendisine mi?

"Sana yardım edebilirdim. Koşarak sana gelirdim. O zamandan çok daha önce olmam gereken ağabey olurdum," diye bağırıyor. "İstedim." Sanki fkesi bu düşünceyle azalıyormuő gibi i geçiriyor. "Sana yardım etmek istedim." Başını sallıyor. "Onun yerine annenden bir telefon aldım." Acı acı gülüyor. "lrken bir dileği vardı. Aptalca ettiğim bir dilek. Seni tekrar grebilmemin tek yolunun bu olduğunu düşündüm." Benden uzaklaşıyor ve őiőeden bir yudum daha alıyor. "Biliyor musun, bir keresinde bana seni neden aramadığımı sormuőtun.

İşte bu yüzden Sam. O kadar çok sır saklıyordum ki beni canlı canlı ve sen bunları duymaya hazır değildin."

"Artık buradayım. Bana her şeyi anlatabilirsin, Tate." Ne kadar üzgün olduğumu anlaması için yalvarıyorum. Sırların insanı nasıl yiyip bitirdiğini biliyorum. Sizi kontrol edebilirler.

"Ah benim küçük kız kardeşim günü kurtarmaya geldi," diye .

"Neden böyle bir gibi davranıyorsun?" Sandalyemden kalkarak sordum. "Yalan söylediğin kişi benim." Ellerimi yumruk yapıp yanlarıma indiriyorum. "Yalnız bırakılan, itilip kakılan benim." Gözlerimden yaşlar süzülüyor ve boğazım bir kez daha düğümleniyor. "Kimsem olmadığını bildiğinde neredeydin?" Öfkeyle soruyorum. "Neler yaşadığımı bildiğin zaman?" Kelimeler ağzımdan tükürükler saçarak .

Benden uzaklaşıyor ve şişe elinde, yan tarafında sallanıyor. Bu benim öfkemi arttırıyor. "Buradayım, Tate. Ailemizin daha kaç yalanı olması gerekiyor?"

Elimi omzuna koyuyorum ve onu . "Bana o şişeye can simidinmiş gibi sarılmana neyin sebep olduğunu söyle. Herkesi dışlamana neyin sebep olduğunu söyle. Ben, Missy...."

"Onu bu işe karıştırma," diye homurdanarak elini şişenin üzerinde sıkıyor.

Elimi yanaklarıma sürterek yüzümdeki taze gözyaşlarını siliyorum.

"Onu zaten yeterince incittim," diye fısıldar.

Bir iç çekiyorum. "Konuş benimle, Tate. Zaten birbirimizin hayatından çok şey kaçırmadık mı? Ne hissettiğimi söyleyip sonra da kaçmayacağım." Başımı sallıyorum. "Bu sefer olmaz. Anneme yaptığım gibi değil." Dönüyorum ve çeşitli eşyalarla kaplı arka bahçeye bakıyorum.

ağaçlar ve tepeler. Bana babamın Oklahoma'daki evinin arka bahçesini hatırlatıyor. "Bilseydim babamın evini sana verirdim..."

Vücudu sertleşiyor. "Biliyorum," diye homurdanarak sözümü kesiyor. "Yardım istemiyorum Sam. Sahip için çok çalıştım ve küçük kız kardeşimin bana bir şeyler vermesine ihtiyacım yok," diyor .

Tate hayatıma geri döndüğünden beri ilk kez bana kızgın olduğunu hissediyorum. Kardeşim olduğunu ne zamandır biliyor bilmiyorum ama belli ki uzun zaman olmuş.

Ne diyeceğimi bilemediğim için yerime oturdum ve birbirine düğümlenmiş parmaklarıma baktım. Annem bu yüzden mi hep ona bakmayı teklif ediyordu? Çünkü onun sevdiği adama ait olduğunu biliyordu?

"Babam neden sana yardım etmedi?" Gözyaşlarım gözlerimi yakarken öfkeyle soruyorum. "Neden seni o hayattan uzaklaştırmadı?"

İçkisinden bir yudum daha almadan önce tek söylediği, "Benden haberi yoktu," oldu.

Başımı ona doğru çeviriyorum. "Asla mı?" Şok olmuş bir şekilde soruyorum.

Başını sallar. "Neden ki?" Sesi beni ürpertiyor.

Çok sert ve nefret dolu.

"Sadece düşündüm
ki..."

"Düşünmeyi bırak," diye tersliyor beni. "Bir şeyleri anlamaya çalışmayı bırak Sam. Hiçbir şey bilmiyorsun, o yüzden biliyormuş gibi davranmayı bırak." Sözleri canımı yaktı. Neden bilmek istemeyeyim ki?

"Neden bana söylemiyorsun?" Ağlıyorum.

Sinirlenmiş gibi başını kırpılmış saçlarının üzerinde gezdiriyor. "Ne bilmek istiyorsun Sam? Çocukluğumun, babam sandığım adamın beni dövmesini izleyerek geçtiği kısmı mı?

Annem ve ben mi? Ya da annemin ondan uzaklaşamayacak kadar korkak olduğu gerçeğini mi?" diye çıkışıyor.

Babasının ona zarar verdiğinden bahsettiğinde nefesim boğazımda düğümlendi. Babasının Laura'yı dövdüğünü biliyordum. Tate'e el kaldırdığından hiç haberim yoktu.

"Ya da seni bir kardeş olarak hak etmediğimi düşündüğüm için mi? Kendimi bile koruyamazken seni nasıl koruyabilirdim?" Ne yapacağını şaşırılmış gibi ellerini yana açtı. Şişeyi bana doğrultuyor ve sertçe yutkunarak Adams elmasının sallanmasına neden oluyor. "Sana yaşattıkları için anneni boğmayı ne kadar istediğimi biliyor musun?" Benden uzaklaşıyor. "Ve sonra daha iyi olmadığımı fark ettim. Günü kurtarmaya gelen ağabey ben değildim. Beni bilmeni istemedim. daha kolaydı. Ben her zaman bir sırdım. Bu şekilde devam etmek doğru geldi. Ve bu, beni terk etmeyeceğin anlamına geliyordu."

"Yapmazdım..."

"Dur," diye bağırarak beni zıplattı. "Yaptığın şey bu Sam. Çocukken de yaptın, şimdi de yapıyorsun. Benden kaçmayacağını söyleme sakın. Bundan."

"," diye haykırıyorum, gözyaşlarım yüzünden görüşüm bulanıklaşıyor. "Kaçtım. Doğruca sana, Tate. Daha otuz dakika önce kardeşim olduğunu öğrendim ve doğruca sana koştum. Bu bir şey sayılmaz mı? Sevdiklerimi kaybetmekten bıktım." Sandalyeye oturdum ve ellerimle yüzümü kapattım. O öylece durup bana bakmaya devam ederken yüksek sesle ağlıyorum.

"Seni asla incitmek istemedim," diyor usulca. "Bu yüzden sana söylemedim."

Ellerimi yüzümden çekiyorum ve o da çömeliyor. "Beni bir kardeş olarak isteyeceğini düşünmemiştim. Birine ihtiyacın olduğunda yanında değildim."

"Ama artık buradasın." Ona küçük bir gülümseme vermeye çalışıyorum. Gözlerim onun tekila şişesine takılıyor. "Ve görünüşe göre birine ihtiyacın var."

İç çekiyor ve nefesindeki tekila kokusunu alabiliyorum. "Seni kaybettiğimi sanmıştım. Slade beni aradı ve bildiğini söyledi. Telefonu yüzüne kapattığını ve aramalarına cevap vermediğini söyledi. Bir şişe kaptım. Seni tamamen kaybettiğimi sandım."

"Ben hiçbir yere gitmiyorum. Birbirimize destek olmalıyız."

Başını sallar. "Ben iyi bir insan değilim, Sam." Geri çekilir ve ayağa kalkar. "Bir kardeş olabileceğimden çok daha iyi bir arkadaşım."

Ellerim kucağımda kıpırdanıyor. "Bunu nereden biliyorsun? Bir aile olmayı bile denemedik."

Şişeyi dudaklarına götürüyor ve büyük bir yudum alıyor. "Ben senin gibi güçlü değilim. Geçmişimin üstesinden gelemem."

Hemen ayağa kalkıyorum. *Geçmişimizi sikeyim.* "Kardeşin olmak istiyorum." Bunu söylerken bile gözlerim doluyor. "Kardeşim olmak istemiyor musun?" Yüklü bir soru soruyorum ve o yine arka bahçesine bakarken nefesimi tutuyorum.

Yüzünü bana dönüyor ve bir elini kırpılmış siyah saçlarında gezdiriyor. "Kardeşim olduğunu öğrendiğimden beri tek istediğim buydu Sam."

Bir nefes veriyorum ve yüzümdeki yaşları silerken gerginlik azalıyor. "Özür dilerim," diyorum ve sesim çatlıyor. "Jonathan'ın sana ne yaptığını bilmediğim için özür dilerim." Gözlerimi çılginca ovuşturuyorum

gözyaşlarını silmeye çalışıyordu. "Tüm bunları tek başına yaşamak zorunda kaldığın için üzgünüm."

"Şşş." Bana doğru yürüdü ve kollarını doladı. "Sorun yok Sam. Bilemezdin."

Ama biliyordum. Yaşlandıkça annesindeki morlukları daha çok fark ettim. "Birilerine şeyler söylemeliydim..."

"Hayır, Sam." Kollarını bana doluyor ve içki şişesini sırtımda hissediyorum.

Geri çekiliyorum ve ona bakıyorum. "Neden içiyorsun, Tate?" İç çekiyor. "Sinirlerime iyi geliyor."

"Sinirlerin mi?" Kaşlarımı çatarak sordum.

Benden uzaklaştı ve sandalyesine oturdu. "Sana iyi bir insan olmadığımı söylemiştim Sam."

"İçki içmek seni kötü bir insan yapmaz, Tate," diyorum yanına otururken.

Başını iki yana sallıyor. "Tulsa'dan taşınmamızın gerçek nedeni..." Duraklıyor. "Pişman olmadığım bir şey yaptım. O kadar kötü bir şey yaptım ki hayatıma mal olabilirdi ama umurumda değil." Elindeki şişeye bakarken omuz silkiyor. "Hiç düşünmeden tekrar yaparım. Bu da beni kötü bir insan yapar." Bana bakarak sözlerini bitiriyor.

Jonathan'la ilgili bir şey kastettiğini biliyorum. Kelimelerimi dikkatle seçiyorum. "Ne yaptığını bilmiyorum, Tate. Ama sana şunu söyleyebilirim ki, anneni savunmanın bir sakıncası yok."

Homurdanıyor. "Ben buna kimseyi savunmak demezdim. Daha çok ödeşmek gibi."

Sandalyesine geri oturuyor ve yavaşça tekilasından bir yudum daha alıyor. Ben tüm bunların ne anlama geldiğini düşünürken sessizce oturuyoruz. Benim

Babamın bir oğlu vardı, bilmediği bir oğlu. "Bazı sorularım var Tate," diyorum usulca.

Bir kahkaha atıyor ama bu kahkahanın hiçbir esprisi yok. "Bu yüzden alkol." Tekila şişesini kaldırıyor.

"Laura neden babama senden bahsetmedi?" Ne zaman *baba* desem hafifçe irkildiğini fark ediyorum. Babamızın onun yanında olmadığını biliyorum ama Jonathan'a da baba demezdim.

Bir elini yüzünde gezdiriyor. "Ben sadece... Bence hayatımız zaten yeterince kötüydü. Buna daha fazlasını eklemek istemedi."

"Annem biliyor muydu?"

Başını sallıyor. "Jack öldükten sonra öğrendi." Sandalyesinde arkasına yaslandı. "Annemi öfkeyle aradı. En iyi arkadaşlardı ve neden Jack'e ya da kendisine hiç söylemediğini bilmek istiyordu."

"Peki ne zaman ?"

Bana bakıyor ve göğsümün sıkışmasını görmezden gelmeye çalışıyorum. Çok kızgın görünüyor. Ve elindeki likör beni daha da endişelendiriyor. "Sana söylemeyeceğim bazı şeyler var Sam."

"Tate, lütfen..."

"Hayır," diyor sertçe.

"Utaniyor musun? Bizden mi? Benden mi?" Son kısmı fısıldıyorum. Bunu düşünmekten yorulduğum, bir cevap bilmem gerekiyor.

"Bunu nasıl düşünebildin?" diye sorar inanamayarak.

Burnumu çektim. "Ne düşünmem gerekiyor? Bana hiçbir bilgi vermiyorsun. Bir kardeşim olduğunu öğrendim. Senin... Jonathan'ın..." *onu dövdüğünü* öğrendim. Kelimeleri yüksek sesle söyleyemiyorum. Onu etkilemeleri gerektiğini biliyorum. Zaten içtiğinden daha fazla istemiyorum.

"Bu beni senden ya da bizden utandırmıyor. Bu durumu biz istemedik Sam."

Anlayışla başımı sallıyorum. "Zor olmuş olmalı," diyorum kırmızı ojelerime bakarak.

Tekiladan bir yudum daha almadan önce "Zor," diye karşılık veriyor.

Aklıma bir fikir geldi ve sormadan edemedim. "Bu yüzden mi o hapları alıyorsun? Geçmişin yüzünden mi?"

İçini çekiyor. "Evet Sam," diyor sanki onu kızdırıyormuşum gibi.

"Ne tür haplar bunlar?" Şişe, tam olarak ne olduklarını göremeyecek kadar yıpranmıştı.

"Uyku hapları," diye yanıtlıyor yine sert bir sesle.

Daha dik oturuyorum ve başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Ne? Uyku hapi alıp içki mi içiyorsun?"

"Alkolden sızarsam haplara ihtiyacım kalmaz," tükürüyor.

Artık dayanamıyorum. Ayağa kalktım ve önünde durdum. "Kes şu tavırları." Ellerimi kalçalarımın altına koydum. "Bil diye söylüyorum. Hayal edebileceğin en sinir bozucu küçük kız kardeş olacağım." Dudaklarının kenarları biraz kalktı. "Senin güvende olmanı istiyorum, Tate. Zaten yeterince aile kaybettik. Bir kez olsun birbirimizin yanında olmak istiyorum."

Başını salladı "Anlaştık."

Elimi saçlarımda gezdiriyorum ve bir iç çekiyorum. "Yarın yemeğe gelecek misin?"

Sanki aptalca bir soruymuş gibi bakarak, "Elbette soracağım," diyor.

Eğildim ve kollarımı ona doladım. "Bir şeye ihtiyacın olursa lütfen beni ara, Tate."

"Yapacağım." Ben uzaklaşmadan önce sırtımı sıvazlıyor.

Ayağa kalkıyor ve arka kapıyı işaret ediyor. "Seni ön kapıdan çıkaracağım."

Evin yan tarafını gösteriyorum. "Çitin üzerinden tekrar tırmanacağım." Bir kaşını kaldırıyor. "Ayrıca telefonum ve çantam hâlâ şuradaki çimlerin üzerinde duruyor."

Kıkırdıyor ve bu beni gülümsetiyor.

O beni takip ederken ben evin etrafında yürüyorum. Eşyalarımı almak için tam eğilmiştim ki Slade'in arabasının garaj yoluna girdiğini duyuyorum. Gözlerim ona dikildi.

Tate beni izlerken, "Ona karşı sakın ol," diyor.

Dönüp ona bakıyorum. "Seni bildiğini bildiğim halde nasıl yapabilirim?"

Omuz silkiyor. "Aşk böyle bir şey değil mi? Onları affedersin? Sebebi ne olursa olsun?"

"Öyle mi? Sevdiklerini affediyor musun?" Annesini kastederek soruyorum. Ona yaşattıkları için onu affedebilir miydi? Yalanları? Tacizleri?

Gözlerimin içine baktı ve "Ben kimseyi sevmiyorum" diye cevap verdi.

Ben bile mi?

Gözlerim açılıyor ve elindeki tekila şişesiyle beni selamlıyor. "Dediğim gibi. İyi bir insan değilim."

Onunla tartışmak üzereyken Slade'in bağırıldığını ve ardından arabasının kapısının çarparak kapandığını duyuyorum.

Dönüp onunla yüzleşiyorum. "Ne zamandır tanıyorsun?"

SLADE

Çite yaklaştığımda duruyorum. *Ne zamandır tanıyorsun?* Şimdi bu yüklü bir soru, ama ona karşı dürüst olacağım.

"New York'ta sana evlenme teklif ettiğim gecedan beri."

Elleri yanına düşüyor ve ağzı bir karış açık kalıyor. "Bunca zamandır biliyor muydun?" diyor şok içinde. "Vegas gezisi..." Sonra gözleri yaşlarla dolar. "Düğünümüz..."

"Evet," diyorum yüz ifadesinin beni etkilemesine izin vermemeye çalışarak. Dizlerimin üzerine çökmek istiyorum. Ona söylemediğim için özür dilemek istiyorum ama yapmıyorum. Bunun yerine ellerimi ön yerleştirip topuklarımın üzerinde geriye yaslanıyorum. "O akşam daha sonra Tate'le yüzleştik. Onun hakkında çok az şey bilmemize rağmen nasıl bu kadar çok şey bildiğini öğrenmek istedim. Sonunda bana senin üvey kardeşin olduğunu söyledi. Birkaç soru sordum ama bana söyleyeceği tek şey buydu." Tate'e bakıyorum ve hâlâ elinde tuttuğu tekila şişesini görünce kaşlarımı çatıyorum. "New York'tan döndüğümüzde gerçek adının Tate bile olmadığını öğrendim. Bu yüzden onun hakkında daha fazla bilgi edinmek için bir dedektif tuttum." İçimi çektim. "Bilgisayarımdaya okuduğunuz gibi, pek bir şey bulamamış."

Tate gururlu bir gülümsemeyle, "Bu şekilde kalması için para ödedim," diyor.

Angel onunla yüzleşmek için döner. "Birinden saklanmaya mı çalışıyorsun?" "de değil." Bir yudum almadan önce şişesine bakar. Yudumla.

Yüzünü bana döndü. Parmağıyla beni işaret ederek kaşlarını çatı, "Bu seni kancadan kurtarmaz, Slade."

Suçu başkasına atmaya çalışan küçük bir çocuk gibi göründüğümü bilsem de, "Ona defalarca bilmeyi hak ettiğini söyledim," diye savunuyorum.

"Bu doğru," diyor Tate başını hızlıca sallayarak.

"Sarhoş musun?" Uzun vücudu sallanırken endişeyle soruyorum. Kıkırdıyor. "Henüz değil," diye kolayca yalan söylüyor.

Angel iç geçirir. "Kamyonete bin," diyor telefonunu, çantasını ve anahtarlarını çitin üzerinden atarak. Ayaklarımın dibindeki çimlerin üzerine düşmelerini kaşlarımı çatarak izliyorum.

"Ne?" Tate kafasını kaldırıp ona baktı.

"Kamyona bin dedim. Ayılman için biraz yemeğe ihtiyacın var." Onu bir aşağı bir yukarı süzerken kaşlarını çatıyor.

"Bu gerekli değil," diye savunuyor.

"Kamyonetime bin, Tate," diye bağılıyor. Yemin ederim bu hamilelik hormonlarına alışkın değilim. Onun düzenli ruh hali değişikliklerine daha yeni alışıyordum.

Tate sonunda omuz silkiyor ve evin arka tarafına doğru yürümeye başlıyor.

Ellerini çitin koyuyor, ben de ona yardım çalışıyorum ama beni itiyor. "Buraya kendi başıma tırmandım. Oraya kendi başıma geri dönebilirim" diye mırıldanıyor.

İfadesini görmezden geliyorum. "Nereye gidiyor?"

"Muhtemelen bangır bangır çalan radyoyu kapatmak ve tekilayı bitirmek için," diye omzunun üzerinden ateş ederek kamyonu doğru yürüyor.

Akşam yemeği oldukça iyi geçti. Angel domuz pirzolası, sos ve patates püresi hazırladı, yanında da yeşil fasulye ve havuç.

Tate yeterince kürek çekti ve daha iyi görünmeye başladı. Onun için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum.

Angel'ın bulması için hayat hikayesini öğrenmesi için birini tuttu. Telefonda sesi dehşete düşmüş, hatta paniklemiş gibiydi.

Angel'ın telefonunu kapattığını bilmek de beni öldürdü. Onu görmek için oraya gittiğini bilmiyordum. Telaşlı sesinden onun kardeşi olduğunu duyunca sevindiğini mi yoksa bu fikri küçümsediğini mi anlayamadım. Bunu kabul ettiğine çok sevindim.

Çatalıma biraz yemek koyarken kendi kendime gülümsüyorum. Tabii ki onu kollarını açarak kabul etti.

Ağzımı peçeteyle siliyorum. "Ee, bugün başlayan fırın için bir şey aldın mı?" soruyorum.

Başını kaldırıp kısık gözleriyle bana cehenneme gitmiş gibi bakıyor. Sanırım henüz paçayı kurtarmış değilim.

Patatesleri tabağına koyuyor ve şapırdatarak yiyor.

"Ona kızmayın," diyor Tate.

Kaşığı tekrar patateslerin içine bırakıyor ve ona ciddi bir bakış atıyor. "Biliyordu." Çatalını kaldırıyor ve onu işaret ediyor. "Bir mazeretiniz olsun ya da olmasın. O yine de biliyordu." Ellerini havaya kaldırıyor. "Lanet olsun, dört aydır biliyordu." Bana bakıyor. "Bana söylemeliydin."

Bir iç çekiyorum. Bunu kendime kaç kez söyledim? Bilmeyi hak ettiğini biliyordum.

"Ona yapmamasını söyledim," diyor Tate

bir kez daha. "Onu savunmayı bırak," diye tersliyor.

"Bakın," diyorum dikkatlerini çekerek. "Senin tepkinden korkuyordu. Onu zorlamak istemedim. O hazır değildi. Sana söylemek istedim mi? Yüz kere, Angel. Ama hepiniz bilmelisiniz ki bu benim haddime değildi."

Uzun bir nefes alıyor ve dolu tabağına bakıyor. Çatalını bırakıyor ve sandalyesini geriye itiyor. "Artık aç değilim," diyor öfkeyle. "Tate, bu gece burada kal, hâlâ sarhoşsun," diyor tartışmaya yer bırakmadan ve yemek odasından dışarı fırlıyor.

Tate gülümseyerek, "kadar kötü gitmedi," diyor.

"Belki senin için." Koridordan geri geldiğini duyduğumda gülümsüyorum. Bir elinde yastık, diğerinde battaniye olduğunu görünce gülümsemem kayboluyor.

"Kanepede uyuyabilirsin," diyor kesin bir ifadeyle. "Peaches." Köpeği çağırmak için ıslık çalıyor. Peaches yerden atlıyor ve onu takip ediyor.

Tate ağzına daha fazla yemek tıktırmadan önce kıkırdıyor.

"Sırrı olan sendin, nasıl oldu da başım en çok derde girdi?" Biraz kafam karışmış bir şekilde sordum.

Bana bakıyor ve iç geçiriyor. "Dürüst olmak gerekirse bana kızmaktan korktuğunu düşünüyorum. Bu gece sarhoş oldum. Bence her şeyden çok kafası karışık."

"Bu mümkün görünüyor," diye tahmin yürütüyorum.

"İçin kendimi kötü hissediyorum," diye sessizce itiraf ederken bana bakıyor ve omuzlarından kalkan yükü görüyorum. "Ona her şeyi anlatmadım." Masaya bakarak başını sallıyor. "Bazı şeyler hakkında konuşmak çok zor. Ve bu gece beni zorlamamış olsa da, bir gün zorlayacağını biliyorum."

"Belki de o bir gün çok uzakta," diyorum umutla. Onların iyi bir abi kardeş ilişkisine sahip olmalarını istiyorum. Tate'in geçmişiyle mücadele ettiğini biliyorum - bastırdığı öfkeyi görmek için roket bilimci olmaya gerek yok.

Boynumda bir ağrı ile uyandım ve vücudumun yarısı kanepeden sarkıyordu. Doğrudum ve etrafıma bakındım. Duvardaki saat gece yarısını biraz geçtiğini gösteriyordu. Bana verdiği battaniyeyi üzerimden atarken inliyorum. Ayaklarımı yere koyuyorum ve bir elimi yüzümde gezdiriyorum.

Başımı önce sola, sonra sağa eğip gevşetmeye çalışırken iç çekiyorum. Bu kanepede ilk kez uyuyorum ve bu kesinlikle alışkanlık haline getirmek istediğim bir şey değil. Medya odasındaki çok daha rahat.

Ayağa kalkıp yastığımı alıyorum ve koridordan sessizce yatak odamıza doğru ilerliyorum. Yatak odasının kapısını kilitli bulmadığımda gülümsedim. Geçen sefer yaptığım gibi kapıyı zorlayarak açmayı bekliyordum.

Peaches'i yataktan ittikten sonra kendi tarafıma geçiyorum ve yatağın ucuna doğru ittiği örtüleri düzeltmeye çalışıyorum. Onları biraz düzelttikten sonra uzanıyorum ve tavana gecemizi düşünüyorum. Tate'e katılıyorum, beklediğimden daha iyi geçti. Ona cehenneme gitmesini söyleyebilir ya da vermeye hazır olduğundan daha fazla cevap talep edebilirdi. Onu zorlamadı çünkü bu ona göre değil. Şu anda kendine ne kadar çok soru soruyor olursa olsun.

Yan dönüyorum ve avucumu çıplak sırtına koyup pürüzsüz teninde hafifçe aşağı yukarı gezdiriyorum. Vücudu sıcacık ve kendimi ona yaklaşıırken buluyorum. Vücudunu usulca bana doğru kaydırıyor ve omzunu öpmek için eğiliyorum. Sol elim yan tarafına ve kaburgalarına doğru ilerliyor. Aletimin sertleşmeye başladığını hissediyorum.

göğsünün yumuşaklığına ulaşıyorum. Bir avuç alıyorum ve derin bir hırıltı çıkarıyorum. Ne kadar büyük olduklarını seviyorum ve yumuşak pembe meme uçlarının sert tomurcuklara dönüşmesini seviyorum.

"Hayır," diye mırıldanıyor ve benden uzaklaşıyor.

Kıkırdıyorum. Demek hâlâ bana kızgın, uykusunda bile. "Bana meydan okuma, Angel."

"Beni kızdırma Slade," diyor daha uyanık bir sesle.

Sırıttıyorum. "O zaman beni dışarıda ."

İç geçiriyor. "İçeri girmenin bir yolunu bulurdun," diyor yan tarafına doğru ilerleyerek.

Kolundan tutup onu merkeze doğru çekiyorum ve sırt üstü yatırıyorum. Ayağa kalkıp küçük kalçalarının üzerine oturuyorum. Gözleri hâlâ kapalıyken başını benden yana çevirirken rahatsız edici bir ses çıkarıyor.

Uzanıyorum ve parmaklarımla çene çizgisini çiziyorum. "Bana kızgın olmandan hoşlanmıyorum," diyorum dürüstçe. "Sinirliyken ne kadar seksi görüldüğün önemli değil." Havasını yumuşatmaya çalışıyorum. Ama işe yaramadı.

Uykulu gözlerini yavaşça açıyor ve yüzünü çevirip bana bakıyor. "Benden sır saklamandan hoşlanmıyorum."

"Biliyorum ama..."

"Hayır. Bilmiyorsun." Kızgın bir ses çıkarırken ellerini yüzünde gezdiriyor. Sonra elleri göğsüme sertçe vuruyor ve beni geri iterken kalçalarını savurarak beni üzerinden düşürüyor. Ben onu yakalayamadan yataktan atladı. Hışımla banyoya doğru gitmeye başladı ama yatağımızın ucunda durdu. Ağız açık ve gözleri kocaman bir şekilde yavaşça arkasını döndü.

"Buna inanamıyorum." Yüzünde bir şok nefes alıyor.

"Ne?" Ben de yataktan kalkıp sordum.

Elini kaldırıyor ve parmağıyla beni işaret ediyor. "Başından beri haklıydı," diye fısıldıyor.

"Kim?"

Başını kaldırıyor ve gözleri benimkilerle buluşuyor. "Jax," diyor sesi yükselirken.

"Yapma," diye . Neden bu konuyu açıyor ki?

"O biliyordu. Larry'nin evinin dışında bana yalan söyleyenin sen olduğunu, Tate hakkında bir sır sakladığını söyledi."

Başımı salladım. "Bunu bilmesine imkân yok."

"Neden bahsettiğimi bilmiyormuşum gibi davranmayı bırak," diye tersliyor. "Mutfağımızda durdun ve bana bağırdın. Başından beri haklı olduğu halde ona inandığım için bana kızgın olduğunu ." Sözünü kesiyor ve bana doğru bir adım atıyor.

Ellerimi havaya kaldırıyorum - iş bitti. "Yaptım," diye sertçe itiraf ediyorum. "Ama bunu bilmesine imkân yoktu."

"Ayrıca biz New York'tayken onunla konuştuğunuzu söyledi. Bu doğru mu?"

Çenem sıkıştı.

"Lanet soruya cevap ver," diye .

"Evet," diye bağıriyorum. "Cep telefonunu aradı. Sen uyuyordun, ben de açtım. Bana geri geleceğini söyledi. Sana söylemeye zahmet etmedim. Aramayı sildim ve sonra da bloke ettirmek için aradım." Mümkün olduğunca basitleştirmeye çalıştım. Zaten boka batmış durumdayım, bari içine atlayayım.

"Nasıl yapabildin?" diye soruyor yüzü acıyla buruşurken. "Tüm bu yalanlar." Başını sallar.

"Bu yalanlar senin uyuşturucu bağımlısı eski sevgilinle ilgili," diye .
"Başka bir kadın hakkında yalan söylemedim ki." Siktir, Slade. *Başka bir kadından* bahsetmek zorunda mıydın?

Bana doğru hışımla geliyor. "Kardeşimle de ilgili seni ahmak" diye bağılıyor. "Ama hazır başlamışken, başka kadınlar hakkında itiraf etmek istediğin yalanların var mı?"

Gözlerimi deviriyorum ve bir hırıltı çıkarıyorum. Dişlerimi sıkarak, "Seni hiç aldatmadım," diye .

"Kulağa samimi geliyor," diye karşılık veriyor.

"Beni yapmadığım bir şeyle suçlama," diye çıkışıyorum. "Beni neden bilmemekle suçlama."

karşılık verdi. Sonra oflayıp puflayarak arkasını dönüyor, hışımla banyoya giriyor ve ben de peşinden gidiyorum. Kapıyı suratıma çarpmak için hamle yapıyor ama elimi tam zamanında kaldırıp burnuma birkaç santim kala durduruyorum. Olabildiğince sert itiyorum ve kapı güm diye duvara çarpıyor.

"Ne yapıyorsun sen? Gece yarısı oldu," diye .

"Senden uzaklaşmaya çalışıyorum. O yüzden git buradan," diyerek duşa giriyor ve duşu açıyor.

Peşinden gidiyorum ve bedenimi onunkinin tam önüne getirip ona ters ters bakıyorum. "Neden bana kaltak gibi davranıyorsun?" Talep ediyorum. "Jax'le ilgili hiçbir şey senin için önemli olmamalı ve Tate'in bilmeni istemediği bir şeyi sana söyleyemeyeceğimi çok iyi biliyorsun."

"Bana kaltak deme." Uzandı ve nefret dolu bir bakışla bana tokat attı.

Elini tutup onu döndürüyorum ve sırtını önüme bastırıp kollarını göğsüne sabitliyorum. "Bana tokat atmayı kes," diye homurdanıyorum, yüzümdeki acı hâlâ geçmemişken.

"Beni kızdırmayı bırak," diye tersliyor. Vücudunun duştan kaynaklanan ıslaklığı kollarını tuttuğum yerden kurtarmasına neden oldu ve dirseğini yan tarafıma sıkıştırdı. Sırtını bana dönerek fiskiye'nin altına girerek benden uzaklaşıyor.

"Angel?" Homurdanıyorum.

"Sana söyleyecek bir şeyim yok," diye yanıtlıyor öfkemin yükselmesine neden olan o şirret ses tonuyla.

Duşun kapısını açıyorum ve küvetin yanında duran ipek bornozunu görüyorum. Ona doğru yürüyorum ve ipek kravatını çekip çıkarıyorum. Ve sonra duşa geri dönüyorum. Konuşmak istemiyorsa sorun değil ama Jax yüzünden bana kızmasına izin vermeyeceğim. Ona bana kızması için bir sebep vereceğim.

Kapıyı çarparak kapattım ve ona doğru yürüdüm. Kolundan tutup onu püskürtücünün altından çekiyorum ve duşun diğer tarafına, diğer püskürtücünün olduğu yere sürüklüyorum. Şu anda açık değil.

"Slade," diye tıslıyor gözlerini açmaya çalışırken ama açamıyor, saçları sırlıslam olmuş ve yüzünün yarısını kaplamış.

Bileklerinden tutup önüne çekiyorum ve sıkı bir düğüm atmadan önce kravatı hızlıca birkaç kez etrafına sarıyorum. Yüzü duvara dönük olacak şekilde onu döndürüyorum.

"Slade," diye bağırarak onları kurtarmaya çalışıyor. "Dur," diyor ama ipeği çekerken sadece gülümsüyorum. Ellerini başının üzerine çekiyor ve diğer ucunu duş başlığına bağlıyorum ve sonra ondan bir adım geri çekiliyorum.

"Ne yapıyorsun lan sen?" diye bağırarak saçlarını yüzünden çekmeye çalışıyor.

İçimi çekip ellerimi göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve onun çalışmasını izliyorum. "Bu lanet olası tavrını kaybedene kadar seni orada bırakacağım."

Umursamaz bir omuz silkmeye söylüyorum. Biraz zaman alabilir.

"Ne?" diye tersliyor. "Şaka yapmıyorum Slade. Çöz beni," diye bir kez daha talepte bulunur.

Kollarımı açıp ona yürüyorum ve vücudumu onunkine yaslıyorum. Eğiliyorum ve yüzündeki tüm saçları çekiyorum. "Hayır," diye fısıldıyorum kulağına doğru eğilerek.

Ofluyor. "Sadece dur," diyor vücudu yenilgiyle sarkarken, onu zaten istediğim yere getirdiğimi biliyor ve gülümsüyorum.

Elimi yumuşak, kaygan kalçasının yanından bacaklarının arasına doğru gezdiriyorum. Beni uzak tutmaya çalışarak kalçalarını kapatıyor ama tek yaptığı elimi hapsedmek oluyor.

"Hayır," diyor sertçe. "Düşündüğün şey gerçekleşmeyecek. Sana çok kızgıyım," diye belirtiyor.

Boştaki elimle uzanıyorum ve elimi ağzının üzerine koyuyorum. Başını hızla hareket ettirerek elimden kurtulmaya çalışıyor ama ben başını geri çekip ağzına daha fazla baskı yapıyorum. "Vazgeç artık bebeğim." Başını bir kez sallıyor ve kollarını tekrar çekiyor. Duş başlığını duvardan çekecek gücü olmadığını umarak yukarı bakıyorum. Eğer kurtulursa, tokat atmaya geçip bana yumruk atabilir.

Bir şeyler mırıldanıyor ve elimi ağzından çekmem için yaptığı girişimi görmezden geliyorum. Ayaklarımı çekip bacaklarını kolayca ayırıyorum ve elimin bacaklarının arasında tam istediğim yere kaymasını sağlıyorum.

"Hiç şaşırmadım," diyorum gülerek ve bacaklarını kapatmaya çalışırken karşı geriliyor. İmkânı yok, ben ondan çok daha güçlüyüm. Yukarı bakıyor ve gözlerini bana diyor. "Amin tamamen ıslak ve seni becermem için hazır," diyorum eğilip boynunu dişlemeden önce.

Vücudu hafifçe titriyor ve boynunun gevşediğini hissettiğimde burnundan uzun bir nefes veriyor. "İşte , Angel." Bir parmağımı amının derinliklerine kaydırıp ıslaklığın ve sıcaklığın tadını çıkarıyorum. "Karşı koyma." Kabaca bir parmak daha sokuyorum ve elime doğru inerken parmak uçlarına kalkıyor. Sadece parmaklarımla ona zevk vermeye devam ederken, şimdi sert olan sikimi sırtının alt kısmına bastırıyorum. Elleri başının çok üzerinde gerilmiş durumda ve ben hâlâ elimi ağzının üzerinde tutarak başını rahatsız edici bir pozisyonda tutuyorum. Amcığı uyarılmaktan o kadar ıslak ki parmaklarımdan aşağı akıyor.

"Bunu yapmamdan , değil mi?" Yüzümü boynuna sokarak söylüyorum. soğuk suyu yalıyorum ve sonra kulağının arkasındaki hassas deriyi ısıyorum.

Vücudu bu düşünceyle titrer. "Sen benimsin, Angel. Ve benim olmanın bir özelliği de seni ne zaman ve nasıl istersem becerebileceğimdir. Öyle değil mi?" Talep ediyorum ve o başını sallıyor, kadının bunu düşünmesine bile gerek yok.

Boynuna doğru gülümsüyorum. "Ne kadar iyi bir kız," diye fısıldıyorum başparmağımı klitorisinin üzerine sürterken. Parmaklarımı kabaca içine sokup çıkarırken vücudunun boşalmaya yaklaştığını . Kendi rızasıyla benimle savaşmaya çalışıyor. Burnundan ağır ağır nefes alıyor ve gözleri kapalı, bacakları benimkilere karşı bükülmüş ve parmak uçlarında duruyor. Tam orada olduğunu düşündüğümde, parmaklarımı çekiyorum. O

inliyor, sesi elimle boğuluyor ve vücudu bir kez daha gevşiyor.

"Bana kızdığında beni ne kadar tahrik ettiğini biliyor musun?" Bir kez daha başını sallıyor. "Sanırım bunun için seni çalıştıracağım."

O başını sallıyor, ben de sallıyorum. "Evet." Kıcıyla beni itmeye çalışıyor. "Denemeye devam et, bebeğim. Kendini yıpratacaksın," diye uyarıyorum. Ama bunu istemiyorum, alıngan olması ve benimle mücadele etmesi hoşuma gidiyor.

Elim büyüyen karnından yukarı doğru kayıyor ve iri göğüslerinden birini avucumun içine alıyorum. Vücudu kasılırken meme ucunu sertçe sıkmadan önce kabaca masaj yapıyorum. Göğsü hızla inip kalkıyor ve tüyleri diken diken oluyor. Islak vücudunun ılık su eksikliğinden mi yoksa benim dokunuşumdan mı soğuduğunu bilmiyorum. "Bana tokat atmanın bedelini sana ne kadar ödetmek istediğini biliyor musun?" Soruyorum ve bacaklarının benimkilere karşı titrediğini hissediyorum. "Sana ödetmemi ister misin bebeğim?" Meme ucunu çimdikliyorum ve o yine başını sallıyor.

Onu serbest bırakıyorum ve bakması için döndürüyorum. Bağlı bileklerini tutan bağ, bükülme nedeniyle geriliyor. Ağızından hava emerken başını eğiyor. Ellerimi ıslak, karışık saçlarına yerleştiriyorum ve gözlerinin içine bakmak için başını kaldırıyorum.

"Slade?" diye ağır ağır iç geçirir.

"Evet?" Bunun beni hâlâ ne kadar etkilediğini ona göstermek istemediğim için yüzümü ekşitmeden soruyorum.

"Bana ne yapmak istiyorsun?" soruyor dolgun dudaklarını yalayarak.

Ellerimi saçlarında sıkıyorum ve nefesi kesiliyor. "Herhangi. Lanet olası. Şey. İstiyorum," diyorum basitçe. "Ve sen düşünmediğin zaman

Vücudun daha fazla dayanamazsa, daha da zorlayacağım."

Onunla sevişmekten başka bir şey yapmadığım bir gece istiyorum. Ve sevişip sonra sızdırmaktan bahsetmiyorum. Onunla ilişim bittiğinde, onu orada bırakmaktan, bağlamaktan ve onu tekrar kullanmamı beklemekten bahsediyorum. Bir onunla karanlık bir tarafımla savaşıyorum ve o da bunu biliyor.

"Kontrolün tamamen bende olduğu dışında hiçbir şey bilmeyeceksin," diyorum dürüstçe. "Beni durduramamanın nasıl bir şey olacağını hayal edebiliyor musun?" Eğilip dudaklarımı onunkilerin tam önüne koyuyorum ve fısıldıyorum, "Sana bir sonraki adımda ne yapacağımı bilmemek. Vücudunun hangi kısmına dokunacağımı. Vücudunun hangi parçasını becereceğimi." Sikişimin etrafına sarıldıklarında nasıl hissettiklerini hatırlarken yavaşça ayrılmış dudaklarını yalıyorum. İnanılır gibi değil.

Bir inilti çıkarıyor ve bacakları bükülüyor. Ellerimi saçlarında sıkıyorum ve .

"Sana zarar vermezdim," diyorum sırtarak, konuşurken tam da bunu yaptığımı bilerek. "Ama bunu yapabilecek güce sahip olduğumu bilirdin. Eğer istediğimi reddedersen."

Pantolonunu indirirken yeşil gözleri kapanıyor. Angel'la birlikte öğrendim ki bir şeyin acısı o şeyin zevkini on kat daha iyi hale getirebiliyor. Kelepçelerin çok sıkı olması, ısırıklarımın morluk bırakması hoşuna gidiyor. Ve o yuvarlak kıcını asla yeterince sert tokatlayamıyorum.

"Acıyı seviyorum," diye itiraf ediyor nefes nefese.

"Biliyorum." Kalbinin göğsümde daha hızlı attığını hissediyorum ve kendime gülümsemek için izin veriyorum. "Bana bu gücü verir misin Angel?" Geri çekilip ona bakarak soruyorum. "Sınırların olmayacağını bilerek mi? Senin söz hakkın olmadan?" Bir süre önce evet deme ihtimali beni korkuturdu. Şimdi değil. Şimdi onun bana vermesini istiyorum.

Bana bunu. Ona küçük kişisel seks kölemmiş gibi davranmak istiyorum.
Ve onun da bir parçasının bunu istediğini biliyorum.

Bana bakıyor ve fısıldıyor, "Ben sana aidim, değil mi?" Ona
ukala bir gülümseme veriyorum. "Evet."

O yavaş ve seksi bir gülümseme takınıyor. "Beni buna inandır."

Başını geriye doğru çekiyorum ve o da boğuk bir çığlık daha atıyor.
Açıkta kalan boynunu öpüyorum ve nabzının çılgınca attığını ve sikimin
seğirdiğini hissedebiliyorum. Bu gece ona hiç olmadığı kadar sahip
olacağım.

biliniyor.

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

Samantha

Sabah çok erken geliyor. Tüm vücudumun acıdığını ve kaslarımın ağrıdığını fark ettiğimde gülümsüyorum. Dün gece Slade'in benimle oynamasına izin verdim ve Tanrım inanılmazdı. Adam vücudumdan, verebileceğini bildiğimden daha fazlasını aldı.

Duş alıp hazırlandıktan sonra mutfağa gidiyorum. Sahip olduğumuz her şeyi çıkardım ve hayatımın en büyük kahvaltısını yapmaya başladım. Grits, bisküvi ve sos. Krep ve pastırma. Elimizde ne varsa kullanıyorum. Dün gece Slade'le yaptığım kavgadan sonra ona kızgın olmadığımı fark ettim. Kendime kızmıştım. Başından beri gözümün önünde olan şeye kızmıştım ve bunu hiç sorgulamamıştım bile.

Tate'in onun için burada olduğumu bilmesini istiyorum. Slade'in annemi terk ettiğim zamanki halimden farklı biri olduğumu bilmesini istiyorum. Hayatta sadece bir şansınız var ve ben sadece yumruklarla yuvarlanmaya karar verdim. Gülümseyerek karşılayacağım.

"Güzel kokular geliyor," dediğini duyuyorum Slade'in mutfağa girmeden önce koridordan geçerken.

"Kahvaltı," diyorum masaya birkaç tabak koyarak.

Yanıma gelip alnıma bir öpücük konduruyor ve sonra elini karnımın üzerine koyarak geri çekiliyor. "Bu sabah nasılsın? İyi hissediyor musun?" Gözleri karnımı örten elinin üzerine düşüyor.

Gülümsüyorum. "Harika hissediyoruz."

Tekrar bana bakıyor, "Dün gece sana çok sert davranmadım değil mi?" diye soruyor. "Sana ya da bebeğe zarar vermek istemiyorum," diyor ciddi bir şekilde.

Başımı sallıyorum, "Hiç de değil," diye onu temin ediyorum.

Gülümsüyor ve arkamı döndüğümde kıcımlı tokatlıyor. Ben ciyaklıyorum, o da kıkırdıyor.

Tate mutfığa girerken, "Çok gürültü yapıyorsunuz," diye mırıldanıyor.

Slade masaya oturur ve ona bakar. "Öyle bir şey yok. Sadece akşamdan kalmasın." Pastırmısından bir ısırık alır.

Biri kapıyı çaldığında hepimiz yüzümüzü ön kapıya dönüyoruz. Slade kapıyı açmak için ayağa kalkmadan önce ağzına bir parça daha domuz pastırması tikiştirerek, "Ben bakarım," diyor.

Onun kapıyı açtığını ve Parker'ın içeri girdiğini gördüğümde şaşırmasamalıyım. Adam her zaman etrafta gibi görünüyor.

Parker tabağımı koyduğum yere otururken gülümsüyor. "Bundan daha iyi bir zamanlama olamazdı," diyor yüzünde bir gülümsemeyle. "Burada ne yapıyorsun?" Ona bir kadeh şarap doldururken sormadan edemiyorum.

Bir fincan kahve.

Konuştığında tabağıma yemek koymaya başladı. "Bugün bazı evrak işlerini halletmek için içeri girmem gerekiyor, o yüzden bir uğrayayım dedim." Tate'e bakıyor. "Dün gece nerede olduğunu merak ediyordum. Şansın yaver gitti mi?" Kara kaşlarını oynatıyor.

Tate kıkırdar. "Evet, bir şişe tekilayla birlikte. Bu sabah kıcımlı tekmeliyor."

Çocuklara kahvaltı hazırlamayı bitirdikten sonra yatak odamıza dönüp çantamı aldım ve mutfığa geri döndüm. "Ben fırına gidiyorum. Biraz temizlik yapmak istiyorum."

boya renkleri için alışveriş yapacağım. Size iyi günler dilerim. Sizi seviyorum," diyorum dönüp garaja doğru yürümeden önce.

Ben kamyonetin kapısını açarken Slade garaja doğru adım attı. "Kahvaltı etmedin." Kaşlarını çatı.

"Yolda bir şeyler yerim." Kek şu anda kulağa çok hoş geliyor. Pastaneye gidip kendim için bir pasta pişirmek için sabırsızlanıyorum.

Gülümsüyor. "Teşekkür

." "Ne için?"

Açık kamyon kapısına yaslanıyor ve beni dudaklarımdan öpüyor. "Parker için."

"Ne diyebilirim ki?" Omuz silkiyorum. "Sadece gerçekten iyi bir ruh halindeyim." Gülümsüyor. "İyi günler ve dikkatli ol."

"Yapacağım." Son bir kez öpüştük ve ben fırına doğru yola çıktım.

Otoparka girdiğimde Missy'nin küçük kırmızı spor arabasını görüyorum. "Burada olacağımı nereden biliyordun?" İkimiz de arabalarımızdan sordum.

Omuz silkiyor. "Sadece şanslı bir tahmin."

Derin bir nefes alıyorum. "Senin için gerçekten endişeleniyorum, Missy. Her şey mı?" Saçları daha önce hiç olmadığı kadar sarı. Ve biraz kilo vermiş gibi görünüyor.

Bir kez başını sallıyor. "Sadece biraz yalnız kalmaya ihtiyacım vardı." "Sana yardımcı olabileceğim şey var mı?" diye sordum.

Başını iki yana sallar. "Söz veriyorum. Ben iyiyim."

"Tamam," diyorum kararsızca ama son yirmi dört saatte öğrendiğim bir şey varsa, o da kimseyi bilmeni istemediği bir şeyi söylemeye zorlayamayacağın.

Elimde fırının anahtarlarını sallıyorum. "Bugün bazı renkler seçeceğim ve fırın için bazı şeyler sipariş edeceğim. Bana yardım etmek ister misin?"

Bana küçük bir gülümseme veriyor. "İsterim."

SLADE

Yoğun bir iş gününden yeni çıkmıştım ve bir şişe su içmek için mutfağa gidiyordum ki telefonum çalmaya başladı.

"N'aber dostum?" **Parker'in** adını gördüğümde söylüyorum. "Sana birkaç sorum var," diyor.

"Ateş et."

Konuşmadan önce birkaç saniye bekler. "İlk olarak. Sam'in adının suçlama yapılmayan bir raporda olduğunu biliyor muydun?"

Neden suçlama yapılmayan bir raporda onun adı olsun ki? "Ah, evet. Jax'le Eylül'de ayrıldıkları zamandı." İlk seferinde ona bir şey tebliğ edemediğim şehri terk ettiğini biliyorum.

"Bu olumsuz olurdu," diye belirtiyor.

"Nasıl yani?"

"Bu rapor bir Jeremy'den bahsediyor."

Jeremy mi? Jeremy diye birini tanımıyoruz. "Yanlış okumuş olmalısınız."

"Hayır. Tam önümde duruyor. Kasım ayına ait. Memur, aile içi bir anlaşmazlık nedeniyle iş yerine çağırılmış."

Bu neredeyse altı ay önceydi. "Bunun neyle ilgili olabileceğini bilmiyorum."

"Normalde böyle bir şey düşünmezdim. Ama aynı zamanda ifadesinin kaybolduğu da yazıyor."

İç çektim. "Onu evime getir." Bunu kendim görmek istiyorum.

"Slade yapamam..."

"Lanet evrakları evime getir. Şimdi Parker," diyorum.

Çelişkiye düşmüş gibi bir nefes veriyor. "Yola çıkıyorum," diyor isteksizce.

İsmine doğru ilerliyorum ve beklemeye karar verdiğimde onu aramak üzereyim. Bu raporda ne olduğunu bilmek istiyorum. Bir hata olmalı. Belki de tatilden önce bütün o pislikler olduğunda olmuştur. Sanki sağda solda polisleri arıyorduk. Eve zorla girilmesi, kamyonun camının kırılması ve iş yerinin önünde saldırıya uğraması... Muhtemelen öyledir. Larry'nin olaya karıştığını orada gördü. Tate onu karakola götürmüş olsa da olay Larry'nin evinde gerçekleşmişti. Ama neden üzerinde Jeremy yazıyor? Ve neden aile içi anlaşmazlık yazıyor? Hem o hem de Tate ona saldıran adamı hiç görmediklerini söylediler.

Kapının çalındığını duyduğumda cevap vermek için kapıya doğru yürüdüm. Kapıyı açtığımda Tate kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde karşımda duruyordu. "Burada ne işin var?" diye sordum.

"Sam dün yemeğine gelmemi söyledi."

"Parker buraya geliyor. Bakmam bazı evrakları var." Saate baktım. Angel otuz dakikadan kısa bir süre içinde evde olacak. Onunla daha önce konuştuğumda, Missy'yle birlikte fırın için internetten bir şeyler sipariş ediyorlardı. Eve dönerken dükkâna uğrayacaktı.

"Tamam." Tate doğruca buzdolabına gidiyor ve bana bir tane uzatmadan önce kendisi için bir bira çıkartıyor.

"Teşekkürler."

"Gitmem gerekiyor mu? Bu işle ilgili mi?"

Başımı salladım. "Kalabilirsin. Bunun kız kardeşinle bir ilgisi var."

Mutfak adasında rahatına bakarken hiçbir şey söylemiyor.

On dakika geçmeden Parker üniformasıyla ön kapıdan girip mutfak adasında önüme bir dosya koydu.

Tate eğilip dosyayı okurken ben de dosyayı açıp evrakları tarıyorum. "Missy'nin adı neden orada?" diye soruyor hızla ayağa kalkarak.

Biraz daha aşağıya bakıyorum ve Holly'ninkiyle birlikte onun adını da görüyorum. "Bu da ne böyle?" Özellikle kimseye sormuyorum.

"Bu bir polis raporu," diyor Parker sinirli bir şekilde. "Görünüşe göre Sam polisi aramış. Jeremy denen adamın barda kavgaya çıkardığı yazıyor. Holly ve Missy'den tanık olarak bahsediliyor. Ne bilmiyorum ama hiç mantıklı değil."

"Hangi kısmı mantıklı gelmiyor?" Tate artık endişelenmeden soruyor. "Holly ve Sam çalışıyorlardı." Omuz silkiyor. "Bar kavgalarından payıma düşeni gördüm."

Parker başını sallar. "Bu doğru değil. Ayrıca ifadelerinin kaybolduğunu da söylüyor."

Başım ona doğru kalktı. "Ne demek istiyorsun? *Hepsi* mi?" "Belki memur işlemini bitirmeyi unutmuştur. Ya da geçiştirmiştir. bunu yapmayan başka birine. Bu çok nadirdir ama daha önce de oldu," Parker.

"Memur kimdi?" Belgeyi tarayarak sordum. "Memur Howard."

Tate kaşlarını çatarak Parker'a bakar. "Yerine geçtiğin adam bu," diyor.

Parker başını sallar. "Dediğim gibi, hiçbir şey mantıklı değil." "İşe gelmeyi bıraktığını mı söyledin?" diye sordum.

"Evet. O zamandan beri kimse ondan haber alamadı."

Garaj kapısının açılıp kapandığını duyuyorum ve birkaç saniye sonra Angel mutfağa giriyor. "Selam çocuklar," diyor neşeyle.

"Bunu bize açıklayabilir misiniz?" Hoşbeşle uğraşmadan soruyorum. Bu işin özüne inmek istiyorum.

"Neyi açıklayacaksın?" diye soruyor gülümseyerek.

Dosyayı kaldırıyorum. "Bu." Tekrar açıyorum ve isme gelene kadar göz gezdiriyorum. "Larry's'de çalışırken Jeremy adında bir adam için neden polis çağırdığınızı açıklayın. Aile içi anlaşmazlık mı?"

Yüzündeki gülümseme kayboluyor ve gözleri büyüyor. Parker'dan önce benden Tate'e baktı.

Yanılmıyorsa, yapmaması gerektiğini bildiği bir şeyi yaparken yakalanmış gibi görüldüğünü söyleyebilirim.

"Nedir bu?" Bu sefer daha güçlü bir şekilde tekrar soruyorum.

Gözleri tekrar benimkilere çarptı. "Bunu nereden buldun?" Sesi titriyor.

Tate'in koltuğunda daha dik oturduğunu ve Parker'ın gözlerini ona diktiğini hissediyorum. *Kesinlikle bir şeyler . Ne halt etti bu kız?*

"Fark etmez." Çenem sıkıştı. "Bana bunun neden var olduğunu söyle?" Talep ediyorum.

Gözleri, kendisini kurtarması için yalvarıyormuş gibi Tate'e kayıyor. O bir şey söylemeyince tekrar dosyaya bakıyor. "Önemli değil. Suçlu olduğunu kabul etti."

Parker'a baktım. Hangi yazıyordu bu? Bunu okuduğumu hatırlamıyorum. Suçlamaların düştüğü yazıyordu.

"Kim? Jeremy mi yaptı? Ne için?" Tate soruyor.

Başını iki yana sallar. "Önemli değil," diye bir kez daha tekrarlıyor.

Dosyayı mutfak adasına çarpıyorum ve o da geri sıçırıyor. "Bunların hepsi önemli. Şimdi bana adının neden bu polis raporunda olduğunu söyle. Holly ve Missy ile birlikte," diye bağıriyorum, sabrım tükeniyor.

Bir adım geri atıp kaçacakmış gibi göründüğünde sinirleniyorum. "Bana bunun seninle ne ilgisi olduğunu söyle. Hemen şimdi." Önüne geçmek için adanın etrafında yürüyorum. "Söyle bana," diyorum yüzüne bakarak.

Yeşil gözleri benimkilere bakıyor ve ağlamak üzereymiş gibi görünüyor. "Ben... o... Onun çalışıyor olmaması gerekiyordu," diyor sessizce.

"Kim?"

"Jeremy."

Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Mantıklı konuşmaya başla," diyorum bu saçmalıktan sıkılarak. Orada Jeremy adında birinin çalıştığını hatırlamıyorum.

Derin bir nefes alır. "Larry's'deki son gecemdi. İçeri girdim ve onunla karşılaştım. Holly'ye neden orada olduğunu sordum." Sinirli bir şekilde yutkundü. "Bu geceyi boş geçirebilmem için onu çağırdığını söyledi. Rahatlamamı ve partinin tadını çıkarmamı istedi."

Çalışmak zorunda kalmaması için yaptığımız planı hatırlayarak başımı salladım. Ama Holly'nin Jeremy'nin onun yerini dolduracağından bahsettiğini hatırlamıyorum.

"Sen aradın ve ben de seninle konuşmak için tuvalete doğru yürüdüm. Holly . Bara geri döndükten sonra Missy, Jeremy'nin ona bir shot hazırladığını söyledi. Bizimkine benzemediğini fark ettim." Gözleri benimkilere dönmeden önce endişeyle Tate'e bakıyor. "Test istedim," diyor sessizce.

"Nasıl test edeceksin?" Parker soruyor.

Yere bakar ve konuşur. "Missy'ye yeni bir shot yaptım ve Jeremy'den bize katılmasını istedim." Mutfak zeminine bakarken yine endişeyle yutkunuyor. "Missy için yaptığını ona verdim."

"Bu nasıl bir test?" Tate de sinirli bir sesle talep ediyor. Sadede gelmesi gerekiyor.

Onun sorusuna cevap vermek yerine hikâyesine devam ediyor. "Yaklaşık on dakika bekledikten sonra hepimiz onun bulunduğu dondurucuya gittik. Ona kendini iyi hissedip hissetmediğini sordum. Bana evet dedi ve sonra nedenini sordu." Uzun bir süre durakladı. "Ona Missy'ye yaptığı iğneyi verdiğimi söyledim. Çıldırdı."

Devam etmeyince soruyorum, "Nasıl çıldırdı? Ne yaptı?" diye sordum.

Yavaşça derin bir nefes alıyor. "Beni bazı kutulara doğru itti ve boğmaya başladı" diyor sessizce, gözleri yaşlarla dolarken. Hatırladığı için değil. Benden sakladığı bir şeyi itiraf etmek zorunda kalmanın gözyaşları.

Ellerim iki yanımda yumruk oldu. "Bu ne...?"

"Bekle," diye Parker sözümü kesti. "Jeremy neden ona Missy'nin iğnesini verdiğin için kızsın ki?"

Bir an paniklemiş görünüyor ve için dönüyor, belki de yürüyor. Bilmiyorum ama izin vermiyorum. Onu yakasından tuttum.

koluna girip onu . "Anlat bize," diye . "Oyalanmayı bırak." "vermişti," diye bağırarak kolunu tuttuğum yerden çekti.

"Ne?" Tate sandalyesinden kalkarak havlıyor. "Bunu nereden biliyorsun?"

Gözyaşları yanaklarından aşağı dökülür. "Sana söylemiştim. İçki farklı görünüyordu, bulanıktı. Ona içtiğimiz şeyin aynısı olduğunu söylemişti ama bir terslik olduğunu biliyordum. Doğru görünmüyordu." Başını sallıyor.

Arkamı dönüp dosyayı elime alıyorum. "Bunların hiçbiri burada yok," diyorum hâlâ anlamaya çalışarak.

Ellerime bakıyor. "Öyle olmalı. Memurlara her şeyi anlattım." Bu ifadeyi söylediğinde anında irkiliyor.

"Yalan söylüyorsun. Bu kadar önemli bir konuda neden yalan söylüyorsun?" Bu öfkeye daha fazla dayanamayarak bağıríyorum.

"Beni de uyuşturduğunu ona söylemedim," diye bağıríyor.
Ben.

Onu kollarından tutup kendime doğru çektim. "O vardı O gece de mi içkine bir şey kattın?" Şaşırarak sordum.

Başını iki yana sallıyor. "Daha önce bana uyuşturucu verdiğini itiraf etmişti," diyor gözyaşları yanaklarından aşağı süzölmeye devam ederken.

"Ne zaman? Bu herif de kim?" Tate yanımıza gelip soruyor.

bıraktım ve bir adım geri çekildim. *Böyle bir şeyi benden nasıl saklayabildi? Ve ben bunu nasıl göremedim?*

"Adı Jeremy. Soyadını bilmiyorum. Onunla ilk kez birlikte ilk Rams maçına gittiğimizde tanıştık. Maçtan önceki gece otelimizde barmenlik yapıyordu."

Dosyaya uzanıyorum ve dönüp mutfağa fırlatmadan önce onu alıyorum. Kağıtlar mutfağın çeşitli yerlerine düşmeden önce her tarafa uçuşuyor.

Kızgın olduğumu bildiği için daha çok ağlamaya başladı. "Bunu benden nasıl saklarsın?" Fısıltıyla soruyorum. "Özellikle de Jax'in sana yaptıklarından sonra?"

Kontrolsüzce saçmalamaya başladı. "Biz New York'tayken memurdan bir telefon aldım, Jeremy'nin suçu kabul ettiğini ve gelip ifade vermek zorunda kalmayacağımı söyledi. Diğer memur uyuşturucuyu onun cebinde bulmuştu. İnkâr hiçbir yolu yoktu."

Parker anında taburesinden fırlar ve mutfakta dizlerinin üzerine çöker. Çılgın bir halde kâğıtları okurken onları toplamaya başlar. "Hangi diğer memur?" diye soruyor hâlâ okumaya ederek. "Başka bir memurdan bahsetmiyor."

"İki tane vardı. Memur üstünü aradığında cebinden bir poşet dolusu hap çıkardı," diyor hızlıca.

"Size söylüyorum. Söylediklerinizin hiçbiri bu polis raporunda yazmıyor," diyor öfkeyle.

Ellerimi tezgâhın üzerine koyuyorum ve başımı eğerek derin bir nefes alıyorum. *Neler oluyor böyle?* Onu kendim boğmak istiyorum. Ona çok kızgıyım.

"Ne demek söylediklerimin hiçbiri orada yazmıyor?" diye soruyor ağlayarak.

"Bu memurun yalan söylediği anlamına gelir," diyorum dişlerimi sıkarak. "Ve bir memur sadece bir şeyi gizli tutmak istiyorsa yalan söyler."

"Her birimiz bir açıklama yazdık," diye ağlıyor. "Ne yaptığımızı açıkladık."

Parker kâğıtları karıştırmayı bırakıp ona bakıyor. "Burada hiç ifade yok. Kayboldukları yazıyor."

Ona bakıyorum, başını hızla sallarken kollarını beline dolamış.

"Başka ne dedi?" Bu aptalca soruları sormaya devam etmek zorunda olduğum için nefret ederek soruyorum. Bana her şeyi anlatması gerekirdi. Bunun yerine ben ondan zorla öğrenmek zorunda kalıyorum.

"Hiçbir şey." Bana bakıyor ve ben de gözlerimi ona dikiyorum. "Yemin ederim," diye fısıldıyor vücudu titrerken.

Yalan söylüyor. "Yalan söylüyorsun." Kendisini uyuşturan ve arkadaşını da uyuşturmaya çalışan bir pislik hakkında yüzüme karşı yalan söylüyor. Bu düşünceler bana bir ton tuğla gibi çarpıyor ve neredeyse tökezliyorum.

Ona ilaç vermiş.

Josh maçtan önceki sabah barmenimizin ona ilaç verdiğini söylerken haklıydı. Omuz silktim çünkü bunun imkansız olduğunu düşündüm. Ben de oradaydım. Tuvaleti kullanmak için sadece iki dakikalığına ayrılmıştım.

Tezgâhın üzerindeki anahtarlarımı alıp hâlâ formu okumaya çalışan Parker'ın etrafından dolaşıyorum. Neden bilmiyorum. Hepsi lanet bir yalan. Ben mutfaktan çıkarken o arkamdan geliyor.

"Nereye gidiyorsun?" diye soruyor sesinde panikle. Tek söylediğim "Gidiyorum," oldu.

Kolumu tutuyor ve ben de dönüp ona bakıyorum. "bana söyleyecek başka bir şeyin yoksa." Ona bakıyorum ve gözlerindeki korkuyu . Bu korkunun benim için mi yoksa Jeremy'nin de ona söylediği şey için mi olduğunu bilmiyorum.

Başını sallıyor ve gözyaşları yüzünden akarken bir adım geri atıyor. "Söz veriyorum, hepsi bu," diye hıçkırıyor. "Lütfen gitme."

"Seni tanımadığımı mı sanıyorsun? Yalan söylediğini biliyorum," diye .

"Yani benden uzaklaşacak mısın?" diye soruyor iri gözlerle ama beni düzeltmiyor.

Yalan söylerken nasıl durup ona bakabilirim?

"Bilmen gerekirdi. Çekip gitme konusunda en iyisi sensin." Belden aşağı bir vuruştı, biliyorum. Ya bunu yapacaktım ya da pişman olacağım bir şey yapacaktım. Hava almam lazım. Hıçkırıkları koridoru doldururken ev aniden çok küçük geliyor.

"Tate ve Jax hakkında bana yalan söylediğin halde bana nasıl kızabilirsin?" diye soruyor ve sesi yükseliyor.

"Yakın bile değiller. Tate'in kardeşin olmasının hayatının tehlikede olmasıyla hiçbir ilgisi yok," diye .

"Jax yaptı," diye bağılıyor ellerini iki yana açarak. "Belki daha fazlasını bilseydim, ortaya çıktığında hazırlıksız yakalanmazdım."

Bu konuda söyleyecek bir şeyim yok. Arkamı dönüp arabama doğru . Çok geçmeden kendimi şirketin kapalı otoparkında otururken buluyorum. Herkesin çoktan evine gitmiş olmasına şükrederek ofisime doğru . Ofisime girer girmez kravatımı gevşetip ceketimle birlikte çıkardım. Babamın düğünümüzde bana verdiği viskiye doğru ilerliyorum. Şişeyi aldım ve kapağını kapattım.

Duvara yaslanıyorum ve kışımın üzerine oturana kadar aşağı . Dizlerimi yukarı çekip başımı dizlerimin üzerine koyuyorum. Az önce olanları aklımdan çıkarmaya çalışıyorum. Biliyorum, kalmalıydım. Az önce bu adamın ona ilaç verdiğini ve onu uyuşturmaya çalıştığını itiraf etti.

ama ben yapamadım. Parker'ı tanıyorsam, o da işinde en az benim kadar iyidir. Muhtemelen hala mutfakta yerde diz çökmüş noktaları birleştirmeye çalışıyordur, eğer varsa.

Başımı kaldırıyorum ve tekrar başımı eğmeden önce içkiden bir yudum alıyorum. Ofisimin kapısının açıldığını duyduğumda başımı eğiyorum. O olmamasını umarak derin bir nefes alıyorum. Yaşayacağımız bu patlamaya hazır değilim.

"Parker seni burada bulabileceğimi söyledi."

Tate'in sesini duyduğumda çılgınca bir kahkaha attım. Başımı kaldırdığımda kaşlarını çatmış bana bakıyordu.

"Sam üzgün," diyor.

Gözlerim sertleşti. "Çok kızgınım." Başkalarını içeri almakla ilgili bir sorunu olduğunu biliyorum ama bunu bana söylememesi? Ne kadar aptal olabilir ki?

Kanepeme oturuyor ve konuşmadan önce birkaç uzun saniye bana bakıyor. "Ben de ona çok kızgınım," diye itiraf ediyor kanepede arkasına yaslanarak. "Missy'yi yirmi kere falan aradım. Cevap vermiyor."

"Vegas'tan beri onunla hiç konuştun mu?" Cevabı biliyorum ama neden sorduğumu bilmiyorum.

"Hayır. Ama şimdi bu saçmalığı bir kenara bırakmanın tam zamanı olduğunu söyleyebilirim," diyor öfkeyle.

"Onu kullanmayı bitirdiğin saniyeden sonra bunu yaptığından oldukça eminim." Sözlerimden utanıyorum. "Ben çok..."

"Gerçek bu," diye sözümü kesti. "Gerçeği söylediğin için üzülme."

İçkiyi geri koyuyorum ve ona uzatmadan önce bir yudum daha alıyorum. Tek kelime etmeden alıyor.

"Buraya nasıl geldik?" Gerçekten bir cevap beklemeden soruyorum. "Bilmiyorum.

Larry'nin evindeki o geceyi düşünüyorum.

Mutlu görünüyordu. Bütün kızlar bana mutlu görünüyordu. "Haklıydın," diyorum o gecedan daha çok şey hatırlayarak. "Missy'nin o gece sarhoş olduğunu düşündüğünde. Öyleydi."

Başını sallıyor. "Sam bana o içkiyi ona içirdiğini söyledi, yoksa Jeremy şüphelenirdi."

Gecenin bir başka bölümünü hatırlarken başımı duvara yaslıyorum.

"Hey, Courtney ve Josh ile otelimizin barına gittiğimiz geceyi hatırlıyor musun?"

Başımı salladım. "Seni beş dakikalığına bıraktım ve sen de odaya ." Gülümsüyorum.

"Evet." Yutkunuyor. "Kendimi iyi hissetmiyordum."

"Biliyorum." Uzanıp birkaç saç telini kulağının arkasına itiyorum. "Soyunmana yardım etmeye çalıştım ama sen hastalanacağını söyledin. Ben de seni tuvalete taşıdım."

"Hastalandım mı?" diye soruyor, benden biraz uzaklaşarak. "Evet. Hatırlamıyor musun?"

"Hayır, sadece gecenin bir yarısı uyanıp Tylenol aradığımı ve sonunda banyoda çantamı bulduğumu hatırlıyorum."

Onu tuvaletin önüne koyduğumda çantasını yere koyduğumu hatırlıyorum.

"O gece seks yaptık mı?" diye soruyor, beni şaşırtarak.

"Hayır," diye cevap veriyorum yavaşça. "Sen hastaydın. Seks aklımdaki son şeydi. Sadece seninle ilgilenmek istedim." Cevabım yüzüne bir gülümseme yayılmasına neden oldu. Bana doğru geri adım atıyor ve kollarını tekrar bana doluyor.

"Lanet olsun. Ne kadar aptalmışım," diyorum ayağa fırlayıp adımlamaya başlarken. "Tam oradaydı. Bana Rams maçından önceki gece seks yapıp yapmadığınızı sordu. Hasta olduğunu hatırlamıyordu." Bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Ben nasıl görmedim?"

"Bunu kimse göremezdi Slade. Bu Jeremy denen adamın orada çalıştığını bile bilmiyordun," diyor kanepede kalarak.

"Aynen öyle. Bilseydim onu otelden tanırdım."

O gece raporda olmayan ne olduğunu söylemişti? İki polis olduğunu ve birinin cebinden uyuşturucu çıkardığını söyledi.

Başımı kaldırıp Tate'e bakıyorum. "Onda uyuşturucu olduğunu söyledi." "Bağlantılarımı tekrar arayabilirim," diyor kayıtsızca.

Tekrar! Jax'in ona ne yaptığını düşünmek bile ellerimi yumruk yapmama neden oldu.

Sonra aklıma bir düşünce geliyor. "Jeremy," diye nefes alıyorum düşüncelerimi kontrol etmeye çalışarak.

Tate yavaşça başını sallar. "Adamın adı buydu."

Başımı salladım. "Hayır." *Birbirlerine bağlı olmalılar.*

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyor başını eğerek.

"Jeremy J ile başlıyor. Rams maçında ona ilaç vermiş, sonra da Missy'ye ilaç vermeye çalışmış," diye devam ediyorum, her şeyi toparlayarak. "Angel orada Jax'le birlikte başka birinin daha olduğuna yemin etti.

ona ilaç verdiğinde. Dallas, Jax'in J. adında bir adamla yaşadığını söyledi."

Tate de ayağa fırlar. "Ama J adında bir adam hakkında hiçbir bilgi bulamadık ve o sırada vücudunda bulunan tek uyuşturucu ketamindi. Sam o gece Larry'nin yerinde Missy'nin içkisine bir hap attığını söyledi."

"Bir şekilde bağlantılı olmalı," diye mırıldanıyorum yüksek sesle düşünürken.

Bilgisayarımı açtım ve cep telefonumu çıkarıp kardeşimi aradım. Jeremy'nin iş kayıtlarını alabilirsem, bu bana başlamak için bir yer verecektir. Çalar çalmaz hoparlörü açıp masamın üzerine koyuyorum.

"Alo?" diye yorgun bir sesle cevap veriyor. "Holly ile konuşmam gerek."

Holly bana pek bir şey anlatmadı. Berbat durumdaydı. Sanırım Angel onu aramış ve haberdar etmişti. O ve Micah bizden sakladıkları şey yüzünden bizim kadar kötü kavga ediyorlardı. Yani elimde hiçbir şey yok.

Birkaç saat sonra evimize girdiğimde Parker'ı mutfakta oturmuş hâlâ evrak işleriyle uğraşırken buldum.

"Yeni bir şey buldun mu?" Ona bakarak soruyorum.

Başını sallıyor. "Her bir kelime yalan." Elindeki kâğıtları tezgâhın üzerine bırakıyor.

Uzaklaşmak için dönmeden önce birkaç saniye sessiz kaldım. "Ben yatmaya gidiyorum. Sen de kalabilirsin." Saatile bakıyorum. Saat

Tüm bunları iki saat oldu. "Geç oldu."

"Slade?" Ayağa kalkarken bar taburesinin yere doğru hareket ettiğini duyuyorum.

Yu

kar Yüzümü ona döndüm. "Ne?"

I.

Konuşmadan önce burun kemiğini sıkıyor. "Özür dilerim.

o kişi bendim..." Tezgâhın üzerinde duran kâğıtları göstererek duraklıyor. "Sorun çıkarmak istememiştim."

Gözlerimi kısarak ona bakıyorum. "Zaten bilmem gereken bir şeyi öğrendiğin için üzgün müsün?" Sinirli bir şekilde soruyorum.

"Evet. Yani..."

"Hayır. Olay olur olmaz bana söylemesi gerekirdi," diye bağıriyorum hâlâ öfkeyle.

"Ne ki?" diye sorar. "Sen polis değilsin."

Gözlerim yuvalarından fırladı. "Sen ciddi misin? Belki de onu benden alınmaktan kurtarabilirdim. Ya bu Jeremy hatırladığı ikinci adamsa? Dallas'ın bize bahsettiği *J* olabilir." Gözleri açılıyor ve ağzı gevşiyor. "Evet," diye vurguluyorum, "belki de ikinci kez uyuşturulmazdı. Kendinden başka kimseyi sevmemeni anlıyorum," diye tükürüyorum kaşlarını çatarak. "Ama onu canımdan çok seviyorum ve onu korumaya çalışıyorum. O pisliğin gerçekten hapse girmesini sağlayabilirdim. Lanet olsun, üzerinde haplar vardı. Bunu kaç kadına daha yaptığını hiç düşündü mü? Hiç sanmıyorum," diye . "Her şeyi kendi başına halletmek istedi çünkü o böyle biri. Samantha'nın kimsenin yardımına ihtiyacı yok." Adını zehirli bir şekilde söylüyorum ve dilimde yabancı bir his uyandırıyor. O benim için her zaman Melek'ti. Sakinleşmeye çalışarak ellerimi saçlarımda gezdiriyorum.

"Özür dilerim."

Başımı mutfağın girişine çevirdiğimde, gözyaşları yüzünden akarken, elleri büyüyen karnının üzerinde duruyordu. Bu bana hamile olduğunu nasıl öğrendiğimi hatırlattı. Onu uyuşturulmuş halde bulup hastaneye yetiştirdikten sonra yapılan kan tahliliyle. O öfke tüm gücüyle geri geldi. "Yatağına dön," diyerek onu kovuyorum.

"Sadece istiyorum..."

"Ne istediğın umurumda değıl." Yüzümü ona dönüyorum ve sert sözlerim karşısında irkiliyor. "Birinin senin ne istediğini ya da nasıl hissettiğini umursamaması nasıl bir duygu?" Ona doğru bir adım atarak soruyorum. "Tek istediğim önemli bir şey olduğunda bana söylemen," diye çıkışıyorum. "Sana ilaç verdi. Sonra da arkadaşını uyuşturmaya çalıştı. Bu senin için bir şey ifade etmiyor mu?"

Elini ağzına götürmeden önce bir hıçkırık duyulur. "Jeremy hapiste değıl. Kahretsin, o muhtemelen diğer sesin Jax'ın sana yaptıklarıyla ilgili kabuslar gördüğünde duy. Dallas başından beri haklıydı." Gözleri kocaman açıldı ve kendime lanet ettim. Dallas'ın bize J. adında bir adamdan bahsettiğini bilmiyordu.

"Başka kimse olmadığını söylemiştin," diye ağlıyor. "Bana deli olduğumu düşündürdün."

"Slade?" Parker arkamdan sesleniyor.

"Hayır. Bunu bilmesi gerekiyor," diyorum ona bakarak. "Onu polise ihbar ettiğın günden beri serbest. O zamandan beri muhtemelen kaç kişiyi daha uyuşturduğunu biliyor musun?"

"Bunu senin için yaptım," diye bağılıyor, gözyaşları yüzünden aşağı süzölmeye devam ederken ellerini iki yana açıyor. "Bunu sakladım çünkü neler biliyorum. Hapse girmeni ya da ölmeyi istemiyorum. O

Yanlış insanlara bulaştın Slade," diyor daha yumuşak bir sesle. "Benim için bir gün pişman olacağın bir şey yapmanı istemedim," diye ağlıyor. "Ben . Missy iyiydi." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Onu serbest bırakacaklarını nereden bilebilirdim ki?"

Ona bakıyorum ve gözleri umutlu bakıyor, belki de pes edip onu kollarıma alırım ve ona her şeyin yolunda olduğunu söylerim. Yaptığı şeyi neden yaptığını anladığımı. Ama bu evliliğimizde başka bir yalan olurdu.

Eğildim ve yüzümü onunkinin önüne koydum. "Hatani daha fazla yalanla örtmeye çalışma. Bunu benim için yapmadın. Beni aptal yerine koymayı bırak."

Onun etrafından dolaşıp bodruma açılan kapıya doğru yürüyorum. İçeri girdikten sonra kapıyı çarpıp arkamdan kilitliyorum. Yatak odasına dönüştürdüğüm eski ofise doğru ilerliyorum.

Kapıyı çarptıktan sonra arkamı dönüp yumruğumu kapıya geçiriyorum. "Fuuuccckk,"

Çığlık atıyorum. Ellerimi üstümdeki kapı çerçevesine birkaç derin nefes alıyorum. Her şey oradaydı. Jax'in ona yaptıklarını engelleyebilirdim. Bana Jeremy'den bahsetseydi onu morluklardan, yara izlerinden ve kâbuslardan kurtarabilirdim. Onu araştırır, Jax ile bağlantısını bulur ve ikisini de alaşağı ederdim. Şimdi ise bana söylemediği için ona kızmaktan başka ne yapacağımı bilmiyorum. Ve işin boktan kısmı, muhtemelen bana asla söylemeyecekti.

OTUZUNCU BÖLÜM

Samantha

Mutfakta durup beyaz karo zemine bakıyorum. Midem bulanıyor, her an kusacakmışım gibi hissediyorum. Bunu ondan asla saklayamayacağımı bilmeliydim. Öğrendiğinde çılgına bilmeliydim.

"İyi misin?" Parker beni düşüncelerimden çekip çıkararak soruyor.

Ona bakmak istemeyerek başımı sallıyorum. Arkamı dönüp odamıza doğru yürüyecektim ki beni durdurdu.

"Sadece için biraz zamana ihtiyacı var."

Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Onu hiç bu kadar kızgın görmemiştim," diye itiraf ediyorum titrek bir sesle.

Uzun bir iç geçirdi. "Dürüst olmak gerekirse, ben de yapmadım." İtirafı midemi bulandırıyor.

Tüm evrakları toplarken, "Sadece... Bırakın sakinleşsin," diyor. "İyi olacak mısın?" Benden bodruma inen kapıya doğru bakıyor. Az önce Slade'in yumruğunu bir şeye geçirdiğini ve ardından en sevdiği kelimeyi haykırdığını duyduğumuz yere.

"Ben iyi olacağım." Slade'in bana bağırp çağırmaktan ve kendimi bok gibi hissettirmekten başka şey yapmasından korkmuyorum ama bana elini sürmeyeceğini de biliyorum.

Cevabımdan memnun bir şekilde başını sallıyor. Onun da bu konuda endişelendiğini sanmıyorum. Bence sadece nazik olmak için teklif etti.

Ön kapıdan çıkmadan önce "Neler olduğunu anlayacağım," diye söz veriyor.

Kapıyı kilitledim ve yatağa döndüm.

Ertesi sabah erkenden uyanıyorum ve Slade'in çoktan işe gittiğini fark ediyorum. Dün geceden kalma kıyafetleri uzun şifonyerin yanında yerde duruyordu ve ev sessizdi. Yavaşça yataktan kalkıp banyoya doğru yürüyorum. Berbat görünüyorum. Gözlerim şişmiş, yanaklarım ve burnum kızarmış. Telefonumu elime alıp Missy'yi arıyorum ve kontrolüm nedeniyle bugün geç saatlere kadar fırında olamayacağımı hatırlatıyorum.

Ona dün gece neler olduğunu anlattım ve o da bana Tate'in telefonunu ama cevap vermeye niyeti olmadığını söyledi. Eğer biraz gücüm olsaydı, onun bu kadar güçlü olmasına gülümserdim.

Kendimi bok gibi hissediyorum, midem düğümlendi ve boğazım ağlamaktan çiğ kaldı.

Kendimi sakinleştirmek umuduyla sıcak bir duş alıyorum ama faydası olmuyor. Su sadece gözlerimden akan yaşları örtüyor.

ettim.

Ona söylemeliydim. Başka kızlara da uyuşturucu vereceği aklıma geldi mi? Hayır. Hapse gireceğini düşünmüştüm. O noktada tek endişem Slade'in bu bilgiyle ne yapacağıydı.

Duşumu bitirip çıktım. Saçımı kurutmayı bitirdiğimde, onu hissediyorum. Ağzıma berbat bir tat geliyor ve kendimi tuvalete koşup dizlerimin üzerine çökerken buluyorum.

Sabah bulantısı mı, sinir mi? Sanırım ikisi de bir etken olabilir.

Gözlerimi açıyorum ve evin içinde birinin adımı bağırdığını duyunca doğruluyorum. "," diye bağırmaya çalışıyorum ama sesim cızırtılı çıkıyor.

Kafamı kaldırdığımda Parker'ın banyoya girdiğini görüyorum. Beni böyle gördüğü için inliyorum. "Slade burada değil," diyorum ve ellerimi yıkamak ve ağzımı temizlemek için lavaboya doğru yürüyorum.

"Biliyorum," diyor kaşlarını çatarak. "Ne zamandır hastasın?" diye soruyor beni şaşırtan bir endişeyle.

"Sadece bu sabah. Sabah bulantısı." Yüzüme su iç çektim. Hamileliğin bu kısmını atlatacağımı sanıyordum.

Yüzümü kuruladıktan sonra aynadan ona bakıyorum. "Burada ne yapıyorsun?"

"Sadece seni kontrol etmeye geldim," diyor sanki bunu zaten bilmem gerekiyormuş gibi.

Belki de onu Slade göndermiştir. Parmağımı tezgahın üzerinde gezdiriyorum ve sessizce konuşuyorum. "Bugün Slade ile konuştun mu?"

"Evet. Ona fırına uğrayıp bugün nasıl olduğuna bakacağımı söyledim. Ama oraya gittiğimde Missy daha sonra gelmeyeceğini söyledi." Kafası karışmış gibi burnunun kenarını çimdikliyor. "Sana eve bir şeyler getirmesini söylememi ister misin? Bilirsin, hasta olduğun için?"

Başımı salladım. "İyi olacağım. Daha sonra kontrole gideceğim."

"Oh," diye fısıldıyor karnıma bakarken. "Slade seninle mi geliyor?"

"Bana geçen hafta öyle olduğunu söyledi. Şimdi bilmiyorum."

Başını sallıyor ve bir iç çeker. "Geç kalmaman için gitmene izin vereceğim." Bununla birlikte arkasını dönüyor ve banyomuzdan çıkıyor.

Kıçımı yatak odasına geri götürdüm ve cep telefonumdan Slade'in adını arattım.

Randevum 10:30'da. Hala gitmek istiyor musun?

Cevap verip vermeyeceğini görmek zor. Eğer onu tanıyorsam, gelmeyecektir, ama bir kız umut edebilir.

Doktor randevusundan gözyaşları içinde çıktım. Bebek iyi, ama tabii ki Slade gelmedi. Neden gelmesini beklediğimi bilmiyorum. Sanırım bana kızgın olsa da bebeğimizi görme fırsatını kaçırmayacağını düşündüm.

Chevy'nin sürücü koltuğuna oturup bebeğimizin siyah beyaz resmine bakarken dudaklarımdan bir hıçkırık kaçıyor.

Telefonumun bana bir mesaj bildirdiğini duyduğumda sığıyorum. Slade'den gelmesini umarak açarken nefesimi tutuyorum. Onun yerine Vivian'dan geldiğini görünce başımı sallıyorum.

Bu akşam bizim evde yemek var. Akşam 6'da.

Boğazımda bir yumru hissederken telefonumu yolcu koltuğuna atıyorum. Beni daha ne kadar görmezden gelebilir? Ona verecek cevaplarım olsa daha mı iyi olurdu? Belki. Ama bilmem gerekenleri nereden bulabilirim?

Jax! Jax bana bilgi verebilir. Slade haklıysa ve hatırladığım diğer kişi Jeremy ise, belki Jax bana bilmem gerekeni söyler. Zaten hapiste, kaybedecek başka neyi var ki?

Kararımı verdim, kamyoneti çalıştırdım ve doktorun otoparkından çıkıp Jax'in tutulduğunu bildiğim yere doğru yola koyuldum.

Polis merkezine girdiğimde masanın arkasında oturan bir kadınla karşılaştım. "Jackson Reynolds'ı görmek istiyorum, lütfen?"

Kızgın koyu kahverengi gözleri ve kaşlarını çatmış yüzüyle bana bakıyor. "Aileden misin?" Derin ve cızırtılı sesi sigara içtiğini düşünmeme neden oluyor.

Ben aileden miyim? Eğer değilsem onu görmeme izin verirler mi?

"Evet, hanımefendi, öyleyim," demeye çalışıyorum gülümseyerek. *Onu çalışıyorum.*

Başını bana doğru eğiyor ve kaşları daha da çatılıyor. "İlişkiniz nedir?"

Aklıma bir fikir gelince ellerimi birbirine düğümlüyorum. "Ben onun karısıyım." Pembe prenses kesim alyansımı göstermek için sol elimi kaldırıyorum.

Genel olarak şaşırmış gibi kaşları havaya kalktı. Sonra başıyla solumdaki bir kapıyı işaret ediyor. "Uzun koridordan aşağı inin ve sağa dönün. Bir memur size ziyaretçi kartı vermek ve ziyaret odasına kadar eşlik etmek için orada bekliyor olacak."

Sinirle yutkunuyorum ama geldiğince coşkuyla başımı sallıyorum. Belki bu işe yarar. Yaramak zorunda, değil mi?

Yaka kartımı göğsüme bastırıyorum ve ziyaret odasına girerken derin bir nefes alıyorum. Tavandan masa üstüne kadar uzanan camdan bir duvarın önünde her bir bölme için altı sandalye var.

Üniformalı adam bana "Üçüncü sandalye," diye bilgi verdi.

Ona doğru ilerledim ve sert mavi plastik sandalyeye oturdum. Yere baktım ve alyansımla oynamaya devam ettim. Slade ne yaptığımı öğrenince beni öldürecek.

Biri önümdeki cama vuruyor ve ben irkilerek geri sıçırıyorum. Karşımda turuncu bir tulum giymiş, yüzünde sırtışıla Jax oturuyor. Hâlâ berbat görünüyor ama en azından yüzüne renk gelmiş gibi.

Uzanıp telefonu alıyor ve kulağına götürüyor. Ben de yavaşça aynısını yapıyorum.

"Kocanı böyle karşılayamazsın," diye sırtıyor. "Beni gördüğün için sevinçten havalara uçuyor olmalıydın, korkmuş değil."

Yutkunuyorum ve omuzlarımı dikleştiriyorum. "Bana bazı cevaplar vermeni istiyorum, Jax."

Dudaklarının kenarları yukarı kalkıyor. "Slade burada olduğunu bilseydi ne derdi?" Boştaki eliyle çenesini ovuşturuyor. "Ama yine de sana zaten kızgın." Slade'le kavga ettiğimizi bildiği için kalbim duracak gibi oluyor. "Bağışlanmak için yalvarmak, izin istemekten daha kolaydır." Gülümsemesi büyüyor. "Ve sen yalvarmayı seviyorsun, değil mi? Benden hep bir şeyler saklıyordun."

"Ben...uh..." Boğazımı temizlemeye çalışıyorum. "Bütün bunları nereden biliyorsun?"

Sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve yüzünde ciddi bir ifade beliriyor. "Çok safsın Samantha." Başını sallar. "Her zaman izleyen biri olduğunu bilmiyor musun? Dinleyen biri?"

"Ne demek istiyorsun? Bu nasıl mümkün olabilir?"

Sorumu duymazdan geliyor. "Sana bir tavsiye vereceğim. Aptal kocan inanmadığı için belki sen de inanırsın." Gözlerini deviriyor. "Birileri kocanın acı çekmesini istiyor."

"Neden?" Gözlerimden yaşlar süzülürken soruyorum.

Umursamazca omuz silkiyor. "Ona sadece kendisine ait olana dikkat etmesi gerektiğini söyle. Eğer gözlerini açıp görmezse, o zaman bu onun kaybı olur."

"Sen neden ?" *Neyi kaçırıyorum?*

Sıkılmış gibi iç geçiriyor. "Bir düşünsene. Evinize zorla girildi. Hiçbir şey çalınmadı. Aynı şey kamyonetiniz için de geçerli. Neden biri bunu yapsın ki?"

Telefonu kapatmaya gidiyor ama ben konuşmaya devam ediyorum. "Jax, bekle...."

Telefonunu kapatır ve bir memur onu odadan dışarı çıkarırken ayağa kalkar.

Sandalyemden kalkıp odadan uçarak çıkıyorum. Koridorun sonunda tuvaletleri görünce duruyorum. Koşarak içeri giriyorum, bir kabin buluyorum ve bugün ikinci kez tuvaletin üzerinde toplanıyorum.

Ben. *Lütfen ara beni. Seninle konuşmam lazım. Bu çok önemli.*

Kamyonete geri dönerken bir mesaj yazıyorum. Telefonu yüzüme kapatabilir, beni boşayabilir ama Jax'ın ne dediğini bilmesi gerekiyor. Slade başından beri haklıydı. Bu olaylar tesadüfi değildi. Birisi ona zarar vermek istiyor.

SLADE

Bilgisayarımda yazarken ofis masamın üzerinde titreyen telefonumun sesini duymazdan gelmeye çalışıyorum.

"Onu daha ne kadar görmezden geleceksin?" Parker telefonuma bakarak soruyor, tabii ki Angel'ın bana mesaj gönderdiğini .

Telefonumu ters çeviriyorum ve sandalyeme sertçe oturuyorum. "Onunla bağırmadan konuşana kadar," diyorum sinirli bir şekilde.

"Bu sabah hastaydı," diyor. "Sabah bulantısı olduğunu söyledi ama bence onu terk edeceğinden korkuyor. Ya da belki Jeremy'nin hapiste olmamasıyla ilgilidir." Omuz silkiyor. "Her iki durumda da ölesiye endişeli ve bu onu hasta ediyor."

"Bu konuda konuşmak istemiyorum," diyerek konuyu .

"O zaman ne hakkında konuşmak istiyorsun?" diye tersliyor. "Bugünkü kontrolünü nasıl kaçırdığını mı?"

Kahretsin, bugün müydü o? Sağ elimi yumrukluyorum ve dün gece kapıyı yumrukladığım için oluşan çizikler yüzünden derim sızlıyor. Eğilip ellerimi masamın üzerine koyuyorum. "Neden birdenbire evliliğime burnunu sokuyorsun?"

"Şaka yapıyorsun, değil mi?" Homurdanıyor. "Neler olup bittiğini anlamana yardım etmeye çalışıyorum ve senin tek yaptığın karını görmezden gelmek."

"O zaman işini yap ve evliliğimden uzak dur Parker," diye karşılık veriyorum.

Ayağa kalktı ve sonra bana baktı. "Senin derdin ne dostum? Anladım. Senden önemli bir şey sakladı..."

"Hayır, *anlamıyorsun*," diye kesiyorum. "Birini hayatın kendisinden daha çok sevdiğinde, o zaman bana nasıl hissettiğimi anladığını söyleyebilirsin," diye çıkışıyorum. "Şu anda sadece ofisimden çıkmayı istiyorum, böylece çalışabilirim."

Ayağa kalkıp dönmeden ve ofisimin kapısını çarpmadan önce birkaç saniye boyunca sert kara gözlerle bana bakıyor.

Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. Telefonum bana bir mesajım olduğunu hatırlatan bir bip sesi çıkarıyor. Okumak için elime alıyorum.

Angel: *Ltften beni ara. Seninle konuşmam gerek. Bu çok önemli.*

ıkarken kaşlarımı çatıyorum ve annemden gelen başka bir mesajı yanıtlıyorum.

: Orada olacağım.

Eve gitmektense akşam yemeği için aileme gitmeyi tercih ederim. Eve gitmem bizim için iyilikten çok kötülüğe neden olur. Sadece patlardım ve onu ağlatırdım. Ne zaman çok ileri gideceğimi ve yanlış bir şey söyleyeceğimi biliyorum ve bu o zaman.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

Samantha

Duştan çıkıp bir şort ve bir tişört giydiğimde garaj kapısının açıldığını duydum. Koridorda deli gibi koşmaya başladım ama Parker'ın girişte durduğunu görünce hemen durdum.

"Parker?" Elimi hızla atan kalbimin üzerine atarak söylüyorum. "Slade'i aramalısın," diye saçmalamaya başlıyorum. "Onu aradım ve mesaj attım ama cevap vermiyor." Nefesimi tutmaya çalışarak soluk soluğa kaldım.

Bana doğru koşuyor ve ellerini omuzlarıma koyuyor. "Sorun yok. Her şey yoluna girecek" diyerek beni sakinleştirmeye çalışıyor.

Başımı hızlıca sallıyorum. "Hapse girdim. Jax'i gördüm..." "Ne?" Bıraktı ve benden bir adım geri çekildi.

"Yapmak zorundaydım," diyorum bana şaşkın şaşkın baktığında. "Bir şeyler biliyor..." Ellerimi havada salladım. "Birinin Slade'in peşinde olduğunu söyledi. Parker, onu uyarmalısın," diye yalvarırken gözlerimden yaşlar başlıyor. "Biri ona zarar vermek istiyor," diye ağlıyorum.

Kollarını bana doluyor ve sırtımı hafifçe ovuyor. "Ona hiçbir şey olmayacak. Söz veriyorum. Jax sadece seninle dalga geçmeye çalışıyor."

Üniformasına sarılıp ağlıyorum ve ona sıkıca sarılıyorum. Sakinleşip birkaç derin nefes aldıktan sonra çekiliyorum. "İçeri nasıl girdin?" *Ve neden sürekli ortaya ?*

"Garaj kapısını açık bırakmışsın," diyor hâlâ endişeyle bana bakarak. "Öyle mi demek istedin?"

Başımı salladım. "Kapatmayı unutmuş olmalıyım." İç çekiyorum. "Neden buradasın Parker?" Yardım edemem ama sesim depresif çıkıyor.

"Gelip seni tekrar kontrol etmek istedim. Daha iyi hissediyor musun?" Endişesi aslında umursamamasını dilememe neden oluyor. Şu anda sadece yalnız kalmak istiyorum.

Yalan söyledim. "Evet." Arkamı dönüp Slade'i tekrar aramaya o beni durduruyor.

"Muayeneniz nasıl geçti?"

"İyi geçti." Slade orada olmadığı için duygusallaşmamaya çalışarak yutkunuyorum. "Bebek harika gidiyor." Ultrason fotoğrafını koyduğum arka cebimi yokluyorum.

"Slade gitmedi," diyor sormaktan çok.

Alt dudaklarım titremeye başlarken başımı sallıyorum. Tanrım, bir daha asla Courtney'le ağladığı için dalga geçmeyeceğim.

Bir kez daha bana doğru bir adım atıyor ve hıçkırıklarımın kaçmasına izin vermek istemediğim için ağzımı kapatıyorum. Kollarının beni sardığını hissettiğimde bedenimin gevşemesine izin veriyorum.

"Onu aramayı ve mesaj atmayı denedim. Cevap vermiyor," diye omzuna sarılıp ağlıyorum. "Onu aramalısın. Onu uyarmalısın," diye yalvarıyorum.

Elini sırtımda gezdirirken yatıştırıcı bir şekilde "Şşşt," diyor.

Ben ona ruhumu açarken o bana sarılıyor. Sadece dört ay önce tahammül edemediğim bu adama şimdi nasıl olduğumu önemseyen tek kişi gibi görünüyor.

"Yaralanacak," diye fısıldıyorum.

"Hayır." Benden uzaklaşıyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Bunun olmasına izin vermeyeceğim."

Gözlerimdeki yaşları silmeye çalışırken başımı sallıyorum. "Bana hâlâ çok kızgın. Aramalarım cevap vermiyor."

"Onunla daha önce konuştum ve gitmesi gereken bir toplantısı varmış." Arkadaşı için yalan söylüyor ve bu kalbimi kırıyor. Beni daha fazla kalp acısından kurtarmaya çalışıyor.

"Bütün gün değil." Başımı sallıyorum. "Ona yalan söyledim. Beni nasıl affedebilir ki?"

Beni affedeceğini ya da her şeyin yoluna gireceğini söylemesini bekliyorum ama bunun yerine iç geçiriyor ve "Eşyalarını topla ve gidelim" diyor.

"Neden?" Burnumu çektim.

"Çünkü seni Long'lara götürüyorum. Bunu hemen konuşmanız gerekiyor. Jax'in sana söylediklerini açıklayabilirsin. Seni bekleyeceğim, sen de benimle gelebilirsin."

Kollarımı kendime sarıp başımı sallamaya devam ediyorum. Toplu mesajın bir parçası olduğum için Slade'in Vivian'mesajına nerede yanıt verdiğini gördüm. Benim mesajıma cevap vermedi - etrafımda olmak istemiyor. Ayrıca Tate'in de bu akşam şehir dışında olacağını ve yemeğe gelemeyeceğini söylediğini gördüm. "Ben gelmiyorum. Ona söyleyebilirsin." Ailesinin önünde yeni bir kavga başlatmak istemiyorum.

"Seni şuraya götüreceğim," diyerek tartışmaya izin vermiyor.

Daha da kötüleştirecek mi? Evet. Jax'i görmeye gittiğimi açıkladığımda çekip gideceğini biliyorum. Ama bu onun hayatını kurtaracaksa, bunu yapacağım. "Ben oraya gidiyorum." Bütün gün beni görmezden geldi ve artık soğuk davranmasına dayanamıyorum. "Kendim giderim," diyorum. "Orada ne kadar kalmayı planladığını bilmiyorum ve ben zaten ." Ayrıca, Parker üniformalı. Onun çağrılmasını ve beni orada bırakmasını istemiyorum. Çabucak rahatsız edici olabilir.

Oraya gitmeye istekli olduğum için rahatlamış görünüyor. "Sen oraya gittiğin sürece. Ben de gideceğim."

Onun yanımda olduğu düşüncesinin beni daha iyi hissettirmesinden nefret ediyorum. Ben ne zaman birinin elini tutmasına ihtiyaç duyan biri oldum?

Çabucak kamyonetin anahtarlarını aldım.

"Seni takip edeceğim," diye sesleniyor garajdan geçip garaj yolunda duran polis arabasına doğru yürürken.

Geri dönerken garaj kapısını kapatıyorum ve ilk ışıklara yanaşıyorum. Dikiz aynama bakıyorum ve Parker'ı görüyorum. Işık yeşile döndüğünde geçiyorum. Sonraki ışık da bizim için yeşil yanmaya devam .

Bildiğim bir sonraki şey bir sarsıntı hissettiğim ve bir ciyaklama sesi duyduğum. Vücudum ileri doğru itiliyor ama fazla ileri gitmiyorum. Yüzüm anında acıyor, ardından yüksek bir patlama sesi geliyor ve sonra tek gördüğüm duman oluyor.

Çığlık atıyorum ama başımın sol tarafını sert bir şeye çarpınca çığlığım kısa kesiliyor. Nefes alamıyorum, sanki göğsümün üstünde bir şey oturuyormuş gibi hissediyorum. Nefes almaya çalışıyorum ama hiçbir şey yok. Paniklemeye başlıyorum ve emniyet kemerimi çekiyorum. Açamıyorum.

Sol tarafımda rahatsız edici bir şeyin üstünde yatıyormuşum gibi hissederken uzaktan çığlık ve kargaşa sesleri duyabiliyorum. Artık gücüm kalmadı. Başım ağrıyor ve yüzüm acıyor.

"Samantha?" Tüm sis ve acının arasından tanıdık bir sesin çığlık attığını duyuyorum. ", Sam." Konuşmaya devam ediyor ama yerini tespit edemiyorum.

Sonra her şey gidiyor.

SLADE

Annem ve Micah önümüzde durmuş bu sabah çıkması gereken yolculuk hakkında konuşurken ben annemin mutfağında Josh'un yanında oturuyorum. Holly'ye hâlâ kızgın olduğunu söyleyebilirim. Bu sabah saat altıda annesi ve babasıyla birlikte iki günlüğüne uçağa binecekti. Onun bu seyahate çıkması demek, Jeremy hakkında onun işinden bilgi alabilmem için iki gün beklemem gerektiği anlamına geliyor.

"Samantha nerede canım?" diye soruyor annem. "Mesajıma cevap vermedi."

Onu görmezden gelmek istiyorum ama üçüncü kez soruyor. Telefonum titrediğinde 'hasta' ya da saçma sapan bir mazeret söyleyecektim. **Parker** ekranımda yanıp sönüyor. Görmezden gel'e basıyorum.

Josh'ın telefonu anında çaldı.

"Ne var yok?" diye soruyor rahatça.

Çığlık atar gibi yükselen sesler duyuyorum.

"Dur, dur, dur, sakın ol dostum. Seni anlayamıyorum," diyor ayağa kalkıp sandalyesinden birkaç adım uzaklaşırken. Onu daha iyi duyabilmek için bir parmağını diğer kulağının üzerine koyuyor.

Parker'ın birkaç şey gevelediğini duyuyorum, sonra da 'Sam' diye bağırdığını duyuyorum. Ellerimi masaya vurdum. Benim işime karışmasa olmaz mı? Ne yapacak ki? Josh'a karımı görmezden geldiğimi mi söyleyecek? Josh ve Courtney hiç kavga etmemiş değiller ya.

"Yavaşlamalısın," diyor Josh sert bir şekilde. "Hiçbir şey duyamıyorum! Bu ses de ne? Sirenler." Kendi sorusuna kendisi cevap veriyor.

"Çalışıyor olması gerekiyordu," diye ekliyor Micah.

Tüm sesler kesilmeden önce Parker'ın biraz daha bağırdığını duyuyorum. Josh sırtı bize dönük bir şekilde dururken telefonunu yavaşça yanına indiriyor.

Josh arkasını döndüğünde ona bakıyorum. Yüzü solgun ve şokta gibi görünüyor. Konuşurken gözleri benimkilere kilitleniyor. "Gitmemiz gerekiyor."

Başımı sallıyorum ve başka tarafa bakıyorum. Cevap vermeden önce biramı elime alıyorum. "Hiçbir yere gitmiyorum."

"Slade..." Yutkunuyor ve gözlerinin dolmaya başladığını görüyorum. "Ben Sam..." Boğazını temizliyor.

"Onun nesi var?" Endişelenmeye başlayarak soruyorum. Parker'ın düşündüğünden daha mı kötüydü? Bugün hasta olduğunu söylemişti.

"Bir kaza geçirdi," diyor usulca.

Sandalyemi geriye itip ayağa kalkıyorum. "Ne tür bir kaza?" Talep ediyorum.

Elini uzun saçlarında gezdiriyor ve bir nefes vererek başını sallıyor. "Bilmiyorum. Onu anlamak zordu. Tek bildiğim Sam'in Chevy kamyonette olduğu ve birinin ona çarptığı. Parker hastaneye giderken onunla birlikte ambulanstaydı."

"Aman Tanrım," diye ağlıyor annem elini ağzına götürmeden önce. "O iyi mi?" diye yalvarıyor.

Josh annemden bana bakıyor ve kalbimin sıkıştığını hissediyorum.

O iyi değil.

Sersemlemiş bir halde hastane kapısından içeri daldım. Nereye gitmem gerektiğini anlamaya çalışarak her tarafa bakıyorum.

Josh'un geldiğini duydum. "Nereye gidiyorum ben?" Ona bakmak için döndüm. Parker'la konuşan oydu. Ben hiçbir şey bilmiyorum.

Yanımdan geçip giderken benimle konuşmuyor, ben de peşinden gidiyorum. Parker'ın biriyle sert bir şekilde konuştuğunu duyduğumda sağ tarafımızdaki başka bir çift kapıdan geçiyoruz.

"Sana bir doktor bulmanı söylemiştim," diye tersliyor.

Köşeyi dönüp Parker'la mavi önlüklü bir karşı karşıya görmeden önce bir kadın sesinin, "Bu varsayımı yapmak için oldukça yeterliyim," dediğini duyuyorum.

"Varsayım yeterince iyi değil. Lanet olası bir doktor çağırın," diye bağılıyor yüzüne.

" oluyor?" Onlara yaklaşıp soruyorum. "Nerede o?" Koridorda etrafa bakmaya başladım.

Kızıl saçlı minyon hemşire bana dönüp konuşmaya başladığında Parker onun sözünü kesiyor. "Git bir yatak örtüsü değiştir, tatlım," diyor umursamazca.

Başını kaldırıp ona bakıyor ve dönüp önce gözlerini kısıyor. " oluyor?" Tekrar ediyorum. "Karım nerede?" Bu sefer ben talep ediyorum.

Parker bana doğru bir adım atıyor ve işte o zaman üniformasını fark ediyorum. Vücudum buz kesiyor ve nefesim boğazımda düğümleniyor. Koyu mavi üniforması koyu kırmızı kanla kaplıydı. Bir insanın kaybedip de hayatta kalabileceğinden çok daha fazla.

"Angel," diye . "O...?"

"Henüz hiçbir şey bilmiyoruz," diyor kanlı ellerini kaldırarak usulca.

"Onu görmem gerek," diyorum etrafımda dönerek, bana karımı tarif edecek bir hemşire arıyorum.

"Ameliyatta, Slade." Elini koluma koydu.

Ameliyat mı? "Ne için? Onun nesi var?" Paniklemeye başlayarak bağırdım.

sürüyerek yürüyor.

Elimi saçlarımda gez. "Ne oldu?" Kelimeler boğazımda düğümleniyor. "Onunla ne yapıyordun ki?" Daha bugün iş yerime gelip beni kızdırmıştı. Onunla ne zaman beraber olmuştu?

Cevap vermeye gidiyor ama arkamdan gelen bir soluk sesiyle kesiliyor. Arkamı döndüğümde Courtney'nin gözleri Parker'ın gömleğine takıldığında neredeyse yere yığıldığını görüyorum. "Hayır," diye bağırmaya başladı. "Hayır." Gözyaşları yüzünden akıyor ve titreyen eliyle ağzını kapatıyor.

Josh onu tutuyor ve duvarı hizalayan sandalyelerin yanına götürmeye çalışıyor. Kafamı kaldırdığımda annem ve babamın da hastaneye girdiğini görüyorum, hemen arkalarında Micah cep telefonu ile hızlı hızlı konuşuyor. Sanırım Holly ile konuşuyor. Courtney ile hemen hemen aynı tepkiyi veriyorlar ama babam anneme çok daha kolay ulaşabiliyor.

Bana cevap verebilecek tek kişiyle yüzleşmek için geri dönüyorum. "Çağrıyı aldın mı?" Polislerin her zaman kazalara çağrıldığını biliyorum.

Başını sallıyor. "Onu takip ediyordum."

Bir saniye duraksadıktan sonra sözlerini tekrarlıyorum. "Onu takip etmek mi?

Neden?"

"Onu görmek için evine gittim." Neden bilmiyorum ama sözleri beni öfkелendirdi.

Üniformasını tuttum ve sırtını duvara yasladım. "Bugün ikinci kez evimde ne halt ediyordun?"

"Gerçekten mi?" diye homurdanıyor yüzünü benimkinin önüne koyarak. "Onu kontrol etmek için oraya gittim. Sana hasta olduğunu söyledim ama umursamıyor gibiydin. Birinin onu kontrol etmesi gerekiyordu."

"Bu senin işin değil," diye . "Neredeydin lan sen?" diye bağılıyor.

"Ne yaptığım seni hiç ," diye bağırlıyorum.

Beni itmeye çalışıyor ama ben onu duvara daha sert itiyorum. Derin bir nefes alıyor ve açık kahverengi gözlerini benimkilere dikeyor. "Sana ne iş *yaptığını* söyleyeyim," diye çıkışıyor. "Karın!" diye bağırlıyor. "Hani dünden beri görmezden geldiğin? Bugün orada olduğum için bana teşekkür etmelisin. Onun bilincini açık tutmaya çalışırken adını haykıran bendim. En iyi arkadaşımın karısını ve çocuğunu kaybedeceğinden ölesiye korkan bendim, o lanet olası bir sokağın ortasında cansız yatarken. Hangi cehennemdeydin Slade? Bütün gün onu görmezden gelmek dışında ne yaptın?" Sesi her cümlesinde yükseliyor ve kelimeleri bana tükürüyor.

Artık herkes bize bakıyor ve Courtney'nin çığlıkları detaylarla birlikte daha da yükseliyor ama ben hiçbir şeye odaklanamıyorum. Başım dönüyor ve kulaklarım çnlıyor. *Sokakta yatan cansız bir beden mi? Karımı ve çocuğumu kaybetmek mi?*

"Slade?" Parker ellerini omuzlarıma koyarken nefretten çok endişeyle soruyor.

Ben ne yapacağım? En iyi arkadaşlarımdan biri, ben yanında değilken karımın hayatını kurtardığını söyledi. Peki ben ne yapacağım?

Ona vurdum. Sahip olduğum tüm öfkeyle ona vurdum. Onu hak etmiyorum. Onu bir arkadaş olarak hak etmiyorum.

Yere düşmeden önce uzanıp onu sabitliyorum. Bana iri gözlerle bakıyor; itiraf ettiği şeyden sonra ona sarılmak yerine vurduğum için şok olmuş.

Sonra gözlerini bana dikti.

Bir el göğsüme sertçe vurarak beni karşı duvara doğru itiyor. Babam aramızda duruyor ve bana ters ters bakıyor. "Kendine hakim ol!" diye bağırıyor.

Etrafımda dönüyorum ve tıbbi malzemelerle dolu bir tepsi görüyorum. Onu itiyorum. Yere çarpma sesi Courtney'nin çığlıklarını bastırıyor ama diğerlerinin de dikkatini çekiyor. Arkamı döndüm ve hastanenin ön kapısından dışarı çıktım. İki kol beni arkamdan yakaladı. Hastanenin dış duvarına doğru itiliyorum ve Parker yüzüme bakıyor. "Şimdi tutuklanmanın zamanı değil. Beni anlıyor musun?"

"Parker?" diye bağırıyor babam arkasından. Geri çekiliyor ve bir adım geri atıyor.

Karımın kanıyla kaplanmış beyaz düğmeli gömleğime bakıyorum. Bacaklarım tutmuyor ve serin zemine doğru kayarak dizlerimi göğsüme doğru çekiyorum.

"Ne oldu lan?" Sesim de vücudum gibi titriyor.

Parker park yerine bakarken başımda dikiliyor. "Onu kontrol etmeye gittim," diye tekrarlıyor. "durumdaydı." Yutkunuyor. "O..." Duraklıyor ve gözlerini açıp devam etmeden önce sıkıca kapattığını görüyorum. "Jax'i görmeye gittiğini söyledi."

"Ne?" Kelimede boğuluyorum. "Ne zaman... Neden?" Kelimeler kayboldu Ben.

"Bugün bir ara gitti. Ona birinin peşinde olduğunu söyledi. Seni. Biri sana zarar vermek istemiş. Seni uyarmak için aradığını ve mesaj attığını ama cevap vermediğini söyledi."

Alnımı dizlerime dayadım. Bunca zamandır beni uyarmaya çalışıyordu ve ben Jeremy hakkında öğrendiklerim yüzünden onu görmezden geliyordum. Nasıl bu kadar dikkatsiz olabildim? *Lütfen beni affet, Angel.*

"Onu terk edeceğini söyledi. Ona her şeyin yoluna gireceğine dair güvence verdim. Sadece konuşmanız gerekiyormuş." Birkaç saniye durakladı. "İşler yavaştı, ben de ona arabama binmesini söyledim. İkinizin konuşması için onu ailene götüreceğimi söyledim. Birkaç dakika sonra gitmeyi kabul etti ama arabayı o kullanmak istedi. Geç saatlere kadar dışarıda kalmak istemediğini ve zaten yorgun olduğunu söyledi." Sesi sessizdi ve olanlar için kendini suçluyormuş gibi bir his vardı içimde.

"Tam arkasıdaydım. Her şeyi gördüm. İzlemekten başka bir şey yapamadım." Sesi çatlıyor. "Bana inanmalısın, elimden gelen her şeyi yapmaya çalıştım."

Gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor ve boğazımdaki yumruyu yutmaya çalışıyorum. *Elinden gelen her şeyi yapmaya mı çalıştı?* Bu onun başaramayacağını bildiği anlamına mı geliyor?

"Peki ya ona çarpan araba?" diye soruyor babam, ben ağlarken Parker'ın gözlerini üzerimden çekmeye çalışarak. "Onlar da burada mı?"

Parker ayaklarına bakarak başını sallar. "Ona çarptıktan sonra yön değiştirdi ve başka bir şeye çarptı." Başını sallıyor. "Neye çarptığını görmedim. Sadece alev aldığını ve biliyorum," diye ekliyor sessizce.

O aile üyelerinin şu anda neler yaşadığını hayal bile edemiyorum. Onu kaybettiğimi düşünmek bile beni mahvediyor.

Hastanenin sürgülü cam kapılarının açıldığını duyuyorum ve sonra annem koşarak dışarı çıkıyor. "Bir hemşire seni arıyor Slade."

Bir kez daha havalandım

Ameliyattan çıkmasını beklerken herkesle birlikte bekleme odasında sessizce oturuyorum. Şimdiye kadar iki kez bilgilendirildim. İlkinde künt travma nedeniyle iç kanama geçirdiği söylendi. Onu solunum cihazına bağlamak zorunda kaldılar ve akciğeriindeki çökme nedeniyle göğüs tüpü taktılar. Ameliyattan çıktıktan sonra vücudunun dinlenmesi için onu sekiz ila on iki saat boyunca sakinleştirici ilaçlarla uyutacaklarını söylediler.

Son birkaç günü gözden geçirirken bir ileri bir geri sallanıyorum. Her şey mükemmeldi ve ben her şeyi berbat ettim. Jeremy ile olanları benden saklamasından hâlâ nefret ediyorum ama nasıl tepki verdiğimden daha çok nefret ediyorum. Ona asla o şekilde davranmamalıydım. Onu terk edeceğimi düşündüğü noktaya kadar. O hamile.

aşkına, muhtemelen ölümüne korkmuştur. Parker hasta olduğunu söylemişti. Ayrıca gidip Jax'i gördü. Bunu ona ne yaptırdı?

Az önceki mavi önlüklü hemşirenin bana yaklaştığını görünce hemen ayağa kalkıyorum. "Eşinizi yoğun bakıma almamız çok uzun sürmez. Eğer on ikinci kata çıkmak isterseniz, resepsiyon görevlisi size onu nerede bekleyeceğinizi söyleyecektir," diyor kibarca.

"Hâlâ iyi mi?" Onu kurtarması için Tanrı'ya dua ediyorum. Eğer yapabilseydim, onun yerini alırdım. Bunu yaşamaması için her şeyi yapardım.

Bir kez başını sallıyor ve sonra "Durumu stabil" diye cevap veriyor.

Daha önce bebeğimizi sordum ve bebeği izlediklerini ve şimdilik iyi durumda olduğunu söylediler. Bebeğin çok ilerlememiş olması iyi bir şey, çünkü annenin daha ilerlemiş olduğu bazı durumlarda, kadının vücudu anneyi kurtarmak için otomatik olarak bebeği feda edecektir.

İyileşmesi için hâlâ uzun bir yol vardı ama en azından ameliyatı komplikasyonsuz atlattı.

Hepimiz kalkıp on ikinci kata çıktık. Bize her şeyin yolunda gittiği ve en az sekiz saat boyunca sakinleştirici verileceği söylendiğinde Courtney'i eve göndermeye çalıştım. Ama o daha çok ağlamaya başladı ve en iyi arkadaşını görene kadar hastaneden ayrılmayı reddetti.

Bir noktada, Tate sonunda geldi. Sanırım Parker onu benden önce aramıştı. Şehirden birkaç saat uzaktaydı ama yarı zamanda geri döndü.

Micah saatini kontrol edip duruyor. Kaza haberini alır almaz Holly'yi aramıştı ve o da en yakın arkadaşının yanında olmak için ilk uçakla eve dönmüştü. Jeremy'nin başına gelenleri öğrendikten sonra verdiği tepki için Holly'den özür dilerken kıskanmaktan kendimi alamadım.

Keşke ben de o kadar bağışlayıcı olabilseydim. Keşke ona arkadaşlarımızın ve ailemizin önünde olacağıma dair söz verdiğim gibi bir adam olabilseydim. Bunun yerine ona karşı asabi ve boktan biri oldum. Her zaman olduğum gibi.

Masaya doğru ilerledim ve onunla birlikte kendi adımları da söyledim. Daha sonra oturabileceğimiz yeni bir alan gösterildi.

Ben oturuyorum, Tate de geliyor.

Sıkışan boğazımı temizliyorum. "Missy'yi arayan oldu mu?" Yukarı bakarak soruyorum. Holly dışında burada olmayan tek kişi o.

"Denedim. Cevap vermedi," diyor Tate sadece benim duyabileceğim şekilde.

Courtney gözyaşları yüzünden akarken başını sallıyor. Josh kollarını ona sararken, "Yola çıktı," diye hıçkırıyor.

Ona sadece başımı sallıyorum. Başım öne eğiliyor ve bir elimi dağınık saçlarımla arasında gezdiriyorum. Angel'ın sesini ilk duyduğum anı düşünüyorum. O güzel yüzü görmeden önce bile beni ne kadar etkilemişti.

"Merhaba. Ben Slade'i arıyorum." Hayatımda duyduğum en tatlı ses hattın diğer ucundan geliyor. Vücudum anında tepki veriyor ve zaten sert olan solum sarsılıyor.

"Bu o... ben. Yani, bu o." Lanet olsun, neyim var benim? Doğru düzgün konuşamadığım için boğazımı temizliyorum ve karanlıkta durmaya devam ederek ne söyleyeceğini bekliyorum.

"Merhaba Slade. Benim adım Samantha Hall. Seni bu saatte aradığım için çok üzgünüm...erken. Kardeşin Micah bana yardım edebileceğini söyledi."

Ona yardım etmek mi? Ona hiç yardımcı olmadım. O zamandan beri tek yaptığım onu incitmek oldu. Anlık bir çekim olarak başladı. Onu istedim. Cinsel olarak ona ihtiyacım vardı. Sonra ona aşık oldum. Vücudundan daha fazlasına ihtiyacım vardı. Bana sunabileceği her şeyi vermesine ihtiyacım vardı. Ve şimdi benim aptallığım için hayatını veriyor gibi görünüyor.

Tate düşüncelerimi bölerek, "Bu senin hatan değil, biliyorsun," diyor.

"Evet öyle," diye mırıldanıyorum. Her şey en başa dönüyor. Eğer bana aşık olmasaydı çok farklı bir yola girmiş olacaktı. Onu bu hastaneye getirmeyen bir yola.

"Bay Long?" Adımı duyunca başımı kaldırdım. "Evet?"

"Artık eşinizi görebilirsiniz," diyor bir hemşire dikkatimi çekerek. Hızlıca ayağa kalkıyorum ve terli avuçlarımı pantolonuma sildikten sonra masasına doğru yürüyorum. Bana merkezi bir bölgeye açılan oyuk benzeri bir odayı işaret ediyor. Personel, yoğun bakımdaki tüm hastaları görebilmek için büyük dairesel bir alanda oturuyor.

Alan RN'ler, doktorlar, hemşire yardımcıları ve diğer personel ile doludur.

Küçük odasına doğru ilerledim ve perdeyi çektim.

Açık sarı bir hemşire bir makineden bana .

"Merhaba," diyor nazik bir sesle. "Ben Vicki, eşinizin hemşiresiyim." Elindeki dosyayı işaret ediyor. "Sadece birkaç şey yazacağım ve sonra ikinizi yalnız bırakacağım."

Gözlerim bir kez hastane yatağında yatan karıma takılmadan önce bir kez başımı sallıyorum. Ama bu sefer farklı. Ona doğru bir adım atıyorum,

ve kalbim durdu. Göğsümde sanki biri bana buz kıracağı saplamış gibi fiziksel bir acı hissediyorum. Yatağının her iki yanında ve başının arkasındaki duvarda asılı olan makinelere bağlı tüpler ve kablolar var. Çok zayıf ve cansız görünüyor. Jax onu kaçırdığında onu nasıl bulduğumuzu anımsıyorum ama bu sefer daha kötü görünüyor. Çürükler ve kesikler güzel yüzünü kaplıyor. Gözleri şişmiş ve alnının üst kısmına beyaz bir bandaj sarılmış. Kendisi gibi görünmüyor. Normalde bronz olan teni sanki tüm renklerini kaybetmiş gibi bembeyaz.

"Acı çekiyor mu?" Sesim çatlıyor ve bacaklarımın titremeye başladığını hissediyorum.

"Buyurun," diyor hemşire yanıma gelerek. Bir sandalyeyi yatağa yaklaştırıyor ve oturmam için işaret ediyor.

Boğazımdaki yumruyu yutmaya çalışırken bir elimi yüzümde gezdiriyorum. Titreyerek sandalyeye tutunuyorum ve .

"Hayır," diyor dikkatimi çekerek. "Ağır bir şekilde sakinleştirildi ve sürekli ağrı kesici ilaç veriliyor. Herhangi bir ağrı ve endişeyi kontrol altına almak için onu yakından izliyoruz."

Elini tutmaya gittiğimde bileklerinin yatağa bağlı olduğunu görüyorum. "Neden..." Sormaya gidiyorum ama benden önce cevap veriyor.

"Kendi güvenliği için bağlandı. Farkında olmadan tüpü çıkarmasını engelleyin" diyerek solunum atıfta bulunuyor.

"Neden kafasında bir bandaj var?" Ben soruyorum.

"Kafasında on dikiş gerektiren bir yırtık vardı," diye bilgi verdi bana.

Titrek bir nefes alıyorum. "Beyin hasarı olasılığı nedir?" Gözlerim yaşla dolarken soruyorum.

"Uyanana ve birkaç test daha yapana kadar bunu bilmemize imkân yok," diyerek elindeki çizelgeye bir şeyler yazıyor.

Solunum cihazının sesi sessiz odasını dolduruyor ve boğazımdaki yumruyu bir kez bastırmaya çalışıyorum.

Yutkunuyorum ama gözyaşlarım kolayca yanaklarımdan aşağı akıyor. Ölmüş gibi görünüyor ve sevdiğin kişinin bu kadar uzakta olduğunu görmek korkunç bir duygu. diye bağırırken onu sarsmak istiyorum. Bana bak. Tıpkı onu Jax'le birlikte o evde bulduktan sonra hastanedeyken yaptığım gibi. Ama bu sefer aynı olmayacağını biliyorum. O zaman yaptığım gibi bazı şeyleri atlayamayacağım. Ona kavga ettiğimizi, tam bir pislik gibi ve onunla konuşmadığımı hatırlatmak zorunda kalacağım.

Uzanıp soğuk, solgun elini tutuyorum, seruma ve yaraları kapatan bandajlara dokunmamaya dikkat ediyorum.

Makinelere bakıyorum ve oldukça hızlı hareket eden bir makine görüyorum. "Bu makine ne anlama geliyor?" Onu işaret ederek soruyorum.

"Bu bir fetal kalp monitörü, böylece çocuğunuzu izleyebiliyoruz." Gülümsüyor. "Bebeğin durumu gayet iyi."

Önlüğünün cebine bir kalem yerleştirirken gülümsüyor. "Bana ihtiyacınız olursa hemen dışarıdaki masada ." Dışarı çıkmaya hazırlanıyor ama duruyor. "Konuş onunla. Burada olduğunu ." Küçük odasının köşesine doğru yürür ve bir çanta alır. "İşte eşyaları." Bana uzatıyor, ben de uyuşuk bir şekilde alıyorum ve beni karımla yalnız bırakarak dışarı çıkmaya başlıyor. "Alyansı güvenlikte ama diğer her şey orada" diye ekliyor.

Ekranı kanlı ve paramparça olmuş iPhone'unu bulmak için onu açıyorum. İsimlerimizi kazıdığım kilidi tutarken parmağımı Paris'te gülümserken çekilmiş fotoğrafımızın üzerinde gezdiriyorum.

Yutkunmaya bile çalışmadığım bir hıçkırık geliyor. Kırık ekranda bile onun güzel gülümsemesini ve parlak yeşil gözlerini görebiliyorum.

Çantaya geri koyuyorum ve en altta duran küçük, bulanık bir resmi çıkarıyorum.

Bugünkü randevusundan bir ultrason olduğunu fark etmeden önce birkaç saniye kaşlarımı çatarak bakıyorum. Parmaklarımı üzerinde gezdirirken gülümsüyorum. "Her şeyi farklı yapacağıma söz veriyorum," diyorum sessizce. "Olabileceğim en iyi baba ve koca olacağım." Başımı kaldırıp bir kez karıma bakıyorum.

Derin bir nefes alıyorum. "Angel," diyorum usulca. "Buradayım bebeğim. Çok üzgünüm." Söyleyebileceğim hiçbir şeyin bunu düzeltmeyeceğini ya da onun bana inanmasını sağlayamayacağını biliyorum. "Seni hayal kırıklığına uğrattım." Sesim titriyor ve boğazımı temizliyorum. "Seni her zaman koruyacağımı söylemiştim ama başaramadım." Sandalyemden kalktım, eğildim ve alnından öptüm. "Bir daha asla başarısız olmayacağım, Angel," diye söz veriyorum sesimde bir kötülükle. "Bir daha kimse seni incitemeyecek. Seni seviyorum ve sana ne kadar çok sevdiğimi göstereceğim."

Dokuz saattir yanından ayrılmadım. Tuvalete gitmek için bile kalkmadım. Başkalarının gelip onu görmesine izin verildi ama bir seferde kaç kişinin odasına girmesine izin verdikleri konusunda çok katılar.

zaman. Son iki saattir sadece ben, o ve kontrol için gelen hemşire . Ona çocukluk hikayelerimi anlattım. Fırın için yapabileceği şeyleri anlattım. Bebeğimiz için isim bulmaya çalıştım. Aklınıza gelebilecek her şey hakkında konuştum. Boğazım düğümlenene kadar ağladım ve yüzüm mosmor olana kadar af diledim.

Çok yorgunum. Her şeyin adrenalini azaldı ve bana kalan tek şey kırık bir kalp ve pişmanlık.

Başımı parmak uçlarıma koyarak iç geçiriyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Hemşire içeri girdiğinde kapılar açılır.

Serum torbasındaki bazı ayarları değiştirmeye başladı. "Bu propofol damlasını azaltıyorum. Doktor sedasyonun azaltılmasını ve beyin hasarıyla ilgili bazı nörolojik kontroller yapabilmemiz için uyanmasına izin verilmesini emretti. O sırada çekilen tomografisinde kanama yoktu ama doktor şimdi şişlik olmadığından emin olmak istiyor."

"Bu ne anlama geliyor?" Ne dediğini anlamaya çalışarak soruyorum.

"Şişme, ameliyat sırasında ve sonrasında verilen sıvı miktarından kaynaklanıyor olabilir," diye açıklıyor ve bu bana pek bir şey anlatmıyor. "Doktor nörolojik kontrollerini yapmak için geldiğinde sizinle konuşmak isteyecektir. Her şeyi açıklayın." Birkaç saniye duraklıyor. "Adının Samantha olduğunu biliyorum ama başka bir isimle anılmaktan hoşlanıyor mu?"

Şaşkınlıkla ona bakıyorum.

Yumuşak bir şekilde gülümsüyor. "Hastaların kendilerini olabildiğince rahat hissetmelerini istiyoruz. Böylece yanıt verme olasılıkları daha yüksek oluyor" diye ekliyor.

Başımı salladım. "Sam diye seslenmeyi seviyor," diyorum elini elime alırken ona bakarak.

BÖLÜM OTUZ İKİ

Samantha

Daha gözlerimi açmadan vücudumdaki acıyı hissediyorum. aşağı bir yanma hissi ve sanki her açıdan çekiliyormuşum gibi hissediyorum. Fazla hareket edemiyorum, her şey çok sıkı hissediyorum.

Boğazım gibi hissediyorum. Vücudumun sol tarafı sanki derime iğneler batıyormuş gibi hissediyorum. Derin bir nefes almaya çalışıyorum ama çok az bir miktar alabiliyorum. Göğsümde keskin bir ağrı ve çok fazla baskı var. Sanki biri tepemde oturuyormuş gibi hissediyorum ve kalbim nefesimi kesecek şekilde çarpıyor. Kalp atışlarım hızlanıyor ve paniklemeye başlıyorum, çılgınca bir bip sesi duyuyorum.

"Sam," diyen bir kadın sesi duyuyorum. "Sorun . Ağzındaki tüp nefes almana yardımcı olmaya çalışıyor."

Nefes alamıyor muyum? Başımı oynatmaya çalışıyorum ama yapamıyorum.

"Ve başını sabit tutmak için boynunda bir tasma var.

Bir kaza ama ."

Kaza mı? *Bebek*. Kollarımı karnıma yaslamak için hareket ettirmeye çalışıyorum ama hareket etmiyorlar.

"Bebeğiniz iyi," diye ekliyor hareketlerimi izliyormuş gibi. "Beni anlayabiliyor musun?"

Gözlerimi açmaya çalışıyorum. Sarı önlükleri görebileceğim kadar açılıyorlar ve sonra kapanıyorlar, açık tutamayacak kadar ağırlar. Başımı sallamaya çalışıyorum ama bahsettiği yaka yüzünden zorlanıyorum.

"Benim adım Vicki ve sizin hemşirenizim. Kocanız Slade de burada. Sol elinizi tutuyor." Duraklıyor. "Slade

lütfen elini sıkın," diye usulca rica eder.

Sıktığını hissediyorum ve biraz rahatlıyorum. "Tamam, gözlerini açabilir misin?" diye soruyor.

Oda sessizleşiyor. Tek ses makinelerden gelen bip sesleri -şimdi sabit bir ritimde. Beni tekrar uyutmaya başlıyor.

"Sam? Benim için gözlerini amanı istiyorum," diye tekrar konuşur.

Yavaşça açıyorum ve sonra kapatıyorum. Parlak ışık onlara saldırıyor. istediğini bilerek tekrar deniyorum.

Bir şeylerin ne olduğunu anlamak zor. Renkleri ve şekilleri görebiliyorum ama her şey bulanık.

"ok iyi," diye beni temin ediyor. "Gözlerine bir ışık tutacağım."

Yeni ve daha parlak ışık gözlerimi acıttığı için hızla gözlerimi kırpıştırıyorum ama ağzımdaki tüpü görmeden önce değil. Onu çıkarmak için ellerimi kaldırmaya çalışıyorum ama durdurulmadan önce çok uzağa gidemiyorlar. Her iki bileğimin etrafına bir şey sarıldığını hissediyorum. Slade'in sol elimi biraz daha sertçe sıktığını ve yanımda durması için aşağı ittiğini hissediyorum.

Hemşire sağ elimi tutuyor ve yerine koyuyor. "Hayır," diyor nazikçe, "o tp nefes almanıza yardımcı oluyor. Sorun yok, yakında çıkaracağız." Sonra sesini alçaltıp Slade'le konuşuyor. "Slade, bir saniyeliğine o ele ihtiyacım var. Sam ellerimi sıkabilir misin?" Sıkıyorum. "İkisini de mi?" ve hala diğer elimi tuttuğunu fark ediyorum.

Onu da sıkıyorum. "Yumruk yapabilir misin? Beni incitmeye alış." Yapıyorum ama sol kolumda ağrıya neden oluyor.

"Aferin kıızıma," diyor. "Slade işte elini geri verdi, tutmaya devam et." Ayaklarımla ve bacaklarımla üzerinde soğuk bir hava akımı hissediyorum. "Sam, biraz

Ayaklarına dokunduğumu hissediyor musun? Eğer Slade'in elini sık."

Elini nazikçe sıkıyorum ama belli edecek kadar sıkıyorum. "Öyle," diyor Slade ilk kez. Bu benim gözlerimi kapatmamı gözleri daha sıkı. Sesi çok boğuk geliyor.

"Aferin kızıma. Ayak parmaklarını oynatabilir misin?" Yapıyorum ama sanki çok yavaş hareket ediyorlarmış gibi hissediyorum. "Aferin kızıma." Sonra bir kez sıcaklıkla sarıldıklarını hissediyorum.

"Slade, her şeyi hareket ettiriyor ve her şeyi hissedebiliyor gibi görünüyor, ayrıca komutları takip ediyor. O tüpü çok çabuk çıkarabileceğiz. Doktora haber vereceğim, böylece üzerinde çalışmaya başlayabiliriz. Tüp çıkarıldıktan sonra tam bir nörolojik muayene yapmak için burada olacak."

Ağırlaşan gözlerimi açıp etrafa bakmaya çalışıyorum ama bir kez daha kapatıyorum. Bu oda çok aydınlık.

"Sam, canın yanıyor mu?" Sorduğunu duydum.

Başımı sallamaya çalışıyorum ama yakamı tutamıyorum, bu yüzden Slade'in elini sıkıyorum.

"Bu evet anlamına mı geliyor?" diye soruyor endişeli bir sesle. Tekrar sıkıyorum.

"Öyle olmalı, elimi sıkıyor," diye cevap veriyor hemen. "Sana biraz daha ağır kesici getireyim."

Sonra elini sağ kolumda hissediyorum, Slade'le yumuşak bir şekilde konuşuyor. "Ben gidip kelepçeleri çıkaracağım ama onun ellerini seninkilerin içinde tutmanı istiyorum. Tamam mı?"

Boğazını temizliyor. "Bunu yapabilirim."

"Sam, ellerini serbest bırakacağım ama boğazındaki tüpe dokunmammanı istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin?"

Slade'in elini sıkıyorum ve gözlerimi bir kez daha biraz açıyorum. Gözlerimi kapatmadan önce Slade'in elini yorgun görünen yüzünde gezdirdiğini görüyorum.

"Işıkları kapatabilir misin?" diye soruyor usulca.

"Kesinlikle. Hemen döneceğim." Ve sonra yine makinelerin sesinden ve arka plandaki diğerlerinin sesinden başka bir şey yok.

Gözlerimi açıyorum ve arkamdaki duvardan gelen daha yumuşak ışık için şükrediyorum.

Slade bana bakıyor ve gözlerindeki yaşları görmek kalbimi kırıyor. Ona kavga için, kaza için üzgün olduğumu söylemeye gidiyorum ama fark ediyorum. Elimi tüpe doğru kaldırmaya başlıyorum ve o elimi tutuyor. "Hayır, bebeğim."

Gözlerimden yaşlar süzülürken birkaç kez gözlerimi kırıştıyorum.

"Sorun yok. Yakında çıkaracaklar." Dudaklarını yalıyor ve iç çekiyor.

Gözyaşlarım gözlerimden ve yanaklarımdan aşağı dökülüyor.

Ayağa kalktı ve eğildi. Çok yavaşça eğiliyor ve beni alnımdan öpüyor. "Çok üzgünüm Angel," diyor tekrar otururken usulca.

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken başımı sallamayı deniyorum. Hepsi benim hatam. Asıl üzgün olması gereken benim. Kazayla ilgili ne olduğunu hatırlamıyorum ama kavga ettiğimizi biliyorum. Her şeyi berbat ettiğimi ve onun bana kızgın olduğunu biliyorum.

Alnını benimkini tutan elinin üzerine koyuyor. "Sana hiç kızmamalıydım." İç geçiriyor. "Bebeğimiz için randevuyu asla kaçırmamalıydım." Başını kaldırıp bana bakıyor ve gözyaşları yüzünden aşağı akıyor. "Ama sana söz veriyorum, her şey farklı olacak.

Buradayım ve bir daha asla sana sırtımı dönmeyeceğim," diye yemin ediyor elimi öpmeden önce. "Lütfen bana bu şansı vereceğini söyle?"

Ve yapabileceğim tek şeyi yaptım. Elini sıktım.

SLADE

Sonraki üç gün Angel için aynı derecede yorucu geçti. Boğazındaki tüpü ve göğüs tüpünü çıkardılar ama ağrı kesici ilaçlar sayesinde hemen hemen hiç uyumadı. Arkadaşlarımız ve ailemiz onu görmeye geliyor. Gözlerini açıyor ve biraz konuşuyor ama ne söylediğini tam olarak bildiğini sanmıyorum.

Dördüncü gün ayağa kalkıp gerinerek boynumdaki ve sırtımdaki kasılmaları gevşetmeye çalışıyorum. Bu sevdiklerimiz için gerçekten daha rahat hale getirmeliler. En azından yoğun bakım ünitesinden çıkarıldı ve bir alt üniteye alındı.

Tuvalete doğru ilerledim. Tam ellerimi yıkamayı bitirmiştım ki, onun sesinin çığınca adımlı söylediğini duydum.

Banyo kapısını iterek açtım ve onu oturmuş, gözlerini kırıştıtırırken bulmak için dışarı koştum. Sanki nerede olduğunu bilmiyormuş gibi etrafına bakınıyor.

Parker artık diğer sandalyede uyumuyor. Battaniyesi ayaklarının dibinde yere serilmiş halde ayakta duruyor ve etrafına odaklanmadan bakıyor.

Yatağının doğru ilerliyorum ve usulca elini tutuyorum. "İyisin," diyorum usulca.

Gözyaşları yavaşça yüzünden aşağı süzülürken burnunu çekiyor. "Düşündüm.... düşündüm." Derin bir nefes alıyor ve gözlerimin içine bakıyor. "I

gidip Jax'i gördüm. Dedi ki..."

"Biliyorum," diyerek sözünü kestim. Boğazındaki tüpü çıkarır çıkarmaz bana aynı anda yüzlerce şey anlatmaya çalıştı. Ama o sırada sesi yüzde yüz yerinde değildi.

Kadın başını sallıyor. "Birinin senin peşinde olduğunu söyledi. Bana inanmak zorundasın," diye ağlıyor.

"," diyorum onun iyiliği için. "I..."

Odasının kapısı açılıyor ve Tate elinde bizim için kahveler ve kendisi için bir şişe suyla içeri giriyor. "Hey, abla," diyor usulca, gözleri onunkilere takıldığında. "Uyanmışsın." Gülümsüyor.

Yüzünü ellerinin arasına alır ve gözyaşlarına boğulur. "Bize bir dakika izin verir misiniz?" Önce Tate'e sonra Parker'a bakarak soruyorum.

Angel bize doğru bakarken, "Hayır," diyor. "Parker bana inanıyor." Ona bakıyor. "Lütfen söyle ona. Sana söylediklerimi ona da söyle."

Bana dik bir yüzle bakıyor ve iç geçiriyor. "Birinin sana zarar vermek istediğine inanıyorum. Ve verdiler de," diyor kesin bir ifadeyle.

"Ne oldu?" Angel gözleriyle beni bir aşağı bir yukarı süzmeye başlarken soruyor.

"Bir şeyim yok. Ben iyiyim," diyerek endişesini gidermeye çalışıyorum. Sonra Parker'a kısık gözlerle bakıyorum. Onu üzmemekten vazgeçmesi gerekiyor.

Soru sorar gibi bir kaşını kaldırıyor. "Biri sana gerçekten zarar vermek isteseydi, ne yapması gerekirdi?" Gözlerini benimkilerden ayırıp ona diyor. "Onsuz yaşayamayacağın tek bir şey var. Belki de onu senden almak ve kendi hayatını mahvetmene izin vermek istiyorlardır," diye bitiriyor.

"Zaten bu hastanede bir kez sinir krizi geçirdin ve sonra Parker'ı yumrukladın. Seni tutuklatmadıkları için şanslısın," diye ekliyor Tate.

"Ne?" Angel kaşlarını çatır. "Bunu neden yapasın ki?"

"Sadece kızgındım ve bana en yakın olan oydu. O sırada herhangi birini yumruklayabilirdim," diye omuz silkiyorum.

Elimi tutarak dikkatimi çekti. "Bu benim kazamdan daha fazlası. Jax bir şeyler biliyordu."

"Ne tür şeyler?" diye sordum. Şimdi beni endişelendiriyor.

"Birinin her zaman izlediğini ve dinlediğini söyledi." Tate'e bakıyor. "Eve zorla girildiğini biliyordu. Kamyon..."

Şaşkınlıkla geri çekildim. "Bütün bunları nereden bilebilir ki?" Yüksek sesle soruyorum.

"Ne zamandan beri geri döndü? Onunla yılbaşı gecesi konuştunuz. O zamana kadar hapisteydi..." Tate ne söylediğini fark edince sözünü kesiyor. Kendini düzeltmeye çalışmadan önce iri gözlerle kız kardeşine bakıyor. "Yani... uh..."

Endişesini görmezden geliyorum. O ve ben bu kavgayı çoktan yaptık. Ondan ne sakladığımı biliyor.

Uzanıp yüzündeki saçları geriye doğru itiyorum. Gözleri eskisi kadar şiş değil ama yüzündeki kesikler ve hava yastığından kaynaklanan morluklar hâlâ duruyor.

"Sam'in geçirdiği kazanın geçen yılki olaylarla bir ilgisi olduğunu mu düşünüyorsun?" Tate Parker'a sorar.

"Mantıklı olan tek şey bu," diyor basitçe.

"Mantıklı olmaktan çok uzak," diye iç geçiriyor Angels yastığına yaslanırken, Missy kolunun altında büyük bir oyuncak ayıyla içeri giriyor. Gülümsüyor ve yatağına doğru yürüyor. "Sana küçük bir hediye getirdim."

"Bu küçük değil. Bu senden daha büyük," diyor Tate ondan bir tepki almaya çalışarak ama kadın onu duymazdan geliyor.

Eğilip yanağına bir öpücük konduruyorum. "Kapının hemen dışında çocuklarla konuşuyor olacağım."

"Kazayla ilgili karar ne oldu?" Koridora çıkar çıkmaz Parker'a soruyorum.

"Ölümle sonuçlanan bir kaza. Soruşturulmasına görmediler."

Tüm bu olaylar geçen yıl yaşandığı için, ona hepsinin birbiriyle bağlantılı olduğunu söyleyip durdum. Öyle olmak zorundaydı.

Koridorda adımlamaya başladım ve noktaları nasıl birleştireceğimi bulmaya çalıştım. Sonra aklıma bir fikir geldi ve Parker'a baktım.

"Bilmem gereken her şeyi bana söyleyebilecek tek şey sende," diyorum onu işaret ederek.

Şaşkınlıkla kaşlarını çattı. Sonra gözlerini kocaman açarak bana baktı. Bir adım geri çekilirken başını hızla sallamaya başladı. "Hayır. Güven bana. Bunu görmek istemezsin."

"Onu görmem gerek. Tek yolu bu," diyorum dişlerimi sıkarak. Gerçekten de karımın gözlerimin önünde bir araba kazası geçirmesini izlemek istediğimi mi düşünüyor? Bu sonsuza dek merak edeceğim bir şey. Bunun bir kaza mı yoksa mı olduğunu bilmek zorundayım.

Tate ikimizin arasında bir ileri bir geri bakarken kaşlarını çatıyor.

"Aklını mı kaçırdın sen?" Parker birkaç uzun süre sonra nihayet soruyor

Saniyeler.

"Hayır. Neredeyse karımı kaybediyordum. Hem de iki kez! Zihnim oldukça açık," diyorum basitçe.

Parker iç çekti. "O kaset üzerinde hiçbir kontrolüm olmadığını biliyorsun."

"Neden olmasın?" Sinirlerime hakim olamayarak bağırdım. "Sen olaya karışan bir memurdun. Bu senin lanet olası kasetin! Benim karım da olaya karıştı. O lanet olası kaseti görmeye hakkım var," diye bağıriyorum. "Ve eğer , o zaman

Lanet olası savcı. Birini ara ve bunu gerçekleştir," diyorum Angel'ın beni duymasını istemediğim için sesimi alaltmaya çalışarak.

Ben bir savunma avukatıyım. Polis ya da daha yüksek rütbeli pek arkadaşım yok. Suçluları hapisten *uzak* tutanları pek sevmezler.

Parker nihayet konuştuğuunda koridorda dikilir gibi duruyoruz. "Size kaseti göstermem yasadışı," diye savunuyor.

"değil!" Diye bağırıyorum. "sağla," diye bağırıyorum.

Sanki bu, filmi görme konusundaki fikrimi değiştirecekmiş gibi birkaç saniye bana bakıyor. "Telefon edeceğim," diyor sonunda omuzları çökerken.

Parker telefonu kapattıktan ve Angel'a eve gidip onun ve kendim için birkaç şey alacağımı söyledikten sonra hep birlikte karakola doğru yola çıktık. Kaseti görebileceğini biliyordum. Arabasında her zaman kayıt yapan bir kamera var, sadece imzalaması gerekiyor. Kimin neyi izlediğini takip ediyorlar. Teknik olarak bunu grmemem gerekiyor ve Angel'ın kazası açık bir dava değil. Ama işler böyle yürüyor. Kuralları esnetecek ve gerekeni yapmak için beyaz yalanlar söyleyecek arkadaşlarınız var.

Üçümüz arka tarafta, kimsenin bizi görmediği ve duymadığı bir ofiste oturuyoruz. Dirseklerimi masanın üzerine koyuyorum ve başımı ellerimin arasına alarak eğiliyorum. Ellerimi yüzümde gezdiriyorum. Üçümüz birlikte bir odada Angel'ın kasetini izlediğimiz son seferde Angel kaçırılmıştı. şimdi ne bekleyeceğimi bilmiyorum.

"Bundan emin misin?" Parker konuşarak beni şaşkınlığımdan kurtardı.

"Evet," diye bağıyorum. "Çal şu lanet şeyi," diye mırıldanıyorum.

İç geçiriyor ve omuzları çöküyor ama uzaktan kumandadaki bir düğmeye basıyor ve önümüzdeki ekran canlanıyor.

İlk gördüğüm şey Chevy kamyonetimin arkası. Sanki önündeki ışığın kırmızıya döneceğini düşünüyormuş gibi fren lambaları yanıyor.

Kırmızı ışıktaki geçti. Her şey o kadar hızlı oldu ki, sanki biri beni itmiş gibi geriye sıçradım. Siyah bir kamyon hızla kavşaktan geçiyor ve kamyonun arka şoför tarafına çarpıyor. Kamyonun arka tarafı sağa doğru savruluyor ve arka lastik yüksek kaldırıma çarpıyor. Ve kamyon yuvarlanmaya başlıyor. Eğer kamyon kaldırılmamış olsaydı, yuvarlanmayabilirdi. Ancak yerden çok yüksekte olduğu için ve diğer kamyonun momentumuyla, ters dönmekten başka gidebileceği bir yer yoktu.

Kamyonetim birkaç kez yuvarlanırken hepimiz orada durup çaresizce bir kez daha izliyoruz. Parker'ın sesini duyabiliyorum, lastikleri gıcırdayıp hızla dururken polis arabasının içinden bağıyor.

Tam o sırada bir kapının açıldığını duyuyorum ve Parker polis arabasının önünden koşarak kameranın görüş alanına giriyor. Camlara ve kamyondan kopan parçalara basarak kamyonumuza doğru koşuyor.

Zaten kırık olan arka camı tekmeliyor ve kamyonun içinde kayboluyor. Hırıltılı nefes alışını duyabiliyorsunuz ve göğsüne bağlı telsizden merkezden biriyle konuşmaya devam ediyor.

"Samantha?" Parker bağıyor. Gördüğü şeyin iyi olmadığı çok açık. Sesindeki korku açıkça belli oluyor. "Dayan, Sam."

O konuşmaya devam ederken ben burada duruyorum. Polis arabasının açısından kamyonun içindekileri göremiyorsunuz ama üniformasındaki mikrofondan her kelimeyi duyabiliyorsunuz.

Daha fazla cam kırılması duyuyorum. "Tanrım," diye tıslıyor. "Sam, aç gözlerini," diyor. "Sam, bana bak."

Neden onunla konuşmuyor?

"Bana bakmalısın," diye yalvarıyor ve kalbim göğsümde çarpıyor. Neden ona bakmıyor? Neden gözlerini açmıyor?

"Sam," diye bağırır. Sonra derin bir nefes verir. "İyi. Çok iyi, Sam. Seni dışarı çıkarmam gerek. Anlıyor musun? Seni ön camdan dışarı çekmem gerekecek."

Elimi yüzümde gezdiriyorum ve gözlerini açtığını fark ettiğimde iç çekiyorum.

"Lanet olası bir cekete ihtiyacım var," diye bağırıyor aniden ve ben onun aciliyet tonuna karşı zıplamaktan kaçınıyorum.

Biri kabine bir ceket atıyor ve sonra konuşuyor. "Bunu üzerine koyacağım, böylece ön camı dışarı atabilirim."

Hala bir şey söylediğini duymuyorum. Ama saniyeler sonra homurdandığını ve botunun cama çarpma sesini duyuyorum.

"Benimle kal Sam," diye bağırıyor.

Ve sonra o şey oluyor, çığlık atıyor. Sesi sestten geliyor ve kalbimi paramparça ediyor. Bu bir acı çığlığı. Onu hareket ettirmeye çalışmış olmalı çünkü çığlığını onun sinirli sesi takip ediyor.

"Sağlık görevlileri hangi cehennemde?" diye çıkışır.

Birinin bağırıldığını duyuyorum, "Yoldalar. Çıkarın onu oradan." Kamyonun diğer tarafında olmalılar ve biz onları göremiyoruz

kendi tarafında olmasından.

"Deniyorum, direksiyon onu eziyor," diyor dişlerini sıkarak.

Gözlerimi ekrandan ayırıyorum ve duran Parker'a bakıyorum. Sanki dört gün önce yaşadıklarını yeniden yaşamak onun için çok zormuş gibi yere bakıyor. Belki de izleyebilmemin tek nedeni onun hayatta kaldığını bilmemdir.

Sonra sesi tekrar yükseldiğinde gözlerim tekrar videoya kayıyor. "Sam?" Etrafta hışırdadığını duyuyorum, sonra bir yırtılma sesi duyuyorum. "Beni bayıltma!" diye bağıyor. "Uyanık kal. Bunu benim için yapabilir misin?"

Elimi ağzımın üzerine koyarak çıkarmak istediğim sesleri tutmaya çalışıyorum.

"Bunu olabildiğince hızlı yapacağım," diyor kararlı bir sesle. Onunla konuşan başka sesler duyuyorum. Bazı emirler yağıdırıyor ve uzaktan hafif bir siren sesi duyduğumda yutkunuyorum. "Sadece birkaç saniye," diyor. "Aç gözlerini lanet olası!" diye tekrar çılgınca emrediyor.

Birkaç homurtu daha duyulur ve adam birkaç kez küfreder ve sonra adam bir kez daha ekrandadır, kadını kamyondan uzaklaştırmaktadır. Bu sırada uzaktan gelen siyah dumanı ve onu yere yatırırken uzaktan bağırان insanları görebilirsiniz.

Parmaklarını kızın boğazına yerleştiriyor ve sonra eğilip kulağını kızın dudaklarının üzerine yerleştiriyor.

Hızla geri çekilir ve sonra ellerini göğsüne koyup kalp masajına başlar. "Benimle kalmalısın Sam. Neredeyse geldiler," diye bağıır.

"Hadi ama Sam. Yapma bunu. Hadi," diye yalvarıyor Sam'e. Sam kıpırdamadan yatmaya devam ederken.

Oda onun ağır nefes alışıyla dolmaya devam ediyor ve sonra kokluyor. Nabzını tekrar kontrol ettiğinde bunu yaklaşık yarım dakika yapıyor.

Sonra işler daha da çılgınlaşıyor. Bir ambulans sokakta durur. Sağlık görevlileri hemen yanına koşar. Parker çılgınca ne olduğunu, tepkisiz olduğunu ve nefes almadığını anlatırken göğsüne bir çeşit monitör yerleştirirler. Daha sonra bir sağlık görevlisi boğazına bir solunum tüpü yerleştirirken, bir diğeri bir torbayı sıkmaya çalışır. Bir başkası da boynuna bir tasma takıyor. Hepsi işini bitirdikten sonra onu düz bir tahtanın üzerine yatırır ve kayışla bağlar. Ambulansın arkasına bindirmeden önce tahtanın kaldırılmasına ve bir sedyeye yerleştirilmesine yardım ederler.

"Ben de seninle geliyorum," diyor Parker, üniformasının kanla kaplı koluyla burnunu silerken.

Daha genç bir erkek sağlık görevlisi elini göğsüne koyarak, "Üzgünüm ama yapamazsınız," diye karşılık veriyor.

Elini iterken tersledi. "O benim en iyi arkadaşımın karısı. On üç haftalık hamile ve az önce onu o kamyonu sürükleyerek çıkardım ve kalp masajı yapmak zorunda kaldım. Onun yanından ayrılmayacağım," diye bağılıyor ve onlar başka bir şey söyleyemeden arkasını dönüp kamyonu atlıyor.

Parker kapatmak için yanımdaki kumandayı kaldırırken dikkatimi çekiyor. Ve ne gördüğümü hatırlamaya çalışıyorum... "Dur," diyorum hızla ve Tate yanımda sığıyor. Sanırım hepimiz bir çeşit şaşkınlık içindeydik.

"Geri sar," diye emrediyorum.

"Hayır." Tate'in sesi çatlar. "Bunu bir daha izleyemem."

Parker bir kez daha duraklatıyor ve ben de dönüp kumandayı elinden alıyorum. Televizyona doğrultuyorum ve en başa sarıyorum.

"Hayır. Benimle dalga geçiyor olmalısın," diye homurdanıyor Tate, duraklattığım yeri görünce yanımdan.

İşte tam . Chevy'ne çarpan eski püskü siyah kamyonet. O gece Larry'nin otoparkında çekilen videodaki siyah kaputun aynısı.

"Kimin kamyonu bu?" Parker ellerini yumruk yapıp yanına indirmesini istiyor.

Ona baktım. "Cesetten bir şey çıktı mı?"

Başını sallıyor. "Kamyonda çalıntı etiketi vardı. Ve hala buldukları cesedin sonuçlarını bekliyoruz."

Televizyonu kapatıp kumandayı yere attıktan sonra arkamı dönüp hışımla kapıdan çıkıyorum.

"Nereye gidiyorsun?" Diğer memurların bakışlarını görmezden gelerek karakolda ilerlerken Parker soruyor.

"Karıma dönersek," diyorum çenem gerilirken. "O yanıliyordu. Birileri benim peşimde değil, onun peşinde."

Parker yanıma koştu. "Hastaneye bir memur yerleştireceğim. Kapısının önüne."

Başımı salladım. "O kaseti al ve Brad'e göster." Brad ve ben memurlar ve savunma avukatları kadar . Larry'nin evinin dışında saldırıya uğradığında, Memur White evimize giren adamı tutukladıklarını söylemek için aradığında bize yardım etmişti.

Otoparkta aniden durdum, Tate neredeyse bana çarpacaktı. Arkamı dönüp Parker'la yüzleştim, kalbim çarpıyor ve kulaklarım çınılıyordu.

"Ne?" diye hızla park yerine bakar.

"Memur White," diyorum nefes nefese. "Hayatta olmaz." Başımı sallıyorum.

"Ne? Memur White kim?" Tate soruyor.

Parker'ı gösteriyorum. "Onu bulduğumuz evin White adında birine ait olduğunu mu söylemiştin?" diye soruyorum ve o da başını sallıyor. "Memur White beni arayıp evimize giren adamı tutukladıklarını söyleyen kişiydi." Başımı sallıyorum. "Ama ve adamı serbest bırakmış ve bana haber vermemiş. Adamın serbest bırakıldığını bize haber veren Brad oldu."

Parker kaşlarını çatı. "Sam, Jeremy'yi tutuklattığı gece Larry'nin evindeki memurların isimlerini hiç söyledi mi?"

Başımı iki yana sallıyorum. "Dosyada sadece Memur Howard'ın adının olup olmadığını hiç sormadık," diye homurdanıyorum.

"Kahretsin!" diye tıslıyor.

"Gidelim," diye bağırır Tate bir kez daha kamyonetine doğru yola çıkar.

"Brad'in, kızın kaçırıldığı gece Larry'nin evindeki kamera kayıtlarını izlemesini istiyorum. Ona aynı kamyonet olduğunu göster ve soruşturma başlatmalarını sağla." Omzumun üzerinden Tate'in kamyonetine koşarak emir veriyorum. Ona geri dönmem gerekiyor.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Samantha

Bir haftadır hastanedeyim ve aklımı kaçırmak üzereyim. Ağrı hissetmeye devam ediyorum ama tolere edilebilir düzeyde. Bebek günün her saati gözetim altında ve durumu çok iyi. Aslında ayağa kalkıp odamda dolaşmaya başladım. Hala birkaç makineye bağlıyım ve beyzbol sopasıyla saldırıya uğramış gibi görünüyorum ama bunun dışında kendimi oldukça iyi hissediyorum.

Onlara iyi olduğumu ve evdeki yatağımda dinlenebilseydim daha da iyi hissedeceğimi söyleyip duruyorum. Bana inanmıyorlar.

Slade kaldığım süre boyunca yanımdan sadece bir kez ayrıldı. Bir şeyler almak için eve gideceğini söyledi ama geri döndüğünde sorularından başka bir şey yoktu.

geldiğinde cevap verdim. Jeremy'yi sözde tutuklayanın Memur White olduğunu söyledim. Sonra birilerini arayıp emirler yağdırmaya başlarken küfürler savurmaya başladı.

Hemşirelerden bile daha şirret. Aslında sırf o da gitsin diye beni taburcu edeceklerini düşünüyorum. Ama hastaneden ayrılmaya hazır olmadığımı söylüyor. Üç gün önce ona katılırdım. İlk birkaç gün kendimde değildim. Ağrı kesiciler beni oldukça sakinleştirdi. İlk günü hiç hatırlamıyorum bile. Sadece bir ara uyandığımı ve Slade, Holly ve Micah'nın odamda durduğunu gördüğümü hatırlıyorum.

Holly yanımda otururken gözyaşları içindeydi ve çocuklar da köşede sessizce konuşuyorlardı. En hafif tabiriyle duygusal bir hafta oldu. Missy

hastaneden ayrılmadı. Eğer benim odamda değilse, bekleme salonunda yan yana dizilmiş sandalyelerde uyuyordur. Bunu biliyorum çünkü Tate geçen gece ayrılmaya gittiğinde Slade'e bir resim göndermiş ve onu orada bulmuş. Sanırım o gibi davranması onu gerçekten rahatsız etmeye başladı.

Vivian ve Mark girip çıkıyorlar. Slade işte olmadığından, sanırım Mark boşluğu doldurmak zorunda kalıyor, her ne kadar Braxton'ı bu yüzden işe aldığını söylese de.

Bir de Parker var. Bana kocaman bir buket gül ve hediyelik eşya dükkanından aldığı büyük bir oyuncak ayı getirdi. Aldığı tek şeyin bu olmadığını da söyledi. Sadece Parker hastanede bir randevu alabilirdi. Slade bana Parker'ın hayatımı kurtardığını söylemişti ve bunun için ona sonsuza dek minnettarım. Bu sabah uyandığımda Slade dışarıda durmuş, Parker'la yalnız olduğumuzu fark artık her zaman kapımın önünde duran bir memurla konuşuyordu. Beni ve bebeğimizi kurtardığı için ona teşekkür ettim. Çok rahatsız görünüyordu ve sadece işini yaptığını söylemeden önce koltuğunda kaydı. Her ne kadar işinin insanlara yardım etmek olduğunu bilsem de, bu yaptığı şeyi daha az kahramanca yapmıyor.

Hastane yatağымda yatarken kanallarda gezinirken Slade ve Parker'ın kapımın yanında konuştuklarına kulak misafiri oluyorum.

Parker, Slade'e "Bu şu anda aktif bir soruşturma," diye bilgi verir.

Slade'in ellerini yumruk yapıp yanına indirmesini izliyorum. "Onun nerede olduğunu nereden biliyorlardı?" diye tersliyor.

Parker omuz silkiyor. "Belki de onu beklemişlerdir? Sizinkilerin evinden bir mil bile uzakta değildi."

Slade dönüp Tate'e bakar. "Kazadan sonra kamyonum nereye götürüldü?" diye nefretle sorar.

Tate kaşlarını çatarak, "Kasabanın hemen dışındaki hurdalıkta," diye cevap .

Slade hemen, "Git ve kontrol ," der.

Tate önce Parker'a sonra da Slade'e bakar. "Ne arıyorum ben?"

Slade bir elini dağınık saçlarında gezdirir. Tek söylediği "Her şeyi yaparım," oluyor. Tate başıyla onayladıktan sonra arkasını dönüp uzaklaşıyor.

"Beyaz'dan haber var mı?" Slade Parker'a sorar.

Başını sallar. "Hiçbir şey, o da Howard gibi ortadan kayboldu."

"Tabii ki. Orospu çocuğu," diye tıslıyor nefesinin altından.

Oturmaya çalışıyorum ve sol tarafımda anlık bir ağırlık hissettiğimde keskin bir nefes alıyorum. Bana bakmak için döndüler.

"Sorun nedir?" Slade endişeyle sorar.

Başımı sallayarak acımın için derin olmayan nefesler almaya çalışıyorum. Dindiğinde, onlara gülümsemeye çalışıyorum. "Ben iyiyim." Bir el sallıyorum. "Siz neden bahsediyorsunuz?" Yerimi aldıktan sonra soruyorum. "Açık soruşturma nedir?"

Slade bana doğru yürüdü ve . Sol elimi tuttu ve iç geçirdi. "Sana vuran adam mı? Sana başaramadığını söylediğimi hatırlıyor musun?"

Başımı sallıyorum. Zavallı aile. Bana vurduğu ve hayatını kaybettiği için kendimi sorumlu hissediyorum.

"Bu bir kaza değildi," diyor sert bir bakışla. "Kamyonu kullanan adam Jeremy'ydi."

Jeremy mi? Böyle bir şeyi nasıl bilebilirdi ki? "Nereden biliyorsun?"

"Jax'in seni Larry'nin evinin önünden aldığı zaman içinden atladığı kamyonetin aynısıydı." Uzun bir nefes verdi. "Ve dün gece onay aldık. Dış kayıtları o olduğunu doğruladı."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Aman Tanrım, senin peşindeydi," diyorum panikle. Slade başını sallıyor.

"Evet. Öyleydi. Kamyonetindeydim. Seni öldürmeye çalışıyordu Slade."

"Angel," diyor usulca. "Biri seni benden alarak bana zarar vermeye çalışıyor."

Bir nefes veriyorum ve elimi ağzıma götürüyorum. "Ama sana söz veriyorum. Böyle bir şey olmayacak. Bir daha olmayacak. Beni anlıyor musun?" diye soruyor ama tek düşünebildiğim birilerinin çocuğunu ve karısını ondan almak istediği.

"Angel?" diye sorar. "Beni anlıyor musun? Güvende olacaksın. Bunu hepimiz gördük."

Başımı sallıyorum ve gergin bir şekilde dudaklarımı yalıyorum. Slade'e güveniyorum. Bildiğim bir şey varsa o da bizi tehdit eden herkesi alaşağı edeceğidir.

SLADE

Angel'ı bugün hastaneden taburcu ediyorlar. Kazadan bu yana on gün geçti ve hayal edebileceklerinden çok daha iyi durumda. Ayağa kalkıp dolaşabiliyor, tuvaleti kendi başına kullanabiliyor ve bebek de gayet iyi durumda. Yine de ayrıldıktan sonra yapabilecekleri sınırlı olacak; araba kullanmak, ağır şeyler kaldırmak gibi şeyler yok.

Bu rahatsız sandalyede oturmuş, Missy ile doktor geldiğinde fırına ne isim vermesi gerektiği konusunda gülüşmelerini izliyorum.

onu serbest bırakmadan önce kontrol etmek için içeri girer.

Telefonumun cebimde titrediğini hissettiğimde ayağa kalkıyorum. "Bana bir saniye izin verir misiniz?" Doktora soruyorum, bu telefona cevap vermem gerekiyor. Üç gündür beklediğim aramayı.

"Alo?" Kapısının önünde yürürken cevap veriyorum.

"Buldum," diye Tate. "Buldum lan onu," diye .

Orospu çocuğu. Uzak bir ihtimaldi ama o kamyonda, onun nerede nasıl bildiklerini bize bildirecek bir şey olmalıydı. "Ne oldu?" Alnımı ovuşturarak sordum.

"Bu bir çeşit takip cihazı," diye . "Daha fazla parçası varmış gibi görünüyor ama onları bulamıyorum. Kazadan sonra süpürülmüş olmalılar. Bir arkadaşım ile irtibata geçtim ve o da biraz araştırma yaptı. Az önce aradılar ve o da doğruladı."

Çenem kenetleniyor ve elim telefonumda sıkışıyor. "Seni geri aramam ," diye homurdanıyorum. "Doktor kız kardeşini taburcu etmek için burada. Onu eve yerleştirdiğimde seni arayacağım," diyorum telefonu kapatmadan önce.

"Bekle," diye
bağırır. "Öyle mi?"

"Slade bunu bir düşün," der hemen. "Jax ona birilerinin her zaman dinlediğini ya da izlediğini söyledi. Jax evine zorla girildiğini biliyordu..."

"Ne çalışıyorsun, çünkü ben ?" Tersledim.

"Kamyonunuza zorla girilmiş ve hiçbir şey alınmamış. İçine bir takip cihazı yerleştirmişler. Evinize girilmiş..."

"Hiçbir şey alınmadı," diyorum ve ne söylemeye çalıştığını anlamaya başlıyorum.

"Onu oraya götürme Slade. Orayı aratana kadar olmaz."

Saatime bakıyorum ve sabah onu biraz geçtiğini görüyorum. "Parker'ı ara ve ikiniz de saat üç gibi benimle evimde buluşun," diyorum ve telefonu kapatıyorum.

Angel'ı bir süre kalması için ailemin evine gitmeye ikna etmek için saatler harcadıktan sonra kendimi bizim evin önünde buluyorum.

"Üç mü?" Tate, Parker yanında dururken saatine bakarak soruyor.

"Evet. Sen de kız kardeşine neden eve gidemediğini onu korkutmadan anlatmaya çalış." Başına bir ömür boyu yetecek kadar şey geldi. Ona kamyonetinde takip cihazı olduğunu ve evin de dinleniyor olabileceğini söylemeyecektim.

"Peki, sonunda ne dedin?" Parker soruyor.

"Termitler," diye cevaplıyorum.

İkisi de kahkahayı patlattı ve ben onlara baktım. "Ciddi misiniz?" Tate sırtarak soruyor.

Başımı salladım. "Tabii ki. Bu şeyler tam bir sürtük."

Eve girdiğimizde Parker başını sallıyor. "Bu ev çok büyük," diye sızlanıyor. "Bu kadar küçük bir şeyi nasıl bulacağız?"

"Eğer ona göz kulak olmak isteyen biri olsaydınız.

Bir kamerayı nereye yerleştirirsiniz?" Bir kaşımı kaldırarak soruyorum,

"Yatak odası," diye cevap veriyorlar ikisi de bir ağızdan.

Bu düşünce beni hasta ediyor ama en makul yer orası. "O zaman oradan başlayacağız."

Her şeyi tek tek söküyoruz. Yatağı. Şilteler, şifonyerler. Televizyonu ve duvardaki resimleri. İçeride ne varsa odadan çıkarıyoruz. Saatler sonra hiçbir şey bulunmadığı için hem kızgın hem de rahatlamıştım.

"Adam buraya girmiş olabilir mi?" Tate etrafına bakarak soruyor.

"Evet. Uyandığımda çoktan kalkmış ve ofise gelmişti. Koridorda ona rastladım ve sonra onu ofise geri ittim. Buraya gelmek için zamanları vardı," diye onları temin ettim.

"Pencere pervazlarını kontrol ettiniz mi?" Parker başıyla onları işaret ederek sorar. Tate "Evet," diye yanıtlıyor.

Ellerimi kalçalarımın altına koyuyorum ve artık boş olan odaya bakmaya devam ediyorum. "Belki de ..."

"Çocuklar," diyor Parker dikkatimizi çekerek.

Ben ona bakıyorum, o da üstümüzdeki tavanı işaret ediyor. "Ne?" Beyaz tavana bakarak soruyorum.

"Tavan vantilatörü," diyor Parker ve gözlerim ona kayıyor.

"Oraya ulaşamayız," diyor Tate. "Tavan çok yüksek. Oraya hiçbir şey yerleştiremezler."

Tavandan yere doğru bakıyorum. Haklı olduğu bir nokta var. Ama yatak ait olduğu yere geri dönseydi... Biri yapabilir miydi?

Yatak odasından çıkıp ofisime gidiyorum ve ihtiyacım olanı aldıktan sonra yatak odasına geri dönüyorum.

Elimde beyzbol sopasıyla içeri girdiğimde ikisi de bir adım geri çekildi. Tavan vantilatörüne vurarak yukarı doğru sallıyorum. Birkaç kez

parçaları dūřmeye başlamadan önce, aradığımız řeyi bulduk. Tavan vantilatrnn tabanına bir çeşit küçük kamera takılmıştı. Serçe parmağımdan daha büyük değil. İnanamıyorum!

"Daha fazlası olabilir mi?" Parker, öfkesini kontrol etmekte zorlanan ellerini iki yanında yumruk yaparak soruyor.

"Mutfakta olduğunu biliyorum çünkü onun bir vazosunu kırmıştı." Ne kadar aptalmışım? Hiçbir şey alınmadı, kıımın kenarı! Mahremiyetimiz alındı.

Elimi sopanın etrafında sıkıyorum ve konuşuyorum. "Gidip görelim." Biraz daha sallanma havasındayım.

Ailemin oturma odasında otururken bir bardak viskimi yudumluyorum. Işıklar kapalı ve oda sessiz ama zihnim saatte yüz mil hızla düşünüyor. O kadar yüksek ki başımı ağrıtıyor.

Üç tane.  cihaz bulduk. İki konuşmaları dinlemek içindi. Biri mutfakta, biri de ofisimde. Yatak odasındaki ise kayıt içindi. Birinin onu bu kadar savunmasız bir pozisyonda gördüğünü bilmek midemi bulandırıyor.

Işıklar yandığında göz kırpıyorum

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyor babam sorgulayıcı bir ses tonuyla, önümde dururken.

"Düşünüyorum," diye kuru bir şekilde cevap veriyorum.

"Hakkında mı?" Bir kaşını kaldırıyor.

Bardağımı indirip dizimin üzerine koyuyorum. "Tüm bu zamanı suçluları hapisten uzak tutmak için harcadım; hiçbir ceza yok. Sonra biri gelip ailemi almaya çalışıyor ve ben ne yapıyorum? Tanrıyı oynuyorum ve onları uygun gördüğüm şekilde cezalandırıyorum." Jax'e bunu ödettim. Jeremy hak ettiğini aldı. White'ı bulduğumda onu öldüreceğim. Yavaş yavaş.

Orada durup birkaç saniye bana baktıktan sonra içki dolabına doğru yürüyüp kendine de bir içki doldurdu. "Bu anlaşılabilir bir şey. Ben de aynısını anneniz ya da siz çocuklar için yapardım."

Başımı sallıyorum. "Parker'a sorarsan, aklımı kaçırdığımı söyleyecektir." Bardağı kaldırıyorum ve büyük bir yudum alıyorum. "Belki de yaptım." Artık hiçbir şeyi gibi göremiyorum. Artık tek gördüğüm nefret ve öfke.

Babam büyük pencereye doğru yürüyor ve annemin bu odaya uyması için yaptırdığı kırmızı perdeleri geri çekiyor. Konuşurken pencereden dışarı bakıyor. "Samantha seni en son ne zaman gördü?"

Bunu gerçekten düşünmek zorunda kalmam çok acınası. Buraya geldiğimde bir şeyler içmek için doğruca bu odaya geldim. Bu sabah onu hastaneden taburcu ettiklerinde. "Bu sabah. Evde yapmam gereken işler vardı." Bir içki daha aldım.

yanmayı hissetmek istiyor.

İç çekiyor. "İntikamını askıya al, evlat. Birini öldürmenin yollarını düşünürken bu karanlık odada oturmayı bırak."

"Ama..."

"Aması yok." Perdeleri bırakır ve perdeler tekrar yerine düşer. "Dışarıda bekleyen bir polis arabası var." Parker, yatak odamızda ilk cihazı bulduktan sonra Memur Brad'i çağırmıştı. Sonunda bize daha fazla ayrıntı verdiler. Ve bir şey yapıp yapamayacaklarını görmeye çalışıyorlar.

Evimizde kullanılan cihazları kimin satın aldığını takip edin. "Annen ve ben buradayız. Alarm kuruldu. Yukarı çık ve karınla birlikte ol."

Uzun bir nefes alıyorum. "Bırakamam," diyorum çenemi sıkarak.

"Sana demiyorum. Sana beklemeni, dikkat çekmemeni söylüyorum.

Hayatının geri kalanında onlara bunu ödetmek için zamanın var. İntikamını planlamak için," diyor kayıtsızca.

"Yatakta yatmaktan başka bir şey yapmasına izin yok." Bugünlerde çok kolay gelen o öfkeyi bularak hızla ayağa kalkıyorum. "Bunu ona ben yaptım."

El değmemiş içkisini sehpanın üzerine bırakıyor. "Hayır, yapmadın. Bunu ona onlar yaptı."

"Benim yüzümden." Başımı sallıyorum. "Bunca zamandır gözümün önündeydi. Eğer onu görebilseydim, tüm bunları engelleyebilirdim."

İç çekiyor. "Belki," diyor dürüstçe.

Koltuğa geri çöküyorum ve bardağıma bakıyorum. "Hiç yanlış seçim yaptığını düşündün mü?" Sessizce soruyorum.

Çabucak cevap verir. "Annenle evlenmek mi? Hayır," diye yanıtlıyor sorum karşısında şok olmuş gibi.

Başımı sallıyorum. "Kariyerin." Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve o da böyle hissediyorsa bile belli etmiyor. "Eskiden bu benim hayatımın hayaliydi. Tıpkı senin gibi olmak." Biraz gülümsedim. "Olabileceğim şeyle seni gururlandırmak."

"Seninle her zaman gurur duydum oğlum," diyor bana doğru yürürken.

Yanımdaki kanepeye oturmasına izin vererek yana . "Artık bunu yapabilir miyim bilmiyorum." Ona bakıyorum. "Şimdiye kadar sadece

bu hayatın bir tarafını gördüm. Artık birinin senden koparılmasının nasıl bir his olduğunu biliyorum..." Boğazımdaki kalınlığı yutarken duraklıyorum. "Tek düşündüğüm, bir zamanlar sevdiğim kadına zarar veren adamlardan biri olduğunu savunduğum adam," diyorum uzun bir nefes vererek.

Babam olan biten her şeyi tüm ayrıntılarıyla biliyor ve biliyorum o da en az benim kadar sorumlu hissediyor.

Elini omzuma koyuyor ve konuşuyor. "Anneniz ve ben size her zaman hayallerinizin peşinden gitmenizi söyledik." Gülümsüyor. "Bir ebeveyn olarak benim görevim hayattaki seçimlerinizi yargılamak değil. Sizi sınırsız ve beklentisiz sevmektir. Ve ben de tam olarak bunu yapacağım - sizi siz olduğunuz için ve olmak istediğiniz şey için seveceğim."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Sen gençsin Slade. Seni seven bir karın ve geldiğinde yardım etmek için burada olan iki sevgi dolu ebeveynin var." Ayağa kalktı ve bana baktı.

Ve başımı salladım. "Bunu yapmak zorundayım." Boğazımı temizliyorum. "Ailem için. Yapılacak en doğru şey bu." Bu iş artık hayatımın bir parçası değil. Bırakıp gitmeliyim.

Gülümsediğinde beni şaşırtıyor. "Katılıyorum." Sonra döndü ve odadan çıktı.

Sandalyeye geri çöküyorum ve gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Kendimden nefret ediyorum. Onu sürüklediğim hayat için kendimden nefret ediyorum. O çok daha iyisini hak ediyordu. Çocuğumuz daha iyisini hak ediyor. Onun için üzülüyorum, yanında olmama ihtiyacı varken onu uzak tutan birine aşık olduğu için.

Kararımı verdiğim için biraz daha rahatlamış hissederek sandalyeden kalkıyor ve yukarı çıkıyorum. Bir değişiklik yapmanın zamanı geldi.

Eski odama girdiğimde, karanlık yatak odasında duruyorum ve yatakta yatarken gözlerim onu arıyor. Parker ona kalp masajı yaparken sokağın ortasında cansız yatan gevşek bedenini görüyorum. Hâlâ ne yaparsam yapayım hayatımın elimden kayıp gittiğini düşünüyorum. Ve bu beni ölümüne korkutuyor. Her seferinde kalbimi acıtıyor.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Samantha

Ağırlaşmış gözlerimi açmaya çalışıyorum. çalışırken oda biraz sallanıyor. Yatakta yatmaktan çok yoruldum. Uyandığımda bacağım uyuşuyor ya da omzum ağrıyor. Ayağa kalkıp etrafta dolaştığımda ya da bir sandalyeye oturduğumda kendimi çok daha iyi hissediyorum.

Sol tarafıma döndüğümde gözlerimi tamamen açıyorum. Slade'in kucağında dizüstü bilgisayarıyla yatak başlığına yaslandığını görünce birkaç kez gözlerimi kırptırıyorum. Bebek mavis gözleri bana bakıyor ama temkinli, hatta soğuk görünüyorlar.

"Merhaba," diyor yavaşça.

"Selam." Gülümsemeye çalışıyorum ama zayıf kalıyor.

Kaşlarını çatıyor ve bu kalbimi kırıyor. Bu kadar mesafeli olması için ne yaptım bilmiyorum. Bir şeyler koptu. nefreti görüyorum ve onu yok etmek için elimden gelen her şeyi yaparım.

Gözlerimi onunkilerden ayırıp ekrana bakıyorum. Kaliforniya'daki gayrimenkulleri gösteriyordu. "Neye bakıyorsun?" Tekrar ona bakıyorum.

Gözleri tekrar ekrana dönüyor ve konuşuyor. "Herhangi bir yerde yaşayabilseydiniz, nerede yaşamak isterdiniz?"

"Uh," *bu nasıl bir soru böyle?*

"Karı seviyorsun," diyor. "New York'ta yaşamak ister miydin? Çılgın kışları var."

Kaşlarımı çattım. "Soğuk havadan nefret edersin."

"Doğru," diyor gözlerini ekrandan ayırmadan. "Peki ya Kaliforniya?" Birkaç şey yazıyor. "Üstü açık bir araba alabilirsin. Orası her zaman sıcaktır."

Neyden bahsediyor bu? Üstü açık bir araba mı? O bir bebeğe göre bir araba değil. "Orta yaş krizine mi giriyorsun?" Şu anda bunu kaldırabileceğimi sanmıyorum.

Başını çevirip bana bakıyor. "Hayır." Dizüstü bilgisayarını kapatmadan önce iç geçiriyor. "Sadece uzaklaşmak isteyeceğini düşündüm. Tüm bunları arkamızda bırakmak."

Kaşlarımı çattım. "Neyi bırakacağız?" Yavaşça soruyorum.

Vücudu sertleşiyor ve tedirgin olmuş gibi bir nefes veriyor. "Bu hayat. Bu karmaşa."

Boğazımda oluşan yumruyu fark etmemeye çalışıyorum. "Neden Slade?"

Doğruluyor ve ayağa kalkmadan önce yorganı üzerinden atıyor, artık hep varmış gibi görünen öfkesini dışa vuruyor. "Sadece bizi istiyorum..."

"Neden bana yalan söylediniz ve eve dönmememiz için termitleri suçladınız? Artık yalan söylemeyeceğimizi söylemiştik," diye sözünü kesiyorum.

Bana bakıyor ve gözleri kısılıyor. "Lütfen bana bu soruyu sorma. Asla cevap vermeyeceğim," diyor çok gerçekçi bir şekilde.

Başımı sallıyorum. "Hayır, bana söyleyeceksin," diyorum ve burun delikleri alevleniyor. Beni korkutmasına izin vermeyeceğim. "Ben senin karınım Slade. Neden eve dönemediğimizi bilmeyi hak ediyorum."

Elini saçlarında gezdiriyor ve bir küfür savuruyor. Sanki bana ne söyleyeceğine karar vermeye çalışıyormuş gibi birkaç saniye sessiz kaldı. "Tate

kamyonda bir takip cihazı buldu ve evimizde de cihazlar olduğundan şüphelendi."

"Ne?" Dehşet içinde sordum. "Takip cihazı..."

Elini kaldırıyor ve devam ediyor: "O ve Parker dün benimle orada buluştular ve üç tane bulduk. Hepsi de dinleme cihazı."

Kaşlarımı çattım. "Neden biri konuşmalarımızı dinlemek istesin ki?" diye soruyorum.

Omuz silkiyor. "Hangi davalarda duymak için olabilir."

"İş hakkında hiç konuşmuyorsun." Şirket söz konusu olduğunda bana hiçbir şey anlatmaz.

"Evde sana bakarken öyleydim," diye teklif ediyor ve ben hala neler olduğunu anlamaya çalışarak başımı sallıyorum.

Birkaç sessiz saniyeden sonra arkama yaslanıp rahatlıyorum. "Hiçbir yere," diyorum tavana bakarak. "Hiçbir yere taşınmazdım." Elimi büyüyen karnımın üzerine koyuyorum. "Bütün ailem ve arkadaşlarım burada. Çocuğumuzun kuzenlerinin yanında büyümesini istiyorum." Uzun zamandır ilk kez gözleri yumuşak ve biraz da hüznü bakıyor. "Kaçmak istemiyorum Slade. Kalıp savaşmak istiyorum. Her ne olursa olsun, gelebiliriz. Seni bu kadar kızdıracak her ne yaptıysam, kaçmak bizim değil."

Birkaç saniye içinde yatakta ve yanımdaydı. "Sana kızgın olduğumu mu düşünüyorsun?" diye sorar. "Seni seviyorum, Angel."

"Bunu biliyorum. Ama... kazadan beri çok farklı davranıyorsun. Artık çok öfkeli ve ketumsun."

"Çok özür dilerim." Güçlü sesi samimiydi. "Çok üzgünüm. Seni hayal kırıklığına uğrattım."

"Beni hayal kırıklığına uğratmadın."

"Seni korumakta başarısız oldum." Parmaklarını yüzümün yan tarafında gezdiriyor ve ben de o kucaklamaya doğru eğiliyorum. Gözlerimi kapattığımda özlediğim o yumuşak dokunuşu hissediyorum.

Birkaç saniye sonra konuşur. "Biz burada kalacağız. Yaşayacak bir yer arayalım."

Kaşlarımı çattım. "Peki ya evimiz?" Neden taşınmaya bu kadar kararlı? Buldukları cihazları kaldırmadılar mı? Belki hâlâ daha fazlası olabileceğinden korkuyordur?

Uzun bir süre duraklıyor ve yumuşak bebek mavisini gözleriyle bana bakıyor. "Biraz tadilat yaptım." Sonra gözlerini kaçırdı. "Bunu onaylayacağını sanmıyorum."

Tadilat mı? "Neden? Ne yaptın?"

Umursamazca omuz silkiyor. "Oturma odasına ve mutfığa bir beyzbol sopası götürdüm." Gülümsüyor ve yarı şeytani yarı eğlenmiş görünüyor. "Oh ve yatak odamız."

Hmm evet bu iyi bir şey gibi gelmiyor. Tüm o aksiyonu kaçırdığıma sevindim.

Bu konuşmadan sonra Slade bize yaşayacak yeni bir yer bulma görevini üstlendi. Bir ev inşa etmek istediğimiz sonucuna vardık. Birkaç hafta içinde Vivian ve Mark'ın evinden sadece on dakika uzaklıkta beş dönümlük bir arazi bulduk ve Slade hayalimizdeki evi inşa etmemiz için araziye temizleyen işçilerle çalışmaya başladı bile. Yatakta yatmaktan başka bir şey yapamadığım için dergileri inceleyerek inşa etmek istediğimiz evin tasarımlarına bakıyorduk.

Sabahın erken saatleri ve telefonuyla uyanıyorum. "Hayır, daha erken bitmesini istiyorum," diyor.

Gözlerimi kısıyorum ve ona bakmak için yavaşça yan dönüyorum.

"Dinle," diye . "Karım Aralık ayında çocuğumuzu bekliyor. Şimdi evimizin bitmesini ve bu gerçekleştiğinde içinde yaşamamızı istiyorum," diye tersliyor.

Gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Sence bunun bir önemi var mı?" diye tersliyor. "Sen sadece işi bitir. Ve ekibini, yarından itibaren her gün işlerin yolunda gittiğinden emin olmak için orada olacağım konusunda uyarmayı unutma." Telefonu kapatıyor ve elini saçlarında gezdiriyor.

"Sorun değil Slade," diyorum ve o da dönüp bana bakıyor. "Bu arada bir ev kiralayabiliriz," diye teklif ediyorum.

İç çekerek başını sallıyor. "Bebeğimizin kiralık bir eve değil, bizim evimize gelmesini istiyorum."

"Bir insan altı ay içinde bir ev inşa edebilir mi?" Merakla sordum. Dokuz ay, hatta bir yıl sürer gibi geliyor.

"Elbette." Endişemi elinin tersiyle itti. "Ayrıca sınırsız fonları var. Bu parayla bunu dört yılda yapabilirler," diye homurdanıyor.

Kendimi yukarı itmeye başlarken ellerimi yatağın üzerine koyuyorum. Bir duş almalıyım, kokmaya başladığımdan eminim.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor, koşarak yanıma geliyor ve kolumu tutuyor.

"Duş almak istiyorum," diyorum ayağa kalkmaya çalışarak.

"Ne zaman kalkmak istediğini bana söylemen gerekiyor, ben de sana yardım edeceğim."

Gözlerimi deviriyorum. "Slade, ben iyiyim, yoksa hastaneden çıkmama izin vermezlerdi." Her yerim hâlâ çok ağrıyor ve sol omzum zaman zaman zonkluyor. Dün kontrole gittim ve muhtemelen emniyet kemerinin gerilmesinden kaynaklandığını söylediler. Göğsümdeki morluk hala duruyor.

Beni banyoya götürüyor ve üzerimdeki büyük boy tişörtünü çıkarmak için uzanıyor.

Sol kolumu kaldırmayı denediğimde "Ahh," diye sızlanıyorum.

Küfür ettikten sonra banyodan çıkıp gidiyor ve beni tek kolum serbest bir şekilde burada bırakıyor. Kolumu kaldırabilmek için vücudumu hareket ettirmeye çalışıyorum ama koluma keskin bir acı saplanıyor ve nefesim kesiliyor.

Diğer elimi tezgâhın üzerine koyuyorum ve birkaç derin nefes almayı deniyorum.

"Ne oldu?" diye soruyor bana bakarak. "Kolumu kurtarmaya çalıştım."

Kaşlarını çattı ve gömleği aldı. Ben daha ne yaptığını anlamadan bir makasla tam ortadan kesiyor.

"Bunu neden yaptın? O gömleği çok severdim," diyorum kaşlarımı çatarak. "Sana başka bir tane alırım." Elinin tersiyle itti.

Suyu açıyor ve istediğim sıcaklığa geldiğinde içine girmeme yardım ediyor.

Ben duş alırken o tuvaletin kapağında oturuyor. Beni ya da saçımı yıkamasını reddediyorum, her şeyi kendim yapmaya çalışmalıyım. En büyük korkum bebek gelmeden önce kendime gelememek. Sonra ne olacak? Slade'in ikimiz için de her şeyi yapmasını bekleyemem.

Normalde olduğundan daha uzun sürüyor ama önce suyun tadını çıkarıyorum. Bir havlu kapıyor ve çıkmama yardım ediyor.

bana bir havlu sarıyor. "Slade?" Sırtımı kurulamaya yardım ederken soruyorum.

"Hmm?" diye mırıldanıyor gözleri vücudumda dolaşırken.

"Neden işe geri dönmedin?" Bunu hep yapar. Ne zaman başıma bir şey gelse, evden çalışır. Ama bu sefer farklı. Babası ve Braxton'la yaptığı telefon konuşmalarını duydum. Davaları geçiştirip duruyor ve bu beni endişelendiriyor. İki hafta oldu, ne zaman geri dönecek?

Aynaya baktığımda onun arkamda durduğunu ve yüzünde ifadesiz bir ifadeyle bana baktığını görüyorum.

Dudaklarını yalıyor ve sonra omuzlarını dikleştiriyor. "İşimden ayrıldım," diyor sakince.

Hızla dönüyorum ve havluya dolanıyorum. Düşmeye başlıyorum ve o beni yakalıyor ama yan tarafımı tezgaha çarpmadan önce değil.

"Siktir," diye tıslıyor. "Ne yapıyorsun lan sen?"

Yan tarafımdaki acıyı görmezden gelerek ona bakıyorum. "Aynı soruyu ben de sana sorabilirim," diye tersliyorum, gözlerim fal taşı gibi açılmış bir şekilde ona bakarken.

Beni bırakmak için hamle yaptığında kollarından tutuyorum ve havlu yere düşüyor. "Slade, işini seviyorsun. Neden bırakasın ki?" Çılgınca yüzüne bakıyorum, 'sürpriz' ya da 'Nisan şakası'... herhangi bir şey demesini bekliyorum.

Sadece başını sallıyor ve benden uzaklaşıyor. Uzanıp kolunu tekrar tutuyorum. Bunun peşini bırakmayacağım. "Lütfen bunu benim için yapmadığını söyle?" Yalvarıyorum.

Bana bakıyor ve sonra gözleri yavaşça açıkta kalan göğsümde geziniyor. Gözlerinin emniyet kemerinden kaynaklanan morlukların izini takip edişini ve ardından ameliyattan kalan yara izime inişini izliyorum.

"Slade," diye fısıldıyorum, boğazımın düğümlendiğini hissederek. "Yapma..." Sinirle yutkunuyorum. "İşini seviyorsun. Bu senin hayatın. Sen busun."

Başını hızla sallıyor ve ellerini yüzüme koyuyor. "Sen benim hayatımsın. Çocuğumuz benim hayatım. Bu sadece bir işti."

hayalini elinden alıyormuşum gibi hissetmekten kendimi alamıyorum. "Benden nefret edeceksin. Yaptığından pişmanlık duy," diye görmesini sağlamaya çalışıyorum. "Bir gün uyanacaksın ve hayatından vazgeçtiğini göreceksin..."

Saçmalamamı yarıda kesti. "Pişman olacağım tek şey senin başına gelenler." Bana yumuşak bir gülümseme veriyor. "Senden asla nefret edemem."

Elimi ağızma götürüyorum ve gözlerim açılıyor. "Aman Tanrım," diye fısıldıyorum. "Baban. Benden nefret edecek."

"Dur Angel," diye elimi ağızımdan çekmemi istiyor. "Kimse benim kararım yüzünden senden nefret etmiyor. Gitmeyi *ben* seçtim."

"Ama neden?" Sadece anlamıyorum.

İç geçiriyor ve sonra elini büyüyen karnımın üzerine koyuyor. "Çünkü olmak istediğim kişi bu değil." Gözlerimin içine bakıyor. "Çocuğuna doğru ile yanlış arasındaki farkı öğreten bir baba olmak istiyorum." Duraksıyor. "Evet, bana farkı gösteren sendin. Sen hayatıma girmeden önce, insanların yaptıklarının sorumluluğunu almadan geçip gidebilecekleri gri alanlar arıyordum sadece. Sen. Bizim çocuğumuz." Başını sallıyor. "Şimdi her şey siyah ve beyaz. Ya ya da yapmadılar. Başkasının zarar veren bir insanı nasıl savunabilirim?"

"Ama bu seni daha önce hiç rahatsız etmemişti," diyorum ve sanki bir şey hatırlıyormuş gibi gözlerini kapatıyor.

Onları açıyor ve bana bakıyor. "Haklısın. Olmadı." Şimdi kalçamda duran eline bakıyor. "Jax seni aldığında çok kötü şeyler yaptım. Asla pişman olmayacağım şeyler." Bana bakıyor. "Senin için öldürebilirim. Senin için öldürdüm. Güvende olduğunu bilmek için her şeyi yapardım, sonra da cezamı çekerdim. Ama sen kaçırıldığında." Gözlerini kaçırdı. "Nerede hakkında bilgi sahibi olan bir adamı görmem gerekiyordu." Çenesi gerildi. "Onu tanıyordum," diye fısıldıyor.

"Ne?" Şok içinde sordum.

Bir kez başını sallıyor. "Bir keresinde uyuşturucu kullandığı için onu savunmuştum." Başını tiksintiyle sallıyor. "Ve muhtemelen Jeremy ve Jax'in senin üzerinde kullandıkları maddeyi aldıkları adam da oydu." Duyguları onu ele geçirirken yüz ifadesini izliyorum. Öfke. Nefret. Artık herkesin görebileceği şekilde takıyor.

Eli kalçamı kavriyor ve yutkunuyor. Yaşadıklarını hatırladığını biliyorum ve bunları yaşamaya devam etmesini istemiyorum. Yaşadıklarım için üzülüyor ama ben çoğunu hatırlayamıyorum. Acı çekmeye devam eden o.

Konuyu biraz değiştirmeye çalışıyorum. "Bütün müşterileriniz böyle miydi?" Sessizce soruyorum ve kaşlarını çatıyor. "Uyuşturucu satıcıları mı? Yoksa başkalarına bir şeyler mi yapıyorlardı?" Kafası karışmış bir şekilde başını eğiyor.

İç çekiyorum. "Bana işinizden hiç bahsetmiyorsunuz. Ben de alkollü araç kullanma, belki uyuşturucu gibi vakalarla ilgilendiğini sanıyordum..." Çenesinin gerildiğini gördüğümde sözümü kesiyorum.

"Buraya gel." Beni yatak odasına çekiyor ve önümde diz çökerken beni yatağa oturtuyor. Elini sinirli bir şekilde dağınık saçlarında gezdiriyor. "Ben böyle olanları savundum

davalar. Cinayetle suçlanan insanları bile savundum," diyor tepkimi ölçmek için yavaşça, "ama ilk başladığımda herkese bir şeyler kanıtlamak zorunda olduğumu hissettim. Kendime bile." Duraksıyor. "Bir adamın eski karısını öldürmekten beraat ettiği bir dava vardı."

Hareketsiz bir şekilde oturmuş, sonunda işinden bahsetmesini dinliyorum. Bıraktığı işinden, benim ve bebeğimiz için öylece vazgeçtiği hayatından.

"Bulunmadan birkaç ay önce yeniden evlenmişti..." Boğazını temizliyor. "Eski kocası babama gelip kendisini temsil etmesini istedi. Babam da benden davaya yardım etmemi istedi. Masum olduğuna yemin etti." Başını sallıyor. "Kadının yeni kocası hakkında biraz araştırma yaptığını ve kocasının aile anlaşmazlıklar yaşadığını öğrendiğini söyledi. Hatta bir kadın uzaklaştırma emrine kadar gitmiş." İç çekti. "Ben de biraz araştırma yapmaya başladım ve kadının düğünden bir ay sonra kırık bir kol nedeniyle hastaneye gittiğini öğrendim. Kağıt üzerinde her şey sağlam bir dava gibi görünüyordu. Şimdiki koca aslında suçluydu." Başını sallıyor.

"Ne oldu?" Yüzümdeki gözyaşlarını silerek soruyorum. Bir insan korumaya ve sevmeye yemin ettiği tek kişiyi nasıl öldürebilir?

Bana bakıyor ve gözlerini arıyor. "Bu sadece bir yanılsamaydı. O suçluydu. Onunla hâlâ görüştüğüne dair mesajlar buldum."

"Yeni kocası tüm bu çürükleri nasıl görmedi?" Şok olmuş bir şekilde sordum.

"Büyük bir havayolu şirketinde pilottu. Sürekli şehir dışındaydı," diye tahmin yürüterek omuz silkiyor. "Belki de bu yüzden eski sevgilisini arayıp duruyordu."

"Peki sen ne yaptın? Onu mı ettin?"

Cevabı soğuk ve vücuduma bir ürperti gönderiyor. "Hayır," diyor basitçe.

"Hayır mı?" Kaşlarımı çatarak sordum. "Ama sen biliyordun..."

"Ama bilmek benim işim değildi, Angel. Benim işim durum ne olursa olsun onu savunmaktı," diye açıklıyor.

"Yani eski karısını öldüren bir adamın serbest kalmasına izin mi verdiniz?" Dehşet içinde sordum.

Önümde diz çökmeye devam ediyor ve gözlerimin içine bakıyor. "İşte bu yüzden asla geriye dönüp bakmayacağım ve işimi bıraktığım için pişman olmayacağım" diyor yavaşça. "Bana bu şekilde bakmanı istemiyorum."

"Ne...? Hayır..."

"İnkâr çalışma. Bana şeytanmışım gibi bakıyorsun." İç çekiyor. "Ve öyleydim." Bir elini karnımın iki yanına koyuyor. "Bunu senin ve bebeğimiz için yaptım. Ama ben..." Duraklar ve gözlerini sıkıca kapatır. Açtığında gözleri yaşlarla doludur. "Bunu kendim için yapmam gerekiyordu. Olmak istediğim şey için." Gözlerini kırptırıyor ve bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülüyor.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve kollarımı ona dolamak için uzanıyorum. "Seni asla kötü biri olarak görmem Slade. Seni seviyorum," diye fısıldıyorum.

Elini yavaşça sırtımda gezdiriyor. "Ben de seni seviyorum bebeğim."

Geri çekiliyorum ve iç çekiyorum. "Ama Micah ve baban. Onlar yine de suçluyu savunacaklar," diyorum usulca. "Çocuğumuzu onlardan uzak tutamazsın. Bunun etrafında büyüyecekler."

Başını sallıyor. "Ve sorun değil. Eğer çocuğumuz bu yola girmeye karar verirse, onu yüzde yüz destekleyeceğim. Ne olursa olsun onları seveceğim."

hayatlarında ne yapmaya karar verdiklerine bağlı. Ama o hayat artık benim için değil."

Ben gülümsüyorum, o da bana gülümsüyor. Sonra beni rahatsız eden soruyu soruyorum. İki haftadır işe gitmemişti. "Ne zaman istifa ettin?"

"Hastaneden eve döndüğün gün," diyor dikkatle beni izlerken.

Kaşlarımı çatıyorum ve sorarken omuzlarım çöküyor. "Neden bana söylemedin?"

İç çekiyor. "Beni başarısız ya da pes etmiş biri olarak görmeni istemedim."

Yüzünü ellerimin arasına alıyorum. "Slade," diye nefes alıyorum ve o da gülümsüyor. "Ailemiz için hayatını daha iyi hale getirmek istiyorsun. Bunda utanılacak bir şey yok."

SLADE

Gecenin ilerleyen saatlerinde uyuyan Angel'ın yanındaki yatakta uyanık yatıyorum. Ellerimi başımın arkasına koyup tavana bakıyorum ve bu sabah ona anlattığım her şeyi düşünüyorum. O cinayet davası gerçekten de beni rahatsız eden tek davaydı ve davada baş avukat bile değildim. .

Ona söylemediğim şey, şimdiki kocanın mahkeme salonunda geçirdiğı sinir kriziydi. Karısının katilinin masum olduğı açıklandığında çığlık attı, ağladı ve bir şeyler fırlatmaya başladı. O sırada tutuklandı, kız kardeşi tarafından kefaletle serbest bırakıldı ve haftalar sonra babamın müvekkilini vurduğu için ömür boyu hapse girdi.

O zamanlar tam olarak anlayamamıştım. Yani, aşkın insana çılgınca şeyler yaptırabileceğini hep biliyordum. Arkadaşlarımla buna şahit olmuşum.

birçok kez. Ama ailesi de olan bir adamı öldürdü. Hiçbir şekilde masum değildi ama onun da sevdikleri vardı. Şimdiki koca, o adamın ailesinin kendisinin de öldürüldüğünü öğrenmesinin nasıl bir şey olduğunu bilemez mi? Neden hayatını bir kenara atsın ki? Neden aynı suçtan yargılanan birini öldürmek istesin ki?

Şimdi mi? Şimdi, nasıl hissettiğini biliyorum. Ne kadar delice hissetmiş olabileceğini biliyorum. Artık birini intikamdan başka bir şey görmeyecek kadar çok sevebileceğinizi biliyorum. Adalet sistemi başarısız olduğunda işleri yoluna koymak için.

İşte bu yüzden artık işimi yapamıyorum. Bunu geride bırakmalı ve yeni bir başlangıç yapmalıyım. Angel bunu hak ediyor, bebeğimiz bunu hak ediyor ve ben de bunu hak ediyorum.

"Şaka yapıyorsun, değil mi?" Parker, kendisinin ve Tate'in oturma odasında oturmuş, elinde siyah beyaz şişman kedisini tutarken soruyor.

Başımı sallıyorum. "İstifa ediyorum," diyorum üçüncü kez. "Daha kaç kere tekrar gerekiyor?" Kanepede arkama yaslanarak soruyorum. Aylardır kendimi bu kadar rahat hissetmemiştim. Angel'ın kazaya karışmasının üzerinden dört hafta geçti. Hemen ardından işimden ayrıldım ama çocuklara şimdi söylüyorum. Angel çok daha iyi durumda ve bugün dışarı çıkmamı söyledi. Git çocukları gör, demişti.

Parker, "Zihnim bunu işleyene kadar," diye karşılık veriyor.

"Peki şimdi ne yapacaksın?" Tate sonunda konuştu. Az önce beni izliyordu ve oturduğumda şaşırılmış gibi görünmüyordu.

onlara şirketten ayrıldığımı söylemek için.

Gülümsüyorum. "Kendi güvenlik şirketimi kurmak istiyorum," diyorum gülümseyerek. Bu sabah Angel'a bunu söyledim ve ağladı, ki bu alışılmadık bir şey değil, ama yüzündeki gülümseme ve benimle gurur duyduğunu söylemesi onu kendime çekmemi sağladı.

Tate bir kaşını kaldırıyor.

"Biliyor musun," diyorum ellerimi birbirine sürterek. "Sanırım bir asistana ihtiyacım olacak," diyorum kendi ellerimi de kavislendirerek.

"Oh," diyor Parker heyecanla. "Tiffany adında bir kız tanıyorum. Mükemmel olurdu. Şu dekolteli gömlekleri giyip kısa etekler giyerdi." Sonra elini havaya kaldırır. "Yani, ziyarete geldiğimde bana uygun olur, çünkü belli ki evlisin," diye bitiriyor.

Tate'e bakmaya devam ederken gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Birini tanıyor olabilirim," diyor elini tıraşsız yüzünde gezdirmeden önce.

"Tiffany'den daha seksi olmadığını garanti ederim." Parker önce Tate'e sonra bana bakarak başını sallıyor.

"Benden bahsediyorum seni pislik." Tate gözlerini devirir.

Parker kaşlarını çatıyor ve kedisini sevmeyi bırakıyor. Kaşlarını çatarak, "Bütün o kaltak işlerini yapan, müşfik asistanı mı oynamak istiyorsun?" diye soruyor.

Biramı ona fırlatmadan önce konuşmasını engellemek için elimi kaldırıyorum. "Onun ortağım olmasını istiyorum," diyerek omuz silkiyorum ve bunu gerçekte olduğundan daha azmış gibi göstermeye çalışıyorum.

"Karının kardeşi olduğum için bana iyilik mi yapıyorsun?" Tate şüpheyle sorar.

Gülümsüyorum. "Hayır, çünkü biraz kirlenmeye aldırmıyorsun. Buna ihtiyacımız olacak."

Gülümseyerek başını sallıyor. "Ben varım. Sadece ayağa kalkmasına yardımcı olmak için ne yapmam gerektiğini bana bildirin."

"Beklemek mi?" Parker kaşlarını çatarak söylüyor. "Neden beni asistan olarak istemedin?"

Tate gülerek ekliyor: "Çünkü başı dertte olan her genç kızı becermeye çalışırdın."

"Sen de en az benim kadar kötüsün." Parker birasının ucunu ona doğrultur.

"Oh, hayır." Tate gülüyor. "Ben senden çok daha ketumum."

"Dün gece neredeyse çırılçıplak olan o kızıl saçlıyla yan yana geldiğinizde hiç de ketum değildiniz."

Tate gözlerini devirir. "Değildi," diye savunuyor.

"Üstsüzdü ve garaj yolunda kamyonundan indiğinde pantolonu çoktan açılmıştı." Bana baktı. "Üzerinde güzel bir implant seti vardı."

Ayağa kalkıyorum. "Dur," diyorum ellerimi havaya kaldırarak. "Parker sen de mi girmek istiyorsun?"

"Elbette," diyor bir bacağını diğerinin üzerine atmadan önce, sanki küçük bir divaymış da istediğini elde ediyormuş gibi.

İç çekiyorum. "Tamam. O zaman işleri koymaya başlayacağım."

Vedalaşıp evden çıkmadan önce biramdan kalanları atıyorum.

"Slade?" Parker adımı söylediğinde durup yüzümü ona dönüyorum.

"Ne ?" Angel'a mesaj atmak için cebimden telefonumu çıkarıp soruyorum.

İç geçiriyor ve yere bakıyor. "Sadece hâlâ Beyaz'ı aradığımı bilmeni istiyorum." Sonra bana baktı. "Onu bulacağım. Sana söz veriyorum."

Başımı salladım. "Yapacağını biliyorum, Parker." Ve böylece arkamı dönüp arabama biniyorum.

BÖLÜM OTUZ BEŞ

Samantha

Mark ve Vivian burada kalmamıza izin verdikleri için çok nazik davrandılar. Onlarla yaşamamanın en güzel yanlarından biri de mutfakları. Çok büyük ve bayıldım.

Altı haftadır buradayız ve dürüst olmak gerekirse, veda edip taşınmak zorunda kalacağımız günden nefret edeceğim.

"Fırında işler nasıl gidiyor?" Ben çikolatalı kek yapmaya başlarken Vivian bana biraz un uzatarak soruyor.

"İyi gidiyor." Her şey olup bittikten sonra Missy bana çok yardımcı oldu. Aslında her zamankinden çok daha fazla yanımda ve ona okulu sorduğumda ya sorumu geçiriyor ya da o gün neden gitmediğine dair bir bahane buluyor. Hâlâ zaman için kendini kötü hissettiğini düşünüyorum. "Önümüzdeki birkaç hafta içinde her şey hazır olmalı," diyorum.

"Büyük açılış ne zaman?"

"Gelecek ay," diye cevap veriyor Courtney mutfak masasından. Daha bir saat önce pişirdiğim kekleri yiyor.

Ben konuşurken hamuru karıştırmaya başlıyorum. Karıştırmaya devam ederken gülümseyerek "Annemi düşünüyordum ve onun için bir şeyler yapmak istiyorum" diyorum. On gün boyunca hastane yatağında oturmak ve sonrasında haftalarca yatak istirahatinde olmak insanın aklını başından . Keşke burada olsaydı da Slade'in hayalimizi gerçeğe dönüştürdüğünü görseydi.

Odanın sessiz olduğunu fark edince başımı kaldırıp arkamı dönüyorum. "Ne?" İkisinin de bana baktığını görünce soruyorum.

"Aklından ne geçiyordu?" Courtney bir ağız dolusu brownie'nin içinden soruyor.

"Onun adına bir vakıf kurmak ve açılış ayının kârının yüzde on beşini vermek istiyorum. Artı, ne kadar kazanırsa karşılayacağım," diyorum yüzümde bir gülümsemeyle.

Courtney kokluyor. Brownie'sinden arta kalanları mutfak masasının üzerine bırakıyor ve sonra bana doğru yürüyüp kollarını boynuma doluyor. "Bu harika bir fikir," diye ağlıyor.

Ben de ona sarılırken gülmekten kendimi alamıyorum.

Fırının mutfağında dururken Missy'ye "Bana iki dakika ver," diye bağıırıyorum.

Angel's Dream bugün resmen açıldı. Fırının adına Slade'in karar vermesine izin verdim. Ağzından çıkan ilk kelime Angel's Dream olunca gözlerimi devirmiştım. Ama sonra neden bunu seçtiğini açıkladı. *Sen benim meleğimsin. Annen de seni izleyen bir melek. Ve bu ikinizin de rüyasıydı, çok mantıklı.*

Diyelim ki duygularım şu anda olduğu gibi, onun kendini kötü hissettiği noktaya kadar ağladım. Ama o ismi sakladım çünkü haklıydı. Annem beni izleyen bir melek ve bugün hayallerimizin gerçekleşmesine tanıklık ederken gülümsediğini biliyorum.

"İki dakika çok uzun. Sıra var," diyor kapıdan kafasını uzatarak.

"O zaman onlara hizmet etmeye başla," diyorum gülümseyerek. Missy iç geçiriyor.

Slade önümde dururken, "Onu uzun süre tutmayacağım," diyor.

Missy burada seks yaptığımızı mırıldanırken kapıyı kapatıyor. Slade beni kendine çekerek, "Aklının nasıl çalıştığını seviyorum," diyor.

Başımı kaldırdım ve gülümsedim. "Her şey için teşekkür ederim." Ellerimi kaslı kollarında gezdiriyorum, kollarını bana sıkıca sararken kasların hissediyorum.

"Bunu hak ediyorsun, Angel." Sesi bir fısıltı gibi çıkıyor ve derin bir nefes alıyorum.

Azgın olduğumu söylemek yetersiz kalır. Her zaman seks istiyorum. Çoğu kadının hamileyken kendini seksi hissetmediğini ya da cinsel istek duymadığını söylerler. Ben henüz böyle bir sorun yaşamadım. Büyüyen karnımı seviyorum. Slade'in ona bakmasını ve okşamasını seviyorum. Elleri hep . Genellikle onunla konuşurken uyanıyorum ve bu şimdiye kadar gördüğüm en değerli şey. Geçirdiğim araba kazası seks hayatımıza bir süreliğine ara vermemize neden olduğundan, tekrar eyere çıkmaya hazırım.

Elleri sırtımdan aşağı kayıyor ve popomu avuçluyor. "Beni azdıracaksın," diye sızlanıyorum, bunun için zamanımız olmadığını biliyorum.

Sırıttırıyor. "Zaten azmışsın," diyor bilerek.

Kapı mutfığa açılıyor ve Parker bize gülümseyerek içeri giriyor. "Bunun için zaman yok." Kolumdan tutup beni Slade'den uzaklaştırıyor.

"Ne yapıyorsun?" Gülümseyerek soruyorum.

Beni döndürdü ve saçımı okşamaya başladı.

"Oha," diye geri sıçradım. "Neden bana dokunuyorsun?" Gülüyorum.

Açık kahverengi gözleriyle beni süzerken yüzünde kocaman ukala bir gülümseme beliriyor. "Merak etme. Sana ne yaptığımı söylediğimde, bunu düzeltmem için bana yalvaracaksın."

Slade arkamdan gelip kollarıyla beni arkadan sarıyor. "*Sana* yalvarmayacak," diyor kesin bir ifadeyle.

"O zaman bana teşekkür edeceksin." Ellerini kalçasının üzerine koyar.

"Neden? Ne yaptın sen?" Gözlerimi ona dikiyorum. Parker ona teşekkür edeceğimi sanıyorsa, muhtemelen ona bağılıyor olacağım.

Tam o sırada kapı tekrar açılır ve içeriye siyah takım elbise giymiş, kırmızı kravatlı bir adam girer. Saçlarının üst kısmı daha uzun ve geriye doğru taranmış. Bana dostça bir gülümseme verirken açık kahverengi gözleri parlıyor.

"Belediye Başkanı O'Hare," dedim şaşkınlıkla. Parker ve Braxton'ın babası. Elini benimkine uzattı. "Lütfen. Bana Richard de."

Parker homurdanıyor. Babasına sahte bir gülümseme vermeden önce "Dick'i gerçekten tercih ediyor," diye takılıyor.

Belediye Başkanı'nın elini sıkarken nefesim kesildi.

Richard oğluna bakar. "Bir hanımefendinin önünde böyle konuşulmaz." Kaşlarını çatar ve Slade'e döner. "Slade." Ona elini uzatır. "Seni görmek güzel, oğlum."

"Siz de efendim," diye karşılık veriyor elini sıkarak.

"Şirketten ayrıldığını duydum?" diye soruyor kravatını düzelterek.

Slade başını sallıyor. "Evet efendim," Slade ellerini tekrar karnımın üzerine koyuyor. "Hayatıma devam etme zamanım gelmişti."

Richard büyüyen karnıma bakıyor ve gülümsüyor. "Evet, bunu duydum. Tebrik ederim."

"Teşekkür ederim," diyoruz hep bir ağızdan.

Ellerini bir kez ırptı ve sonra gözlerimin içine baktı. "Oğlum bana fırınınız ve kurduğunuz vakıf hakkında her şeyi anlattı. Annene olanları duyduğuma üzüldüm," diye yumuşak bir sesle ekliyor ve ben bir teşekkür mırıldanıyorum. Ne söylemen gerekiyordu ki? "Birkaç haber kanalının hazır bulunmasını ve gazetenin büyük açılışla ilgili bir haber yapmasını sağladım," diyor heyecanla.

Ağzım açık kaldı. "Hayır mı?" Ondan Parker'a bakarak soruyorum.

"Evet," diyor Parker gururla. "O yüzden oraya çıkın ve kocaman gülümseyin."

Dönüyorum ve Slade'in bana gülümsediğini görmek için başımı kaldırıyorum. "Seni bekliyorlar," diyor beni döndürmeden ve kıcımlı okşamadan önce.

SLADE

Karanlıkta rahatsız edici bir sesle uyanıyorum. Titreyenin telefonum olduğunu fark edince, cevap vermek için komodine uzanıyorum.

"Alo?" Sesim uykudan dolayı pürüzlü geliyor. Boğazımı temizlemeye çalışıyorum.

"Slade. Ben Parker," diye fısıldar. "Uyanık mıydın?"

Burnumun kenarını çimdikliyorum ve ailemin evindeki eski yatak odamın ne kadar karanlık olduğunu fark ederek birkaç kez gözlerimi kırptırıyorum. "Hayır. kaç?" Angel'ı uyandırmak istemediğim için usulca söylüyorum. Dün pastanesinin açılışı nedeniyle gece geç saatlere kadar ayaktaydık. Zaten uyumaya çalışırken de sorun yaşıyor. Sürekli dönüp duruyor ve bebek yüzünden vücudunun yarısı uyuşmuş halde uyanıyor.

"Saat dört on." Duraklıyor. "Sabahleyin."

"Sabahın dördünde, onunda neden kalkayım ki?" Homurdanarak yataktan kalkıyorum ve banyoya doğru ilerliyorum. "Ne yapıyorsun

ne istiyorsun Parker?"

Derin bir nefes alır. "Onu ben buldum. Memur White'ı buldum," diyor ve sesinden bu gerçeğe gurur duyduğunu anlayabiliyorum

Aynada kendime bakıyorum ve çenemin gerilmesini izliyorum. "Emin misin?" Benimle oynamasa iyi olur.

"Eminim. Şehirden yaklaşık bir saat uzaklıkta bir çiftlik evinde saklanıyor."

"O olduğunu nereden biliyorsun?" Bu haber karşısında heyecanlanmadan önce yüzde yüz emin olmak istiyorum.

"Çünkü dürbünümle ona bakıyorum," diye homurdanıyor. "Yüzde yüz emin olmasaydım seni aramazdım Slade," diyor usulca.

Yutkunuyorum. "Planın nedir?"

Arabasında bir hışırtı duydum. "Henüz haber vermedim. Sana onunla birkaç dakika vereyim dedim."

"Bunu benim için yapar mısın?" Parker zaten benim ve Angel için isteyebileceğimden çok daha fazlasını yaptı.

"Elbette isterim. Acının nasıl bir his olduğunu bilmeyi hak ediyor."

Aynada gülümsememe izin veriyorum. "Bana adresi gönder. Yola çıkıyorum."

Parker'la konuştuktan sonra banyodan çıkıyorum ve yan yatmış uyuyan Angel'ın yanına gidiyorum. Annemin ona aldığı gerçek boyutlardaki yastığı tuttuğunu görünce gülümsüyorum. Kaşıklama fırsatımı tamamen elimden aldı. Peaches'ın benim yerime çoktan yerleştiğini görünce kaşlarımı çatıyorum. Bu köpek onun yanından asla uzun süre ayrılmıyor.

Üzerime bir şeyler giyip kapıdan çıkmadan önce eğilip yanağına yumuşak bir öpücük konduruyorum.

"Şimdi benim için tek bir şey yap." Parker, hiçbir yerin ortasında eski bir çiftlik evinin yanında dururken beni bir aşağı bir yukarı süzerken soruyor.

"Ne?" Sabırsızlıkla soruyorum.

İç çekiyor. "Sadece onu öldürme. Pek çok şeyi açıklayabilirim ama ölüm-" Başını sallar.

"Size hiçbir şey için söz veremem," diyorum dürüstçe.

"Ben de böyle diyeceğini tahmin . Ama denemek zorundaydım." Başını salladı ve ben dönüp evin önüne doğru yürürken kamyonetine doğru yürüdü.

Kapıya doğru gittim ve kolu çevirmeye çalıştım. Kilitli. Ön oturma odasında oturduğunu biliyorum, bu yüzden evin arkasına doğru ilerliyorum. Aşağı uzanıp bir taş alıyorum ve duymamasını umarak arka camı kırıyorum. Duysa bile, ön kapıdan kaçarsa Parker onu durduracaktır.

Eve girerken sigara ve ucuz içki kokusu alınca kaşlarımı çatıyorum. Koridordan sessizce evin önüne doğru . Oturma odasına geliyorum ve orada öylece durup saçsız kafasının arkasına bakıyorum. Bir koltuğa oturmuş, Family Feud'un tekrarlarını izlerken gülüyor.

"Beni davet etmen büyük incelikti," diyorum ve beni öldürmek için kullanabileceği bir şey olmadığından emin için etrafıma bakıyorum.

Koltuğundan fırladı ve etrafında döndü. Birkaç saniye gözlerini dikip bana bakıyor ve sonra bir kahkaha patlatıyor. Yumruklarım

yanımda sıkılaş.

"Slade. Ne tatsız bir sürpriz. Misafir beklemiyordum," diyor şimdi yüzünü ekşitmeden.

"Ne tesadüf," diyorum kollarımı göğsümün üzerine koyarak. "Karımı öldürmeye çalışmanı beklemiyordum," diye homurdanıyorum.

Gülümsüyor. Orospu çocuğu gerçekten gülümsüyor. "Ona karşı bir şey değildi." Dudaklarını yalıyor. "O gerçekten özel biri. Ama bunu sana söylememe ihtiyacın yok, değil mi?"

"Kapa çeneni," diye uyarıyorum.

Koltuktan uzaklaşıp mutfağa doğru birkaç adım atıyor. Tahminimce bir bıçak ya da silaha yaklaşmaya çalışacak.

"Aşık olduğun her kadının başına gelirdi," diyor dikkatimi hareketlerinden uzaklaştırmaya çalışarak soğukkanlılıkla.

"Neden?" Patlamaya hazırlanırken talep ediyorum. "Seni bok parçası," diye çıkışıyorum.

Yüzü sertleşiyor ve nefesini içine çekiyor. "Çünkü sen aldığın onca övgüyü hak etmeyen serseri bir çocuksun," bağırıyor öfkesini de kaybederek. "Jeremy ve Jax gibi pislikleri hapse tıkmak için ne kadar çalıştığımı biliyor musun? Yirmi yıl. Ve sen ortaya çıkıp elimdeki tüm davaları mahvettin. Polis şefi olmalıydım." Parmağıyla beni işaret etti. "Ama suçluları parmaklıklar ardında tutamazken bu biraz zor." Öfkesini geri kazanmaya çalışarak iç geçiriyor. "Karım, senin başarmamı engellediğin bir işe girmeye çalışmamdan bıktı. Çocuklarımı aldı. Senin yüzünden her şeyimi kaybettim. Ben de diğer tarafa katıldım. Sistemi içeriden yönetmenin çok daha kolay olduğunu fark ettim." Gülümsüyor. "İşte, Jax bana borcu için geldi. Tahmin et nasıl

Samantha'nın eski kız arkadaşı olduğunu söylediğinde heyecanlandım. Ona senin karşılığında onu teklif ettim."

Başımı salladım. "Sen neden ?" .

"O toplantı gecesi. Hiç gelmediğin toplantı mı? Jeremy seni aradı ve o toplantıyı ayarladı. Seni öldürecektim ve sonra Jax onu elinde tutacaktı."

"Onu uyuşturmuş," diye bağıyorum.

Umursamazca omuz silkiyor. "Başka türlü onunla kalır mıydı?"

Titrek bir nefes alıyorum. Onu bulmasaydım ne kadar süre o şekilde ? Ne kadar süre hayatta kalabilirdi?

"Ya Jeremy?" Sesim öfkeden titrerken soruyorum.

"Ah, Jeremy." İç çekiyor. "Tam bir aptaldı. Önce kamyonun altına yerleştirebileceği bir takip cihazı yerleştirmek için kamyonuna girdi." Sanki onu hayal kırıklığına uğratan bir oğuldan bahsediyormuş gibi başını sallıyor. "O kazada ölmeyi hak etti. Sadece bir vur-kaç olması gerekiyordu. Anlıyor musun? Ve senin *Angel*'ın da ölmesi gerekiyordu. İşlerin nasıl yürüdüğü komik," diyor yüzünde bir sırıtışla.

Çığlık ona doğru hamle yaptım. Onu geriye doğru savuruyorum ve ikimiz de yere düşmeden önce duvara çarpıyoruz. Üstüme düştü ve çeneme bir yumruk attı. Acıyı hissetmedim bile. Ben de ona yumruk atıyorum, kaburgalarına temas ediyor, bu da onu üzerimden itmek için bana avantaj sağlıyor.

Ayağa kalkıp ona bakarken sıkılmış dişlerimin arasından, "Seni dövmekten zevk alacağım," diyorum. "Sende hiç

Jeremy ona Larry'nin evinin dışında mı saldırdı?" Talep ediyorum. Bulmacanın yerine oturtamadığımız tek parçası bu.

Nefesini içine çekiyor ve bana bakıyor. "Hayır." Başını iki yana sallıyor. "Jeremy sadece ondan bir parça istedi ve ben de ona yeşil ışık yaktım." Sırıttıyor. "Onun nasıl becerilmekten hoşlandığını gördükten sonra..."

Bileğinden tutup geri çekmek için uzanıyorum ve tam bacaklarının arasına, taşaklarına denk gelecek şekilde bir tekme atıyorum. "Seni orospu çocuğu," diye bağıriyorum ve vücudum titriyor.

Elini bacaklarının arasına sıkıştırarak haykırıyor. Eğilip gömleğini tutuyorum ve onu ayağa kaldırdıktan sonra televizyona ve eğlence merkezine doğru itiyorum. Eşyalar onunla yere düşüyor ve kendini düşen eşyalardan ve kırılan cam parçalarından korumak için kafasını siper ediyor.

Ona doğru bir adım atıyorum ve o da ellerini kaldırıyor. "Bekle, sana yardım edebilirim," diyor çılgınca.

Uzanıp çenesine bir yumruk indiriyorum ve kafası yana kayıyor. "Benim işime yaramazsın. Karımı sen kaçırdın. Onu çocuğumla birlikte öldürtmeye çalıştın," diyorum ona bakarken ağır ağır nefes alarak.

"şeyler biliyorum," diyor el yordamıyla.

"Hangisi?" Talep ediyorum. Cevap vermeyince uzanıp onu gömleğinin yakasından tutuyorum. "Sen ne bilirsin ki, seni zavallı orospu çocuğu?"

Başını sola doğru eğiyor ve pastel haliya kan tükürüyor. Sonra kanlı dudaklarını yalıyor ve bana soğuk bir gülümseme veriyor. "Lanet bir fahişe gibi muamele görmek için yalvarmayı sevdiğini biliyorum."

Geri çekilip bir kez daha vuruyorum, bu sefer göğsüne. Bir kez daha yere düşüp öksürürken geri çekiliyorum.

"Dediğim gibi." Boynunu tutuyor. "Bazı şeyler biliyorum. Gördüğüm ya da duyduğum tek şey onu becerdiğin değildi."

Suratına tekme atmaya ara veriyorum ve o orospu çocuğuyla göz hizasına gelmek için eğiliyorum. "Bana ipucu vermek ister misin?" Şak diye söyledim.

Boğuk bir kahkaha atarken başını sallıyor. "Yakında öğrenirsin."

Elimi boğazına doluyorum ve yüzümü ve gömleğimi pençeleyip çalışırken onu da kendimle birlikte çekerek ayağa kalkıyorum. Daha sert sıkarken tırnaklarının derime batmasıyla çenemi sıkıyorum. Bu orospu çocuğu benimle uğraşmaya devam edecek. Artık uğraşmayacağım.

Ön kapının gürültüyle açıldığını duyuyorum ve ardından Parker'ın sesini duyuyorum. "Slade, bırak gitsin," diyor sakince.

Başımı iki yana sallıyorum. White'ın yüzünün kızarmaya başladığını ve kendini kurtarma çabasının daha da çılgınlaştığını izlerken, "Bunu yapamam," diye homurdanıyorum. "O piç ölmeyi hak ediyor."

"İnan bana hapisane onu boğarak öldürmenden çok daha acımasız olacak," diye karşılık veriyor. "Şimdi, bırakın onu."

Başımı eğiyorum ve burun deliklerim açılıyor. Onu öldürmem gerekiyor. Karım ve çocuğum, onlara yaşattıkları için adaleti hak ediyor.

Ama sonra suçlu bir adamı cinayetten kurtardığımı söylediğimde Angel'ın yüzündeki ifadeyi hatırlıyorum. Bu adam için hayatımın sonuna kadar hapse girmeye değer mi? Çocuğumuzu doğurma fırsatını kaçırmaya? Kariyerimi daha iyisini yapmak için bıraktım. Ve bu daha iyi değil.

Onu serbest bırakıyorum ve o da önümde dizlerinin üzerine çöküp nefes nefese kalıyor.

"Hayatının geri kalanını birinin orospusu olarak geçirmeyi hak ediyorsun," diye tükürdüm.

Parker silahını çekmiş ve White'a doğrultmuş halde bize doğru yürüyor. "Yüzüstü yatın ve elleriniz arkanızda olsun" diyor.

Elleri dizlerinin üzerinde nefes almaya çalışırken başını hızla sallıyor. "Hapse girmeyeceğim." Sesi çiğ geliyor. "Polisler hapiste hayatta kalamaz."

Parker silahı ona doğrultmaya devam ederken, "Belki de bunu önceden düşünmeliydin," diye bağıyor.

"Jax'e olanları duydun, değil mi?" White derin bir nefes alarak bana bakıyor. "Hücrelerindeyken bir kaza geçirdiğini duydum. Gerçekten korkunç bir şey." Gülüyor ve bu bir öksürüğe dönüşüyor. "Ama Samantha'yı bir kez daha görebildiğini duydum."

Ellerimi yumruk yapıp yanıma indirdim. Angel onu ziyaret ettikten sonra Jax'in hücrelerinde saldırıya uğradığını duymuştum. Ona hiç söylemedim. Olayların büyüklüğü içinde bunun bir önemi olduğunu düşünmüyordum. Kaza geçirdi ve sonra tamamen iyileşmesi haftalar aldı. Ondan sonra hayatından o kadar ki, ona ne olduğunun bir önemi olduğunu düşünmedim. O artık tarih olmuştu, birden fazla şekilde.

Sonra Parker'a bakar. "Tate'i daha sık dinlemelisin." Sözleri sırtıma bir ürperti gönderiyor. "Polis teşkilatında kirli polisler var ve sana söz veriyorum, hangilerinin iyi olduğunu asla öğrenemeyeceksin."

"Yalan söylüyorsun." Parker başını sallıyor. "Sadece bizimle kafa bulmaya çalışıyor," diyor bana. "Şimdi oyalanmayı bırak ve yere yatıp ellerini arkanda birleştir," diyor bir kez daha.

"Peki." Parker ona doğru yürümeye başladığında ellerini kaldırarak iç geçirir. Tam Parker kelepçelerini çıkarırken White ona doğru hamle yapar.

Parker'ın silahı ve kelepçeleri yere düşerken havada uçuşuyor.

Onlara doğru koştum. Yere uzanıp silahı alır almaz biri sırtıma çarpıyor ve ikimizi de açık ön kapıya doğru savurarak silahı düşürmemeye neden oluyor. Geri düşmeye ve ön basamaklara takılmaya devam ediyoruz. Omzumun çıktığını hissediyorum ve dişlerimi öyle sıkıyorum ki çenem ağrıyor. Çimlere çarptığımda aniden duruyorum ve White'ın yumruğunun yüzüme doğru geldiğini görmek için tam zamanında kafamı kaldırıyorum.

Darbeyi alıyorum ve görüşüm geçici olarak kayboluyor. Geri geldiğinde elinin boğazıma dolandığını hissediyorum. "O amcığı bir daha sikemeyecek olman çok kötü," diye homurdanıyor. "Merak etme," diye kanlı dudaklarını yalıyor. "Onunla ben ilgilenirim," diye sırtıyor.

Ölü bedenimin üzerinden. Kullanabildiğim tek kolumu kaldırıp yüzüme doğru uzattım ve dirseğimi yüzüne çarparak onu benden uzaklaştırdım. Dizlerimin üzerine yuvarlandım ve boğazım onun eli yüzünden yanarken öksürdüm.

Büyük bir gürültünün ardından Beyaz'ın cesedinin çimlerin üzerinde yanıma yığıldığını duyduğumda hızla doğruluyorum. Artık ölüydü. Tam da Parker'ın olmasını istemediği şey.

Siktir!

Parker silahını hâlâ White'a doğrultmuş halde dururken ön kapıya doğru bakıyorum. "İyi misin?" diye soruyor bana.

Omzumu tutarken dişlerimi sıkarak "Evet," diyebildim. *Lanet olsun bana!* "Onu canlı istediğini sanıyordum?" Ayağa kalkmaya çalışıyorum.

"Evet," yanıma geldi ve yavaşça kalkmama yardım etti, "başka seçeneğim yoktu." Yanındaki çakıyı işaret etti.

White'ın yanında yerde yatıyordu. "En iyi arkadaşımı öldürmesine izin veremezdim."

Bir kez omzumu tutarak, "Ben hallettim," diye iç geçirdim.

Bana 'deli misin' der gibi baktı. "Seni öldürtenin ben olduğumu bilse karın beni öldürür." Kaşlarını çattı. "Yani ikimizin de kıcını kurtarıyordum."

"Düşündüğünüz için teşekkürler," diyorum acıdan dolayı keskin bir nefes alarak.

"Lafı bile olmaz." Gülüyor.

Uzaktan siren seslerini duyuyorum ve kaşlarımı kaldırarak ona bakıyorum. "Brad'i aradım," diyor silahını kaldırmadan önce. "Karın ve Tate de onunla birlikte."

"Ne? Neden?" Merdivenlere oturdum ve birkaç derin nefes aldım.

"Uyandı ve sen gitmiştin. Tate'i aradı. Tate beni aradı." O da anlamamış gibi omuz silkiyor.

Siren sesleri yaklaşırken merdivenlerde oturuyoruz. Hamile karımın polis arabasından inişini ve beni görür görmez güzel yüzünde sert bir ifadeyle topallayarak bana doğru gelişini izliyorum ve gülümsemeden edemiyorum. Sonunda her şey bitti!

Angel's Dream açılalı üç ay oldu ve umduğundan da iyi gidiyor, ya da o öyle diyor. Harika olacağını biliyordum.

Parker, Angel'ın annesi için bir şeyler yapmak istemesini sevmişti. Ona bu konuda yardım edebilecek gücü olduğunu hissetti. Ve tüm sağduyusuna rağmen, bir iyilik için babasını aradı. Babasıyla o kadar da yakın değillerdi. Richard'ın hayattaki amacı her zaman bu kasabanın belediye başkanı olmaktı ve etrafta rastgele kızlarla yatan ve partilerde yaşı tutmadığı halde içki içerken yakalanan bir oğlu olması Richard'ı iyi göstermiyordu. Braxton her zaman altın çocuktı. Parker'ın onu nasıl bir cehenneme soktuğunu gördü, bu yüzden sıkı bir ipte yürüdü. Savunma avukatı olsa bile hâlâ tercih ediliyor.

Richard beri babamın yakın arkadaşıdır. Kariyerlerini göz önünde bulundurarak kamuoyu önünde çok fazla takılmıyorlar ama yine de iletişim halindeler ve sık sık özel olarak buluşmaya çalışıyorlar.

Richard, Parker'ı dinler dinlemez hepimiz gibi o da Angel'a aşık oldu ve yardım etmek istedi.

Gazetenin ortaya çıkması iş için harikaydı. O zamandan bu yana yerel haberlere çıktı ve oradan yükselmekten başka bir şey yapmadı. Bu onu meşgul ediyor ama o mutlu ve benim için önemli olan da bu.

Ben de tüm zamanımı fırında geçiriyorum, tüm gün orada olmamın onu çıldırtacağını düşünmüştüm, ama yaptığı tüm o harika kekleri yediğimi fark etmeyecek kadar meşgul. Keşke fark etse de bana söylese, yaklaşık 10 kilo aldım. Josh, eşin bebek beklerken bunun normal söyledi. Tabii bunu ağzına bir çeşit kurabiye tıktırırken söyledi.

Parker, Tate ve ben mutfağın arka tarafına, onun ofisinin yanına bir masa bile yerleştirdik ve kızlar yemek yaparken hepimiz orada takılıyoruz.

Holly sözüne sadık kalarak Larry's'ten ayrıldı; Micah onun orada çalışmasından nefret ediyordu ama bunu ona asla söylemezdi. Bu beni tam bir ahmak gibi hissettirdi. Sanırım sevgilisine işini bıraktıran tek erkek benim. Ama eminim Holly saldırıya uğrasaydı, Micah çılgına döner ve Holly'nin de işi bırakmasını isterdi.

Courtney de bankadan ayrıldı ve ön tarafta ve pazarlama tarafında yardımcı oluyor. Pek iyi bir aşçı olmadığını söylüyor ama her zaman mutfakta bir şeyler yiyor ve bunun suçunu karnında büyüyen iki oğluna atıyor.

Evet, ikiz çocukları olacak.

Ağladı ve sadece erkeklerle dolu bir evde yaşayamayacağını söyledi. Josh beni şaşırtarak bir kız çocuğu deneyeceklerini söyledi. Bu gidişle önümüzdeki dört yıl içinde beş çocuk sahibi olmalarını bekliyorum.

Missy etrafta çok dolaşıyor. Ne olursa olsun Angel'a hep yardım ediyor. Onu randevulara götürüyor. Fırında geç saatlere kadar kalıyor. El ilanları asıyor. Kız her zaman çalışıyor ve Angel'ın bunun için minnettar olduğunu biliyorum.

O ve Tate hala konuşmadılar. Adam onunla konuşmaya çalışıyor ama kız onu tamamen görmezden geliyor. Onu diğer kızlarla konuşurken izlerken yakalıyorum ve mavi gözlerinde en üzgün bakış var. Ama gözlerini kaçırır kaçırmaz yüzüne bir gülümseme yerleşiyor. Bunun sahte olduğunu biliyorum. Başka kimse bilmiyor, çünkü hepsi bir şeyler yapmakla meşgul. Ama hâlâ acı çektiğini biliyorum. Hayatının sonuna kadar acı çekebilir. Eğer Angel arkasını dönüp benden uzaklaşırsa, asla eskisi gibi olamayacağımı biliyorum. Bu sevgiyi başka hiç kimse için hissedemezdim.

Tate'i de onu izlerken yakalıyorum. Braxton onu yanağından öperek uğurladığında vücudunun nasıl sertleştiğini biliyorum. Bana sorarsanız, bu üzücü. Hayatının aşkı tam önünderken neden tek gecelik ilişkilerle vakit kaybetsin ki?

"İki kız almadığın için şanslısın." Parker konuşurken Josh'a dirsek atar.

Courtney'nin doğumuna iki aydan az bir süre kaldı. Ve bana sorarsanız şu anda patlamak üzere gibi görünüyor. Hepimiz Courtney ve Josh'un evinde kızların düzenleyeceği bebek partisi için toplanmıştık.

Eminim bebek partileri sadece kadınlar içindir ama Josh bunun bir parçası olmak istedi. Parker'ı yemekle gelmeye ikna etmek zorunda kaldı ve sonra bu yeterli görünmediğinde, bol miktarda bira ve bir miktar rom ekledi. Anlaşma tamamı.

"Hayal edebiliyor musun?" Josh başını sallar. "Lisede ne kadar kötü olduğumuzu biliyorum." Önce Tate'i sonra da Parker'ı işaret ediyor. "Kızıma bizim kızlara davrandığımız gibi davranan bir oğlanı öldürürdüm."

Başımı salladım.

"Peki ya sen Slade? Sen ne umuyorsun?" Parker birasından bir yudum almadan önce sorar.

"Erkek olmasını umuyorum." Gülümsüyorum. Angel ve ben bebeğin cinsiyetini sürpriz olarak tutmaya karar verdik. Bilmek istemiyoruz. Erkek olduğuna dair çılgın rüyalar görüp duruyorum.

"Ben de bunu isterdim," diyor Parker ve hepimiz gözlerimizi kocaman açarak ona bakıyoruz. Omuz silkiyor. "Bilirsiniz, eğer çocuk isteseydim - ki istemiyorum. Sadece söylüyorum."

"Asla çocuk istemeyeceğim," diyor Tate kesin bir ifadeyle. "Erkek çocuğa hayır. Kıza hayır."

Başını hızlıca sallar. "Neden?"

Merakla soruyorum.

İç çekiyor. "Sadece onları istemiyorum," diyor umursamazca.

Gülümsüyorum. "Courtney de bir keresinde bana benzer bir şey söylemişti ve sonra hamile olduğu ortaya çıktı."

Tate başını sallar. "Ben her zaman dikkatliyimdir. Bırakın baba olmanın sorumluluğunu, bir ilişkinin sorumluluğunu bile almak istemiyorum. Ayrıca, fiziksel olarak bir ilişki içinde olmadığınız birinden çocuk olduğunuzda, kadınlar çocukları koz olarak kullanıyor gibi görünüyor. Bu hiç adil değil," diye bitiriyor birasından bir yudum almadan önce.

Parker başını sallar. "pek çok vakada bunu gördüm. Hatta bazıları evli olmalarına rağmen çocuklarını koz olarak kullanmaya çalışıyor."

Tate'e bakarken arkama yaslanıyorum. Çocukluğunun nasıl geçtiğini merak ediyorum. Çoğu çocuk gibi ışığı ve gökkuşağı olmadığını biliyorum. Onunki karanlık ve fizikseldi ve kendi çocuğunu istememesinin nedenlerinden birinin bu düşünmek beni hasta ediyor.

"Hey, bunlar benim favorilerim," diyor Courtney beni şaşkınlığımdan çekip çıkararak ve elimden yaban mersinli keki kaparak.

Josh'la onun mutfak masasından ona bakıyorum. "O benimdi."

"Çok özür dilerim." Elini kalbinin üzerine koyuyor ve dramatik bir şekilde iç çekiyor. "Onu geri istiyor musun?"

"Evet," diyorum Tate gülerken gülümsememeye çalışarak.

Keki dudaklarına götürüp üstünü yalıyor ve sonra yüzümün önüne koyuyor.

"İğrenç. Şimdi istemiyorum." Onu itiyorum ve Josh gülüyor.

"Oh, ne yazık." Arkasını döndü ve kıkırdarak oturma odalarına doğru yürüdü.

"Onu yalayışının seksi olduğunu düşünen bir tek ben miyim?" Parker onun kışına bakarken soruyor.

"Neyin var senin?" Josh dirseklerini masaya koyarak ve başını sallayarak sorar.

Parker omuz silkiyor. "Bildiğim kadarıyla hiçbir şey. Bu hamile kadınlarla takıldığım için mi bilmiyorum ama hamile kadınları çok çekici bulmaya başladım," diyor tüm ciddiyetiyle.

"Sen hastasın." Tate iç çekti. Ben gülüyorum.

"Hayır, gerçekten. Her zaman karınlarına dokunuyorlar ve göğüsleri iki kat büyüyor." Kaşlarını oynatıyor. "Ve onlarla istediğin kadar seks yapabilirsin ve hamile kalmazlar," diye heyecanla ekliyor.

"Karımdan uzak dur," diye tehdit ediyorum onu.

Ellerini havaya kaldırır. "O tamamen senin." Gülüyor.

Tam o sırada güzel karımın mutfığa girdiğini ve tüm kadınların da onu takip ettiğini görüyorum. Masanın üzerine bir kutu koyuyor ve Courtney'nin için Parker'ı yerinden kaldırıyor.

Bebek partisi için hazırladığı pastanın kutusunu kaldırırken gülümsüyor ve Courtney çığlık atarak Parker'ın masadan geri sıçramasına neden oluyor. Ayağa kalkıp kollarını Angel'a doluyor ve ağlamaya başlıyor.

"Boş ver." Parker iç geçirir. "Hamile kadınların çekiciliği balonu patladı. Çok fazla ağlıyorlar, bir kadını ağlarken görmeye dayanamıyorum." Arkasını döner ve mutfaktan çıkar.

"Beğendiğine emin misin?" diye sorar

Angel. "Bayıldım. Mükemmel."

"Beğenmene sevindim," diyor ve sonra bana dönüyor.

Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve onun güzel yüzüne bakıyorum. Parlak yeşil gözleri parlıyor ve gülümsemesi yüzünü aydınlatıyor. Uzun siyah saçları yüksek bir at kuyruğuyla toplanmış. Kadar muhteşem ki, benim olduğuna inanmak çok zor.

Yanıma geldi ve elini karnına götürerek bana baktı. "Sana bir sürprizim var."

Gözlerim karnının altına düşüyor. "Benim de sana bir sürprizim var." Sırıttıyorum. Kazadan sonra seks yapabilmesi için bir süre beklemek zorunda kaldık. Şimdi, daha önce hiç yapmadığımız kadar çok yapıyoruz.

"İğrenç. Lütfen durun," diye tiksintiyle homurdanıyor Tate.

"On iki yaşındaymışsın gibi davranıyorsun," diyorum ona bakarak.

Koyu mavi gözlerini bana diyor. "Azgın bir ergen gibi davranıyorsun."

"Çocuklar," diyor Angel dikkatimizi çekerek. "Sürprizim seksle ilgili değil." Ben iç çekiyorum ve Tate sırtıyor.

"En sevdiğin keklerden biraz daha getirdim. Şuradaki kırmızı kabın içinde saklanıyorlar." Mutfak tezgahının üzerinde duran kabı işaret ediyor. "Courtney görmeden git ve al onları." Sonra arkasını döner ve gülerek uzaklaşır.

BÖLÜM OTUZ ALTI

Samantha

Courtney ve Josh'un oturma odasında durmuş, kocamla birlikte erkek kardeşim ve arkadaşlarının mutfak masasında oturup bira içmelerini ve erkekler ne hakkında konuşursa konuşmalarını izliyorum. Slade'in uzanıp omzunu ovuşturduğunu gördüğümde iç geçiriyorum. White'la olan kavgasından dolayı canının yandığını biliyorum. Yalnız uyandığımda Slade'i aradım. Cevap vermeyince Tate'i aradım. Tate bana Parker'la birlikte olduğunu söyledi - bunun bela anlamına geldiğini biliyordum ve ona ulaşmalıydım. Onu merdivenlerde yüzünde kanla otururken ve omzunu tutarken bulduğumuzda. Çılgına döndüm.

Polis arabasının kapısını çarptım ve ona doğru ilerledim. "Aklından ne geçiyordu senin?" Çimlerin üzerinde yatan cesede bakma zahmetine bile katlanmıyorum. kusabilirim. Ve kimse kusan hamile bir kadını ciddiye almaz.

Omzunu tutarken bana gülümsüyor.

Önünde duruyorum ve ellerimi kalçalarımaya koyuyorum. "Saat sabahın beşi. Ve sen beni notsuz, hiçbir şeysiz evde öylece bırakıp gidiyorsun?" . "bile cevap vermedin," diye bağıriyorum. "Meraktan hasta oldum seni ahmak." Ellerimi havaya kaldırıyorum. "Eve öylece gelebileceğini ve benim hâlâ uyuyor olacağımı mı sandın? Bana ne yaptığını söylemek zorunda kalmayacağını mı sandın?" Bağıriyorum, hayatını tehlikeye attığı için ona kızıyorum.

Sırıttıyor ve kahkahasını tutmaya çalışırken vücudu biraz titriyor. Gözlerimi ona dikiyorum.

" bitti mi?" diye sorduğunda ellerimi yumruk yapıp yanıma indiriyorum.

"Bitti mi? Hayır, bitmedi." Söylüyorum. "Öldürülebilirdin."

Merdivenlerden kalkıp bana doğru yürüyor ve dudaklarını dudaklarıma yerleştiriyor. Kollarımı karnına doluyor ve hayatta olduğu için şükrederek onu öpüyorum.

"Daha fazla kurdeleye ihtiyacımız var," diye anons ediyor Courtney dikkatimi çekerek.

"Gidip biraz getireyim," diyorum oturma odasından çıkıp yatak odasına yürürken.

"Ah," diyorum Missy'nin elinde kurdeleyle Courtney'nin yatağında oturduğunu görünce sıçrayarak.

"Özür dilerim," diye burnunu çekiyor. "Biraz daha kurdele almaya gelmiştim ama dikkatim dağıldı." Elinin tersiyle burnunu siliyor.

"İyi misin?" Yavaşça sordum. Düğünümde geçirdiği sinir krizinden beri bir seksen atmış gibi. Her zaman mutludur. saçlarını altın sarısı yaptırdı. Mavi gözlerini daha da ön plana çıkarıyor. Artık gözlüklerini hiç takmıyor ve her gün saçını ve makyajını yapmak için mutlaka zaman ayırıyor. Bir yerden podyuma çıkmış bir kadın gibi görünüyor.

Başını sallıyor. "Braxton mı?" Dün biz pastanedeyken telefonda tartıştıklarını duydum ve sonunda bu gece gelmedi.

Başını sallıyor. "Hayır." Yüzündeki gözyaşlarını siliyor ve bana bakıyor. "İyi olacağım. Sadece bugün biraz duygusalım." Kendi kendine küçük bir kahkaha atıyor ve ben kaşlarımı çatıyorum.

Ayağa kalkıp küçük bedenini sergileyen açık sarı sundress elbisesini düzeltiyor ve kurdelesini kaldırıyor. "Bakalım Courtney'nin göbeğinin büyüklüğünü tahmin etmeye en çok kim yaklaşabilecek?"

"Biraz gerginim," diye itiraf ediyorum gülümseyerek. "Çok büyük yaparsam ağlayabilir."

Gülüyor. "Evet. Onun gerçekte ne olduğunu düşündüğümüzün yarısını yapmalıyız," diye kabul ediyor.

İlk hamile kaldığınızda dokuz ayın uzun bir süre olduğunu düşünürsünüz. Sonra kaza ve o kadar çok acı çektim ki bebeğimiz doğana kadar asla kendime gelemeyeceğimi düşündüm. Yanılmışım. Eski halime dönmem ve kendimi daha iyi hissetmem yaklaşık altı hafta sürdü. Omzum hala arada bir ağrıyor ama onun dışında iyiyim.

Hayatımız çok yoğun. Fırın her zamankinden daha yoğun. Slade hâlâ kendisinin, Tate'in ve Parker'ın yeni işlerinde tam olarak ne yapmak istediklerini anlamaya çalışıyor. Parker hâlâ karakolda çalışıyor ve Tate de Missy'nin babasının dükkânında çalışıyor, dolayısıyla bu işi de yürütmek için aceleleri yok.

Courtney ve Josh'un ikiz oğulları oldu ve şimdiye kadar gördüğüm en şirin şeyler. Beni arayıp

Slade bana evimizi gezdirirken bebekler geliyordu. Turu kısa kesmekten nefret ediyordum, Slade bana her şeyi gösterirken çok gururluydu ama en iyi arkadaşımın bebeklerini doğurmasını hiçbir şey için kaçırmazdım. Ve arka planda bir kadın gibi çığlık atan Josh'a küfrediş şekli, bana orada ihtiyacı söylüyordu.

Evimizde resmi olarak iki haftadır yaşıyoruz ve bugün Slade'in otuz birinci yaş günü. Bu ev sahipliği yaptığımız ilk büyük kutlama ve ben de elimden geleni yaptım.

"Mutlu yıllar," diye şarkı söylemeye başlıyorum ve Slade'in pastasını yeni evimizin mutfağında önüne koymak için dışarı çıktığımda herkes beni takip ediyor. Havuzu ve arka bahçeyi gösteren büyük pencerelerden dışarı bakarken gülümsüyorum.

Doğum günü pastasını incelerken ona bakarak "Bir dilek tut," diyorum. Bu yıl ona beyaz krema ile çilek dolgulu bir pasta yaptım. Basit tuttum. Birkaç haftam kaldı ve uzun süre ayakta durmak beni öldürüyor ama bu beni ona seveceğini bildiğim bir şey yapmaktan alıkoymadı. Dün gecedan beri sırtımda kötü ağrılar var ama bunun fırında daha fazla iş yapmaktan ve Slade'in doğum günü partisine hazırlanmak için her zamankinden daha fazla ayakta durmaktan kaynaklandığını düşünüyorum.

Bana göz kırptıyor ve sonra eğilip mumlarını söndürüyor. Hepimiz alkışlıyoruz ve ben de herkes için pastayı kesmeye başlıyorum. Son pasta parçasını da dağıttıktan sonra resmi yemek odamızdan çıkıp mutfığa . Hazırladığım punçları almak için buzdolabına uzanıyorum. Buzdolabını kapattığım anda kalbimin durduğunu hissediyorum ve sırtımda bir ağrı hissederken nefesim boğazımda düğümleniyor.

Cam kaseyi düşürüyorum ve dizlerimin üzerine çöküp karnımı tutarak ağlıyorum.

"Angel?" Slade'in mutfığa girerken bağırdığını duyuyorum ve ayakkabılarının altında ezilen kırık camların sesi geliyor. "Neyin var?" Endişeli sesi şu anda mutfakta duran herkesten daha yüksek çıkıyor.

Acı beni tekrar vuruyor ve nefesimi keserken kolunu sıkıyorum. "Bebek," diye . "Bir var," diyorum bacaklarımın arasından akan ıslaklığı hissederken.

Beyaz elbisemi kaplayan kanı görmek için hızla aşağı bakıyorum. Gözlerimden yaşlar süzülürken Slade'e bakıyorum.

"Ambulans çağırın," diye bağılıyor Vivian.

Slade beni kucağına aldı ve kapıya doğru gitti. "Vakit yok. Tate bizi götür," diye sesleniyor ve ben acıdan bir kez daha çığlık atıyorum.

Hastaneye gittiğimizde içim parçalanmış gibi hissediyordum. Acı dayanılmazdı. Doğumun acı verici olması gerektiğini biliyorum ama bu farklı. Vücudum bir şeylerin ters gittiğini biliyor.

"Lütfen karıma yardım edin," diye sesleniyor Slade Acil Servis'in kapısından hızla girerken. Hemşireler ayağa fırlıyor ve bir sedye yanımıza getirilip beni üzerine yatırıyor.

Ne kadar ilerlediğimi ve neler olduğunu anlatmaya başladı. Ağrılar devam ederken dişlerimi sıkıyor ve yatağa tutunuyorum. Hemşireler etrafımda dolarken acilde bir muayene odasına götürülüyorum.

"Neler oluyor?" . "Lütfen," diye yalvarıyorum. "Bebeğin iyi olmasına izin ver," diye ağlıyorum.

Bir doktor aceleyle geldi ve beni muayene etti. İki saniye içinde beni ameliyathaneye götürmek için emir verdi.

Acil sezaryen.

Bir hemşire Slade'e önlük fırlatır. "Bunları giy. Bebeğinizi doğurtmak üzereyiz."

"Ne?" diye sorar gözlerini kocaman açarak. "Daha çok erken." Başını sallar.

"Rahim ağzı genişledi ve plasentanın rahim duvarından kalıcı olarak ayrılmasına neden oldu. Onu şimdi almazsak bebek ölecek."

"Hayır," diye başımı sallayarak ağlıyorum.

Bir saniye içinde yanıma geldi. "Her şey yolunda Angel. Bebek iyi olacak," diyor ikimizi de ikna etmeye çalışarak.

Bizi ameliyathaneye götürdüklerinde epidural veriliyor ve vücudumun neler yaşadığını hissedememek beni endişelendiriyor.

"Slade?" Gözyaşlarım yüzümden aşağı akarken ağlıyorum.

Ellerimi tutuyor ve bana bakıyor. "Her şey yoluna girecek. Bebek iyi olacak," diye beni rahatlattıktan sonra başını kaldırıp doktorların ne yaptığını görmeye çalışıyor.

Bebeğimizin ağlama sesini duymam bir dakikadan fazla sürmüyor. "Tebrikler. Bir kız," diye sesleniyor hemşirelerden biri ve ben bebeğimizin ilk kez ağladığını duyduğumu bilerek hıçkırıyorum.

"Bunu duydun mu?" Slade gözlerinde yaşlarla bana bakarak soruyor. ", Angel." Başını kaldırıp odanın diğer tarafına bakıyor. "O çok güzel," diyor huşu içinde.

Yorgun hissetmeye başlıyorum ve gözlerim ağırlaşıyor. "Angel?" Bilincimi kaybetmeden önce onun söylediğini duyuyorum.

SLADE

"Onun nesi var?" Aşağıya bakıp gözlerinin kapalı olduğunu görmek istiyorum.

Doktorlar hemşirelerle birlikte onun üzerinde çalışırken beni yolumdan itiyorlar. "Çok fazla kan var," diyor biri telaşla.

" oluyor?" Elimi ağzımın üzerine koyarak haykırıyorum.

"Çıkarın onu buradan," diye bir başkası. Daha ne olduğunu anlamadan dışarı çıkarılıyorum ve koridorda kendi başıma bırakılıyorum. Kızımızı bile göremiyorum. Benim bir kızım var. Bu düşünce bana lanet bir yarı gibi çarptı. Kendinizi bir çocuk için ne kadar hazırlamaya çalışırsanız çalışın, hiçbir şey o güzel küçük bebeği ilk kez görmekle kıyaslanamaz.

Bir hemşire dışarı çıktı ve pembe bir battaniyeye sarılmış kızımı ittiği beşikte yatırarak bana doğru yöneldi. "Bebeğin durumu gayet iyi. Onu kucağınıza almak ister misiniz?" soruyor gülümseyerek.

Başımı sallıyorum ve ellerimi ona doğru uzatıyorum. Uyuyan yüzüne bakarken boğazımdaki düğümü yutuyorum. "Karım mı?" Ona bakarak soruyorum.

"Kanamasını durdurmakta zorlanıyorlar," diyor sakince. "Eğer durduramazlarsa ne anlama geliyor?" Kalın kalın yutkunuyorum yere baktıktan sonra hızla bana dönüyor. "Kan kaybından ölebileceğini mi?" Dehşetle sordum.

Sanki bunu bir ayna karşısında prova etmiş gibi, duygusuz bir şekilde konuşuyor. "Bazen komplikasyonlar olur. Plasenta Sam'in rahmine çok aşağıdan yerleştirilmişti ve belli ki bir süredir kasılmaları vardı."

O günü düşündüm. Belinden şikayet ediyordu.

"Bunu durdurmak için ellerinden geleni yapacaklar" diye beni temin ediyor. Sonra kucağımdaki bebeğe bakıyor ve gülümsüyor. "İşte." Arkamdaki bir odayı işaret ediyor. "Hadi buraya girelim."

Ben başka bir odaya girerken kapıyı benim için açık tutuyor. En yakın sandalyeyi buluyorum ve kızımızı kucağıma almaya devam ederken yavaşça oturuyorum. Yanaklarımdan süzülen gözyaşlarıma engel olamıyorum.

Meleğimi kaybedemem. Benim dünyamı. Çocuğumun annesi.

Gözyaşlarımdan kızımızın üzerine düşmesini istemediğim için yüzümü hızlıca siliyorum.

Hemşire yumuşak bir sesle, "Size birkaç dakika veriyorum," diyor. "Burada onunla kalabilirsiniz. Doktor birazdan sizinle konuşmak için dışarı çıkacak." Sonra döner ve odadan çıkar.

Eşimin neredeyse dokuz ay boyunca taşıdığı küçük mucizeye bakmaya devam ediyorum. Şimdiden tıpkı annesi gibi. O ve Angel ne yaşarsa yaşasın, hayata tutundu. Savaştı ve bunun için Tanrı'ya şükrediyorum.

Onu biraz kaldırıyorum ve şimdiye kadar hissettiğim en pürüzsüz tene yumuşak bir öpücük konduruyorum. "Her şey girecek," diye fısıldıyorum. "Annen iyi olacak." Kızıma söylediğim ilk şeyin yalan olmamasını umarak sözcüklerimde boğuluyorum.

Gözlerimi kapatıyorum. Yapmayı bildiğim tek şeyi yapıyorum. Dua ediyorum. Ve Angel'ı en az benim kadar seven tek kişiye dua ediyorum. Annesine, Marie'ye.

"Lütfen," diye fısıldıyorum. "Orada onu izlediğini biliyorum." Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Onu özlediğini ve sevdiğini biliyorum. Ama ona ihtiyacım var. Onun yüzünü görmeliyim. Söylediği o üç küçük kelimeyi duymaya var.

şimdiye kadar bilinen." Kollarımın arasında uyuyan meleğimize bakıyorum ve onun huzur içinde uyumasını izliyorum. "Onsuz kaybolurduk." Titrek bir nefes verdim. "Eğer onun hayatını bağışlarsan, ben de kendi hayatımı onun için değiştiririm. Ona anne olmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenme şansı ver." Gözyaşlarım zaten ıslak olan yanaklarımdan aşağı süzülürken gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

Kapı açılıp mavi önlüklü bir adam içeri girdiğinde ayağa kalkıp birkaç kez burnumu çektim.

"O nasıl?" Kalbim göğsümde çarparken yavaşça soruyorum.

Gülümsüyor ve nefesim . *Bu iyi bir haber olmalı.*

"Kanamayı durdurmayı başardık."

"Tanrı'ya şükürler olsun." Uzun bir nefes aldım ve gözyaşlarımın arasından gülümsedim.

"Anladığım kadarıyla hemşire plasentanın rahminin alt kısmına yerleştirildiğini söyledi?"

Başımı salladım. "Evet, efendim."

"Bu plasenta previa olarak bilinir. Daha sonra DIC sürecini başlattı - yaygın damar içi pıhtılaşma, bu da tüm pıhtılaşma faktörlerini tüketti." Bunun neden kötü bir haber gibi geldiğini merak ederek tekrar başımı sallıyorum. Durdurduklarını sanıyordum.

Devam ediyor. "Çok kan kaybediyordu ve hayatını kurtarmak için histerektomi yapmak zorunda kaldık," diyor pişmanlıkla.

Ellerimin arasındaki kızıma bakıyorum ve yüzümden bir damla yaş süzülüyor. O bizim için her şey olacak ve ben bundan çok mutluyum. Bu çılgın hayat boyunca birlikte yaşayacağım karım ve kızım var. Ve bu benim için yeterli.

Ona bakıyorum ve gülümseyerek başımı sallıyorum. "Teşekkür . Dünyamı kurtardığın için teşekkür ederim."

Hemşire de içeri girmek için bu zamanı seçer. "Bebeği çocuk odasına götüreceğiz. Bir adı var mı?"

Ona bakıp gülümsüyorum. Angel ve ben aylardır isimler üzerinde . Bir kez geldi.

"Eğer bir kızımız olursa ona senin adını vermek istiyorum," diyor gülümseyerek.

Başımı salladım. "Slade bir kız için uygun bir isim değil. Onunla dalga geçerler."

Gülüyor. "Ben daha çok Sadey gibi düşünüyordum." Sonra benim için heceledi. "Seninki gibi. Sadece iyi çıkardım ve sonuna bir y ekledim." Kendisiyle gurur duyarak gülümsüyor.

"Sadey," diye yazılışını söylüyorum ve gülümsüyorum.

"Çok güzel bir isim."

Başımı salladım. "Karım ." Gururla gülümsüyorum. Göbek adını da ben seçeceğim. Hemşireye bakıyorum. "Adı Sadey Marie Long." Tavana bakıyorum ve beni dinlediği için Marie'ye sessizce teşekkür ediyorum. Ailem iyi olacak.

Karımın yatağının yanında oturmuş, doğumdan ve acil ameliyattan sonra uyanmasını bekliyorum. Hemşire Sadey'i bebek odasında temizliyor ve Angel uyandığında onu buraya getirmeye hazırlıyor.

Karıma histerektomi olduğunu nasıl söyleyeceğime karar vermek için elimi gergin bir şekilde başımın üzerinde gezdiriyorum. Bunu nasıl karşılayacak? Kaç çocuk istediğimizi hiç konuşmadık.

"Slade?" Arkamı döndüğümde onun ağır gözlerle bana baktığını görüyorum.

Yanına oturuyorum ve elini tutuyorum. "Selam güzelim," diyorum usulca.

Gözlerini tamamen açar ve etrafına bakmaya başlar. "Nerede o? Kızımız nerede?" Paniklemeye başlar.

"O iyi, Angel. Çocuk odasında. Birazdan onu ." Eklediğimden eminim.

Bana gülümsüyor. "Onu görebildin mi?" Çekinden bir damla gözyaşı akıyor ve ben onu nazikçe fırçalıyorum.

Başımı salladım. "O muhteşem." Gülümsüyorum. "Şimdiden sana ."

Küçük bir hıçkırık çıkarıyor ve sonra yatağına bakıyor. "Ne oldu?" Kaşlarını çatıyor.

Doktorun bana söylediği tüm teknik kelimeleri hatırlamaya çalışarak derin bir nefes aldım. Doktora ne yapılması gerektiğini söyleyen kişinin ben olmak istediğimi söyledim ama şimdi bunu daha iyi düşünmem gerektiğini düşünüyorum.

Derin bir nefes alıyorum ve sonra onun hayatını kurtarmak için ne gibi önlemler alması gerektiğini anlatmaya başlıyorum. Yüzünden aşağı akmadan önce gözlerine dolan yaşları görmekten nefret ediyorum.

"Başka çocuk sahibi olamayacak mıyım?" diye ağlayarak bana bakıyor.

"Sorun değil," diyorum onu rahatlatmaya çalışarak. "Sen ve Sadey ihtiyacım olan tek şeysiniz."

Hıçkıra hıçkıra ağlıyor ve başını hızla sallayarak elini benimkinden çekiyor. "Ben histerektomi istemezdim."

Elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "Bunu seni kurtarmak için yaptılar," diyorum usulca. "Başka bir yolu yoktu."

Bir hıçkırık daha çıkarıyor ve sonra sanki hıçkırık ona acı vermiş gibi elini karnının üzerine koyuyor.

Sezaryen ve histerektomi nedeniyle ağrılı ve acı içinde olduğunu biliyorum ama bir kez olsun acı çekmesini sorun etmiyorum. Bu kadın güçlü, iyileşmesi zaman alabilir ama hayatta. Ve benim için önemli olan da bu.

eğilip onu kollarımın arasına alıyorum. Sırtını ovuyorum ve eğilip saçlarını öpüyorum. Doktorun histerektomiye onun haberi olmadan yapmasından nefret ediyorum ama fikrimi sorsaydı söyledim. Hiç şüphem yok. Onun benden nefret etmesiyle yaşayabilirdim çünkü bu onun yaşayacağı anlamına gelirdi. Kızımızı kucağına aldığını görme düşüncesi bile yüreğimi hoplatıyor.

BÖLÜM OTUZ YEDİ

Samantha

Hastane yatağımda uzanmış, uzaktaki kanepede oturan kocamın kızımızı kucağına alışıni sessizce izliyorum.

İşaret parmağını küçük burnunda ve sonra onunla sessizce konuşuyor. "Annen hayal bile edilemeyecek bir şey yaptı. Neden bu kadar şaşırdığımı bilmiyorum, melekler böyle yapar."

"Ben ne yaptım?" Sormadan edemiyorum. O kadar yumuşak konuşuyor ki onu duymakta zorlanıyorum.

Yanağından bir damla gözyaşı süzülürken bana bakıyor. "Mucizeler yarat." Gururla gülümsüyor ve sonra tekrar ona bakıyor. "Bana dünyadaki cenneti verdin," diye fısıldıyor ona bakarken.

Gülümsüyorum. "O çok güzel," diye iç geçiriyorum.

"O mükemmel. Tıpkı sana benziyor," diyor aşağıya bakarak Onu.

Kapının çalındığını duydum, ardından Courtney başını içeri sokar. "İçeri girebilir miyiz?" diye soruyor.

Başımı hızlıca sallarken parlak bir şekilde gülümsüyorum. Ekibin geri kalanı onu takip ederken, küçük oğullarından biri olan Ashton'ı kucağında tutarak içeri giriyor.

Herkes gülerken ve bebeklerini kucaklarken arkama yaslanıp odaya bakıyorum. Josh, Slade'in yanına oturuyor. Bir kolunda Trent'i tutuyor, sonra da Courtney'ye Ashton'ı diğer koluna alması için işaret ediyor. Onlarla küçük kuzenleri hakkında konuşmaya başlıyor. Gerçek meleşimiz.

Josh, Slade'in kollarında oturan prensesimize bakarak, "Sana bakan her çocuğu dövecekler," diyor.

Courtney oğullarından birini çoktan onunla evlendirdiğinden bahsetmeye başlıyor ve Slade ona inanmayan bir bakış atıp başını hızla sallamaya başladığında kendimi alamıyorum.

Tate'in durduğu yere bakıyorum, Slade meleğimizi ona teslim ederken gözleri Missy'ye sabitlenmiş. Kızımızla konuşurken gözyaşları güzel yüzünden aşağı süzülürken onu izliyor. Hâlâ ara sıra onunla konuşmaya çalışıyor ama kızımız onu görmezden geliyor. Braxton'la birkaç ay önce ayrıldıklarına eminim. Ondan ne bahsetti ne de etrafta. Sanırım sonunda mutlu ve haline döndü.

Tate'e dönüp bakıyorum, onu izlerken dudaklarında bir gülümseme var ve ona olan sevgisini belli ediyor.

Şaşkınlıkla Parker kanepeye doğru yürüdü ve Missy'ye onu tutup tutamayacağını sordu. Missy başını salladı ve onun yerini almasına izin verdi.

"Bildiğim her şeyi sana öğreteceğim," diyor parlak bir gülümsemeyle.

Josh hepimizi güldürerek, "Yüce Tanrım bize yardım et," diyor ve ben karnımın alt kısmındaki ağrıdan dolayı irkiliyorum.

Parker, "Gelecek yıl bu doğum günü hediyesinin üstüne çıkmakta zorlanacaksın Sam," diye sesleniyor.

Ve kızımın kocamın aynı doğum gününü paylaştıklarını fark ettim. Ona gülümsüyorum. "Mutlu yıllar," diyorum usulca.

Kızımıza bakıyor ve gülümsüyor. "İyi ki doğdun prenses," diyor yüzünde bir gülümsemeyle.

Gözlerimi kapatıp anneme ve babama yol göstermeleri için dua ediyorum. Ebeveyn olmak hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. Her çocukla daha çok şey öğrenirsin derler. Ama bizim için o kadar. Doğumun komplikasyonları nedeniyle histerektomi yapmak zorunda kaldılar.

Slade'e daha fazla çocuk veremeyecek olsam da gülümsüyorum. Çünkü bir zamanlar mutluluğumuzu elimizden almaya çalışan insanlar başarısız oldu.

"Sanırım annesini istiyor." Gözlerimi açtığımda Slade'in onu bana doğru taşıdığını gördüm. Onu hiç bu kadar seksi ve kendinden emin görmemiştim. gururlu gülümseme ve sulu bebek mavisi gözleri her gördüğümde beni ağlatıyor.

Harika bir baba olacak.

Kollarımı açıyorum ve onu usulca kollarımın yerleştiriyor. Sonra eğilip alnımdan öpüyor.

"Orada kal. Fotoğraf çekmem lazım," diye burnunu çekiyor Courtney. Hormonlarının bir daha asla eskisi gibi olmayacağından eminim.

Gülümsüyorum ama "Berbat görünüyorum." diyorum.

Courtney hastane yatağının ayak ucunda durarak, "Çok güzel görünüyorsun," diye cevap veriyor.

Slade eğilip bana bir öpücük daha veriyor ve fısıldıyor, "Sen hayatımda gördüğüm en muhteşem kadınsın Angel."

Ve sadece bu kelimeler bile bana bunu hissettiriyor. Courtney, "Peynir de," diyor.

Kucağımda bebeğimiz ve eğilen kocamla ona bakmak için dönüyorum. Bu bizim ilk aile fotoğrafımız olacak ve onu nereye koyacağımı biliyorum. Ailemin her gün ne kadar şanslı olduğumu ve kızımın ve ne kadar sevildiğimizi görebileceği şöminenin üzerine.

EPILOG

SLADE

Kızımızın hayatımıza girmesinden bu yana üç ay geçti ve bu aylar şimdiye kadar yaşadığım en ödüllendirici ve yorucu aylar oldu.

Kollarımda ona bakarken ayaklarımın üzerinde bir ileri bir geri sallanıyorum ve hayatta hep neyi kaçırdığımı fark ediyorum. Aşk. Aşık olacağımı, evleneceğimi ya da çocuk isteyeceğimi hiç düşünmemiştim. Şimdi ise deliler gibi aşık olduğum muhteşem bir eşim ve beni şimdiden minicik parmaklarına dolamış olan güzeller güzeli bir kızım var. Hayatın sizin için önemli olan şeyleri değiştirmesi ne kadar komik.

Onu beşiğine yatırmadan önce eğilip alnından usulca öpüyorum. Sonra parmak uçlarıma basarak odasından çıkıyorum ve koridoru geçerek ana yatak odamıza doğru yürüyorum.

Bu evi inşa ettirirken, yakında bir bebeğimiz olacağını aklımızda tutmuştuk. Ve onun odasını bizimkinin tam karşısına yerleştirmek Angel'ın sahip olabileceği tek yoldu.

Angel'ın küvetin suyunu kapattığını duyduğumda yatağımızın kenarına oturuyorum. Fırınla ve bebekle o kadar meşgul ki kendine hiç zaman ayıramıyor. Bu yüzden kendine biraz zaman ayırabilmesi için elimden geldiğince işleri ben devralmaya çalışıyorum.

Başımı kaldırdığımda banyodan nemli saçlarını havluyla kuruladığını görüyorum.

"Buraya gel." Elimi kaldırıyorum ve önümde durmasını işaret ediyorum.

Bana doğru yürüyor ve bacaklarımın arasında duruyor. "Sadey uyuyor mu?" diye soruyor ve bir elini saçlarımda gezdiriyor.

Ona bakıyorum. "Evet."

Dudaklarında şakacı bir gülümseme belirirken uzanıp göğsüne sarılı havluyu çözüyorum.

Havlu düştüğünde kalçalarından tutup yatağa fırlatıyorum. Yüksek sesle gülüyor ve beni gülümsetiyor.

Yan yatıyorum ve bir elimle başımı yukarı kaldırırken diğer elimle geçirdiği trafik kazası nedeniyle ameliyat olmak zorunda kaldığı yaranın üzerinde hafifçe geziniyorum. Artık zar zor görünüyor ama orada olduğunu biliyorum. Bana olan sevgisinin ona nelere mal olduğunu her zaman hatırlatıyor.

"Dur," diyor usulca dikkatimi çekerek. "Ne?"

Yüzüne bakıyorum.

Bana yarım bir gülümseme veriyor. "Ne yaptığını biliyorum ve durman gerekiyor."

Bir kez aşağıya bakarken iç çektim. "Özür dilerim."

"Üzülme bebeğim." Dirseklerinin üzerinde doğruluyor. "Eğer aynı anda aynı yerde olmamız anlamına gelseydi, tüm bunları tekrar yaşardım. İşte seni bu kadar çok seviyorum." Yumuşakça gülümsüyor.

"Ben olsam yapmazdım." Ben derin bir nefes alırken kaşlarını çatıyor. "Her şeyi değiştirirdim." Kaşları derinleşirken başımı sallıyorum. "Beni ilk aradığında sana asla yalan söylemezdim. Holly ve Micah ile birlikte kaldığın zaman gelip seni ziyaret ederdim. Denedim, biliyor musun?" Başını sallıyor. "Micah seni yalnız bırakmamı söyledi. Duygusal olarak iyileşmeye ve yoluna devam etmeye çalışıyormuşsun." Doğruyu söylediğini anladım. Muhtemelen o anda görmek isteyeceği son kişi bendim.

"İlk randevumuzdan sonra o gece seni asla dışarı çıkarmazdım." Matt'in ona verdiği morluklar hâlâ aklımdan çıkmıyor. "Seni buraya geri getirirdim ve kanepede sana sarılıp bir piliç filmi izlerdim." Gülümsüyor. "Sana daha iyi davranırdım..."

"Dur," diye sözümü kesti. "Üzerinde hiçbir kontrolün olmayan şeyler için kendini suçlamayı bırak," diyor usulca.

Başımı sallıyorum. Neredeyse kaybettiğim şeyi asla unutmayacağım. Dünyamı. "Neden her şeyi değiştireceğimi biliyor musun?" Cevap vermesine vermiyorum. "Çünkü hangi yolu seçmiş olursak olalım, ister kolay ister zor olsun, yine de şu anda burada yatıyor olurduk. Çünkü *sana* olan sevgim bu dünyadaki her şeyden daha büyük. Hiçbir şey beni seni sevmekten alıkoyamazdı."

Bana yumuşak bir gülümseme veriyor. "Slade." Uzanıp yüzümü küçük ve yumuşak elleriyle kavıyor. "Bir keresinde bana bu dünyanın acımasız bir yer olduğunu söylemiştin. Ve haklıydın. Herkes sana zarar verebilir. Ben sadece acı çekmeye degecek birini bulduğum için minnettarım."

Bana o güzel, parlak yeşil gözleriyle bakarken uzanıp yanağındaki bir damla yaşı siliyorum. Onlara baktığım andan beri içinde kaybolduğum gözlerin aynısı.

Eğilip dudaklarını usulca öperken elimi ıslak saçlarında gezdiriyorum. Geri çekiliyorum ve yavaşça gözlerini açmasını izliyorum. "Seni seviyorum," diye fısıldıyor.

"Seni seviyorum, Angel."

Beni yanına çekerken yaslanıyor. Küçük kalçalarının üzerine oturdum ve ona baktım.

"Göster bana." Kalçalarını biraz kaldırıyor.

Elimi kalçasından aşağıya, bacaklarının arasına kaydırıyorum ve o da bacaklarını benim için açıyor. Nefes nefese kalana kadar parmağımı yavaşça aşağı yukarı gezdiriyorum, bir tanesini içine sokmamı bekliyor.

"Slade," diye nefes alıyor.

"Ne duymak istediğimi biliyorsun, Angel." Eğilip boynunu öpüyorum ve kulağına kadar gidiyorum. "Bana söylemek zorundasın," diye fısıldıyorum.

"Lütfen. Sana ihtiyacım var Slade," diye nefes alıyor ve kollarını boynuma doluyor.

Ona tam olarak istediğini vermeden önce boynuna karşı gülümsüyorum. Bu harika kadın benim için cehennemi yaşarken aynı zamanda bana cennetten bir parça verdi. Ona sonsuza dek ne isterse vereceğim ve bunun için yalvarmasını duymayı seveceğim.

SON

Tate ve Missy'nin kitabı *Unforgettable* 2014 Sonbaharında yayınlanacak.

Kitap Goodreads'de. TBR listenize eklediğinizden emin olun.

Parker'ın kitabı Goodreads'te de yer alıyor. TBR listenize de eklediğinizden emin olun. Çıkış tarihi belli değil.

Yayınlardan, güncel projelerden ve tanıtımlardan haberdar olmak istiyorsanız, iletişim listeme eklenmek için inst.author@yahoo.com adresinden bana e-posta gönderin.

Teşekkür

Öncelikle harika editörüm Jenny Sims'e teşekkür etmek istiyorum. Seni çok seviyorum kızım. Tüm yardımların için teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım.

Biblio/Tech'teki harika formatçım Erin Long. Son dakika değişikliklerinde bile benim için yaptığınız her şey için teşekkürler. Toski Covey Photography'den Toski Covey ve Perfect Pearl Creative'den Sommer Stein'a bana bu kadar güzel kapaklar yaptıkları için teşekkür etmek istiyorum. Sizi seviyorum hanımlar! Ve kitap için neler yapacağınızı görmek için sabırsızlanıyorum.

gelecekte bana.

Hardcover Therapy'deki harika blog yazarım ve en iyi arkadaşım Casey Peeler'a teşekkür etmek istiyorum. En başından beri yanımdaydın ve sensiz kaybolurdum. Seni çok seviyorum ve her zaman yanımda olduğun için teşekkürler.

Pek çok blog bu haberi duyurmama yardımcı oldu! Swoon Worthy Books, Just Booked, Christy's Written Word Love, The Book Whore-der's Delights, Sex and the Books Blog, Sarah's Book Blog ve çok daha fazlası. Her birinize ayrı ayrı teşekkürler

Harper Sloan, Felicia Lynn, Sarah Doshier, Abigail Lee, SE Hall, Liv Morris ve daha pek çok harika yazarla tanıştım. Bana sadece tavsiye vermekle kalmadılar, aynı zamanda harika arkadaşlar oldular. Ne kadar aptalca olursa olsun tüm sorularımı yanıtladığınız ve herhangi bir gün ziyaret istediğiniz için teşekkür ederim.

Beta okuyucularıma teşekkür ederim: Lisa EB, Barbara Dunham, Amanda Wooden, Steffani Joann, Becky Anderson, Helena Cole, Gemma Garcia, Danielle Sanchez, Heather Szczesiak, Shauna Ambriz ve Jodie Burns. Siz hanımlar yolun her adımında yanımdaydınız, bana her zaman cesaret verdiniz ve harika tavsiyelerde bulundunuz. Teşekkür ederim

bunun için. Umarım gelecekte de bu kadar nazik davranırsınız. Görüşlerinize değer veriyor, desteğiniz ve sevgi dolu yorumlarınız için teşekkür ediyorum.

Harika sokak ekibim Shantel's Erotic Entourage'a teşekkür etmek istiyorum. Bu sürtüklere bayılıyorum! Bu sevimli bayanlar grubu pezevenklik yapmakta ve beni güldürmekte harikalar. Dünyanın öbür ucunda yaşayan biriyle bu kadar yakın olabilmeniz inanılmaz. Bu kızlar benim kız kardeşlerim ve onları çok seviyorum.

Kitabımı duyuran ve yazar sayfamı paylaşan tüm aileme; böyle destekleyici bir aileye sahip olduğum için çok şanslıyım. Hepsini çok seviyorum.

Ve son olarak, okuyucularım. Şans verdiğiniz ve kitaplarımı okumak istediğiniz için teşekkür ederim. Samantha ve Slade'in hikayesini okumak ve paylaşmak istediğiniz için size ne kadar teşekkür etsem azdır. Umarım hepiniz benim kadar . Bu karakterler benim çocuklarım oldu. Bu yolculukta onlarla birlikte ağladım ve onlarla birlikte savaştım ve başka türlü olmasını da istemezdim.

Bu kitap sizler olmasaydınız mümkün olmazdı. Teşekkür !

Yazar Hakkında

Shantel, Teksas doğumlu bir kızdır ve şu anda Tulsa, Oklahoma'da lise aşkı, harika, destekleyici bir koca ve üç yaşındaki küçük prensesleriyle birlikte yaşamaktadır. İyi bir kitapla kanepede kucaklaşarak vakit geçirmeyi seviyor.

Şu anda *Tarifsiz* serisinin bir sonraki kitabı üzerinde çalışıyor. Evde oturan bir eş ve anne olduğu için kendini çok şanslı sayıyor. Konserlere ve sinemaya gitmek yapmayı en sevdiği şeylerden sadece birkaçı. Kahveden nefret eder ama şaraba bayılır. O ve kocası hem kolej hem de NFL olmak üzere büyük futbol hayranları. Ve her hafta ayakkabı alışverişi yaparak yüksek topuk bağımlılığını beslemek zorunda.

Yazma tutkusu olmasına rağmen, ailesi onun için en önemli şeydir. Akşamları evde kocası ve kızının yanı sıra kedi ve köpekleriyle vakit geçirmeyi seviyor.

Yazar ve kitapları hakkında daha fazla bilgi için şu adresi ziyaret edebilirsiniz:

[Web sitesi](#)

[Facebook](#)

[Amazon](#)

Ya da ona e-posta st.author@yahoo.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

